

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း

၏

မိန့်ခွန်းများ

ပိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ၏ မိန့်ခွန်းများ

www.aungsan.com

မူရင်း - ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း မိန့်ခွန်းများ။ ရန်ကုန်၊ စာပေဗိမာန်၊ ၁၉၇၁။

စာပေဗိမာန် ၏ ၁၉၇၁ မူရင်း ကို www.aungsan.com မှ ကူးယူ၊ တည်းဖြတ်၍ ဖြန့်ချိပါသည်။

စာလုံး အကျအပေါက် အချို့ကို ပြင်ဆင်သည်မှလွဲ၍ စာလုံးပေါင်းသတ်ပုံ ကို
၁၉၇၁ မူရင်း အတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

ပိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ၏ မိန့်ခွန်းများ

ပထမအကြိမ်

(၂၀၁၇ ခုနှစ် မတ်လ ၁၉ ရက်)

၀၁-၀၀-၀၀-၂၀၁၇-၀၃၂၅-၁၅၂၀

မာတိကာ

တပ်ထွက် မိန့်ခွန်း..... ၁

သရက်ချောင်းရွာ မိန့်ခွန်း..... ၂

ဗမာ့တပ်မတော် တိုင်းမှူးများ အစည်းအဝေး..... ၄

ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေး..... ၆

ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး..... ၁၃

သတ္တိရှိလျှင် ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်ကြရအောင်..... ၂၁

ကျဆုံးသော ရဲဘော်များ ကျောက်တိုင် မိန့်ခွန်း..... ၂၉

အလယ်ပစ္စယံ ညီလာခံ မိန့်ခွန်း..... ၃၀

အမျိုးသား ညီညွတ်ရေး..... ၆၅

ရခိုင်ပြည် အခြေအနေ..... ၈၂

ငါတို့သွေး အနီပြိုင်ခဲ့သောနေ့..... ၈၄

မေဒေး ရှေးပြေးမိန့်ခွန်း..... ၈၉

ပညာရေးသည် နိုင်ငံရေး ဖြစ်သည်..... ၉၁

ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားနေ့ မိန့်ခွန်း..... ၉၃

ပြည်သူ့လွတ်လပ်မှု ချွတ်ချယ်ခြင်း ကန့်ကွက်ပွဲ မိန့်ခွန်း..... ၉၅

လူထုတိုက်ပွဲနေ့ မိန့်ခွန်း..... ၉၈

ကွန်မြူနစ်တွေကို ဘာကြောင့် ထုတ်ပစ်ရသလဲ..... ၁၀၂

လွတ်လပ်ရေးကို အလျင်လုပ်ရမည်..... ၁၁၂

သံဖြူဇရပ် မိန့်ခွန်း..... ၁၁၇

အားရှိမှ အခွင့်အရေးရမယ်..... ၁၁၉

ဘီလပ် မြန်မာ ဆွေးနွေးပွဲ..... ၁၂၄

ယူတတ်မှ ရမယ်..... ၁၂၇

မြေစံနစ်ကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲချင်တယ်..... ၁၃၃

မြန်မာများက စိုးမိုးလို၍ မဟုတ်..... ၁၃၆

ညီညွတ်စေချင်တယ်..... ၁၃၈

တောင်းတဲ့အတိုင်း ရလို့ လက်ခံလာတယ်..... ၁၄၁

တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေးရအောင် လုပ်ပေးမယ်..... ၁၄၆

အရေးကြီးသော စက်မှုလုပ်ငန်းများကို ပြည်သူပိုင်လုပ်ရန်..... ၁၅၂

လူထုကို တပတ်မရှိက်..... ၁၅၆

ရွေးကောက်ပွဲ သတိပေးချက်..... ၁၆၁

ဂျပန်ကို ချသလို ချမယ်..... ၁၆၆

စိတ်ချရမဲ့ အမတ်များ လိုတယ်..... ၁၆၉

လွတ်လပ်ရေး မှတ်ကျောက်..... ၁၇၁

တော်လှန်ရေး နှစ်မျိုး..... ၁၇၆

ဒါတွေ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲလား..... ၁၈၀

လမ်းနှစ်ခွဲ..... ၁၈၁

ထကြွမှုတွေကို စစ်တပ်နှင့် နှိမ်တန်လျှင် နှိမ်မယ်..... ၁၉၀

လုပ်ငန်းစဉ် ခြောက်ရပ်..... ၁၉၁

နှစ်သစ်ကူးမိန့်ခွန်း..... ၂၀၈

ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ တောင့်ခံပါ..... ၂၁၄

စိတ်ပြောင်းကြစမ်းပါ..... ၂၁၅

ဖ-ဆ-ပ-လ အမတ်များအတွက်..... ၂၂၀

ဖ၊ဆ၊ပ၊လ ပဏာမ ပြင်ဆင်မှု ညီလာခံမိန့်ခွန်း..... ၂၂၂

မကျေနပ်ယင် ထွက်ပေးမယ်..... ၂၄၅

ပြန်လည်ထူထောင်ရေး..... ၂၄၉

အမြဲတမ်း အဆင်သင့် ရှိရမယ်..... ၂၆၄

ဘယ်သူ့လက်အောက်မှ မနေချင်ဘူး..... ၂၆၆

တိုင်းပြည် လူထုနှင့် ပူးပေါင်း လုပ်ကိုင်ရမည်..... ၂၇၄

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်..... ၂၇၆

တပ်ထွက် မိန့်ခွန်း

၁၉၄၅ ခု၊ မတ်လ ၁၇ ရက်နေ့ ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတိဂုံဘုရား အနောက်မြောက်ဖက်ရှိ ကွင်းပြင် (ယခု တော်လှန်ရေး ပန်းခြံနေရာ) တွင် ကျင်းပသော စစ်ရေးပြနှင့် တပ်ထွက်ပွဲ အခမ်းအနား၌ ပြောကြားသွားသည့် မိန့်ခွန်း။

ရဲဘော်တို့

အကျယ်ချဲ့ပြီး ရှေ့ရှေ့မပြောချင်ဘူး။ အခု စစ်မြေပြင်ကို ထွက်ရမယ်။ ဆင်းရဲမယ်၊ ငတ်မယ်၊ အခက်အခဲ တွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမယ်။ ဗမာပီပီ ဗမာ့သွေးကို ပြပါ။ အထက်ဗိုလ်များရဲ့ အမိန့်ကို နာခံကြပါ။ အထက်ဗိုလ်တွေကလဲ သာတူညီမျှ ရဲဘော်စိတ်ထားပါ။ ရဲဘော်တို့ကို ကတိပေးထားတဲ့ အတိုင်း ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ရဲဘော်တို့ နဲ့အတူ ချီတက်မယ်။

ဗမာ့ရန်သူကို ချေမှုန်းကြ။ အနီးကပ်ဆုံး ရန်သူကို ရှာပြီး တိုက်ကြ။ ဒါဘဲ။။

သရက်ချောင်းရွာ မိန့်ခွန်း

၁၉၄၅ ခု၊ မေလ ၁၀ ရက်နေ့ သရက်ခရိုင်၊ ကမ္ဘမြို့အပိုင်၊ သရက်ချောင်းကျေးရွာ စစ်ဌာနချုပ်စခန်း
၌ အရာရှိ အကြပ်တပ်သားများကို ပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်း။

ရဲဘော်တို့

ဒီနေ့ ရဲဘော်တို့ကို ဘာလို့ တန်းစီခိုင်းရသလဲဆိုယင် အားလုံး ရဲဘော်တွေရော ဗိုလ်ကြီးတွေ
ဗိုလ်မှူးတွေဆိုတဲ့ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းကပါ တာဝန်ယူထမ်းဆောင်ကြတဲ့ နေရာမှာ တော်တော်ကို
ပေါ့ဆဆ လုပ်နေကြတာကို တွေ့ရ မြင်ရ ကြားရလို့ဘဲ။

ပွဲဦးထွက် တော်လှန်ရေး အောင်ပွဲလေး တွေကို ရခဲ့ပြီး၊ အဲ့ဒီ အောင်ပွဲလေးတွေ ဆင်နွဲ့ခဲ့နိုင်တာ
လောက်ကို တကယ့် အောင်ပွဲကြီးတွေလို့ ထင်ပြီး အဲ့ဒီအောင်ပွဲတွေ အပေါ်မှာ မိန်းမောနေတာ
တွေ့ရတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ်အထင်ကြီးပြီး ဘဝင်မြင့်နေတာ တွေ့ရတယ်။ ရဲဘော်တို့ ဒီလို
မိန်းမောနေယင်၊ အထင်ကြီးနေရင် မှားမယ်လို့ ရဲဘော်တို့ကို တိတိကျကျ ပြောရဲတယ်။

တချို့ကလဲ ဒီတော်လှန်ရေး ပြီးယင် ‘ပြီးပြီ’လို့ ထင်တဲ့သူတွေက ထင်သေးတယ်။ ဒါတင်
မကသေးဘူး။ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်တို့၊ အင်္ဂလိပ် အုပ်ချုပ်ရေးတို့ လာယင် ဗိုလ်တွေက ဗိုလ်ကြီး၊
ဗိုလ်ကြီးတွေက ဗိုလ်မှူး၊ ဗိုလ်မှူး တွေကလဲ ဗိုလ်မှူးကြီးတွေ ဖြစ်ပြီး၊ ရာထူးတွေ အဆင့်အတန်းတွေ
တိုးလာတော့မယ်လို့ ထင်ကြပြီး တယောက်နဲ့တယောက် ခြေရာ တိုင်းနေကြတယ်။ ဒါတွေကို ကျုပ်
သိတာ တော်တော် ကြာပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ် မပြောချင်သေးလို့ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေခဲ့တယ်။
စောင့်ကြည့်ကြ သေးတာပေါ့။ ရဲဘော်တို့ ထင်သလို အင်္ဂလိပ်လာယင် ရာထူးဘဲ တိုးကြမလား
သေနတ်မောင်းဘဲ ထပ်ချိုးကြရမလား ဆိုတာ ဟိုအခါကျတော့ သိ ကြပါလိမ့်မယ်။

ဘယ်လောက်ထိ တာဝန်မဲ့ လုပ်နေသလဲဆိုယင် ဗိုလ်ဇေယျကိုကြည့်။ ကျုပ်က တာဝန်နဲ့
လွတ်လိုက်တယ်။ ခုအထိ ပြန်မလာသေးဘူး။ သူ့မယားရှိတဲ့ ဆားတွင်း တက်သွားတယ်လို့
ကြားရတယ်။ အဲဒါသာ ကြည့်တော့။ ဟိုတနေ့ကလဲ ဗိုလ်ဝင်းတယောက်ဟာ
ရဲဘော်သုံးလေးယောက်နဲ့ အမဲ ထွက်ပစ်တယ်။ သူတို့တတွေဟာ ပျော်ပွဲစားထွက်လာတယ်လို့များ
ထင်နေသလား မသိဘူး။ အဲဒါလောက်ထိအောင် ရဲဘော်တွေဟာ တာဝန်ထမ်းဆောင်တဲ့နေရာမှာ
ပေါ့ပေါ့ဆဆ ဖြစ်လာတာ တွေ့ရတယ်။ ရန်သူကို အထင်မကြီးသော်လဲ အ ထင်မသေးသင့်ဘူး
ဆိုတာ အစဉ်သတိချပ်စေချင်တယ်။ အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်ရေးကို မြှော်ပြီး အတွေးလွန်မနေကြနဲ့။
နားအလယ်လွယ်ဆုံး ပြောလိုက်မယ်။ အခု ဂျပန်က ကျုပ်တို့တတွေနဲ့ တိုင်းရင်းသား အားလုံးကို (-

သွားပေမဲ့ ဆီဆွတ်လို့ တော်သေးတယ်။ အင်္ဂလိပ်လာယင် ဆီဆွတ်ဘဲ (-) လိမ့်မယ်။ ဒါဘဲ ကျုပ်ပြောခဲ့မယ်။။

ဗမာ့တပ်မတော် တိုင်းမှူးများ အစည်းအဝေး

၁၉၄၅ ခု၊ ဩဂုတ်လ ၁၀ ရက်၊ ၁၁ ရက်၊ ၁၂ ရက်နေ့ ရန်ကုန်မြို့၌ ကျင်းပခဲ့ သော မျိုးချစ်ဗမာ့ တပ်မတော် အကြီးအကဲ ခေါင်းဆောင်များ၏ အစည်းအဝေး မှထုတ်ပြန်လိုက်သော နှိုးဆော်စာ။

ယခုအခါ ဂျပန် ဖက်ဆစ်များသည် ကျွန်ုပ်တို့ တပ်မတော်နှင့် နိုင်ငံပေါင်းစုံ မဟာမိတ်တပ်မတော်များ၏ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်သည်ကို ဖက်ပြိုင်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်တော့ဘဲ လက်နက်ချရန် စကားများပင် ကမ်းလှမ်းပြီးလေပြီ။

ကမ္ဘာ့စစ်ကြီးကား ပြီးတော့မည်။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ၏ အရေးကား မပြီးသေး။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ၏ အရေးတခုလုံးသည် ကျွန်ုပ်တို့ တပ်မတော်နှင့် လွတ်လပ်ရေးလိုချင်သူ အားလုံး သက်စွန့်ကြိုးပမ်း ထမ်းဆောင်လာခဲ့ရသည်နှင့်အမျှ ထိရောက်စွာ အောင်မြင်ရန်အတွက် မြန်မာနိုင်ငံရှိ ခေါင်းဆောင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တိုင်းသူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး တညီတညွတ်တည်း ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် အထူးလိုပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ တပ်မတော်သား အားလုံးသည်၎င်း၊ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးအတွက် စွန့်စွန့်စားစား ဆောင်ရွက်ခဲ့သူ အပေါင်းတို့သည်၎င်း၊ ဤမျှ အပင်ပန်းခံ အဆင်းရဲအနစ်နာ အသေအကြေခံကာ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့သည်မှာ လက်တဆုပ်မျှရှိသော လူတစ်စု၏ ကောင်းစားမှုကိုသာ၎င်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ တိုးတက်မှုကိုသာ၎င်း၊ ရည်ရွယ်မှန်းဆလျက် ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ခဲ့ ကြသည်မဟုတ်ဘဲ မြန်မာနိုင်ငံ လူထုအပေါင်း လွတ်လပ်ရေးအတွက် ရည်စူးလျက် လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည့်အကြောင်းကို ခေါင်းဆောင်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားအပေါင်းတို့အား အထူးလေးနက်စွာ ဖော်ပြလိုက်ပေကြောင်း။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ တပ်မတော် ခေါင်းဆောင်အရာရှိကြီးများ အစည်းအဝေးက မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ခေါင်းဆောင်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် တိုင်းသူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် စိတ်ဝမ်းကွဲပြားခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ၊ ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်အတွင်းသို့ ထိရောက်စွာ ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ကာ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်ကို တညီတညွတ်တည်း နှောင့်နှေးဆိုင်းငံ့ခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ ဆောင်ရွက်ကြရန် ပြင်းထန်စွာ တိုက်တွန်းလိုက်ပါကြောင်း။

၁။ ဗိုလ်ချုပ်-အောင်ဆန်း။ စစ်သေနာပတိ။

၂။ ဗိုလ်မှူးကြီး-လက်ျာ။ ဒုတိယစစ်သေနာပတိ။

- ၃။ ဗိုလ်မှူးကြီး-ဇေယျ။ စစ်ဦးစီးမှူး။
- ၄။ ဗိုလ်မှူးကြီး-နေဝင်း။ ရှေ့တန်းစစ်ဌာနချုပ်မှူး။
- ၅။ ဗိုလ်မှူး-မောင်မောင်။ တိုင်းအမှတ် (၁) မှူး။
- ၆။ ဗိုလ်မှူး-အောင်ကြီး။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်တိုင်းမှူး။
- ၇။ ဗိုလ်မှူး-ကျော်ဇော။ တိုင်းအမှတ် (၄) မှူး။
- ၈။ ဗိုလ်မှူး-ရဲထွဋ်။ တိုင်းအမှတ် (၆) မှူး။
- ၉။ ဗိုလ်မှူး-အောင်။ တိုင်းအမှတ် (၇) မှူး။
- ၁၀။ ဗိုလ်ကြီး-အာဠာဝက။ အထက်မြန်မာပြည်တိုင်းမှူး။

ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေး

၁၉၄၅ ခု၊ ဩဂုတ်လ ၁၉ ရက်နေ့ ကန်တော်ကြီး နေသူရိန် ကပွဲရုံတွင် ကျင်းပသော မြို့လုံးကျွတ် လူထုအစည်းအဝေးကြီး၌ ပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်း။

ကနေ့ မြို့လုံးကျွတ် အစည်း အဝေးခေါ်ရတဲ့ အကြောင်းကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာ့တပ်မတော် အပါအဝင် ဖက်ဆစ် တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီး အကြောင်းကို မြို့သူ မြို့သားများနှင့် တိုင်းသူ ပြည်သားများအား ရှင်းလင်း ပြောပြချင်လိုတဲ့။ ပဌမဆုံး ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှင်းလင်းချင်တဲ့ အချက်ကတော့ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ဟာ သခင်အဖွဲ့လို အများသိနေတဲ့ တို့ဗမာအစည်းအရုံးနှင့်လဲ မတူဘူး။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးက တို့ဗမာအစည်းအရုံး သတ်သတ် အရင်တုန်းက တို့ဗမာအစည်းအရုံးထဲ ကျွန်တော်တို့ ပါခဲ့ပါတယ်။ အခု အကြောင်းကြောင်းတွေကြောင့် ကျွန်တော်တို့ မပါတော့ဘူး။

ဒုတိယ ကျွန်တော် ရှင်းပြချင်တဲ့ အကြောင်းကတော့ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဟာ ကွန်မြူနစ် ပါတီလဲ မဟုတ်ဘူး။ ကွန်မြူနစ် ပါတီက လူတွေဟာ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှာ ဝင်လုပ်နေတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ပိုင် အဖွဲ့မဟုတ်ဘူး။ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို ဂျပန်လက်ထက်မှာ ဂျပန်တွေက တိုင်းသူပြည်သားတွေ အပေါ် အမျိုးမျိုး ဖော်ကား၊ အမျိုးမျိုး နှိပ်စက်ပြီး ဘာမှအဆီအသား မရှိတဲ့လွတ်လပ်ရေး ဗန်းပြသွေးစုတ်နေတော့ ကျုပ်တို့တကယ် လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင် တကယ်တိုက်ချင်တဲ့ လူတွေကို ပါတီမရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး တတိုင်းတပြည်လုံး သွေးစည်းပြီး လုပ်မယ် ဆိုတဲ့ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ၁၉၄၄ ခု၊ ဩဂုတ်လ အစလောက်မှာ တည်ထောင်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီလို အဖွဲ့ချုပ်ကြီး မဖွဲ့ခင်ကတော့ ဟိုတစု ဒီတစု ကျုပ်တို့က ကျုပ်တို့ချည်း၊ ကွန်မြူနစ်တွေက ကွန်မြူနစ်တွေချည်း၊ ပြည်သူ့ တော်လှန်ရေးအဖွဲ့က ပြည်သူ့ တော်လှန်ရေးအဖွဲ့ ချည်း သတ်သတ် ဆောင်ရွက်နေကြလို့ ကျုပ်ကစတင်ပြီး အကြံပေးတဲ့ အတိုင်း အားလုံး စည်းရုံးပြီး ဂျပန်ကို တိုက်ကြရအောင်လို့ နှိုးဆော်လို့ ဒီအဖွဲ့ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တယ်။ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို ဘယ်လိုဖွဲ့စည်းရမယ်။ ဘာရည်ရွယ်ချက်တွေနှင့် ဖွဲ့စည်းရမယ် ဆိုတဲ့ အချက်တွေကို ကျုပ်ကဘဲ စတင်စီမံပေးခဲ့တာဘဲ။ အဲသလို အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို လုပ်တဲ့အခါ ဘယ်အဖွဲ့ ဘယ်ပါတီရဲ့ပိုင်သဘောမျိုး အဖြစ်နှင့်မှ ဖွဲ့ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး။ တတိုင်းတပြည်လုံးရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို အဓိကထားပြီး သွေးစည်းဖို့အတွက် ဖွဲ့စည်းခဲ့တာဘဲ။ သို့ပေမဲ့ တခုတော့ ရှိတယ်။ ကွန်မြူနစ် ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူ ဖြစ်ဖြစ် အလုပ်လုပ်ယင် အလုပ်လုပ်တဲ့လူ တွင်ကျယ်မယ် ဆိုတာကိုတော့ အားလုံးနားလည်ဖို့လိုတယ်။

ဒါဖြင့် ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးဟာ ဘာလုပ်ခဲ့သလဲ၊ အိန္ဒိယပြည်၊ တရုတ်ပြည်မှာ ရှိတဲ့ တချို့ မျိုးချစ် လူငယ်တွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့အဆက်ရပြီး မဟာမိတ်တွေနှင့် အဆက်ရနိုင်သမျှ ရအောင်လုပ်တယ်။ ပြီးတော့ ဘာနိုင်ငံခြား အဆက်မှ မရရ ရရ ဂျပန်ဖက်ဆစ်များကို အမြန်ဆုံး တိုက်နိုင်အောင် စီမံစိုင်းပြင်းခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့က စပြီး တပြည်လုံးမှာ ကျုပ်တို့တပ်မတော်က ကြီးမှူးပြီး ဂျပန်ကို တော်လှန်ခဲ့တယ်။ အဲဒီ အရင်ကလဲ ရခိုင်ပြည်မှာ ရှိတဲ့ အရင် ၁၉၃၆ ခု၊ ကျောင်းသား သပိတ်တုန်းက သပိတ်မှောက် အဖွဲ့ချုပ် လူကြီးတဦး ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကိုညိုထွန်းက ကမကထလုပ်လို့ ဦးပညာသီဟက ခေါင်းဆောင်ပြီး၊ ရခိုင်ပြည် အမျိုးသားများက မဟာမိတ်များပေးတဲ့ လက်နက်များနဲ့ ဂျပန်ကို ပုန်ကန်ခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းရင်းသားများ ဖြစ်တဲ့ ကချင်တို့၊ ချင်းတို့ကလဲ ဂျပန်ကို တိုက်ခဲ့တယ်။ ကရင် အမျိုးသားများလဲ ဒီကိစ္စမှာ စိုင်းပြင်းခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး သူတို့ဟာ တောင်ငူနယ်မှာ အထူးသဖြင့် အောင်အောင်မြင်မြင်နှင့် ဂျပန်ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်မှာ ရှိတဲ့ ကရင်တပ်ရင်းကလဲ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်အနောက်ပိုင်းကို တာဝန်ယူတိုက်ခဲ့တယ်။

နောက် အထက်ဗမာပြည် မန္တလေး တဝိုက်မှာ ကွယ်လွန်သွားတဲ့ ဗိုလ်မှူးကြီး ဗထူး ကြီးမှူးပြီး ကျုပ်တို့ တပ်မတော်က ဂျပန်ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဗထူး တိုက်ပေးတဲ့အတွက် မန္တလေး တိုက်ပွဲဟာ လျင်မြန်စွာ အောင်မြင်ရတယ် ဆိုတာကို ဟိုတုန်းက ဗမာပြည် တိုက်ခိုက်ရေးကို ကြီးမှူး အုပ်ချုပ်ရတဲ့ မဟာမိတ် တပ်မတော် အမှတ် ၁၄ တပ်မှူး လက်ဖတင်နှင့်ဂျင်နရယ် ဆာဝီလီယန်ဆလင်း ကိုယ်တိုင် ရေဒီယိုက ချီးကျူး ပြောခဲ့တယ်။ နောက်ကိုလဲ ဗိုလ်မှူးကြီး ဗထူးဟာ မြို့တွေ ရွာတွေ အမြောက်အမြား သိမ်းပြီး ရှမ်းပြည်ဖက် တက်တိုက်ခဲ့တယ်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဗထူးကို မဟာမိတ် ဒီဝီဇံ တပ်မမှူးတိုင်းလိုလို သိကြတယ်။ ချီးကျူးတယ်။ ၄ နံပတ် တပ်မမှူးဖြစ်တဲ့ လက်ဖတင်နှင့် ဂျင်နရယ်မက်ဇာဗီက ဗိုလ်မှူးကြီး ဗထူးရဲ့အကြောင်းကို (Despatches) လန်ဒန်ဂေဇက် (ဘိလပ်အစိုးရဂေဇက်) ထဲမှာ ထဲပြီး ကြေညာမယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ နောက် မိတ္ထီလာမှာ ရှိခဲ့တဲ့ တပ်ရင်း ၅ ကလဲ ဂျပန်ကို တိုက်ခဲ့တယ်။ တပြည်လုံးမှာတော့ မတ်လ ၂၈ရက်နေ့ကစပြီး တိုက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလို တိုက်ခဲ့တဲ့အခါ တောင်ငူဖက်မှာ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ခွဲနှင့် ကျုပ်တို့ တပ်မတော်က ဗိုလ်အကြပ် ၃၀ လောက်ကြီးမှူးပြီး ပြောက်ကျား တပ်များ သီးခြားဖွဲ့ပြီးလဲ တိုက်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့ တပ်မတော်နှင့် ပြောက်ကျားတပ်တွေ တိုက်လိုက်တဲ့ အတွက်၊ ဂျပန်ပေါင်း နှစ်သောင်းထက် မနည်း ကျဆုံးခဲ့တယ်။ သုံပန်းပေါင်း နှစ်ရာ သုံးရာခန့် ဖမ်းမိတယ်။ ဂျပန်သုံပန်း ဒီလောက်ဖမ်းနိုင်တယ်ဆိုတာ တော်တော်ကို ထူးခြားတယ်။ တခြား လူမျိုးတွေနဲ့ စစ်တိုက်ရတဲ့ အခါ သုံပန်းရဖို့ လွယ်သလောက် ဂျပန်ကိုသုံပန်းရဖို့ မလွယ်ဘူး။ ဒီအချက်ကို မဟာမိတ်တွေ ကိုယ်တိုင်က အသိအမှတ် ပြုကြတယ်။ နောက် ကျွန်တော်တို့တပ်တွေ သိမ်းတဲ့ မြို့တွေ၊ ရွာတွေ၊ တိုက်ပွဲတွေ အကြောင်း အစုံ အလင်ကိုတော့ နောက်မှ စာအုပ်

စာတမ်းကျကျ နန ထုတ်တဲ့ အခါ ခင်များတို့ သိကြမှာဘဲ။ ထူခြားတဲ့ အချို့အချက်တွေကို ဖော်ပြရယင် ဂျပန် လက်ဖတင်နှင့် ဂျင်နရယ် တယောက်၊ မေဂျာ ဂျင်နရယ် နှစ်ယောက်နှင့် အခြားအရေးကြီးတဲ့ ဂျပန် အရာရှိ အမြောက်အမြားကို သတ်ဖြတ်ခဲ့တယ်။ တောင်ငူနယ်မှာ ပြောက်ကျား တပ်များက ကူညီ တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့အတွက် မဟာမိတ်တပ်များ ရန်ကုန် အရောက်မြန်ခဲ့တယ်ဆိုတာကိုလဲ မဟာမိတ်များက အသိအမှတ်ပြုခဲ့တယ်။ မှော်ဘီ လေယာဉ်ပျံကွင်းမှာ ဂျပန်လေယာဉ်ပျံ သုံးစင်းကို ဖျက်စီးခဲ့တယ်။ ဂျပန်တွေ သိမ်းထားတဲ့ စပါးအမြောက်အများ၊ ပစ္စည်းအမြောက် အမြားတွေကို အပြေးမြန်တဲ့အတွက် မီးမရှိနိုင်ဘဲ ထားပစ်ခဲ့ရတယ်။ အဲဒါတွေထဲက အမြောက်အမြား ပစ္စည်းတွေကို စံနစ်ကျတဲ့ နယ်သူနယ်သားတွေကို ဝေပေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ပေါင်းတည်ဖက်မှ ချွေးတပ်ရှစ်ထောင် လောက်ကို ဂျပန်တွေဆီက ထွက်ပြေးသွားနိုင်အောင် လုပ်ခဲ့တယ်။ ရန်ကုန်မှာဆိုယင်လဲ ထောင်ကိုဖောက်၊ ဖမ်းထားတဲ့ရဲဘော်တွေ လွတ်ပစ် လုပ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုက်လိုက်တဲ့ အတွက်ရန်ကုန်မြို့က ဂျပန်တွေအပြေးမြန်ပြီး ဂျပန်အဖျက်အဆီး နည်းသွားတယ်။ နောက်ဆုံး စစ်တောင်းမြစ်ဝှမ်း တလျှောက်မှာ ရှုပ်ရှုပ် ချုံချုံ တိုက်ခိုက်ခဲ့ ကြတယ်။

ဒီလို ကျွန်တော်တို့ တိုက်တာကို ဘိလပ်မှာရှိတဲ့ သတင်းစာကြီးတွေကရော၊ ဥရောပတိုက်၊ အမေရိက၊ အိန္ဒိယ၊ တရုတ်ပြည်မှာ ရှိတဲ့ သတင်းစာကြီးတွေကရော ချီးကျူးရေးသားရတယ်။ အထူးသဖြင့် ဘိလပ်မှာရှိတဲ့ နာမည်အကြီးဆုံး လန်ဒန်တိုင်းသတင်းစာကြီးက ခေါင်းကြီးပိုင်းကနေပြီး ကျကျနန ရေးသားရတယ်။ အရင်တုန်းက ဗမာပြည်ရဲ့ အကြောင်းကို ဒီသတင်းစာ ခေါင်းကြီးပိုင်းက သာမညလောက် ရေးသားဘူးရုံဘဲ ရှိတယ်။ ဒီတခါဘဲ ကျကျ နန ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်ကို ချီးကျူးရေးသားတယ်။ ဘိလပ် ပါလီမန်မှာရော၊ သူတို့ထုတ်တဲ့ စက္ကူပြာတို့ စက္ကူဖြူတို့မှာရော ကျုပ်တို့ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီးနှင့် တပ်မတော်တို့အကြောင်းကို အရေးတယူ ပြောဆိုရေးသားရတယ်။ ဒါတောင် သူတို့ ကျုပ်တို့ တိုက်တာတွေ အကုန်မပြောသေးဘူး။ ထိမ်နိုင်သလောက် ထိမ်ထားသေးတယ်။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ ဘာအမြတ်ရသလဲဆိုယင် မူလအစ ကျုပ်တို့ ဂျပန်ကို ထချတုန်းက ဘာကတိမှ ဗြိတိသျှအစိုးရဆီက မရခဲ့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့က ဘာဈေးမှ မဆစ်ဘဲ မှန်တယ်ထင်တဲ့ဖက်က ထွက်တိုက်ခဲ့တယ်။ ထင်တဲ့အတိုင်းလဲ ဟုတ်တယ်ဆိုတာ အခုဖြစ်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေက သက်သေခံနေတယ်။

ကမ္ဘာကြီးတခုလုံး ဒီလိုကျုပ်တို့ဂျပန်ကို တိုက်တဲ့အကြောင်းသိတော့ ကမ္ဘာမှာရှိတဲ့ မဟာမိတ်နိုင်ငံပေါင်းစုံ အကြည်ညိုလဲမပျက်ရအောင်၊ ဘိလပ်တိုင်းသူပြည်သားတို့ကလဲ အပြစ်မတင်နိုင်အောင်၊ ပြီးတော့ ဗမာပြည်ကိုလဲ လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့မရဘူးဆိုတာ သိတော့၊

မြတ်တို့အစိုးရက ခင်ဗျားတို့ချင်းသာ ညီညွတ်ပြီပြောကြ၊ လွတ်လပ်ရေးလိုချင်တောင် ပေးမယ် ဆိုတဲ့စကားမျိုး ပြောနေရပြီ။ အခု ကမ္ဘာကြီး အခြေအနေဟာ သိပ်ကောင်းနေတယ်။ ကမ္ဘာကြီးဟာ အများပြည်သူတို့ဆန္ဒအရ တိုင်းပြည်တိုင်း တိုင်းပြည်တိုင်း ကိုယ့်အရေးကို ဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့ အခွင့်အရေးကို အရင်စစ်ကြီးပြီးစကထက် ပိုခရီးရောက်ရောက် နှင့် အသိအမှတ် ပြုနေရတယ်။ လမကြာခင် ဆန်ဖရန်စစ်ကို ကွန်ဖရင့်မှာ ရုရှားက လက်အောက်နိုင်ငံဟူသမျှ လုံးဝလွတ်လပ်ရေး ပေးရမယ်။ မပေးနိုင်သေးတဲ့ တိုင်းပြည်တွေကို နိုင်ငံပေါင်းစုံ သမာဓိအဖွဲ့တဖွဲ့က အုပ်ချုပ်ရမယ် အစရှိသဖြင့် ပြောခဲ့တယ်။ အင်္ဂလိပ်၊ အမေရိကန်တို့က ဒီလောက်မလုပ်ပါနှင့်၊ လုံးဝ ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ရေး လောက်ဘဲ လုပ်ပေးပါလို့ လိုက်လျောပြောရတယ်။

ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် အရင် ကမ္ဘာစစ်ပြီးတုန်းက နိုင်ငံပေါင်းချုပ် အသင်းတုန်းက ဒီစကားမျိုးမပါဘူး။ အခု ပါလာရပြီ။ ဆန်ဖရန်စစ်ကို ကွန်ဖရင့်မှာ တရုပ်ပြည်က ကိုယ်စားလှယ်များက ဗမာပြည်ရဲ့ အရေးကိုထောက်ခံ အားပေးစကား ပြောကြားတယ်လို့လဲ သိရတယ်။ အရင်နိုင်ငံပေါင်းချုပ် အသင်းထက်၊ အခု နိုင်ငံပေါင်းချုပ် အသင်းက လုံးဝခိုင်မာတယ် မဆိုနိုင်အောင် ပိုခိုင်မာတယ်ဆိုတာ ကမ္ဘာသတင်းစာကြီးများက ရေးကြ၊ ပြောကြတယ်။ အရင်က အမေရိကန်ပြည်ဟာ နိုင်ငံပေါင်းချုပ် အသင်းမှာမပါဘူး။ အခုပါတယ်။ အရင်က ပဌမ ရုရှားကို ဝိုင်းပယ်ထားတယ်။ အခုမပယ်နိုင်တော့ဘဲ သူက လူစွာ တဦး အကြီးအကျယ် ဖြစ်နေတယ်။ အရင်က နိုင်ငံပေါင်းချုပ် အသင်းကို ပြင်သစ်နှင့် အင်္ဂလိပ်က အုပ်စားမယ်ဆိုတဲ့ သဘောလုပ်ထားတယ်။ အခု ဘယ်သူမှ အုပ်စားချင်ပေမဲ့ အုပ်စားနိုင်အောင် အားချင်းမျှနေတယ်။ ရုရှားကလဲ အားတောင့်တာဘဲ၊ အမေရိကန်ကလဲ အားတမျိုး တောင့်တာဘဲ။ အင်္ဂလိပ်နှင့် အမေရိကန်ကပေါင်းပြီး အုပ်စားမယ်စိတ် ကူးတောင် ရုရှားနှင့် နိုင်ငံကလေးပေါင်းများစွာက ပေါင်းပြီးဖျက်လိုက်ယင် တဦးအပေါ်တဦး လွှမ်းမိုးဖို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းမယ်။ ဘီလပ်မှာရှိတဲ့ လူတွေ၊ ဥရောပမှာရှိတဲ့ လူတွေ၊ ကမ္ဘာမှာ ရှိတဲ့လူတွေကလဲ အားလုံး နိုးကြားပြီး ရှေးကညာစားကြတဲ့ လူတွေ အကုန်ဖြုတ်ချပစ်ပြီး ဥရောပတိုက်မှာ ဆိုလျှင် ပိုလန်ပြည်မှာ ပိုလန်ပြည်သူ ပြည်သားများအတွက် တကယ်လုပ်တဲ့ လူတွေဟာ တွင်ကျယ် နေတယ်။ အစတုန်းကတော့ ဘီလပ်ကို ပြေးသွားတဲ့ ပိုလန်ပြည်သူ ပြည်သားတွေကို အုပ်စားတဲ့ လူညာ အစိုးရ (ပိုလန်ပြည်မှာ သည့်ပြင်လူတွေက တိုက်နေတုန်း၊ သူတို့ဘီလပ်မှာ ထိုင်နေပြီး၊ ညာနေကြတာဘဲ)။ အဲသည် လူညာအစိုးရကို ဖျက်ပြီး တကယ်လုပ်တဲ့ လူတွေနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး အစိုးရ အဖွဲ့သစ် ဖွဲ့ရတယ်။ ဘဲလ်ဂျီယန်မှာ လူတွေဟာ ရှင်ဘုရင်ဆိုတဲ့ မျောက်ပြ ဆန်တောင်းတဲ့ စံနစ်ကို မကြိုက်တော့ဘဲ၊ အရေးကျတော့ ရှင်ဘုရင်တွေက ဘာမှ ခေါင်းဆောင် ခေါင်းရွက် မလုပ်နိုင်တော့၊ ရှင်ဘုရင် စံနစ်ကို ဖြုတ်ကြလိမ့်မယ်လို့ ယူဆတယ်။ ဂရိတ်ပြည်မှာ အဲသည် အတိုင်းဘဲ။ ယူဂိုစလပ်ပြည်မှာတော့ မုချ ပြုတ်မှာဘဲ။ အဲဒီမှာ မာရှယ်တီးတိုးဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက လူမျိုးပေါင်းစုံကို ခေါင်းဆောင်ပြီး ဂျာမန်တွေကို အင်မတန် အောင်အောင် မြင်မြင်

တိုက်နိုင်တဲ့အတွက် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှင့် အဖွဲ့တွေဘဲ တက်မှာဘဲ။ ပြင်သစ်မှာဆိုယင် လက်ဝဲဂိုဏ်းသားတွေ တက်နေကြပြီ။ မျူနီစီပယ် ရွေးကောက်ပွဲတွေမှာဆိုယင် သူတို့က အားများတယ်။

ဘိလပ်မှာတော့ခင်ဗျားတို့ သိပြီးတဲ့အတိုင်း လောဘပါတီကတက်တယ်။ အရင်တုန်းက တိုင်းပြည်အုပ်စားပြီး သူတို့ ဖျင်းလို့ ဂျာမန် နာဇီဂိုဏ်းတို့၊ အီတလီ ဖက်ဆစ်ဂိုဏ်းတို့ အားကြီးသွားခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး သူတို့မွေးတဲ့မျောက် သူတို့ကို ပြန်ချောက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတော့ တောင် ပဌမ ကောင်းကောင်း မတိုက်ဘူး။ ဒါကြောင့် ပဌမ အကြီးအကျယ် ရှုံးခဲ့တယ်။ စစ် မရှေ့သင့်ဘဲ ရှေ့ခဲ့တယ်။ အဲဒီလို ညာစားခဲ့တဲ့ ကွန်ဆာဗေးတစ် ပါတီ ပြုတ်သွားပြီး၊ လောဘပါတီဟာ အင်္ဂလိပ်ရာဇဝင်မှာ ဒီတကြိမ်ဘဲ အပြတ်အသတ် ရွေးကောက်ပွဲ နိုင်ဘူးတယ်။ အရင်တုန်းက နှစ်ခါ နိုင်ဘူးပါရဲ့၊ ပြတ်ပြတ် သတ်သတ် မနိုင်လို့ ကောင်းကောင်း မလုပ်နိုင်ဘူး။ ကြာကြာမခံဘူး။ အခုတော့ အပြတ်အသတ်နိုင်တယ်။ ဒါတွင်မကဘူး၊ ရှေ့ကို လောဘပါတီက လူကြီးတွေ သိပ်မရှော်ယင်၊ တတက်ထဲ တက်ဖို့လမ်းဘဲ မြင်တယ်၊ အလားအလာရှိတယ်။ အဲဒီလို ကမ္ဘာကြီးအခြေအနေက သိပ်ကောင်းတယ်။

ဗမာပြည်က အခြေအနေကတော့ ကျုပ်အခုနက ပြောခဲ့သလိုဘဲ၊ ကျုပ်တို့လုပ်ငန်း တွေဟာ ခြေရာ လက်ရာ အကောင်အထည်နှင့် ရှိပြီးသားဘဲ။ ကျုပ်တို့ဟာ ဘယ်သူမှ ပုတ်ခတ်တာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ ကိုယ်ရည်သွေး ပြောတာလဲမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ပြောရဲတယ်။ ဒီဗမာပြည်မှာ တိုင်းပြည်အတွက် ကျုပ်တို့ထက် ပိုလုပ်တဲ့လူ၊ အနစ်နာခံတဲ့လူ မရှိဘူးဆိုတာ ကျုပ်ပြောရဲတယ်။ ကျုပ်ဆိုလို့ရှိယင် ဂျပန်လက်ထက်မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ အခု ဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်လိုချင်ယင် လိုချင်တဲ့ ရာထူးရဖို့ မခဲယဉ်းပါဘူး။ ဂျပန်တွေတုန်းက မင်းတောင် ရှင်ဘုရင် ဖြစ်နိုင်သားဘဲဆိုတဲ့ စကားမျိုး အပြောခံရတာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ဒီလို ရာထူးတွေကိုသာ ရည်ရွယ်ပြီး နိုင်ငံရေး လုပ်ချင်ယင် အစကတည်းက ဒီလောက် ခဲယဉ်း ပင်ပန်းတဲ့ နိုင်ငံရေး မလုပ်ဘူး မှတ်ပါ။ အခု ဒီလောက် ခဲယဉ်း ပင်ပန်း ဘေးများတဲ့ အလုပ် (အခုဟန်လို့သာ အသက်ရှင်နေတာ။ မဟန်ယင် ကြာလှပြီ ကျုပ်သေတာ။ အဲဒီလိုဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်နာမည်တောင် ကောင်းကောင်းပြောရဲမှာ မဟုတ်ဘူး။) ကို လုပ်တယ်ဆိုတာ တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေး လိုချင်လို့ဘဲ။

ကျုပ်တွင်လား၊ ကျုပ်ခေါင်းဆောင်နေတဲ့ တပ်မတော်သားတွေကအစ ဒီလောက် အပင်ပန်းခံ တိုက်နေတာ။ လခလဲ တပြားမှ မရသေးဘူး။ အဝတ်အစားလဲ ချို့တဲ့တယ်၊ ဆေးဝါးလဲ ကောင်းကောင်း မလုံလောက်ဘူး။ လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက်လဲ မပြည့်စုံဘူး။ အနားဆိုလို့လဲ မရဘူး၊ မဟာမိတ်တွေဆီက အကူအညီဆိုတာလဲ ရသင့်သလောက် မရဘူး။ ဒီပြင်ဆိုယင်လဲ လူငယ်တွေလုပ်ယင် အထင်သေးချင်တဲ့ အချို့လူကြီးတွေရဲ့ မသိမသာ နှောင့်ရှက်မှု၊ သိသိသာသာ

နှောင့်ရှက်မှုကိုလဲ ခံရသေးတယ်။ အသက်လဲ စွန့်ရတယ်။ သေတဲ့ လူတွေ သေကုန်ပြီ။ လူစဉ် မမီတဲ့ လူတွေရှိကုန်ပြီ။ အဲဒီလောက် အပင်ပန်းခံပြီး ကျုပ်တို့ တတပ်လုံး တိုက်နေတာဟာ တနေ့က ကျုပ်တို့ တပ်ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ ကြေညာချက်အတိုင်း၊ လူတစ်စုတည်း ကောင်းစားဖို့လဲ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကောင်းစားမှုအတွက်လောက်သာလဲ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ တိုက်နေတာဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့လွတ်လပ်ရေးနှင့် တိုင်းပြည်၏ လူထုကြီးကောင်းစားရေးကိုသာ ရည်ရွယ်ပြီး တိုက်တယ်ဆိုတာကို တထစ်ချ သိစေချင်တယ်။ အခုကျုပ်တို့ တိုင်းမှူး တပ်မှူးတချို့လဲ စစ်မြေပြင်မှာ စစ်သားတွေ စိတ်ထားကို ကျုပ်တို့ထက် ပိုစုံစုံလင်လင် ပြောပြလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့ တပ်မတော်တခုလုံးဟာ အခုအခါ ကြိမ်မီးအုံးသလို ပူပန်နေတယ်။ စစ်တိုက်တော့မဲ့ ဆဲဆဲစစ်တိုက်လို့ ကျည်ဆံသင့်သေမဲ့ဆဲဆဲ မှာ ဒို့တိုက်တာ လွတ်လပ်ရေး ရမှရပါမလားဟေ့။ ကျုပ်တော့ဖြင့်သွားပြီ၊ တိုင်းပြည်မှာ ကျန်ရစ်မဲ့ ခေါင်းဆောင်မဲ့ လူကြီးတွေကိုပြောလိုက်ပါ။ ကျုပ်တို့ တာဝန်ကျေပြီ၊ ခင်ဗျားတို့ တာဝန်ကျေအောင် လုပ်ပါ။ မလုပ်ယင်တော့ ကျုပ်တို့ ဘဝအဆက်ဆက် တိုင်းက ဘာလုပ်မယ်၊ ညာလုပ်မယ် အစရှိသဖြင့် မြည်တမ်းသွားတာတွေဟာ ကျန်ရစ်နေတဲ့ ရဲဘော်တွေနှင့် ကျုပ်တို့ အားလုံးစိတ်ကို အင်မတန် ထိခိုက်အောင် ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် တနေ့က ပဲခူးနှင့် ရန်ကုန်မှာ လုပ်တဲ့ တိုင်းမှူးတွေနှင့် ကျုပ်တို့ ရန်ကုန် စစ်ဌာနချုပ်မှာ ရှိတဲ့ အရာရှိကြီးတွေ အစည်းအဝေးက ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည် ညီညွတ်ရေးဟာ အလုပ်ထင်ရှား ဖြစ်နေပြီ။ ကမ္ဘာသိတဲ့ ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို ဗဟိုပြုပြီး ညီညွတ်ရေး ရအောင်လုပ်ပါ ဆိုတဲ့ အတိုင်း ဒီအဖွဲ့ချုပ်မှာလဲ အခု ကျုပ်ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်တဲ့ အတိုင်း အခုဒီအစည်းအဝေး ခေါ်တာဘဲ။ အင်္ဂလိပ်ကလဲ အလိမ္မာ စကားသုံးထားတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကသာ ပြောကြ၊ (ပြောကြဆိုတာက ညီညီညွတ်ညွတ် ပြောဖို့ဆိုလိုတာ) ခင်ဗျားတို့ လွတ်လပ်ရေး လိုချင်သပဆိုယင်ရစေမယ်လို့ ဆိုထားတယ်။ ဒါဟာ အလိမ္မာ စကားဘဲ။ သူတို့ တိုးချင်ယင် တိုးနိုင်ပြီ။ ရော့ချင်ယင် ရော့နိုင်တဲ့စကားဘဲ။ ဒါကြောင့် အခု ဒီအစည်းအဝေးခေါ် ပြီး ဒီရန်ကုန်မြို့မှာရှိတဲ့ တိုင်းသူပြည်သားတွေက အစပြုပြီး၊ တိုင်းပြည်တပြည်လုံးကို ဘယ်သူကမှ ယုံမှားသံသယ မရှိအောင် ကမ္ဘာလဲသိ၊ အလုပ်အားဖြင့် ထင်ရှားနေတဲ့ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို တညီတညွတ်တည်း ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ပြီး ကျုပ်တို့ရဲ့ ပြင်းပြတဲ့ ဆန္ဒဖြစ်တဲ့ လွတ်လပ်ရေးနှင့် လူအများစု ကောင်းစားရေးကို ဖြစ်မြောက်အောင် ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးပါလို့ တိုက်တွန်းတာပါဘဲ။

ဒီပြင်လဲ တိုင်းပြည်ကို လိမ်နေကြတဲ့ လူညာတွေ၊ အကျင့်ပျက်တွေ၊ သတ္တိကြောင်တွေ ဟာ ကိုယ့်အစွမ်းကို အားမကိုးဘဲ လူတွေက ကြည်ညိုတန်ကောင်းရဲ့ ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တဦးဦးကို ဗန်းပြပြီး လာစေကာမူ၊ ဘယ်နည်းနဲ့မှ အားမပေးကြပါနဲ့။ ခင်ဗျားတို့လည်ပင်း ခင်ဗျားတို့ ကြိုးတပ်ချင်ယင် ဖြင့်ကျုပ်ဘာမှ မပြောလိုတော့ဘူး။ သို့သော်လဲ ခင်ဗျားတို့ဒါမျိုး အလုပ်မခံ ချင်ယင်၊ ခင်ဗျားတို့

အကျိုးဖြစ်စေချင်ယင် ဒီလူညာတွေ၊ အကျင့်ပျက်တွေ၊ သတ္တိကြောင်တွေ ကို ရှောင်ရှားကြပါ။ တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ပြီး၊ ခင်ဗျားတို့ အကျိုးတွေကို ထင်ထင်ရှားရှား ဘယ်သူမှ လက်တလုံးခြား မလိမ့်နိုင်အောင် စီမံနိုင်မှ ခင်ဗျားတို့ အကျိုးရှိနိုင်မှာဘဲ။ ကျုပ်နောက်ဆုံး သတိပေးချင်တာက တိုင်းပြည်မှာ လူကြီးဖြစ်ဖြစ်၊ လူငယ်ဖြစ်ဖြစ် ဘယ်လိုလူမှစိတ်မချနဲ့။ မလိမ့်နိုင်အောင် ကြိုးချည်ထားပါလို့ ပြောချင်တယ်။

နိဂုံးမချုပ်မီ တပ်မတော် ကိစ္စကိုလဲ ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်ကို နာမည်သာရှိတဲ့ ဗြိတိသျှ အစိုးရရဲ့ မြန်မာပြည်တပ်မတော်ဆိုတာထဲ သိမ်းသွင်းမယ်လို့သာမန်ဆိုထားတယ်။ အဲဒါကို ကျွန်တော်တို့ မရှင်းတဲ့အချက်တွေ အများကြီးရှိတယ်။ ဒါကြောင့်ကျွန်တော်တို့ လိုလားချက်များအတိုင်း၊ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ဒီအစည်းအဝေးကြီးမှာ တပ်မတော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး တောင်းဆိုချက်တွေ တင်ပြလိမ့်မယ်။ ဒီအတိုင်း တိုင်းပြည်က ထောက်ခံမယ်ဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်သားတွေဟာ ကျိတ်မှိတ်ပြီး ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်နိုင်မဲ့ အခြေအနေကို ရနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မလွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ တပ်မတော်ထဲကို တပ်မတော်မှာရှိတဲ့ လူ ၁၀၀ မှာ ၉၉ ယောက်က ဖြစ်နိုင်ယင်၊ အမှုမထမ်းလိုကြဘူး ဆိုတာကိုလဲ လေးလေး နက်နက် ခင်ဗျားတို့ သိစေချင်တယ်။ ဒါကြောင့် လွတ်လပ်တဲ့ တိုင်းပြည်အောက် တပ်မတော် အမြန်ပြန်ရောက်နိုင် အောင် ခင်ဗျားတို့က လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေး ချမ်းချမ်း ရယူပေးနိုင်တဲ့ တိုင်းပြည် ညီညွတ်ရေးကို ပြည့်သူ့ လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှာ ဝင်ရောက်ပြီး ရအောင် လုပ်ပေးကြပါ လို့ နောက်ဆုံးမှာချင်တယ်။။

ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး

၁၉၄၅ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် နိုင်ငံခေါင်းဆောင်များအစည်းအဝေးတွင် ပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်း။

ကနေ့ လူကြီးများ အစည်းအဝေးခေါ်ရခြင်း အကြောင်းမှာ နိုင်ငံအတွင်း နိုင်ငံရေး ညီညွတ်မှုကို ရှေ့ရှု၍ ခေါ်ဆိုရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အရင်ကလဲ ခေါ်ခဲ့တယ်။ မူလကလဲ ရည်ရွယ်ခဲ့တယ်။ နိုင်ငံရေး ညီညွတ်မှုဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ ဘာလဲဆိုယင်၊ အခု ကျွန်တော်တို့ ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကို တနိုင်ငံလုံးရဲ့ နည်းလမ်းတကျ အတည်ပြုတဲ့အဖြစ်ကို (Formal Sanction) အမြန်ရောက်အောင်လုပ်ပြီး၊ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ ဝါဒ ရည်ရွယ်ချက် စည်းမျဉ်းများအတိုင်း နိုင်ငံအတွက် ဖက်ဆစ်ဝါဒ ကမ္ဘာကြီးတလျှောက် ပပျောက်သွားရေး၊ မြန်မာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေးနှင့် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းစဉ်များကို အများပြည်သူတို့ ဆန္ဒနှင့် လျော်ညီစွာ တညီတညွတ်တည်း လုပ်ကိုင်ခြင်းကို ဆိုလိုပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ဟာ အဖွဲ့ချုပ်၏ ရည်ရွယ်ချက်များအဖြစ် အောက်ပါအတိုင်း သတ်မှတ်ထားပါတယ်။

က။ ဖက်ဆစ်ဝါဒ ကမ္ဘာတွင် လုံးဝ ပပျောက်သည်အထိ ဆောင်ရွက်ရန်၊

ခ။ အတ္တလန္တိတ် ကြေညာချက်၊ တီဟီရန်ကြေညာချက် စသောကြေညာချက်များအတိုင်း ဗမာပြည်သူပြည်သားတို့သည် မိမိတို့ ကံကြမ္မာကို မိမိတို့ဖာသာ ဖန်တီးနိုင်ရန်၊

ဂ။ ဗမာပြည်ကြီးကို ပြည်သူတို့ဆန္ဒအတိုင်း ပြန်လည် ထူထောင်ရန်၊

ဃ။ ဗမာပြည်အတွင်းရှိ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးတိုင်း မိမိတို့ကံကြမ္မာကို မိမိတို့ဖာသာ ဖန်တီးနိုင်ပြီး အားလုံး၏ သဘောနှင့် ညီညွတ်စွာ ထူထောင်သော နိုင်ငံ တည်ထောင်ရန်။

ဒါတွေဟာ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်များ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေရဲ့ သဘောတရားအကျယ်ကို ရှင်းပြပါအုံးမယ်။ အခု ကမ္ဘာကြီးမှာ လူတိုင်းထဲကဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ် လူတစ်စုက ဖြစ်စေ နိုင်ငံထက်ကလူပြုကာ နိုင်ငံအတွင်းမှာရော၊ နိုင်ငံ အပမှာရော ဖက်ဆစ်ဝါဒဟာ ပြည်တွင်း လွတ်လပ်ရေး၊ ကမ္ဘာလွတ်လပ်ရေး၊ ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဖျက်ဆီးခဲ့တယ်။ ဒီလို ဖက်ဆစ်ဝါဒဟာ ဆိုးသွမ်းတယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေကိုယ်တိုင် အဲဒီဝါဒလက်ကိုင်ထားတဲ့ ဂျပန်အောက်မှာ သုံးနှစ်သုံးမိုးလောက် နေခဲ့ရလို့ လက်တွေ့ သိရှိခဲ့ပြီးဘဲ။ အခုအခါ ပြည်တပြည်မှာ ဒီလိုဝါဒမျိုး ရှိယင် သူတို့ဖာသာသူတို့

ဖြစ်နေကြတာ ငါတို့နှင့် ဘာဆိုင်သလဲလို့ စောဒက တက်ချင်ကြတဲ့ လူတွေ ရှိချင် ရှိမယ်။ အဲဒီလို စောဒကကို အဖြေကတော့ ဒီလိုဘဲအရင်က အချို့တိုင်းပြည်ကြီးတွေ၊ လူတွေ သဘောထားကြလို့ ဖက်ဆစ်ဝါဒ လွှမ်းမိုးတဲ့ တိုင်းပြည်တွေက တဖြည်းဖြည်း နယ်ချဲ့ပြီး ရမ်းကားလာတဲ့အတွက် အခု စစ်ကြီးဖြစ်ခဲ့ရတာဘဲ။ ဒီ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ စစ်ကြီးဟာလဲ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံပါမကျန် မီးကူးခဲ့တယ် မဟုတ်ဘူးလားဆိုတဲ့ လက်တွေ့ အဖြေကိုဘဲ ပေးရမှာဘဲ။ အခုခေတ်မှာ စစ်ဟာ တနိုင်ငံထဲမှာလဲ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဖြစ်ပြန်ယင်လဲ စစ်မီးကူးစက်တတ်တယ်၊ စစ်မီးကူးယင် တကမ္ဘာလုံး ဒုက္ခရောက်တယ်။ ဒါကြောင့် ငြိမ်းချမ်းရေးကို ကျွန်တော်တို့ဟာ အမြဲတမ်း ရနိုင်သလောက်ရအောင် ကြိုးစားရမယ်။

ယခုအခါမှာ ငြိမ်းချမ်းရေးကို အဖျက်ဆီးဆုံး ဝါဒဟာ ဖက်ဆစ်ဝါဒဖြစ်လို့ ဒီဝါဒ ကမ္ဘာမှာ ဘယ်နေရာမှာ ဖြစ်ဖြစ် ရှိနေယင် စစ်ဖြစ်အုံးမှာမို့လို့ ဒီဝါဒ ပပျောက်အောင် လုပ်ဖို့ လိုတယ်။ ဒီတွင်လားဆိုယင် မဟုတ်သေးဘူး။ ဒီဝါဒမျိုးဟာ သူတို့ပြည်မှာလဲ တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ချွတ်ချယ်တယ်။ ကမ္ဘာမှာလဲ အင်မတန် ရိုင်းစိုင်းသေးနုတ်တဲ့ လူမျိုးရေးဝါဒကို လက်ကိုင်ထားပြီး ပိုပြီးချွတ်ချယ်ဖို့ ရည်ရွယ်ချက် ရှိတယ်။ ကမ္ဘာမှာ ကမ္ဘာ လွတ်လပ်ရေးကို ထိခိုက်တယ်။ ကမ္ဘာလွတ်လပ်ရေးကို ထိခိုက်လို့ ရှိယင်၊ ကမ္ဘာလွတ်လပ်ရေး မရှိနိုင်ဘဲ ဖြစ်သွားမယ်။ ကမ္ဘာလွတ်လပ်ရေး မရှိနိုင်ယင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးဆိုတာလဲ မရှိနိုင်ဘူး။ အခုတချို့က ပြောကြမယ်။ စစ်ကြီးဟာ ပြီးသွားပြီ၊ ဖက်ဆစ်တွေလည်း ကျသွားပြီ မဟုတ်လားလို့ မေးကြမယ်။ အခု ဖက်ဆစ်ဝါဒဟာ စစ်အားဖြင့် ရှုံးသွားပေမဲ့ ဒီဝါဒ သို့မဟုတ် ဆင်တူယိုးမှား ဝါဒလက်ကိုင်ထားတဲ့လူတွေ အဖွဲ့တွေ နိုင်ငံတွေ ရှိသေးတယ်။ ဥပမာ စပိန်ပြည်နှင့် တရုတ်ပြည်မှာ ဒီဝါဒမျိုးတွေ ကြွင်းကျန်နေတုန်းဘဲ။ ဒီဝါဒမျိုးကို အားပေးတဲ့နိုင်ငံပေါင်းများစွာ တည်ရှိပြီး ပေါင်းစည်းထားတဲ့ စီးပွားရေးအဖွဲ့အစည်းကြီးမျိုးတွေ (International Trusts, Cartels, Combines) တွေလဲ ရှိသေးတယ်။ လက်အောက်ခံ တိုင်းနိုင်ငံတွေ၊ အုပ်စိုးချင်တဲ့ တိုင်းပြည်တွေ ရှိသေးတယ်။ ဒါတွေ ရှိနေသမျှ ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းရေးဟာ မတည်မြဲနိုင်ဘူး။ ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းရေးဟာ လှုပ်လှုပ် လှုပ်လှုပ်နှင့် နက်ဖြန် စစ်ပြန်ဖြစ်အုံးမလား။ သဘက်ခါ စစ်ပြန်ဖြစ်အုံးမလား ဆိုပြီး ကမ္ဘာမှာ ရှိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ပြည်သူပြည်သားတွေနှင့် တခြားတိုင်းသူပြည်သားတွေဟာ အေးအေးဆေးဆေး နေခွင့် ရကြမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဒါကြောင့် ဖက်ဆစ်ဝါဒ ကမ္ဘာမှာ ပပျောက်ရေးကို ကျွန်တော်တို့ ရည်ရွယ်ချက်ထဲမှာ ထည့်ထားတယ်။ ကမ္ဘာမှာ အဲဒီ ဝါဒမျိုးကို တိုက်ဖျက်မဲ့လူတွေနှင့် အမြဲပူးပေါင်းပြီး အခွင့်အာဏာရတိုင်း ဆောင်ရွက်ဖို့ပဲ။

အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ဒီဝါဒမျိုး လုံးဝ မရှိနိုင်အောင် လုပ်ရမယ်။ အာဏာရှင် ဝါဒ၊ လူမျိုးအချင်းချင်း မုန်းတီးရေး ဝါဒ၊ ဂျပန်ပြည်မှာလို စစ်ကသာ လွှမ်းမိုးရမယ်ဆိုတဲ့ စစ်ဖက်အာဏာရှင်စံနစ်၊ သက်ဦးဆံပိုင် ရှင်ဘုရင်စံနစ်ဝါဒ၊ အဲဒီဝါဒမျိုး အငယ်စားဖြစ်တဲ့ ပဒေသရာဇ်မြို့စား ရှာစားဝါဒ (Feudalism) အထက်ကသာ ခန့်ထားပြီး တိုင်းသူပြည်သား ဆန္ဒအရမဟုတ်ဘဲ၊ တိုင်းသူပြည်သားတွေနဲ့ ကင်းကွာပြီး မင်းစိတ်ပေါက်တဲ့ အရာရှိတွေခြယ်လှယ်တဲ့ စံနစ်ဆိုးတမျိုး ရှိနေယင် အများပြည်သူတို့ ဆန္ဒနှင့် လုပ်ကိုင်ရတဲ့ ဒီမိုကရေစီဝါဒ ခေတ်မစားနိုင်တဲ့ ဖက်ဆစ်ဝါဒ ဆင်တူရိုးမှားတွေ ပေါ်လာနိုင်တယ်။ ဒီဝါဒမျိုးတွေ ပေါ်လာယင် တိုင်းသူပြည်သားတွေဟာ လွတ်လပ်ရေး ဆိုတာကို မရနိုင်တော့ဘူး။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီမိုကရေစီဝါဒကိုသာ ခေတ်စားအောင် လုပ်ရမယ်။ အဲဒီဝါဒမျိုးအရသာ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာနိုင်ငံ ထူထောင်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ ဒါမျိုး မလုပ်နိုင်ယင် ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်က လူတွေဟာလဲ နစ်နာမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်ကိုလဲ ကမ္ဘာက ကြည့်နေလို့ မရတဲ့တနေ့၊ ဂျပန်နှင့် ဂျာမနီ ဝိုင်းပြီး အနှိမ်ခံရသလို အနှိမ်ခံရမယ်ဆိုတာကို သတိချုပ်ကြရမယ်။ ဒီမိုကရေစီဝါဒသာ လွတ်လပ်ရေးနှင့် ဆီလျော်တယ်။ ဒီဝါဒသာ ငြိမ်းချမ်းရေးကို အားပေးတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဒီဝါဒကိုသာ ကျွန်တော်တို့ ရည်ရွယ်ရမယ်။ ဒါဖြင့် ဒီဝါဒဟာ ဘာလဲဆိုတာကိုလဲ ရှင်းပြချင်သေးတယ်။

ကျွန်တော်တို့ အမြင်အရဆိုယင် တိုင်းပြည်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုဟာ လူတဦးထဲက ခေါင်းဆောင်မှုမျိုး မဟုတ်ဘဲနှင့် အဖွဲ့နှင့် ခေါင်းဆောင်မှုမျိုး ဖြစ်ရမယ်။ အဖွဲ့ရဲ့ဆန္ဒ မဟုတ်ဘဲ ငါ့ဆန္ဒ ငါ့သဘော လုပ်တဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ အဖွဲ့ရဲ့ ဆန္ဒယူပြီး အဖွဲ့ရဲ့ အုပ်ချုပ်မှု အောက်မှာရှိတဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုမျိုး ဖြစ်ရမယ်။

လူမျိုးရေး တရားဟာလဲ ငါ့လူမျိုးမှ ငါ့လူမျိုး၊ တခြားလူမျိုးတွေဟာ ငါ့လောက်မမြတ်။ ငါ့လူမျိုးသာ ကမ္ဘာကြီးစိုးရမယ်ဆိုတဲ့ ကျဉ်းမြောင်းသေးသိမ်တဲ့ လူမျိုးရေးတရားမဟုတ်ဘဲ ကိုယ့်လူမျိုး ကိုယ်ချစ်ခင်သော်လဲ တခြားလူမျိုးများကို မုန်းတီးခြင်း၊ အထင်သေးခြင်း မဖြစ်ဘဲ ကမ္ဘာမှာ တိုင်းပြည် အချင်းချင်း သင့်မြတ်စွာ တဦးအကျိုးတဦး ဖြစ်ပွားစေအောင် ဆောင်ရွက်တဲ့ လူမျိုးရေးတရားမျိုးလဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဂျပန်ပြည်မှာလို စစ်ဘက်က လက်ဝါးကြီး အုပ်ပြီး၊ တိုင်းပြည်လွတ်တော်က ဘာမှ အစိုးမရတဲ့ စစ်အာဏာရှင်ဝါဒမျိုး မရှိရအောင်၊ စစ်ဘက်ကို တိုင်းပြည်လွတ်တော်က အုပ်စိုးနိုင်ခွင့် ရှိရမယ်။

နောက် လွတ်လပ်စွာ ဖော်ပြခွင့် စည်းရုံးခွင့် အစည်းအဝေး ခေါ်ခွင့်နှင့် စီတန်း လမ်းလျှောက်ခွင့်၊ လွတ်လပ်စွာ တွေးတောခွင့်၊ ကိုးကွယ်လိုရာ ဘာသာကိုးကွယ်ခွင့်၊ တရားနှင့် မညီသော အဖမ်းအဆီး

အချုပ်အနှောင်မှ ကင်းလွတ်ခွင့်၊ ကိုယ်ရေး လွတ်လပ်ခွင့်၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာနှင့် နေထိုင်ခြင်းကို မတရားသဖြင့် နှောင့်ယှက်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်ခွင့်၊ လူတိုင်း ပညာသင်ကြားနိုင်ခွင့်၊ အခမဲ့ ဆေးဝါးအကူအညီ ရရှိခွင့်၊ မတရားသဖြင့် စီးပွားချုပ်ချယ်မှုများမှ လွတ်ကင်း ချမ်းသာခွင့်၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားများရဲ့ အနည်းဆုံး အခွင့်အရေးများကို အစိုးရက စောင့်ရှောက်ပေးခြင်း၊ လူနည်းစုတိုင်းရင်းသားများ၏ အနည်းဆုံး အခွင့်အရေးများကို အစိုးရက စောင့်ရှောက်ပေးခြင်း၊ တိုင်းပြည်တွင် တိုင်းရင်းသား လူမျိုးတိုင်း ကိုယ့်ဘာသာ၊ ကိုယ့်ဓလေ့၊ ကိုယ့်ယဉ်ကျေးမှုအတိုင်း ဆောင်ရွက်နိုင်ခွင့်၊ အိုစာ နာစာ၊ အထိအခိုက် လျော်ကြေးရုံပုံငွေ အစရှိသည်တို့ကို အစိုးရက ထားပြီး အိုမင်း၍၎င်း၊ နာဖျား၍၎င်း၊ ထိခိုက်နာကျင်၍၎င်း၊ အလုပ်လုပ်ချင်သော်လည်း အလုပ်မရနိုင်၍သော်၎င်း အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း မပြုစွမ်းနိုင်သူများသည် အစိုးရ၏ အထောက်အပံ့ကို ရရှိခွင့်၊ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးမျိုးတွေလဲ ရှိရမယ်။

အထက်ပါ အချက်တွေဟာ ဒီမိုကရေစီ ဝါဒတွေရဲ့ အခြေခံတွေဘဲလို့ ယူဆတယ်။ ဒီလို အခြေခံ တရားတွေကို ရည်ရွယ်ရင်း ရှိတဲ့ အဖွဲ့အစည်းဟာလဲ ဒီတရားတွေနှင့် ညီတဲ့ အများဆန္ဒအရ ရွေးကောက်ခြင်း၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း၊ ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ခြင်း စတဲ့ နည်းစံနစ်မျိုးသာ သုံးရပေလိမ့်မယ်။

အဲဒီလို အခြေခံအချက်များအရ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို တည်ထောင်ခဲ့တယ်။ ဒီလို ရည်ရွယ်ချက်တွေ ရအောင် ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဟာ ဂျပန်လက်ထက် အတွင်းမှာဘဲ ၁၉၄၄ ခု၊ ဩဂုတ်လက စပြီး ပုန်းရှိုးကွယ်ရှိုး လုပ်လာရပြီး ဗမာ့တပ်မတော်နှင့် ပြောက်ကျားတပ်များက တပ်ဦးအနေဖြင့် ဂျပန်ဖက်ဆစ်များကို မဟာမိတ်များဖက်က တိုက်ခိုက်ခဲ့ဒါကို အားလုံးအသိဘဲ။ အခုအခါ ဗမာ့တပ်မတော်နှင့် ပြောက်ကျားတပ်များက သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့ ဂျပန်ဦးရေဟာ နှစ်သောင်းထက် နဲ့မှာ ဟုတ်ဘူး။ ဒီလို ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ဦးစီးခေါင်းဆောင်ပြီး ဗမာ့တပ်မတော်နှင့် ပြောက်ကျား တပ်များက တိုက်ခိုက်ခဲ့တာကိုလဲ ကမ္ဘာ တခုလုံးက အသိအမှတ်ပြုကုန်ကြပြီ။ ဘိလပ်မှာ ရှိတဲ့ တကယ့်သတင်းစာကြီးတွေကရော၊ ဘိလပ်ပါလီမန်ကရော၊ ဘိလပ်မှာ ထုတ်ဝေတဲ့ စက္ကူပြာ စက္ကူဖြူ စာတမ်းတွေမှာရော၊ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးနှင့် ဗမာ့တပ်မတော်တို့အကြောင်းကို အရေးတယူ ပြောကြ၊ ဆိုကြတယ်။ အမေရိကန်ပြည် သတင်းစာတွေမှာရော၊ အိန္ဒိယပြည်၊ တရုတ်ပြည် သတင်းစာတွေမှာရော၊ ဥရောပတိုက်မှာ ရှိတဲ့ ပြင်သစ်နိုင်ငံ အစရှိတဲ့ တိုင်းပြည်တွေမှာရော ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ ကြိုးပမ်းမှုတွေကို ရေးသားလာရကုန်ပြီ။

ဒါတောင် ဗြိတိသျှတို့ဟာ ကျွန်တော်တို့ လုပ်သမျှကို ဖုံးနိုင်သမျှ ဖုံးထားသေးတယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်က တိုက်ခိုက်တာတွေဟာ သတင်းစာတွေထဲမှာ ပါသင့်သလောက် မပါဘူး။ တချို့နေရာတွေမှာ ကျွန်တော်တို့ ပါဝင်ပြီး တိုက်ပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ မပါဘဲ တိုက်သလို

ဂျပန် ကျဆုံးသမျှတွေဟာ သူတို့ချည်း တိုက်လို့ ကျဆုံးသလို သတင်းပေးတယ်။ တချို့နေရာတွေမယ် ကျွန်တော်တို့ချည်း တိုက်ရတယ်။ ဒါတွေကို သတင်းလဲ မပေးဘူး။ ပေးပြန်ယင်လဲ တခြားတပ်တွေ တိုက်သလို သတင်းပေးတယ်။ အဲသည်လို သတင်းတွေ ထိမ်ထားတဲ့ အထဲက ကမ္ဘာက ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းတွေကို အသိအမှတ် မပြုဘဲ မနေနိုင်အောင် အခု ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလို ကမ္ဘာက ဗမာပြည်ကို ထင်ထင်ရှားရှား အသိအမှတ်ပြုလာခဲ့တာဟာ ဗမာပြည်ရဲ့ ရာဇဝင်မှာ ဒီတကြိမ်ဘဲ ရှိသေးတယ်။

အခု စစ်ကြီးလဲ ပြီးသွားပြီ၊ တိုက်ခိုက်မှုတွေဟာလဲ မကြာခင် ပြီးဆုံးတော့မှာဘဲ။ သို့သော်လဲ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ရဲ့ အရေးက မပြီးသေးဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ရဲ့ အရေးဟာ ဗမာပြည်သူတွေပြည်သားတွေ၊ ခေါင်းဆောင်တဲ့လူတွေ၊ ညီညွတ်စွာနှင့် လုပ်တတ်မယ်၊ လုပ်မယ်ဆိုယင် အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ပြီးမြောက်နိုင်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်တယ်။ ကျွန်တော် ခေါင်းဆောင်နေတဲ့ တပ်မတော်ကလည်း ယုံကြည်တယ်။ ဒါကြောင့် တိုင်းပြည်မှာ ညီညွတ်ရေးဟာ အခု အဓိကလုပ်ငန်းဘဲ။ ညီညွတ်ရေး ဆိုပေမဲ့ တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေးနှင့် ထူထောင်ရေးကို အထက်ပါ အခြေခံ အချက်တွေအရ ဆောင်ရွက်မဲ့ ညီညွတ်ရေးမျိုးကိုသာ ဆိုလိုပါတယ်။ ရာထူး ဝေစားရုံသာဖြစ်တဲ့ ညီညွတ်ရေးမျိုး၊ ရွေးကောက်ပွဲ ချိန်ပြီး ငြိမ်းဆင်တတ်ရုံလောက် တတ်နိုင်အောင် ညီညွတ်ရေးမျိုး ဆိုယင်တော့ ဘယ်နည်းနှင့်မှ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အဖို့ ပြောရယင် အရင် ပဌမ လူကြီးများ အစည်းအဝေးမှာ ပြောခဲ့သလို ကျွန်တော်တို့ဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုကို၎င်း၊ ရာထူးဌာနန္တရ ကိစ္စများမှာ၎င်း ကျွန်တော်တို့ မူပိုင်ရေစွကြီ လုပ်မထားဘူးဆိုတာ တိတိလင်းလင်း သိစေချင်ပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ဆိုယင် တပ်မတော်တခုလုံးက ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးအတွင်းမှာ တနိုင်ငံလုံး ညီညွတ်စွာ လွတ်လပ်ရေး ရအောင်လုပ်ရန် တာဝန်ပေးလိုက်တယ်။

ဒီလို တာဝန်ပေးလိုက်တာဟာ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုယင် တပ်မတော်သားတွေဟာ ဂျပန်လက်ထက်ကလဲ အမျိုးမျိုး ဆင်းရဲခဲ့တယ်။ အခုဆိုယင်လဲ လခ တပြားမှ မရသေးဘဲနှင့် အဆင်းရဲ အပင်ပန်းတွေ အမျိုးမျိုး ခံပြီး အသက်ကို စွန့်၍ တိုက်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလို တိုက်ခဲ့ပြီးတော့ ငါတို့ တိုက်ကျိုးနပ်မှ နပ်ပါ့မလားလို့ တချို့များ တိုက်ရင်းခိုက်ရင်း ကျဆုံးခါနီးမှာ စိတ်အလွန်စောပြီး ဗမာပြည်က လူတွေ ညီညွတ်ပြီး လွတ်လပ်အောင် လုပ်ပါ။ ကျုပ်တို့တော့ လွတ်လပ်ရေးအတွက်ဆိုပြီး တိုက်လို့ သေတော့မယ်လို့ မှာကြားသွားကြသေးတယ်။ အဲဒါတွေ ကြားပြီး တနေ့က ပဲခူးနှင့် ရန်ကုန်မှာ တိုင်းတပ်မှူးတွေနှင့် ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော် အရာရှိကြီးတွေ အစည်းအဝေးက တပ်မတော်တခုလုံး လွတ်လပ်ရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်တထင့်ထင့် ဖြစ်နေကြတာကို မဖြစ်ရလေအောင် တိုင်းပြည်က ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှာ လုပ်ကြပါဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ကြေညာခဲ့တယ်။

အခု ကျွန်တော် ပြောနေတာဟာ ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ အနေနဲ့လဲ ဖြစ်တယ်။ တပ်မတော် သေနာပတိ အဖြစ်နဲ့လဲ ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော် ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေဟာ တပ်မတော်မှာ ရှိတဲ့ စစ်သားတွေက အစ စိတ်ထဲမှာ ရှိတဲ့ စကားတွေဘဲ။ ဒါတွေကို ခင်ဗျားတို့ ပိုပြီး အကောင်အထည်နှင့် မြင်ချင်ယင် ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်တို့ စစ်သားတွေ ရှိတဲ့နေရာကို လိုက်ပြီး ကြည့်လိုရှိယင် ပိုပြီး သဘောပေါက် ထင်မြင်ကြမယ်။ ဒီစကားကို ကျွတ်တော် အပိုပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ တကယ် ခင်ဗျားတို့ လိုက်ကြည့်ချင်တယ်ဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ လိုက်ပို့မယ်။ စစ်သားတွေကို ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင် တွေ့ပြီး မေးကြည့်စေချင်တယ်။ အဲဒါကြောင့် ကျွန်တော် လေးလေးနက်နက် ပြောချင်တာက ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို အခြေခံထားပြီး အထက်ပါသဘောတရားများ အချက်အလက်တွေအရ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ထားတဲ့ စည်းမျဉ်းဝါဒတွေကို ညှိနှိုင်းပြုပြင်ယူပြီး၊ ခိုင်မြဲတောင့်တင်းတဲ့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး ဖြစ်အောင် ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ကြပါ။ မကြာခင်လဲ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပြည်လုံးကျွတ် အစည်းအဝေးကြီး ခေါ်တော့မယ်။ အဲဒီ ပြည်လုံးကျွတ် အစည်းအဝေးခေါ်တဲ့အခါ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ စည်းမျဉ်းဝါဒတွေကို အတည်ပြုပြီး ရှေ့ဆက်လက် အလုပ် လုပ်ရလိမ့်မယ်။ ဒီကြားအတွင်းမှာလဲ မြို့လုံးကျွတ် အစည်းအဝေးကြီးကို ၁၉ ရက်နေ့မှာ ကျင်းပမယ်။ နောက်လဲ နယ်တိုင်းနယ်တိုင်းမှာ ဒါမျိုးတွေ ကျင်းပပြီး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းရ လိမ့်မယ်။

အခုအထိလဲ ကျုပ်တို့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဟာ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖမ်းဆီးထားတဲ့ လူတွေ ကိစ္စ၊ စစ်ပြေးဒုက္ခသည်တွေကိစ္စ၊ ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ကိစ္စ၊ ပြန်လည် ထူထောင်ရေးကိစ္စတွေမှာ အပြောသာ မဟုတ်ဘဲ၊ အလုပ်နဲ့ လုပ်နေကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ အသီးသီး လက်ငင်း အလုပ်တွေနှင့် အားတယ်ရယ်လို့ မရှိဘူး။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ဆိုယင်လဲ တပ်တွေ ရှိရာ သွားကြည့်နေရတယ်။ မကြာခင်ကဘဲ ပြန်ရောက်တယ်။ သို့ပေမဲ့ ကျုပ်တို့ ဘယ်လောက် ပင်ပင်ပန်းပန်း ခေါင်းဆောင်မှုကို ငါတို့ချည်း အုပ်စားမယ်ဆိုတဲ့ မူပိုင်ထားချင်တဲ့စိတ် အလျဉ်းမရှိဘဲ။ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီး ကြီးပွားတည်တံ့နိုင်အောင် အခု လာကြတဲ့ လူကြီးများက အစပြုပြီး၊ တိုင်းပြည်ရဲ့ လက်ထဲကို အပ်လိုက်ပါတယ်။ အခု အဖွဲ့ချုပ်ကြီး အတွင်းမှာ ဗမာ့တပ်မတော်၊ လူငယ်များအစည်းအရုံး၊ ကွန်မြူနစ်ပါတီ၊ ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံအဖွဲ့၊ မျိုးချစ်ပါတီ၊ ရခိုင်အမျိုးသား အစည်းအရုံး၊ ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံး အပြင် အခြား ပုဂ္ဂိုလ်များလဲ ပါဝင်ပြီး ဖြစ်တယ်။ ကျန်တဲ့ အဖွဲ့များ ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလဲ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီး အတွင်း ဝင်ရောက်ရန် ဖိတ်မန္တက ပြုပါတယ်။ အဲဒီလို ဝင်ရောက်လာတဲ့ အဖွဲ့တွေ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ယခု ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းမဲ့ ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့က စဉ်းစားပြီး လက်ခံရပါလိမ့်မယ်။ ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အဖွဲ့ချုပ်ထဲ ပါတဲ့ အဖွဲ့အချင်းချင်း ဆက်သွယ်ရမဲ့ စည်းကမ်းတွေကို လောလောဆယ် စည်းမျဉ်းတွေ အဲဒါတွေကို အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးက ရှင်းလင်းပြောပြပါလိမ့်မယ်။

ထို့နောက် အထက်ပါကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျကျနန ဆွေးနွေးပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ အခု စစ်ကြီးပြီးတာနှင့် ပတ်သက်ပြီး လက်ငင်းလုပ်ငန်းများ ပေါ်လာပါတယ်။ ဒီလုပ်ငန်းတွေထဲမှာ စစ်အုပ်ချုပ်ရေး အမြန်ရပ်စဲစေဖို့နှင့် အမျိုးသား အစိုးရ တည်ထောင်ရေး ဖြစ်တယ်။ အမျိုးသားအစိုးရတည်ထောင်ရေး ဆိုဒါဟာ ဘုရင်ခံပြောတဲ့ အမှုဆောင်အဖွဲ့မျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ တိုင်းပြည်တပြည်လုံး ပြည်တွင်းပြည်ပ ကိစ္စ အရပ်ရပ်တို့ အာဏာပိုင်ပြီး၊ တိုင်းရင်းသားများသာ ပါတဲ့ အမျိုးသား အစိုးရကို ဆိုလိုပါတယ်။ အဲဒီလို အဖွဲ့ ဖွဲ့နိုင်မှသာ နောက်လာမဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွတ်တော်တို့ ဗြိတိသျှ အစိုးရတို့နှင့် ချုပ်ဆိုရမဲ့ စာချုပ်တွေဟာ စိစဉ်လို့ ဖြစ်မယ်။ ဒီလို အမျိုးသားအစိုးရဆိုဒါ မဖြစ်ဘဲနဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ ဒီမိုနီယံ အုပ်ချုပ်ရေးတောင် ကောင်းကောင်းနှင့် မြန်မြန် ရချင်မှ ရမယ်။ ဒါကြောင့် အခု ဘုရင်ခံ ပြန်လာယင် ဖွဲ့မဲ့ အစိုးရအဖွဲ့နဲ့ လွတ်တော်ဟာ အခရာ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီအစိုးရနဲ့ ဒီလွတ်တော်က လာမဲ့ ရွေးကောက်ပွဲ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွတ်တော်က ရွေးကောက်ပွဲမျိုး ဖြစ်အောင် မလုပ်ဘဲ၊ တော်အောင် ရော်အောင် မလုပ်နိုင်ရအောင် ဒီအစိုးရကလဲ ကျွန်တော်တို့ သဘောကျ အမျိုးသား အစိုးရ ဖြစ်ရမယ်။ လွတ်တော်မှာလဲ ကျွန်တော်တို့ သဘောကျ လူတွေ ဖြစ်နိုင်ရမယ်လို့ အဲဒီလို တညီတညွတ်တည်း ပြုလုပ်ဖို့ လိုတယ်။ ဒီလို တညီတညွတ် စီမံတာကို ဘုရင်ခံက လက်မခံယင် ကျွန်တော်သဘောပြောရယင် တဦးစီ တဦးစီ ဘုရင်ခံကခေါ် ပြီး ရာထူးပေးပေး၊ နေရာပေးပေး လက်မခံစတမ်းလို့ ဆုံးဖြတ်စေချင်တယ်။

အားလုံး ဒီမှာ ကြွရောက်လာတဲ့ လူကြီးတွေဟာ ပညာရှင်တွေဘဲ။ ဘုရင်ခံ ပြောသွားတဲ့ စကားတွေဟာ အလိမ္မာသုံးတဲ့ စကားတွေ အများကြီးပါတယ် ဆိုတာလဲ သတိထားမိပါလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့က သဘောတူညီကြတယ်ဆိုယင် ကျုပ်တို့က လုံးဝလွတ်လပ်ရေးတောင် ခွင့်ပြုဖို့ အဆင်သင့်ဘဲဆိုတဲ့ သဘောကို ဘုရင်ခံပြောသွားတယ်။ ဒါကြောင့် တိုင်းပြည် ညီညွတ်ရေးကို အဓိက ထားတဲ့ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်မှာ ပါပြီး၊ ဒီကိစ္စ အရပ်ရပ်တွေမှာ တညီတညွတ်တည်း လုပ်ကြရန် ထပ်လောင်း၍ တိုက်တွန်းလိုက်ပါတယ်။

နိဂုံး မချုပ်မီ တပ်မတော်ကိစ္စကို အစီရင် ခံလိုပါတယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်ကို နာမည်သာ ရှိတဲ့ ဗမာပြည်တပ်မတော်ဆိုဒါထဲ သိမ်းသွင်းမယ်လို့ သာမန်သာဆိုတယ်။ အဲသလို သိမ်းသွင်းမယ်ဆိုဒါဟာလဲ ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်ကို မူပြုပြီး သိမ်းသွင်းမယ်ဆိုတဲ့ သဘော မဟုတ်သေးဘူး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်ကို မူပြုပြီး ဗမာပြည် တပ်မတော် တည်ထောင်တောင် ပဌမဆုံး ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သဘောတူရမဲ့ အချက်တွေ ရှိပါသေးတယ်။ ဒီအချက်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခုထိ ဟောပြောတဲ့ အနေမျိုးနှင့် တချို့ အချက်တွေ ရှင်းလင်းပြီး တချို့အချက်တွေ မရှင်းလင်းသေးဘူး။ ဒါကြောင့် အခု အဖွဲ့ချုပ်က တပ်မတော်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ အဆိုကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ တင်ပြထားပါတယ်။

အခု ကမ္ဘာစစ်ကြီး အတွင်းမှာရော ၊ အပြီးမှာရော ကမ္ဘာကြီးဟာ အင်မတန် ပြောင်းလွဲနေတယ်။ ဗမာပြည်မှာလဲ ပြောင်းလွဲနေတယ်။ ရှေးနည်း ရှေးစံနစ် အယူမျိုးတွေနှင့် လုပ်လို့ ရမယ်လို့ ထင်တဲ့ လူတွေဟာ ကမ္ဘာကြီးမှာလဲ ပပျောက်ကုန်ပြီ။ ဗမာပြည်မှာလဲ ပပျောက်မှာဘဲ။ ကမ္ဘာ့တံတိုင်းကြီးမှာ ရှိတဲ့ ဒီသင်္ချာတွေကို ကျွန်တော်တို့ဟာ အလေးဂရုပြုပြီး တညီတညွတ်တည်း နိုင်ငံ၏ လွတ်လပ်ရေးကို အမြန်ရအောင် ကြိုးစားကြပါ။ အဲဒီလို ထိထိရောက်ရောက် လုပ်နိုင်အောင် ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီးအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြပါ ဆိုတာကို နောက်ဆုံး ထပ်လောင်း၍ တိုက်တွန်းပါတယ်။။

သတ္တိရှိလျှင် ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်ကြရအောင်

၁၉၄၅ ခု၊ နိုဝင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့ ရွှေတိဂုံစေတီတော် အလယ်ပစ္စယံ၌ ကျင်းပသော ပြည်သူ့ အစည်းအဝေးကြီးတွင် မိန့်ကြားသည့် ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ မိန့်ခွန်း။

ယနေ့ ပြည်သူ့အစည်းအဝေးကြီး ခေါ်ဆိုရသည့် အကြောင်းမှာ သြဂုတ်လ ၁၉ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပခဲ့သည့် နေသူရိန် ပြည်သူ့အစည်းအဝေးကြီးက ဆုံးဖြတ်ခဲ့သော ဆုံးဖြတ်ချက်များအတိုင်း ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ဘယ်လို ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ ဘယ်လောက် ထိရောက်ခဲ့သည်။ ရှေ့တွင် ဘာလုပ်ဖို့လိုသည် စသည်တို့ကို အစီရင်ခံရန်နှင့် ထိုအစီရင်ခံချက်များအရ ပြဌာန်းသင့်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များကို ပြဌာန်းရန်ပင် ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီးနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘုရင်ခံ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်တို့သည် ယာယီ အမျိုးသားအစိုးရ တည်ထောင်ရေးကိစ္စတွင် သဘောကွဲလွဲခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းပြည်သားများအား ရှင်းလင်းပြရန်နှင့် ရှေ့တွင် မည်သို့ စခန်းသွားသင့်သည်ကို ဆွေးနွေးရန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ အစီရင်ခံချက် အရပ်ရပ်ကို အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးက ဖတ်ပြပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော် ပြောဆိုလိုသော အချက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

၁။ ဗမာ့တပ်မတော်ကိစ္စ။ ဗမာ့တပ်မတော်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သီးခြားအစီရင်ခံစာ တင်ပြပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော် အကျယ်တဝင့် ဤကိစ္စတွင် မပြောလိုပါ။ တချက်နှစ်ချက်လောက်မျှသာ အစီရင်ခံလိုပါသည်။ ဗမာ့တပ်မတော်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အချို့ မလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဗမာ့တပ်မတော်ကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရ လက်အောက်ခံ တပ်မတော်အဖြစ် ထားရမလားဟု အပြစ်ပြောကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်က ထိုကဲ့သို့ အပြစ်ပြောသူများကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရ အုပ်ချုပ်လျက်ရှိသေးသော ဗမာပြည်တွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရ လက်အောက်ခံ စစ်တပ်အဖြစ် မထားလိုရှိလျှင် ဘယ်လို လုပ်ထားရမှာလဲဟု မေးလိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့က ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သဘောကျ ကျွန်ုပ်တို့ အကျိုးအတွက် စီမံဖန်တီးနိုင်သော လွတ်လပ်ရေးကို အလိုရှိကြ၏။ ထိုလွတ်လပ်ရေး ရရာ ရကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုးစားခဲ့၏။ ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။ ဤကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပုံကို တိုင်းပြည်တပြည်လုံးအသိ ဖြစ်၏။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ အလိုရှိသော လွတ်လပ်ရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့ လက်ဝယ် မရရှိသေး။ ထိုကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေး မရရှိသေးသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းအင်အားသည် လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်သည်အထိ မပြည့်စုံသေး၍သာ ဖြစ်ကြောင်း။

ဗမာ့တပ်မတော်ကိစ္စမှာ လက်ငင်းအားဖြင့် အဖျက်အသိမ်းခံမည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် စစ်တပ်အဖြစ် တည်ရှိရန် ကြိုးစားမည်လော ဟူသော အမေးနှစ်ရပ်ကို မူတည်၍ ကျွန်ုပ်တို့ လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကိစ္စမှာ လက်ငင်း အရေးဆို၊ လက်ငင်း ဆုံးဖြတ်ရမည့်ကိစ္စ ဖြစ်သဖြင့် ဗမာနိုင်ငံ လွတ်လပ်ရေး ရသည်အထိ ရွှေ့ဆိုင်းနိုင်သော ကိစ္စမဟုတ်ပေ။ ထိုကဲ့သို့ လွတ်လပ်ရေး ရသည်အထိ ဗမာ့တပ်မတော်ကို အဖျက်အသိမ်း မခံလိုလျှင် အင်္ဂလိပ်နှင့် စစ်တိုက်ရန်သာ ရှိသည်။ သို့သော် စစ်တိုက်ခြင်း၊ နိုင်ငံလွတ်လပ်ရေးအတွက် ဆောင်ရွက်ခြင်း မည်သည်မှာ ကလေးကစားသလို စိတ်ထင်တိုင်း ပြုကျင့်အပ်သည့် အရာမျိုး မဟုတ်သဖြင့် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်၌ ထားပင်ထားရစေကာမူ စစ်တပ်အဖြစ် တည်ရှိရန် ပဓာန ဖြစ်ရကား၊ မူလကပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ဆိုထားခဲ့ပေသည်။ နေသူရိန် ပြည်သူ့အစည်းအဝေးကြီး၌ ကျွန်ုပ်၏ ဥက္ကဋ္ဌမိန့်ခွန်းကို ဖြစ်စေ၊ တပ်မတော်နှင့် ဆိုင်သော ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဖြစ်စေ သေသေချာချာ ဖတ်ကြည့်က ဤအချက်များသည် ရှင်းလင်းသွား ပါလိမ့်မည်။ တပ်မတော်နှင့် ပတ်သက်သော သီးခြားအစီရင်ခံချက်ကိုလည်း ခင်ဗျားတို့ ကြားနာသည့်အခါ ရှင်းလင်းပါလိမ့်မည်။ အမှန်စင်စစ် ဤအစီရင်ခံစာကို အောက်တိုဘာလ ၆ ရက်နေ့ ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးတွင် တင်ပြသည့်အခါ သတင်းစာတိုက်များသို့လည်း ဝေငှခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗမာ့တပ်မတော်သည် ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းအတွက် မိမိစွမ်းအားရှိသမျှ ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီးလေပြီ။ ၎င်းတို့ ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့်အတွက် ဗမာတိုင်းပြည်နှင့် ဗမာလူမျိုးတို့၏ ဂုဏ်ရည်သည်၎င်း၊ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းအဆင့်သည်၎င်း၊ ကမ္ဘာတစ်လုံးက အသိအမှတ်အပြုခံရသည့် အခြေသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ ဗမာ့တပ်မတော်၏ စစ်လုပ်ငန်းများသည် ပြီးဆုံးခဲ့ပြီ။ ဗမာ့တပ်မတော်သည် တာဝန်ကြေးခံခဲ့ပြီ။ တပ်မတော် ပြင်ဖက်ရှိ နိုင်ငံရေးသမားများနှင့် တိုင်းသူပြည်သားများက ကျန်ရှိသေးသော လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်၍သာ ပြုလုပ်ရန် ရှိတော့သည်။ ထိုကဲ့သို့ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းများကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ရာတွင် ဗမာ့တပ်မတော်၏ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း လျင်မြန်စွာ အောင်မြင်နိုင်ရန် ကျွန်ုပ် နိုင်ငံရေးနယ်တွင်းသို့ ပြန်လည် ဝင်ရောက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကား တပ်မတော်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောဆိုလိုသော အချက်များပင်တည်း။

၂။ ယာယီ အမျိုးသားအစိုးရကိစ္စ ။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍လည်း အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး၏ အစီရင်ခံစာတွင် ပါရှိပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးသည် ဤကိစ္စတွင်၎င်း၊ အခြားကိစ္စများတွင်၎င်း ဖက်ဆစ်ဆံသည်ဟု အင်္ဂလိပ်ဖက်နှင့် အင်္ဂလိပ်ရဲ့လူများက တိုးတိုးတမျိုး၊ ကျယ်ကျယ်တဖုံ၊ ဝေဖန်ချက်ကို ချေပလိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ ဝါဒ၊ စည်းမျဉ်း လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်တွင် မည်သည့်အရာသည် ဖက်ဆစ်ဆံပါသနည်း။ သိုးသိုးသန့်သန့် ကြားရသော သတင်းတရပ်အရ နေသူရိန်အစည်းအဝေးကြီးတွင် ချမှတ်ခဲ့သော ဆုံးဖြတ်ချက်များမှာ တဖက်သတ်

ချမှတ်ခဲ့သလို တချို့ ပြောသည်ဟု သိရပေသည်။ အဘယ်အကြောင်းများကြောင့် ဤကဲ့သို့ တဖက်သတ် ဆုံးဖြတ်ချက်များဟု ပြောနိုင်သနည်း။ ကန့်ကွက်သူ မရှိသဖြင့် ပြောဆိုခြင်းပင်လော။ ကန့်ကွက်သူ မရှိသည်မှာ ကန့်ကွက်ရန် အခွင့်အရေး မရှိ၍ မဟုတ်ဘဲ၊ ထိုကဲ့သို့ အခွင့်အရေး ရှိထားလျက် ထိုစဉ်အခါက ကန့်ကွက်လိုသူများသည် မကန့်ကွက်ခြင်းမှာ အဆိုပါ ကန့်ကွက်လိုသူများ၏ အပြစ်သာ ဖြစ်၍ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ အပြစ်မဟုတ်။ ဘုရင်ခံ၏ ကိုယ်စား ကြေညာချက်တွင်၎င်း၊ အခြား အစိုးရပိုင်း သို့မဟုတ်...အစိုးရနှင့် မကင်းသူများထံမှ ပြောကြားချက်များတွင်၎င်း၊ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကပင် ဖက်ဆစ်ဆံသလို ရေးသားပြောဆိုကြ၏။

ဘုရင်ခံသည် သူ့စကားအရပင် ၁၉၃၅ ခု၊ ဗမာပြည် အုပ်ချုပ်ရေး အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၃၉ အရ အင်္ဂလိပ်ပါလီမန်ကို သူတိုင်းတည်း တာဝန်ခံအုပ်ချုပ်ရသဖြင့် သူ မတတ်နိုင်ပါဟူသော သဘောကို ပြောထားပြီး ဖြစ်ရာ ဤကဲ့သို့ အုပ်ချုပ်ခြင်းသည် တိုင်းတည်း အုပ်ချုပ်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ဖက်ဆစ်ဆံခြင်း ဆံလျှင် ဘုရင်ခံသာလျှင် ဖက်ဆစ်ဆံကြောင်း ထင်ရှားလှပေသည်။ အင်္ဂလိပ်ဘုရင်ခံသည် တိုင်းပြည်မှ နောက်လိုက် ဘာမျှ မရှိသော လူပုဂ္ဂိုလ်များ စုပေါင်းထားသော အမှုဆောင်ကောင်စီ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကို ခန့်ထားခြင်းသည် ဘယ် ဒီမိုကရေစီစံနစ်နှင့် ကိုက်ညီလို့ ခန့်ပါသလဲ။ ဖက်ဆစ်စံနစ် မဟုတ်ပါဘူးလို့ အင်္ဂလိပ်ဘုရင်ခံက ဆိုရဲပါရဲ့လား။ ထိုဘုရင်ခံ၏ အလိုတော်ရိ ဗမာဝန်ကြီးသစ်များသည် ကျုပ်တို့တပြည်လုံးက အဖွဲ့စုံပါတဲ့ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီး ဆိုတာ သိပါလျက်နှင့် ပါတီတဖွဲ့တည်းသာလျှင်ရှိသော တိုင်းပြည်သည် ဖက်ဆစ်တိုင်းပြည် ဖြစ်သည်ဟု မြောင်လိမ်သောစကား၊ ယောင်ဝါးသော နိုင်ငံရေးသဘောကို ပြောဆိုလိုက်ရာ သူတို့ကတော့ ဘယ်လိုအကြောင်းတွေကြောင့် ဒီမိုကရေစီစံနစ်ကို လိုက်တယ်လို့ ပြနိုင်ပါသလဲ။ ရာထူးလိုချင်လို့ ရာထူးယူပါတယ် ဆိုယင် တိုင်းပြည်ကို မလိမ်မကောက်ဘဲ ပြောရာရောက်လို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ရိုသေလေးစားတဲ့သဘော ဖြစ်နိုင်သေးတယ်။ ဒီမိုကရေစီကို ကာယကံမြောက် မလိုက်နာနိုင်ပေမဲ့ ဒီမိုကရေစီစိတ် ရှိသေးတယ်လို့ ခေါ်နိုင်သေးရဲ့။ အခုတော့ ဒီမိုကရေစီ စံနစ်နဲ့လဲ ဘယ်လိုလုပ်လို့မှ သူတို့လုပ်တာ ညီညွတ်တယ်လို့ မပြောနိုင်၊ တိုင်းပြည်ကိုလဲ ထပ်လှည့်စားပြန် ဆိုတော့ ဒီလိုလူမျိုးတွေကိုမှ ဖက်ဆစ်မဟုတ်ဘူး ဆိုလို့ရှိယင် ဘယ်သူ့ကို ဖက်ဆစ်ခေါ် ရမှာလဲ။ နောက်ပြီး ဖက်ဆစ်ဝါဒဆိုတာ ဘာလဲ သိကြရဲ့လား။ ကျုပ်တို့ နားလည်သလောက်ဖြင့် ဖက်ဆစ်ဝါဒဆိုတာ အကြမ်းပတမ်းကို လက်ကိုင်ထားပြီး ကိုယ့်တိုင်းပြည်မှာလဲ တိုင်းသူပြည်သားလူထုအဖွဲ့များ ခေါင်းဆောင်များကို ဖိနှိပ်၊ အခြားလူမျိုးတွေကိုလဲ ငါတို့လောက် မမြတ်ဆိုပြီး အခြားလူမျိုးတွေအပေါ် လွမ်းမိုးဖို့ အမြဲလုပ်ပြီး စစ်ကို အမြဲလိုလားနေတဲ့ အဆိုးဝါးဆုံး ဓနရှင်နယ်ချဲ့ဝါဒလို့ ကျုပ် နားလည်ဒါဘဲ။ နယ်ချဲ့ဝါဒနဲ့ ဖက်ဆစ်ဝါဒ ထူးခြားပုံဟာ နယ်ချဲ့ဝါဒကတော့ မိမိတိုင်းပြည်တွင်းမှာ ဒီမိုကရေစီ စံနစ်

လုပ်တန်သလောက်လုပ်ပြီး မိမိပိုင် ကျွန်နိုင်ငံတွေမှာတော့ ဖက်ဆစ်ဆံသလောက် ဆံတယ်။ ဖက်ဆစ်ဝါဒကတော့ ကိုယ့်တိုင်းပြည်မှာရော သူများတိုင်းပြည်မှာရော ဘယ်နေရာမှာမဆို ဖက်ဆစ်နည်းကို သုံးတယ်။ စစ်မဖြစ်ခင်တုန်းက အင်္ဂလိပ်အစိုးရဟာ နယ်ချဲ့အစိုးရပင် ဖြစ်တယ်။ နယ်ချဲ့အစိုးရချင်းမှာတောင် ထိုစဉ်အခါက သူပိုပြီး ရက်ရောတဲ့ စိတ် ရှိတယ်။ ဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ စီးပွားရေး အခြေအနေကြောင့်ဘဲ။

ဟိုတုန်းက အင်္ဂလိပ်အစိုးရဟာ ကမ္ဘာပေါ် အကြီးဆုံး အင်ပိုင်ယာကြီးကို ပိုင်ထားတဲ့အတွက် စီးပွားရေးအခြေမှာ တခြားနယ်ချဲ့အစိုးရတွေထက် ပိုပြီး တောင့်တင်းတယ်။ မိမိတိုင်းပြည် အလုပ်သမားဆင်းရဲသားများကိုလဲ ဖြန့်ဖြူးပေးနိုင်တယ်။ လက်အောက်ခံ ကျွန်တိုင်းနိုင်ငံတွေအပေါ်မှာလဲ ရက်ရောခဲ့တယ်။ ပြင်သစ်ပိုင် အင်ဒိုချိုင်းနား၊ ဒတ်ချ်ပိုင် အင်ဒိုနီးရှား စသော တိုင်းပြည်များတွင် တခြားနယ်ချဲ့ အုပ်ချုပ်ရေး စံနစ်တွေထက် ပိုပြီး ရက်ရောသလောက် ရက်ရောခဲ့တယ်။ သို့သော်လဲ ယခု ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ အစိုးရမှာ စစ်ကို နိုင်တယ်ဆိုပေမဲ့၊ စစ်ကြောင့် ၎င်း၏ အခြေများမှာ အင်မတန်ပင် ယိုင်လဲနေတယ်။ အထူးသဖြင့် ၎င်း၏ စီးပွားရေး အခြေမှာ အလွန်ပင် ချညှစ်နေတယ်။ ရေနစ်အံ့ဆဲဆဲ ဖြစ်သော သူဟာ ရမိရရာ မြဲမြဲကြီး ဆုပ်ကိုင်သလို အင်မတန်ဇယားကောင်းပြီး ဘဝပြောင်းတော့မလောက် ဖြစ်နေတဲ့ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့စံနစ်ဟာလဲ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကြီးကို စီးပွားရေးသဘော အိမ်နောက်ဖေးက သွင်းနေတယ်။ အဲဒီလို စီးပွားရေးသဘော ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို လုပ်ဆောင်နိုင်အောင် နိုင်ငံရေးသဘောကိုလဲ ရမယ်အမျိုးမျိုး ရှာပြီး ဖက်ဆစ်စံနစ်ဘဲ လုပ်လာရပြီ။ ဥပမာ ဖက်ဆစ်ဆန့်ကျင်ရေးသမားများကို အကြောင်းအမျိုးမျိုး ဖန်တီးပြီး ဖမ်းဆီးလျက် ရှိသေးခြင်း၊ ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးနှင့် ဘုရင်ခံစေ့စပ်ရာတွင် နောက်ဆုံး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက လိုလားသော တင်းပြည့်ယာယီ အမျိုးသားအစိုးရ မပေးနိုင်ရုံတွင်မက ကုလားပြည်တွင် အင်္ဂလိပ်က ပေးသလောက်ကိုပင် မပေးငြားသော်လည်း၊ အဖျက်လုပ်ငန်းကို မလုပ်လိုသဖြင့် အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ဘုရင်ခံ တဦးတည်း အုပ်ချုပ်ရေးကို တိုင်းပြည်သို့ တာဝန်ခံ အုပ်ချုပ်နိုင်သော အစိုးရသဘော အုပ်ချုပ်စေရန် ကျွန်တော်တို့က လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့ လုပ်တာတောင် ပရိယာယ်အမျိုးမျိုး သုံးပြီး ဘုရင်ခံသည် ထင်ရာကို လုပ်နေခြင်း၊ စစ်ပြီးသော်လည်း ဗမာပြည်ကာကွယ်ရေး ဥပဒေကို မရုပ်သိမ်းသေးခြင်း၊ ချောက် စသော မြို့များတွင် စစ်အုပ်ချုပ်ရေး ရှိသေးခြင်း၊ တနင်္သာရီနယ်ဖက်တွင် ဂျပန်များ လက်နက်ချပြီးပြီဟု သိရှိရသော်လည်း စစ်အုပ်ချုပ်ရေး မရုပ်သိမ်းသေးခြင်း၊ ပုလိပ်ထံ ဝန်ခံချက်များကို သက်သေခံအဖြစ် ဥပဒေ ဝင်သည်ဟု ဥပဒေ ပြောင်းလွဲထားသဖြင့် ဂျပန်ကင်ပေတိုင် စံနစ်အတိုင်း ဖြစ်နေခြင်း၊ ထောင် ခြောက်လအထိ ကျနေသော ထောင်ကျလူများကို အယူခံမရှိ ဆိုခြင်း...စသော အရာများသည် နိုင်ငံရေးသဘောအရ ဖက်ဆစ်ဝါဒပင် ဖြစ် သည်။ ဂျပန်ဖက်ဆစ် ဝါဒမှာ စစ်ဖက်ကအုပ်ချုပ်သော ဖက်ဆစ်ဝါဒဖြစ်၍

မြတ်သျှနယ်ချဲ့ဝါဒမှာ ယခုအခါတွင် စီးပွားရေး ဖက်ဆစ်ဝါဒအသွင်သို့ ပြောင်းလွဲရန် လွတ်လပ်ရေး ဗန်းပြလျက် နိုင်ငံရေး သံသရာရှည်နိုင်သမျှ ရှည်အောင် ကြိုးစားလျက် နိုင်ငံရေး ဖက်ဆစ်ဝါဒကို ရမယ်အမျိုးမျိုး ရှာကာ အသုံးပြုနေလေပြီ။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ယနေ့တင်ပြမည့် စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်သော အဆို၊ ပြစ်ဒဏ်ငြိမ်းချမ်းရေးနှင့် ပတ်သက်သော အဆိုများ တင်သွင်းသည့်အခါ ပိုမို သိရှိနားလည်ကြပါလိမ့်မည်။

ဒုတိယ...ကျွန်တော်ပြောလိုသော အချက်မှာ ဘုရင်ခံကသော်လည်းကောင်း၊ အချို့သတင်းစာများကသော်လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဘုရင်ခံသဘောကွဲလွဲခြင်းတွင် ပေါ်လစီကြောင့် ကွဲခြင်း မဟုတ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ ကွဲခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဤစကားမှာ လုံးဝ မှားသော အချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့ ထုတ်ပြန်ချက်များ၊ စာများ၊ ဆုံးဖြတ်ချက်များကို သတင်းစာတိုက်များအား ပေးထားရုံမက ကျွန်ုပ်တို့ ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့ အစည်းအဝေး ဆွေးနွေးချက်များကိုပင် နားထောင်ခွင့်ပြုထားပါလျက် ဤကဲ့သို့ မဟုတ်သော စကားကို ဘုရင်ခံက အင်္ဂလိပ်အစိုးရအဖို့ ပြောသည်ကို နားလည်နိုင်သော်လည်း အချို့သတင်းစာများက ရေးသားသည်ကို နားမလည်နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်ရတော့ကြောင်း။ ကျွန်ုပ်တို့က နေသူရိန် စာချုပ်အရ ဆောင်ရွက်၍ ဘုရင်ခံက သူ့စက္ကူဖြူစာတန်းအရ ဆောင်ရွက်၏။ ကျွန်ုပ်တို့က ဘုရင်ခံတဦးတည်း အုပ်ချုပ်ရေးအစား အဖွဲ့နှင့် ကာကွယ်နိုင်သော အုပ်ချုပ်ရေးကို တောင်း၍ ဘုရင်ခံက သူ့ထားရာ ကနေသော တဦးစီအနေဖြင့် ပါသော ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကိုသာ အလိုရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြုလုပ်ခြင်းကား ဘုရင်ခံက ဥပဒေအရ အာဏာရှင်စံနစ် သုံးမည့်အရေးကို လုပ်ငန်းစဉ်သဘောတွင် ဒီမိုကရေစီစံနစ် ဖြစ်အောင် လုပ်ချင်၏။ ဤအချက်များကို ကြည့်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရင်ခံနှင့် သဘောကွဲလွဲရာတွင် ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ သဘောနှင့်ချည်း ကွဲလွဲခဲ့သည်မဟုတ်၊ စံနစ်သဘော၊ ပေါ်လစီသဘောလည်း ကွဲလွဲသည်မှာ ထင်ရှားလှပေသည်။ ၎င်းပြင် ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဂရုမစိုက်ရဆိုသည်မှာ အရာရာတွင် မမှန်၊ တိုင်းပြည်တည်းဟူသော စက်ကြီးကို ထူထောင်ရာ၌ စက်ကလည်း ကောင်းရန်လိုသည်။ စက်မောင်းမည့်သူကလည်း ကောင်းရန်လိုသည်။ ဘုရင်ခံက အကြောင်း မလုံလောက်ဘဲ၊ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များကို ပယ်၏။

ဘာကြောင့် ပယ်သနည်း။ ဤကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ချုပ်ကြီးက တညီတညွတ်တည်း လုပ်သည်ကို မရှုဆိတ်နိုင်၍ ပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ဘုရင်ခံက အင်္ဂလိပ်စနစ်များ အကျိုးအတွက် ဤကဲ့သို့ လုပ်ခြင်းကို နားလည်နိုင်သော်လည်း ဗမာအချို့က ဘုရင်ခံ၏ လေကို ထောက်ခံခြင်းသည် တိုင်းပြည်ညီညွတ်ပြီး လွတ်လပ်ရေး မြန်မြန်ကောင်းကောင်း ရမှာ စိုး၍လော။ ဤကဲ့သို့သော လူမျိုးကို ရာဇဝင်တည်းဟူသော တရားသူကြီးသည် ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုး၏ အကြီးဆုံးသော ရန်သူဟူ၍ ဖျက်မပစ်နိုင်သော အနာရွတ်ထင်အောင်

တံဆိပ်ခတ်နှိပ်ပေးဖို့သာ ရှိတော့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့အဖို့ကား မည်သို့မှ စိတ်မရှိပေ။ သို့သော် ရာဇဝင်တည်းဟူသော မညှာတမ်း တရားသူကြီး၏ မဖျက်နိုင်သော အပြစ်ပေးမှုကို ဤကဲ့သို့ လူမျိုးများ ရရှိပါက ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မသက်ဆိုင်ဘဲ ဘယ်သူမပြုမိမိမှုဆိုသလို ထိုသူများ၏ အပြစ်သာ ဖြစ်တော့သည်။

တတိယ.... အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များက ဘုရင်ခံနှင့် စကားဆိုရာတွင် တင်းလွန်းသည်ဟု ပြောကြရာ တဖက်တွင် ကျွန်တော် အတော်အတန် ရှင်းလင်းပြသခဲ့သည့်အတိုင်း မည်သည့်နေရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ တင်းပါသနည်းဟူ၍ ပြောဆိုသော သူများကိုသာ ပြန်လှန်မေးလိုလှပေကြောင်း။ ဤကား ယခုလက်ရှိ နိုင်ငံရေးအခြေအနေနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ် ရှင်းလင်းလိုသည့် အချက်များပင်တည်း။

ယခုလက်ရှိ နိုင်ငံရေး အခြေအနေကို သုံးသပ်ပြီးသည့်နောက် ရှေ့နိုင်ငံရေး အလားအလာနှင့် လုပ်ငန်းစဉ်များကို ဆွေးနွေးလိုပေကြောင်း။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးအလားအလာမှာ ယခုအခါ ကမ္ဘာ့ရှိ နိုင်ငံအသီးသီးသည် စစ်ပန်းကျနေချိန် ဖြစ်သဖြင့်တကြောင်း။ မိမိနိုင်ငံအသီးသီး ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်နေရသည့် အချိန်ဖြစ်သဖြင့်တကြောင်း၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ အကျိုးချင်း ညှိနှိုင်း၍ မလုပ်ဘဲ မိမိနိုင်ငံကို ထူထောင်ရန် ခဲယဉ်းနေသော အချိန်အခါဖြစ်ကြောင်း၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရသည် အလွန်ပင် အင်အားနည်းသော အချိန်အခါ ဖြစ်၍ ပြဿနာမြောက်များစွာနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့နေရသော အချိန်ဖြစ်နေသဖြင့် သူထင်ရာသူလုပ်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းမှာလည်း အင်္ဂလိပ်အစိုးရ ဖုံးဖိထားနိုင်အောင် ကမ္ဘာက သိခဲ့ပြီးလေပြီ။ မည်သည့်တိုင်းပြည်၏ ပြဿနာမဆို ကမ္ဘာ့ပြဿနာအထိ ဆိုက်ရောက်နိုင်သော အချိန်အခါမျိုးတွင် ဗမာပြည်သူပြည်သားများသည် မိမိတို့ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းများတွင် မိမိတို့ချည်း မဟုတ်ဘဲ ကမ္ဘာနှင့်အဝန်းမှ ကျွန်ုပ်တို့ ၏ လွတ်လပ်ရေးကို လိုလားသော အင်္ဂလိပ်လူထုကြီးအပါအဝင် ကမ္ဘာသူကမ္ဘာသား လူထုကြီးများနှင့် အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်နိုင်ငံ ဖြစ်နေကြသော လူမျိုးများ၊ ကျွန်ုပ်တို့ အာရှတိုက်များတို့သည် သွေးစည်းနိုင်သမျှ သွေးစည်း၍ ဆောင်ရွက်က ပိုမိုထိရောက်စွာ အောင်မြင် နိုင် မည်မှာ အထူး ရှင်းလင်းပြောပြစရာ မလိုပေ။

သို့ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေးကို အေးဆေးသောနည်းဖြင့် ရနိုင်ရန် ကမ္ဘာတွင် ဝါဒဖြန့်ခြင်း ဘိလပ်အစိုးရနှင့် တိုင်းသူပြည်သားများအား ဗမာပြည်လက်ရှိ အခြေအနေမှန်ကို အတိအကျ သိစေရန်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လိုလားချက်များကို ထောက်ခံလာစေရန် ကိုယ်စားလှယ်များ စေလွှတ်၍ ဆောင်ရွက်စေခြင်း၊ ကျွန်ုပ် စတင်အကြံဉာဏ် ပေးခဲ့၍ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကွန်ဂရက် ဥက္ကဋ္ဌ စသော ပုဂ္ဂိုလ်များက ထောက်ခံသော အာရှတိုက် ပေါ့စဒန် အစည်းအဝေးကြီးကို အမြန်ခေါ်နိုင်ရန် ကြိုးစားပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အချင်းချင်း ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံအသီးသီး လွတ်လပ်ရေးနှင့်

ကောင်းစားရေးများကို ပူးပေါင်းဆောင်ရွက် နိုင် ရန် ကြိုးစားခြင်းအစရှိသော လုပ်ငန်းများကိုလည်း ဆောင်ရွက်ရန် လိုပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံအတွင်း၌လည်း ယခုရရှိပြီး ညီညွတ်ရေးကို ခိုင်မာသည်ထက် ခိုင်မာစေရန် ကြိုးစားရပေမည်။

ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဒီဇင်ဘာလအတွင်း နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံသဘင်ကြီးကို ခေါ်ဆိုထားပေသည်။ ၎င်းပြင် ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်၏ ဆန္ဒနှင့်သဘောကို အလျင်အမြန် ပြနိုင်သော တိုင်းပြုနိုင်ငံပြုလွှတ်တော်ကြီးအတွက် ရွေးကောက်ပွဲကို အလျင်အမြန် ခေါ်ဆိုစေရန် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တွင် ယခုကဲ့သို့ ပြည်သူ့အစည်းအဝေးများ ခေါ်ဆိုပြီးလျှင် ယနေ့ ကျွန်ုပ်တို့ ဆုံးဖြတ်သည့်အတိုင်း လိုက်နာ ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် ဘုရင်ခံနှင့်တကွ ဗမာပြည်အစိုးရ ဘိလပ်အစိုးရ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ သိရှိရန် ပေးပို့ခြင်း၊ ထိုကဲ့သို့ ရွေးကောက်ပွဲ ပြုလုပ်မည့် အရေးတွင် အင်အားအစိုးရက ရက် မဆွဲနိုင်အောင် မဲစာရင်း ပြုလုပ်ခြင်း စသော ရွေးကောက်ပွဲ ပြင်ဆင်ရေး လုပ်ငန်းအရပ်ရပ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်သားများက အဖွဲ့ချုပ်ကြီး၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဝင်ရောက်ကူညီခြင်း ပြုရန် လိုပေလိမ့်မည်။

ထိုကဲ့သို့ တရားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ တောင်းဆိုချက်များကို တရားသဖြင့် ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် အေးဆေးစွာ ဆောင်ရွက်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကဲ့သို့ အေးဆေးစွာ ဆောင်ရွက်လိုသည့် အကြောင်းမှာလည်း စစ်ဒုက္ခ အမျိုးမျိုး ကျရောက်ခဲ့သော ကျွန်ုပ်တို့တိုင်းပြည်သားများကို ထောက်ထားညှာတာသဖြင့်သာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ကြောက်ရွံ့၍ မဟုတ်ကြောင်း ရှင်းလင်းစွာ သိစေလိုပေကြောင်း၊ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံအတွင်း အေးဆေးစွာ ကျွန်ုပ်တို့ အလိုရှိသော လွတ်လပ်ရေးသို့ နိုင်ငံရေးပြောင်းလွှဲတိုးတက်မှုသည် ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်များအပေါ်၌သာ တာဝန်ရှိရုံမဟုတ်ဘဲ၊ အင်အားအစိုးရနှင့်တကွ ၎င်းတို့နောက်ပါ အခြေအရံတို့အပေါ်တွင်လည်း တာဝန်ရှိပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အေးဆေးစွာ လုပ်ကိုင်ခြင်းကို အင်အား အစိုးရပိုင်းက အနှောင့်အရှက်အမျိုးမျိုး ပြုလုပ်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အပြစ်မဟုတ်ဘဲ အင်အားအစိုးရ၏အပြစ်သာ ဖြစ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ယခုကပင် ကြိုတင်သတိပေးရပေကြောင်း။ ယခုအခါ အစိုးရပိုင်းမှ၎င်း၊ ၎င်းတို့နှင့်မကင်းရာမကင်းကြောင်း လူများမှ၎င်း၊ မဟုတ်သတင်းများကို လူအများချောက်ချားအောင် လွှင့်နေပေကြောင်းကို တိတိလင်းလင်း ကြေညာလိုပေကြောင်း၊ ဘုရင်ခံမှ အစပြုသော အင်အားအရာရှိများသည် ရွေးကောက်ပွဲကို လွတ်လပ်စွာ မလုပ်နိုင်သလို ပြောဆိုနေပေကြောင်း။ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း အခြိမ်းအချောက် အနှောင့်အရှက် အမျိုးမျိုးမှ ကင်းလွတ်သော ရွေးကောက်ပွဲကို အလိုရှိသည် ဖြစ်ရာ အင်အားအစိုးရ သက်ဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ပါ ရှင်းလင်းစွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ကမ္ဘာနိုင်ငံပေါင်းစုံအသင်းကြီးမှ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကြီးကို ဖိတ်ခေါ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ဗမာနိုင်ငံတွင်

ရွေးကောက်ပွဲကို ကြည့်ကြပ်စီမံစေက အားလုံးအဖို့ ကျေနပ်စရာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကမ္ဘာ၏ အစစ်အဆေးကို ခံရန် အသင့်ရှိသည့်အပြင် ထိုကမ္ဘာအစစ်အဆေးအရ လွတ်လပ်သော ရွေးကောက်ပွဲကို အမြန်ကျင်းပလော့ဟု ဗြိတိသျှ အစိုးရအား အရေးဆိုလိုက်ပေကြောင်း။

နိဂုံးမချုပ်မီ တိုင်းသူပြည်သားအပေါင်းအား အထူးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် စိတ်တူကိုယ်ပါ ဆောင်ရွက်နေသူအပေါင်းတို့အား သတိပေးလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ရန်သူများသည် ကျွန်ုပ်တို့လမ်းမှားစေရန် အစည်းအဝေးများတွင်၎င်း၊ စီတန်းလမ်းရှောက်ရာတွင်၎င်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့အစည်းများတွင်၎င်း၊ သူ့သျှီဒလန်များသွင်း၍ တာဝန်ရှိသော ခေါင်းဆောင်မှုကို ပယ်ကာ လူအများ အထင်ကြီးအောင် ပရိယာယ်အမျိုးမျိုး၊ ဆူပူခြင်း အမျိုးမျိုး အသုံးပြုပေလိမ့်မည်။ ဗမာ ကုလား အဓိကရုဏ်းများ၊ ဗမာ ကရင် အဓိကရုဏ်း စသော လူမျိုးရေးအဓိကရုဏ်းများ၊ ကို ဖြစ်စေရန် သတင်းအမျိုးမျိုးလွှင့်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ပရိယာယ်အမျိုးမျိုး ဆင်ခြင်းဖြင့်၎င်း လှုံ့ဆော်ပေးလိမ့်မည်။ ၎င်းအပြင် မဟုတ်မမှန် လုပ်ကြံသော သတင်းများကို ရွေးကောက်ပွဲ နီးချိန်တွင် အနံ့အပြား ရိုက်ဝေခြင်း၊ အရေးပါ အရာရောက်မည်ဟု ထင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဆင်လုံးအမျိုးမျိုးနှင့် ဖမ်းဆီးခြင်း၊ နယ်သူနယ်သားများကို မှန်ကန်ရာ မဲမပေးဝံ့အောင် နိုင်ရာမှကိုင်၍ အမျိုးမျိုး ခြိမ်းချောက်ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်ကောင်း ပြုလုပ်ပေလိမ့်မည်။ ဤကိစ္စမျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ တိုင်းသူပြည်သားအပေါင်းတို့သည် လမ်းမှားကြရန် ယခုကပင် ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုတင်သတိပေးရပေကြောင်း၊ ဤကိစ္စမျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် တသီးတခြား ညွှန်ကြားချက်များကို ထပ်မံ ထုတ်ပြန်ဦးမည် ဖြစ်ကြောင်း။

တိုင်းပြည်သားအပေါင်းအား ဘာသတင်းကြားကြား အရမ်းမယုံပါနှင့် အရမ်းမကြောက်ပါနှင့် အရမ်းမလန့်ပါနှင့်၊ အရမ်းမလုပ်ပါနှင့် ဘယ်အခါမဆို သတိဝီရိယ ကြီးစွာထားပြီး အမှုဆင် မခံရအောင် နေ့စဉ် မိမိနေထိုင်ပြောဆိုပုံနှင့်တကွ တွေ့ဆုံသော လူအပေါင်း၏ မှတ်တမ်းများကို သေချာစွာ မှတ်သားထားပြီးလျှင် အပြစ်လွတ်အောင် စီစဉ်ထားကြရန် ကျွန်တော် တိုက်တွန်း နှိုးဆော်ခဲ့ပါကြောင်း။။

ကျဆုံးသော ရဲဘော်များ ကျောက်တိုင် မိန့်ခွန်း

၁၉၄၆ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၇ ရက်နေ့ နံနက် ၈ နာရီ ရွှေတိဂုံကုန်းတော် အလယ်ပစ္စယံ ၌ ပြည်လုံးကျွတ် ဖဆပလ ညီလာခံကြီး မစမီ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ၊ ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး တိုက်ပွဲများတွင် ကျဆုံးခဲ့သော အာဇာနည်များအား သတိတရ လေးစားသော အားဖြင့် ယာယီကျောက်တိုင် စိုက်ထူ၍ အလေးပြုသော အခမ်းအနား၌ ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။

ယနေ့ကျင်းပသော ပွဲမှာ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးအတွက် တိုက်ခိုက်ရာတွင် ကျဆုံးသော ရဲဘော်များကို ရည်စူး၍ ချီးကျူးသည့် အထိမ်းအမှတ်ပွဲ ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုရဲဘော်များ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက် အသက်စွန့်ကြသည်ကို အများသိပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤနေရာတွင် စုရုံး၍ အရိုအသေပြုရုံမျှဖြင့် ကျဆုံးသော ရဲဘော်များကို ချီးကျူးရာ ရောက်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ တကယ်ချီးကျူးရာ ရောက်အောင် ၎င်းရဲဘော်များ သွေးနဲ့စိုက်ပျိုးထားခဲ့တဲ့ လွတ်လပ်ရေးပန်းပင်ကို ကျွန်တော်တို့က အစဉ်တစိုက် မြေတောင်မြှောက်ပေးပြီး ပေါင်းသင်ပေးရန် လိုကြောင်း၊ ဒီလို ဆက်လက်ပြီး ကြိုးပမ်းလုပ်ကိုင်ကြမှ တကယ်ချီးကျူးရာ ရောက်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျဆုံးသူများကို အမြဲ အမှတ်ရနေပြီး တိုင်းပြည်နဲ့လူမျိုး အကျိုးရှိမဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ကြရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ လွတ်လပ်ရေးကို တညီတညွတ်တည်း ရှေးရှုလုပ်ကိုင်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤကဲ့သို့ မလုပ်နိုင်ကြယင် ကျဆုံးသူရဲဘော်များကို သစ္စာဖောက်ရာ ရောက်နေမည် ဖြစ်ကြောင်း။

ကျဆုံးသူများထဲတွင် ဗိုလ်မှူးဗထူးလည်း အပါအဝင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဗထူး၏ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်နဲ့ သူရသတ္တိကို အတွင်းသိသူတိုင်း မချီးကျူးဘဲ မနေနိုင်ကြောင်း၊ သူသာ ယခု ရှိနေလျှင် ဗမာ့တပ်မတော်မှာ ပဌမတန်း စစ်ခေါင်းဆောင် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း၊ ဂျပန်များ ရှိစဉ်ကလည်း သူ၏ စွမ်းရည်သတ္တိကို ချီးကျူးကြရကြောင်း၊ တော်လှန်ရေး တိုက်ပွဲများတွင် တွဲဖက်လုပ်ကိုင်ကြသော ဗြိတိသျှစစ်ဗိုလ်များကလည်း သူ့ကို အထူးချီးကျူးကြရကြောင်း၊ ၁၄ နံပတ် တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ချုပ် ဆာဝီလျံစလင်း ကိုယ်တိုင် ချီးကျူးသည်ကို ခံရကြောင်း၊ ကျဆုံးသွားသူများတွင် သူနှင့် အလားတူသူ မည်မျှ ပါဝင်သည်ကို မပြောနိုင်ကြောင်း၊ ဒါကြောင့် စစ်ဖြစ်တာဟာ ကမ္ဘာရဲ့ အစို့အညှောက် ဖြစ်တဲ့ လူငယ်များစွာ သေကြရကြောင်း၊ စစ်ပြီး၍ ငြိမ်းချမ်းရေး အစစ်ကို ရအောင် မလုပ်နိုင်ယင် သူရဲကောင်းတွေကို သစ္စာဖောက်ရာသာ ကျမည် ဖြစ်ကြောင်း။ ။

ရဲဘော်စာစောင် အတွဲ (၁) အမှတ် (၁)

၁၉၄၆ - ဖေဖော်ဝါရီလ

အလယ်ပစ္စည်း ညီလာခံ မိန့်ခွန်း

၁၉၄၆ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့ ရွှေတိဂုံစေတီတော် အလယ်ပစ္စည်း ကျင်းပသော ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး (ဖဆပလ) အဖွဲ့ချုပ်၏ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံတွင် ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။

ရဲဘော်တို့...။

ရာဇဝင် စာတင်ရမည့် ဤပြည်သူ့ညီလာခံ သဘင်ကြီးသို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြည်သူ့ကိုယ်စားလှယ်များအဖြစ် လာရောက်ခဲ့ကြပေသည်။ ဤသို့ စုဝေးရခြင်းမှာ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ ရှေးရိုးစဉ်လာ ဉာဏ်မျက်စေ့ကျယ်စွာဖြင့် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသော နည်းနာနိဿယအတိုင်း ဖြစ်ရကား လျော်ကန် သင့်မြတ်ဖြောင့်မတ်သော စုဝေးခြင်းပေတည်း။ ရှေးပဝေဏီကစ၍ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့သည် ပြဿနာတစ်ခုကို တွေ့ကြုံရလျှင်၊ ဤကဲ့သို့ပင် စုဝေးဆွေးနွေး ဖြေရှင်းခဲ့ကြပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စည်းဝေးရာ ဒေသသည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ရာဇဝင်တွင် ကြက်သရေရောင် တပြောင်ပြောင်ဖြင့် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ညီလာခံသဘင်သည်လည်း ကြက်သရေမင်္ဂလာ အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံပါပေ၏။ ဤသိင်္ဂီတ္တရကုန်းသည်ကား လေးဆူဓါတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး တည်ရှိရာ ဖြစ်၏။ စေတီတော်မြတ်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး၏ ဝေဖြာသော စေတနာအလျောက် ကျွန်ုပ်တို့၏ အမွန်မြတ်ဆုံးသော ဆန္ဒကို ပေါ်လွင်စေခြင်းငှာ တည်ဆောက်ခဲ့သည်ဖြစ်ရာ ရွှေရောင်တဖိတ်ဖိတ်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ မြော်မှန်းရာ အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန် အသင်္ခတသို့ ညွှန်ပြတော်မူရာ ဖြစ်သည့် ဆီမီး တန်ဆောင်ကြီး ဖြစ်ပေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ပြန်သော် လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်အတွင်းတွင် ကျွန်ုပ်တို့၏ တိုင်းပြည်နှင့်လူမျိုးတို့၏ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးခဲ့သော အရေးတော်ပုံများ ဖြစ်ပေါ်ရာ ဌာန ဖြစ်ရကား၊ ဤဒေသသည် ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားအတွက် အလွန်ထူးခြားစွာ လေးစားကြည်ညိုရာ ဖြစ်သော ဒေသ ဖြစ်ပေ၏။ ဤမျှ မကသေး။ ဤနေရာ ဤဒေသသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရာဇဝင်တလျှောက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး၏ ရှေ့ဆောင်ရှေ့သွား ပုဂ္ဂိုလ်အများသည် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးအတွက် အသက်ကို ပမာဏမထားဘဲ စွန့်စားရန် လာရောက်ခဲ့ကြဘူးပေပြီ။ အတိုချုပ်မှာ “မြန်မာအစ တကောင်းက”ဟု ဆိုသကဲ့သို့ ဤနေရာ ဤဒေသသည်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုး၏ ရာဇဝင်တွင် အခါခါပင် စာတင်ခဲ့ရသော အရေးတော်ပုံများ စတင်ရာ ဒေသပင် ဖြစ်ပေ၏။ လေးဆူဓါတ်ပုံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးကို စတင်တည်ဆောက်ရာ အချိန်ကစ၍ ယနေ့အထိ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ ခန့်မျှ ရှိလေပြီ။ ဤမျှသော ကာလပတ်လုံး ကျွန်ုပ်တို့၏ ရာဇဝင်အဖြစ်အပျက် ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးအတွက် သတ္တိ ဗျတ္တိနှင့်

အံ့ဘွယ်ဘနန်း သက်စွန့်ကြိုးပမ်း အမှုထမ်းခဲ့ကြသည့် မရေမတွက်နိုင်သော သွားလေသူ မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့နှင့်တကွ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့ ပေးအပ်ခဲ့သည့် အမွေအနှစ်တည်းဟူသော အာဇာနည်စိတ် စသည်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ယခုအချိန်အခါ၌ သတိရကြပေလိမ့်မည်။ သို့သတိရကြသည့် အားလျော်စွာ ထိုထိုသော အာဇာနည်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့အား ကျွန်ုပ်တို့သည် ခဏတာမျှ အရှိအသေ ပြုပြီးလျှင် ထိုထိုသော အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အဆင့်အတန်းကို မှီအောင် အားထုတ်လုံးပမ်းမည်။ ထိုထိုသော အာဇာနည် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ လုပ်ငန်းကို ဆုံးခန်းတိုင် ဆက်လက်၍ ဆောင်ရွက်မည်ဟူ၍ သစ္စာပြုကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးသည် ကေန်စင်စစ် ကြီးပွားတိုးတက် တန်ခိုးထွက်ပေတော့မည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကဲ့သို့ ရာဇဝင်သဘော အခြေခံကို နားလည်ကာ စုဝေးမိကြလေပြီ။ သို့ရာတွင် ဤစုဝေးခြင်းမှာ ပဌမအကြိမ် မဟုတ်ချေ။ ၁၉၂၀ ခုနှစ်က စ၍ ဤစိတ်ဆန္ဒမျိုးနှင့် စုဝေးခဲ့ကြသည်မှာ အကြိမ်ကြိမ် ရှိခဲ့ပေပြီ။ အဘယ်ကြောင့် စုဝေးခဲ့ကြသနည်း။ ယခုလည်း အဘယ်ကြောင့် စုဝေးကြသနည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးသည် ရာဇဝင်တလျှောက်တွင် နိုင်ငံခြားသားတို့ စိုးမိုးအုပ်ချုပ် ကျွန်သဘောက်လုပ်ခြင်းကို ပဌမဆုံး ခံခဲ့ကြရကား၊ ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးမှာ အဖက်ဖက်တွင် နင်းပြား ဖြစ်ခဲ့ကြရသောကြောင့် လူချင်းမတူ သူချင်းမမျှ ကျွန်ုပ်တို့ ဆန္ဒအတိုင်း လူတန်းစေ့ဘဝကို မနေနိုင်ခဲ့ကြချေ။ သို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးသည် ဤကာလ အတောအတွင်း တဗိုလ်လဲ တဗိုလ်တက်၊ တတပ်ပျက် တတပ်စု၊ လူထုနှင့် ချီ၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆန္ဒပြည့်ဝအောင် ကြိုးပမ်းစွန့်စားခဲ့ကြပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းသည် အတက်အဆုတ် အဖျက်အရှုတ် မည်မျှလောက်ပင် များစေကာမူ တဖြည်းဖြည်း အင်အား တိုးတက်လာခဲ့လေသည်။ အဆင့်ဆင့် အုတ်မြစ်ကစ၍ တည်ဆောက်ခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်တို့ ယခု အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိခဲ့ပေသည်။ ရှေးယခင်က ဆောင်ရွက်ခဲ့သော မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ နည်းနိဿယ လုံ့လဥဿဟကို ယခုအချိန်တွင် ကျွန်ုပ်တို့အထင်သေး အမြင်သေး ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ကမ္ဘာ့ ရာဇဝင်ကို ကြည့်မူ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းကြီးကဲ့သို့သော တိုးတက်မှုသည် မျက်စိတမိတ် လျှပ်တပြက်အတွင်းတွင် မဖြစ်နိုင်။ အဆင့်ဆင့် အခြေအနေကို ကြည့်ရှုပြီး လုံးပမ်းနိုင်မှ တိုးတက်အောင်မြင်မှု ရှိနိုင်မည်ကို သတိပြုကြရပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းကို တခေတ်နှင့်တခေတ် အဖြစ်သနစ် အခြေအနေမှန်ကို ဝေဖန်ပြီးမှသာလျှင် ဆောင်ရွက်ရမည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ နားလည်ကြရပေမည်။ ဤကဲ့သို့ အမြင်မှန်မှသာလျှင် လွတ်လပ်ရေး အောင်ပန်း ဆွတ်လှမ်းနိုင်သော အချိန် ကျရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သာ မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး တမျိုးလုံး အစဉ်အဆက် သက်စွန့်ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုး လွတ်လပ်ရေးကို ပြန်လည် ရယူနိုင်ကြပေသည်ဟူ၍ သိရှိနားလည်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

သို့သော်လည်း ယခုအခါ၌ လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်သို့ မရောက်သေးချေ။ ပန်းတိုင်သို့အရောက် ကျွန်ုပ်တို့ အားခဲ၍ သွားကြပေလိမ့်ဦးမည်။ ရဲဘော်တို့သည် ကျွန်ုပ်အား ဤခက်ခဲသော လမ်းခရီးတွင် ရှေ့ဆောင်စေလိုကြ၏။ ကျွန်ုပ်ကို ဤကဲ့သို့ ယုံကြည်အားထားမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်ကျေးဇူး တင်ပါ၏။ သို့သော်လည်း မကွယ်မထောင့် ဖြောင့်မတ်စွာ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်ရှေ့ဆောင် ပြုမှုကြောင့် မြန်မြန်ထက်ထက် လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်ဖက်သို့ နီးကပ်လိမ့်မည်ဟူ၍ ကတိပေးခြင်းကို မပြုလိုပေ။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် လူတိုင်းတယောက်သည် မည်မျှလောက် စွမ်းပကား ရှိစေကာမူ လူထု၏ အားပေးယိုင်းပင်းမှု မရှိဘဲလျက် ရာဇဝင်တွင်လောက်သော လုပ်ငန်းမျိုးကို ဖြစ်မြောက်အောင် မဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေ၏။

ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်တွင် အလွန်ထက်မြက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ရှိခဲ့ဘူးပါ၏။ သို့ရာတွင် အနည်းငယ်သော လူတစ်စုက ရာဇဝင်ကို မပြောင်းလဲ မပြုပြင်နိုင်ချေ။ အထက်၌ ရာဇဝင်၏ ပြောင်းလဲမှုသည် အဆင့်ဆင့် အခြေအနေကို ထောက်ချင့်လျက် တိုးမြှင့်ခဲ့ကြောင်း ဖော်ပြပြီးခဲ့ပေပြီ။ ရာဇဝင်တလျောက် သတ္တိ ဗျတ္တိ ရှိသူကို ကြည်ညိုလေးစား အားကိုးအားထားပြုတတ်သော လူများ၏ စိတ်စေတနာကို သိရှိနားလည်ပါ၏။ လူတိုင်းတယောက်သည် မိမိ၏ သတ္တိ ဗျတ္တိကိုလည်းကောင်း သူတပါးတို့၏ သတ္တိ ဗျတ္တိကိုလည်းကောင်း ယုံကြည်အားကိုးမှသာလျှင် ကြီးကျယ်ခမ်းနား အကျိုးများအောင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ကိုလည်း သိရှိနားလည်ပါ၏။ သို့သော်လည်း သတ္တိ ဗျတ္တိရှိသူကို အားထား လေးစားပြုမှုကို အရမ်းမဲ့ ဘုရားတဆူ ဂူတလုံးလုပ်ကာ ကိုးကွယ် မြှောက်စားသည့် အဖြစ် ရောက်စေခဲ့လျှင် ဘုရားအတုများ ပေါ်ပေါက်စေတတ် လေသည်။ ဒုက္ခမြားမြောင် ဤလူ့ဘောင်ကြီးတွင် ဤကဲ့သို့ ဘုရားအတုများကို ကျွန်ုပ်တို့ ထပ်မံ အလိုမရှိကြတော့ချေ။ သို့ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်သော လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းအတွက် ဒိုးတူဘောင်ဘက် လက်တွဲလျက် ဆောင်ရွက်ကြပါစို့။ ဤသို့ ဆောင်ရွက်မှ သာလျှင် သတ္တိ ဗျတ္တိ ရှိသူများကို အမြင့်မြတ်ဆုံးသော နည်းဖြင့် လေးစားကြည်ညိုရာ ရောက်ပေမည်။ ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်မှသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ငန်းကြီး ပြီးစီး အောင်မြင်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်မှုကို ရကြပေလိမ့်မည်။ သတ္တိ ဗျတ္တိ ရှိသူများကိုသာ အားမကိုးမူ၍ လူတိုင်းလူတိုင်းပင် မိမိတို့ကိုယ်တိုင် သတ္တိ ဗျတ္တိ ရှိသော သူရဲကောင်းများ ဖြစ်အောင် စွန့်စားရပေလိမ့်မည်။ သို့မှသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး လွတ်လပ်ရေး အစစ်ကို ခံစားခွင့် ရကြပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ လွတ်လပ်ရေး အစစ်ကို ခံစားနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်သို့ ရှေ့ရှု၍ သွားကြပါစို့။

သို့ဖြစ်ရကား ရှေ့ဆောင်ရှေ့သွား ပုဂ္ဂိုလ်များက ကျွန်ုပ်တို့အား အလွန် ကြီးလေးသော တာဝန်ကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ရန် ပေးအပ်ထားခဲ့သည် ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ဤတာဝန်ကို ကျေပြန်စွာ ထမ်းရွက်ရ ပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကဲ့သို့ ထမ်းရွက်ကြမည်နည်းဟူ၍ ပြဿနာပေါ်လာပေ၏။ ဤပြဿနာကို မဖြေရှင်းမီ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရာ ပြေရှင်းကြောင်း သဲလွန်စအပေါင်းတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှာဖွေသင့်သည် ဟူ၍ ယူဆရပေမည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ယခုခေတ် ယခုအခါ၌ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ ရင်ဆိုင် ကြုံတွေ့နေရသော ပြဿနာအပေါင်းတို့သည် တခုနှင့်တခု ရောထွေးရှက်စပ် ခွဲခြားခြင်းငှာ မတတ်စွမ်းနိုင်သော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိလျက် နေပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုသော် ကမ္ဘာကြီးတခုလုံးသည် ရုန်းရင်းဆန်ခတ် နေရာမလပ်အောင် လှုပ်ရှား ပြောင်းလဲလျက် ရှိနေပေ၏။ အမျိုးသားရေး၊ လူမျိုးတမျိုးနှင့်တမျိုး ဆက်သွယ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ ယဉ်ကျေးရေး၊ ဘာသာရေး၊ အကျင့်ကောင်းရေး စသော ထိုထိုသော အရေးတို့သည် စင်စစ်မှာ ဤရောထွေး ယှက်သန်းလျက် ရှိသော ကမ္ဘာ့ပြဿနာကြီး၏ အစိတ်အပိုင်းများသာ ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ ခေတ်ကာလနှင့် လိုက်၍ အစဉ်တစိုက် သဘောသဏ္ဍာန် ပြောင်းလဲလျက် ရှိကြပေသည်။ သို့ပြောင်းလဲလျက် ရှိသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအရေး ဤကိစ္စများကို အသီးသီး အသက အသက တခုနှင့်တခု မဆိုင်ဘိသကဲ့သို့ စဉ်းစားခြင်းငှာ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ ဤအရေး ဤကိစ္စဥသို့ အလုံးစုံကို ဆင်ခြင်စဉ်းစားသော အခါ၌လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ခေတ်မမှီသော အတွေးအဆ ခေတ်နောက်ကျ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ဥပဒေသတို့ကို လှေခါးထစ် လိုက်နာခြင်းငှာ မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံတွင် ယခုအချိန်အခါ၌ ခေတ်ပြောင်းခေတ်လွဲ ရှိကြောင်း အငြင်းမထွက်ဘဲလျက် သဲသဲမဲမဲ ရှေးက အတွေးအဆ ရှိသူများ ရှိကြပေသေး၏။ အချို့သော သူများသည် ယခုထိပင် ယုတ်မာညစ်ထေး ရှေးက နိုင်ငံရေးမျိုးကို သိလျက်နှင့်ဖြစ်စေ၊ မသိဘဲလျက်နှင့် ဖြစ်စေ၊ လိုက်စားလျက် ရှိကြသေး၏။

နိုင်ငံရေးမည်သည် ယုတ်မာညစ်ထေးသည်ဟု ဆိုရမည်လော။ စင်စစ်မှာ နိုင်ငံရေးသည် ယုတ်မာညစ်ထေးသည် မဟုတ်။ နိုင်ငံရေးကို ညစ်ထေးအောင် လုပ်သူတို့သာလျှင် ယုတ်မာခြင်းသာ ဖြစ်ပေ၏။ နိုင်ငံရေးဆိုတာ ဘာလဲဟု မေးဘွယ်ရာ ရှိပြန်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သာမန်ပုထုဇဉ်များ ဖြစ်သောကြောင့် နိုင်ငံရေးကို မလုပ်သင့်၊ နိုင်ငံရေးသည်အလွန်မြင့်မြတ်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မတန်မရာ လေးမြတ်စွာ မျှော်ရှုရန်သာလျှင် ရှိသည်ဟု ဆိုရမည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံရေးဆိုသည်မှာ အချို့သော လူညာလူလိမ်တို့က တောအုံကနား ကျေးတောသား လူရိုးလူအတို့ကို အတိတ်၊ တပေါင်၊ စနည်း ဘဝေါတို့ကို တွင်တွင်ကြီး ဟောပြော၍ ထိုသူတို့၏ မနောအကြိုက်ကို လိုက်၍ အငိုက်ကိုဖမ်းပြီးနောက် စားပေါက်ထွင်ကြသည့်ကိစ္စ ဆိုရမည်လော။ သို့တည်းမဟုတ်၊ နိုင်ငံရေးသည် ကမ္ဘာ့ရခရီးပမာ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အန္တရာယ်များစွာ ရှိသော အရေးကိစ္စ ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်သာလျှင် ရှောင်ရှားသင့်သည်ဟု ဆိုရမည်လော။

သို့တည်းမဟုတ်၊ နိုင်ငံရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့ ပြောလေ့ပြောထ ရှိသည့်အတိုင်း၊ အမျိုး-ဘာသာ-
သာသနာရေးဟူ၍ပင် ဆိုရဦးမည်လော။

နိုင်ငံရေးသဘော အမှန်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ လူသားတို့နှင့် မတန်မရာ မြင့်မြတ်လွန်းသည်လည်း မဟုတ်၊
နိမ့်ကျလွန်းသည်လည်း မဟုတ်၊ မျက်လှည့် ဗေဒင်လည်း မဟုတ်၊ အဂ္ဂိရပ်လည်း မဟုတ်၊
ကြောက်မက်ဘွယ် ကောင်းသော ကန္တာရ ခရီးလည်း မဟုတ်၊ ဘယ်သူသေသေ ငတေမာ ပြီးရော-
စိတ်ဇောနှင့် လုပ်သော အရေးကိစ္စလည်း မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ပေါ်ပေါက်
ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသော အခြေပေါ်တွင် မျှော်ခေါ်၍ ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သော အရေးကိစ္စသာလျှင်
ဖြစ်ပေ၏။ အတိုချုပ် ဆိုရလျှင် နိုင်ငံရေးဆိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လူ့လောကတွင်
တွေ့ကြုံနေကြရသော ကိစ္စပင် ဖြစ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုသော် နိုင်ငံရေး ဆိုသည်မှာ
လူ့ကိစ္စဟု ဆိုရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ စားမှု၊ သောက်မှု၊ နေမှု၊ ထိုင်မှု၊ သွားမှု၊ လာမှု အစုစုသည်
နိုင်ငံရေးပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေးကို မဆင်ခြင် မတွေးတောမိစေကာမူ နိုင်ငံရေးသည်
ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အမြဲတစေ ဆက်သွယ်နေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေးကို ရှောင်ရှားစေကာမူ
နိုင်ငံရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်၊ ရုံး၊ အလုပ်ရုံ စသည်တို့၌ ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိ၏။ ဤဌာနများ၌
ကျွန်ုပ်တို့သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ နိုင်ငံရေးကိုပင် လုပ်နေကြရပေသည်။ အလုပ်သမားသည်
အခကြေးငွေအတွက် အလုပ် လုပ်ရ၏။ တောင်သူလယ်သမားသည် ဝမ်းစာအတွက်
လယ်ယာလုပ်ရ၏။ စာရေးစာချီ အမှုထမ်းသည်လည်း လစာငွေအတွက် အလုပ်လုပ်ရ၏။
ကုန်သည်၊ ပွဲစား စသည်တို့သည် အသီးသီး ဝင်ငွေ ရရန် လုပ်ကြရ၏။ အချုပ်မှာ
စားသောက်နေထိုင်ရေးအတွက်ပင် ဖြစ်၏။ အလုပ်သမားသည် အခကြေးငွေကို
တိုးတက်၍ရပြီးလျှင် စားသာသောက်သာသော အခြေအနေကို ရလို၏။ တောင်သူလယ်သမားသည်
မိမိ၏ လယ်မြေကို တိုးတက် ကောင်းမွန်စေ၍ သက်သာချောင်ချိလို၏။ စာရေးစာချီ
အမှုထမ်းတို့သည်လည်း ရုံး၌ တကုတ်ကုတ် လုပ်နေရသော ဘဝထက် လွတ်လွတ်လပ်လပ်
ချောင်ချောင်လည်လည် ရှိသော အခြေအနေသို့ ရောက်လိုကြ၏။ ကုန်သည်ပွဲစားတို့လည်း
လွယ်လွယ်ကူကူ တိုးချဲ့၍ ကူးသန်းရောင်းဝယ်လိုကြ၏။ ဤကဲ့သို့ လူတိုင်း လူတိုင်း မိမိတို့၏
အခွင့်အရေးကို ရယူလိုခြင်းသည် နိုင်ငံရေးပင် ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကြုံတွေ့နေရသော နေထိုင် စားသောက်မှုသည် ပြောင်းလဲလျက်
ရှိသည့်အားလျော်စွာ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံရေးသည်လည်း ပြောင်းလဲလျက် ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး
သက်သက်သာသာ ချောင်ချောင်ချိချိ လူတန်းစေ့အောင် နေနိုင်ရန်အတွက် အခွင့်အရေးများ ပိုမို
ရရှိနိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးကို တောင့်တကြပေသည်။ လွတ်လပ်ရေး ဆိုရာ၌
နေရေးထိုင်ရေး လွတ်လပ်မှု၊ လူတိုင်းတယောက်အနေနှင့်၎င်း၊ တမျိုးလုံးအနေနှင့်၎င်း

တိုးတက်ကြီးပွားအောင် စီမံဆောင်ရွက်နိုင်အောင် လွတ်လပ်မှု၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကာယ၊ ဉာဏ၊ စိတ္တ အဆင့်အတန်းတိုးမြှင့်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် လွတ်လပ်မှုတို့ စသည်တို့ကို ဆိုလိုပေသည်။ ဤလွတ်လပ်မှု ရယူလိုမှုသည်ပင်လျှင် နိုင်ငံရေး ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရကား- နိုင်ငံရေးသည် လူမှု လူရေးမျှသာ ဖြစ်၏။ နိုင်ငံရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ နားမလည်စရာ အကြောင်းမရှိချေ။ သို့ပါလျက်နှင့် အချို့သောသူများသည် နိုင်ငံရေးအလုပ်ကို ယုတ်မာ ညစ်ထေးသည်ဟု ဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း နိုင်ငံရေးသည် ကိုးကွယ်ရာ ဘာသာတရားပင် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဆိုကြပြန်၏။ ထိုသူတို့၏ အယူအဆတို့မှာ အလွဲလွဲ အမှားမှား ကွဲကွဲပြားပြား ရှိကြပေ၏။

နိုင်ငံရေးကို ဘာသာတရား ဖြစ်သကဲ့သို့ ပြောဆိုကြသော သူများမှာ ယုတ်မာညစ်ထေးသော နိုင်ငံရေးသမားများပင်လျှင် ဖြစ်ပေ၏။ ထိုသူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဤကဲ့သို့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လည်ဆယ်၍ ပြောခြင်းအားဖြင့် ပြည်သူတို့၏ စိတ်ကို ရှုတ်ထွေးစေ၍ အကြောင်းအကျိုး အကောင်းအဆိုးကို ဝေဖန်ခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်အောင် လုပ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပေ၏။ အမှန်မှာ ထိုသူတို့ ပြုလုပ်မှုသည် နိုင်ငံရေး မဟုတ်။ မိမိတို့ အကောက်ဉာဏ်ကို သုံး၍ မိမိတို့ ကြီးပွားရေး တနပ်စားနိုင်ရေးပင် ဖြစ်ပေ၏။ ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာရေးမှာ လူအသီးသီးတို့၏ သက်ဝင် ယုံကြည်မှု ဖြစ်၏။ နိုင်ငံရေးမှာကား၊ လူအသီးသီးတို့၏ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု သိပ္ပံအတတ်သာလျှင် ဖြစ်၏။ သိပ္ပံအတတ် အနေအားဖြင့် နိုင်ငံရေးသည် လူအသီးသီးတို့၏ အခွင့်အရေးကို စောင့်ရှောက်ရပေလိမ့်မည်။

အခွင့်အရေးများတွင် လွတ်လပ်စွာ ဘာသာကိုးကွယ်မှုလည်း ပါဝင်လေ၏။ ဤအခွင့်အရေး ပေးရာ၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေးနှင့် ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာရေး နှစ်ဌာနစပ်ကြားတွင် စည်းတားရပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော နိုင်ငံရေးနှင့် ဘာသာရေးမှာ သဘောမတူ အမှုကွဲပြား တခြားစီ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။ ဘာသာရေးနှင့် နိုင်ငံရေးကို ရောစပ်ပါမူ ဘာသာရေး၏ သဘောတရားကို ဆန့်ကျင်ရာ ရောက်ပေ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဘာသာရေးသည် နောင်တမလွန် ဘဝများကို (ဝါ) လောကုတ္တရာကို ရှေ့ရှုသည်ဖြစ်သောကြောင့် လောကအရေးနှင့် များစွာ မသက်ဆိုင်ချေ။ နိုင်ငံရေးမှာမူကား လောကီရေးရာသာ ဖြစ်ပေ၏။

လုပ်ငန်းသဘောမှာ လူမှုတိုးတက်ရေးနှင့် ဘာသာရေးတို့သည် အခြေသဘောအားဖြင့် ဆန့်ကျင်စရာ အကြောင်းမရှိဟု ယူဆမိပေသည်။ ဘာသာတရားက သစ္စာ၊ မေတ္တာနှင့် သမ္မာအာဇီဝ၊ သမ္မာကမ္မန္တ စသည်တို့ကို ဓမ္မအနေနှင့် ဟောကြားခဲ့ရာ လူမှုတွင်လည်း ဤဓမ္မတို့ကို လေးစားကြပေသည်။ သို့ပါလျက်လည်း ဘာသာတရား၏ နာမကို အလွဲသုံးစား ပြုကြပြီးလျှင် လူတိုင်းသည် တိုင်း၏ ဆင်ခြင်တုံတရား ကင်းမဲ့ခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ မတရားသော အမှုတို့ကို ပြုသည် ရှိသော် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူစုသည် ထိုမတရားမှုကို လျစ်လျူရှုခြင်း ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ပြုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

အကယ်၍ ဘာသာကို အမှီပြု၍ အသက်မွေးသူတို့သည် ဘာသာ၏ အမည်ကို သုံးလျက် တရားဓမ္မဖြစ်လေဟန် ဟောပြောချက်တခုကို ပြုလျှင် လူအများကို နှစ်နာစေမည် ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် လူချမ်းသာကို လိုလားသည့်အားလျော်စွာ တားမြစ်ရပေလိမ့်မည်။ ဤဥပဒေသည် ကျွန်ုပ်က ထွင်လိုက်သော ဥပဒေသ မဟုတ်ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ ရာဇဝင်တွင် အလွန်ကျော်ကြား ထင်ရှားသော အနော်ရထာ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ဤဥပဒေကို ထိထိရောက်ရောက် လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ဘူးလေသည်။ ရာဇဝင်ကို ကြည့်မူ ဘာသာတရားကို မှီ၍ အသက်မွေးကြသောသူများကို ခွဲခြား၍ သိနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

ဘာသာတရားသည် ကျွန်ုပ်တို့ လူမှုကို ရှုပ်ထွေးစေသည် မဟုတ်။ ဘာသာတရားကို မှီ၍ အသက်မွေးကြကုန်သော သူတို့သာလျှင် ရှုပ်ထွေးစေကြ၏။ ဘာသာတရားကို ကြည့်ပြန်မူ ဤကဲ့သို့သော သူမျိုးကို အားပေးခြင်း မရှိသည်ကို တွေ့မြင်ကြပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း အသီးသီးသော ဘာသာတရားတို့ကို မှီ၍ အသက်မွေးကြကုန်သောသူများ ရှိခဲ့ဖူးလေပြီ။ ဥပဒေပတ်ဝန်းကျင် ရဟန်းမင်းကြီးများနှင့် ဧကရာဇ်မင်းတို့ အချင်း ဖြစ်ပွားခဲ့ပုံ၊ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံ၌ အရည်းကြီးများနှင့် အနော်ရထာမင်းမြတ် အရေး တွေ့ရပုံ၊ အနောက်နိုင်ငံကြီးများ နယ်ချဲ့ရာတွင် သမ္မာကျမ်းစာကိုင်သူတို့က ရှေ့သွား လုပ်၍ အလံကိုင်သူနှင့် ကုန်သည်တို့က နောက်မှ လိုက်ရပုံ အကြောင်းစုံတို့ကို ထောက်ထားလျက် မည်သည့်ကာလ ဒေသ၌မဆို ဘာသာတရားကို မှီ၍ အသက်မွေးကြသူများ ရှိခဲ့ဘူးကြောင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ သတိရကြပေလိမ့်မည်။

ယခု ဘာသာတရားကို မှီ၍ အသက်မွေးသူများဟု ဆိုရာ၌ ရှင်းလင်းရန် လိုပေသေး၏။ ဘုန်းကြီးပင် ခေါ်ခေါ်- ရဟန်းပင်ခေါ်ခေါ် နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိ၏။ တမျိုးမှာ ဘာသာတရားကို မှီ၍ အသက်မွေးသူများသာ ဖြစ်၍ ဘာသာတရား ပြန့်ပွားတိုးတက်မှုကို သတိပြုခြင်း အားထုတ်ခြင်း မရှိချေ။ ဘာသာတရားနှင့် ဆန့်ကျင်သော အမှုမျိုးကိုပင် ပြုကြ၏။ တမျိုးမှာကား ဘာသာတရား တိုးတက် ပြန့်ပွားမှုကို လေးစား၍ လောကီသားတို့၏ အမှုကို ရှေ့ရှုခြင်း မရှိချေ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ တိုင်းပြည်တွင် သင်္ဃာတော် အရှင်မြတ်များသည် ရာဇဝင် တလျှောက်လုံး ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုး၏ ရှေ့က မားမားမတ်မတ် ရပ်လျက် မြင့်မြတ်သော အမှုမျိုးကိုသာ ပြုခဲ့ကြပေ၏။ ရှေးခေတ်များ၌ သင်္ဃာတော် အရှင်မြတ်များသည် ကျွန်ုပ်တို့ တမျိုးလုံးကို ပညာသင်ပေးရန် တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြပေသည်။ ယခုခေတ်၌ပင် တောရွာများတွင် သင်္ဃာတော် အရှင်သူမြတ်များ ပညာသင်ကြားပေးလျက် ရှိကြသောကြောင့် မြောက်မြားစွာသော အမျိုးသားတို့သည် စာပေ တတ်မြောက်ကြပေ၏။ အချုပ်မှာ သင်္ဃာတော် အရှင်မြတ်များ၏ စေတနာ လုံ့လကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ စိတ်ဓာတ် မြင့်မြတ်မှု- အသွင်အပြင် ယဉ်ကျေးမှုတို့သည် အထူးသဖြင့် တိုးတက်ခဲ့လေသည်။ ထိုအကြောင်းများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ သင်္ဃာတော် အရှင်မြတ်များသည်

ကျွန်ုပ်တို့၏ ထူးကဲသော ကျေးဇူး ဥပကာရများကို ခံတော်မူထိုက်ကြပါပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် များသောအားဖြင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကို သက်ဝင် ယုံကြည် ကိုးကွယ်ကြသည် ဖြစ်သောကြောင့် အခြား ဘာသာတရားများကို မထိခိုက်စေဘဲ ပြောလိုသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၂၅၀၀ အတွင်း လိမ်းကပ်၍ လာခဲ့သော ကြေးညော်တို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပွတ်တိုက်ခဲ့နိုင်ပါလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာရောင်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အထွန်းပြောင်ဆုံး ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ယူဆရပေမည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ယခု သဃာတော် အရှင်မြတ်များအား သီးခြား၍ လျှောက်ထားလိုပါသည်ဘုရား။ အရှင်သူမြတ်များ ဘုရား။ အရှင်ဘုရားတို့သည် အလွန်ထူးကဲသော ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ထမ်း ရဟန်းမြတ်များ ဖြစ်တော်မူကြပါသည်။ အရှင်ဘုရားတို့က သာသနာတော်ရောင် ထွန်းပြောင်အောင် အားထုတ်တော်မူကြပါ။ ကမ္ဘာလောကကြီးကို သာသနာရောင် အလင်းပေးတော်မူကြပါ။ သို့မှသာလျှင် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ မေတ္တာတရား ပွားများ၍ သမစိတ္တနှင့် ညီရင်းအစ်ကို - မောင်ရင်း နှစ်မကဲ့သို့ နေနိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ အရှင်သူမြတ်များကို ဘုရားတပည့်တော်တို့ ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်ပါသည်။ တကမ္ဘာလုံး ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်သည်ကိုလည်း မြင်ချင်ပါသည်။ တပည့်တော်တို့ နိုင်ငံတွင်သာမက တကမ္ဘာလုံးမှာပင် မေတ္တာတရား သမစိတ္တ သဘောတရားတို့ကို ပြုပြင်နိုင်သော စွမ်းပကား အရှင်ဘုရားတို့မှာ ရှိပါသည်။ ဤ စွမ်းပကားကို သုံးရာ၌ အောင်မြင်တော်မူပါလျှင် မနုဿ လူတမျိုးလုံး အစဉ်အဆက် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ရှည်လျားစွာ ရှိခိုးပူဇော်ကြပါလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်မှုသည် သာသနာဖက်ကသာ ကြည့်၍ မြင့်မြတ်သည် မဟုတ်ပါ။ တပည့်တော်တို့၏ နိုင်ငံနှင့် လူမျိုးအတွက် အမြင့်မြတ်ဆုံးသော နိုင်ငံရေးကို ဆောင်ရွက်ရာလည်း ရောက်ပါသည်ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ နိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီးလျှင် မေတ္တာတရား၊ ညီညွတ်ရေး တရားများကို ဟောတော်မူကြပါ။ မြင့်မြတ်သော လွတ်လပ်ရေးတရားကိုလည်း ဟောတော်မူကြပါ။ မြင့်မြတ်သော လွတ်လပ်ရေး ဆိုရာ၌ လွတ်လပ်စွာ ဘာသာတရားကိုးကွယ်နိုင်မှု၊ လွတ်လပ်စွာ ဘာသာတရားကို ကာလ ဒေသမရွေး ဟောပြောနိုင်မှု၊ ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ် ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်မှု၊ လူအ လူန ဘဝမှ လွတ်မြောက်မှု စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်သူမြတ်တို့သည် သုံးလူထွဋ်ထား မြတ်စွာဘုရား သြဝါဒပေးတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း ‘အပ္ပမာ ဒေန၊ သမ္မာ ဒေထ’ မမေ့မလျော့ဘဲ အစဉ်ထာဝရ အားထုတ်ကြဘို့ တပည့်တော်တို့ ဗမာလူမျိုး တမျိုးလုံးကို ဆိုဆုံးမတော်မူကြပါဘုရား။ ဤသို့သော မိမိကိုယ်ကို မိမိသာလျှင် အားကိုးမှုဖြင့် တပည့်တော်တို့၏ လူမျိုးသည် လောကုတ် လောကီ နှစ်လီသော အကျိုးထူးများကို ခံစားနိုင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ အရှင်မြတ်များ၌ ဤကဲ့သို့သော မွန်မြတ်သည့် တာဝန် ဝတ္တရားများ ရှိပါသည်။ ဤ မွန်မြတ်သော တာဝန် ဝတ္တရားများကို ကျေပြန်စွာ ထမ်းဆောင်တော်မူကြပါဘုရား။ တပည့်တော်တို့မှာ အရှင်သူမြတ်များကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ တိုက်တွန်းစကား လျှောက်ထားခြင်း

ကိုသာ ပြုနိုင်ပါသည်။ ဆောင်ရွက်ဘို့ တာဝန်ကျေပြန်မည် မကျေပြန်မည်ဟူသော ပြဿနာမှာ အရှင်သူမြတ်များသာ ဖြေရှင်းနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

အရှင်သူမြတ်များကို လျှောက်ထားပြီး၍ ကျွန်ုပ်သည် နိုင်ငံရေးကို ဆက်၍ ပြောရပေဦးမည်။ နိုင်ငံရေးကို ပြော၍ မဆုံးသေးချေ။ စင်စစ်မှာ နိုင်ငံရေးတို့မည်သည် ပြီးဆုံးခြင်း ရောက်ပြီဟူ၍ မရှိနိုင်ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့ သံသရာ၌ လည်နေရပေ၍ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်မြတ်အတိုင်း အကြောင်းနှင့် အကျိုး၊ အတိတ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အနာဂတ် ဆက်စပ်၍ မရပ်မနား ရှည်လျားလှသော ခရီးကို တသွားတည်း သွားနေရပေပြီ။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းတရား- အကျိုးတရား အမျိုးအစားကိုလိုက်၍ ဖြစ်ပျက်နေခြင်းသည်ပင်လျှင် နိုင်ငံရေး ဖြစ်၏။ ဥပမာအားဖြင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် စစ်ဖြစ်ပွားသည်မှာ အကြိမ်ပေါင်း များလေပြီ။ စစ်သည် ဘာကြောင့် ဖြစ်ရသည်၊ စစ်ဖြစ်သော အကြောင်းကြောင့် ဘယ်ကဲ့သို့သော အကျိုးတရားများ ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ဝေဖန်ကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မကြာမီက ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးမှ လွန်မြောက်လာခဲ့ကြပေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံတွင် ကြီးကျယ်စွာ သတ္တန္တရကပ် ဆိုက်ရောက်ခဲ့ပေပြီ။ အကြောင်းတရားကား အဘယ်နည်း၊ ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် အကြောင်းတရား ဖြစ်၏။

ဖက်ဆစ်ဝါဒ ဆိုတာ ဘာလဲ ဟု မေးစရာ ရှိ၏။ ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် လွန်ခဲ့သော ၂၅ နှစ်လောက်က အီတလီနိုင်ငံတွင် စတင် မွေးဖွားပြီးလျှင် နောက် ဂျာမနီနိုင်ငံတွင် ကြီးပြင်း၍ လာခဲ့ပေသည်။ ဤဝါဒသည် ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သို့ ပြန့်နှံ့၍ ဂျပန်ပြည်၌လည်း အစေ့အညှောက်မှ အပင်ကြီးပေါက်ခဲ့လေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံသို့ပင် ဆက်လက်၍ ရောက်ပြန်ခဲ့လေသည်။ ဤဖက်ဆစ်ဝါဒ ဆိုသည်မှာ အရင်းရှင်ဝါဒ အဆိုးသွမ်းဆုံးသော ဘဝသို့ ရောက်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ အရင်းရှင်ဝါဒ ဆိုသည်မှာ ငွေပင်ငွေရင်း အမြောက်အများ စိုက်ထုတ်နိုင်သောသူတို့သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကြီးနိုင်ငယ်ညှဉ်းဆဲလိုသည့် ယုတ်မာညစ်ဆိုး အသားစား၊ ဘီလူးသဘောမျိုးနှင့် နယ်ချဲ့၍ နှိပ်စက်ကလူ ရန်မူသော တကိုယ်ကောင်းအယူဝါဒကို ယူသူများ၏ ဝါဒ ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ယုတ်မာ ညစ်ဆိုးဝါဒမျိုးသည် ကျွန်ုပ်တို့ လူလောကတွင် ပေါ်ပေါက်၍ လာရပေသနည်းဟု မေးဘွယ်ရာ ရှိ၏။ အဖြေမှာကား အရင်းရှင်တို့ ဝိသမလောဘ လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် စီမံဖန်တီးသော အဓမ္မ မတရားမှုများကြောင့်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤကမ္ဘာလောကတွင် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ သက်သာချောင်ချိ လွတ်လပ်စွာ နေထိုင် စားသောက်နိုင်အောင် ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာ အမျိုးမျိုး ရှိပါလျက်နှင့် ဝေနေယျတို့၏ ချမ်းသာသုခကို မထောက်မထား စီးပွားလာဘ်လာဘတို့တို့ မိမိတို့ချည်းသာ အဓမ္မ ကြိုးယူလိုကြသောကြောင့် ဆူကြူ နိမ့်မြင့် အတန်အသင့်မဟုတ်ဘဲ မိုးနှင့် မြေထဲ ခြားနား ကွဲလွဲလျက် ရှိပေသည်။ နောက်ဆုံး၌ မှောက်ပြန်လှမ်းထိုး အမျိုးမျိုးသော ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာပြီးလျှင် မရှူနိုင် မရှိုက်နိုင်

ဟိုက်ယိုင်၍ ပြိုလဲလေတော့၏။ ဤအဓမ္မ ဝါဒကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူတိုင်းနှင့်တိုင်း၊ လူမျိုးတစုနှင့် တစု၊ နိုင်ငံတိုင်းနှင့် တိုင်း မေတ္တာဓာတ် မကူးနိုင်ဘဲ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတရားတို့ကိုသာ ပွားများ၍ လာခဲ့ကြလေသည်။

ဤဝါဒဆိုးကြောင့် တဖက်ကကြည့်ပြန်လျှင် လောကဓာတ်ပညာ တိုးတက်လာခဲ့၏။ လောကဓာတ်ပညာ တိုးတက်လေလေ ဤယုတ်မာသော ဝါဒကို လက်ကိုင်ထားသူတို့ အလွဲသုံးစားပြု၍ ယုတ်မာလာလေလေ ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရှိရပေ၏။ အရင်းရှင် ဝါဒီသမားတို့သည် တိုင်းနှင့်တိုင်း တစုနှင့်တစု၊ တမျိုးနှင့်တမျိုး၊ တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ၊ တပယုတ်ပြိုင်သောကြောင့် တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ပပဉ္စတရား သုံးပါး တွင်တွင်ကြီး နယ်ချဲ့လေတော့၏။ နောက်ဆုံး၌ အရင်းရှင်နှင့် အလုပ်သမား နယ်ချဲ့နိုင်ငံများနှင့် လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ အရင်းရှင် အချင်းချင်း၊ နယ်ချဲ့သမားအချင်းချင်း ရန်သူခပင်း တိုးပွား၍ ကမ္ဘာတခုလုံး ကိုးယိုးကားယား ကမောက်ကမ ဖြစ်လာလေတော့၏။

ဤသို့သော အကြောင်းတရားကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဤခေတ်ဆိုးကြီး၌ မကြာခဏ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား စစ်မက်များ ပွားများလျက် ရှိနေရပေ၏။ ဤ အရင်းရှင် ဝါဒ ကမ္ဘာပေါ်၌ ပြန့်နှံ့နေသရွေ့ ကာလပတ်လုံး၊ တနည်းအားဖြင့် ဆိုသော် ဤအရင်းရှင်းဝါဒ ပပျောက်ပြီးလျှင် ဗြဟ္မစိုရ တရားကို အခြေပြုသော ‘ဆိုရှယ်လစ်ဇင်း’ ခေါ် လူအများ ကောင်းစားရေးဝါဒ လူထုကောင်းစားရေးဝါဒ မပြန့်ပွား မစည်ကားသရွေ့ ကာလပတ်လုံး၊ ကျွန်ုပ်တို့ ကမ္ဘာမြေတွင် အထွေထွေသော ကပ်ကြီးများ ဆိုက်ရောက်လျက်ပင် ရှိကြပေလိမ့်ဦးမည်။ အရင်းရှင် ဝါဒီတို့သည် မိမိတို့တကိုယ်ကောင်းအတွက် တိုးတက်၍ အမြတ်များများ နည်းအမျိုးမျိုး ပရိယာယ်အသွယ်သွယ်တို့နှင့် ရယူဖို့ကိုသာ ရှေ့ရှု လုံးပမ်းနေကြရကား အများကောင်းစားရေး၊ ကမ္ဘာကောင်းစားရေးကို မလိုလားနိုင်ကြချေ။ ထို့အတွက် မိမိတို့ ဝါဒ အဆောက်အဦ ယိုင်လဲပြိုပျက်လျက်ရှိသည်ကို ဉာဏ်နီဉာဏ်နက် တို့ဖြင့် ကျားကန်လျက် ရှိနေကြပေပြီ။ ဤသို့ စိုင်းပြင်းမှုကို ကျွန်ုပ်တို့က နယ်ချဲ့ဝါဒ ဟူ၍၎င်း၊ ဖက်ဆစ်ဝါဒ ဟူ၍၎င်း အမည်နှစ်မျိုးဖြင့် ခေါ်ရိုးရှိကြပေသည်။

သို့စဉ်လျက် ဤ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးတွင် အဘယ်ကြောင့် နယ်ချဲ့ဝါဒီတို့နှင့် ဖက်ဆစ်ဝါဒီတို့သည် ရင်ဆိုင်၍ ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ကြပါသနည်းဟု မေးဘွယ်ရာ ရှိပေ၏။ ဤသို့ အချင်းချင်း စစ်မက်ဖြစ်ပွားခြင်းပင်လျှင် အရင်းရှင်ဝါဒ သဘောအတိုင်းပင် ဖြစ်ပေ၏။ လွန်ခဲ့သော နှစ် အနည်းငယ်အတွင်းက အဖြစ်အပျက်ကို စစ်တွက်ရမည်ဆိုလျှင်သော် ပဌမ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသည့်နောက် အင်္ဂလိပ် ပြင်သစ် စသော နယ်ချဲ့နိုင်ငံတို့သည် ဖက်ဆစ်ဝါဒကို မြှောက်ကော်ပင့်ထိုး အမျိုးမျိုး အားပေးခဲ့ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အီတလီနိုင်ငံသည် အဘီဆီနီးယား တိုင်းပြည်ကို

သွားရောက် ကျူးကျော်သိမ်းပိုက် နိုင်ခဲ့၏။ ဂျပန်ပြည်သည် တရုတ်ပြည်ရှိ မန်ချူးရီးယားနယ်ကို နှိပ်စက်ကလူ တိုက်ခိုက် သိမ်းယူနိုင်ခဲ့၏။ ထို့ပြင် ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် စပိန်ပြည်၊ ဂျာမနီပြည် အစရှိသော ဥရောပနိုင်ငံများတွင် ပေါ်ပေါက်ပြန့်ပွားလျှင် ကမ္ဘာတစ်လုံးသို့ ပြန့်နှံ့လေ တော့၏။ နောက်ဆုံး၌ ကိုယ်မွေးသည့်မျောက် ကိုယ်ကိုချောက်၊ သရဲမွေးသည့် အောက်လမ်းဆရာ သရဲ၏ အစာ ဖြစ်ရပြန်သကဲ့သို့ နယ်ချဲ့နိုင်ငံများသည် ဖက်ဆစ်နိုင်ငံများ၏ အံတုခြင်း ရန်ပြုခြင်းကို ခံရလေတော့၏။ ဤသို့ မလွဲသာ၍ အချင်းချင်း ရန်ပြုရသော်လည်း ဆိုဗီယက်ရုရှား၊ တရုတ်ပြည် အစရှိသော အများကောင်းစားရေး ဒီမိုကရက် လုပ်ငန်း ကြီးပွားတိုးတက်လျက်ရှိသော နိုင်ငံများ၏ အကူအညီကို မယူဝံ့ဘဲ တိုက်ခိုက်ကြရာ သရဲနှင့်လူ အားချင်းမတူသကဲ့သို့ တရုံးရုံး၊ တကွဲကွဲ၊ တဘုံးဘုံး၊ တလဲလဲ ရှိကြသောကြောင့် ဥရောပတိုက်၊ အာရှတိုက်တလွှားတွင် ဖက်ဆစ်ဝါဒီများသာလျှင် အနိုင်ရကြလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံအတွက်ဆိုရမူ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုး၏ ဆန္ဒကို မထောက်မထား ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံကိုလည်း ကာကွယ်နိုင်အား မရှိဘဲလျက် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးနှင့် ပူးပေါင်း၍ ကာကွယ်နိုင်အောင်လည်း မဆောင်ရွက်ပါဘဲလျက် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ကို ရန်ပြုလေတော့၏။ စစ်ကျေညာစဉ်အခါက ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒသမားတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုးကို မိမိတို့နှင့် ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်လိုသော ဆန္ဒ ရှိလာအောင်လည်း မပြုလုပ်ခဲ့ကြချေ။ ထိုစဉ်အခါက ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒသမားတို့သည် အတ္တလန်တိတ် ချာတာစာချုပ်တွင် ပါရှိသော စစ်ရည်ရွယ်ချက်များ၊ ငြိမ်းချမ်းရေး ရည်ရွယ်ချက်များတို့သည် ဗြိတိသျှ လက်အောက်ခံနိုင်ငံ အိန္ဒိယပြည်၊ ဗမာပြည်တို့နှင့် မသက်ဆိုင်ချေ ဟူ၍ အတိအလင်း ငြင်းဆိုခဲ့ကြပေသည်။ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့သည် စစ်တိုက်ရာတွင် လုံးဝ ဆုံးရှုံးခြင်းတမျှသာ ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ကြရလေသည်။ သို့သော်လည်း နောက်ဆုံး၌ မိမိတို့၏ စေတနာကို ဆန့်ကျင်၍ ဆိုဗီယက် ရုရှားနှင့် မဟာမိတ် ပြုရလေတော့၏။ ဂျပန်ဖက်ဆစ်တို့ကို အနှစ်နှစ်အလလ တဦးတည်း ဆန့်ကျင်ခုခံ တိုက်ခိုက်လျက် ရှိသော တရုတ်ပြည်နှင့်လည်း ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရပေတော့၏။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဖက်ဆစ်ဝါဒီတို့၏ လွှမ်းမိုးခြင်း၊ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို ခံကြရကုန်သော နိုင်ငံအသီးသီးရှိ လူထုကြီးများ၏ အင်အားကိုလည်း စုရုံးကြရလေတော့၏။ ဤသို့အားဖြင့် နယ်ချဲ့ဝါဒီ နိုင်ငံကြီးများသည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ဒီမိုကရက် လူထုအင်အားကို ကြည်ညိုမှု မရှိဘဲလျက် အားကိုးအားထား မဟာမိတ် ပြုကြလေတော့၏။ သို့ လူထု၏ အကူအညီကို ယူကြရာတွင် ကျေးဇူးတင်သော အနေအားဖြင့် အခွင့်အရေး တန်ခိုး အာဏာများ ပိုမို ပေးကြပြန်၏။ ဤနေရာ၌ အခွင့်အရေး ပေးကြသည်ကို ဗာရာဏသီ ချဲ့၍ ပြောရန်မလိုချေ။

မှတ်သားရမည့်အချက်မှာ နယ်ချဲ့ဝါဒသည် ဖက်ဆစ် ဝါဒကို လူထုအင်အားနှင့် ဖြိုဖျက်ခဲ့၏။ ထိုသို့ ဖြိုဖျက်ရာတွင် မိမိလည်း ယိမ်းယိုင်တော့၏။ လူထုများ၏ ဒီမိုကရက်အင်အားမှာကား ကမ္ဘာပေါ်တွင် တနေ့တခြား ဒီရေအလား တိုးတက် ကြီးမားလာပေတော့၏။ လူထုတို့သည် စစ်ကိုသာ နိုင်အောင် တိုက်ခိုက်သည် မဟုတ်။ ငြိမ်းချမ်းမှု အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားရန် လုံးပမ်းလျက် ရှိကြပေသည်။ ဤသည်ကား ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသော အချိန်တွင် တွေ့မြင်ရသော အခြေအနေပင်တည်း။

ဖက်ဆစ်ဝါဒီတို့သည် ဤ စစ်ကြီးတွင် ဆုံးရှုံးကြကုန်၏။ သို့သော်လည်း ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် အမြစ်တွယ်လျက်ပင် ရှိသေးသောကြောင့် အသက်ရှင်လျက်ပင် ရှိသေး၏။ ဖက်ဆစ်ဝါဒသည် စပိန်ပြည်တွင် ခိုင်မြဲလျက်ပင် ရှိသေး၏။ အခြား အခြားသော နိုင်ငံများတွင်လည်း ဖက်ဆစ်ဝါဒ၏ အရိပ်နိမိတ်များသည် ပေါ်လျက်ပင် ရှိသေး၏။ ဒီမိုကရေစီ စတင်ပေါ်ထွန်းရာ ဗြိတိသျှ နိုင်ငံ၌ပင် ဆာအော်စဝယ်-မိုစလီ ခေါင်းဆောင်လျက်ရှိသော ဖက်ဆစ်ဝါဒသမားများ ရှိသေး၏။ အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တွင် စီးပွားရေး လက်ဝါးကြီးအုပ်သော သူများအဖြစ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မြောက်မြားစွာသော အသားညို အသားမဲလူမျိုးတို့ကို ဖိနှိပ် ချုပ်ချယ်သူများ အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း တွေ့ရပြန်လေသည်။ စင်စစ်မှာ ဖက်ဆစ်ဝါဒ၏ ရေသောက်မြစ်များကို လုံးဝ မသုတ်သင်နိုင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး (ဝါ) ကမ္ဘာပေါ်တွင် အားလုံးသော လူမျိုးတို့သည် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်ပူးပေါင်း ဆက်ဆံခြင်း မပြုနိုင်သရွေ့ ကာလပတ်လုံး ငြိမ်းချမ်းရေးကို တည်မြဲအောင် လုပ်ခြင်းငှာ စွမ်းဆောင်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ချေ။

ယခုအခါ၌ နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂကို တည်ထောင်ပြီးသည်မှာ မှန်၏။ ၎င်း သမဂ္ဂ၏ ရည်ရွယ်ချက်များနှင့် လုပ်ငန်းများမှာလည်း မွန်မြတ်၍ ထောပနာ ဩဘာပေးထိုက်ပါပေ၏။ ပဌမ ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးသည့်နောက် တည်ထောင်ခဲ့သော နိုင်ငံပေါင်းစုံ အသင်းကြီး ဆောင်ရွက်နိုင်သည်ထက် ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက်ကို ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် အလွန်အားကိုး အားထားပြုနိုင်သော လုပ်ငန်းအဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းပြီးလေပြီ။ ရှေးအခါကနှင့် မတူ ယခုဖွဲ့စည်းပြီး နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂတွင် အလွန်အထူး တန်ခိုးအင်အားရှိသော ဆိုဗီယက် ရုရှားနှင့် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံများသည်လည်း ဝင်ရောက် ဆောင်ရွက်လျက် ရှိကြ၏။ ထို့အပြင် တရုတ်ပြည်ကြီးသည်လည်း ခေါင်းဆောင်တဦးအနေနှင့် ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျက် ရှိ၏။ စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေး ပြန်လည် ထူထောင်ရေးများအတွက်၊ ဘရက်တင်ဂု(ဒ်) ခေါ် ကွန်ဖရင့် အစည်းအဝေးကြီး၌ ထူးကဲစွာ စီမံပြီး ဖြစ်လေသည်။ ယခုအခါ၌ ဤမျှသာလျှင် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်နိုင်ပေသည်ဟု ကုလသမဂ္ဂ လိုလားသူတို့က ပြောကြပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်သားသင့်သည်မှာ ဤနိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂသည် စစ်အောင်မြင်သော နိုင်ငံကြီးများ၏

လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများရှိ လက်အောက်ခံ လူမျိုးများအတွက် မည်သို့မျှ မစီမံ
မဆောင်ရွက်သေးသောကြောင့် ထိုထိုသော နိုင်ငံငယ်များရှိ လူမျိုးများ၏ နိုင်ငံရေး စီးပွားရေး
မြော်လင့်ချက်သည် ရှေးကကဲ့သို့ပင် မသေမချာ မရေမရာပင် ရှိပေသေး၏။

ဤကဲ့သို့ ဝေဘန်ရာတွင် ကျွန်ုပ်ကို ယုံကြည်မှု နည်းသည်ဟူ၍ မယူဆစေလိုပါ။ ယခင် ပထမ
ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးစက ငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ဗြိတိသျှ ရာဇဝင်ဆရာတဦးက
ဤသို့ ထင်မြင်ချက် ပေးဘူးပါ၏။ ‘နိုင်ငံအသီးသီးတို့၏ ခေါင်းဆောင်တို့သည် အဖြစ်အပျက်
ကြီးကျယ်သလောက် အလှမ်းကျယ်အောင် မလိုက်နိုင်ကြချေ။ ထိုသူတို့သည် ငြိမ်းချမ်းရေးကို
ထူထောင်ကြ၏။ ငြိမ်းချမ်းရေးမှာကား၊ ငြိမ်းချမ်းရေးအစစ် မဟုတ်ချေ။ အမေရိကန်
စေတနာရှင်တို့ပင်လျှင် အပြောအားဖြင့် လူမျိုးအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့၏ ကံကြမ္မာကို မိမိတို့
ဖန်တီးနိုင်ကြ၏ဟု ဆိုခဲ့သော်လည်း လုပ်ငန်းမှာမူ ရက်(၁) အင်ဒီယန်း လူမျိုးများ၊ အာဖရိက
လူမျိုးများနှင့် ပတ်သက်သောအခါ ဤဝါဒကို ကျူးကျော်သော သူတို့ကို လျစ်လျူရှုခဲ့၏။ အိန္ဒိယနှင့်
အီဂျစ်ပြည်တို့တွင် အင်္ဂလိပ်တို့ လွှမ်းမိုး ကြီးစိုးလျက်ရှိကြသည်ကို ကြောင်တောင်ကြည့်နေကြ၏။
လူတို့၏ မူလစလေ့သည် မရွေ့ မပြောင်းသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။ ဥရောပတိုက်မှာပင် ဒီမိုကရေစီ
ဝါဒအတွက် စိုးရိမ်စရာ မရှိဟု မဆိုနိုင်သေးချေ။ စစ်အောင်မှုသည် ပပျောက်၍ စိတ်ပျက်ဘွယ်ရာ၊
မနှစ်မြို့ဘွယ်ရာသော အကြောင်းများသည် ပေါ်ပေါက်လျက် ရှိနေပေပြီ’ ဟူ၍ ထင်မြင်ချက်
ပေးခဲ့ဘူးလေသည်။

သို့ဖြစ်ရကား၊ ယခုအခါ၌ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် ကြီးလေးသော တာဝန် ဝတ္တရားသည်
ဆိုဗီယက် ရုရှား -အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုနှင့် တရုတ်ပြည်ကြီးပေါ်တွင် ကျရောက်လျက်
ရှိနေပေသည်။ ၎င်းနိုင်ငံကြီးများသည် နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂကို တည့်တည့်မတ်မတ်
ခေါင်းဆောင်လျက် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ ယုံကြည်သက်ဝင် အားကိုး အားထားရာ ဖြစ်သော
ငြိမ်းချမ်းရေးကို ဖန်တီးရပေလိမ့်မည်။ ဆိုဗီယက် ရုရှားတွင် လူမျိုးအသီးသီးတို့သည်
အာဇာနည်စိတ်ဓာတ်နှင့် မသွေမဖယ် ရဲရင့်စွာ မိမိတို့နိုင်ငံတွင်းတွင် လူထု ကောင်းစားရေး
ဆိုရှယ်လစ်ဇင်း ခေါ် ဝါဒအတိုင်း မဆုတ်မနစ်သော လုံ့လဥသဟနှင့် လုံးပမ်းကြသည် သာမက၊
ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တွင် ဖက်ဆစ်ရန်သူတို့ကို ညီညာဖြဖြ ဝိုင်းဝန်း၍ ခုခံဖျက်ဆီးကြသည်များကို
စဉ်းစားမိသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် အားမတက်ဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။ ဆိုဗီယက် ရုရှားကို
ကျွန်ုပ်တို့သည် ကြည်ညိုမိ၏။ အားထားမိ၏။ မြှော်ကိုးမိ၏။ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများ၏
လွတ်လပ်ရေးအတွက် အရပ်ရပ်၌ အထူးသဖြင့် ဆန်ဖရန်စစ်ကို ကွန်ဖရင့်၌
ဆောင်ရွက်မှုများအတွက် ဆိုဗီယက် ရုရှားကို ကိုးစားစရာဟု ထင်မှတ်မိ၏။ ဆိုဗီယက်
ရုရှားအတွင်း၌ မည်ကဲ့သို့ လူ၏ချမ်းသာသုခကို မည်ကဲ့သို့ စီမံဖန်တီးလျက်ရှိကြောင်း လူ၏

လွတ်လပ်မှုအတွက် ခုခံကာကွယ်တိုက်ခိုက်လျက် ရှိသည်များကို အမှတ်ရသောအခါ အံ့ဩမိ၏။ ထိုနည်းတူစွာ နိုင်ငံကြီးငယ်တို့၏ လွတ်လပ်မှုအတွက် ရှေ့တန်းက မားမားမတ်မတ်ရပ်လျက် ပြောဆို ဆောင်ရွက်နေသော အမေရိကန် တိုင်းပြည်၏ စေတနာကြောင့် အားတက်မိ၏။ သမတ ရုစဘဲ့၏ အတ္တလန်တိတ် ချာတာ ဝေဖန်မှု သမတ ထရူးမင်း၏ နိုင်ငံခြားဝါဒ ၁၂ ချက်တို့ကို ဆင်ခြင်မိ၍ မြော်ကိုးရာဟု ထင်မိ၏။ ပဌမ ကမ္ဘာစစ်ကြီး၊ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီးကို ထားဘိဦး။ အဆက်ဆက်သော အမေရိကန် သမတကြီးများ၏ ပြောဆို ပြုလုပ်ချက်များကို ထောက်သော် ကမ္ဘာ့လွတ်လပ်မှုအတွက် ခေါင်းဆောင် ဒီမိုကရက်နိုင်ငံကြီးဟူ၍ ယူဆမိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံတွင် ဒီမိုကရေစီ ဆိုသည်မှာ ပြည်သူတို့ကိုယ်တိုင် ပြည်သူတို့အကျိုးအတွက် အုပ်ချုပ်သော အစိုးရဟု သမ္မတ လင်ကွန် ပြောဆိုချက်ကို မကြာခဏ ပြောဆိုခဲ့ကြဘူး၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်နီးပါးချင်း တရပ်ပြည်ကြီး၏ ကြီးမားသော တန်ခိုးအင်အားကို ကြည့်ပြီးလျှင် ဂုဏ်ယူမိ၏။ မိမိ၏ ရန်သူကို မဆုတ်မနစ်သော စိတ်ဓာတ်ဖြင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ တဦးတည်း နှိမ်နင်း၍ အောင်မြင်မှုကို ရယူသည့်အတွက် တရပ်ပြည်ကြီးကို ကျွန်ုပ်တို့ ချီးမွမ်း ထောပနာ ဩဘာပေးရပေမည်။ ပမာမှာ တရပ်ပြည်၏ အောင်မြင်မှုသည် အာရှတိုက်၏ လွတ်လပ်မှုသာမက ကမ္ဘာ၏ လွတ်လပ်မှုအတွက် တိုက်ခိုက် အောင်မြင်မှုဟူ၍ ယူဆရပေမည်။ တရပ်ပြည်ကြီးတွင် ယခုအခါ၌ ညီညွတ်ရေးလမ်းတွင် ဖြောင့်တန်း တည့်မတ်စွာ သွားနေကြပြီ ဟူသော သတင်းကို ကြားသိရ၍ ကျွန်ုပ်တို့ အလွန် ဝမ်းမြောက်ရပေသည်။ သို့အတွက် ဤမည်သော နိုင်ငံကြီး သုံးနိုင်ငံသည် တဦးနှင့်တဦး ငြိစုခြင်း မရှိဘဲ အတူတူ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ၍ ကမ္ဘာပေါ်တွင် မတရားမှုတို့ကို ပပျောက်စေပြီးလျှင် အလင်းရောင် ပေး၍ လွတ်လပ်မှု ခံစားနိုင်သော ခေတ်သစ်ကြီး ထူထောင်နိုင်ကြပါစေ ဟူ၍ မြော်လင့် အားထားရပေသည်။ ဤနိုင်ငံကြီး သုံးနိုင်ငံသည် နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂကို ကမ္ဘာ၏ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ ကမ္ဘာ၏ လွတ်လပ်မှု ပေါ်ပေါက်တည်မြဲစေအောင် ခေါင်းဆောင်၍ ဤ ကုလသမဂ္ဂသို့ နိုင်ငံအသီးသီး လူမျိုးအသီးသီးတို့၏ ခေါင်းဆောင်အစစ်များကို ဖိတ်ကြားသင့်ကြပေသည်။ စကားအလျဉ်းသင့်၍ ပြောလိုသည်မှာ အရှေ့ဖျား ကော်မရှင်အဖွဲ့၌ အိန္ဒိယနိုင်ငံနှင့် မြန်မာနိုင်ငံ ကိုယ်စားလှယ်များကို ဗြိတိသျှ အစိုးရက ရွေးချယ်ခန့်ထားခြင်းကို ကျွန်ုပ်တို့ ကန့်ကွက်ရပေမည်။ နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂသို့ ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံခေါင်းဆောင် ကိုယ်စားလှယ်များ အဖြစ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ပင် တက်ရောက်သင့်ကြပေသည်။

နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကုလသမဂ္ဂသည် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေး၊ ကမ္ဘာ လုံခြုံရေးအတွက် ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်နိုင်သော အဖွဲ့ကြီး ဖြစ်လိုခဲ့ပါလျှင် နိုင်ငံကြီး နိုင်ငံငယ် စက်ဆုပ်ဘွယ် ကောင်းသော အတန်းအစားခွဲခြားတို့ကို ပပျောက်အောင် ပြုလုပ်သင့်ကြပေပြီ။ နိုင်ငံကြီး နိုင်ငံငယ် ဆိုရာ၌ ဘယ်အကြောင်းကို ထောက်၍ ဆုံးဖြတ်မည်နည်း။ အကျယ်အဝန်းကို လိုက်၍ ဆုံးဖြတ်မည်လော။ အကျယ်အဝန်းကို လိုက်၍ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါမူ အိန္ဒိယပြည်ကို အမြဲတစေ နိုင်ငံကြီးဟူ၍ ယူဆရပေမည်။

သို့ရာတွင် အိန္ဒိယကို နိုင်ငံကြီးဟူ၍ မယူဆဘဲ အိန္ဒိယထက် သေးငယ်သော ဂျပန်နိုင်ငံကို နိုင်ငံကြီးဟူ၍ အသိအမှတ် ပြုခဲ့ကြပေသည်။ လူဦးရေကို လိုက်၍ နိုင်ငံကြီးဟု ဆိုရမည်လော။ သို့ဆိုရမည် ဆိုလျှင် အိန္ဒိယ ပြည်သည် နိုင်ငံကြီး တခုပင်တည်း။ လူဦးရေ နည်းသော အီတလီနိုင်ငံကို အဘယ်ကြောင့် နိုင်ငံကြီးဟူ၍ ယူခဲ့ပေသနည်း။ စင်စစ်မှာ နိုင်ငံကြီး ဆိုသည်မှာ ခေတ်မှီအောင် ကြီးပွားတိုးတက်သော နိုင်ငံကို ဆိုလိုပေသည်။

ရုရှားနိုင်ငံသည် အနှစ် ၃၀၀ ခန့်မျှ တာတာလူမျိုးတို့၏ လွှမ်းမိုးခြင်းကို ခံရ၍ အောက်ကျနောက်ကျ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ သို့သော်လည်း ယခုအခါတွင် နိုင်ငံရေး အမည်နှင့်သာ ကြီးကျယ်သည်မဟုတ်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအတိုင်း စီးပွားရေး ကြီးပွားရေး တိုးတက် ပြန့်ပွားရာ ဖြစ်သည့် တဦးတည်းသော နိုင်ငံ ဖြစ်ပေ၏။ ယခုအခါ၌ ဂရိတ်ဘရစ်တိန် ခေါ် အင်္ဂလိပ်နိုင်ငံသည် ဘယ်ကဲ့သို့သော အခြေအနေသို့ ရောက်ရှိခဲ့သနည်းဟူ၍ မေးဘွယ်ရာ ရှိ၏။ ရှင်းရှင်း ပြောရလျှင် ဗြိတိသျှနိုင်ငံသည် နိုင်ငံကြီး မဟုတ်တော့ချေ။ ဗြိတိသျှ အင်ပါယာတွင် နေဝင်သည် ဟူ၍ မရှိဟု ဆိုရိုးရှိ၏။ ယခုအခါ၌ စုပ်စုပ် နေမဝင်သေးသော်လည်း နေဝင်စ ပြုလေပြီ။ ယခင်အခါက ဗြိတိသျှ အင်ပါယာသည် နိုင်ငံရေး မျက်စေ့၊ စစ်ရေးမျက်စေ့ အမြင်နှင့်သာ ကြီးကျယ်သည်မဟုတ်။ စီးပွားရေး ဘဏ္ဍာရေးတွင်လည်း အင်ပါယာတွင်းသာမက အင်ပါယာ ပြင်ပမှာပင် အမျိုးမျိုး ကြိုးကိုင်လျက် ရှိပေသည်။ ယခုအချိန်၌ ဤသို့မဟုတ်တော့ဘဲ မိမိ၏ လက်အောက်ခံ အိန္ဒိယ၊ အီဂျစ် စသော နိုင်ငံများ၏ ကြွေးမြီများ ရှိသောကြောင့် မြီစားဘဝသို့ နိမ့်လျော့ခဲ့ ပေပြီ။ ကံ ကံ၏ အကြောင်းတရား- အကျိုးတရားကြောင့်၊ (ဝါ) ဖြစ်ပြန် ပျက်ပြန် လောကဓံတရားကြောင့် ဗြိတိသျှ နိုင်ငံသည် ငွေကြေး အထောက်အပံ့ ရရန်အတွက် အမေရိကန် သမ္မတနိုင်ငံကို မကြာခဏ ချောမော့၍ နေရပေသည်။ ယခင်က ဗြိတိသျှ နိုင်ငံနှင့် အမေရိကန် နိုင်ငံတို့သည် စီးပွားရေး ဘဏ္ဍာရေးတွင် ဂုဏ်တု ဂုဏ်ပြိုင် ပြုသော်လည်း ယခုအခါ၌ ဗြိတိသျှ နိုင်ငံသည် အမေရိကန်နိုင်ငံအား လိမ္မာရေးခြား မျက်နှာချိုသွေး၍ ကြွေးငွေများ ချေးငှားပါမည့်အကြောင်း တောင်းပန် ခယလျက် ရှိပေ၏။ အမြင်အားဖြင့် ဗြိတိသျှ အင်ပါယာသည် တည်ရှိလျက်ပင်။ သို့သော်ငြားလည်း အင်ပါယာအတွင်းရှိ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများသည် အင်အား ဖြစ်ရာသော အကြောင်းများ မဟုတ်။ အားယုတ်ရာသော အကြောင်းများ ဖြစ်ချေသည်။ ဗြိတိသျှ နိုင်ငံသည် ဤလက်အောက်ခံ နိုင်ငံများကို ပိုနေမြဲ - ကျားနေမြဲအတိုင်း တည်တံ့အောင် ထားခြင်းငှါ စွမ်းအား မရှိချေ။ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒီသမားတို့သည် ရာဇဝင်သဘောကို နားလည်ပြီးလျှင် ခေတ်မီသော အတွေးအခေါ်နှင့် ဤလက်အောက်ခံ နိုင်ငံများကို လွတ်လပ်ရေး အစစ်ပေးကာ မိမိပါ တဦးနှင့်တဦး၊ အားလုံး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ပူးပေါင်း၍ အတ္တဟိတ ပရဟိတ အကျိုး နှစ်မျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်မည်လော။ သို့တည်းမဟုတ်၊ ရှေးရှေးသော အင်ပါယာတို့၏ သွားလေရာ လမ်းသို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ပြီးလျှင် ယိုယွင်းပျက်စီး တွင်းဆုံးကျသော ဘဝသို့

ရောက်မည်လော ဟူသော ပြဿနာကို ဗြိတိသျှနိုင်ငံက ပင်လျှင် ဆောလျင်စွာ ဆုံးဖြတ် ဖြေရှင်းရပေလိမ့်မည်။

ဤ ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ကြီး၏ ထူးခြားသော အချက်မှာ နယ်ချဲ့ဝါဒ၏ အသက်ငင်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် နယ်ချဲ့ဝါဒသည် အာရှတိုက်တွင် အသက်ထွက်လုနီးပေပြီ။ အာရှတိုက်သည် ယခင်ခေတ်ကနှင့် မတူ၊ အမှုကွဲပြား အင်အား တိုးတက်၍ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး နယ်အတွင်းသို့ ထယ်ထယ်ဝါဝါ ချင်းနင်း ဝင်ရောက်လျက် ရှိပေပြီ။ နိုင်ငံပေါင်းစုံ အဖွဲ့ကြီးများ၌ အာရှတိုက် နိုင်ငံများကို လျစ်လျူရှု၍၊ မထည့်ဘဲ မနေနိုင်တော့ချေ။ အာရှ အသံသည် တဖြည်းဖြည်း ကျယ်လာခဲ့ပေသည်။ အင်ဒိုနီးရှားတွင်၎င်း၊ အင်ဒိုချိုင်းနားတွင်၎င်း၊ ဗမာပြည်တွင်၎င်း၊ အိန္ဒိယတွင်၎င်း အာရှအသံကို တွေ့လျက် ရှိကြပေပြီ။ အထူးသဖြင့် တရုတ်ပြည်တွင် အာရှအင်အားသည် တိုးတက်လျက် ရှိ၏။ အာရှ ညီညွတ်မှုနှင့် အာရှအင်အားကို ကမ္ဘာက အသိအမှတ်ပြုရပေမည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အာရှတိုက်သားများကို အစဉ်ထာဝရ နှိမ်နင်း၍ သွေးခွဲခြင်း မပြုနိုင်ချေ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် စုပေါင်း၍ အာရှခေတ်သစ်ကို ထူထောင်ကြရမည်။ ဤ အာရှခေတ်သစ်မှာ ဂျပန်၏ အရှေ့အာရှ သာတူညီမျှ စီးပွားရေး စနစ်နှင့် တည်ထောင်သည့် အမည်မျှသာ ဖြစ်သော ခေတ်သစ်ကဲ့သို့ မဟုတ်ချေ။ နိုင်ငံတစ်ဦးက နိုင်ငံတစ်ဦးအပေါ်တွင် ‘လိုက်နာရမည်’ ဟူသော စံနစ်နှင့် ခေတ်သစ်ထူထောင်ခြင်း မဟုတ်ချေ။ အာရှတိုက်သူတိုက်သားတို့၏ ညီညွတ်စွာ ပူးပေါင်း၍ အာရှလူမျိုးများ၏ လွတ်လပ်မှု၊ လုံခြုံမှု၊ တိုးတက်မှုကို အစပြု၍ ကမ္ဘာ၏ လွတ်လပ်မှု၊ လုံခြုံမှု၊ တိုးတက်မှုကို စီမံ ဖန်တီးနိုင်အောင် ထူထောင်သော ခေတ်သစ်ကြီး ဖြစ်၏။ ဤသို့ ခေတ်သစ် တည်ထောင်ရာ၌ ပထမဦးဆုံး အာရှတိုက်နိုင်ငံ အသီးသီးတို့သည် မိမိတို့၏ လက်ငင်း ပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်အောင် လုံးပမ်း၍ တဖြည်းဖြည်း တစတစနှင့် အာရှတိုက် ပြောင်းလဲ တိုးတက်မှု၊ ကမ္ဘာတခုလုံး၏ ပြောင်းလဲ တိုးတက်မှုအတွက် ဆောင်ရွက်ကြရပေလိမ့်မည်။ သို့ဖြစ်ရကား ကျွန်ုပ်တို့ အာရှတိုက်တွင်သာမက အာရှတိုက် အပြင်၌ မှီတင်း နေထိုင်ကြသော ဖိနပ်ချုပ်ချယ်ခြင်း ခံနေရသည့် လက်အောက်ခံ လူမျိုးများသည် လွတ်လပ်သော နိုင်ငံများရှိ စေတနာကောင်း ရှိသူများနှင့်အတူ ပူးပေါင်း ဆက်ဆံပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ငင်းပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရပေလိမ့်မည်။ ထိုရောက်စွာ ပူးပေါင်း ဆက်ဆံခြင်း မပြုနိုင်လျှင် တဦးနှင့် တဦး ရင်းနှီးစွာ ဆက်ဆံ၍ အကြံဉာဏ် တောင်းယူသင့်ကြပေတော့သည်။ ဤထင်မြင်ချက်များကို အာရှတိုက်ရှိ လူမျိုးပေါင်းစုံတို့ သိစိမ့်သောငှါ ဖော်ပြရပေသည်။

အင်ဒိုနီးရှားနှင့် အင်ဒိုချိုင်းနား မျိုးချစ်တိုင်းရင်းသားတို့သည် အမျိုးမျိုးသော အခက်အခဲများကို ကျော်နင်း၍ မိမိတို့ လွတ်လပ်ခြင်းအတွက် အားထုတ် လုံးပမ်းမှုများကို ပြုလျက် ရှိကြသောကြောင့်

ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးကိုယ်စား ကောင်းချီးဩဘာ ပြုလိုက်ပါသည်။ တောတောင်ရေမြေ ခြားနေသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုအာဇာနည် လူမျိုးများ၏ လွတ်လပ်မှုလုပ်ငန်းကို ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်မှု လုပ်ငန်းတည်း ဟူ၍ သဘောထားပါသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ထိုလူမျိုးများကဲ့သို့ပင် လွတ်လပ်ရေးအတွက် လုံးပမ်းလျက် ရှိကြရပေသောကြောင့်တည်း။ ထိုလူမျိုးများသည် မိမိတို့၏ လွတ်လပ်ရေးကို ပြန်လည် ရယူရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မသွေမစောင်း အဓိဋ္ဌာန် လမ်းကောင်းအတိုင်း သောင်းသောင်းဖြဖြ သွားကြမည်။

အင်ဒိုနီးရှားနှင့် အင်ဒိုချိုင်းနားရှိ အာဇာနည် လူမျိုးများတို့... ကျွန်ုပ်တို့အသီးသီး လွတ်လပ်မှုအတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုအခါ၌ ရင်ဘောင်တန်း အားမထုတ်နိုင်သေးသော်လည်း မကြာမီ ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်တို့နှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မည်။ သင်တို့ ကြိုးပမ်းမှုကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ကြလော့။ သင်တို့သည် အောင်ခြင်း မင်္ဂလာ အဖြာဖြာနှင့် ပြည့်စုံပါစေဟု ဆုတောင်းလိုက်ပါ၏။ မကြာမြင့်မီ သင်တို့၏ လိုအင်ဆန္ဒ တလုံးတဝတည်း ပြည့်စုံပါစေဟူ၍ ထပ်လောင်း၍ ဆုတောင်းလိုက်ပါသည်။ တရုပ်ပြည်ကြီး၏ အကျိုးအတွက်၎င်း၊ အာရှ၏ အကျိုးအတွက်၎င်း၊ ကမ္ဘာ၏ အကျိုးအတွက်၎င်း မြဲမြံစွာ ညီညွတ်ကြပါဟူ၍ တရုပ်ပြည်ကြီးရှိ ပေါက်ဖော်များ၊ မာရှယ် ချန်ကေရိုတ်၊ မော်စီဒုန်း၊ ဂျင်နရယ် ချူတေးနှင့် အခြားအခြားသော ခေါင်းဆောင်ကြီးများအား ကျွန်ုပ် တိုက်တွန်းလိုပါသည်။ တရုပ်ပြည်ကြီး၏ ရာဇဝင်အရ ဆက်ခံခဲ့ကြသော ကြီးလေးသော တာဝန် ဝတ္တရားများကို သတိရကြပြီးလျှင် တရုပ်ပြည်ကြီးအတွက်၎င်း၊ အာရှတိုက်အတွက်၎င်း၊ ကမ္ဘာအတွက်၎င်း၊ ကျေပြန်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါစေသတည်းဟု နှိုးဆော်လိုပါသည်။ ဤသို့နှိုးဆော် တိုက်တွန်းရသည်မှာ အိမ်နီးချင်း ငြိမ်းချမ်းမှု၊ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ အာရှ ငြိမ်းချမ်းမှု၊ ကမ္ဘာငြိမ်းချမ်းမှုကို လိုလားသောကြောင့် ကောင်းမြတ်သော စေတနာရှေ့ထား၍ မင်္ဂလာစကား ပြောကြားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုနည်းတူစွာ အိန္ဒိယ တိုင်းသားများ၏ လွတ်လပ်စွာ ချမ်းသာ သုခကို ခံစားနိုင်စရာ အိန္ဒိယ တိုင်းရင်းသားများနှင့်တကွ မိမိတို့၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ဖြစ်ကြကုန်သော မဟတ္တမဂန္ဒီ၊ မစ္စတာဂျင်းနား၊ ပန်ဒစ်ဂျဝါ ဟာလာနေရူး၊ မစ္စတာ အိုက်ဇက် စသည်တို့ကို ညီညွတ်စွာ မိမိတို့၏ မျှော်မှန်းရာ ပန်းတိုင်းသို့ တက်လှမ်းနိုင်ကြပါစေဟု နှိုးဆော် တိုက်တွန်းရပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ၌ လာရောက် နေထိုင်ကြကုန်သော အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသားများ၊ ပေါက်ဖော် တရုပ်များနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် ပြောလိုသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုလူမျိုးတို့ အပေါ်၌သော်၎င်း၊ ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားအခြားသော လူမျိုးတို့အပေါ်၌၎င်း၊ ဣဿာ မစ္စရိယ ဗျာပါဒ အာဃာတ တရား သဘောထားများ မရှိချေ။ နိုင်ငံခြားသားတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားများနှင့်

ဆိုးတူကောင်းဘက်၊ အေးအတူ ပူအမျှ နေထိုင်လိုကြလျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ညီရင်းအစ်ကိုကဲ့သို့ သဘောထား၍ ကြည်ဖြူစွာ လက်ခံမည်။ နိုင်ငံခြားသားများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကို မိတ်ဆွေအိမ်နီးချင်း သဘောထားနှင့် ကူညီယိုင်းပင်းရန် ဆန္ဒရှိပါက ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ကတိညာတ ကတဝေဒီ တရားကို ရိုသေစွာ စောင့်ရှောက်မည်။

ကုလား တရုပ် စသော နိုင်ငံခြားသားများကို သတိပေးလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံတွင်းရေး၌ သူတစ်ယောက်က စစ်တုရင်အရုပ်လုပ်၍ ကစားခြင်းကို မခံကြရအောင် သတိထားဘို့ဖြစ်ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချို့သောသူတို့သည် ယခုအခါ၌ ကုလား၊ တရုပ် စသော နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားများကို ကတုံးကတိုက် လုပ်ကောင်း လုပ်ပေလိမ့်မည်။ ကုလား၊ တရုပ် နိုင်ငံခြားသားများကို ၎င်းတို့သည် မမှန်သော ကတိ၊ မမှန်သော ကမ်းလှမ်းခြင်း အမှုများကို ပြုပေလိမ့်မည်။ သို့အတွက် ၎င်းတို့၏ အလှည့်အပတ်ကို မခံရအောင် သတိထားသင့်ကြပေသည်။ ရှင်းရှင်းပြောရမည် ဆိုလျှင် ကုလား၊ တရုပ် စသော နိုင်ငံခြားသားတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းရင်းသားများ၏ မိတ်ဆွေများအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ကြမည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် ရန်သူများအဖြစ်ဖြင့် နေထိုင်ကြမည်လော ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ရန် လိုပေသည်။ တချိန်တည်းတွင် မိတ်ဆွေနှင့် ရန်သူ နှစ်မျိုး ဟူ၍ မဖြစ်နိုင်။

ဥရောပတိုက်သားများအား ပြောလိုသည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုထက်ထိပင် သင်တို့အား မိတ်ဆွေ အနေနှင့် လက်လှမ်းလျက်ပင် ရှိကြသည်။ သို့ရာတွင် ရှေးကကဲ့သို့ သခင်နှင့် ကျွန်သဘော မဟုတ်ဘဲ တန်းတူသဘောနှင့် ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံမှသာလျှင် ၎င်းတို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။

ယခု ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေးကို စိစစ်ကြပါစို့။ နိုင်ငံတွင်းရေးကို မစိစစ်မီ ကမ္ဘာတခုလုံးကို ခြုံ၍ ဝေဖန်ရသည့် အကြောင်းမှာ ကမ္ဘာ့အရေးနှင့် ဗမာ့အရေး မည်မျှလောက် ရှက်စပ်နေသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ လွန်ခဲ့သော ၃-၄ နှစ် အတွင်း တွေ့ကြုံခဲ့ကြသည့်အတိုင်း ကမ္ဘာ့အရေးကို ပဌမ ရှင်းလင်း၍ ပြခဲ့ရပေသည်။ ဤအချိန် ဤအခါ၌ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လုံးဝ လွတ်လပ်သော အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် သဘောရှိသော နိုင်ငံဟူ၍ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်တွင် မရှိတော့ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ကဲ့သို့ နယ်ချဲ့ဝါဒီ နိုင်ငံကြီးတို့ လက်အောက်တွင် ရောက်နေသော ကျွန်ုပ်သဘောက နိုင်ငံကလေးကို မဆိုထားဘိ၊ လွတ်လပ်သော နိုင်ငံ ကြီးငယ် အသွယ်သွယ်တို့သည်လည်း အထီးတည်း လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုံလုံခြုံခြုံ နေခြင်းငှါ မစွမ်းတော့ချေ။ ၁၉၄၀ ခုနှစ်တွင် ပြင်သစ်ပြည်ကြီး ပျက်စီးရပုံကို ထောက်ရှုသော် နိုင်ငံကြီးများသည် နိုင်ငံကလေးများနှင့် မခြား ကျူးကျော် ဝင်ရောက်ခြင်းဘေးမှ မကင်းနိုင်ချေ။ သို့ဖြစ်ရကား၊ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ၏ လုံခြုံရေးကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ လွတ်လပ်ရေး မပေးလို မယူလိုကြသော အကြောင်းပြချက်များသည် အနည်းငယ်မျှပင် ခိုင်လုံသည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။

စင်စစ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံ လွတ်လပ်ခဲ့ပါမူ ကျွန်ုပ်တို့မှာလည်း မဟာမိတ်များ ရှိပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ မဟာမိတ်များနှင့် ပူးပေါင်း ဆက်ဆံ၍ ကျွန်းကိုင်းမှ၊ ကိုင်းကျွန်းမှ ဆိုသကဲ့သို့ အသီးသီးတို့၏ လုံခြုံမှု စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး စသည်တို့အတွက် လွတ်လပ်စွာ ဆောင်ရွက်နိုင်စိမ့်သောငှါ ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးကို တောင့်တကြံ့၏။ ရယူလိုကြ၏။ သိမ်းပိုက်ထားလိုကြ၏။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် နိုင်ငံကြီးငယ်တို့ ဆက်သွယ် မှီခို အားထားရမည် ဆိုသော အချက်နှင့် မြန်မာပြည် လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး ဆိုသော အချက်နှစ်ခုကို အဘယ်ကဲ့သို့ စပ်ဟပ်မည်နည်းဟု မေးဘွယ်ရာ ရှိပေသည်။ ထီးတည်း ကျုံကျုံ ရှိသော နိုင်ငံတစ်ဦးအနေနှင့် နေရခြင်းထက် ပြည်ထောင်စု တခုတွင် ပါဝင် ပူးပေါင်းနေရသော နိုင်ငံအဖြစ်က သာ၍ပင် မကောင်းဘူးလား ဟုလည်း မေးနိုင်ပါ၏။ ဤစကားသည် မှန်၏ဟု ဖြေရပေမည်။ သို့သော်လည်း ပြည်ထောင်စုတခု ဖွဲ့ရာတွင် တဦးသောနိုင်ငံက တဦးသောနိုင်ငံကို ပါဝင် ပူးပေါင်းခြင်း ပြုရမည်ဟု အတင်း မပြုလုပ်ဘဲလျက် နိုင်ငံအသီးသီးတို့သည် မိမိတို့ သဘောအလျောက် လွတ်လပ်စွာ ပါဝင် ပူးပေါင်းခြင်းသာ ဖြစ်စေရမည်။ ဥပမာ အားဖြင့် ယခင်အခါက ဆိုဗီယက် ရုရှား၏ အင်အားကို ကြောက်ရွံ့မှုကြောင့် ဗြိတိသျှ နန်းရင်းဝန်ဟောင်း မစ္စတာ ချာချီ အကြံပေးသော ဥရောပတိုက် ပြည်ထောင်စုမျိုးသည် လွတ်လပ်စွာ ပါဝင် ပူးပေါင်းနိုင်သော ပြည်ထောင်စု မဟုတ်ချေ။

ပြင်သစ် အင်ဒိုချိုင်းနား ခေါ် ပြည်နယ်များ၊ ယိုးဒယားပြည်၊ မာလာယုပြည်နယ်များ၊ အင်ဒိုနီးရှား ပြည်နယ်များနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာပြည် တို့ကို မကြာမြင့်မီ ပူးပေါင်း၍ ‘အင်ဒိုချိုင်းနား ပြည်ထောင်စု’ ဟူသော အမည်နာမဖြင့် ပြည်ထောင်စုတခု တည်ထောင်ရန် လိုကောင်း လိုလာပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုရာ၌ လေထဲ တိုက်အိမ်ဆောက်ခြင်း သဘောမျိုးနှင့် ပြောသည်မဟုတ်။ ထိုတိုင်းပြည်များသည် ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေး၊ လုံခြုံရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး အဖက်ဖက်တွင် ရာဇဝင်သဘောအရ အလွန်နီးကပ် ဆင်တူသော တိုင်းပြည် နိုင်ငံများ ဖြစ်ကြရာ ၎င်းတို့သည် ပြည်ထောင်စုတခု ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။

သို့အတွက် မိမိ၏ အမျိုးသား ကိစ္စကိုသာမက၊ လူတမျိုးနှင့်တမျိုး တနိုင်ငံနှင့် တနိုင်ငံ နည်းလမ်းတကျ ပူးပေါင်း ဆက်ဆံကြခြင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သတိမူရပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ပူးပေါင်း ဆက်ဆံ ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အသီးသီးတို့၏ အကျိုးယုတ်ဘို့ဝေးစွ၊ အမျိုးမျိုးသော အကျိုးထူးများ ခံစားရန်ပင် ရှိသည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။ ဤကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါလျှင် အလွန်မြင့်မြတ်သော ဝံသာနု ရက္ခိတ မိမိ၏ အမျိုးကို မိမိစောင့်သည့်တရားနှင့် ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့နှင့် အကျိုးရှိအောင် နည်းလမ်းတကျ ဆက်သွယ် ပေါင်းသင်းရာလည်း ရောက်ပေသည်။ သို့မှသာလျှင် ကမ္ဘာတဝှမ်းလုံးတွင် ငြိမ်းချမ်းမှု လွတ်လပ်မှု ကြီးပွားမှု ရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ယခု လောကဓာတ်ဆရာကြီးတို့ တွေ့ရှိပြီး ဖြစ်သော အနုမြူဓာတ်အားကို

ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ ချမ်းသာသုခ ဖြစ်ထွန်းအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်အခါသို့ ရောက်လျှင် လူတို့သည် အနာရောဂါ ကင်းရှင်း၍ အသက်ရှည်ပြီးလျှင် လူစည်းစိမ်၊ လူချမ်းသာကို ပျော်ပိုက် ချမ်းမြေ့စွာ ခံစားနိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာအရပ်ရပ်သည်လည်း တရပ်နှင့် တရပ် အိမ်ဦးနှင့် ကြမ်းပြင် ချစ်ခင်စွာ ပူးပေါင်းဆက်ဆံနိုင်သော အိမ်နီးချင်းများ ဖြစ်လာကြပေလိမ့်မည်။ ထိုအချိန်အခါ၌ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့သည် ကမ္ဘာဦးကကဲ့သို့ ကမ္ဘာအိမ်ထောင်စု တခုတည်း အနေဖြင့် အေးချမ်း လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်နိုင်ကြပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ ယူဆပြောဆိုချက်သည် အလွန် မြင့်မြတ်ပါပေသည်။ သို့သော်လည်း အကယ်စင်စစ် မဖြစ်နိုင်ဟု အချို့သော သူတို့က စောဒက တက်ကြပေလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာရာဇဝင်အလာ တိုးတက်မှု အဖြာဖြာကို ကြည့်ရှုလျှင် တဖြည်းဖြည်း ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်မှုကိုသာ အားပေးနေသည်ကို သတိပြုမိပါလျှင် ဤပြဿနာသည် မည်မျှလောက်ပင် ကြီးစေကာမူ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်သို့ မရောက်နိုင် ဟူ၍ မဆိုနိုင်ချေ။ ယခုအချိန်အခါ၌ တကမ္ဘာလုံး ဤအခြေအနေသို့ မရောက်နိုင်သေးသည်မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် နီးစပ်ရာ နီးစပ်ရာ နိုင်ငံများ၊ လူမျိုးများ ပူးပေါင်းလိုကြသော ရည်ရွယ်ချက် စီမံချက်များကို ကျွန်ုပ်တို့ အမြဲတစေ ကြားသိနေရချေပြီ။ ဤသို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်အောင် လောကဓာတ်ပညာ အဖြာဖြာတို့က အားပေးလျက် ရှိလေသည်။ သို့ရာတွင် လူတို့၏ စိတ်ထားသည် လောကဓာတ်ပညာ တိုးတက်သလောက် မမြင့်မြတ်သေးသောကြောင့် အဆင်ပြေအောင် မဆောင်ရွက်နိုင်ကြသေးရကား အထင်မှား အမြင်မှား စစ်ပွဲကြီးများပင် ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသေး၏။ တနေ့သောအခါ အဇ္ဈတ္တသဏ္ဌာန် မြင့်မြတ်မှုနှင့် ဗဟိဒ္ဓသဏ္ဌာန် တိုးတက်မှုတို့ ကိုက်ညီသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့ မျှော်မှန်းရာ ဖြစ်သော ကမ္ဘာအိမ်ထောင်စု ဖြစ်လာမည်မှာ မလွဲကောက်ဟု ဆိုရပေမည်။

သို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း ဤမျှော်မှန်းရာသို့ မရောက်နိုင်မီ တနိုင်ငံနှင့် တနိုင်ငံ၊ လူမျိုးတမျိုးနှင့်တမျိုး သင့်တင့်နီးစပ်ရာ ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံရပေလိမ့်မည်။ ဘယ်သူသေသေ-ငတေမာ ပြီးရော ဆိုသော သဘောမျိုးနှင့် ပြုလုပ်နိုင်သော အမျိုးသား ကိစ္စဟူ၍ မရှိနိုင်တော့ချေ။

ရာဇဝင်ကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း၍ ကြည့်ရှုမှု အမျိုး ဘာသာ သာသနာတို့သည် တည်တံ့၍ မနေ၊ ရောနှော ပြန့်နှံ့လျက် ရှိလေသည်။ ဘယ်နိုင်ငံတွင်မှ လူမျိုး တမျိုးတည်း မရှိချေ။ လူမျိုး တမျိုးတွင်လည်း အမျိုးမျိုးသော ဘာသာတရားတို့ကို အားထား ယုံကြည်မှု ရှိကြပြန်လေသည်။ ဥပမာ အားဖြင့် အမေရိကန်နှင့် ဗြိတိသျှ တို့သည် ဘာသာစကား တူ၏။ လူမျိုးတမျိုးတည်း မဟုတ်ချေ။ ဆိုဗီယက် ရုရှားမှာမူကား လူမျိုးချင်း တူ၏။ ဘာသာစကားချင်း မတူကြချေ။ သို့ဖြစ်ရကား လူမျိုးဆိုသည်မှာ သုခ ဒုက္ခ အတူ ခံစားကြ၍ နီးနီးစပ်စပ် အကျိုးချင်း ထပ်ပြီးလျှင် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ရှည်လျားစွာ တမျိုးတစားတည်းပင်ဟု စိတ်ထားရှိသူတို့ကို တစုတည်း ပေါင်း၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ အမျိုးအနွယ် ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာတရား ပြောဆိုသည့်

ဘာသာစကားတို့ကို အရေးထားရမည် ဖြစ်သော်လည်း စင်စစ်မှာ အေးအတူ ပူအမျှ ကောင်းတူ ဆိုးဘက် ပူးပေါင်းလျက် နေလိုသော အစဉ်အလာ ဆန္ဒပေါ်တွင် ဝံသာနု ရုက္ခိတ တရားသည် တည်နေပေ၏။

ယခုခေတ်တွင် လူမျိုးတမျိုးနှင့်တမျိုး ရင်းနှီးစွာ ဆက်သွယ်မှုကြောင့် အတိုင်းတိုင်း အပြည်ပြည်တွင် နိုင်ငံခြားသားတို့သည် မိမိတို့ရောက်ရှိနေထိုင်သော နိုင်ငံများတွင် အမျိုးသား လုပ်လိုသော ဆန္ဒရှိပါက လုပ်နိုင်သော အခွင့်အရေးကို ပေးထားပေသည်။ ရှေးအခါ၌ လူမျိုးရေးတရားကြောင့် တမျိုးနှင့် တမျိုး ကွဲပြား ခြားနားခဲ့ကြပေသည်။ ယခုအခါ၌ လူမျိုးရေး တရားသစ်ကြောင့် တမျိုးနှင့် တမျိုး ရင်းနှီး စုရုံးကြပြန်ပေသည်။ ဤသည်ကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် အမျိုးသား အရေးကိစ္စ၏ အဓိပ္ပာယ်သည် ခေတ်အားလျော်စွာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲလျက် ရှိနေသည်ကို သိရှိသင့်ကြပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် ကြည့်ပြန်မူ မိမိ အမျိုးကို သာ တဖက်သတ် စိတ်ထားနှင့် ကြီးပွားစေလိုသော ဆန္ဒ ရှိ၍ ဖက်ဆစ်ဝါဒကြောင့် ဂျာမန်လူမျိုးတို့ ပျက်စီးရပုံကို မြင်ကြရပြန်၏။ ဂျာမနီပြည်တွင် ဂျာမန်တို့၏ ပြင်းပြသော မျိုးချစ်စိတ်ကို လမ်းကောင်းသို့ မပို့ဘဲ လမ်းမှားသို့ ပို့သော ဖက်ဆစ်ဝါဒီ လူစုကြောင့် အတိဒုက္ခ ရောက်ကြရပေပြီ။ သို့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဝံသာနုစိတ်ကို အလွဲသုံးစား မပြုဘဲလျက် (ဝါ) မျိုးချစ်စိတ်ကို အတိဒုက္ခ ရောက်အောင် အသုံးမပြုဘဲလျက် အမြင်ကျယ်ကျယ်နှင့် သဘောကြီးစွာ ဆောင်ရွက်သင့်ကြပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ အမျိုးသား အရေးကို ကမ္ဘာ့အမြင် အာရှအမြင်နှင့် ကြည့်ရှုခဲ့ပြီးလေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမျိုးသား လုပ်ငန်းများကို မည်ကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ကြမည်နည်း။ အရေးကြီးသော လုပ်ငန်းမှာ အမျိုးသား လွတ်လပ်ရေးကို ပြန်လည် ရယူမှုအတွက် လုံးပမ်းရန် ဖြစ်ပေသည်။ မည်ကဲ့သို့ လုံးပမ်းကြမည်နည်း။

ယခုအချိန်အခါ၌ အသီးသီးသော နယ်ချဲ့နိုင်ငံကြီးများသည် အထူသဖြင့် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့နိုင်ငံသည် အင်အား ဆုတ်ယုတ်ခဲ့လေပြီ။ အာရှတိုက်မှာကား အင်အား ပြည့်ဖြိုးလာလေပြီ။ ဗြိတိသျှ နိုင်ငံသည် နိုင်ငံခြားရေးရာ ကိစ္စအဖြာဖြာတွင် အမေရိကန်၏ အကူအညီကို တောင်းယူလျက် ရှိနေပေသည်။ အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသည် ဗြိတိသျှ နိုင်ငံကို ကူညီယိုင်းပင်းခဲ့သော်လည်း စင်စစ်မှာ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်တွင် တန်ခိုးလုရန် အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံ ဤနိုင်ငံနှစ်ခုသည် စီမံဆောင်ရွက်လျက် ရှိကြသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့သည် မိမိတို့ အကျိုးကို ကြည့်၍ စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေး နယ်များတွင် ရှေ့သွား လုပ်နိုင်ရန် စိုင်းပြင်းလျက် ရှိကြပေသည်။ ဤသို့ စိုင်းပြင်းမှုကို အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက ငွေချေးခြင်းနှင့် ပတ်သတ်၍ ဗြိတိသျှ ပါလီမန်တွင် ဆွေးနွေးစဉ်က တကြိမ်၊ ဘရက်တင်ဂု(ဒ်) ငွေကြေးစာချုပ် ချုပ်ဆိုစဉ်က တကြိမ် တွေ့မြင်ရလေသည်။ ဗြိတိသျှ နိုင်ငံသည် မိမိတို့၏ စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေး ခိုင်လုံရန် အတွက်

လုံးပမ်းကြသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်ဆိုစရာ မရှိပေ။ ကျွန်ုပ်တို့ အပြစ်ဆိုရန် အချက်မှာ နိုင်ငံချင်း တခုနှင့်တခု ပေါင်း၍ အသီးသီး ဘဏ္ဍာရေး ချောင်လည် စီးပွားရေး တိုးတက်စေလိုသော ဆန္ဒ မရှိဘဲလျက် တကိုယ်ကောင်း ကြံသော စီးပွားရေး ဘဏ္ဍာရေး နယ်ချဲ့လိုသော စိတ်ဖြင့် ပြုလိုသော ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒသမားတို့၏ အပြုအမူများကိုသာ ရှုတ်ချလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဗြိတိသျှ နိုင်ငံတွင် ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒီ အမည်ခံသော အချို့သော သူတို့ပင်လျှင် ခေတ်မှီအောင် မတွေးမမြင်နိုင်ဘဲ သမရိုးကျ ကျဉ်းမြောင်းသော စိတ်ဆန္ဒဟောင်း စိတ်ဆန္ဒဆွေးများဖြင့် ဆောင်ရွက်လျက်ပင် ရှိကြသေး၏။

အတိုချုပ်မှာ နယ်ချဲ့ဝါဒ၊ အရင်းရှင်ဝါဒ တို့ကို လိုက်နာသရွေ့ ကာလပတ်လုံး အလုပ်မဲ့ပြဿနာ၊ နေထိုင်စားသောက်မှု ချောင်ချိရေး ပြဿနာ၊ စသော စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး ပြဿနာတို့ကို ဖြေရှင်းနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ သို့အတွက် စီးပွားရေး၊ ဘဏ္ဍာရေး နယ်တွင် နိုင်ငံအသီးသီး ကောင်းကျိုးအတွက် လွှပ်လပ်စွာ ပူးပေါင်းဆက်ဆံမှုကို ကျွန်ုပ်တို့ အားပေးရပေလိမ့်မည်။ ၎င်းနှင့် ဆန့်ကျင်လျှင် ရှုတ်ချရပေလိမ့်မည်။ ဗြိတိသျှ နိုင်ငံသည် မိမိပြည်ထောင်စု အပါအဝင် နိုင်ငံများနှင့် သာတူညီမျှ စီးပွားရေး ကြီးပွားရေး တိုးတက်ကြာဘို့ ဆောင်ရွက်မည်ဆိုလျှင် မိမိ၏ အကျိုးကျေးဇူး၊ ပြည်ထောင်စုအပါအဝင်ဖြစ်သော နိုင်ငံ ပြည်နယ် အသီးသီးတို့၏ အကျိုးကျေးဇူးကို ဖြစ်ထွန်းအောင် လုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဗြိတိသျှ လူမျိုးများက အလုပ်သမား အစိုးရကို လွန်ခဲ့သော ရွေးကောက်ပွဲတွင် မြောက်မြားစွာသော မဲဆန္ဒကို ပေး၍ တင်မြောက်လိုက်ကြသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကဲ့သို့ စီမံ ဖန်တီးလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ခဲ့၏။ အလုပ်သမားအစိုးရသည် ဗြိတိသျှ နိုင်ငံတွင်သာမက အပြည်ပြည် အနယ်နယ်တွင် ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို ထူထောင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ခဲ့၏။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ ဆိုရာ၌ ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒ တခုလုံးကို ဆိုလိုသည်။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒအတိုင်း ကျပ်ပြည့် ဒင်ပြည့် ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ဗြိတိသျှ အလုပ်သမား အစိုးရသည် ရဲရင့် ဖြောင့်မတ် တည်ကြည်စွာ စီမံသင့်ပေသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အပြင်ပန်းမှ နေ၍ မြင်ရသည်မှာ အလုပ်သမား အစိုးရသည် စိတ်မပါ တပါ ကြောက်ရွံ့ရွံ့ ဆောင်ရွက်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။ အချို့ကိစ္စများ၌ ဗြိတိသျှ ဆိုရှယ်လစ် အစိုးရသည် ကွန်ဆာဗေးတစ် အစိုးရထက်ပင် ခေတ်နောက်ကျပေးသေး၏။ ဘရက်တင်ဝု(ဒ်) ငွေကြေးစာချုပ်နှင့် ပတ်သက်၍၎င်း၊ အမေရိကန်က ငွေချေးမှုနှင့် ပတ်သက်၍၎င်း၊ ဆိုရှယ်လစ် အစိုးရသည် ကွန်ဆာဗေးတစ် ဂိုဏ်းသားတို့နှင့် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒီ အရင်းရှင်ဝါဒီသမားတို့၏ အလိုကိုလိုက်လျော၍ လုပ်ခဲ့ကြသည်ကို ဆင်ခြင်မိသောအခါ အလွန် ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းလှပေသည်။

ဤကဲ့သို့ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ ဆုတ်ဆုတ်ကန်ကန် လုပ်နေကြလျှင် မိမိတို့ နိုင်ငံအတွက် ၎င်းအခြား နိုင်ငံများအတွက် ၎င်း၊ မိမိတို့ တသက်တာတွင် ရယူပြီးသော အခွင့်ကောင်းကြီးကို ဆိုရှယ်လစ်တို့သည် ဆုံးရှုံးကြပေလိမ့်မည်ဟု ဆိုရပေမည်။ မိမိတို့ အလုပ်သမား ပါတီ ပြုပြန်မည်သာမက ဗြိတိသျှတို့၏ ဂုဏ်နှင့် အကျိုးကို ထိခိုက်ပေလိမ့်မည်။ မိမိတို့ ထိထိရောက်ရောက် မလုပ်နိုင်လျှင် မိမိတို့ နိုင်ငံတွင် ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိသော ပြဿနာကြီးများသည် အထူးရှုပ်ထွေး၍ လာပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ရှုပ်ထွေးလာသောအခါ ဗြိတိသျှ နိုင်ငံတွင် ပြည်တွင်းအရေးတော်ပုံ ပေါ်ပေါက်ကောင်း ပေါ်ပေါက်ပေလိမ့်မည်။ ထိုမျှလောက် အခြေအနေဆိုးဝါးလာလျှင် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများသည် မိမိတို့၏ လွတ်လပ်ရေးကို လက်ဝယ်သို့ သိမ်းယူကြပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် လက်အောက်ခံနိုင်ငံများသည် ရာဇဝင်တွင် မကြုံစဖူး အင်အားအထူးရှိသော အခြေအနေသို့ ရောက်နေကြသည်သာမက ကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူထုကြီးများ၏ စိတ်ကောင်းစေတနာနှင့် အားပေးအားမြှောက် ပြုခြင်းကိုလည်း ရယူနေကြသောကြောင့် ဖြစ်ပေသတည်း။ ထိုအခါ လက်အောက်ခံနိုင်ငံ ပြဿနာကြီးသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အထူးသဖြင့် အာရှတိုက်တွင် ပြေရှင်းပေတော့မည်။ ဤသည်ကား ဗြိတိသျှ နိုင်ငံတွင် ဗြိတိသျှ အစိုးရနှင့် ဗြိတိသျှလူမျိုးတို့ ကြုံတွေ့ရမည် ဖြစ်သော အရေးကိစ္စကြီးပေတည်း။

သို့စဉ်လျက် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒစနစ်သည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် စီးပွားရေး ခေါင်းဖြတ်အလုပ်၊ လက်အောက်ခံနိုင်ငံများတွင် စီးပွားရေး ဒမြတိုက်မှု အလုပ်ကို ပြုဆဲပင် ရှိသည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ဤသို့ ပြုခြင်းအားဖြင့် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စနစ်သည် မိမိ၏ သင်းချိုင်း မိမိကိုယ်တိုင် တူးခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ဗြိတိသျှနိုင်ငံသည် ပြန်လည်တိုးတက်မှုကို မပြုနိုင်ချေ။ မိမိ၏ မူလအခြေအနေသို့ ရောက်ရန် လက်အောက်ခံ နိုင်ငံများ၏ အကျိုးကို ပိုမို ထိခိုက် နစ်နာစေသော အမှုမျိုးကို ပရမ်းပတာ ပြုလုပ်လျက် ရှိနေပေသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်သည်ကို အထက်၌ ဖော်ပြပြီးသော ဘရက်တင်ဂု(ဒ်) ငွေကြေး စာချုပ်နှင့် အမေရိကန်ထံမှ ငွေချေးရာတွင် တွေ့မြင်ရပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ ၌ ပြန်လည် ထူထောင်ရေး အမည်ဖြင့် ဆင်းမလားမြို့မှ လုပ်လာသော စီမံချက်များအတိုင်း အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့ဝါဒီ အစိုးရသည် စီးပွားရေး ဒမြတိုက်မှုကို မသိမသာ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လုပ်လျက်ရှိလေသည်။

ဤစီမံချက်များကို အသေးစိတ် ကျွန်ုပ် မရှင်းလို။ အကြမ်းအားဖြင့် အနည်းငယ် ထင်မြင်ချက် ပေးရပေလိမ့်မည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကယ်ဆယ်ထောက်ပံ့ရေး၊ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး၊ ပြုပြင် ထူထောင်ရေးဟူ၍ ပြဿနာကြီး သုံးခု ရှိ၏။ ဤပြဿနာကြီးများကို ဖြေရှင်းရန် ဗြိတိသျှ အစိုးရသည် မည်ကဲ့သို့ စီမံသနည်း။ မိမိတို့ စီမံချက်များအတွက် အတိုးမရှိဘဲ ဘိလပ်အစိုးရထံမှ ဘုရင်ခံက ရွှေဒင်္ဂါး ၈၇ သန်း ချေးယူပြီးသည်ဟု ကြားသိရ၏။ အတိုးမရှိ ဟူသော အချက်ကို

သတိချပ်စေလိုသည်။ ဗြိတိသျှ အစိုးရသည် အမေရိကန်နိုင်ငံမှ ဂြိုဟ်တိုင်းနှင့် ချေးယူနေရသည့်အခါတွင် ဗြိတိသျှ အစိုးရက မြန်မာပြည်အစိုးရကို အတိုးမယူဘဲ သဒ္ဓါဗလပွနှင့် မည်ကဲ့သို့ ချေးနိုင်ကြသနည်း။ ရှင်းရှင်း ပြောရလျှင် ဤမြောက်မြားစွာသော ရွှေဒင်္ဂါး ၈၇ သန်းသည် ချေးငွေလည်း မဟုတ်၊ အတိုးမရှိ သည်လည်း မဟုတ်၊ ဗြိတိသျှက ငွေချေးသည် ဆိုရာ၌ မြန်မာနိုင်ငံက ကြေးငွေကို ရသည် မဟုတ်၊ ကုန်ဝတ္ထုပစ္စည်းကိုသာလျှင် ရပေသည်။ ထိုကုန်ဝတ္ထု ပစ္စည်းတန်ဖိုးပေါ်တွင် အတိုးအမြတ် ငွေကို ထည့်ပြီးသည်မှာ ထင်ရှားပေသည်။ သို့အတွက် အတိုးမရှိဘဲ ချေးငှားသည် ဟူသော ပြောဆိုချက်ကို အရသာတွေ့အောင် ဆားကလေး မြက်မြက်ခပ်ပြီးမှ မျိုရပေလိမ့်မည်။ ဗြိတိသျှ ပါလီမန်နှင့် ဗြိတိသျှ လူမျိုးတို့က အမေရိကန်ထံမှ ငွေချေးမှုနှင့် ပတ်သက်၍ စဉ်းစား ဆွေးနွေးကြသောအခါ များသော စိုးရိမ်မကင်း ရှိသည့်သူများကို ဗြိတိသျှ အစိုးရက ချေးငွေကြောင့် အမေရိကန်တို့က ဗြိတိသျှတို့ကို ကြိုးကိုင်နိုင်မှု မရှိပါကြောင်း ထပ်တလဲလဲ ယုံကြည်အောင် ရှင်းလင်း ပြောပြရပေပြီ။ ဗြိတိသျှ နိုင်ငံတွင် အချို့က အမေရိကန်အစိုးရကို စိုးရိမ်လွန်းသည် စနစ်ကျလွန်းသည်ဟူ၍ အမျိုးမျိုး အပြစ်တင်ကြလေသည်။ ဗြိတိသျှ အစိုးရက မြန်မာနိုင်ငံကို ငွေချေးသော အခါ၌မူကား ငွေချေးခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ လိုက်နာရမည့် အကြောင်းအချက်တို့ကိုပင် မသိမသာ ပြုလုပ်ထားလေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုသင့်သည်ကား ပဌမအချက်၌ ရွှေဒင်္ဂါး ၈၇ သန်းကို ဗြိတိသျှနိုင်ငံ၌ပင် အသုံးပြု၏။ ဒုတိယ အချက်မှာကား မြန်မာလူမျိုးတို့အတွက် မြန်မာနိုင်ငံကို ပြုပြင်ထူထောင်ရန် မဟုတ်မူ၍ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့ ဝါဒီ အရင်းရှင် ဝါဒီတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ပြန်လည်ထူထောင်ရန် သုံးမည် ဖြစ်သော ငွေပင်ငွေရင်း ဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ လက်ရှိအစိုးရ စီမံချက်များမှာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ စကားလုံးတို့ကို သုံးပြီးလျှင် အရင်းရှင်ဝါဒ၏ ရှေးထုံး ရှေးနည်းအတိုင်း ကွေ့လည်ကြောင်ပတ်နှင့် အမြတ်အစွန်းရဖို့ မြန်မာ့စီးပွားရေးကို လက်ဝါးကြီး အုပ်ဖို့ပင် ဖြစ်ပေ၏။ ဗြိတိသျှ အရင်းရှင်တို့ကို လျော်ကြေး ပေးဖို့ကား စီမံပြီးလေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံ၌ တိုင်းသူပြည်သားတို့ အမျိုးမျိုး နစ်နာဆုံးရှုံးရသည့် အတွက် လျော်ကြေးပေးမည်။ အထောက်အပံ့ ပေးမည် ဖြစ်သော စီမံချက်များကိုကား မကြားရသေးချေ။

သတိပေးလိုသော အချက်တခုမှာ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်၌ ပြာပုံတမျှ ပျက်စီးရသော အကြောင်းမှာ ဗြိတိသျှတို့ ၁၉၄၂ ခုနှစ်တွင် ထွက်ပြေးခါနီး၌ မီးရှို့ မီးတိုက် ဖျက်ဆီးခဲ့ကြသောကြောင့်၎င်း၊ စစ်အတောအတွင်းပင် ဗြိတိသျှ ဗုံးရန်ကြောင့်၎င်း ဖြစ်ပေသည်။ များသောအားဖြင့် ဤအကြောင်း နှစ်ကြောင်းကြောင့် ပျက်စီးကြပေသည်။ ထို့အပြင် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုး နစ်နာ ဆုံးရှုံးရသည်မှာ ဗြိတိသျှ အစိုးရသည် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်ကို မကာကွယ်နိုင်ဘဲ ကျွန်ုပ်တို့ကို စွန့်ထားပြီးလျှင် ထွက်ပြေးသွားကြသောကြောင့် ဟု ဆိုရပေမည်။ ဤအချက်ကို ဗြိတိသျှ

ပါလီမန်၌ပင် ဝန်ခံပြီး ဖြစ်လေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ မှတ်မိသရွေ့ကို ပြောရလျှင် မြန်မာပြည် ကာကွယ်မှုသည် ဗြိတိသျှ အစိုးရက စရိတ်ကုန်ခံ၍ ပြုရမည့် တာဝန် ဟုပင် ဖော်ပြခဲ့ဘူးပေသည်။ သို့ဖြစ်ရကား ဗြိတိသျှ အစိုးရသည် မြန်မာနိုင်ငံကို ၁၉၄၁ ခု အခြေအနေသို့ ရောက်အောင် ပြန်လည် ထူထောင်ရန်အတွက် ကုန်ကျမည် ဖြစ်သော ငွေကြေးများကို ပေးထိုက်ပေသည်။ အရပ်စကားနှင့် ပြောရလျှင် အလကားပေးသည့် အနေနှင့် ပေးထိုက်လေသည်။ ယခုကား ဤသို့မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံကို ချေးငှားသည့် အနေနှင့် ချေးငှားလေသည်။ ချေးငှားသည် ဆိုရာ၌ နောက်ဆုံးတွင် မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားတို့ ထမ်းဆောင်ရမည်ဖြစ်သော အခွန်တော်ထဲမှ ပေးဆပ်ရမည် ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့ လူထုထံမှ အခွန် ကောက်ခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။ လူထု၏ အကျိုးရှိလျှင် တော်ပါသေး၏။ ယခုမှာကား လူထု၏ အကျိုးအတွက် မဟုတ်၊ ဗြိတိသျှ အရင်းရှင်တို့၏ အကျိုးအတွက် သက်သက်လောက်ပင် ဖြစ်ပေ၏။ သို့အတွက် တိုက်ရိုက် ပြောရလျှင် ဤ ရွှေဒင်္ဂါး ၈၇ သန်းသည် ချေးငွေ မဟုတ်။ မြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသား (ဝါ) ဗမာလူထုထံမှ အတင်း တောင်းယူသော စစ်လျော်ကြေး ငွေသာလျှင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူပြည်သားတို့သည် မိမိတို့ နှစ်နာဆုံးရှုံးမှုအတွက် လျော်ကြေးငွေ ရမည် ဝေးစွာ တန်ဆာဆင်ထားသော စစ်လျော်ကြေးငွေကိုပင် ပေးရတော့မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူ ပြည်သားများအတွက် လျော်ကြေးငွေ ပေးရန် အဘယ်ကြောင့် မစီစဉ်ပါသေးသနည်းဟု အစိုးရကို မေးရာ အစိုးရက ‘လွန်ခဲ့သည့် ၃ နှစ်အတွင်း မိမိတို့သည် တနိုင်ငံ မြိုင်ယံခြားတွင် ရှိသောကြောင့် လိုအပ်သော အချက်တို့ကို မစုဆောင်းရသေးပါ။ စုဆောင်းရအောင်လည်း ထိုစဉ်အခါက မြန်မာနိုင်ငံကို လာရောက်၍ လေထီးနှင့် ဆင်းပြီး ပြည်သူတို့နှင့် တွေ့ဖို့ မဖြစ်နိုင်ပါ’ ဟု အကြောင်းကြောင်းပင် ပြန်၍ ဖြေလိုက်သေး၏။ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရန် ငွေပင်ငွေရင်း လိုသည်မှာ မှန်၏။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် တန်ဆာ ဆင်ထားသော စစ်လျော်ကြေးအဖြစ်ဖြင့် ပေးရမည် ဖြစ်သော ငွေများ၊ စီးပွားရေး လက်ဝါးကြီး အုပ်မှုများနှင့် တဖက်သတ် အကျိုးရှိမည် ဖြစ်သော ငွေပင်ငွေရင်း စိုက်ထုတ်မှုများကို အလိုမရှိချေ။

လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး စီမံချက်၊ သစ်စီမံချက် ဝယ်ယူ ဖြန့်ဖြူးရေး စီမံချက် စသည်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ပြောလိုသည်မှာ အစိုးရက မက်လောက်သော အဖိုးများကို ပေး၍ အားလုံးသော ပိုလျှံမည့် ကောက်ပဲသီးနှံများကို ဝယ်ယူမည်ဟု ဆိုထားပြန်၏။ မက်လောက်သော တန်ဖိုးများကို တောင်သူ လယ်သမားများအား ပေးမည်လော၊ အစိုးရ အတွက် အဝယ်တော် လုပ်မည့် နိုင်ငံခြား ကုမ္ပဏီကြီးများအား ပေးမည်လောဟု မေးရပေလိမ့်မည်။ အစိုးရက ဈေးနှုန်း ကန့်သတ်မည် ဟု ဆိုပြန်၏ ဈေးနှုန်း ကန့်သတ်ခြင်း စနစ်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ကြိုက်နှစ်သက်၏။ သို့ရာတွင် ဈေးနှုန်း မကန့်သတ်မီ အလွန်တန်ဖိုး ယုတ်လျော့လျက် ရှိသော ငွေကြေး ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရပေလိမ့်မည်။ ဤငွေကြေး ပြဿနာကို မဖြေရှင်းရမီ ဈေးနှုန်းကို ကန့်သတ်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ တောင်သူ

လယ်သမားများ၏ လယ်ဇီကို ညှစ်သည်နှင့် အတူတူပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ တောင်သူလယ်သမားများ ကျပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းသော ဘဝသို့ ရောက်လျှင် နိုင်ငံတွင် ခိုးမှု၊ တိုက်မှု၊ ရာဇဝတ်မှုများ များပြားလာပေလိမ့်မည်။ လက်ရှိအခြေအနေပင် မည်မျှလောက် ဆိုးနေသည်ကို ဖော်ပြရန် မလိုချေ။ အစိုးရ စီမံကိန်းအရ ထွက်ကုန် ဝင်ကုန်ကို အစိုးရက အုပ်ချုပ်မည် ဟု ဆိုပြန်၏။ ဤသို့ အုပ်ချုပ်ရာ၌ ဆိုဗီယက် ရုရှားတွင် အစိုးရက အုပ်ချုပ်နည်းမျိုး မဟုတ်၊ အစိုးရကိုယ်စားလှယ် အဝယ်တော်များကို အသုံးပြုပြီးလျှင် အုပ်ချုပ်ရန် ဖြစ်လေသည်။ ဤ အဝယ်တော်များမှာ နိုင်ငံခြား ကုမ္ပဏီကြီးများ ဖြစ်၏။ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ထွက်ကုန် ဝင်ကုန် ကိစ္စတွင် ကျွမ်းကျင် လိမ္မာခြင်း မရှိဟု ဆိုထား၏။ အကြံဉာဏ် ပေးလျှင် မြန်မာလူမျိုးတို့ မလုပ်နိုင်စရာ အကြောင်း မရှိချေ။ အစိုးရက ပြန်လည်၍ စီမံသင့်ပေသည်။

ဤမျှ မကသေး။ ဂျပန်ငွေစက္ကူကို တန်ဘိုးမရှိဟု ကြေညာခဲ့သောကြောင့် တနိုင်ငံလုံးတွင် အတိဒုက္ခ ရောက်ကြရပေသည်။ အာရှတိုက် အရှေ့တောင်ဖက်ရှိ မဟာမိတ်များ သိမ်းပိုက်ထားသော နယ်များတွင် တန်ဘိုး ထားသင့်သလောက် ထားပါလျက်နှင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အဘယ်ကြောင့် တန်ဘိုးလုံးလုံး မရှိဟု ကြေညာခဲ့ပါသလဲ။ ဗြိတိသျှက ထိုနယ်များကို အဘယ်ကြောင့် မျက်နှာလိုက်ပါသလဲ။ ဂျပန်ငွေစက္ကူ ထပ်ပြီး တိုးစရာ အကြောင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ ထိုနိုင်ငံများကဲ့သို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင်လည်း တန်ဘိုး ပေးသင့်သည်။ မြန်မာ ပြည်သူပြည်သားတို့၏ ကိုယ်စားလှယ်များ နိုင်ငံပေါင်းစုံအဖွဲ့များတွင် ပါဝင်၍ ဂျပန်ပြည်မှ ဂျပန်ငွေ စက္ကူများအတွက် ရထိုက်ရစရာ ရှိသော တန်ဘိုးကို ရနိုင်အောင် ဗြိတိသျှ အစိုးရက စီစဉ်ပေးသင့်သည်။ ဤနှစ်ချက်ကို ဗြိတိသျှ အစိုးရက အဘယ်ကြောင့် စီစဉ်မပေးနိုင်သနည်းဟု မေးလိုသည်။

ဤသို့ ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒီသမားတို့သည် စီးပွားရေး ဖက်ဆစ်ဝါဒကို မြန်မာပြည်တွင် စိုက်ထူရန် စီစဉ်လျက် ရှိနေကြသည်။ ငွေကြေး တန်ဘိုး ယုတ်မှု ပြဿနာကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်တွင် အလုပ်မရှိသူ အမြောက်အမြား၊ ငွေသား ငွေစက္ကူ မကိုင်နိုင်သူ အမြောက်အမြား ရှိ၏။ သို့စဉ်လျက် ပြည်သူတို့ ချောင်ချိအောင် ဗြိတိသျှ အစိုးရသည် လွတ်လပ်စွာ ကုန်ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးကို အားမပေးဘဲ၊ အခြားနိုင်ငံများကို ချုပ်ချယ်၍ ထားလေသည်။ မိမိတို့ နိုင်ငံကလည်း အချိန်မီ လုံလောက်အောင် ကုန်စည်ဝတ္ထုပစ္စည်း မပေးပို့နိုင်ဘဲလျက် တကိုယ်ကောင်း ကြံလိုသော စိတ်နှင့် အခြားနိုင်ငံများက ကုန်စည် ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ပို့ခြင်းကို ပိတ်ပင်ထားလေသည်။ ‘အန်းရား’ ခေါ် နိုင်ငံပေါင်းစုံ ကယ်ဆယ် ထောက်ပံ့ရေး၊ ပြန်လည် ထူထောင်ရေးအဖွဲ့ကိုပင် တားမြစ်ထားလေသည်။ ဤသို့သော စီမံချက်ဖြင့် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ဝါဒီတို့သည် မိမိတို့ အကျိုးကို ဖြစ်ထွန်းစေနိုင်လိမ့်မည်ဟု ပြုလုပ်၏။ နောက်ဆုံး၌ မိမိတို့ပင် အကျိုးယုတ်မည်မှာ သိသာနိုင်ပေ၏။

ဥပဒေနှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် ပြောလိုပါသည်။ ဘုရင်ခံ၏ ကိုယ်စား တရားဝန်ကြီးတယောက်သည် ဥပဒေသစ်အချို့ကို ပြုထား၏။ ၁၉၄၃ ခု အထူးတရားသူကြီး အက်ဥပဒေ ၅ အရ၊ အထူးတရားသူကြီးတဦးသည် သက်သေထွက်ချက်တို့ကို အတိုချုပ် မှတ်သားရန်သာ လိုသည်။ တရားခံသည်လည်း ခေါ်လိုသော အရေးကြီးသည့် သက်သေများကို ခေါ်ပိုင်ခွင့်မရှိ၊ တရားသူကြီးကသာလျှင် ခေါ်ပိုင်ခွင့် ရှိသည်ဟု ဖော်ပြထား၏။ အချုပ်မှာ အထူးတရားသူကြီးတယောက်သည် သေးငယ်သော ပြစ်မှုများတွင် တချက်လွတ် အမိန့် ချနိုင်သကဲ့သို့ လူသတ်မှု စသော အမှုကြီးများတွင် တချက်လွတ် အမိန့်ချနိုင်သည်ဟု ဆိုရာ ရောက်ပေသည်။ နောက်တချက်မှာ အထူးတရားသူကြီး၏ အပြစ်ဒဏ် ပေးချက်ကို ခံယူရပြီးသည့်နောက် အယူခံပိုင်ခွင့် မရှိချေ။ အဆိုပါ အက် ဥပဒေ ပုဒ်မ ၆(၁) အရ တရားလွတ်တော်ကပင်လျှင် ပြန်လည် စစ်ဆေးခွင့် မရှိချေ။ ပုဒ်မ ၆(၂) အရ သေဒဏ်ပေးသော အမှုတစ်ခုတွင် တရားဝန်ကြီးတဦးသာ ပြစ်မှုကို စစ်ဆေးနိုင်သည်။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုသော် သေဒဏ် ပြစ်မှုက လွဲ၍ အခြားသော ပြစ်မှုများ ရသော တရားခံတို့မှာ အယူခံပိုင်ခွင့် မရှိသော ဘဝသို့ ရောက်ကြရခြင်းပင် ဖြစ်၏။

၁၉၄၃ ခု တရားရုံးတော်များ အရေးပေါ်အက် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၄ အရ တရားခံတဦးသည် ပဌမတန်း၊ ဒုတိယတန်း၊ တတိယတန်း အာဏာရှိသော တရားသူကြီးများက အပြစ်ပေးသောအခါ အယူခံပိုင်ခွင့် မရှိချေ။ တရားခံတဦးသည် အထူးအာဏာရ တရားသူကြီးက ပြစ်မှုပေးသော အခါ ထောင်ဒဏ် ငါးနှစ်က မကျော်လွန်လျှင် အယူခံပိုင်ခွင့် မရှိချေ။ တရားခံတဦးသည် စက်ရှင်တရားသူကြီး သို့မဟုတ် တွဲဘက် စက်ရှင်တရားသူကြီးက ပြစ်မှုပေးသောအခါ သေဒဏ်မဟုတ်လျှင် အယူခံပိုင်ခွင့် မရှိချေ။ အထူး အာဏာရ တရားသူကြီးရုံး၌ ငါးနှစ်ထက် ကျော်သော ထောင်ဒဏ် ပေးလျှင် တရားလွတ်တော်သို့ မဟုတ်ဘဲ စက်ရှင်တရားသူကြီး ရုံးသို့သာ အယူခံနိုင်သည်။ ယခုအခါ စက်ရှင် တရားသူကြီးသည် အထူးတရားသူကြီးလည်း ဖြစ်နေပြန်သောကြောင့် အလွန် အလုပ်များရာ အယူခံမှုများကို သေချာစွာ စစ်ဆေးနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

အထက်ပါ အက်ဥပဒေ ပုဒ်မ ၁၄ အရ ပုလိပ်ကို ဖြောင့်ချက်ပေးခြင်းတို့ကို သက်သေထွက်ချက်ဟူ၍ တရားသူကြီးများက လက်ခံနိုင်သည်။ ထို့အပြင် အမှု စုံစမ်းရေး ပုလိပ်အရာရှိအား ထွက်ဆိုချက်တို့သည်လည်း တရားဝင်ပြန်လေသည်။ သို့အတွက် အမှု စုံစမ်းရေး ပုလိပ်အရာရှိသည် လူတယောက်ကို မဖမ်းမီ၊ မိမိတို့ အလိုရှိသော ထွက်ဆိုချက်ကို ရအောင် ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် မေးတတ်လေသည်။ တရားခံတဦးသည် ပုလိပ်အရာရှိ၏ ခြိမ်းမှု ချောက်မှု စသည်တို့ကို ပေါ်အောင် လုပ်နိုင်ရန် အလွန် ခဲယဉ်းသည် ဖြစ်ရာ ပုလိပ်လက်ထဲ၌ ဤကဲ့သို့ တိုးခဲ့၍ အာဏာ

ပေးထားခြင်းသည် အန္တရာယ်များစွာ ပေါ်ပေါက်ပေလိမ့်မည်။ တရားခံနှင့် ပုလိပ် နှစ်ဦး စကားကို တရားသူကြီးက ဆုံးဖြတ်ဖို့သာ ရှိပေသည်။

မကြာမီက ကျွန်ုပ်သည် ဗြိတိသျှ တရားစစ်ဆေးရေး စနစ်သည် ဂျပန် ကင်ပေတိုင်စနစ်နှင့် တူနေသည်ဟု ပြောခဲ့ဘူးပေပြီ။ ယနေ့ သည့်အတိုင်းပင် ထပ်၍ ပြောလိုသည်။ အချုပ်မှာ ဤ ဥပဒေသစ်များကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ ပြည်သူပြည်သားများကို ယုတ်မာသော ပုလိပ်မျိုးနှင့် လက်စားချေလိုသော တရားသူကြီးမျိုး လက်ထဲတွင် ဝကွက်၍ အပ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။ ထိုမျှ မကသေး။ တရားစစ်ဆေးရာတွင် မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေး အရာရှိများက ဝင်ရောက်စွက်ဖက်သည်များကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သိရှိကြ၏။ ဤ ဥပဒေသစ်များကို အရေးကြီး၍ ယာယီသဘော လုပ်ရပါသည်ဟု ဆိုပြန်၏။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ဘာအရေး ရှိနေလို့ပါလဲ၊ စစ်အပြီးတွင် အခြားနိုင်ငံများ၌ လွတ်လပ်မှုများကို ပြန်လည် ရရှိပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံတွင် မရနိုင်ပါသလဲ။ ဗြိတိသျှတို့သည် စိတ်ကောင်း စေတနာနှင့် မြန်မာများကို ဂျပန်လက်တွင်းက ကယ်ဆယ်ဖို့ လာရောက်ပါသည်ဟု ဆိုကြသည်။ ဤ ဥပဒေသစ်များနှင့် စီးပွားရေး စီမံချက်များသည် ဗြိတိသျှတို့၏ မွန်မြတ်သော စေတနာ၏ ရှေ့ပြေးနိမိတ်များ ဖြစ်သလောဟု မေးလိုပါ၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံရှိ လူ ၁၇ သန်းတွင် ၁၇ ယောက်မျှသာ ဥပဒေအကြောင်းကို ကောင်းကောင်း နားလည်သည်ဟု ပြောဆိုခြင်းသည် ဆင်သေကို သားရေဖြင့် ဖုံး၍ မရသကဲ့သို့ ရှိချေသည်။ ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုမှုမျိုး ပြခဲ့သော “လေထီးနှင့် ဆင်းပြီးကာ မေးရမည်လော” ဟူ၍ မလောက်လေး မလောက်စား ပြောဆိုမှုမျိုးသည် အရာ မရောက်။ ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်တွင် ဗြိတိသျှတို့ကို မုန်းတီးသော စိတ်ကို မြှောက်ပင့်ပေးရာ ရောက်သည်သာလျှင် ဖြစ်သည်ဟု အာဏာပိုင်တို့အား ကျွန်ုပ်က သတိပေးလိုသည်။

အထက်၌ ဖော်ပြပြီးခဲ့သော နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံတွင် စီးပွားရေး စိုက်ထူနိုင်လိမ့်မည်ဟု မြှော်လင့်ကြ၏။ ဥပဒေအရဟု ဆိုနိုင်ရန် ဥပဒေကိုပင် မိမိတို့ အလိုကျ ပြင်လိုက်သေး၏။ ဤမျှ မကသေး။ ဘုရင်ခံကို လုံးဝ အာဏာပေး၍ အုပ်ချုပ်စေ၏။ ဥပဒေအရဆိုလျှင် ဘုရင်ခံသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အာဏာရှင်ဖြစ်၏။ ဤသို့သော အကြောင်းများကြောင့် ဘုရင်ခံနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ယခုအခါ၌ သဘောကွဲလွဲနေကြ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် မဖြစ်နိုင်သည်ကို မတောင်းဆိုခဲ့ကြချေ။ ဘုရင်ခံသည် မိမိ၏ မိန့်ခွန်းများတွင် အားလုံး နိုင်ငံရေး ပါတီကြီးများ၏ ကိုယ်စားလှယ်များဖြင့် မိမိ၏ အမှုဆောင် ကောင်စီကို ဖွဲ့လိုပါသည်ဟု အတန်တန် ဖော်ပြဘူးသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤကဲ့သို့သော ကောင်စီကို ဖွဲ့ရန်ကိုသာ တောင်းဆိုခဲ့၏။ ဥပဒေအရ အမှုဆောင် ကောင်စီဝင် လူကြီးများသည် ဘုရင်ခံကိုသာ လုံးဝ တာဝန် ရှိသော်လည်း ဒီမိုကရေစီ ဝါဒအတိုင်း ကောင်စီဖွဲ့သူများသည် တစုတပေါင်းတည်း တိုင်းသူပြည်သား (ဝါ) လူထုကိုသာ တာဝန်

ရှိစေသင့်သည်ဟု တောင်းဆိုခဲ့၏။ စင်စစ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့သည် မူလ ရည်ရွယ်ချက်ထက်ပင် တထစ်လျော့၍ တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်၏။

မူလက ကျွန်ုပ်တို့သည် အားလုံးသော အာဏာများကို ပေးအပ်ခြင်း ခံရသည့် ဗမာလူမျိုးများပါဝင်သော ယာယီ အမျိုးသား အစိုးရကို တောင်းဆိုခဲ့ပေသည်။ သို့ရာတွင် အပေးအယူသဘောမျိုးဖြင့် ကာကွယ်ရေး၊ နိုင်ငံပ ရေးရာ၊ တောင်ရိုးနယ်များ ကိစ္စတို့ကို ဘုရင်ခံလက်ထဲ၌ ထားခြင်းကို သဘောတူသည်သာမက ကောင်စီတွင် အချို့အင်္ဂလိပ်တို့ကို ထည့်ခြင်းပင် လက်ခံသဘောတူခဲ့လေသည်။ ဘုရင်ခံ ခန့်အပ်သော အမှုဆောင် ဝန်ကြီးတဦး၏ လက်ထဲတွင် ဘဏ္ဍာရေးကို ထားခြင်းပင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ လိုက်လျောခဲ့၏။ အချုပ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ တောင်းဆိုခြင်းသည် တခုတည်းပင် ဖြစ်၏။ ဘုရင်ခံသည် ဥပဒေအရ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်ရာတွင် တာဝန် ရှိသော်လည်း ဒီမိုကရေစီဝါဒအတိုင်း အုပ်ချုပ်ရန် တောင်းဆိုခြင်းမျှသာ ဖြစ်ချေသည်။ ဤသို့ တောင်းဆိုရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် ပြည်ထဲရေးဌာနကို ကျွန်ုပ်တို့ အုပ်ချုပ်လိုပါသည်ဟု ထည့်၍ပြောခဲ့၏။ ဤသို့ ပြည်ထဲရေးဌာနကို တောင်းခြင်းသည် မကောင်းသော အကြံနှင့် တောင်းခြင်း မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရင်ခံ၏ စေတနာကို ယုံကြည်မိသည်တကြောင်း၊ တိုင်းပြည်၏ အခြေအနေ အစဉ်အလာကို ထောက်ရှု၎င်း၊ တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ရဲဘော်တို့ နားလည်သည့်အတိုင်း ဤတောင်းဆိုချက်သည် မဖြစ်နိုင်သော တောင်းဆိုချက် မဟုတ်၊ အသင့်အတင့်မျှ တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်လည်း ဘုရင်ခံသည် မိမိသာလျှင် သိသော အကြောင်းများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ တောင်းဆိုချက်ကို လက်မခံဘဲ ငြင်းဆိုခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ အပေးအယူ သဘောမျိုးဖြင့် လျှော့ပေါ့၍ တောင်းဆိုခြင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ စိတ်ဓာတ် ညံ့ဖျင်း၍ မဟုတ်၊ ယခုလို အခါ၌ ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုး အကျိုးကို မြန်မြန်ထက်ထက် သည်ပိုးချင်သော ဆန္ဒအတွက် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အရေးကြီးသော ဌာနတို့ကို ဘုရင်ခံလက်ထဲ၌သော်၎င်း၊ ဘုရင်ခံကိုယ်တိုင် ရွေးချယ် ခန့်ထားသော လူကြီးများ၏ လက်ထဲ၌သော်၎င်း ထားခြင်း အားဖြင့် တန်ခိုးအာဏာ များစွာ မရှိသည်ကို သိလျက်နှင့်ပင် တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် အကျယ်အကျယ် မငြိမ်းဘွယ် မဖြစ်စေရန် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လိုသော ဆန္ဒနှင့် စကား ကမ်းလှမ်းခဲ့လေသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အလိုဆန္ဒအတိုင်း မဖြစ်ခဲ့ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံတွင် အာဏာပိုင်များသည် အလွန် သာယာနာပျော်ဘွယ် ကောင်းသော စကားလုံးများကိုသာ သုံးပြီးလျှင် စီးပွားရေး ဖက်ဆစ်ဝါဒ ထူထောင်မှုကို ကြိုးစားနေကြပေပြီ။ ထို့အတွက်ကြောင့်လည်း အာဏာပိုင်တို့သည် ယခုအခါ၌ တိုင်းပြည်၏ အခြေအနေ အဖြစ်သနစ် အကျိုးအကြောင်း အမှန်တို့ကို သိလျက်နှင့်ပင် မျက်စေ့စုံလုံး မှိတ်၍ ပြည်သူတို့၏ (ဝါ) လူထုဆန္ဒကို ပြောင်ပြောင်ကြီး ဆန့်ကျင်ကာ ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့်

ဗြိတိသျှလူမျိုးတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်မှုအတွက် သွားရောက် ရှင်းလင်း ပြောဆိုဖို့ အခွင့်အရေးကိုပင် မပေးဘဲ နေသည်သာမက ကျွန်ုပ်တို့၏ ဂုဏ်သရေကို ပျက်စိမ့်သောငှါ (ဝါ) ကျွန်ုပ်တို့၏ အင်အားကို ယုတ်စိမ့်သောငှါ ဉာဏ်နီ ဉာဏ်နက် အမျိုးမျိုးနှင့် ပြောဆို ပြုလုပ်လျက် ရှိကြပေပြီ။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း မခံချင်အောင် အမျိုးမျိုး ဆွဲကြလေသည်။

သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကို ဆွဲ၍ ရမည် မဟုတ်ပေ။ နောက်ဆုံး၌ ကျွန်ုပ်တို့ အနိုင်ရမည်မှာ သေချာသည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အင်အားကို ကျွန်ုပ်တို့ သိသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ကို ခြေလှမ်းမှားအောင် ဆွဲ၍ မဖြစ်နိုင်ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့၏ အချိန်ကို ရွေး၍ ကျွန်ုပ်တို့ လူထု မကြိုးပမ်းသင့်သော နေရာတွင် မကြိုးပမ်းစေဘဲ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်း လွတ်လပ်ရေး ပန်းတိုင်လမ်းသို့ ဆက်လက် ချီတက်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေး ရစေရန် ကြိုးစားရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ သတိပြုရမည်မှာ လွတ်လပ်ရေးသည် အကျိုးတရား မဟုတ်၊ လွတ်လပ်ရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆန္ဒအတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးနိုင်သော အကြောင်းတရားသာ ဖြစ်ချေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် လွတ်လပ်ရေးကို ဟန်ပြုအနေနှင့် အလိုမရှိ။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် တန်ခိုးအာဏာ အခွင့်အရေး မရှိသော (ဝါ) အနှစ်မရှိ အကာအတိသာ ဖြစ်သော လွတ်လပ်ရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် ကြံ တွေ့ဘူးသည် ဖြစ်၍ ၎င်းလွတ်လပ်ရေး အတုမျိုးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ ထပ်မံ ကြိုးပမ်းလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ရဲဘော်တို့၊ လွတ်လပ်ရေး ဆိုသည့် ဝေါဟာရကိုသာ မကြည့်ရှုပါနှင့်။ ဤ လွတ်လပ်ရေးကို ရသောအခါ လွတ်လပ်ရေးကို အကြောင်းပြု၍ လွတ်လပ်မှု အကျိုးတရားများကို ခံစားနိုင်အောင် ယခုကပင် ဤ လွတ်လပ်ရေးကို ပရိယာယ်အမျိုးမျိုးဖြင့် မသိမသာ ချုပ်ချယ်မှုတို့ကို ကြီးစွာသော သတိနှင့် ကန့်ကွက်ရပေလိမ့်မည်။ ဤပြဿနာများကို ကျွန်ုပ်တို့ ယခုအခါ၌ တိုင်ပင် ဆွေးနွေး စဉ်းစားလျက် ရှိကြပေသည်။ သို့အတွက် ဘုရင်ခံသည် အဖြစ်သနစ် အစစ်ကို ရှောင်ရှား၍ ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့ချုပ်ကို နိုင်ငံရေး ပြောက်ကျား တိုက်ပွဲနည်း စံနစ်ဖြင့် စစ်ဆင်လိုက် ဆင်ပါစေ၊ စီးပွားရေး ဖက်ဆစ်ဝါဒ တိုက်နည်းကို သုံးလိုက် သုံးပါစေ၊ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့မှာ မတုန်မလှုပ် စိတ်ဓာတ် ခိုင်မြဲစွာနှင့် လွတ်လပ်ရေး ပန်းတိုင်သို့သာလျှင် ရှေ့ရှုပြီး ချီတက်လျက် ရှိကြသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ဘုရင်ခံ၏ ပြောက်ကျား တိုက်ပွဲများ ရှုံးမည်ကို သေသေချာချာ သိပြီး ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ပြောက်ကျားတိုက်ပွဲ နည်းစံနစ်ကို လူထုက သောင်းသောင်းဖြဖြ အားမပေးဘဲ အောင်မြင်စွာ အသုံးမပြုနိုင်ချေ။ ဘုရင်ခံ နောက်၌ လူထုမရှိ၊ ကျွန်ုပ်တို့ အဖွဲ့ချုပ်နောက်၌သာ လူထု ရှိသည်ကို သတိပြုကြလော့။

ဤသို့သော အကြောင်းကြောင်းများကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ မည်ကဲ့သို့ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ကြမည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ အဘယ်ကဲ့သို့ ခြေလှမ်း လှမ်းကြမည်နည်း။

ရဲဘော်တို့၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်သည် ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားတို့၏ ကံကြမ္မာကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင် ဖန်တီးနိုင်သော အခွင့်အရေးကို ရယူရန် ဖြစ်ပေသည်။ ဤ အခွင့်အရေးကို ရယူနိုင်ရန် ဗြိတိသျှ အစိုးရအား ကျွန်ုပ်တို့ အရေးဆိုထားသည်မှာ အရွယ်ရောက်သူတိုင်း မဲပေးနိုင်ခွင့် ရှိသော ရွေးကောက်ပွဲများကို ချက်ချင်း ကျင်းပပြီးလျှင် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို အမြန်ဆုံး ခေါ်ပေးရန် ဖြစ်ပေသည်။ ဤသို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် မဖြစ်ပေါ်မီအတွင်း ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် ဆက်သွယ် ဆွေးနွေးနိုင်သော အမျိုးသား အစိုးရကို ဖွဲ့စည်းပေးရန်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ အဆိုပြုခဲ့ပေသည်။ သို့မှသာလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ ပြည်သူ့လက်ထံသို့ လွတ်လပ်ရေး ရချိန်တွင် လုံးဝ တန်ခိုးအာဏာ ပြောင်းလွှဲပေးအပ်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ လိုသမျှသော အစီအစဉ်များကို ကျနစွာ လုပ်နိုင်ပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ဗြိတိသျှ အစိုးရသည် ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားများအား ဒိုမီနီယမ် အဆင့်အတန်းကို ပေးပါမည်ဟူ၍ မရေမရာသော ကတိပြုပြီးလျှင် စက္ကူဖြူစာတန်းကို ထုတ်ပြန်ခြင်းကိုသာ ပြုခဲ့လေသည်။ ဤ ဒိုမီနီယန် အဆင့်အတန်းကိုပင် ဘယ်အချိန် ဘယ်အခါ ပေးမည်ဟူ၍ တိတိကျကျ ဖော်ပြခြင်း မရှိပေ။

ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသား တို့၏ လိုအင်ဆန္ဒကို ဗြိတိသျှအစိုးရတို့က မဖြည့်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ ဘာလုပ်ကြမည်နည်း။ ရွေးကောက်ပွဲကို စောစော မပြုလုပ်ပေးလျှင် ဘယ်လို စခန်းသွားကြမည်လဲဟု မေးဘွယ်ရာ ရှိလေသည်။ စင်စစ်မှာ ဗြိတိသျှအစိုးရသည် ရွေးကောက်ပွဲများကို စောစော ကျင်းပလိုပါက ခဲယဉ်းစရာ အကြောင်း မရှိချေ။ ခြောက်လအတွင်းတွင် စီစဉ်၍ ပြုလုပ်နိုင်၏။ ခြောက်လအတွင်း မပြီးစီးနိုင်ဟု ဆိုလျှင် ဗြိတိသျှအစိုးရ၌ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် မရှိဟု ဆိုရာ ရောက်ပေသည်။ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပနိုင်ရန် ဘာများ အထူးအထွေ လုပ်စရာ ရှိပါသလဲ။ မဲပေးနိုင်ခွင့် ကိစ္စကို ဆုံးဖြတ်ဘို့နှင့် မဲစာရင်းများ လုပ်ရန်သာ ရှိပါသည်။ အသွားအလာ လမ်းပန်းခရီးကို ယိုးမယ် ဖွဲ့စရာ မရှိပါ။ ယခင်အခါက လမ်းပန်းခရီး မကောင်းသည့်အထဲမှာပင် ရွေးကောက်ပွဲများ ပြုလုပ်လာကြပါသည်။ မဲပေးနိုင်ခွင့် ကိစ္စကို လွယ်ကူစွာ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါသည်။ ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ ထင်မြင်ချက်များကို ပေးပြီးပါပြီ။ ဤညီလာခံ သဘင်မှာလည်း ဤကိစ္စကို ထပ်မံတင်ပြ ရှင်းလင်းပါမည်။ ထို့အပြင် ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အခြားအခြားသော အဖွဲ့များနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း ထင်မြင်ချက် ပေးပြီး ဖြစ်ပါသည်။ မဲစာရင်းများကို ခြောက်လအတွင်း ပြီးအောင် လုပ်နိုင်သည်ကို ရှေးက သက်သေ သာဓက ရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သည့်အပြင် ဘာအကြောင်း ရှိသေးသလဲ။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် မဲပေးနိုင်ဘို့ အခြေအနေ ရှိရမယ်လို့ ဆိုပြန်သည်။ ဤပြောဆိုချက်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သဘောတူသည် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပသည့် အချိန်မှာ တိုင်းပြည်တွင် ငြိမ်းချမ်းမှု ရှိရပေလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်နှင့် ဗြိတိသျှနိုင်ငံတွင် ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံမှာလည်း ခိုးသား ဓားပြမှုများ ဖြစ်ပွားလျက် ရှိသည်မှာ မှန်၏။ သို့ရာတွင် အရှေ့တလွှားတွင် ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံသည်

အငြိမ်းချမ်းဆုံးသော တိုင်းပြည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ် ဆိုလိုသည်။ ကျွန်ုပ် အကြောင်းပြချက်များကို ထောက်ထား၍ ရွေးကောက်ပွဲများကို စောစော ကျင်းပနိုင်ကြောင်း ထင်ရှား၏။

သို့သော်လည်း ရွေးကောက်ပွဲများကို ကျင်းပချင်မှ ကျင်းပပေလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ဘာလုပ်ကြမလဲ။ ကျွန်ုပ် ပြောချင်တာက ရာဇဝင် သဘောအရ၊ ခေတ်သဘောအရ ဖြစ်ပေါ်နေသည့် ကမ္ဘာ့ခြေလှမ်း၊ ဗမာ့ ခြေလှမ်းတို့သည် တလှမ်းတည်း လှမ်းပြီး သွားနေမှာဘဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ လူထု အားပေးကူညီ ယိုင်းပင်းမှုနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ တိုင်းပြည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ ပြုပြင် ထူထောင်မည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေး ပန်းတိုင်သို့ ရှေ့ရှု၍ ချီတက်မည်။ လွတ်လပ်ရေး ပန်းတိုင်သို့ အဘယ်ကဲ့သို့ ချီတက်မည်နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ငန်း အစီအစဉ်ကို ဤညီလာခံသဘင်၌ တင်ပြမည်ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ် အကျဉ်းအားဖြင့်သာ ပြောလိုသည်မှာ ဤလုပ်ငန်း အစီအစဉ်သည် အတော်အတန် ပြည့်စုံသော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည် အလှမ်းမကျယ်ဘဲ အလယ်အလတ် အရေးကြီးသော လက်ငင်းပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်အောင် ပဌမဆုံး စတင် ဆောင်ရွက်ရပေလိမ့်မည်။ အရေးကြီးဆုံးသော ကိစ္စများမှာ ကယ်ဆယ်ထောက်ပံ့ရေး၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး၊ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး၊ ပညာရေး၊ အိမ်ဆောက်ရေး၊ ကျန်းမာရေး စသည်တို့ ဖြစ်ပေသည်။ ဤအရေး ဤကိစ္စများကို အောင်မြင်စွာ ပြီးစီးနိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းသဘောနှင့် ဆောင်ရွက်ကြရပေလိမ့်မည်။

ရွေးကောက်ပွဲများ ကျင်းပစေကာမူ ကျွန်ုပ်တို့ အလိုရှိသော တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ခေါ်ပေးချင်မှ ခေါ်ပေးလိမ့်မည်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ခေါ်ပေးမှ ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လုပ်ငန်းသဘောအရ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်ဟု နားလည်သင့်ကြပေသည်။ ရွေးကောက်ပွဲများ ကျင်းပခဲ့ပါလျှင် လူထု၏ အားပေးမှုဖြင့် (ဝါ) လူထု၏ မဲဆန္ဒကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွေးကောက်ပွဲများတွင် အနိုင်ရမည်မှာ မလွဲချေ။ ထိုအခါ ကျရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဗြိတိသျှ အစိုးရကို တိတိလင်းလင်း ကျွန်ုပ်တို့၏ လိုအပ်ဆန္ဒကို မရ ရအောင် တောင်းဆိုမည်။ ဤကဲ့သို့ ငြိမ်းချမ်းသောနည်းဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လူမျိုး၏ ကံကြမ္မာကို မဖန်တီးနိုင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့သည် နည်းလမ်းသစ် ထွင်၍ ကျွန်ုပ်တို့၏ တန်ခိုးအာဏာဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေးကို ရယူရန် စိုင်းပြင်းမည်။ နည်းသစ်ဟု ဆိုရာ၌ စင်ပြိုင်အစိုးရ တည်ထောင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည် မဟုတ်။ ၎င်းစင်ပြိုင် အစိုးရ တည်ထောင်ခြင်းထက်၎င်း၊ အနုမြူဗုံးထက်၎င်း အင်အားရှိသော ကျွန်ုပ်တို့ လူထုအားကို ကျနသေချာစွာ စည်းရုံး၍ အသုံးပြုမည်ဟု ဆိုလိုသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လူထုအားကို မည်သည့်အားမျှ ဆန့်ကျင်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

လူထုကို အဘယ်ကဲ့သို့ ကျနသေချာစွာ စည်းရုံးမည်နည်း။ အဘယ်ကဲ့သို့ ကျနသေချာစွာ အသုံးပြုမည်နည်း။ ပဌမဆုံး အမျိုးသား ညီညွတ်မှုကို ဆောင်ရွက်ရမည်။ အမျိုးသား ညီညွတ်မှု၏

ရှေ့ဆောင်ရှေ့သွားအဖြစ်ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး- ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်နှင့် နယ်အဖွဲ့များကို ဖွဲ့စည်းပြီးခဲ့လေပြီ။ အဖွဲ့ချုပ်နှင့် နယ်အဖွဲ့များကို ခိုင်ခံ့သည်ထက် ခိုင်ခံ့အောင်၊ ကျနသည်ထက် ကျနအောင် ပြုလုပ်ရပေလိမ့်မည်။ အဖွဲ့ချုပ်၏ စည်းမျဉ်းများကို ပြုပြင်နိုင်ရန် ဤညီလာခံကို တင်ပြပြီး ဖြစ်ပါသည်။

အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးဆိုတာ ဘယ်ကဲ့သို့သော ညီညွတ်ရေးကို ခေါ်ပါသနည်းဟု မေးရပေလိမ့်မည်။ အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးဆိုသည်မှာ ခေါင်းဆောင်များသာ ညီညွတ်ခြင်းကို မဆိုလို။ လူမျိုး ဘာသာ၊ ယောကျာ်း မိန်းမ၊ ဂိုဏ်းဂဏမရွေး တနိုင်ငံလုံး ပြည်သူပြည်သား၊ လူထုတခုလုံး အပြောသာမဟုတ်၊ အလုပ်နှင့်တကွ အမျိုးသားတို့၏ အလိုဆန္ဒများကို ပြည့်ဝနိုင်ရန် အမျိုးသားတို့၏ လုပ်ငန်းများတွင် သောင်းသောင်းဖြဖြ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ညီညွတ်ကြသည်ကို ဆိုလိုသည်။

အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များက ဤအမျိုးသား ညီညွတ်ရေးမျိုး ဖြစ်ထွန်းလာအောင် အားလုံးသော အဖွဲ့ဝင်များသည် အသီးသီး အသက အသက မိမိတို့ အဖွဲ့များကို အမျိုးသား အစည်းအရုံးကြီးနှင့် တလုံးတဝတည်း ပေါင်းပစ်သင့်ကြသည်ဟု ထင်မြင်ချက် ပေးကြသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်များက ဤသို့ ထင်မြင်ချက် ပေးခြင်းမှာ အမျိုးသား လုပ်ငန်းကြီးကို လုပ်ရာတွင် အဖွဲ့များ အသီးသီး ရှိခြင်းသည် အင်အားကို ယုတ်လျော့စေသည်ဟူ၍ စိတ်ကောင်း စေတနာနှင့် စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ သို့သော်လည်း အဖွဲ့များကို ဖျက်ပစ်စေကာမူ၊ ပြဿနာ အမျိုးမျိုးပေါ်တွင် ရည်ရွယ်ချက်အားဖြင့် တူသော၊ ထင်မြင်ချက်အားဖြင့် တူသော၊ အကျိုးအားဖြင့် တူသော သူများသည် အသီးသီး ရှိကြပေလိမ့်ဦးမည်။ သို့အတွက် အဖွဲ့များ သီးခြားရှိသည် မရှိသည်မှာ ပဓာန မဟုတ်။ ၎င်းအဖွဲ့တို့သည် ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ပါတီစိတ်၊ ပါတီသဘောများနှင့် အလုပ် မလုပ်ကြခြင်းသာ အရေးအကြီးဆုံး အချက် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

အမျိုးသား အကျိုးစီးပွားအတွက် အမျိုးသား ပြဿနာအားလုံးကို ဖြေရှင်းရန် စိုင်းပြင်းရာတွင် ပါတီစိတ်၊ ပါတီသဘောကို စွန့်၍ စည်းစည်းလုံးလုံး စိုင်းပြင်းသင့်ကြပေသည်။ မိမိတို့၏ ထင်မြင်ယူဆချက်များကို (ဝါ) မိမိတို့၏ ဝါဒကို အမျိုးသား အစည်းအရုံးဝင်များအား သာယာညှင်းပျောင်း ကောင်းသောနည်းလမ်း ဖြင့်သာ နားလည် လက်ခံအောင် ရှင်းလင်းပြောပြခြင်း အမှုကိုသာ ပါတီဝင်များ အနေနှင့် ပြုသင့်ပေသည်။ အတိုချုပ်မှာ ပါတီဝင်များ၏ လုပ်ငန်းသည် ပါတီသဘောနှင့် ပါတီကိစ္စ လုပ်ရန် မဟုတ်။ ဝါဒပြန့်ပွားမှုကိုသာ ပြုသင့်ပေ၏။ ဤအတိုင်းဆိုလျှင် ပါတီများ ရှိစေကာမူ ကျွန်ုပ်တို့၏ အမျိုးသား အစည်းအရုံး၏ အင်အားကို ယုတ်လျော့စေသည် မဟုတ်ချေ။ ဤသဘောသဏ္ဍာန်ကို အမှန်စင်စစ် နားလည်ပြီးလျှင် ရိုးသားဖြောင့်မတ်စွာ အားထုတ်ကြပါမူ ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသား ညီညွတ်မှုသည် တဆင့်ထက်တဆင့် တိုးမြှင့်ခိုင်ခံ့၍ မကြာမီ

မယိမ်းမယိုင် ကျောက်စာတိုင်ကဲ့သို့ တည်တံ့ပေလိမ့်မည်။ ဤကား ကျွန်ုပ်တို့၏ ပဌမ လုပ်ငန်းတည်း။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဒုတိယလုပ်ငန်းမှာ ဝါဒဖြန့်ဖြူးရေး ကိစ္စ အဖွဲ့ချုပ် အဖွဲ့ခွဲများ စည်းရုံးရေးကိစ္စနှင့် ပြုပြင် ထူထောင်ရေး ကိစ္စများ ဖြစ်လေသည်။ ဤကိစ္စများကို ကျေပြန်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ စေတနာဝန်ထမ်းများ အလိုရှိပေသည်။ စေတနာ တခုနှင့် မပြီးသေး။ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ကိစ္စများကို စီမံဖန်တီး သင်ကြားပြသနိုင်သော အရည်အချင်းများလည်း ရှိရပေလိမ့်မည်။ တနည်းအားဖြင့် ဆိုသော် အဖွဲ့ချုပ်၏ ဗဟိုဌာနတွင် ကျကျနန ဖွဲ့စည်းထားသော ရုံးကြီးတခု ရှိရပေလိမ့်မည်။ ဤဗဟိုရုံးက နိုင်ငံရေး စီးပွားရေး လုပ်ငန်းများကို စီမံညွှန်ပြ ဆောင်ရွက်ရပေလိမ့်မည်။ သို့အတွက် အမျိုးသား ဝန်ထမ်း အနေနှင့် အရည်အချင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များစွာ အလိုရှိပါသည်။ ဤလုပ်ငန်းများအတွက် မိမိတို့ အရည်အချင်းကို ချင့်၍ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာက ကူညီရိုင်းပင်း ဆောင်ရွက်ရန် အဆင်သင့် ရှိပါလျှင် ကျွန်ုပ်တို့၏ အဖွဲ့ချုပ် ဗဟိုရုံးသို့ အမြန်လာရောက်၍ စာရင်းသွင်းပြီးလျှင် အမြန်ဆုံး စတင်ဆောင်ရွက်ကြပါရန် ကျွန်ုပ် လေးနက်စွာ တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။ ထိုထိုသော စေတနာဝန်ထမ်း ပုဂ္ဂိုလ်များကို အဖွဲ့ချုပ်နှင့်တကွ တနိုင်ငံလုံးက ကျေးဇူးတင်စွာနှင့် ဘယ်အခါမှ မေ့လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ဤမျှနှင့် မပြီးသေး။ အဖွဲ့ချုပ်ရုံးတွင် ခေတ်မှီစွာ ဝါဒ ဖြန့်နိုင်ဖို့ စက်ကိရိယာ တန်ဆာပလာများ ရှိရပေလိမ့်မည်။ အခြား အခြားသော လိုအပ်သည့် ဝတ္ထုပစ္စည်းများလည်း ရှိရပေလိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ အလိုရှိအပ်သည်များကို ဖော်ပြပြီးနောက် ဆက်လက်၍ ပြောလိုသည်မှာ လိုအပ်သည်များကို ရနိုင်ရန် ရံပုံငွေ လိုကြောင်းပင် ဖြစ်၏။ ရံပုံငွေ မရှိလျှင် မဖြစ်နိုင်ချေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် နောက်နောင်ကို ငွေဝင်လမ်း မှန်မှန် ရှိအောင် (ဝါ) အဝင်နှင့်အကုန်အကျ မျှတအောင် စီမံမည်။ သို့ဖြစ်၍ လူထုအစည်းအရုံးဖြစ်သော ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကို လူထုကပင် ထောက်ပံ့ရမည့် တာဝန် ရှိပါသည်။

အထက်၌ ဖော်ပြပြီးသော လုပ်ငန်းများသည် ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးသားတို့၏ လုပ်ငန်းများ ဖြစ်ချေသည်။ ရဲဘော်တို့... အမျိုးသားတို့ကို စည်းရုံးပြီး စိုင်းပြင်းကြပါစို့။ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖန်တီးဖို့အရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့ လက်တွင်းမှာပင် ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ အင်အားကို ကျွန်ုပ်တို့ ယုံကြည်လျှင် ကောင်းကင်တမ္ဗတ် ကြယ်ကိုပင် ဆွတ်နိုင်ကြပေမည်။ ကြယ်ကိုပင် ဆွတ်နိုင်ကြလျှင် ကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ အဘယ်ကြောင့် လွတ်လပ်ရေး အောင်ပန်းကို မဆွတ်နိုင်ဘဲ ရှိအံ့နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ညီညွတ်စွာ ကျွန်ုပ်တို့၏ ကာယဗလ-

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ၏ မိန့်ခွန်းများ

ဉာဏဗလ-သတ္တိဗျတ္တိနှင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ရာဇဝင်တွင် စာတင်နိုင်မည့် လွတ်လပ်ရေး အောင်မြင်မှုအတွက် ဆက်လက် ကြိုးပမ်းကြမည်။

ရဲဘော်တို့၊ ခြေလှမ်းမှန်မှန်နှင့် သွားနိုင်ရန် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကြလော့။ ကျွန်ုပ်တို့၏ လွတ်လပ်ရေးကို ကျွန်ုပ်တို့ မကြာမြင့်မီ ရရှိမည်ဟု တထစ်ချ ယုံကြည်ကြလော့။ အပ္ပမာဒေန၊ သမ္မာဒေထ။ ။

အမျိုးသား ညီညွတ်ရေး

၁၉၄၆ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့ ရွှေတိဂုံစေတီတော် အလယ်ပစ္စယံ၌ ကျင်းပသော ဖက်ဆစ်တိုက်ဖျက်ရေး ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး (ဖဆပလ) အဖွဲ့ချုပ်၏ နိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံတွင် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက တင်သွင်းခဲ့သော ညီညွတ်ရေးအဆို။

ခုနက ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့အဆိုနှင့် ပတ်သက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချတဲ့ အနက်မယ် အချက်လေးချက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့က ဒီမှာ ဟိုတုန်းက မဟာမိတ် စစ်သေနာပတိချုပ် လော့(ဒ်)လူဝီ မောင့်ဘက်တန်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ သဘောတူညီချက်အရ ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်တဲ့ မြန်မာတပ်မတော်ဆိုတာထဲကို ပါဝင်နိုင်မယ့် ရဲဘော်တိုင်း ပါဖို့။ ဘာဖြစ်လို့ ပါရမလဲ ဆိုတာက ဗမာပြည်ရဲ့ အကျိုးကို သည်ပိုးရာ ရောက်တယ်လို့ ယူဆလို့ ဖြစ်တယ်။ ခုတော့ တချို့က ထုံးစံအတိုင်း (အစကတည်းက ဒါတွေကို ကြိုတင်ပြီး မြင်ထားပါတယ်) ။ စကတည်းကလဲ ပြောတန်သလောက် ပြောထားပါတယ်။ မလွတ်လပ်တဲ့ အခြေအနေမှာတော့ ရတဲ့ စစ်တပ်ရဲ့ အဆင့်အတန်းဟာ မလွတ်လပ်တဲ့ တိုင်းပြည်ရဲ့ အဆင့်အတန်း၊ လွတ်လပ်တဲ့ လူမျိုးရဲ့ အဆင့်အတန်းမျိုးကိုတော့ မျှော်လင့်လို့ မဖြစ်နိုင်သေးဘူး။ အနည်းအကျဉ်းအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ အများအားဖြင့် ဖြစ်စေ၊ နှစ်နာချက်တွေ သဘောမကျစရာတွေ ရှိတန်သလောက် ရှိမယ်။ သို့ပေမဲ့ ခုကတည်းကနေပြီး အချေစပြီး ပျိုးထားမှ တိုင်းပြည်ရဲ့ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်နိုင်မယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ မင်းတို့ ဝင်ကြပါလို့။ အစကတည်းက ရဲဘော်တွေကို ပြောထားတယ်။ အဲဒီလို ပြောထားပေမယ်လို့ကာ နည်းနည်းပါးပါး အောက်ပိုင်းက နည်းနည်းပါးပါး ပုလိပ်ဘက်က ဖြစ်စေ၊ အစိုးရ အရာရှိပိုင်းက ဖြစ်စေ၊ နောက်ပြီးတော့ အောက်လက်ငယ်သားက ဖြစ်စေ အစရှိသည်အားဖြင့် အနှောင့်အရှက် ပေးတာတွေ ရှိတယ်။ ခုနလို အဖမ်းအဆီး ခံရတာ ရှိတယ်။ ခုနလို ဖမ်းတာဆီးတာ ကျွန်တော်တို့ သိတာလဲ ရှိတယ်၊ မသိတာလဲ ရှိတယ်၊ သိတဲ့ကိစ္စဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ တတ်နိုင်သမျှ ဆောင်ရွက်တယ်။ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်လို့ လွတ်တာလဲ ရှိတယ်။ မလွတ်တာလဲ ရှိတယ်။ အဲတာမျိုးတွေ နည်းနည်းပါးပါး ရှိတယ်။ တချို့က စိတ်ပျက်ပြီး မဝင်ချင်ကြဘဲ ဖြစ်နေတဲ့ စိတ်မျိုး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီလို မဝင်ချင်ကြတဲ့ စိတ်မျိုး မဖြစ်ဘဲနဲ့ (အမှန်စင်စစ် တိုင်းပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကိစ္စဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ခဏခဏ ပြောနေကြတဲ့ အတိုင်း အခက်အခဲတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ အနှောင့်အရှက်တွေ အများကြီး ရှိတယ်။) ဒါတွေကို ကျော်လွန်ပြီး လုပ်ရမယ်။ ခု တမဟုတ်ခြင်း ဖြစ်နေတဲ့ အခက်အခဲတွေ အနှောင့်အယှက်တွေကို ကျွန်တော်တို့ သိပ်ပြီး အရေးဂရုမပြုဘဲ တပ်ထဲ ဝင်နိုင်တဲ့ လူတွေ အားလုံး ဝင်ကြပါ။ ကျန်တဲ့

မဝင်နိုင်တဲ့ ရဲဘော်ဟောင်းတွေကို ထောက်ပံ့ဘို့ ကိစ္စတွေကို ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေးအဖွဲ့ကြီးနဲ့ တိုင်းပြည်ကပါ ဝိုင်းဝန်းပြီး အားပေးမဲ့အကြောင်း၊ နောက်ပြီးတော့ကာ ဒီလိုတိုင်းပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး၊ ကမ္ဘာရဲ့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ရဲဘော်-ရဲခေါင် ပြောက်ကျားတွေ ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ချီးကျူးတဲ့ အကြောင်း နောက်ပြီးတော့ကာ ဒီလို ဆောင်ရွက်ခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို လေးစားတဲ့ သဘောအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေကသော်၎င်း၊ တိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ကြီး ဖြစ်နေတဲ့ ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကသော်၎င်း၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ တိုင်းပြည်နဲ့လူထု လွတ်လပ်ရေးကို အမြဲတမ်း သစ္စာမဖောက်ဘဲ လုပ်ပါမယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း ပဋိညာဉ် ကတိပေးထားပါတယ်။

အဲဒီလို ပဋိညာဉ်ပေးထားတဲ့အတိုင်း ခုဒ္ဒါညီညွတ်ရေး အဆိုကို တင်သွင်းရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ကာ လွတ်လပ်ရေး လုပ်တဲ့ကိစ္စမှာ တတိုင်းတပြည်လုံး သွေးစည်းပြီး စည်းစည်းလုံးလုံး အလုပ်လုပ်မှ ဖြစ်နိုင်မှာမို့ပဲ။ ဒီလို မလုပ်ယင် ညီညွတ်ရေး မရဘူးဆိုလို့ရှိယင် တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးလွတ်လပ်ရေးဟာ ကျကျနန မဖြစ်နိုင်ဘူး။ မဖြစ်နိုင်လို့ရှိယင် ညီညွတ်ရေးကို ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း လုပ်တဲ့လူတွေ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင်က ညီညွတ်ရေးကို ဖြစ်မြောက်အောင် တတ်နိုင်သမျှ ရွက်ဆောင်ခြင်း မရှိယင် ခုနတိုင်းပြည်အတွက်၊ လူမျိုးအတွက် အင်မတန် အသက်စွန့်စားပြီး လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သွားကြတဲ့လူတွေကို သစ္စာဖောက်ရာ မလေးစားရာ ကျမှာမို့လို့ ဒီညီညွတ်ရေးအဆိုကို ကျွန်တော် တင်သွင်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

“မြန်မာပြည်သည် အာဏာပိုင် တိုင်းပြု ပြည်ပြုလွှတ်တော်ကြီးခေါ်၍ ကိုယ်ပိုင် ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ခွင့် ရှိသော အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်အောင် (ဝါ) လွတ်လပ်ရေး ရအောင် အလိုဆုံးသော အရာမှာ ညီညွတ်ရေးပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ညီညွတ်ရေးသည် တူညီသော အကျိုး၊ တူညီသော အလုပ်နှင့် တူညီသော ရည်ရွယ်ချက်တို့တွင် အခြေပြုရမည် ဖြစ်ကြောင်း”

ခုနေအခါမယ် ဗမာပြည်ဟာ ဘာအလိုဆုံးလဲ ဆိုလို့ရှိယင် ညီညွတ်ရေး လိုတယ်။ ဘာကြောင့် ညီညွတ်ရေး လိုသလဲ။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ဟာ အာဏာပိုင် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်ကြီး ခေါ်၍ ကိုယ်ပိုင် ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ခွင့်ရှိသော အခြေအနေမျိုး ဆိုက်ရောက်အောင် (ဝါ) လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်သူ ပြည်သားတွေဟာ လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ဆောင်ရွက်ဖို့ လိုပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေး ဆိုတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်တဲ့နိုင်ငံ တည်ထောင်မယ်ဆိုယင် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်ကြီးကို တည်ထောင်ရမယ်။ အဲဒီ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်ကြီးက လွတ်လပ်တဲ့ တိုင်းနိုင်ငံ တည်ထောင်တဲ့အခါကျယင် ဖွဲ့စည်းပုံ ဥပဒေ အစီအစဉ်တွေ စီမံရမယ်။ ဒီတိုင်းပြည်ကြီးကို ဘာစနစ်နဲ့ အုပ်ချုပ်မလဲ၊ သမ္မတစနစ်နဲ့ အုပ်ချုပ်မလား၊ ဘယ်စနစ်နဲ့

အုပ်ချုပ်မလဲ၊ ဘယ်လို တိုင်းပြည်မျိုး ထူထောင်မလဲ၊ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ ဆိုတာ စီစဉ်ရမယ်။ အဲဒီလို စီစဉ်ပြီးတဲ့ အခါကျတော့မှ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းဟာ ပေါ်လာမယ်။

ဂျပန်လက်ထက်တုန်းကဆိုယင် လွတ်လပ်ရေး စီစဉ်မှုအဖွဲ့ဆိုတာ လူမသိ ဘာမသိ တိတ်တိတ်ပုံး လုပ်လိုက်ပြီး နောက်ဆုံး အချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ နိုင်ငံဆိုပြီးတော့ လုပ်လိုက်တယ်။ အဲဒီလိုဟာမျိုး ကျွန်တော်တို့ မလိုချင်ဘူး။ ရှေးအခါက ကျွန်တော်တို့ လိုချင်တာက အာဏာပိုင် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မျိုး၊ တတိုင်းတပြည်လုံးက တင်မြောက်လိုက်တဲ့ လွှတ်တော်၊ အကုန်လုံး ယောက်ျားတိုင်း၊ မိန်းမတိုင်း အရွယ်ရောက်သူတိုင်း မှန်သမျှ မဲပေးနိုင်ပြီးတော့ အဲဒီလူတွေက လွတ်လပ်တဲ့ နိုင်ငံသစ်ကြီး ထူထောင်ဖို့ အာဏာပေးလိုက်တဲ့ အာဏာပိုင် တိုင်းပြု နိုင်ငံပြု လွှတ်တော် ရအောင် ကျွန်တော်တို့က ဘာလုပ်ရမလဲ ဆိုယင် ညီညွတ်ရမယ်၊ မညီညွတ်ယင် မရဘူးလားဆိုတော့ အင်မတန် ကြာမယ်။ ခရီးရှည်မယ်။ ဒီတော့ကာ ညီညွတ်ရေးဟာ အင်္ဂလိပ်လို ပြောရမယ်ဆိုယင်တော့ (Historical necessity) အချိန်အခါအလိုက် ဒီတိုင်းပြည် ဒီလူမျိုးရဲ့အကျိုးကို အကြီးဆုံး ဆောင်ရွက်နိုင်မယ့် လက်နက်ကြီး ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ ညီညွတ်ရေးမျိုး ရအောင် လုပ်ရမယ်။

“ညီညွတ်ရေးအတွက် ပစ္စည်းမဲ့ အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် တူညီသော အလုပ်နှင့် တူညီသော ရည်ရွယ်ချက်တို့တွင် အခြေပြုကာ အလုပ်သမားများ အဖွဲ့များ ဖွဲ့၍ ခိုင်မြဲသော ညီညွတ်ရေးကို တည်ဆောက်ရန် ဗမာပြည်တွင် အလုပ်သမားတို့အတွက် အစည်းအရုံးတခုသာ ရှိရန်နှင့် အလုပ်သမားတိုင်း ညီညွတ်ရန် လိုပေကြောင်း။”

ညီညွတ်ရေး ဆိုတာ ဘာလဲ နားလည်ဖို့ လိုတယ်။ ဒီတော့ကာ ဒီအပိုဒ် ဒီဝါကျမှာ ညီညွတ်ရေးဆိုတဲ့အကြောင်းကို သရုပ်ဖော်ပြထားတယ်။ တူညီသော အကျိုး၊ တူညီသော အလုပ်၊ တူညီသော ရည်ရွယ်ချက် ရှိရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ညီညွတ်ရေးဆိုတာ ဘာအတွက် ညီညွတ်ရမှာလဲ၊ ဘယ်လို ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ညီညွတ်ရမှာလဲ၊ ရည်ရွယ်ချက်ဆိုတာ ရှိရမယ်။ ညီညွတ်ရေးဆိုတာက ဘာအတွက် ညီညွတ်ရမှာလဲ။ ရာထူးယူဖို့ ညီညွတ်ရမလား။ ဒါမှ မဟုတ်ယင် ဒီတိုင်းပြည်ရဲ့ တိုင်းသူပြည်သားတွေကို နှိပ်စက်ဖို့ ညီညွတ်ရမှာလား။ ဘာအတွက် ညီညွတ်ရမလဲ။ အဲဒီတော့ကာ ကျွန်တော် လိုချင်တဲ့ ညီညွတ်ရေးက တတိုင်းတပြည်လုံး လူတမျိုးလုံးရဲ့ လွတ်လပ်ရေး၊ လူတမျိုးလုံးရဲ့အကျိုး၊ အဲဒီလို တူညီတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်။ တူညီတဲ့ အကျိုး၊ တူညီတဲ့ အလုပ်။ ဒါတွေကို ရအောင် အဲဒီလို တူညီတဲ့ အကျိုး၊ တိုင်းသူပြည်သားတွေ ရအောင် တူညီတဲ့ အလုပ်လုပ်တဲ့ ညီညွတ်ရေးမျိုး ဖြစ်ရမယ်။ ပါးစပ်ကပြောရုံနဲ့ မပြီးဘူး။ ပါးစပ်က ညီညွတ်ချင်ပါတယ် ပြောလို့ မဖြစ်ဘူး။ အလုပ်မှာလဲ တူရမယ်။ အကျိုးမှာလဲ တူရမယ်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာလဲ တူရမယ်။ အဲဒါမျိုးကိုမှ ညီညွတ်ရေးလို့ ခေါ်ထိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ကာ ညီညွတ်ရေးအဆိုကို ဒီဝါကျမှာ

ဖော်ပြထားတယ်။ နောက်ပြီးတော့ကာ အသေးစိတ် ထပ်ပြီး ဖော်ပြထားတယ်။ ဘယ်လို ဖော်ပြထားသလဲ ဆိုတော့ ။

“လယ်သီးစား လယ်ကူလီနှင့် လယ်ယာမြေဧက အထိုက်အလျောက် ပိုင်ဆိုင် လုပ်ကိုင်သော တောင်သူလယ်သမားများ အားလုံးသည် တူညီသော အကျိုး၊ တူညီသော အလုပ်နှင့် တူညီသော ရည်ရွယ်ချက်များတွင် အခြေပြုကာ လယ်သမားအဖွဲ့များကို တည်ထောင်ကြရန် ဗမာပြည်တွင် တောင်သူလယ်သမားတို့အတွက် တခုတည်းသော အစည်းအရုံးကို တည်ဆောက်ရန်နှင့် တောင်သူလယ်သမားတိုင်း ညီညွတ်ရန် လိုပေကြောင်း။”

ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း ဖြစ်အောင် မိမိအလုပ် ခွန်အားကလွဲလို့ အလုပ်မလုပ်ယင် ငတ်မယ်ဆိုတဲ့ အခုအခါ ပစ္စည်းမဲ့ အလုပ်သမားများဆိုယင် တူညီတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် တူညီတဲ့ အလုပ် အပေါ်မှာ အခြေပြုပြီးတော့ကာ အလုပ်သမားအဖွဲ့တဖွဲ့တည်း ရှိရမယ်။ အလုပ်သမားအချင်းချင်း ကွဲပြီးတော့ စင်ပြိုင်တွေ မရှိစေဘူး။ တဖွဲ့တည်းရှိပြီး အလုပ်သမားတွေ အချင်းချင်း ကိုယ်တိုင် ညီညွတ်ဘို့ လိုတယ်။ နောက်ပြီးတော့ကာ တောင်သူလယ်သမားတွေကလဲ အလုပ်သမားတွေရဲ့နည်းတူ တူညီတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်၊ တူညီတဲ့အလုပ်နဲ့ တူညီတဲ့အကျိုး အခြေပြုပြီးတော့ကာ သူတို့အတွက်နဲ့ ဆိုင်တဲ့ တောင်သူလယ်သမား အဖွဲ့အစည်းကြီး တခုတည်းသာ ရှိပြီးတော့ လယ်သမားတွေက ညီညွတ်ဘို့ လိုတယ်။

“ထို့အတူ ဈေးသည်၊ ပွဲစား၊ စာရေးစာချီ၊ ပညာသည်၊ ရှေ့နေ စသည်တို့သည်လည်း ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ သမဝါယမ အသင်းများနှင့် သမဂ္ဂများကို ဖွဲ့စည်း၍ ညီညွတ်ရေး တည်ဆောက်ကြရန် လိုပေကြောင်း”

ဒါက ကျွန်တော်တို့ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကို တည်ဆောက်တဲ့အခါ အုတ်မြစ်အဆင့်ဆင့် အားဖြင့် တည်ဆောက်သလိုဘဲ၊ သူ့ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ ဒီပြင်လူပုဂ္ဂိုလ်တွေ တိုင်းသူပြည်သားတွေကလဲ၊ မိမိတို့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အဖွဲ့တွေနဲ့ သမဝါယမအသင်းတွေထောင်၊ ဘာတွေထောင်၊ ထောင်ပြီးတော့ကာ တူညီသောအကျိုး၊ တူညီသော ရည်ရွယ်ချက်၊ တူညီသော အလုပ်တွေကို လုပ်ဘို့၊ တညီတညွတ်တည်း လုပ်ဘို့လိုတယ်။ အားလုံး ညီညွတ်ဘို့ လိုတယ်။

“ဗမာနိုင်ငံရှိ တိုင်းရင်းသားများသည်လည်း သက်ဆိုင်ရာ လူမျိုးအလိုက် တခုတည်းသော အစည်းအရုံးကို တည်ထောင်၍ ညီညွတ်ကြရန် လိုပေသည်။”

အဲဒီမှာလည်း တိုင်းရင်းသားတွေ ဖြစ်တဲ့ ကရင်-ရှမ်း-ကချင် အစရှိတဲ့ နယ်တွေကလဲ မိမိတို့ ဆိုင်ရာ တိုင်းရင်းသား အစည်းအရုံးတွေကို တခုစီ တခုစီ ရှိရမယ်။ စင်ပြိုင် မရှိဘို့လဲ ဂရုစိုက်မယ်။

ကရင်အမျိုးသား အစည်းအရုံး၊ ရှမ်းအမျိုးသား အစည်းအရုံး၊ ကချင်အမျိုးသား အစည်းအရုံး တစ်ခုစီ ရှိတို့ လိုတယ်။ အဲဒါတွေကို တည်ထောင်ပြီးတော့ကာ သူတို့အချင်းချင်း ညီညွတ်ရမယ်။ သူများ မညီညွတ်ခင် ကိုယ့်အချင်းချင်း ညီညွတ်ဘို့က ပဌမဆုံး အရေးကြီးတယ်။ ဥပမာ ဆိုရင် ခုနေအခါမယ် ကျွန်တော်တို့ နယ်ချဲ့စနစ်သမားတွေက တာတွေကို ခွဲဘို့ လုပ်နေတယ်။ ကရင်ဆိုယင် အစည်းအရုံးတခု၊ ကချင်ဆိုယင်လဲ အစည်းအရုံးတခု၊ လယ်သမား အစည်းအရုံး၊ အလုပ်သမားကလဲ ဒီအတိုင်းဘဲ၊ ဒါတွေကို ကွဲအောင် ပြဲအောင် အမျိုးမျိုး ကြိုးစားကြမယ်။ ဒီတော့ကို ဒီလို မလုပ်နိုင်အောင် ပဌမဆုံး ကိုယ့်ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ အချင်းချင်းတွေက ညီညွတ်ဘို့ လိုတယ်။ နောက်ပြီးတော့ကာ နိုင်ငံရေးပါတီတို့သည်လည်း လုပ်ငန်း လုပ်နည်းနှင့် ဝါဒတူသော ပါတီအချင်းချင်း ပူးပေါင်းခြင်းဖြင့် ပိုမိုခိုင်မြဲအောင် တည်ဆောက်ရန် လိုအပ်ပေကြောင်း။ ပါတီတွေ ဆိုတာကလဲ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ “ဂျီ-စီ-ဘီ-အေ” ခေတ်လို မဟုတ်ဘူး။ ဟိုတုန်းက နိုင်ငံရေးပါတီဆိုတာ မရှိဘူး။ ခုတော့ ရှိနေကြတယ်။ လက်ငုတ်လက်စတွေ ကျန်နေတော့ အစမသိမ်းနိုင်လို့ ရှိယင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီဟာတွေကို စနစ်တကျ ဖြစ်တဲ့ ညီညွတ်ရေးကို ရှေးရှုပြီး အလုပ်လုပ်နိုင်အောင် စီမံပေး ဘို့ လိုတယ်။

ဒီတော့ကာ နိုင်ငံရေးပါတီ ဆိုတဲ့ သဘောကို သေသေချာချာ နားလည်ဘို့ လိုတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ အရင်တုန်းက ရှိတဲ့ နိုင်ငံရေးပါတီတွေကို သေသေချာချာ စမ်းစစ်ကြည့်မယ် ဆိုယင်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ ပုတ်ခတ်လိုတဲ့ သဘောမျိုး မဟုတ်ဘဲနဲ့ ပြောရယင် အမှန်စင်စစ် ပါတီသဘောရယ်လို့ သိပ်မခေါ်နိုင်ဘူး။ နိုင်ငံရေးစကား ပြောမယ်ဆိုလို့ရှိယင် (Personal Groups) တော့ဘဲ။ ဘာမှ စနစ်တကျနှင့် ဖွဲ့စည်းထားတာ မဟုတ်ဘူး။

အမှန်ကတော့ ပါတီဆိုတဲ့ သဘောမျိုးကို တခြားနိုင်ငံတွေက ဖြစ်တာတွေကို လိုက်ကြမယ်ဆိုယင် ၊ နိုင်ငံရေး သဘောတရားအတိုင်း လိုက်ကြည့်မယ် ဆိုလို့ရှိယင် ကျွန်တော်တို့ ဥပမာ - ဘီလပ်မှာ လေဘာပါတီဆိုတာ ရှိတယ်။ လေဘာပါတီက ဘယ်သူ့အကျိုးကို အဓိကထားပြီး လုပ်ထားသလဲ ဆိုလို့ရှိယင် အလုပ်သမားတွေရဲ့ အကျိုးကို ပိုပြီး ဆောင်ရွက်တယ်။ တိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ အကျိုးကို မဆောင်ရွက်ဘူးလားဆိုတော့ ဆောင်တော့ ဆောင်ရွက်တယ်။ ဆောင်ရွက်ပေမယ်လို့၊ ဘယ်လိုအမြင်မျိုးနဲ့ ကြည့်သလဲ ဆိုယင် အလုပ်သမား အတန်းအစား မြင်တဲ့ အမြင်မျိုးနဲ့ ဆောင်ရွက်တယ်။ ကွန်ဆာဗေးတစ်ပါတီ။ အဲဒီ ပါတီကဆိုလို့ရှိယင် သူတို့ အင်မတန် ရှေးကျတဲ့ အယူဝါဒတွေကို ယူပြီးတော့၊ ဘယ်နေရာမဆို နိုင်ငံရေးဖြစ်ဖြစ် လက်အောက်ခံ တိုင်းနိုင်ငံတွေနဲ့ဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားနိုင်ငံတွေနဲ့ ဆက်ဆံရေးဖြစ်ဖြစ်၊ အင်မတန် ခေတ်နောက်ကျပြီးတော့ကာ နောက်ပြန်ဆွဲတဲ့ အယူဝါဒတွေ များတယ်။

ဒီလို အဖွဲ့မျိုးတွေ အထဲမှာ ဘယ်သူတွေ ပါသလဲဆိုတော့ကား စက်ပိုင်ကြီးတွေ၊ အရင်းရှင်ကြီးတွေ၊ လယ်ပိုင်ရှင်ကြီးတွေ။ ဒီလို ဟာမျိုးတွေ ပါတယ်။ နောက်တော့ ဒီလို အလုပ်သမားနဲ့ အဖွဲ့မျိုး ကြားမယ် အလယ်အလတ် မဇ္ဈိမ ပဋိပဒါ ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း ဆိုပါတော့ (သိပ်တော့ မှန်လှတဲ့ စကားမဟုတ်ဘူး) အဲဒီလို လူတွေက လစ်ဘရယ်ပါတီ ဆိုပြီး ဖွဲ့ထားတယ်။ ဥပမာ အမေရိကန်ပြည်မှာ ကြည့်မယ် ဆိုလိုရှိရင်၊ ဒီမိုကရက်နဲ့ ရီပတ်ပလစ်ကင်ပါတီလို့ ခွဲထားတာ ရှိတယ်။ လုပ်ငန်းစဉ်နဲ့ ကြည့်မယ် ဆိုရင်၊ တူတာတွေ ရှိတဲ့အခါ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့်လို့ တကယ် သူတို့မှာ ကျောထောက် နောက်ခံ ဖြစ်နေတဲ့ လူတွေကို ကြည့်ရင် အဲဒီလူတွေရဲ့ သဘောကို မှီလိုလဲ ဖြစ်တယ်။ အလုပ်မှာ ကြည့်လိုက်မယ် ဆိုရင် ဒီပါတီတွေဟာ သူတို့လူစု တစုရဲ့ အကျိုးကို ပဌမ ရှေးဦးစွာ ကြည့်ပြီး အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အဖွဲ့ ဖြစ်တယ်။ ဒီလို လုပ်တဲ့အခါကျတော့၊ လူတဦးတယောက် အတွက်ကို ရည်ရွယ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဥပမာ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်က နာမည်တပ်ပြီးတော့၊ ဦးဖြူ၊ ဦးမဲ အဖွဲ့ ဘယ်သူ့အဖွဲ့ရယ်လို့ ရှိတယ်။ ဟိုတိုင်းပြည်တွေမှာတော့၊ ဒီမှာလို ဦးဖြူ-ဦးမဲ အဖွဲ့ မရှိဘူး။ အမေရိကန်ပြည်မှာ ဆိုရင် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီ၊ အင်္ဂလိပ်ပြည်မှာ ကွန်ဆာဗေးတစ်ပါတီ၊ လစ်ဘရယ်ပါတီ၊ လောဘပါတီ၊ အဲဒါမျိုးဟာ ဘာလဲဆိုရင် ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ အဖွဲ့တွေ မဟုတ်ဘူး။ ဒီအဖွဲ့တွေမှာ ရာသက်ပန် ခေါင်းဆောင် မရှိဘူး။ ပါတီဆိုတာကသာ အမြဲတမ်း တည်နေတယ်။ အဲဒီပါတီဆိုတာဟာ သူတို့ဆိုင်ရာ လူတွေရဲ့ အကျိုးကို အဓိကထားပြီး တည်ဆောက်ထားတယ်။ ဗမာပြည်မှာတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး။ နောက်ဆုံးတနေ့မှာ တမျိုး၊ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ သေသွားတဲ့ နိုင်ငံရေးခေါင်းဆောင်တချို့ သေသွားပေမယ့်လို့ အဲဒီ သေသွားတဲ့ ခေါင်းဆောင်၊ သေသွားတဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ နာမည်ကို ယူပြီး အခုထက်ထိ၊ ဒီနာမည် အစွဲပြုပြီး ခေါ်တုန်း ရှိသေးတယ်။

ဗမာပြည်မှာ အဲဒီထိအောင် လွဲနေသေးတယ်။ အရင်တုန်းက နည်းနည်းပါးပါး နာမည် ရဘူးတဲ့ လူတွေရဲ့ နာမည်ကို အသုံးပြုချင်တယ်။ အမှန်စင်စစ် ကတော့ ပါတီသဘောမျိုး သက်ဝင်တဲ့ အဖွဲ့မျိုး မဟုတ်ဘူး။ လူလဲ မရှိဘူး။ ဆိုင်းဘုတ်ဘဲ ရှိတယ်။ နောက်ပြီးတော့ကား အဲဒါမျိုးတွေ ရှိတယ်။ သေသွားတဲ့ ကရင်အမျိုးသားတယောက်ရဲ့ နာမည်ကို အစွဲပြုပြီးတော့ ဒီလူရဲ့ အဖွဲ့ဆိုပြီး ဖွဲ့ထားတယ်။ ဒီတော့ ဘယ်နဲ့ ဖြစ်နေသလဲ ဆိုတော့၊ ဒါတွေက သက်သက်နိုင်ငံရေးသဘောတရား ဘာမှ မပါတဲ့ အဖွဲ့မျိုးတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော်တို့က ဗမာပြည်မှာ ဘယ်လို ဖြစ်စေချင်သလဲဆိုလို့ ရှိရင် အစွဲရှိနေတဲ့ အဖွဲ့တွေဟာ လက်ငင်းမဖျက်နိုင်လို့ရှိရင် (နောက်မှ ကျွန်တော် ပြောပြမယ်)။

ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို တည်ဆောက်ရမယ် ဆိုလိုရှိရင် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး အဆင့်အတန်းနှင့် လိုက်လျောညီစွာ ဗမာပြည်မှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံရေးအဆင့်အတန်းကို မြှင့်တင်တဲ့အနေမျိုးဖြစ်အောင် သူ့ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ အကျိုးနဲ့၊ လုပ်ငန်းရဲ့သဘောနဲ့၊ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဒီလို ရှိပြီးတော့ကား စနစ်တကျ

တည်ထောင်ဖွဲ့စည်းဘို့ လိုတယ်။ အဲဒီလို ဖွဲ့စည်းတဲ့ အခါမှာ မှီလိုပေါက်တဲ့ အဖွဲ့မျိုး များများ မရှိဘဲ ကိုယ့်အချင်းချင်း စုစုသွားကြလို့ ရှိရမယ်။ ဘာဖြစ်သွားမလဲ ဆိုရင် တဖြေးဖြေး ပါတီတွေဟာ နည်းပါးလာမယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့ တခုတည်းသော အဖွဲ့အဖြစ်ကို ရောက်အောင် လုပ်ရမယ်။ ဒီလို လုပ်တဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့က ပါတီသဘောမျိုး နားလည်ပြီးတော့ နိုင်ငံရေးပါတီတွေကို တည်ထောင်ဘို့ လိုတယ်။ ဒီတော့ကာ ပါတီတွေအကြောင်း ကျွန်တော် မပြောသေးခင် ခုနက ဖွဲ့တဲ့ အလုပ်သမားအဖွဲ့တွေ၊ လယ်သမားအဖွဲ့တွေ၊ သမဝါယမအဖွဲ့တွေ ဘာကြောင့် တည်ထောင်ရမလဲဆိုတာ နဲ့နဲ့ ပြောပြပါမယ်။ ဒီဟာတွေက ကျွန်တော်တို့ ရှေးတုန်းက ညီညွတ်ရေးဆိုပြီး လုပ်ခဲ့တဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေ အမြောက်အမြား လုပ်ခဲ့တယ်။ နောက် ပျက်စီးသွားကြတယ်။ ဘာကြောင့် ပျက်စီးသွားသလဲ ဆိုလို့ရှိရင်၊ ကျွန်တော်တို့ လိုက်ပြီး စုံစမ်းကြည့်ရင် အကြောင်း အမျိုးမျိုး ရှိတဲ့အနက်က အဓိက အကြောင်းကြီးက ဘာလဲဆိုတော့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ လူတွေရဲ့ အကျိုးကို အမြဲတမ်းအားဖြင့် ဆောင်ရွက်နေတဲ့ အစည်းအရုံးမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ လူတွေရဲ့အကျိုးကို အမြဲတမ်း လုပ်မနေဘူး။ မထားဘူး။ လူတွေအဘို့မှာ လွတ်လပ်ရေးဆိုတဲ့ စကားဟာ မြေမထိ မိုးမထိ ဖြစ်နေတယ်။

အဲဒီတော့ လေဖမ်း ဝရမ်းချည် ဆိုတာလို ဖြစ်နေတယ်။ လေဖမ်းဒါတွေနဲ့ တူလို့၊ အကောင်အထည် မမြင်နိုင်ဘူး။

အကောင်အထည်နဲ့ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ၊ နိုင်ငံရေးဆိုတာ ထင်လာအောင်၊ မြင်လာအောင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ၊ လယ်သမားဟာ သူနေတိုင်း တွေ့နေရတဲ့ ကိစ္စတွေကို ဆောင်ရွက်ပေးတဲ့ အဖွဲ့ ရှိရမယ်။ ဒီအဖွဲ့ ရှိတဲ့ခါကျတော့ ဒီအဖွဲ့ကြီးမှာ လယ်သမားတွေက အမြဲတမ်း အာရုံစိုက်ပြီး နေလိမ့်မယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုလို့ရှိရင် သူတို့အကျိုးကို ဆောင်ရွက်နေတဲ့ အဖွဲ့ကြီး ဖြစ်တယ်။ သူတို့ရဲ့ ပြဿနာတွေကို အမြဲတမ်း လုပ်နေတဲ့ အဖွဲ့ကြီး ဖြစ်တယ်။ သူတို့ရဲ့စိတ်ဝင်စားမှုဟာ လျော့ပါး မသွားနိုင်ဘူး။ အဲဒီလို မဟုတ်ဘဲနဲ့ မြေမထိ မိုးမထိ အဖွဲ့အစည်းတွေ ဖွဲ့ထားလို့ ရှိရင် တိုင်းသူပြည်သားတွေက ခဏစိတ်ဓာတ် တက်တုန်း လိုက်ပါပြီးတော့ နောက်ဆုံး စိတ်မပါတဲ့ အခါကျတော့မှ အမြဲ လူတွေရဲ့ စိတ်ဆိုတာ အမြဲတမ်း ပါနေမှာ မဟုတ်ဘူး။ အခုတခါ အစည်းအဝေးကြီးတွေ လုပ်တယ်။ သိပ်ပြီးတော့ စိတ်တက် သွားတယ်။ တော်တော်ကြာ အိမ်ပြန်ရောက်သွားတော့ လူမှု ဒုက္ခတွေ တွေ့သွားတဲ့ အခါကျတော့ လူတွေဟာ စိတ်ပျက်လာရော၊ ဟိုသတင်းကြား ဒီသတင်းကြား ဆိုရင် စိတ်ပျက်လာမယ်။ ကိုယ့်ဝမ်းစာအတွက် လုပ်ကိုင် စားသောက်ရတဲ့အတွက် နေ့စာနေ၊ ညစာညကြောင့် မေ့ပျောက်ကုန်မယ်။

အဲဒီလိုစိတ်မျိုး မရောက်အောက် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ လူတွေရဲ့အကျိုး အမြဲကြည့်ပြီး လုပ်နေတဲ့ အဖွဲ့တွေ အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့က ထိန်းထားရမယ်။ နိုင်ငံရေးဆိုတာ ခဏတဖြုတ် လုပ်တဲ့ဟာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ အမြဲတမ်း လုပ်ရမယ်။ အမြဲတမ်း ရှိနေတယ်။

နိုင်ငံရေး ဆိုတာ တခါတရံမှ အစည်းအဝေး လုပ်ပြီးတော့ စင်မြင့်ပေါ်က ပြောတဲ့လူက ပြော၊ နားထောင်တဲ့လူက နားထောင်တဲ့ ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ဘူး။ အမြဲတမ်းအားဖြင့် တတိုင်းပြည်လုံးမှာ ရှိတဲ့ တိုင်းသူပြည်သားတွေဟာ၊ မိမိတို့ရဲ့ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ အကျိုးတွေကို ဆိုင်သလို ဖွဲ့စည်းပြီးတော့ကာ၊ မိမိတို့ပြဿနာတွေကို လုပ်ပြီးတော့ကာ ဖြေရှင်းရန် အတွက် အမြဲတမ်း လုပ်နေတဲ့ ကိစ္စ၊ ဒီတော့ကာ အားလုံး လူတွေရဲ့ အကျိုးကိစ္စ၊ လူတွေရဲ့ နိုင်ငံရေး၊ ဒီတော့ အဲဒီလို ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ဖို့ ဆိုတော့ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အဖွဲ့တွေက ကြည့်ပြီး ထိန်းထားမှသာ လူတွေလဲ အမြဲတမ်း နိုင်ငံရေးမှာ စိတ်ပါဝင်စားပြီးတော့ တတိုင်း တပြည်လုံးပေါ်မှာ ရှိတဲ့ လူတွေဟာ နိုင်ငံရေးသမား ဖြစ်လာအောင်၊ နိုင်ငံရေး စိတ်ဝင်စားလာအောင် ဒီလို အဖွဲ့တွေ ရှိရမယ်။

ပါတီတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ပြောရမယ် ဆိုတော့ကာ ဒီပါတီတွေကို ဖျက်ပစ်ရင် မကောင်းဘူးလား လို့ ပြောစရာ ရှိတယ်။ ဒီပါတီဆိုဒါက ခုနက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း၊ ကျွန်တော် သရုပ်ဖော်ပြချက်အတိုင်း၊ လူတစ်စုရဲ့ အကျိုးကို အဓိက ထားပြီးတော့ ဆောင်ရွက်တာ ဖြစ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ဆိုတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ လူမျိုးမျိုး ရှိတယ်။ အလုပ်သမားတွေ ရှိတယ်။ လယ်သမားတွေ ရှိတယ်။ ဒီပြင် တခြားလူတွေ ရှိတယ်။ နောက်ပြီးတော့ အရင်းရှင်တွေ ဘာတွေ ညာတွေ အစရှိသဖြင့် ရှိတယ်။ တိုင်းပြည်မှာ ဆိုယင် နယ်ချဲ့အရင်းရှင်သမားတွေ ရှိတယ်။ (ဥပမာ... စတီး၊ ဘုံဘောဘားမား၊ ဘီအိုစီ) ဒီလူတွေဟာ တဦးနှင့်တဦး အကျိုးချင်း မတူညီကြဘူး။ အကျိုး မတူတာတွေကို အကျိုးတူတယ်လို့ သွားပြောယင် အလကားဘဲ။ အလုပ်သမားနှင့် အလုပ်ရှင်ဟာ အကျိုးချင်း နေရာတကာမှာ မတူဘူး။ အလုပ်သမားက အလုပ်လခကို ပိုရချင်တယ်။ အလုပ်ရှင်က လျှော့ပေးချင်တယ်။ အလုပ်ရှင်က ဘာ ကြည့်သလဲဆိုယင် များသောအားဖြင့် အလုပ်ရှင်က အလုပ်သမားတွေရဲ့ လိုလားချက်တို့ ဘာတို့ညာတို့ကို အလုပ်သမားတွေရဲ့ လခကို သိပ်မပေးချင်ဘူး။ လျှော့တန်သလောက် လျှော့ပစ်ချင်တယ်။ စောစောတုန်းက အလုပ်သမား သပိတ်တွေ- သစ်စက်သပိတ် မှောက်တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ကြားပီးပီ။ လခ လျှော့ပစ်လို့ စတီး သစ်စက်တွေ သပိတ်မှောက်တယ်ဆိုတာ။ အမှန်က အလုပ်သမားတွေရဲ့ လခဟာ ရှေးတုန်းက ရတဲ့ အခလောက်တောင် မရှိဘူး။ ပြီးတော့ စားကုန် သောက်ကုန် ဈေးတွေက အားလုံး သိကြတဲ့အတိုင်း အများကြီး မြင့်နေတယ်။ ဒီအထဲမှာ ရတာကလေးတောင် ပိုမပေးတဲ့အပြင် လျှော့တောင် ပေးချင်တယ်။ အလုပ်ရှင်နဲ့ အလုပ်သမားဆိုတာ အကျိုး မတူဘူး။ ဒါမျိုးတွေ ရှိတယ်။ လယ်သမားနဲ့ လယ်ပိုင်ရှင်ဟာ ဒီလိုဘဲ။ ဥပမာ လယ်သမားမှာ ကြွေးမြီဟောင်းတွေ တင်နေလို့ အတိုးရော အရင်းပါ

ပေးပြီးတဲ့နောက် ကျန်ရှိနေတဲ့ အကြွေးတွေဟာ လယ်သမားများစေ့နဲ့ ကြည့်မယ်ဆိုရင် ဒီကြွေးတွေ ကို လျှော့ပစ်ဘို့ကောင်းတယ်။ သို့သော် အဲဒီအကြွေးတွေကို လယ်ရှင်က တောင်းရတယ်။ လယ်ရှင်ရဲ့ မျက်စေ့နဲ့ ကြည့်မယ် ဆိုရင်၊ လျှော့ပစ်ချင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

အဲဒါမျိုး ဖြစ်ပေါ်နေတာတွေကို အဓိက ထားပြီး၊ တည်ထောင်တဲ့အဖွဲ့မျိုးဆိုတာ၊ ဘယ်တိုင်းပြည်မဆို ပေါ်ပေါက်စမြဲ၊ ပေါ်ပေါက်တတ်တယ်။ ရာဇဝင်သဘောအတိုင်း ဖြစ်နေတာ၊ ဒီ ရာဇဝင် သဘောတရားတွေကို လူတွေဟာ မလွဲဖယ်သာနိုင်ဘူး။ မလွဲမရှောင်နိုင်တော့ကာ၊ ဒီဟာက အနည်းနဲ့အများ ပေါ်ပေါက်လာတော့ကာ၊ သူ့သဘောတရားနဲ့သူ ဖြစ်လာတာတွေကို ဖျောက်ပစ်ဘို့ နည်းတနည်းက ဒီဗမာပြည်မှာ လူတန်းစား မရှိတဲ့ အခြေအနေရောက်အောင် လုပ်မှ ဖြစ်နိုင်မယ်။ ဒီတော့ကာ လူချင်း အတန်းအစားကွဲဒါမျိုး ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး အနည်းနဲ့အများ ပါတီတွေဟာ ပေါ်တန်သလောက် ပေါ်လာမယ်၊ ပေါ်တော့ကာ ဒီလို ပေါ်တဲ့အခါမှာ လွတ်လပ်ရေးကိုလဲ သဘောတွေ၊ အယူအဆတွေ အမျိုးမျိုး ဖြစ်လာမယ်။ လွတ်လပ်ရေး ဆိုတဲ့သဘောက အမျိုးမျိုး ရှိတယ်။

ဦးဘဖေကြီး ဟောပြောနေကြဆိုရင် လွတ်လပ်ရေးက လေးမျိုး ရှိတယ်။ အမှန်ကတော့ လေးမျိုး မကဘူး။ ဥပမာ - တိုင်းပြည် လွတ်လပ်တယ် ဆိုတာက နိုင်ငံကတော့ လွတ်လပ်တယ်၊ လူမျိုးကတော့ မလွတ်လပ်ဘူး၊ ပြောချင်တာ မပြောရဘူး။ တရားသဖြင့် သူထင်မြင်တာ မပြောရ၊ ဆိုချင်တာ မဆိုရ၊ ရေးချင်တာ မရေးရ၊ လုပ်ချင်တာ မလုပ်ရ၊ အဲဒါမျိုးဟာ ဂျပန်ခေတ်တုန်းက ခံခဲ့ရတယ်။ အဲဒီလို လွတ်လပ်ရေးမျိုးဟာ ပါးစပ်ပိတ်၊ ကြောက်လန့်ပြီးတော့ အမြဲတမ်းနေရတဲ့ လွတ်လပ်ရေး ဖြစ်တယ်။ ခါးမိုးထားတဲ့ လွတ်လပ်ရေးပဲ။ တိုင်းသူပြည်သားတွေ မလွတ်လပ်ဘူး။ ရှေးတုန်းက ဗမာမင်းလက်ထက်မှာ ဒီအတိုင်း၊ တိုင်းသူပြည်သားတွေ မလွတ်လပ်မှုတွေ ရှိတန်သလောက် ရှိတယ်။ ဥပမာ- ရနောင်မင်းသား မောင်တုတ်၊ သီပေါမင်း လက်ထက်တုန်းက ရနောင်မင်းသားမောင်တုတ် လုပ်တာမျိုး၊ ရှင်ဘုရင့်ယောက်ဖ လုပ်တာတွေဆိုတော့ မပြောရဲကြဘူး။ ဒီမင်းသား မောင်တုတ်က၊ ဘာလုပ်သလဲ ဆိုရင်၊ ရှင်ဘုရင့် ယောက်ဖဆိုပြီး မြို့ပြင် လေးရပ် ထွက်လယ်၊ ချောချောလှလှ သမီးဆိုရင်၊ ဆိုင်ကနွား အိမ်တွေပီဆိုမှဖြင့် အိမ်ရှေ့မှာ သူ့လှုံစိုက်လိုက်တာဘဲ၊ ဒီတော့ သမီးရှင် အုပ်ထိန်းသူများက ကန့်လန့်ကာတွေ ထောင်ပေးရတယ်။ မောင်တုတ်ကလဲ ကိစ္စပီးတဲ့အခါ သည်ပြင်နေရာတွေမှာလဲ ဒီလိုဘဲ လုပ်တာဘဲ။ အဲဒီတော့ကာ တိုင်းသူပြည်သားတွေက မလွတ်လပ်ဘူး။ တိုင်းပြည်မှာ လွတ်လပ်တယ် ဆိုပေမဲ့၊ ဘယ်သူတွေက တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်မှာလဲ၊ ဘယ်သူတွေက ဘယ်လိုလူတွေ အကျိုးအတွက် လုပ်မလဲဆိုတော့၊ အချို့က ပြောလိမ့်မယ်၊ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ ဘယ်သူ့အတွက်လဲ လူနည်းစုအတွက်လား၊ လူများစုအတွက်လား ဆိုတာ၊ မေးနေစရာ မလိုဘူး လူများစုအတွက်လို့ ပြောမှာဘဲ။

တချို့လူတွေ ပါးစပ်အားဖြင့် ပြောပေမဲ့ လက်တွေ့အားဖြင့် လုပ်တဲ့နေရာမှာ ဒီလို သဘောထားချင်မှ ထားမယ်။ လုပ်တဲ့နေရာမှာ ကွဲသေးတယ်။ လယ်သမားတွေ လယ်မြေရအောင် စီမံ ပေးတဲ့နည်းတွေ အမျိုးမျိုး ရှိတယ်။ ဒီလို အယူအဆတွေ အမျိုးမျိုး ပေါ်နိုင်တယ်။ နောက်ပြီးတော့ကား လွတ်လပ်ရာ လွတ်လပ်ကြောင်း လုပ်တဲ့အခါမှာ လူများစုရဲ့ လွတ်လပ်ရေး ရအောင် လူများစုရဲ့အားကို ယူပြီး၊ မတည်ပြီး အလုပ်လုပ်မှ ဖြစ်မယ်လို့ ဒီလို အယူအဆတွေ ရှိတယ်။ တချို့က လွတ်လပ်ရေးဆိုတာဟာ ပဌမ ရအောင် လုပ်ရမယ်၊ နောက်ပြီးတော့မှ လွတ်လပ်ရေးရတဲ့အခါကျမှ ဖြူမယ်၊ မဲမယ်ဆိုတာကို နောက်မှ စဉ်းစားတာပေါ့လို့ ပြောကြတယ်၊ ဒါက ဘာလဲ ဆိုတော့ ဝိုးတိုးဝါးတား လုပ်ပြီး လူများစုတွေကို ဘမ်းပြရုံပြပြီး၊ တိုင်းသူပြည်သား လွတ်လပ်ရေး ရအောင် လုပ်ပီး၊ လူများစုကို အငိုက်ဖမ်းပြီး၊ မိမိ တကိုယ်ကောင်း တစုကောင်း လုပ်ချင်တဲ့သဘောပဲ၊ တိုင်းသူပြည်သား လူထုကို ပြပြီးတော့ တနည်းအားဖြင့် ဆိုယင် မျောက်ပြပြီး ဆန်တောင်းတဲ့ နည်းမျိုးဘဲ၊ ဒီလိုနည်းနဲ့ လွတ်လပ်ရေး ရတာလား၊ လူများစု လူထုနဲ့ လွတ်လပ်ရေး မဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ ယူဆတဲ့လူတွေလဲ ရှိကြတယ်။ အဲဒီလို အယူအဆတွေ ရှိတော့ကား တဦးနှင့်တဦး လူတစုနှင့်တစု သဘော ကွဲပြားလာပြီးတော့၊ ပါတီ ဆိုတာမျိုး ပေါ်ပေါက်လာကြတယ်။

ဒီလိုပေါ်ပေါက်လာတာတွေဟာ ရာဇဝင်အလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာတာ ဖြစ်လို့မို့၊ ကျုပ်တို့ အရမ်းတားလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက်၊ ရှင်ဘုရင်ကနေပြီးတော့၊ ဦးပေါ်ဦးကို ဒီရေတက်လာတာ သွားပြီး ကြိမ်နဲ့ အရိုက်ခိုင်းတော့ကား ဒီလို မဖြစ်နိုင်ဒါ အလုပ်ခိုင်းတော့ ဦးပေါ်ဦးက ပြန်လျှောက်တယ်။ ထိုခေတ်က တိုင်းသူပြည်သားတွေက ရှင်ဘုရင် စိတ်မဆိုးအောင် လျှောက်ရတာကိုး။ အရှင်ဘုရားရဲ့ ဘုန်းတော်ကြောင့် ပေးအပ်လိုက်တဲ့ ကြိမ်ဒဏ်တော်ကို မခံနိုင်တဲ့အတွက် ဒီရေဟာ ရောင်ရောင် ထလာတယ်ဆိုတဲ့ စကား သွား အမှတ်ရတယ်။ အမှန်စင်စစ်ကတော့ အရှင်ဘုရား လုပ်ခိုင်းတဲ့အတိုင်း မဖြစ်နိုင်ပါလို့ ပရိယာယ်သုံးပြီးတော့ လျှောက်တာဘဲ၊ အဲဒီအတိုင်းဘဲ။ ဒီလို ဖြစ်နေတာတွေက ရာဇဝင်အကြောင်းတရားတွေ၊ ရာဇဝင် သဘောတရားတွေ၊ စေ့ဆော်ပြီး ပေါ်ခဲ့တဲ့ အဖွဲ့အစည်းမျိုး ဆိုယင် တားဆီးဘို့ ခဲယဉ်းမယ်၊ ခဲယဉ်းတော့ ဒီခဲယဉ်းတာကို ကျွန်တော်တို့က ဒီအတိုင်း ကြည့်နေရမလား၊ ဒီအတိုင်း ကြည့်နေဘို့ မလိုဘူး။ ဒီအတိုင်း ကြည့်နေမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့က လူဆိုတဲ့ ကျွန်တော်တို့ သဘောကို သေသေချာချာ နားမလယ်လို့ ဖြစ်မယ်။

လူဆိုတာ ဖန်တီးနိုင်တဲ့ သတ္တိ ရှိတယ်၊ ခွန်အား ရှိတယ်၊ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကမ္ဘာလောကကြီးမှာ ဖြစ်နေတဲ့ သဘာဝတရားတွေ၊ လူကနောက်ဆုံးမှာ လွှမ်းမိုးရမယ်၊ တောင်ကြီးပေမယ့်လို့ ဖဝါးအောက် ရောက်တယ်၊ အဲဒီလိုဘဲ၊ ဘယ်လောက် အပြန်ကျယ်တဲ့ သမုဒ္ဒရာကြီးတွေကိုတောင်မှ

လူရဲ့ ဉာဏ်နဲ့ ဖန်တီးလိုက်တဲ့ သင်္ဘောတွေ၊ ရေငုပ်သင်္ဘောတွေ၊ လေယာဉ်ပျံတွေနဲ့ ကူးပြီး သွားလာနိုင်အောင် လူတွေဟာ ဖန်တီးလာခဲ့တယ်။

ဘာသာတရားအရ ပြောရမယ်ဆိုရင် လူကမှ ဘုရား ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒီတော့ကာ လူမှာ ဖန်တီးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိ ရှိတယ်။ ရာဇဝင်ကို ဘယ်သူက ဖန်တီးသလဲ၊ လူကမှ ဖန်တီးတယ် မဟုတ်လား၊ လူက ဖန်တီးတယ်ဆိုတာ၊ အကြောင်းမဲ့ အရမ်းဖန်တီးဒါကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို အတင်းပြောင်းလို့ မရဘူး။ ကျွန်တော်တို့က ဘာနားလည်ရမလဲ၊ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ လောကရဲ့ အကြောင်းတွေ၊ ရာဇဝင် သဘောတရားတွေကို နားလည်ပီးတော့ အလုပ် လုပ်ရမယ်။ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ ဆိုတော့ကာ ဥပမာ-ရေတံခွန်ကြီး ဆင်းလာတာကို ကျွန်တော်တို့ အမျိုးမျိုး သုံးနိုင်တယ်။ ဒီရေတံခွန်ကြီးကို သေသေချာချာ ကျကျနန ဖမ်းလိုက်ပြီး၊ ရေတံခွန်က ပါဝါကို လျှပ်စစ်ဓာတ် ရအောင် လုပ်နိုင်တယ်။ မဖမ်းတတ် မသုံးတတ်ယင်၊ ရေတံခွန်ဟာ လူတွေရဲ့ အကျိုး ဆုတ်ယုတ်အောင် လုပ်နိုင်တယ်။

ခုနက ကျွန်တော်တို့ တပ်မတော်တွေ၊ ပဲခူးတိုက်ပွဲ၊ စစ်တောင်းတိုက်ပွဲတွေတုန်းက ဂျပန်ရန်ကို စိုးရိမ်ပြီးတော့ အင်မတန် ကြိုးကြိုးစားစား မြစ်ကျိုးရေကာတာကို ကာကွယ်ခဲ့တယ်။ အကယ်၍သာ ရေကာတာကြီးသာ ပျက်စီးသွားမယ်ဆိုရင်၊ အဲဒီအောက်မှာ ရှိတဲ့ အိမ်တွေ၊ အိုးတွေ၊ လယ်တွေ၊ မြေတွေဟာ အင်မတန် ပျက်စီးသွားမယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ရံဖန်ရံခါအားဖြင့် ရေလွှမ်းမိုးတာ ဖြစ်တယ် မဟုတ်လား၊ ရေလွှမ်းမိုးတာတွေကို ရေမလွှမ်းမိုးရအောင် စီမံနိုင်တဲ့ နည်းတွေ ရှိတယ်။ ဘာကြောင့် ရေလွှမ်းသလဲ၊ အကြောင်း ရှိတယ်။ ဟိုလွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်လောက်တုန်းက အခု ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ကြီးထဲမှာ ပါတဲ့ ဦးဘဖေတို့ကိုယ်တိုင် ဟိုတုန်းက ချယ်ယာမင်လုပ်ပြီး စုံစမ်းရေး ကော်မတီဆိုပြီးတော့ စုံစမ်းခဲ့တယ်။ ဒါတွင် မကသေးဘူး။ ဘာကြောင့် ရေလွှမ်းမိုးတယ်၊ ဘယ်လို စီမံဘို့ ကောင်းတယ်၊ အဲဒါမျိုးတွေ အကြံဉာဏ် ပေးတယ်။ ဒါတွေဟာ နတ် ဖမ်းစားတာနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ သိကြားမင်းကလဲ စိတ်ဆိုးလို့ လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့အကြောင်းနဲ့သူ ဖြစ်လာတာ သေသေချာချာ နားလည်ပြီး လုပ်ကိုင်လို့ ရှိယင်၊ လူတွေဟာ ရေမလွှမ်းမိုးအောင် စီမံ ဖန်တီးနိုင်ရမယ်။

ဒီတော့ကာ ရာဇဝင်အကြောင်းတရားတွေနဲ့ စေ့ဆော်လို့ ပေါ်လာတဲ့ အဖွဲ့အစည်းမျိုး ရှိလာလို့ ရှိယင်၊ ဒီလို အဖွဲ့အစည်းမျိုးတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ၊ ရာဇဝင် သဘောတရားတွေ၊ အကြောင်းတရားတွေအရ သေသေချာချာ လုပ်ကိုင်ပြီးတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအကျိုးရှိရာ ရှိကြောင်း လမ်းညွှန်ပြီး သွားနိုင်ရမယ်။ ဒီလိုမှသာ ကျွန်တော်တို့ လိုချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တူ၊ အကျိုးတူ၊ အလုပ်တူ ညီညွတ်ရေးကို ရအောင် လုပ်နိုင်ပြီး၊ တကယ့် ညီညွတ်ရေးဆီကို လှမ်းသွားနိုင်မယ်။

“ယခုအခါ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားလက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရေး၌ တူညီသော အကျိုး၊ တူညီသော အလုပ်နှင့် တူညီသော ရည်ရွယ်ချက်များ ရှိသော အထက်ပါ လူတန်းစား အစည်းအရုံးများ၊ တိုင်းရင်းသား လူစု အဖွဲ့များနှင့် နိုင်ငံရေး ပါတီတိုင်းသည် လွတ်လပ်ရေး အင်အားစုပေါင်းဆုံရာ ဖြစ်သော ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးနှင့် တကယ့် အမျိုးသားညီညွတ်ရေးကို ခိုင်မြဲအောင် တည်ဆောက်ကာ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးကို အရယူရန် ဤ ညီလာခံ သဘင်ကြီးက ဆုံးဖြတ်ကြောင်း”။

ဒါက ခုနပြောသလို သူ့အလိုလို တူညီတဲ့ အကျိုးတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းပြီးတော့ကာ အားလုံးရဲ့ အကျိုးကို တူညီတဲ့ တမျိုးသားလုံးရဲ့အကျိုးဟာ ဘာလဲ ဆိုယင် ခုနေအခါမှာ လွတ်လပ်ရေးဘဲ။ ဘယ်လို လွတ်လပ်ရေးလဲ၊ မလွတ်လပ်တဲ့ ကုန်သည်တွေဟာ အချုပ်အချယ် အမျိုးမျိုး ခံနေရတယ်၊ မလွတ်လပ်တဲ့ တိုင်းနိုင်ငံမှာ ရှိတဲ့ လယ်သမားတွေလဲ အချုပ်အချယ် ခံနေရတယ်၊ အလုပ်သမားတွေဟာလဲ ဒီအတိုင်းဘဲ ခံနေရတယ်၊ ဒီတော့ကာ အားလုံးဟာ သူ့အလျောက်သူ တူညီတဲ့ အကျိုး ရှိတယ်၊ တူညီတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ရှိတယ်၊ အဲဒီလို တူညီတဲ့ အကျိုး ၊ တူညီတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ရှိတဲ့အတွက် တူညီတဲ့ အလုပ် လုပ်မှသာလျှင် ရမယ်၊ ဒီတော့ ဒီလို ရအောင် အင်အားတွေ စုထားတဲ့ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးထဲမှာ အားလုံး ဝင်ပြီးတော့ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ ခေါင်းဆောင်များ လမ်းညွှန်ရာကို နာခံပြီးတော့ကာ အဖွဲ့အစည်းထဲမှာ မပါတဲ့ တိုင်းသူပြည်သား အများအပြားကလဲ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှာ တသီးပုဂ္ဂလများအဖြစ် ပါဝင် ပူးပေါင်းပြီးတော့ လွတ်လပ်ရေးကို အရယူဘို့၊ ဒီညီလာခံသဘင်ကြီးက ဆုံးဖြတ်ဖို့ဘဲ၊ ပါတီတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ကာ သဘောထားကို ပြောပြီးတဲ့အတိုင်း ဒီညီညွတ်ရေး လုပ်တဲ့ အခါမှာ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ အမျိုးသား စည်းရုံးခြင်းဟာ၊ ဂျီ-စီ-ဘီ-အေ အစည်းအရုံးနဲ့ မတူဘူး၊ အိန္ဒိယပြည်က လူအများ သိနေတဲ့ (Indian National Congress) ကွန်ဂရက် အစည်းအရုံးနဲ့လဲ မတူနိုင်ဘူး။ နဲနဲ ဆင်တူသလောက် တူတာကို ပြောရယ်၊ ဘီလပ်မှာ ရှိတဲ့ လေဘာပါတီ ဆိုတဲ့ အလုပ်သမားအဖွဲ့မျိုးနဲ့တော့ ဆင်သလောက် ဆင်တယ်၊ အဲဒီ အလုပ်သမား အဖွဲ့က ဘယ်သူတွေ ပါသလဲဆိုတော့ အလုပ်သမား အဖွဲ့၊ အလုပ်သမား သမဂ္ဂအဖွဲ့ (T.U.C) ၊ သမဝါယမအသင်း အဲ့ဒီ အဖွဲ့တွေ ပါတယ်။ ဒီပြင် တသီးပုဂ္ဂလ အားဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ အဖွဲ့တွေလဲ ပါတယ်၊ နောက်ပြီးတော့ တရုပ်ပြည်မှာ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် ၂၀ ကျော်လောက်က ဒေါက်တာ ဆွန်ရက်ဆင် ကြီးမှူးပြီးတော့ တရုပ်ပြည်ကြီးရဲ့ သမ္မတနိုင်ငံ တည်ထောင်ဘို့အတွက် တော်လှန်ရေး လုပ်တဲ့အခါတုန်းက တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ ကူမင်တန် အဖွဲ့အစည်းခေါ်တဲ့ တရုပ်ပြည်က အမျိုးသား အဖွဲ့အစည်းနဲ့လဲ တူသလောက် တူတယ်။

အဲဒီ အခါတုန်းက အဲဒီ အဖွဲ့ထဲမှာ နိုင်ငံရေး ပါတီတချို့ ထည့်ပေးထားတယ်။ ဒေါက်တာ ဆွန်ရက်ဆင်ဟာ တသီးပုဂ္ဂလအားဖြင့်လဲ ဖွဲ့စည်းတယ်။ အဲဒါမျိုး ရှိတယ်။ ဒီတော့ လူတွေက ဘွဲ့နဲ့ဖြစ်သလဲ ဆိုတော့၊ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှာ အဖွဲ့ အသီးသီးတွေလဲ ပါတယ်။ လူအသီးသီးတွေလဲ ပါတယ် ဆိုတော့ တချို့က ဒီအဖွဲ့တွေ ပါတာကို သဘောမပေါက်နိုင်ဘူး။ အိန္ဒိယကွန်ဂရက်မှာလဲ အဖွဲ့တွေ မရှိဘူး။ ဂျီ-စီ-ဘီ-အေ တုန်းကလဲ ဒီလိုဘဲ လုပ်တယ်ထင်ပြီး ပြောနေတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အဲဒါတွေကို သေသေချာချာ သိဘို့ လိုတယ်။

ကွန်ဂရက် အဖွဲ့ကြီး ဆိုလို့ ရှိယင် အမြင်အားဖြင့်၊ ဘန်းပြအားဖြင့် အမျိုးသား အစည်းအရုံးလို ထင်မြင် နေပေမယ်လို့၊ အခု အချိန်အခါမှာ အမျိုးသား အစည်းအရုံး မခေါ်နိုင်တော့ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ အဲဒီနေရာမှာ မူစလင် လူမျိုးတွေရဲ့ အားကို ယူပြီးတော့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ မူစလင်အစည်းအရုံးက အင်မတန် အင်အား ကြီးတယ်။ ဘယ်လိုထိအောင် ထင်ရှားနေသလဲလို့ ဆိုတော့ကာ ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်တဲ့နေရာမှာ မူစလင်အတွက် လူ ၃၀ နေရာ ရာထားတယ်။ ဒီနေရာမှာ မူစလင် ၃၀ စလုံးကို မူစလင် အစည်းအရုံး ရသွားတယ်။ ဒီတော့ကာ အိန္ဒိယပြည်ရဲ့ ကွန်ဂရက်အဖွဲ့ကြီးဟာ ၊ အမျိုးသား အစည်းအရုံး အနေမျိုး မဟုတ်တော့ဘူး။

ပြည်နယ်တွေမှာလဲ ဒေသန္တရ အဖွဲ့တွေ ရှိသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အိန္ဒိယပြည်သွားတုန်းကဆိုယင် အဖွဲ့ပေါင်း အများကြီး တွေ့ရတယ်။ တွေ့ရုံ မကဘူး။ ကွန်ဂရက်ထဲမှာ ဝါဒသဘောမျိုး လွတ်လပ်ရေးကို သဘော အဓိပ္ပာယ် ခွဲပြီးတော့ လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ဘယ်လို လုပ်ဖို့ ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ သဘောတွေ ဒီအဖွဲ့အစည်းထဲမှာ နေပြီးတော့ ညီလာခံ သဘင်တွေ ကျယ် လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ ဘယ်လို သဘောမျိုး ဖြစ်ဖို့ ကောင်းတယ်။ ဒီလွတ်လပ်ရေးကို အမြန်ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ဖို့ ကောင်းတယ် ဆိုပီး သဘောအယူအဆတွေ အများအပြား ကွဲကြတယ်။ အားလုံး သဘောကျပြီးပြီ ဆိုလို့ ရှိယင်၊ အများ သဘောတူ ဆောင်ရွက်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် ကွန်ဂရက်မှာလဲ အဲဒီ အဖွဲ့မျိုး ရှိတယ်။ အဲဒီလို အဖွဲ့မျိုး ဆိုတာ ဗမာပြည်မှာ ရှိတဲ့ အဖွဲ့မျိုးကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။

ဗမာပြည်မှာ လူတယောက်ရဲ့ နာမည်ကို အခြေခံ ပြုပြီး ဖြစ်တဲ့အဖွဲ့ ဝေစား(ဝါးစေ)ရေး အဖွဲ့မျိုး မဟုတ်ဘဲနဲ့ ခုနက ပြောတဲ့ အဖွဲ့ဟာ အနှေးနဲ့အမြန် ပေါ်ပေါက်မယ်။ ပေါ်ပေါက်တဲ့အခါကျတော့ ခုနပြောသလို အမျိုးသား အစည်းအရုံးဖြစ်တဲ့ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်လိုဟာမျိုးမှာ ဝင်ရောက်ပြီးတော့ကာ၊ ဒီ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ကြီးရဲ့ ချုပ်ကိုင်ချက်၊ လမ်းညွှန်ချက် ထိန်းသိမ်းခြင်းကို ခံယူပြီး လုပ်မယ်ဆိုယင် ညီညွတ်ရေးကို မထိခိုက်နိုင်ပါဘူး။ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ဘယ်လို ချုပ်ကိုင်ရမလဲ ထိန်းရမလဲဆိုယင် ပါတီအချင်းချင်း ပြိုင်ဆိုင်မှု ရှိယင် အကောင်းနည်း ပြိုင် စေရမယ်။ အဆိုးနည်း မပြိုင်အောင် တားပေးရမယ်။

ဘယ်လို အကောင်းနည်း ပြိုင်ရမလဲ ဆိုသည်။ တိုင်းပြည်နဲ့ လူမျိုးအတွက်၊ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးအတွက် ဘယ်လောက်ထိအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်တယ်၊ လုပ်ပြနိုင်တယ်လို့ တဦးနှင့်တဦး ပြိုင်ကြမယ်ဆိုသည် အကောင်းပြိုင်နည်းမျိုးဘဲ။ ဒီလို အကောင်းပြိုင်နည်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ တဦးနှင့်တဦး ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်း၊ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုး အကျိုး၊ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ အကျိုးကို ဂရုမမူဘဲ၊ ပြုလုပ်ကြမယ်ဆိုသည်၊ ဒါ အဆိုးပြိုင်နည်းဘဲ။ ဒီလို အဆိုးပြိုင်နည်းမျိုး မရှိအောင် အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက တားပေးရမယ်။ ပြီးတော့ တဦးနှင့်တဦး တဖွဲ့နှင့်တဖွဲ့ ညီညွတ်သည်ထက် ညီညွတ်အောင် လုပ်ပေးရမယ်။ နိုင်ငံရေးပါတီ ဆိုဒါမျိုးကို ပါတီသဘောမျိုး ဖွဲ့စည်းတာမျိုး ရှိစေရမယ်။ အဲဒီလိုစည်းကမ်းတွေသတ်မှတ်ပြီး၊ နိုင်ငံရေး အဖွဲ့တွေကို လက်ခံမယ် ဆိုသည်၊ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဟာလဲ တည်တံ့မယ်။ အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးဟာလဲ ပျက်စရာ မရှိဘဲ တဆင့်ထက်တဆင့် တိုးပြီး ခိုင်မြဲသွားမယ်။

ဒီ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးထဲမှာ တသီးပုဂ္ဂလတွေလဲ ပါပါတယ်။ အခု ကွန်ဂရက်ကြီး တက်တဲ့ လူတွေထဲမှာ တသီးပုဂ္ဂလသဘောမျိုးနဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေဟာ ပါတီကိုယ်စားလှယ်တွေထက် များပါတယ်။ ဒီတော့ တသီးပုဂ္ဂလလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ပါတီတွေကိုတော့ ဂရုစိုက်ပြီး၊ ဒို့တော့ ဂရုမစိုက်ဘူးလို့ မထင်ပါနဲ့၊ ခင်ဗျားတို့အတွက်လဲ သီးသန့် စည်းမျဉ်းထဲမှာ ထည့်ထားပါတယ်။ အခြေအနေ အလျောက်သာ ပါတီတွေကို လက်ခံရတယ် ဆိုတာ နားလည်စေချင်တယ်။ တသီးပုဂ္ဂလလုပ်တဲ့ လူတွေသာ လုပ်တတ်လို့ ရှိယင် ပါတီတွေဟာ အဖွဲ့ချုပ်ကြီး လုပ်ငန်းကို အမြဲတစေ ထောက်ခံအောင် လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ပါတီတွေက မဟုတ်တာ လုပ်တဲ့အခါ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးကိုသာ ရှေ့ရှုအောင် ရိုက်သွင်းပေး၊ ရိုက်သွင်း မရယင် ဝိုင်းပယ်ပစ်။ လူထုကို အမြဲတမ်း ဖ-ဆ-ပ-လ နောက် ရှိအောင် လုပ်ယင် ပါတီတွေဟာ ကောင်းကောင်းနေမှာဘဲ။ ဒါ ခင်ဗျားတို့ အပေါ်မှာ တည်ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ဖို့ ဖြစ်ပါတယ်။

နိဂုံးချုပ်တွင် လူငယ်ခေါင်းဆောင်များကို ကျုပ်လဲ လူငယ်ဖြစ်တဲ့အတိုင်း အထူး မေတ္တာ ရပ်ခံ သွားချင်တယ်။ လူငယ်တွေဟာ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးအတွက် ဘယ်လောက် လုပ်တယ်ဆိုတာလဲ လူအများအပြား သိကြတာဘဲ။ လူကြီးတွေ ဆိုတာလဲ ဒီတိုင်းပြည်မှာ အတော်ဘဲ မရှိကြတော့ဘူး။ လူငယ်တွေရဲ့ ခေတ် ရောက်လာပါပြီ။ ဒီလို မိမိတို့ခေတ် ရောက်လာတဲ့အခါ မိမိတို့ဟာ ရှေးက နိုင်ငံရေးသမားတွေ မှားသလို မမှားကြတော့ဘဲ၊ နည်းသစ်၊ အလုပ်သစ်၊ စိတ်သစ်၊ နိုင်ငံရေးသစ်ကို လုပ်ဖို့ အထူး သတိပြုစေလိုပါတယ်။ တဦးနှင့်တဦးလဲ အယုံအကြည် အရမ်းမကင်းကြပါနှင့်၊ တဦးနှင့်တဦးလဲ ဝေဖန်လွန်း အားမကြီးပါနှင့်၊ ရှေ့ကိုလဲ သိပ်လောမကြီးပါနှင့်၊ သိပ်လောကြီးယင် စစ်ကျွံသလို ဖြစ်မယ်ဆိုတာကို သတိပြုပါ။ စစ်တပ်များဟာ သာမန်စစ်သားရဲ့ ခြေလှမ်းနဲ့ နိုင်းချိန်ပြီး စစ်ချီရသလို တနိုင်ငံလုံး တမျိုးသားလုံး လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်ကို တပ်လုံးချီတဲ့အခါ ခြေလှမ်း

ညီညီညာညာနှင့် တပ်ချင်းပြတ်ပြီး တပ်မကျွံရအောင် ရန်သူက အမှည့်ချွေ၊ ချွေပြီး မတိုက်နိုင်အောင်၊ ရာဇဝင်မှာ မင်းရဲကျော်စွာ စစ်ကွဲသလို မကျွံရအောင် မှန်မှန်ကြီး ခရီးသွားဖို့ အထူးအရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီလို ခြေလှမ်းမှန်မှန်နှင့် တနိုင်ငံလုံး တမျိုးသားလုံးရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ရှေ့ရှုပြီး ညီညွတ်ရေးကို ဆောင်ရွက်တဲ့အခါ လူငယ်များဟာ တပ်ဦးက ခြေလှမ်းမှန်မှန် လှမ်းကြရန် အရေးကြီးပါတယ်။

ဖ-ဆ-ပ-လ ထဲတွင် အချို့ လူကြီးများကို အချို့က သဘောမကျ ပုတ်ခတ်ကြတယ်။ သူတို့တတွေ ဟန်ပါမလား၊ သူတို့နှင့် ပေါင်းလို့ ဖြစ်ပါမလားလို့ ပြောကြတယ်။ ဘုရားလက်ထက်မှာတောင် အလဇ္ဇီရဟန်းများ ရှိယင် ကျုပ်တို့ ဖ-ဆ-ပ-လမှာလဲ ကျုပ်တို့ မသိတဲ့ အလဇ္ဇီတွေ ရှိမှာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ဘုရားလက်ထက်က သူဌေးကြီးတဦး လုပ်သလို၊ ဒီလို နိုင်ငံရေး အလဇ္ဇီတွေကိုလဲ ဆက်ဆံစေလိုတယ်။ ဘယ်လိုလဲ ဆိုရင်၊ ဘုရားလက်ထက်က မဟာဒုတ် ဆွမ်းကျွေးတဲ့အခါ အလဇ္ဇီရဟန်းတပါးကို သူဌေးကြီးတဦးက မဲကျတော့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် သူ့ကို ကျွေးမွေးလွှတ်လိုက်တယ်။ ဒီတော့ ရဟန်းတုက ငါတော့ အမဲမိပြီလို့ သဘောရပြီး နောက်တခါ သူဌေးကြီးဆီ လာပြီး တူရှင်းလာဌေးတယ်။ ဒီတော့ သူဌေးကြီးက ခြေထောက်နှင့်ထိုးပြီး တူရှင်းကို ပေးလိုက်တယ်။ ဒါကို ဒီပြင် သူတယောက်က မြင်တော့၊ ခင်ဗျား အရင်ကတမျိုး၊ ခုတမျိုး ဘာလို့ လုပ်သလဲလို့ မေးတဲ့အခါ သူဌေးကြီးက ဒီရဟန်းဟာ အလဇ္ဇီဖြစ်မှန်း ငါ သိတယ်။ အရင်တခါ ငါ့ဆီလာတဲ့အခါ သူဟာ သံဃာရဲ့ ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် လာတယ်။ သံဃာကို ကြည်ညိုတဲ့ သဘောနဲ့ သူ့ကို ဆွမ်း လုပ်ကျွေးလိုက်တယ်။ အခုတခါ သူလာတာဟာ ပုဂ္ဂိုလ်အနေနဲ့ဖြစ်တယ် ဒါကြောင့် ဘုရားဟောအတိုင်း၊ ငါမကြည်ညိုချင်ယင် ဖြစ်တယ်လို့ ပြန်ပြောပြတယ်။ အဲဒီအတိုင်းဘဲ၊ ကျုပ်တို့ ဖ-ဆ-ပ-လ ထဲမှာ ပါတဲ့ ခင်ဗျားတို့ သိတဲ့အတိုင်း အလဇ္ဇီတွေ ရှိယင်၊ ဖ-ဆ-ပ-လ ရဲ့ လုပ်ငန်းကို လုပ်တဲ့အခါ ဖ-ဆ-ပ-လ ကို ကြည်ညိုသော အားဖြင့် သူတို့ကို ဆက်ဆံပါ။ သို့သော် သူတို့ဖာသာသူတို့ လုပ်တဲ့အခါ ဖ-ဆ-ပ-လ မှ စာအထောက်အထား မပါဘဲ၊ သူတို့အကျိုး သူတို့ လုပ်တဲ့အခါ ခင်ဗျားတို့ မထောက်ခံပါနှင့်၊ ခင်ဗျားတို့ သဘောအတိုင်းဘဲ၊ ဒီလိုလူတွေဟာလဲ၊ တဖြေးဖြေးကျယ် ဆန်ပြာသလို ပြာပစ်ရမှာဘဲ။ ဒီတော့ နောက်ဆုံးကျယ် စင်ကြယ်တဲ့ ညီညွတ်ရေး၊ စင်ကြယ်တဲ့ နိုင်ငံရေး လုပ်မဲ့လူတွေဟာ ၊ ဖ-ဆ-ပ-လ ကြီးမှာ ရှိပြီး ဖ-ဆ-ပ-လ ကြီးကို တိုင်းပြည်က အမြဲ အားပေးယင်၊ ဘယ်နည်းနှင့်မဆို လွတ်လပ်ရေးဟာ မြေကြီးလက်ခတ် မလွဲတန်း ရမှာဘဲ။ ဒါကြောင့် ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးထဲ အားလုံး တိုင်းသူပြည်သားများဟာ ဝင်ပြီးတော့ စင်ကြယ်တဲ့ ညီညွတ်ရေး ၊ စင်ကြယ်တဲ့ နိုင်ငံရေးကို တည်ဆောက်ကြပါလို့ မေတ္တာ ရပ်ခံလိုပါတယ်။

၎င်းနောက် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက အောက်ပါ အဆိုကို တင်သွင်းကြောင်း။

ညီညွတ်ရေး

“ဗမာပြည်သည် အာဏာပိုင် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွတ်တော်ကြီး ခေါ်၍ ကိုယ်ပိုင် ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ခွင့်ရှိသော အခြေအနေသို့ ဆိုက်ရောက်အောင် (ဝါ) လွတ်လပ်ရေး ရအောင် အလိုဆုံး အရာမှာ ညီညွတ်ရေးပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ ညီညွတ်ရေးသည် တူညီသော အကျိုး၊ တူညီသော အလုပ်နှင့် တူညီသော ရည်ရွယ်ချက်တို့တွင် အခြေပြုရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပစ္စည်းမဲ့ အလုပ်သမား လူတန်းစားသည် တူညီသော အကျိုး၊ တူညီသော အလုပ်နှင့် တူညီသော ရည်ရွယ်ချက်တို့တွင် အခြေပြုကာ၊ သမဂ္ဂများ ဖွဲ့၍ ခိုင်မြဲသော ညီညွတ်ရေးကို တည်ဆောက်၍၊ ဗမာပြည်တွင် အလုပ်သမားတို့အတွက် အစည်းအရုံးတခုသာ ရှိရန်နှင့်၊ အလုပ်သမားတိုင်း ညီညွတ်ရန် လိုပေကြောင်း၊ လယ်သီးစား လယ်ကူလီနှင့် လယ်ယာမြေဧက အထိုက်အလျောက် ပိုင်ဆိုင်လုပ်ကိုင်သော တောင်သူလယ်သမားများ အားလုံးသည် တူညီသော အကျိုး၊ တူညီသော အလုပ်နှင့် တူညီသော ရည်ရွယ်ချက်များတွင် အခြေပြုကာ လယ်သမား သမဂ္ဂများကို တည်ထောင်ကြရန် ဗမာပြည်တွင် တောင်သူလယ်သမားတို့အတွက် တခုတည်းသော အစည်းအရုံးကို တည်ဆောက်ရန်နှင့် တောင်သူလယ်သမားတိုင်း ညီညွတ်ရန် လိုပေကြောင်း။”

“ထို့အတူ ဈေးသည်၊ ပွဲစား၊ စာရေး၊ စာချီ၊ ပညာသည်၊ ရှေ့နေ စသည်တို့သည်လည်း ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ သမဝါယမအသင်းများနှင့် သမဂ္ဂများကို ဖွဲ့စည်း၍ ညီညွတ်ရေး တည်ဆောက်ကြရန် လိုပေကြောင်း။”

“ဗမာနိုင်ငံရှိ တိုင်းရင်းသားများသည်လည်း သက်ဆိုင်ရာ လူမျိုးအလိုက် တခုတည်းသော အစည်းအရုံးကို တည်ထောင်၍ ညီညွတ်ကြရန် လိုပေသည်။”

“နိုင်ငံရေး ပါတီတို့သည်လည်း လုပ်နည်းနှင့် ဝါဒ တူသော ပါတီအချင်းချင်း ပူးပေါင်းခြင်းဖြင့်၊ ပိုမိုခိုင်မြဲအောင် တည်ဆောက်ရန် လိုအပ်ပေကြောင်း၊ အထက်ပါနည်းအရ လူတန်းစား အစည်းအရုံးများ၊ တိုင်းရင်းသား လူနည်းစုအဖွဲ့များနှင့် နိုင်ငံရေး ပါတီများသည် အမြန်ဆုံး ခိုင်မြဲညီညွတ်စွာ တည်ဆောက်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း။”

“ယခုအခါ မြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမား လက်အောက်မှ လွတ်မြောက်ရေး၌ တူညီသော အကျိုး၊ တူညီသော အလုပ်နှင့် တူညီသော ရည်ရွယ်ချက်များ ရှိသော အထက်ပါ လူတန်းစား အစည်းအရုံးများ၊ တိုင်းရင်းသား လူစုအဖွဲ့များနှင့် နိုင်ငံရေးပါတီတိုင်းသည် လွတ်လပ်ရေး အင်အားစု

ပေါင်းဆုံရာ ဖြစ်သော ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးနှင့် တကွ အမျိုးသား ညီညွတ်ရေးကို ခိုင်မြဲအောင် တည်ဆောက်ကာ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးကို အရယူရန် ဤညီလာခံက ဆုံးဖြတ်ကြောင်း။”

အဆိုကို ညီလာခံလူထုက ထောက်ခံ အတည်ပြုလိုက်ကြောင်း။ ။

ရခိုင်ပြည် အခြေအနေ

၁၉၄၆ ခု၊ မတ်လ ၂၆ ရက်နေ့ သတင်းစာ ကွန်ဖရင့် တွင် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း၏ ရခိုင်ပြည် ခရီးစဉ် အကြောင်း ရှင်းလင်း ပြောပြချက်

တောင်ကုတ်သို့ မရောက်ခင် တရုတ်တွင် ဘုန်းကြီး နှစ်ပါးသည် ဖဆပလ ဆန့်ကျင်ရေး ဝါဒကို လက်သိပ်ထိုး ဖြန့်နေသည်ဟု သိရကြောင်း၊ သို့သော် မတ်လ ၂ ရက်နေ့ တရားဟောပွဲ ကျင်းပလိုက်သည့်အခါ လူအတော် စည်ကားပြီး ရှင်းလင်းသွားကြောင်း၊ ထို့နောက် ခရီးစဉ်နှင့် ဟောပြောခဲ့သည်များကို ရှင်းပြပြီး ရခိုင်ပြည်၏ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး အခြေအနေတို့ကို ပြောပြကြောင်း၊ နိုင်ငံရေးမှာ ရခိုင်တပြည်လုံးသည် ဖဆပလ ဖက် သို့ စိတ်အားထက်သန် နေကြသည်ကို သိခဲ့ရကြောင်း၊ ရောက်သည့်နေရာတိုင်းမှာပင် အစိုးရပိုင်းမှ အနှောင့်အရှက် မတွေ့ရဘဲ အချို့ကိစ္စများတွင် ကူညီသည်ကိုပင် တွေ့ရကြောင်းနှင့် ပြောပြကြောင်း။

ရခိုင်ပြည်တွင် အဖမ်းအဆီး ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ လူအချို့ကို ကာကွယ်ရေး ဥပဒေနှင့် ဖမ်းဆီးထားကြောင်း၊ ‘ဘီအိုင်အေ’ လက်ထက်က အမှုများနှင့် ဖမ်းသည်ဟု သိခဲ့ရကြောင်း၊ အချို့ကို ဓားပြမှုနှင့် ဖမ်းကြောင်း၊ စင်စစ်မှာ အချို့သည် ဓားပြမှုနှင့် လုံးဝ မပတ်သက်ဟု သိရကြောင်း။ ဖဆပလ မှ လူ ၁၂ ယောက်ခန့် ဖမ်းဆီးထားရာ ထိုကဲ့သို့ ဖမ်းဆီးထားခြင်းသည် ရခိုင်ပြည်လုံးဆိုင်ရာ ညီလာခံသဘင် ပျက်ပြားစေရန် အမှုရှာသည်နှင့် တူနေကြောင်းနှင့် ပြောဆိုကြောင်း။

ကြေညာချက် ထုတ်မည်

သတင်းစာဆရာများက သခင်ထွန်းအုပ်၏ စွပ်စွဲချက်များနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မေးမြန်းကြရာ... ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ထိုကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မကြာမီ ကြေညာချက်တရပ် ထုတ်ပြန်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိသည် မည်သူ့အားမျှ စစ်ရာဇဝတ်ကောင် ဖြစ်အောင် မစွပ်စွဲခဲ့ကြောင်း၊ ဖဆပလ သည် စစ်ရာဇဝတ်မှုများကို လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ပေးရန် အဆိုကို သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဆုံးဖြတ် အတည်ပြုခဲ့ကြောင်း၊ အစိုးရ လုပ်ပုံမှာ အပြောနှင့် မညီညွတ်၍သာ ပြောနေရခြင်း ဖြစ် ကြောင်း။

အားလုံး အရေးယူပါလား

‘ဘီအိုင်အေ’လက်ထက်က လုပ်သည့် ကိစ္စများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အချို့ ကို လျစ်လျူရှု၊ အချို့ကို ရာထူးပေး၊ အချို့ကို ဖမ်းလားဆီးလားနှင့် အရေးယူနေခြင်း စသည်ဖြင့် မညီမညွတ် လုပ်နေသည့်အတွက် အစိုးရတို့အား အရေးယူမည်ဆိုကလည်း အားလုံးကို အရေးယူပါ။ လျစ်လျူရှုမည် ဆိုကလည်း တယောက်မကျန် တသဘောတည်း ထားပါဟု ပြောနေရခြင်း

ဖြစ်ကြောင်း၊ ရာထူး မယူယင်ဘဲ ဖမ်းတော့မလိုလို လေသံလွှင့်ခဲ့ လို့ ဝှက်တိုက်သည့် အနေဖြင့် ရာထူးမယူဘဲ နေခဲ့ပါသည်ဟု ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ရှင်းပြကြောင်း၊ မောင့်ဘက်တန်က စစ်ဖက်တွင် ရာထူးပေးပုံနှင့်တကွ ကန့်စာချုပ် အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အချို့အချက်များကို ရှင်းလင်း ပြောပြကြောင်း။

စီးပွားရေး သတင်းစာ

၂၇-၃-၁၉၄၆

ငါတို့သွေး အနီပြိုင်ခဲ့သောနေ့

၁၉၄၆ ခု၊ မတ်လ ၂၇ ရက် ကန်တော်မင် ပန်းခြံ တွင် ကျင်းပသော တော်လှန်ရေးနေ့ အခမ်းအနားတွင် ပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်း။

အတ္တလန်တိတ်ချာတာ အရ နိုင်ငံကလေးတွေ လွတ်လပ်ရေး ပေးဖို့ ကြေညာခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်နဲ့ အိန္ဒိယပြည်ကို မပါဘူးလို့ နန်းရင်းဝန် မစွတာချာချီက ပြောခဲ့တယ်။ ဒီကိစ္စကို အမေရိကန်ကတော့ တကမ္ဘာလုံးနဲ့ ဆိုင်တယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။

ဗမာကို မကာကွယ်ဘူး

အဲဒီလို ဖြစ်တဲ့ အချိန်မှာ ဗမာပြည် ကာကွယ်ရေးဌာနကို ကျကျနန ဖြစ်အောင် မလုပ်ဘူး။ ငွေကုန်အောင်ဘဲ သုံးနေတယ်။ ဒီလို ဖြစ်တော့ ဗမာပြည် အခြေအနေဟာ တိုင်းသူပြည်သားများ အလိုကျ မဖြစ်ဘဲနဲ့ သူများရဲ့ ကျူးကျော် စော်ကားခြင်း ခံရမလို့ ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလို ဖြစ်တဲ့အတွက် လွတ်လပ်ရေး ရရာ ရကြောင်းကို တတ်နိုင်တဲ့နည်းတွေနဲ့ လုပ်ခဲ့ရတယ်။

ဒီလို လုပ်ခဲ့တယ်

ဘယ်လိုလဲ ဆိုရင် ဖက်ဆစ်ဂျပန်ကိုဘဲ ဒီအခါတုန်းက ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်နဲ့ ဆက်သွယ်ဖို့ ကြိုးစားလို့ ဂျပန်တွေနဲ့ အဆက်အသွယ် ရခဲ့တယ်။ ဒီလို ရှေ့ဆောင်တဲ့သဘောက မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရဖို့ အလုပ်မှာ ဘယ်သူ့ဆီက အကူအညီရရ လုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ သဘော ဖြစ်တယ်။ ဂျပန်တွေ မြန်မာပြည်ကို လာစေချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး။

အင်္ဂလိပ် ရှုံးယင်

ဟိုအခါတုန်းက စစ်ကြီးရဲ့ အခြေအနေကို ကြည့်တော့ ဂျပန်တွေဟာ ဗမာပြည် လာတိုက်ချင် တိုက်မှာကို မြင်ခဲ့တယ်။ ဂျပန်လာယင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ဗမာပြည်ကို ကာကွယ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုဒါသိခဲ့လို့ အင်္ဂလိပ် ရှုံးယင် ဗမာတွေ ဘယ်လိုလုပ်မလဲဆိုတဲ့ ပြဿနာတွေကို စဉ်းစားကြည့်တဲ့အခါ လူထုအင်အားနဲ့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို အာဏာဖီဆန်ရေးတွေ လုပ်မယ်၊ စစ်သဘောအားဖြင့် လက်နက် ခဲယမ်း မီးကျောက် လိုလာတယ်။ ဒီအခါမှာ တခြားက အကူအညီ ရမှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး ကိုယ့်တိုင်းပြည်ရဲ့ ကံကြမ္မာ ကိုယ့်ဖာသာ ဖန်တီးတဲ့သဘောနဲ့ ဖြစ်သလို စီစဉ်ခဲ့ရတာဘဲ။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက အရေးပါ အရာရောက်တဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေကို ထောင်ထဲ သွင်းထားလို့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ရှိတဲ့ လုပ်ငန်းမှာ လူအင်အား မလုံမလောက် ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

ဂျပန် ရည်ရွယ်ချက်

ဂျပန်ကလဲ ပေးသလောက် ပေးခဲ့တယ်။ သူတို့ရဲ့ အလိုအလျောက်လဲ ဝင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။ အမှန်စစ်စစ်ကတော့ မူလကတည်းက ဂျပန်တွေမှာ ရည်ရွယ်ချက် ရှိခဲ့တယ်။ တရုတ်ပြည်မှာ စစ်တိုက်နေကတည်းက ဂျပန်မှူးမတ်တယောက်က ဂျပန် ရှင်ဘုရင့်ထံ တင်သွင်းတဲ့စာမှာ ကြည့်တော့ သိရပါတယ်။ ဂျပန်စစ်ဗိုလ် အီချီးဒါး ရေးတဲ့ စာထဲမှာ ကြည့်ယင်လဲ သိရပါတယ်။ သူတို့က တရုတ်ပြည်ကြီး တိုက်တဲ့နေရာမှာ ဒီပြင်နိုင်ငံကလေးတွေကို တိုက်မှ ဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့ သဘောနှင့် အခြား နိုင်ငံတွေ တိုက်ဖို့၊ သိမ်းဖို့ ရည်ရွယ်ချက် ရှိခဲ့တယ်။

သူတို့ အကူအညီ

သူတို့ကတော့ မဟုတ်ဘူးလို့ ငြင်းခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ လုပ်တဲ့နေရာမှာ ဒီအတိုင်း ဖြစ်တယ်။ သူတို့က နောက်ဆုံး ဝင်တိုက်လာတယ်။ သဘောတူတူ၊ မတူတူ မဆိုဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်တွင် တိုက်တဲ့နေရာမှာ အဲဒီအခါတုန်းက သူတို့ရဲ့ အကူအညီ လက်နက်ခဲယမ်း မီးကျောက်ရအောင် ယူခဲ့ရတယ်။ ဗမာပြည်ကို လွတ်လပ်ရေး ပေးမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ကူညီခဲ့တယ်။ အမှန်ကတော့ မျောက်ပြ ဆန်တောင်းဆိုတာ ဟိုတုန်းကတဲက သိခဲ့ပါတယ်။

အင်္ဂလိပ်ဖက်ကို

အင်္ဂလိပ်အစိုးရက တိုင်းသူပြည်သားများကို ကျေနပ်အောင် ကြေညာစာတမ်းတခုမှ ထုတ်မပေးနိုင်ဘူး။ ဒီလို ဖြစ်တော့ သူတို့ဘက်က ဘယ်သူမှ မပါနိုင်ဘူး။ ဂျပန်က လွတ်လပ်ရေး ပေးမယ်ဆိုတော့ တိုင်းသူပြည်သားတွေက အင်္ဂလိပ်ကို မုန်းနေရင်းစွဲ ရှိတော့ ဂျပန်ကို တမျိုးတမည် လိုလားနေတယ်။ တချက်က လက်နက် ခဲယမ်းမီးကျောက် အကူအညီ ယူနေတဲ့အတွက် ဂျပန် သိမ်းပိုက်မှုကို ခံရတယ်။

သူတို့ မပြင်ဆင်ခဲ့

ဘယ်လို ဖြစ်ဖြစ် ထိုအခါက အင်္ဂလိပ် ရှုံးမှာ အမှန်ဘဲ၊ ဘာကြောင့်ဆိုယင် ဗမာပြည်မှာ ဗမာတိုင်းသူပြည်သားတွေက ထကြွလို့ အင်္ဂလိပ် ပြေးရတယ်။ ဖိလိပိုင်ကျွန်းမှာ အမေရိကန်တွေ ပြေးခဲ့ရတယ်။ ပရင်းအော့ဝေး(လ်) စတဲ့ သင်္ဘောတွေ၊ ရီပါ(စ်) သင်္ဘောတွေ အမြှုပ်ခံခဲ့ရတာတွေဟာ ဒီမိုကရေစီဝါဒ လက်ကိုင်ထားတဲ့ နိုင်ငံတွေဟာ ဘာမျှ စစ်ပြင်ဆင်ရေး မရှိခဲ့ဘူး။ ကာကွယ်ရေး တောင့်တင်းအောင် မလုပ်ဘူး။

ဝိုင်းချတာပေါ့

ဒီလို ဖြစ်တဲ့အတွက် အင်္ဂလိပ်ဟာ အနည်းနဲ့အများ ရှုံးမှာဘဲ။ ဂျပန် ကြေညာတာထက် အင်္ဂလိပ်ကို ဝိုင်းချလိုက်တာက များနေတယ်။ အင်္ဂလိပ် အပြေးမြန်တာ ဗမာတွေ ဝိုင်းချတာ များလို့၊ ဂျပန်ကို ကြိုက်တဲ့သဘောက ဂျပန်လာစေချင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ လွတ်လပ်ရေး ပေးမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနှင့် ဖြစ်တယ်။ ကြိုဆိုစဉ်က ဂျပန်က သူ့ရဲ့သဘောတွေကို ထင်ထင်ရှားရှား ခင်းပြလိုက်တယ်။

ပါးနားရိုက်

နောက်ချက်ချင်း သူ့ဝါဒတွေနှင့် ပါးရိုက် ညှဉ်းပန်းခဲ့တာတွေ၊ အမျိုးသမီးတွေ ဖျက်ဆီးတာတွေ တွေ့ရတယ်။ သို့အတွက် တိုင်းပြည်က ဂျပန်ကို ရွံရှာ မုန်းတီးလာကြတယ်။ အဲဒီအခါက ဂျပန်ဆီက လက်နက် ရအောင် လုပ်တဲ့လူတွေဟာ ဂျပန်အလိုတော်ရိသာဆိုယင် ဂျပန်နှင့် ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ပေါင်းပြီး အလုပ်လုပ်ဖို့ဘဲ ရှိတယ်။

ဂျပန်အလိုတော်ရိလား

သို့သော် အားလုံး တိုင်းသူပြည်သားတွေ သိတဲ့အတိုင်းဘဲ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော် ဖွဲ့စည်းပြီး ဂျပန်တွေနဲ့ ဘယ်လို အလုပ် လုပ်လိုက်တယ်ဆိုတာ တိုင်းသူပြည်သားတွေ သိတဲ့အတိုင်းဘဲ။ အဲဒီလို ကိစ္စကို ထောက်ခြင်းအားဖြင့် ဂျပန်အလိုတော်ရိ ဖြစ် မဖြစ်ဆိုတာ အသိဘဲ။ တိုင်းသူပြည်သားတွေကို တတ်နိုင်သမျှ ကူညီကာကွယ် ပေးခဲ့တယ်။ မတတ်နိုင်တာတွေလဲ ရှိတာဘဲ။ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး တပ်မတော်မှ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ တချို့ဟာ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်ရေးမှာ တိုင်းပြည်သားများကို ကူညီရာ မရောက်ဘဲ နှိပ်စက်ကလူ ပြုရာ ရောက်နေ၍ ဝမ်းနည်းစရာတွေလဲ အများကြီး ရှိတယ်။

ဖျက်ဖို့ကြံတယ်

“ဘီ-အိုင်-အေ” အုပ်ချုပ်ရေး ပြုလုပ်စဉ်က ကိစ္စတွေနှင့် ဘာမဆိုင် ညာမဆိုင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကို ဖျက်သိမ်းဖို့ ကြံတယ်။ ဖျက်သိမ်းလို့ မရတော့ ဗမာ့ ကာကွယ်ရေး တပ်မတော် ဆိုပြီး စစ်သားနဲ့နဲ့ ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့တယ်။ ဒီ တပ်မတော် ဖွဲ့စည်းမှ ယခု တတိုင်းတပြည်လုံး သိနေတဲ့ စကားတလုံး ထွင်ခဲ့တယ်။ ဂျပန်ကို ဂျပန်လို့ ခေါ်ယင် ရိပ်မိမှာ စိုးလို့ “မူတူး” လို့ ခေါ် ခဲ့ကြတာ သိတဲ့အတိုင်းဘဲ၊ မူတူးကို ပြန်တိုက်ဖို့ လုပ်ကြတယ်။

တိုက်ဖို့ ကြံဒါ တွေ

အဲဒီလို မလုပ်ခင် ဗမာတပြည်လုံး တိုက်ခိုက် သိမ်းယူခဲ့ပြီးနောက် ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေး မပေးခင်တကြိမ်၊ ၁၉၄၃ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ မဟာမိတ်တွေနှင့် အဆက်ရတော့တကြိမ် တိုက်ဖို့ကြံတယ်။ ၁၉၄၄ ခုနှစ်မှာ ထကြွဖို့ ကြံတော့ မဟာမိတ်တွေက စောစောစီးစီး မထစေချင်တဲ့အကြောင်းတွေ ပြောပါတယ်။ ကန့်မှာ သွားရောက် ဆွေးနွေးတော့ မောင့်ဘက်တန်က အမိန့်ကို သူထုတ်လိုက်ပါတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါတယ်။

တားမြစ်တယ်

နောက်ဆုံးမှာ ထကြွတော်လှန်တော့ ခင်ဗျားတို့ ဂျပန်ကို မတော်လှန်စေချင်ဘူးလို့ပင် ပြောပါတယ်။ ဒါကြောင့် အင်္ဂလိပ် နိုင်ခါနီးမှ တော်လှန်တယ်ဆိုတဲ့စကားဟာ မဟုတ်ပါဘူးဆိုတာ သိစေချင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ယခု ရွေးကောက်ပွဲ နီးလာတော့ ဖြစ်ပေါ်ရမယ့် အကြောင်းတွေကို အာထဗ္ဗဏဗေဒင် ဟောလိုက်မယ်။

ဖမ်းချင်ဖမ်းမယ်

၁။ မင်းသားတယောက်ယောက်ကို ချောင်ကြိုချောင်ကြားမှ ဆွဲထုတ်ချင် ဆွဲထုတ်လာလိမ့်မယ်။

၂။ ဘာသာရေး တရားနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဂျပန်လက်ထက်ကစပြီး ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးအတွက် ပုတီးစိတ် သင်္ဂြိုဟ်တွေ လေ့လာနေတယ်လို့ ပြောချင်လဲ ပြောလိမ့်မယ်။

၃။ ထထကြွကြွ ရှိတဲ့ လူတွေကို ရွေးကောက်ပွဲ မဝင်နိုင်အောင် ဖမ်းချင်ဖမ်းထားလိမ့်မယ်ဆိုတာ မှတ်ထားကြ။ ကျုပ်တို့ကို တကမ္ဘာလုံးက အင်္ဂလိပ်ကို မလိုလားဘူးဆိုတာ သိတယ်။

အင်္ဂလိပ်ဟာ စီးပွားရေး ဖက်ဆစ်ဝါဒသဘောမျိုးနှင့် ဗမာပြည်ကို ပြန်လာတယ်။ ဒိုမေနီယံကို သူတို့ ပေးမှ ရမဲ့ သဘောမျိုး မလိုချင်ဘူး။ ကိုယ့်တိုင်းပြည် ကိုယ်ကြိုက်သလို ကြည့်လုပ်ချင်တယ်။ အင်္ဂလိပ်ကို မိတ်ဆွေသဘော လုပ်ချင်ယင် လုပ်မယ်။ သူတို့ဖက်က ကျူးကျော်ယင် မလုပ်ဘူး။

သူတို့ထက် သာတယ်

ဖိလိပိုင်၊ ကိုရီးယားတိုင်းပြည်တွေတောင် လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်ယင် သူတို့ထက်သာတဲ့ ဗမာပြည် ဘာကြောင့် မရနိုင်ရမှာလဲ။ ဒီအထဲ ကျွန်တော် ရခိုင်ပြည် သွားနေတုန်း ရန်ကုန်မှာ လူကြီး ၁၁ ဦး ‘ဘူတစ်’ ပါတီအနေနဲ့ ကြေညာစာတမ်းတခုရေးတယ်။ အဲဒီထဲက နှစ်ယောက် ထွက်တော့

‘ကောက်ရိုး ပါတီ’ ဖြစ်သွားတယ်။ သူတို့က ဒိုမီနီယံ လွတ်လပ်ရေးလောက်တောင် မထိုက်သေးဘူးလို့ ပြောသံ ကြားရတယ်။ မုံဆီကြော် မစားဘူးလို့ ပြောသံကြားရတာ၊ “မုံဆီကြော် မစားရသေးဘူး နှုတ်ခမ်းနာနှင့် တဲ့ပါ့မလား” ဆိုသလို ဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီလိုလူမျိုးတွေ ဗမာပြည်မှာ တွေ့နေရသေးတာ ကမ္ဘာက သိမှာ အင်မတန် ရှက်စရာ ကောင်းပါတယ်။ မနေ့ညကဘဲ ပဏ္ဍိတ်ဂျာဝါးလာနေရူးကို အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ဗမာပြည် မလာရဘူးဆိုပေမဲ့ မနေ့ညက ၁၀ နာရီလောက်မှာ တွေ့ဆုံရခဲ့ပြီးပါပြီ။

ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်ပေးသော်လဲ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်အဖြစ် မလုပ်ပေးခဲ့။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဖြစ်အောင် အမတ် ၁၃၂ ယောက်အနက်မှာ တိုင်းပြည် အများဆန္ဒနှင့် ဝင်ရောက် ထောက်ခံတဲ့အမတ် ၉၀ လောက် ပါအောင် ထောက်ခံလိုက်ယင် နောက်ဆုံး လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး ရဖို့ ဆောင်ရွက်ရန် အရွေးခံရမယ်။

အတင်း ကြေညာမယ်

အဲဒီအခါ အင်္ဂလိပ်က မပေးယင် တိုင်းပြည်ကို လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး ရပြီ လို့ ကြေညာပြီး လုပ်သွားမှာဘဲ (ဩဘာသံ)။ အဲဒါကြောင့် လူထုက သတိပြုပြီး ထောက်ခံစာ သွင်း ဖို့ဘဲ ကျုပ်တို့ကလဲ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး မရမချင်း၊ မနေမနား ဆောင်ရွက်သွားမဲ့အတွက် (လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး) ကို ထပ်မံ အတည်ပြုရန် တင်ပြခဲ့ပါတယ်။

စီပွားရေး သတင်းစာ

၂၈-၃-၁၉၄၆

မေဒေး ရှေ့ပြေးမိန့်ခွန်း

၁၉၄၆ ဧပြီလ ၂၆ ရက်နေ့ တွင် ပြောကြားသည့် မိန့်ခွန်း။

ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ စစ်မဖြစ်ခင်က အစိုးရရဲ့ အခွန်ကောက်ယူရာမှာ ရာခိုင်နှုန်း အများအပြားဟာ ဆင်းရဲသားတွေဆီက များတယ်။ ဆင်းရဲသားဆီက ရတဲ့ အခွန်ဟာ အများဆုံးပဲ။ ဘီအိုစီကုမ္ပဏီ၊ ဘီဘီတီစီ သစ်တောကုမ္ပဏီ၊ ဧရာဝတီ ကုမ္ပဏီတွေက အမြတ်အစွန်းတွေ အများကြီး ရပြီး၊ တိုင်းပြည် အဆီအနှစ်တွေ စုတ်ယူပြီး ရထားတဲ့ အခွန်ကတော့ နဲ့နဲ့၊ တကယ် တရားမျှတတဲ့ နည်းစံနစ်က ဆင်းရဲတဲ့လူတွေကို လုံးဝ လွှတ်ရမယ်။

အခွန်ကောက်နည်း

အခွန်ကောက်တဲ့ နေရာမှာ တဆင့်ထက်တဆင့် ဝင်ငွေများတဲ့လူအပေါ်မှာ ပိုကောက်ရမယ်။ အမြတ်တော်ကြေးသဘောမျိုး ကောက်ရမယ်။ ငွေတထောင်ရှိတဲ့လူ တနှစ်တဆယ်ကောက်ယင် ငွေတသောင်းရှိတဲ့လူ တနှစ် ငါးရာ ကောက်ရမယ်။ အချိုးအစားအတိုင်းဆို တရာသာ ကောက်ရမယ်။ သို့သော် တသောင်းမှာ တထောင် ရောသွားရင် ကိုးထောင်တော့ ကျန်သေးတယ်။ ငွေတရာ ရှိတဲ့လူ တဆယ်ကောက်လိုက်ယင် သိပ်များတယ်။ ဒါကြောင့် တကယ်တိုးတက်တဲ့ အစိုးရဝါဒဆိုယင် အဲဒီလိုလူတွေကို ဥပမာဆိုပါတော့ တသိန်းချမ်းသာတဲ့လူကို လေး- ငါးသောင်းလောက် ကောက်ရမယ်။

အစိုးရ အုပ်ချုပ်ရမယ်

ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့ ဘဏ်တိုက်တွေ၊ မီးရထားကုမ္ပဏီတွေ၊ ရေနံတွင်း ကုမ္ပဏီတွေ အစိုးရက အုပ်ချုပ်ပေးရမယ်။ အုပ်ချုပ်ပြီးတဲ့အခါမှာ အဲဒီကရတဲ့ အမြတ်အစွန်းတွေကို တိုင်းသူပြည်သား လူအများအတွက် သုံးရမယ်။ ပဌမဆုံး ကာကွယ်ရေးဌာနနှင့် စစ်တပ်တွေအတွက် သုံးရမယ်။ နောက်ပြီး - ကျန်းမာရေး ပညာရေး စတဲ့ လုပ်ငန်းတွေ စီစဉ်ပေးရမယ်။ တိုင်းသူပြည်သား ဆင်းရဲသားဆီက အခွန်တွေ မကောက်ဘဲ အဲဒီလို ကုမ္ပဏီကြီးတွေ အုပ်ချုပ်လို့ ရတယ်ဆိုတော့ ပို၍ များတယ်။ နိုင်ငံခြား ဆက်သွယ်တဲ့အခါမှာ အစိုးရကဘဲ တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ် ကုန်ကူးရမယ်။

အလုပ်ချိန်များ

ရုရှားပြည်မှာ အလုပ် လုပ်ရတာ တနေ့ကို ခုနစ်နာရီ လုပ်ရတယ်။ ကျောက်မီးသွေးတွင်းမှာ အလုပ် လုပ်ရတာက အသက်အန္တရာယ်များတယ်။ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်စရာ များတယ်။ အဲဒီနေရာတွေမှာ

ခြောက်နာရီ လုပ်ရတယ်။ နားရက်တွေ ရတယ်။ နောက်ပြီး ဗမာပြည်မှာလို သူဌေးသူကြွယ်တွေ မေမြို့၊ မြစ်ကြီးနား၊ ထားဝယ်၊ မောင်းမကန်တို့ကို အနားယူ သွားသလို သူတို့ဆီမှာ အလုပ်သမားတွေ နှစ်စဉ် အနားယူဖို့နေရာတွေ အမျိုးမျိုး အခွင့်အရေး ရတယ်။ ဗမာပြည်မှာ မရဘူး။

တဆင့်တဆင့်

ဗမာပြည်ဟာ လွတ်လပ်ရေး ရလျှင်ရခြင်း ရုရှားပြည်ရဲ့ အဆင့်အတန်းကို မမှီနိုင်ဘူး။ သို့သော် ကျွန်တော်ကတို့က ခြေလှမ်းကျဲကျဲနဲ့ သွားရမယ်။ အာဏာဟာ တိုင်းသူပြည်သား လူထုရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်လက်ထဲမှာ ရှိမှ ဖြစ်မယ်။ မရှိယင် ခရီး ရောက်မယ် မဟုတ်ဘူး။ တကယ် တိုးတက်တဲ့ ဝါဒနဲ့ တိုင်းသူပြည်သား လက်ထဲ အာဏာရယင် လယ်သမားတွေအတွက် လယ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ အသီးအနှံအထွက်များအောင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး စံနစ်အမျိုးမျိုး လုပ်၊ စက်တွေနဲ့ လယ်ထွန်တဲ့ နည်းတွေ ထွင်ပြီး ရုရှားပြည်မှာလို လုပ်နိုင်မယ်။ အဲဒီအခါမှ အထွက်များမယ်။ အဲဒါမျိုး လုပ်တော့ လူတွေဟာ ဝင်ငွေနေရာတိုင်း မြင့်လာမယ်။ အခုတော့ အင်မတန် နိမ့်ကျနေသေးတယ်။ အလုပ်သမား လယ်သမားတွေဟာ တကယ့်တကယ် တိုင်းပြည်လွတ်လပ်ရေး လုပ်တဲ့နေရာမှာ အရေးပါ အရာရောက်ပြီး တကယ် လုပ်စရာ ရှိယင် တကယ်လုပ်မဲ့ လူစားမျိုး ဖြစ်တယ်။ မြို့မှာ နေတဲ့ အလုပ်သမားတွေနဲ့ အဲဒီလို တောနေ လယ်သမား လူထုတွေ ပူးပေါင်းပြီး တကမ္ဘာလုံး ခေတ်ပြောင်းအောင် လုပ်နိုင်တဲ့နေ့မှာ တကယ် တိုးတက်တဲ့ ဝါဒနဲ့ အစိုးရတွေ ဖြစ်လာမယ်။ ဒီလို ဖြစ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ လူထု ကိုယ်စားလှယ် အစစ်ဖြစ်တဲ့ လူတွေ နေရာတကာ ပေါ်ပေါက်လာပြီး ကမ္ဘာတလုံးမှာ ရှိယင် စစ်ဆိုတာလဲ ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ တယောက်နှင့်တယောက် တဦးနှင့်တဦး တနိုင်ငံနှင့်တနိုင်ငံ ပူးပေါင်းပြီး ကိုယ့်နိုင်ငံ မရှိတာ သူ့နိုင်ငံကဝယ်၊ သူ့နိုင်ငံ မရှိတာ ကိုယ့်နိုင်ငံက ဝယ်... စသဖြင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး ဖြစ်လာနိုင်တယ်။

စီးပွားရေးသတင်းစာ

၂၇-၄-၁၉၄၆

ပညာရေးသည် နိုင်ငံရေး ဖြစ်သည်

၁၉၄၆ ခု၊ ဧပြီလ ၂၉ ရက်နေ့ နံနက် ၁၁ နာရီခွဲတွင် ကန်တော်ကလေး မြူနီစီပယ်ကျောင်း၌ ကျင်းပသော ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းဆရာများ ညီလာခံတွင် ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။

ဗမာပြည် ဗမာတိုင်း၏ အစည်းအဝေးတိုင်းတွင် အချိန်မမှန်ကြသည်ကို တွေ့ရကြောင်း။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်နေသည့်အတွက် ပညာရေးစံနှစ် ညံ့ဖျင်းခဲ့ရာ အချိန်နှင့် စည်းကမ်းကို ရိုသေရမည့် အလေ့အထများ၊ အသိဉာဏ်များ မဝင်စားခဲ့ကြရကြောင်း။

စည်းကမ်းစံနှစ်ကို လူတိုင်း သဘောပေါက်၍ လိုက်နာခြင်းသည် လွတ်လပ်သော တိုင်းပြည်နှင့် ကောင်းသော ပညာရေးစံနှစ်များ ထွန်းကားသည့် တိုင်းပြည်များတွင်သာ ရှိကြရကြောင်း။ ဗမာပြည်မှာတော့ အရင်းစစ် အမြစ်မြေက ဆိုသကဲ့သို့ ဗမာတမျိုးလုံး ကျွန်ုပ်တို့ နေ့ကစ၍ ဗမာ့ပညာရေး ဆုတ်ယုတ်ခဲ့သလောက်၊ စည်းကမ်း စံနှစ်သဘော နားလည်မှုများလည်း ခေါင်းပါးခဲ့ရကြောင်း။

ဗမာရှင်ဘုရင်များ လက်ထက်က ဗမာတိုင်း ပညာရေး အထက်တန်း ကျသဖြင့် စည်းကမ်းလည်း ရှိခဲ့ကြကြောင်း။ ယခု ပညာတတ်များ မဲ့၍ စည်းကမ်းများ မဲ့လာခဲ့ရာ ဗမာပြည် မလွတ်လပ်၍သာဟု မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ကြောင်း။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ တိုင်းပြည်များအဖို့မှာ အုပ်စိုးသူများက ခိုင်းနိုင်ရုံလောက် ပညာရေးကိုသာ သင်ပေးကြကြောင်း။ သို့သော်... တချို့ပုဂ္ဂိုလ် အနည်းငယ်ခန့်က သင်ပေးတာထက် ပိုပြီး တတ်ကြလို့ သူတို့ရဲ့ ထင်းခွေရေခပ် ပညာရေးစံနှစ် စံချိန်ကို ချိုးပြီး ထွက်ခဲ့ကြခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း။

ဆင်ခြေပေးနေတယ်

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် ကျွန်ုပ်တို့စံနှစ်လောက် သင်ပေးကြသော်လည်း ခေတ်ကို ကျော်၍ တက်ခဲ့ကြသူများ ရှိသဖြင့်လည်း ကမ္ဘာ့အခြေအနေသည် ပြောင်းလဲခဲ့ရကြောင်း။ ယခု ဗမာပြည်တွင် အလယ်တန်းပညာကို မသင်မနေရ စံနှစ်တခုကို လုပ်မည်ဆိုက အထူးသင့်လျော်ကြောင်း။ သို့သော်လည်း ဆိုင်ရာ အစိုးရက လူတိုင်း စာတတ်ကြမှာကို စိုးရိမ်နေသည့်အတွက် ကျောင်းအဆောက်အဦ မရှိဘူး၊ ဆရာ မရှိဘူး၊ ငွေကုန်တယ်၊ အချိန်ကုန်တယ် စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုး ဆင်ခြေပေးနေကြောင်း။

ငွေလည်း မကုန်၊ ကျောင်းအဆောက်အဦလည်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွေ ရှိပြီးသား ဖြစ်သည်။ ဆရာများလည်း လိုသလောက် ရနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ဆရာဖြစ်လက်မှတ် ရသူကိုတော့ များများ မရနိုင်ခြင်း အကြောင်းက အစိုးရကိုယ်တိုင် ဆရာဖြစ်သင်ကျောင်း အနည်းငယ်မျှသာ ထားခဲ့ခြင်း၊ ပညာရေးတွင် ဝါသနာ ပါကြသော ဆရာ၊ ဆရာမများအားလည်း အဝတ်အစား လုံလောက်အောင်၊ ရနိုင်သည့် လစာများ မပေးသဖြင့် လက်မှတ်ရဆရာများ ယခုကဲ့သို့ နည်းပါးရကြောင်း၊ ဖြစ်အောင် လုပ်မည်ဆိုလျှင် အစိုးရကိုယ်တိုင်လည်း လုပ်နိုင်ကြောင်း၊ အစိုးရက လုပ်မပေးလျှင် ကျုပ်တို့ဟာ ကျုပ်တို့ လုပ်နိုင်ကြောင်း၊ ဘီလပ်မှာ သူတို့ လုပ်ချင်တာဆိုလျှင် အထက် အောက် လွတ်တော် နှစ်ရပ်စလုံးမှာ သဘောတူ အတည်ဖြစ်အောင် လုပ်ကြကြောင်း၊ ယခု သူတို့ လုပ်နိုင်ရန်နှင့် မလုပ်ဘဲနေတာကို မလုပ်ပေးချင်လို့သာ နေကြကြောင်း။

အစိုးရကို သိပ် အားမကိုးနဲ့

နောက်ဆုံး အစိုးရကိုချည်း အားမကိုးဘဲ ကျောင်းဆရာဆိုလျှင် ဗမာပြည်က ကျောင်းဆရာတွေ အားလုံး တစုတရုံးတည်းနဲ့ ဗမာပြည်၏ လွတ်လပ်ရေး ပညာရေးစံနစ်ကို တီထွင်ကြရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ကျုပ်တို့ကြိုက်တဲ့ ပညာရေးစံနစ်မှန်ကို ရဖို့ရာတော့ တိုင်းပြည် လုံးဝ လွတ်လပ်မှပင် ဖြစ်မည် ဖြစ်၍ ဆရာများလည်း ထိုအချိန်ကျမှ လခ ပိုရမည်မှာ သေချာကြောင်း၊ ယခုအချိန်တွင် အတတ်နိုင်ဆုံး ကျောင်းဆရာနှင့် ကျောင်းသား အင်အားကြီးစုပြီး မိမိတို့ ရည်မှန်းသော ပညာရေးစံနစ်ကို လုပ်ကြရမည် ဖြစ်ကြောင်း။

ဝန်ကြီးများနှင့် တွေ့ပြီး စကားနှင့် ပြောလိုက်သည်နှင့် ကတိများကို ဘယ်အခါမျှ မယုံကြည် ကြစေလိုကြောင်း၊ ပညာရေးသည် နိုင်ငံရေး ဖြစ်သဖြင့် နိုင်ငံရေး လွတ်လပ်မှ ပညာရေး လွတ်လပ်မည်ဖြစ်သဖြင့် နိုင်ငံရေး လွတ်လပ်အောင် ကြံဆောင်ကြရန် တိုက်တွန်းလိုက်ပါကြောင်း။

။

လွတ်လပ်ရေး သတင်းစာ

၃၀-၄-၁၉၄၆။

ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားနေ့ မိန့်ခွန်း

၁၉၄၆ ခု၊ မေလ ၁ ရက်နေ့ ရွှေတိဂုံဘုရားခြေရင်း၊ ကန်တော်မင်္ဂလာဒုံ အတွင်း၌ ကျင်းပခဲ့သော အလုပ်သမားနေ့ (May Day) အခမ်းအနားတွင် ပြောကြားခဲ့သည့် ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ သဘာပတိ မိန့်ခွန်း။

ယနေ့ကဲ့သို့ အလုပ်သမားနေ့မျိုး ကျင်းပသည်မှာ ဗမာပြည်တွင် စစ်ကြီး ဖြစ်ပြီးမှ ယခုအကြိမ်သည် ပဌမဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤနေ့မှာ အလုပ်သမားများ သွေးမြေကျအောင် နှိပ်စက်ခံရသော နေ့ဟူ၍ အမေရိကန်မှ စပြီး လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ခြောက်ဆယ်လောက်က စတင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြောင်း။

အလုပ်သမားတို့သည် သူတို့၏ အခွင့်အရေးများကို တောင်းဆိုကြသောအခါ အရင်းရှင်ကြီးများက ကျည်ဆံကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်သမားတို့ကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းကြကြောင်း၊ အလုပ်သမားများက တနေ့လျှင် အလုပ်ချိန်ကို ရှစ်နာရီ ကန့်သတ်ပေးဖို့၊ အလုပ်သမားများ လူတန်းစေ့ နေနိုင်ဖို့ကို တောင်းဆိုကြသောအခါ အလုပ်ရှင်ကြီးများက သူတို့ရဲ့ သွေးစုတ်ဝါဒကို ထိခိုက်တယ်ဆိုပြီး အစိုးနှင့် ပူးပေါင်းကာ အလုပ်သမားများကို နှိမ်နင်းခဲ့ကြကြောင်း၊ အရင်းရှင်ကြီးများ၏ သွေးစုတ်ဝါဒမှာ သူတို့ ပြည်တွင်းမှာလဲ သွေးစုတ်ကြတာဘဲ။ ကမ္ဘာပေါ်ကိုလည်း ဖြန့်ပြီး နိုင်ငံတကာမှာလဲ သွေးစုတ်နေကြတာဘဲ။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူအမျိုးမျိုး ရှိနေကြသော်လဲ ထိုလူမျိုးကို အတန်းအစားခွဲလိုက်ယင် နှစ်မျိုးနှစ်စားသာ ရှိတယ်။ တမျိုးက နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းခံနေရတဲ့ အလုပ်သမားအတန်းအစားနဲ့ တမျိုးက သွေးစုတ်နေတဲ့ အရင်းရှင် လူတန်းစားများသာ ဖြစ်ကြတယ်။

နောက်တော့ အလုပ်သမားတွေရဲ့ အရေးကိစ္စဟာ ဥရောပတိုက်မှာလဲ ဆူဆူပူပူ ဖြစ်လာပြီးတဲ့နောက် ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားများ အားလုံး သွေးစည်းကြရန်ဆိုပြီး ဒီမေလ တရက်နေ့ကို ‘မေဒေ့’လို့ သတ်မှတ်ပြီး နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျင်းပလာခဲ့ကြပါတယ်။ နိုးကြားတဲ့ နိုင်ငံများရှိ စက်ရုံအလုပ်သမားတွေက အရင်းရှင်စံနစ်ကို ဖြိုဖျက်တိုက်ခိုက်ရန် ငါတို့ ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားတွေ သွေးစည်းညီညွတ်ကြရမယ်။ ငါတို့ အလုပ်သမားတွေ သွေးစည်းညီညွတ်ကြယင် အရင်းရှင်တွေက ငါတို့အပေါ်မှာ ဘယ်လို ကြိုးတွေနှင့် ချုပ်နှောင်ထားပေတဲ့၊ သင်းတို့ကြိုးတွေသာ ပြတ်သွားဖို့ ရှိတယ်ဆိုပြီး နှိုးဆော်ကြတယ်။

ဒါကြောင့် ဒီကနေ့ဟာ ကမ္ဘာတစ်လုံး အလုပ်သမားတွေ သွေးစည်းဖို့ ကြွေးကြော်ကြတာဘဲ။ အလုပ်သမားတွေဟာ များစွာ အဖိုးတန်တဲ့ လူတန်းစားတွေဘဲ။ ကမ္ဘာပေါ်မှာ

သွေးစုတ်ဝါဒတွေကြောင့် အရင်းရှင်ကြီးတွေဟာ ပေါင်းလိုရတဲ့ နေရာမှာပေါင်း၊ ပေါင်းလို မရတဲ့နေရာကျတော့၊ စစ်ဖြစ်အောင် လှုံ့ဆော်ကြတာဘဲ။ ကမ္ဘာ့သတင်းစာကြီးတွေနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး ကမ္ဘာကို စစ်ဖြစ်ဖို့ လှုံ့ဆော်တတ်ကြတယ်။ စစ်ဖြစ်တော့ကာ သူတို့ရဲ့ လက်နက်တွေ ရောင်းကြရတယ်။ ဒီလို အထဲကဘဲ အင်မတန် ဆိုးဝါးတဲ့ ဖက်ဆစ်ဝါဒတွေ တခါပေါ်လာတယ်။ ကမ္ဘာ့အလုပ်သမားများကသာ သွေးစည်းညီညွတ်ပြီး အရင်းရှင်ကြီးတွေက စစ်တိုက်ဖို့ လုပ်ယင် စစ်မဖြစ်ရအောင် အလုပ်သမားတွေရဲ့အင်အား ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ တောင့်ထားလိုက်နိုင်တယ်။

အလုပ်သမား အားလုံး ကမ္ဘာတဝန်းလုံးမှာ ညီညွတ်သွားမှလဲ ကမ္ဘာကြီးတခုလုံးရဲ့ တကွဲငြိမ်းချမ်းရေးအစစ်ကို ရနိုင်မယ်။ ။

ပြည်သူ့အသံ သတင်းစာ

၁-၅-၁၉၄၆

ပြည်သူ့လွတ်လပ်မှု ချွတ်ချယ်ခြင်း ကန့်ကွက်ပွဲ မိန့်ခွန်း

၁၉၄၆ခု၊ ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့ ကန်တော်မင်ပန်းခြံ ၌ ကျင်းပသော ထန်းတပင်မြို့တွင် ငြိမ်းချမ်းစွာ ဆန္ဒပြသူများကို သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ခဲ့ခြင်း အတွက် လူထု ဆန္ဒပြ ကန့်ကွက်ပွဲ အစည်းအဝေးကြီးတွင် ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။

ဒီနေ့ကျင်းပရတဲ့ ကန့်ကွက်ပွဲဟာ၊ ပြည်သူ့ရဲ့ဘော်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အစိုးရက ပြည်သူ့လွတ်လပ်မှု ချွတ်ချယ်ခြင်းများကို မကျေနပ်ဖြစ်ကြလို့ အင်းစိန်နယ် ထန်းတပင်မြို့တွင် သွေးချင်း သားချင်း လယ်သမားတွေက ချွတ်ချယ်မှုများကို ကန့်ကွက်ရာမှာ သေနတ်ပစ်ခံရခြင်းနှင့် အကြောင်းကြောင်းများကို ထောက်ပြပြီး ကန့်ကွက်စည်းဝေးတဲ့ ပွဲကြီးဖြစ်တယ်။ အားလုံးနားလည်ဖို့ အချက်က ဒီကိစ္စဟာ ပြည်သူ့ရဲ့ဘော်အတွက် သက်သက်မဟုတ်ဘူး။ ပြည်သူ့လွတ်လပ်မှုကို အလွန်အကျွံ ချွတ်ချယ်ခြင်းကြောင့် ကန့်ကွက်ရခြင်းဖြစ်တယ်။ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲလို့ မဆိုနိုင်သေးဘူး။ အခုလောလောဆယ် အရေးကြီးနေတဲ့ ပြဿနာဖြစ်ကြတဲ့ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ ကျောင်းဆရာများ အရေးတွေ၊ အစားအစာ ပြဿနာတွေ၊ အစိုးရလုပ်ပုံ ကိုင်ပုံတွေဟာ သိပ်ပြီး အခြေမလှဘူး။ အစားအသောက်အတွက် တိုင်းပြည်မှာ လုံလောက်နိုင်ပေမဲ့ သူတို့စီစဉ်မှုဟာ တတိုင်းပြည်လုံး ငတ်ကုန်လိမ့်မယ်။ ပဲခူးနယ်မှာဆိုယင် ယခု လောလောဆယ် ငတ်ကုန်ကျပြီ။

မကျေနပ်မှုတွေ ရှိသေးတယ်

ဒါတင်မကသေးဘူး။ အစိုးရ အမှုထမ်း အရာရှိ အရာခံ ပုလိပ်များမှစ၍ နစ်နာမှုတွေ အများကြီး ရှိကြတယ်။ အဲဒီလို အစစ အရာရာ အဖက်ဖက် နစ်နာမှုတွေ ဖြေရှင်းရအောင် ဆွေးနွေးခွင့် မပြုဘဲ၊ အချိန်ဆွဲနေကြတယ်။ ဘုရင်ခံနှင့် တွေ့ပြီး ဆွေးနွေးကြပြန်တော့လဲ အကြောင်းမထူးတော့ ဒါတွေဟာ လောလောဆယ် တိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ နစ်နာမှု ဖြစ်ရတယ်။ အဲဒီပြဿနာတွေကို အစိုးရက ရှင်းပေးခြင်း မပြုတဲ့ပြင် ပြည်သူ့လွတ်လပ်မှုတွေကို ချွတ်ချယ်ခြင်း၊ သေနတ်နှင့် ပစ်ခတ်ခြင်းများကို ပြုလုပ်နေတဲ့အတွက် အခုလို ကန့်ကွက်ပွဲ ကျင်းပရခြင်းဖြစ်တယ်။

ဒါကိုချွတ်ချယ်ထားတာတွေဟာ စင်စစ်မတရားလို့ ကျုပ်တို့က တရားသဖြင့် တောင်းဆိုခြင်း ဖြစ်တော့၊ ဒီကိစ္စမှာ တိုင်းသူ ပြည်သားများဟာ ဆူပူရုံနှင့် မပြီးဘူး။ လိုလားချက်ရအောင် ဆူရသည့် အဓိပ္ပါယ်ကို သိရှိရမယ်။ အခု တိုက်ပွဲတွေဟာလဲ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ မဟုတ်သေးဘူး။ လောလောဆယ် ပြဿနာ ဖြေရှင်းရန် အတွက်သာ ဖြစ်တယ်။ တမျိုးသားလုံး အတွက်ကိုလဲ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ ချုပ်ကြီးက ၁။ အမျိုးသားအစိုးရ၊ ၂။ ၁၈ နှစ် မဲပေးရေး၊ ၃။ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် တည်ထောင်ရေး တို့ကို တောင်းဆိုထားတယ်။ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးတွေကို တရားသဖြင့်

တောင်းဆိုခြင်းကို လမ်းကုန်အောင် ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မယ်။ ယခုလိုတရားသဖြင့် တောင်းဆိုချက်တွေကို မရယင် ဘာလုပ်မယ် ဆိုတာတွေလဲ ဖ-ဆ-ပ-လ ဥက္ကဋ္ဌမိန့်ခွန်းမှာ ဖြေရှင်းပြခဲ့ပြီး ဖြစ်တယ်။ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲအထိ ရောက်ချင်မှ ရောက်လိမ့်မယ်။ သို့ပေမဲ့ ပြင်ဆင် ထားရမယ်။ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာဟာ ချက်ချင်း ရချင်မှရတာ။ ကျုပ်တို့လိုလားချက်ဟာ တရားသဖြင့် နည်းနဲ့ ရချင်မှရမယ်လို့ သံသယရှိတယ်။ အဲဒီကိစ္စတွေဟာ တိုင်းပြည်တွင်သာမဟုတ်ဘူး။ ဗြိတိသျှအစိုးရပေါ်မှာလဲ တာဝန်ရှိတယ်။ ဗြိတိသျှ အစိုးရဟာ သူတို့နယ်အတွင်းရှိ တိုင်းပြည်များဆူပူခြင်းကို မလိုဘူးလို့ ဆိုပေမဲ့ သူတို့ဒီလို လုပ်နေယင် မပေါ်သင့်ဘဲနဲ့ ဆူပူမှုတွေ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့ကလဲ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲမဆင်နွှဲဘဲနဲ့ ပြီးမြောက်သွားလိုပေမဲ့ ကျုပ်တို့ တဖက်ထဲ အပေါ်မှာတည်နေတာ မဟုတ်ဘူး။

တိုင်းပြည်သားတွေကိုယုံကြည်ပါတယ်

ပြည်သူ့ လွတ်လပ်မှုတွေ ချွတ်ချယ်မှုကြောင့် ကန့်ကွက်ပွဲတွေ ပြုလုပ်ရခြင်း၊ အစိုးရနဲ့ အရေးဆိုရခြင်းများဖြစ်ပေါ်နေပြီ။ တိုင်းပြည်က နားလည်ထားသင့်တာက တိုက်ပွဲဆိုတာဟာ ပရိယာယ် အကြီး၊ ပရိယာယ် အသေးဆိုတာတွေနဲ့ သူ့နေရာသူ တိုက်ရတယ်။ နောက်ဆုတ်သင့်ဆုတ်၊ ရှေ့တိုးသင့် တိုးပြီး အခြေအနေကိုကြည့်ကာ ပရိယာယ်သုံးသွားရတယ်။ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်သားများကို ယုံကြည်ပါတယ်။ အခုပြောယင် အခုလုပ်ကြမယ်ဆိုတာသိရပေမဲ့ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲအထိ မရောက်စေဘဲ၊ တိုက်ပွဲကလေးများနဲ့ပင် လိုရာ ရောက်အောင် တိုင်းပြည်အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး ဆောင်ရွက် နေခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်က ကျောင်းသား၊ အလုပ်သမား ရေနံမြေ သပိတ်တွေမှောက်ပြီး တိုက်ကြတုန်းမှာ ဆေးလိပ်ခုံတွေကပါ ရောပြီး သပိတ်မှောက်ကြတယ်။ အမှန်မှာ နယ်ချဲ့ စံနစ်ထဲက သူလျှိုတွေက သပိတ်တွေများပြီး ထမင်းမကျွေးနိုင်ပဲ ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်အောင် လုပ်တဲ့စံနစ်ဘဲ။ ကျုပ်က ဆူကြပါဆိုယင် ဆူကြမှာပဲ ဆိုတာယုံကြည်ပါတယ်။ ဆူတာက လွယ်ပါတယ်။ သို့ပေမဲ့ ဆူတိုင်းလဲ အရာမရောက်နိုင်ဘူး၊ စည်းကမ်းသေသေဝပ်ဝပ် နှင့် အလုပ်လုပ်သွားဖို့က ပိုပြီး အရေးကြီးတယ်။

ဝေဖန်တာနဲ့ဘဲ အချိန်ကုန်နေတယ်

အချို့လူတွေဟာ ကျုပ်တို့ကို သမရိုးကျ စံနစ်ဖြစ်တဲ့ အာဏာဖီဆန်ရေး စင်ပြိုင် အစိုးရ တည်ထောင် ရေးတွေကိုသာ တိုက်တွန်းချင်ကြတယ်။ တိုင်းပြည် အခြေအနေကိုသာ ကြည့်ပြီး ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ အလုပ်လုပ်ရမဲ့ အချိန်မှာ ခွက်စောင်းခုတ် ဝါဒတွေ ပေါ်လာတာတွေရတယ်။ ဒီဟာက တိုင်းပြည် အားနည်းအောင် လုပ်တဲ့နည်းဖြစ်တဲ့အတွက် တနည်းနည်းနဲ့ ကာကွယ်ရမယ်။ ပရိယာယ် အသေးစိတ် ကို အသုံးပြုပြီး ဗဟိုဌာနက လတ်တလော ပြောင်းလဲသင့်က ပြောင်းလဲရလိမ့်မယ်။

ခေါင်းဆောင်တွေ ဟာ လူတိုင်းကောင်းလိမ့်မယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူး။ အဲဒါကိုဘဲ တဆိတ်ရှိ ဝေဖန်ရတာနဲ့ အပြစ်ပြောရတာနဲ့ အချိန်ကုန်နေတာဘဲ။ အရေးကြီးတာက ဒါဟာ ကိုယ်က တကွက်စားပြီး တဖက်လူက နှစ်ကွက်စား မည်ကို သတိပြုရမယ်။

မကျေနပ်လျှင် ဖယ်ပေးမယ်

ကျွန်တော် တယောက်တည်းအတွက် ပြောရမယ်ဆိုယင် လွတ်လပ်ရေးကို သစ္စာရှိရှိနဲ့ အစအဆုံးအထိ ရအောင်လုပ်မှာဘဲ။ ကိုယ့်နောက်လိုက်လာတဲ့ လူကိုထမင်းဝအောင်မကျွေးနိုင်ယင် ဒီခေါင်းဆောင်ဟာ အလကားဘဲ။ သခင်စိုး ဂိုဏ်းသားများဟာလဲ အခု ပိုက်ဆံမရဘဲနဲ့ အစိုးရ ဒလံလို ဖြစ်နေတယ်။ နယ်ချဲ့သမားတွေထံက ပုန်းရှိုး ကွယ်ရှိုး ပိုက်ဆံစားပြီး လုပ်နေတဲ့ သတင်းစာတွေလဲ ရှိသေးတယ်။ ကျုပ်တို့ခေါင်းဆောင်နေတဲ့ အချိန်မှာ ကျုပ်တို့ရဲ့ ညွှန်ကြားချက်ကို လိုက်နာ ဆောင်ရွက်ကြပါ။ ဒါမှ မကျေနပ်ယင် ခင်ဗျားတို့ သဘောကျသူကိုတင်ပြီး လုပ်ခိုင်းပါ။ ကျုပ်ဖယ်ပေးပါ့မယ်။

မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ

၈-၆-၁၉၄၆

လူထုတိုက်ပွဲနေ့ မိန့်ခွန်း

၁၉၄၆ ခု၊ စက်တင်ဘာလ ၂၉ ရက်နေ့ စက္ကူဖြူ စီမံကိန်း ကန့်ကွက် ဆန္ဒပြပွဲ တွင် ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။

ကျုပ်တို့တော့ ဝန်ကြီးတွေ ဖြစ်ကြပြန်ပြီ။ ဖြစ်သာဖြစ်ရတယ် ကျုပ်တော့ ရင်တထိတ်ထိတ်ဘဲ။ ဂျပန် ခေတ်က ရှင်ကြီးဝမ်းဝင်ခဲတယ် မဟန်လှဘူး။ အခု ဘာဝမ်းလဲတော့ မသိဘူး၊ ဝင်ရပြန်ပြီ တခါ။ ဟန်ကျမလားလို့ခင်ဗျားတို့က မေးချင်ပေလိမ့်မယ်။ ကျုပ်အဖြေကတော့ မပြောတတ်သေးဘူး လို့ဖြေရမှာဘဲ။ ဒီလိုမသေချာ မြေစမ်းခရမ်းပျိုးရတာကြောင့် ဝန်ကြီးလုပ်ရတာ ရင်တုန်တုန်နဲ့ လုပ်ရတာဘဲ။ တကဲ့ အမျိုးသားအစိုးရ၊ တကဲ့ အာဏာပိုင်အစိုးရလို့ တထစ်ချ သိရယင်တော့၊ ဒီလောက် ရင်လေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် ... ကျုပ်တို့ ရာထူးယူလိုက်လို့၊ ခင်ဗျားတို့ ကိစ္စတွေ အားလုံး အေးချမ်းသွားမယ် မဆိုနိုင်သေးဘူး။ မြန်မာ့အလင်း ခေါင်းကြီးပိုင်းမှာ တနေ့က ရေးသလို၊ လူထုတွေဆက်ပြီး တောင့်ထားကြအုံးလို့ ပြောရမှာဘဲ။

အခုလောက် ရာထူးနှင့် အာဏာတွေ ရလာတာတောင်၊ ခင်ဗျားတို့အင်အား အရှိန်အဝါ တန်ခိုးကြောင့် ဖြစ်လာရတာဘဲ။ ရှေ့ကိုဒီထက် ခင်ဗျားတို့ အားသွန်ကြိုးပမ်းနိုင်မယ် ဆိုယင် တဆင့်တက်ပြီး အစိုးရ အခွင့်အာဏာတွေ တိုးပြီး ခင်ဗျားတို့ အကျိုးတွေ ပိုလုပ်ပေးနိုင်မှာဘဲ။ အခုတော့ စလုံးရေ (၈) ခါစ ဘဲ ရှိသေးတယ်။ ကျုပ်တို့ ရာထူး လက်ခံတဲ့ အကြောင်းကတော့ ဖ၊ ဆ၊ ပ၊ လ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ ကြေညာစာတန်းထဲမှာ ပါတဲ့ အတိုင်းဘဲ ထပ်ပြောစရာ မလိုတော့ဘူး။ ကျုပ်တို့ လုပ်မဲ့လုပ်ငန်းတွေကိုတော့ အကြမ်း ပြောပြအုံးမယ်။ တနေ့ကလဲ သတင်းစာတွေကို ပြောပြီးပြီ။ ဒါပေမဲ့ ထပ်ပြောအုံးမယ်။ ကျုပ်တို့ ပဌမဆုံးအလုပ်ကတော့ လက်ငင်းသပိတ် ပြဿနာတွေ နဲ့ ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေး ပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းဖို့ဘဲ။ ဖြေရှင်းလို့ ရမလား မရဘူးလား ဆိုတာကို အခု မပြောလိုသေးဘူး။ ဖြေရှင်းရအောင် ကျုပ်တို့လုပ်မယ်။ လုပ်လို့မရယင် လုပ်လို့မရတဲ့ အတိုင်း ကျုပ်တို့ စခန်းသွားမှာဘဲ။ လုပ်လို့ ရယင်လဲ လုပ်ငန်း တဆင့် တက်ပြီး သွားရုံဘဲရှိအုံးမယ်။ ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ဖ၊ ဆ၊ ပ၊ လ က စုပေါင်းတောင်းထားတဲ့ အချက်အလက်တွေ ရှိတယ်။ အဲဒီအချက်တွေကတော့ အစုံဘဲ၊ အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ ပညာရေး၊ အစားအစာ ပြဿနာ၊ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးအစရှိတဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ဆိုင်တယ်။ အဲဒီကိစ္စတွေနဲ့ တပါတည်း ဘဏ္ဍာရေး အာဏာ စုံစုံစေ့စေ့ ရဖို့ ကိစ္စလဲ ပါလိမ့်မယ်။ သည့်အပြင် တိုင်းပြည် ပြန်လည် ပြုပြင် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေလဲ လုပ်နိုင်သလောက်လုပ်ရမယ်။

ရည်မှန်းထားတဲ့ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်

စီးပွားရေး စီမံကိန်းတွေကို ပြန်လည် စစ်ဆေးပြီး၊ တိုင်းပြည် အကျိုးနဲ့ ကိုက်ညီသမျှ ကိုက်အောင် ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ရည်မှန်းထားတဲ့ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ဆိုက်ရောက်အောင် ပို့နိုင်မဲ့ နိုင်ငံရေး အခြေအနေတွေ ရအောင် စီမံပြီး ခြောက်လ လောက်အတွင်း တရားမျှတ လွတ်လပ်တဲ့ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပဖို့ကိုလဲ လုပ်ရမယ်။ ဒါတွေဟာ ကျုပ်တို့ လုပ်ရမဲ့ လုပ်ငန်းစဉ် အကြမ်းဘဲ၊ အတိုချုပ်ဘဲ။ ခင်ဗျားတို့အခု ထပ်မံ ဆုံးဖြတ် အတည်ပြုရမဲ့ အချက်တွေဟာလဲ ဒီအချက်တွေထဲမှာ အကျုံးဝင်သွားမှာဘဲ။ ဘယ့်လောက်ထိ ကျုပ်တို့ ဒီအလုပ်တွေ လုပ်လို့အောင်မြင်မလဲ ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ တိုင်းသူပြည်သား လူထုတွေက အားပေး၊ အားပေးသလောက် အပေါ်မှာ တည်တာဘဲ။ ကျုပ်တို့ကတော့ လုပ်မှာဘဲ။ လုပ်မဖြစ်လို့ ထွက်ရမယ် ဆိုယင် ထွက်ဖို့ ဝန်မလေးပါဘူး။

ကျုပ်တို့ဝန်ကြီးတွေ ဘာတွေဖြစ်လို့ ကျုပ်တို့ဘာမှ ဝမ်းလဲမသာဘူး။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အခု ချီးကျူး ထောမနာ လုပ်တာတွေလဲ မလိုချင်ဘူး။ ပီးတော့ ထမင်းစားပွဲတွေ ဘာပွဲတွေကိုလဲ မလိုချင်သေးဘူး။ ဒါကတော့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ မဆိုင်ဘူး။ ကျွေးနိုင် မွေးနိုင်တဲ့ လူစုတွေနဲ့ ဆိုင်တယ်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ကြားအောင် ဒီနေရာကဘဲ အခု ပြောရတာဘဲ။ ဒါတွေကို ကျုပ်တို့ မကြိုက်လို့လား ဆိုယင် မကြိုက်လို့ တော့ မဟုတ်ဘူး။ လူဆိုတာ အမြောက်ခံရယင် ကြိုက်တိုက်တိုက်ဘဲ။ ကျုပ်တို့အဖို့ဆိုယင် လူထုကမြှောက်ယင် ကြိုက်တာဘဲ။

ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့အခု မစရသေး၊ မလုပ်ရသေးဘူး။ ဒါကြောင့် ချီးမွမ်းစရာရှိလဲ အခု ချီးမွမ်း မခံချင်သေးဘူး။ သို့သော် ကျုပ်တို့လူတိုင်းလူတိုင်းဆီက အကူအညီ အထောက်အပံ့ အားပေးမှုကို လိုတယ်။ ဘယ်လိုအကူအညီ အထောက်အပံ့လဲ ဆိုယင် ကျုပ်တို့ရာထူးမြဲအောင် ကျုပ်တို့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ တိုးတက်အောင် အကူအညီ အထောက်အပံ့ အားပေးမှုမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ အလုပ်သမားတွေ၊ လယ်သမားတွေ၊ အစိုးရအမှုထမ်းတွေ၊ ပညာရေးသမားတွေ၊ ကုန်သွယ်တွေ၊ ပွဲစားတွေ အစရှိတဲ့ လူတွေရဲ့ အကျိုးတွေ လုပ်ပေးဖို့ လုပ်ပေးနိုင်ဖို့ အကူအညီ အထောက်အပံ့ အားပေးမှုလိုတယ်။ ခင်ဗျားတို့ အကျိုးတွေလုပ်ရင်း ကျုပ်တို့ အကျိုးရှိတာမျိုးမှဘဲ ကျုပ်တို့တော့ လိုချင်တယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ ဥပဒေအရတော့ ဘာဖြစ်နေနေ ကျုပ်တို့ ကိုယ်ကို ကျုပ်တို့ ပြည်သူ့ဝန်ကြီးတွေလို့ ယူဆတယ်။ အဲဒီအတိုင်း လုပ်မှာဘဲ။

ရာထူးကလေးတွေ ရဖို့

ပြည်သူတွေဆိုတာ ဗမာပြည်မှာ တိုင်းသူပြည်သား အများနဲ့ အကျိုးတူလုပ်မယ်၊ ကိုင်မယ်၊ နေမယ်၊ ထိုင်မယ် ဆိုတဲ့ တိုင်းရင်းသားတွေ အိန္ဒိယ၊ တရုတ်၊ အင်္ဂလိပ် ကပြားများနဲ့

ဥရောပတိုက်သားများတောင် ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ဆီ ကိစ္စရှိယင် ကိစ္စရှိသလို တိုင်ကြား အစီရင်ခံတောင်းဆိုနိုင်တယ်။ သို့ပေမဲ့ တခုတော့ ပြောချင်တယ်။ ကိုယ့်ရေး ကိုယ့်ကိစ္စ ကလေးအတွက် ရာထူးကလေးတွေရဖို့၊ ဟိုဒင်း ဒီဒင်းတွေရဖို့၊ အလှူခံဖို့ အစရှိတဲ့ ကိစ္စမျိုးအတွက်တော့ မလာကြပါနဲ့။ ဒီလိုလူမျိုးတွေဟာ သဘောကောင်းမှန်းသိတိုင်း အခွင့်အရေးတွေ ယူနေယင် ကျုပ်တို့လဲ မတတ်နိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့လခ တွေလဲ လျှော့ရလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ဖ၊ ဆ၊ ပ၊ လ ကို ဘယ်လောက်ပေးရမယ် အစရှိတဲ့ အချက်တွေကို စဉ်းစားရအုံးမယ်။ ကျုပ်တို့လူစရာ ရှိမယ်လဲ မဟုတ်ဘူး။ ရာထူးကိစ္စ ဟိုဟာကလေးရဖို့၊ ဒီဟာကလေးရဖို့ ဆိုတာတွေတော့ ဖ၊ ဆ၊ ပ၊ လ ဝါဒ စည်းမျဉ်းအတိုင်းသာဖြစ်မှာဘဲ။

ကျုပ်တို့ဆီလာလို့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့နှင့် ခင်ဗျားတို့နှင့် အတူတူဘဲ။ ကိုယ့်စည်း ကိုယ့်ကမ်းနှင့် တဦးနှင့်တဦး ကြီးကျယ်နေစရာ လူတွေမဟုတ်ပါဘူး။ ပြောစရာရှိ လာပြောပါ။ တိုင်စရာရှိ လာတိုင်ပါ။ တောင်းစရာရှိတာ တောင်းပါ။ အချင်းချင်း သဘောမျိုးဆက်ဆံကြပါ။ ပြီးတော့ ဟိုသတင်း ဒီသတင်း မဟုတ်တာတွေ ကြားလဲ မယုံပါနဲ့ ကျုပ်တို့ စိတ်မပြောင်းပါဘူး။

ဖျက်ဆီးဖို့ လုပ်နေတယ်

အချို့ အရင်းရှင်ကြီးတွေဟာ ငွေနှင့် ပေါက်ပြီး ကျုပ်တို့ ဖ၊ ဆ၊ ပ၊ လ ကြီးမှူးတဲ့ အစိုးရ အဖွဲ့နဲ့ ညီညွတ်ရေး တပ်ဦးကြီးကို ဖျက်ဆီးဖို့ လုပ်နေတယ်။ အားလုံး သတိကြီးကြီး ထားကြဖို့ လိုတယ်။ အခု သပိတ်ကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နက်ဖြန် ၁၁နာရီ အတွင်းဝန်ရုံးမှာ သပိတ်သမား ကိုယ်စားလှယ်တွေ နှင့် ကျုပ်ရယ်၊ သခင်မြရယ်၊ ဘဏ္ဍာရေး ဝန်ကြီး ဦးတင်ထွဋ်ရယ်၊ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးနှင့် လမ်းပန်း ဆက်သွယ်ရေး ဝန်ကြီး သခင်ဗစိန်ရယ် တွေကြပြီး၊ သပိတ်ကိစ္စတွေကို ဖြေရှင်းဖို့ စီစဉ်ထားတယ်။

ကျုပ် ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တခု ပြောနိုင်တယ်။ ကျုပ်တို့ဖက်ကတော့ ဒီကိစ္စတွေကို ရှည်လျားအောင် မလုပ်ဘူး။ အဲဒီဟာ မကြိုက်လို့ ရှည်ရှည်လျားလျား စခန်းသွားချင်ကြတဲ့ လူတွေရှိယင်လဲ သူတို့သဘောဘဲ။ ကျုပ်တို့ကတော့ မြန်မြန်ပြီးအောင် လုပ်ချင်တယ်။ လုပ်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကျေနပ်နိုင် မဲ့ တရားတဲ့တောင်းဆိုချက်တွေကို ရအောင် ကြိုးစားမယ်။ မရလို့ရှိယင် မရတဲ့အတိုင်း ဘာလုပ်မယ် ဆိုတာ ကျုပ်ဆုံးဖြတ်ပြီးဘဲ။ အဲတာ ခင်ဗျားတို့ သိစေဖို့ဘဲ။

တဖက်စီးနှင်းဖြစ်ဖြစ်

အခု ဗြိတိသျှ အစိုးရဖက်ကို လှည့်ပြီး စကားပြောချင်တယ်။ ကျုပ်သဘောကတော့ ဗြိတိသျှနဲ့ အကြောင်းကြောင်း ထောက်လို့ မိတ်ဆွေဖြစ်ချင်တယ်။ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ချင်လို့ ဒီလမ်းလိုက်ခဲ့တာဘဲ။

မိတ်ဆွေ ဖြစ်ချင်တယ် ဆိုပေမဲ့၊ သူ့မေဓာရီမှ ကိုယ့်မေဓာရီနိုင်မယ် ဆိုတဲ့ စကားလိုဘဲ၊ ကျုပ်တို့ ဖက်ကချည်း မဟုတ်၊ တဖက်ကလဲ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ကြီး အကျိုးကို ဖြည့်စွမ်းပေးမှ ဖြစ်မယ်။ တဖက်စီးနင်း ဖြစ်ဖြစ်၊ တဖက်စောင်းနင်း ဖြစ်ဖြစ် လုပ်ကြမယ်ဆိုယင် တဦးနှင့်တဦး မိတ်ဆွေ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ကျုပ်ရှင်းရှင်းဘဲ ပြောမယ်။ အခု ဘုရင်ခံကိုတော့ အခုထိတော့ လူတယောက်အနေနဲ့ ကျုပ်သဘောကျတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘိလပ်အစိုးရကို အထူးသဖြင့် ဗမာပြည်ရှိ ဥရောပတိုက်သားတွေကို သဘောကျပြီလို့ မပြောနိုင်ဘူး။ ဘုရင်ခံကိုတော့အခါလဲ ကျုပ်မြတ်သူနဲ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ချင်တယ် ဆိုတာကိုပြောခဲ့တယ်။ တချို့ကတော့ မြတ်သူတွေဟာ အခုအခါ အား အင်မတန် နဲ့ပြီးလျှင် ရှေ့ကျ ဆင်းဖို့ဘဲရှိမယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့ပေါင်းလို့ ဘာအကျိုးရှိမှာလဲ မေးမယ်။ ကျုပ်ကတော့ ဒီလိုမစဉ်းစားဘူး။ အားနဲ့နေတဲ့ အခါမို့ မြတ်သူနဲ့ မိတ်ဆွေ ဖြစ်ချင်တယ်။ ဒီလို ကျုပ်ပြောတာဟာ လက်တွေ့ နိုင်ငံရေး သဘော မဟုတ်ဘူး ဆိုချင်တဲ့ လူတွေ ရှိချင်လဲ ရှိမယ်။ ဘာပြောပြော ကျုပ်စဉ်းစားရသလောက် ကျုပ်သဘောထားဟာ ဒီအတိုင်းဘဲ။ ဒီအတိုင်းလုပ်မှာဘဲ။ လုပ်လို့မရယင် ကျုပ်တို့ အပြစ်မဟုတ်ဘဲ၊ မြတ်သူတို့ရဲ့ အပြစ်သာ ဖြစ်မယ်ဆိုတာ တိတိလင်းလင်း ကျုပ်ပြောလိုတယ်။

နတ်လဲမဟုတ်၊ မှော်ဆရာလဲ မဟုတ်

နောက်ဆုံး ... ကျုပ်အကြောင်းကို ခင်ဗျားတို့ကို နဲ့နဲ့ ပြောချင်တယ်၊ အခုအခါ ကျုပ်ဟာ (ပတ်ဗလစ် မှာ ပေါ်ပြူလာ ဖြစ်နေတဲ့လူဘဲ)။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ဟာ ဘုရားလဲ မဟုတ်၊ မှော်ဆရာ မျက်လှည့်ဆရာလဲ မဟုတ်။ လူဘဲ။ နတ်လဲ မဟုတ်၊ လူလောက်ဘဲ အစွမ်းရှိမှာဘဲ။ ကျုပ်အသက်ဟာ အင်မတန် ငယ်တယ်။ ကျုပ်အခု ထမ်းရတဲ့တာဝန်ဟာလဲ၊ တတိုင်းပြည်လုံးရဲ့ တာဝန်ကို ရှေ့ဆုံးက ထမ်းနေရတယ်။ ကျုပ်ကိုယ်ကို ဒီတာဝန်တွေ ထမ်းနိုင်အောင် အရည်အချင်း ပြည့်စုံတယ်လို့ မယူဆဘူး။ ပြီးတော့ ကျုပ် စိတ်တိုတတ်တယ်ဆိုတာကိုလဲ လူအများသိကြတာဘဲ။ ဒါ ကျုပ်နဂိုဘဲ။ အလုပ်ရှုပ်ပြီး အနောက်အရှက်များယင် စိတ်တိုတတ်တယ်။ ဒါကို ပြုပြင်နိုင်သမျှ ပြုပြင်ဖို့ ကြိုးစားမယ်။ သို့သော်လဲ ခင်ဗျားတို့လဲ စိတ်ရှေ့ရှေ့ထားကြပါ။ ကျုပ်လည်း စိတ်ရှေ့ရှေ့ ထားပြီး၊ ကနေပြတဲ့ အင်အားမျိုးထက် ဆထက်ထမ်းပိုး တိုးအောင် လုပ်ပြီး၊ ကျုပ်တို့ကလဲ ခင်ဗျားတို့အတွက် လုပ်တဲ့နေရာမှာ အားပေးမယ်ဆိုယင်၊ ကျုပ်တို့ လိုချင်တဲ့ လွတ်လပ်ရေး၊ လူထုကောင်းစားရေးတွေကို ရအောင် ပိုလုပ်နိုင်မယ်။ ပို အကျိုး ရှိမှာဘဲ။ ဒါကြောင့် လူထုတွေကို ဆက် တောင့်ထားကြပါအုံးလို့ ဆိုတာ ထပ်ပြောခဲ့ချင်တယ်။ ။

မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာ

၁-၉- ၁၉၄၆။

ကွန်မြူနစ်တွေကို ဘာကြောင့် ထုတ်ပစ်ရသလဲ

၁၉၄၆ ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၂၀ ရက်နေ့ ရွှေတိဂုံဘုရား အနောက်မုခ်၌ ပြောကြားခဲ့သော ကွန်မြူနစ်ပါတီအား ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ် မှ အဘယ်ကြောင့် ထုတ်ပယ်ခဲ့ရကြောင်း ရှင်းလင်းသောမိန့်ခွန်း။

ယနေ့အစည်းအဝေးကတော့ အများသိတဲ့အတိုင်းဘဲ။ ဖဆပလက ကွန်မြူနစ်တွေကို ဘာပြုလို့ ထုတ်ပစ်ရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း ရှင်းပြဖို့ပါဘဲ။ ဒီအကြောင်းတွေ ပြောရမယ်ဆိုရင် အများကြီးဘဲ။ ကျုပ်လဲ စိကာစဉ်ကာ ပြောဖို့ အချိန်မရဘူး။ ခင်ဗျားတို့လဲ နေပူမှာ သိပ်ကြာကြာ နေနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်ကြောင်းတွေကိုလဲဘဲ ပြန်ပြောသင့်သလောက် ပြောရမယ်။

ဖဆပလ၊ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ အားလုံး သိကြပြီး ဖြစ်ကြမှာဘဲ။ ဂျပန်ခေတ်ထဲမှာ တိတ်တိတ်ပုန်း ပေါ်လာတယ်။ ဒီအဖွဲ့ချုပ်ကြီးရဲ့ ဝါဒ လုပ်ငန်းစဉ်အရပ်ရပ်ကို ကျွန်တော်ဘဲ စတင်စီမံပြီး ကျွန်တော်နဲ့ တပ်မတော်ရဲ့ ကောင်းမှုကြောင့် ဂျပန်တွေ ပြန်ချဖို့ ဆိုတဲ့ လုပ်ငန်းဟာ အဲဒီကျမှဘဲ ကျကျနန ဖြစ်လာတော့တယ်။

အစတုန်းကဆိုရင် ကွန်မြူနစ်တွေဆိုတာလဲ မပြောပလောက်ပါဘူး။ အလုပ်လဲဘဲ တကယ် မရှိပါဘူး။ ပြီးတော့ သူတို့ဝါဒကလဲ “အင်္ဂလိပ်လားလင် လက်နက်ချလိုက်”ဆိုတဲ့ ဝါဒလောက်ဘဲ ရှိတယ်။ အဲတာနဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့ တွဲမိမှ ဒီလို မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဂျပန်ကို တော်လှန်ဖို့ အပြင်းအထန် စီစဉ်ရမယ်။ လူထု လုပ်ငန်းတွေလဲ ထက်ကြပ် လုပ်နိုင်အောင် စီစဉ်ရမယ်။ ဗမာလူထုတွေ ဖွဲ့စည်းနိုင်သလောက် ဖွဲ့စည်းပြီး လက်နက် ရနိုင်သလောက် လက်နက်စွဲကိုင်ခိုင်းပြီး လုပ်ထားမှ ဂျပန်ကို ချပြီးတဲ့နောက် လွတ်လပ်ရေး အင်အားစု ဖြစ်လာနိုင်မယ်။ ဒီလိုမဟုတ်ယင် ပခုံးပြောင်းတဲ့ အလုပ်လောက်သာ ဖြစ်မယ်လို့ ကျုပ်တို့ ပြောခဲ့တယ်။

အဲဒီတော့မှ သူတို့ လုပ်ငန်းစဉ် နဲ့နဲ့မှန်လာတယ်။ ဒါတောင် တကယ့် တကယ် လုပ်ကြတမ်းဆိုတဲ့ အရေးကျတော့ ဆန့်ငင်ဆန့်ငင်နဲ့ မလုပ်ရဲ မကိုင်ရဲ ဖြစ်ပြီး လက်နက်နဲ့ ထကြွပုန်ကန်ဖို့ အပြင်းအထန် စီစဉ်ရမယ်လို့ ကျုပ်ပြောတာကို သခင်သန်းထွန်းနဲ့ ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင်အချို့က ဒီလိုလုပ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ အနုပဋိလောမဝါဒနဲ့ မကိုက်ဘူးလို့ ပြောကြသေးတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျုပ်တို့ လုပ်ကြတော့မှ ကျုပ်တို့ရဲ့ လူအား၊ ငွေအား၊ လက်နက်အား၊ ဉာဏ်အား တွေနဲ့ ဂျပန် ချမဲ့ လုပ်ငန်း အစီအစဉ်များ တွင်ကျယ်လာတယ်။ ဒီလို ဖြစ်လာတယ်ဆိုရင်ဘဲ နားတောင်းရောင်ကြောင့် ပါးပြောင်ဆိုတာလို ကွန်မြူနစ်တွေလဲ တက်လာကြတာဘဲ။ ကျွန်တော်တို့ကလဲ ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို မပစ်ပယ်တော့ သူတို့ ဒီလိုတက်လာတာကိုလဲ ဘာမှ မနာလို မရှိပါဘူး။ သူတို့ချည်း ဟိုဟာဒီဟာတွေ

လုပ်သလို အသားယူသွားတာတွေကိုလဲ မချေပပါဘူး။ သူတို့ညစ်တာတွေ၊ ခြေထိုးတာတွေ၊ ကလိန်ကျတာတွေကို အများကြီး မကျေနပ်ပေမဲ့ အချင်းချင်းသာ အတွင်းရေးလောက်ဘဲ ပြောကြတယ်။ အပြင်ကို မထုတ်ပါဘူး။ သူတို့ကတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး။ ပေးထားတဲ့ ကတိတွေဖျက်၊ အတူတူ ဆုံးဖြတ်တော့ တမျိုး၊ လုပ်တော့တမျိုး၊ ဒါတွင်မကဘူး၊ မဟာမိတ်တွေဆီကို လူလွှတ်ဖို့ဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ မဟာမိတ်တွေဆီက ရတဲ့ လက်နက်နဲ့ရွှေငွေ အကူအညီဘဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့ချည်း ကျိတ်လုပ်ကြတယ်။ အဲတာတွင် မပြီးသေးဘဲနဲ့ ကျွန်တော်တို့ကိုဘဲ မျက်ကန်းမျိုးချစ်တွေ၊ သွေဖီရေးသမားတွေ၊ ဖက်ဆစ်သမားတွေ အစရှိသည်ဖြင့် တိုးတိုးတမျိုး၊ ကျယ်ကျယ်တမျိုး ကျုပ်တို့ ကွယ်ရာမှာ ဆဲသေးတယ်။

အထူးသဖြင့် အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်တွေ ပြန်ဝင်လာတဲ့အခါ ဆိုရှယ်လစ်တွေက လက်နက်စုတယ်။ တပ်မတော်က ဘာတွေ လုပ်နေတယ်၊ အင်္ဂလိပ်ကို ပြန်ချဖို့ လုပ်နေတယ်လို့ စာရေး ပေးလိုပေး၊ စစ်အုပ်ချုပ်ရေးနဲ့ ပင်းလိုပင်း၊ လုပ်ကြတယ်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ဗမာ့တပ်မတော် ဆိုလိုရှိယင် ဖျက်ဖို့ တိုက်တွန်းကြတယ်။ ကျုပ်ဆီမှာ သခင်စိုးက ရေးပြီး သခင်သန်းထွန်း လက်မှတ် ထိုးထားတဲ့ စာတစောင်တောင် ရှိသေးတယ်။ အဲတာတွေလဲ ကျုပ်တို့ အင်မတန် သည်းခံရတယ်။ သူတို့အလို လိုက်ပြီး လက်နက်ချရမယ်ဆိုလို့ လက်နက်တွေ ချခဲ့ရတယ်။ ကျုပ်တို့ ကန့် သွားတုန်းကဆိုယင် ကိုသိန်းဖေက တပ်မတော်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျားတို့ လက်နက်အားကိုး မလုပ်စေချင်ဘူး။ အေးအေးချမ်းချမ်း ပြုပြင် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ဖို့ လိုတယ်။ လွတ်လပ်ရေးကို အေးချမ်းသာယာစွာဘဲ အရယူဖို့ ပြောသေးတယ်။ အဲဒီလို သူတို့က ဗမာတိုင်းပြည်ကို သစ္စာဖောက်ခဲ့တဲ့ အင်္ဂလိပ်ရဲ့အလိုတော်ရိလမ်းတွေကို လိုက်ခဲ့လို့ အခုထိ ကျုပ်တို့ လိုက်ပြီး ဗမာပြည်နိုင်ငံရေးကို ဆည်နေရတုန်းဘဲ။ အင်္ဂလိပ်တွေ ဝင်လာစက ကျုပ်သာ လက်နက်ကိုင်ပြီး သူပုန် ထချင်ယင် မခက်ခဲပါဘူးလို့ ဘုရင်ခံဟောင်း ဆာဒေါ်မန်စမစ်က လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀ ရက်လောက်က ဘီလပ်မှာ ပြောခဲ့တယ်။ ကျုပ်ရဲ့ အကြံအစည်တွေဟာလဲ ဒီတုန်းက ဘယ်လို ရှိတယ်ဆိုတာဟာ စာရွက်စာတန်းတွေ ရှိတန်သလောက် ရှိပါသေးတယ်။ အခုန ဒေါ်မန်စမစ် ပြောသလို လက်နက်နဲ့ ထချဖို့ မခဲယဉ်းဘဲနဲ့ ကျုပ်တို့ ဘာလို့ မလုပ်ရသလဲ ဆိုတာကိုသာ ဒေါ်မန်စမစ် သိခဲ့ယင်၊ သူ့မိန့်ခွန်းထဲမှာ ဗြိတိသျှ အင်ပါယာကြီးက သခင်စိုး၊ သခင်သန်းထွန်း၊ ကိုသိန်းဖေတို့ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ဦးမှာဘဲ။

အဲဒီလို သစ္စာဖောက် လုပ်ငန်းတွေက တဖက်၊ ကျုပ်တို့ အလုပ်လုပ်တဲ့ အချင်းချင်းတွေကို ခြေထိုးတာတွေ၊ ကလိန်ကျတာတွေက တဖက်၊ အဲဒီဟာမျိုးတွေ လုပ်ပြီး သူတို့ပါတီ ကြီးပွားအောင် လက်ဦးယင်ပြီးရော ဆိုပြီး ဟိုဆိုင်းဘုတ်၊ ဒီဆိုင်းဘုတ် တွေတင်၊ သူတို့လူတွေက နေရာတကာမှာ ဝင်ပြီး ကြိုးကိုင်ထား။ ဒီပြင်လူတွေကို ကန်ထုတ်သလို လုပ်။ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ တို့ ကျုပ်နာမည်တို့ကို

ရောင်တော်ပြန် သုံးပြီး သူတို့ အားစုတာနဲ့ လူထုအစည်းအရုံး စင်ပြိုင်တွေ ပေါ်။ လူထုထဲမှာလဲ ရှုပ်ရှုပ်ထွေးထွေး ဖြစ်၊ ပါတီတွေကလဲ ဟိုကပေါ် ဒီကပေါ်၊ ဖဆပ၊လ လုပ်ငန်းဆိုလဲဘဲ ဖဆပ၊လ ထဲမှာ သူတို့တတွေ အများအပြား ရာထူး ယူထားပေမဲ့ ဘာမှ မလုပ်ဘူး။ ပစ်ထားတယ်။ သူတို့ ပါတီ လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ကြတယ်။ အဲဒါနဲ့ဘဲ ဖဆပ၊လ လုပ်ငန်းတွေဟာ မတွင်ကျယ်ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့သာ မှန်တယ်၊ ဒီပြင်လူတွေက မမှန်ဘူးဆိုပြီး နေရာတကာမှာ တင်စီးတင်စား လုပ်တယ်။ အဲဒါနဲ့ ကျုပ် သူတို့ကို မေတ္တာနဲ့ဘဲ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ သတိပေးတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဒါမျိုး လုပ်ယင် ဖဆပ၊လ ကြီး ကွဲလို့ ခင်ဗျားတို့ တက်မယ်ထင်လို့လား၊ ခင်ဗျားတို့ကို အင်္ဂလိပ်က စစ်တိုက်တုန်း သုံးပေမဲ့ စစ်ပြီးတဲ့အခါ ဆော်လိမ်မယ်။ ကျုပ်တို့ အချင်းချင်း မညီညွတ်မဲ့ အလုပ်တွေ မလုပ်ပါနဲ့လို့ ကျုပ် အကြိမ်ကြိမ် ပြောခဲ့တယ်။ မရဘူး။ လုပ်မြဲ လုပ်တာဘဲ။ ဆိုရှယ်လစ်တွေကို ကြိဖန်အပြစ်ရှာ၊ ပြော၊ ရေး၊ လက်ဝဲ ညီညွတ်ရေးကို လုပ်ပြီး ပြန်ဖျက်၊ ဖဆပ၊လ ကြီးကို ကွန်မြူနစ်ပါတီအတွက် အလွဲသုံးစားလုပ်၊ တရားသဖြင့် သူတို့ အလုပ်လုပ်လို့ ဖဆပ၊လထဲမှာ ကွန်မြူနစ်တွေ တွင်ကျယ်လာတယ် ဆိုယင်လဲ ဟုတ်ပါရဲ့။ ကျုပ်တို့ကလဲ ကြည်ဖြူပါတယ်။

အခုတော့ ဒီလို မဟုတ်ဘူး။ ဖဆပ၊လ က ရာထူးတွေကိုတော့ လက်ခံထားတယ်။ ဖဆပ၊လ အလုပ်ကိုတော့ ကောင်းကောင်း မလုပ်ဘူး။ နာမည်ရစရာ ရှိပြီဆိုယင် ကွန်မြူနစ်ပါတီ နာမည်နဲ့လုပ်တယ်။ လုပ်လို့ မဟန်ဘူးဆိုယင် ဖဆပ၊လ ကို လာထိုးအပ်ပြီ။ အဲဒါမျိုးတွေ ချည်းဘဲ။ ကျုပ်တို့ကလဲ သည်းခံနိုင်သလောက် သည်းခံပြီး လုပ်ပေးတာဘဲ၊ ပဲခူးဘက်မှာ အငတ်ပြဿနာတွေ ဖြေရှင်းကြတယ်။ ပဌမ သူတို့ အသားရမည်ထင်တုန်းက သူတို့ ပါတီနာမည်နဲ့ လုပ်တယ်။ ကိုးရိုးကားရား ဖြစ်တော့မှ ဖဆပ၊လ ကို လာအပ်တယ်။

ဖဆပ၊လ ဆုံးဖြတ်ပြီး အလုပ်တွေကို ဖဆပ၊လ နာမည်နဲ့သာ လုပ်ရမယ်လို့ သူတို့ရော၊ ကျုပ်တို့ရော သဘောတူ စည်းကမ်း သတ်မှတ်ထားတယ်။ ဒါတွေ ဖောက်ဖျက်ပီး သူတို့ လုပ်တာဘဲ။ ဒါနဲ့ သူတို့တတွေ လုပ်ပုံတွေဟာ မှုကိုက မမှန်တော့ မှားပြီးရင်း မှားရင်း ဖြစ်လာတယ်။ သူတို့တတွေအများ ဖြစ်တာနဲ့ဘဲ ကျုပ်တို့ ဖဆပ၊လ မှာလဲဘဲ ခဏခဏ ဂယက်ရိုက်တယ်။ သူတို့ဟာက ခုတမျိုး ခုတမျိုးဘဲ၊ ဘကြီးဘဘေ ဆိုလဲ သူတို့ဘဲ။ အင်္ဂလိပ်သူလျှို့ ဘဘေ ဆိုလဲ သူတို့ဘဲ၊ ငြိမ်းချမ်းသာယာစွာ လွတ်လပ်ရေး ယူရန် ဆိုတာလဲ သူတို့ဘဲ။ ခုချက်ချင်းဘဲ တော်လှန်ရေး လုပ်ရမယ်လို့ ပြောတာလဲ သူတို့ဘဲ။ လုပ်တော့ မလုပ်ပါဘူး။ လက်ဖဝါးလို မှောက်ချည်လှန်ချည် သိပ်နိုင်တဲ့လူတွေဘဲ။ သူတို့ ဒီလို ပြောင်းလဲတာဟာ ဘာမှ ခြေခြေမြစ်မြစ် မရှိဘူး။ တကယ် ချကြဖို့ဆိုလို့ စဉ်းစားတဲ့အခါ တော်ရိရော်ရိ လုပ်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ဘေးကျတော့ ကျုပ်တို့တတွေကဘဲ စေ့စပ်ရေးသမားတွေ ဖြစ်သလို၊ သူတို့ကတော့ မဟုတ်သလို၊ အတူတူ သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ပြီး လုပ်ကြတာကို သူတို့ သဘောမတူလေဟန်၊ သူတို့ဘဲ သတ္တိရှိလေဟန်၊

မဟုတ်မမှန် ပြောကြသေးတယ်။ ဥပမာ ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ကိစ္စတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး စီတန်းလမ်းလျှောက်ပွဲ လုပ်တုန်းက အမိန့်ယူဖို့ ဘာဖို့ဆိုတာ ကွန်မြူနစ်တွေကဘဲ အဆိုသွင်းတာဘဲ။ တခြားလူတွေက ထောက်ခံတယ်။

ကျုပ်တို့ကတော့ အတွင်းသိ၊ အစင်းသိတွေ ဖြစ်တော့ သခင်စိုး ဘယ်လောက် သတ္တိရှိတယ်၊ ကိုသိန်းဖေ ဘယ်လောက် သတ္တိရှိတယ်၊ သခင်သန်းထွန်း ဘယ်လောက် သတ္တိရှိတယ်၊ ဒီပြင်လူတွေ ဘယ်လို ဆိုတာတွေ သိလို့ မလွမ်းပါဘူး။ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းတွေလဲ မပြီးသေးပါဘူး။ ဘယ်စခန်းအထိ လုပ်ရမယ် ဆိုတာလဲ မသိသေးပါဘူး။ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းကို ဆက်လက်ပြီး အပြီးတိုင် လုပ်ကြတဲ့နေရာမယ်၊ ဘယ်သူ ဘယ်လို သတ္တိရှိလို့ ဘယ်သူက ဘယ်လို ခြေသာတယ် ဆိုတာတွေ ပြီးခဲ့တဲ့အဖြစ်အပျက်တွေကရော၊ နောင်လာမယ့် အဖြစ်အပျက်တွေကရော သက်သေခံပါလိမ့်မယ်။ ကျုပ် ရဲရဲကြီး ပြောရဲပါတယ်။

သတ္တိချင်း စမ်းမယ်ဆိုယင်တော့ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် တကယ်တမ်း လုပ်တမ်းဆိုယင် ထွက်ခဲ့ပါ။ မဟိန်းတမ်း၊ မဟောက်တမ်း၊ တကယ်လုပ်တမ်း ပြိုင်ရဲပါတယ်။ ကျုပ်အကြောင်းတွေလဲ ခင်ဗျားတို့ သိတန်သလောက် သိကြမှာဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ အကုန်တော့ ဘယ်သူမှ သိကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ကလဲ မကြားချင်ပါဘူး။ ကျုပ်နိုင်ငံရေး လုပ်လာတာ ကြားချင်လို့လဲ လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရစေချင်လို့ ဗမာတွေ ကောင်းစားစေချင်လို့ လုပ်တာပါ။ ကျုပ်က နိုင်ငံရေး မလုပ်ရလို့ ထမင်းငတ်သွားမယ့်လူမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ငံရေးလုပ်တာ ကျုပ်အဖို့မယ် မြတ်တယ်လို့ကို မထင်ဘူး။ အရှုံးကြီးနဲ့ချည်း လုပ်နေရတာဘဲ။

ယခုဝန်ကြီး ဖြစ်ရပေမဲ့ ကျွန်တော့်မှာ ဘာမှ ထူးခြားခြင်း မရှိပါဘူး။ ဂျပန်ခေတ် တခေတ်လုံးကလဲ စစ်ဝန်ကြီးဆိုပြီး ကျွန်တော့်မှာ အဝတ် နှစ်ထည် သုံးထည်ကလွဲပြီး အပို မရှိခဲ့ပါဘူး။ ယခုခေတ် ရောက်ပြန်တော့ ဒါတွေကို ဝတ်နေရတာဘဲ။ ယခု ဝတ်နေတဲ့ ဘောင်းဘီနှင့် အင်္ကျီတောင် ယခု ဝန်ကြီးရာထူးကို ဝင်ယူပြီးမှ မိတ်ဆွေတွေက ကြည့်မကောင်းလို့ အတင်း အချုပ်ခိုင်းတာနဲ့ ကြိဖန်ပြီး ချုပ်လိုက်ရတယ်။ ယခု ဝန်ကြီးအဖြစ်နှင့် လခ ဘယ်လောက် ယူမယ်ဆိုတာ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂ က ဆုံးဖြတ် မပေးသေးဘူး။ ဘယ်လောက်ဘဲ ဆုံးဖြတ် ဆုံးဖြတ် ကျုပ်မှာ စားလောက်ရုံလောက်က ပိုမှာ မဟုတ်ဘူး။

ပိုက်ဆံ မရလို့ ဂုဏ်ဆိုတာကတော့ ဝန်ကြီး ဖြစ်ရတဲ့အတွက် ဘယ်လောက်များ တက်သွားသလဲလို့ မေးကြစမ်းပါ။ ယခုလို မီးတောင်ကြီးပေါ်မှာ တက်ထိုင်နေရတာနဲ့ တူတဲ့ ဝန်ကြီးရာထူးဆိုတာ ခုနေအခါ ကျုပ်တို့ ယူချင်တာ မဟုတ်ဘူး။ တိုင်းပြည်ရဲ့ အကြောင်းကြောင်းတွေ ထောက်ပြီး မျက်စိမှိတ်ပြီး စွန့်ယူရတာဘဲ။ လူထုကြီးက ကျုပ်ကို ပေးထားတဲ့ လူထုခေါင်းဆောင် ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ကို

ဝန်ကြီးဆိုတဲ့ ဂုဏ်ထက် ကျုပ် ပိုမက်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ မှတ်ထားလိုက်ကြပါ။ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာဆိုယင် ဝန်ကြီးဆိုတဲ့ ဂုဏ်ဟာ လူထုခေါင်းဆောင်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ရဲ့ ခြေဖျားမှာ ကပ်နေတဲ့ ခြေမှုန့်လောက်ဘဲလို့ ကျုပ် မှတ်ထားပါတယ်။

ဒါကြောင့်လဲ လွန်ခဲ့တဲ့ သပိတ်ကိစ္စကြီးတွေကို ဖြေရှင်းပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက် ကျန်အရေးကြီးတဲ့ အတွင်း လုပ်ငန်းတွေကို တခြားလူတွေနှင့် လွှဲထားပြီး လူထုလုပ်ငန်းကို ထွက်လုပ်ဖို့ ကျုပ် ဝန်ကြီးရာထူးက ထွက်စာတင်ထားတယ်။ ဖခါပလ အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့က ဆိုင်းထားသေးတဲ့အတွက် ကျုပ် မထွက်ခဲ့ဘူး။

ကျုပ်တို့ ယခုလို အစိုးရ အဖွဲ့ထဲမှာ ဝင်ပြီးထားတာနဲ့ လူထုလိုချင်တာတွေ အကုန်လုံးကို ကျုပ်တို့ လုပ်ပေးနိုင်မယ်လို့ ကျုပ်တို့ ဘယ်တုန်းကမှ လူထုကို တပတ်မရိုက်ခဲ့ဘူး။ အကုန်လုံး လုပ်ပေးနိုင်ဖို့ ဆိုတာလဲ လွတ်လပ်ရေး ရတောင် ချက်ချင်း လုပ်ပေးနိုင်မယ် မဟုတ်ဘူး။ နေ့ချင်းညချင်းတော့ ပဒေသာပင် ပေါက် မပြနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ ဖခါပလ က အစိုးရ အဖွဲ့ထဲ ဝင်တဲ့အခါ တိုင်းပြည်ကို ကြေညာတဲ့ ကြေညာချက်ကို သေသေချာချာ ပြန်ဖတ်ကြည့်ပါ။ ကျုပ်တို့ ဘာပြောထားတယ် ဆိုတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။

ကျုပ်တို့ အစိုးရ အဖွဲ့ထဲ ဝင်လာပေမဲ့ ဒီအစိုးရအဖွဲ့ဟာ အမျိုးသား အစိုးရရဲ့ အရည်အချင်း၊ အခွင့်အရေး အလုံးစုံနဲ့ ညီညွတ်ပြီ၊ ကိုက်ပြီလို့ မယူဆသေးဘူး။ ပြီးတော့ ဒီအစိုးရဟာ လွတ်လပ်တဲ့ နိုင်ငံကို တဖြောင့်ထဲ ပို့ပေးမဲ့ ယာယီအစိုးရလို့လဲ မဆိုနိုင်ဘူး။ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးဟာလဲ သေချာပြီ မကြာခင် ရတော့မယ်လို့ မဆိုနိုင်သေးဘူး။ အစိုးရ အမှုထမ်းများနဲ့ အခြား လူအတန်းအစားတို့ရဲ့ လက်ငင်းပြဿနာများကို ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့အတွက် တကြောင်း၊ ခြောက်လခန့်တွင် တရားသဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပနိုင်ရန် တကြောင်း၊ အခြား လက်ငင်းပြဿနာတွေကို ဖြေရှင်းနိုင်ကောင်း ဖြေရှင်းနိုင်ပြီး နေသူရိန် ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း အမျိုးသား အစိုးရအဖွဲ့ ဖွဲ့စည်းနိုင်မယ့် အခြေသို့ တိုးတက်ပြီး လှမ်းသွားနိုင်ကောင်း လှမ်းသွားနိုင်မဲ့ အခြေခံများ ရပြီ ထင်လို့သာ ဝင်လုပ်ကြည့်တာဘဲ။ ဒီလို ကျုပ်တို့ တိတိလင်းလင်း ကြေညာခဲ့တယ်။ အဲဒီလို ရှင်းရှင်း ပြောထားရက်နဲ့ အချို့က နဝေတိမ်တောင် စကားတွေ ပြောကြသေးတယ်။ အဲဒါတွေတော့ အကျယ် ရှင်းနေဖို့ အချိန် မရှိဘူး။ တခုလောက်ဘဲ ပြောပြမယ်။

ကျုပ်တို့ ရတာတွေဟာ အိန္ဒိယလို မဟုတ်ဘူး လို့ ပြောကြတယ်။ ဘယ်လို မဟုတ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ ကျကျနန သိသေးတာ မဟုတ်ဘူး။ ဥပမာ ‘လန်ဒန်တိုင်း’ လို သတင်းစာ ခေါင်းကြီးပိုင်းကနေပြီး အိန္ဒိယပြည်မှာလို ဗမာပြည်မှာလဲ ကြားဖြတ်အမျိုးသား အစိုးရ သဘောမျိုး ဥပဒေအရ မဟုတ်သေးသော်လဲ လက်တွေ့သဘော ဖြစ်နေပြီလို့ ဆိုတယ်။ ကိုင်း - ဒီဟာကို

ဘယ့်နှယ်ပြောမလဲ၊ “နေရှူး”အစိုးရလဲ တကယ်ပြောရမယ်ဆိုယင် ဘုရင်ခံချုပ်ရဲ့ အမှုဆောင်အဖွဲ့ဘဲ၊ လက်တွေ့တော့ ကြားဖြတ် အမျိုးသားအစိုးရသဘောမျိုး လုပ်ရစေမယ်လို့ ဆိုထားတာဘဲ၊ ဘယ်လောက်အထိ ဟုတ်တယ်၊ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်တို့ ယခု မသိနိုင်သေးဘူး။

တချို့က ပြောကြတယ်။ ကာကွယ်ရေးနဲ့ နိုင်ငံခြားရေးဌာနကို ကျုပ်ကို ပေးပေမဲ့ ဘုရင်ခံရဲ့ အတိုင်ပင်ခံသာ ဖြစ်တယ်လို့။ ဘာမှ သေသေချာချာ မသိကြဘဲ ရမ်းပြောနေကြတာဘဲ။ အိန္ဒိယနဲ့ မတူဘူးလို့ ပြောကြတယ်။ အဲဒီဟာ သဘောရော၊ လက်တွေ့ရော တူအောင် ယခု နိုဝင်ဘာလမှာ စတင်ကျင်းပမည့် ဘိလပ်ပါလီမန် အတွင်းမှာ ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်လို့ ကျုပ်တို့ ပြောထားတာဘဲ။ ကျုပ်တို့ဟာ လက်တွေ့ကို ကြည့်ပြီးတော့ ဝေဖန်ရမယ်။ အိန္ဒိယနဲ့ ဗမာပြည် အစရှိသည်အားဖြင့် နှိုင်းယှဉ်တဲ့အခါမယ်၊ တူတဲ့အချက်တွေ၊ မတူတဲ့အချက်တွေ အဲဒါတွေကိုလဲ ကြည့်ဖို့လိုတယ်။ အိန္ဒိယပြည်က ကျုပ်တို့ထက် အဆပေါင်းများစွာ နယ်ကျယ်တယ်၊ လူများတယ်၊ ပစ္စည်းပေါတယ်၊ ကုလား လေတပ်၊ ရေတပ်၊ ကုန်းတပ် အစုံအလင် ရှိတယ်။ ရွေးကောက်ပွဲတွေ လုပ်ပြီးပြီ။ ဒါတွေကိုလဲ ကြည့်ရမယ်။

ကျုပ်တို့ကလဲ ဘယ်ဟာမှလဲ မဖုံးဘူး။ ကျုပ်တို့ရဲ့ မူလဝါဒ လုပ်ငန်းရည်ရွယ်ချက်တွေကိုလဲ ပစ်ပယ်ထားတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါတွေလဲ ဆက်လုပ်မယ်လို့ ဆိုထားတယ်။ အဲဒီလို ပြောဆိုပြီး ရာထူး ယူခဲ့တယ်။ အတူတူချင်း ရာထူးယူတာဘဲ။ ကွန်မြူနစ်တွေက ငပြူးထက် တမူးဖိုး ပိုရှုလိုက်ချင်ကြသေးတယ်။ ကျုပ်တို့ အတွင်းသိတဲ့ လူတွေကတော့၊ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ် သိပါတယ်။ ကျုပ် ရှင်းရှင်း ပြောမယ်၊ ကွန်မြူနစ်တွေက ပဌမ ရာထူး နှစ်နေရာ လိုချင်တယ် ပြောတယ်။ သူတို့ အဲဒီတုန်းက ဘာတွေ တောင်းပါ။ အဲဒါတွေ ရမှ ရာထူးလက်ခံပါ။ ဒီလို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ နှစ်နေရာ မရနိုင်တော့မှ ခြေထိုးတာဘဲ။ ရာထူးယူတော့ ကိုယ့်နောက်လိုက်ငယ်သားတွေ ကျေနပ်အောင် ကျုပ်တို့ ယူချင်လို့ ယူရတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဖါဆာပလ က လူကြီးတွေ ယူချင်လို့ သူတို့ကို ထိန်းဖို့ သိမ်းဖို့ ဝင်ယူရတာပါ။ အဲဒီလို သဘောမျိုးနဲ့ သူတို့ နာမည်ကြီးမှု၊ သူတို့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ် တည်တံ့မှု၊ နောက် ရွေးကောက်ပွဲကျယ်င် သူတို့ အသားယူနိုင်ဖို့၊ ကျုပ်တို့ ဖါဆာပလ ဘာဖြစ်သွားသွား ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ လုပ်ကြတာဘဲ။

ရွေးကောက်ပွဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အလံနီ ကွန်မြူနစ်တွေနဲ့ သိန်းသန်း ကွန်မြူနစ်တွေက ပြောင်ချော်ချော် ပြောနေကြတယ်။ အမှန်စင်စစ် ရွေးကောက်ပွဲဆိုတာကို အခြား ဘယ်နည်းမှ မရှိနိုင်တဲ့ လမ်းမှန်ကြီးအနေနဲ့ မယူဆပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကွန်မြူနစ်တွေ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ပြောတာ၊ ကျုပ်ကတော့ ရယ်ချင်တယ်။ အိန္ဒိယပြည်က ကွန်မြူနစ် (ဂျီ.ရီ) ဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်လလောက်က ဘာစာ ရေးလိုက်သလဲဆိုလို့ ရှိယင်၊ မင်းတို့ ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ကြ၊ ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးလို့ရှိယင်

(Major Political Development) နိုင်ငံရေး အခြေအနေ အကြီးအကျယ် ပြောင်းလွဲလာလိမ့်မယ်ဆိုပြီး စာရေးလိုက်တယ်။ ဒါတွေ ကျုပ် သိပြီးပါ။ မပြောချင်လို့ နေတာဘဲ။

ကျုပ်တို့ ရာထူးယူတာလဲ ဘာမှ မကြာသေးပါဘူး။ အရက် ၂၀ လောက် ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒီ အရက် ၂၀ ထဲမှာ ပဌမ ငါးရက်၊ ခြောက်ရက်လောက်က ဟိုတုန်းက သပိတ်ကိစ္စတွေ ဖြေရှင်းရတယ်။ ကျုပ်တို့ သပိတ်သမားအများ ကျေနပ်အောင် ဖြေရှင်းခဲ့တယ်။ ဒါ ကျုပ်တို့ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း လုပ်ခဲ့တာပဲ။ ကွန်မြူနစ် ဝန်ကြီးလဲ သဘောတူခဲ့တာဘဲ။ အဲဒါကိုဘဲ ကျုပ်ကို လူညာဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ပြောသေးတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီ သပိတ်တွေကဘဲ ဗမာပြည်ကြီး တော်လှန်ရေး လုပ်ရမလို့ ပြောကြသေးတယ်။ ယခု “အလံနီ” တို့ ၊ “သိန်း-သန်း”တို့ ဆိုတဲ့ ကွန်မြူနစ် အမည်ခံ ခေါင်းဆောင်တွေဟာ တော်လှန်ရေးသမား ဘယ်လောက် စစ်တယ်ဆိုတာ တဖြည်းဖြည်းတော့ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင် ပိုသိလာမှာဘဲ။ ကျုပ်တော့ သိပ်ပြီး မပြောလိုဘူး။ သို့ပေမဲ့ နည်းနည်းပါးပါးတော့ ပြောခဲ့မယ်။

ယခု “သိန်း-သန်း” ကွန်မြူနစ်တွေက အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်တွေ ချက်ချင်း ထွက်သွားရမယ်၊ ဘာရမယ်၊ ညာရမယ်နဲ့ အသံကောင်း ဟစ်နေကြတယ်။ အော်လို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး၊ လုပ်မှ ရမှာ။ အဲဒီတော့ ကျုပ်က သူတို့ကို မေးချင်တယ်။ အင်္ဂလိပ်တပ်တွေ ချက်ချင်း ထွက်သွားအောင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ၊ ပြောပြစမ်းပါ။ ဖါဆ၊ပ၊လ ကို ခု ဆဲနေကြတဲ့ အချောင်သမား နိုင်ငံရေးသမားကြီးတွေနဲ့ သူတို့ တလေထဲ မှတ်နေတာသာ တွေ့ရတယ်။ ဒီဟာမျိုးကို သူတို့ ကွန်မြူနစ် စကားမျိုးနဲ့ ပြောရမယ်ဆိုယင် (Revolutionary Phrase Mongering) တော်လှန်ရေး ဗန်းပြ စကားတွေ သုံးပြီး သူတို့ရဲ့ တကကယ့်အချောင်သမားဝါဒကို ဖုံးဖို့၊ ဖိဖို့ လုပ်တာဘဲ။

သပိတ်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့ အတွင်းမှာတော့ ကွန်မြူနစ်တွေက သပိတ်သမားတွေ ကြာကြာမခံနိုင်ဘူး။ ထမင်းထုပ်ပေးရတဲ့ လူတွေလဲ ညည်းကုန်ပြီလို့ ပြောတယ်။ အဲဒီလို ပြောတဲ့လူဟာ ကွန်မြူနစ် အမည်ခံ သခင်ချစ်ပါဘဲ။ အထဲမယ်တုန်းက ကျုပ်က မစ္စတာရာဇတ်ကို ဝန်ကြီး တနေရာ ပေးရယင် ဘယ့်နှယ်လဲ မေးတယ်။ သူတို့ကဘဲ မလိုသေးပါဘူးလို့ ပြောတယ်။ ကရင် အမျိုးသားတွေအတွက် ကျုပ်နဲ့ သခင်နု လုပ်ပေးတယ်။ အဲဒါလဲ တချို့ လူတွေဆီ သွားပြီး တမျိုး ပြောလိုက်သေးတယ်။ အဲဒီလောက် ဗလောင်းဗလဲနိုင်တဲ့ လူတွေ။

အဲဒါနဲ့ ကျုပ်တို့ ပဌမ သပိတ်တွေမှ ကောင်းကောင်း မလှန်ကြသေးဘူး။ အောက်တိုဘာလ ၅ ရက်နေ့မှာ ကွန်မြူနစ်တွေ ကြီးစိုးနေတဲ့ အလုပ်သမားသမဂ္ဂက ၁၁ ရက်နေ့ ကျေနပ်အောင် အကြောင်း မပြန်နိုင်ရင် သပိတ်တွေ မှောက်မယ်ဆိုပြီး နို့တစ် ပေးခဲ့တယ်။ ခင်ဗျားတို့ဘဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ တဖက်ကလဲ ကျုပ်တို့ ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ရေး ချုတ်ချယ်တဲ့ ဥပဒေတွေ ဖျက်ဖို့

လုပ်နေတယ်။ ယခု ၉ ရက်၊ ၁၀ ရက် အတွင်းဆိုယင် ဗမာပြည် ကာကွယ်ရေး နည်းဥပဒေတွေ ပယ်ဖျက်နိုင်လိမ့်မယ်။ ခု ဖမ်းထားတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေကိုလဲ ယခုဘဲ လွှတ်ဖို့ လုပ်နေပြီ။ လတ်တလော ဥပဒေတွေကိစ္စ၊ တခြား ဖခါ၊ဖလ က ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်တဲ့ ပြည်သူ့လွှတ်လုပ်ရေးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စ အရပ်ရပ်တွေကိုလဲ တပြိုင်နက် လုပ်နေရတယ်။ ဘဏ္ဍာရေး အာဏာ တင်းပြည့်ရဖို့လဲ တောင်းထားတယ်။

ယခုလာမည့် ပါလီမန်မှာ ဗမာပြည် တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် ခေါ်နိုင်မည့် ရွေးကောက်ပွဲ ဖြစ်အောင်လည်း စီစဉ်နေတယ်။ ယခု အင်္ဂလိပ်တွေကို အစိုးရ အမှုထမ်းထဲ သွင်းနေတဲ့ စနစ်ကို ရပ်ပစ်လိုက်ပြီး “ပရိုဂျက်”စီမံကိန်းတွေကိုလဲ တိုင်းပြည်အကျိုးကို ကြည့်ပြီး ဘယ်လို လုပ်ရ ကောင်းမယ်ဆိုတာ စီစဉ်နေလျက်ပါဘဲ။ နောက် ဗမာပြည် ကာကွယ်ရေးအတွက်လဲ အစီအစဉ်တွေ ဆွဲခိုင်းထားတုန်းဘဲ။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံပေါင်းချုပ်အသင်းကြီးကိုလဲ ကိုယ်စားလှယ် လွှတ်နိုင်အောင် ကျုပ်တို့ ကြိုးစားမယ်။ အဲဒီလို ကျုပ်တို့ စီမံနေတယ်။ အလုပ်သမားတွေအတွက်ဆိုလဲ အလုပ်သမားတွေနဲ့ ဆိုင်တဲ့ တွဲဖက် အဖွဲ့တွေ၊ အစိုးရ အမှုထမ်း အရာထမ်းတွေလဲ အဲဒီလို အဖွဲ့တွေနဲ့ သူတို့ တရားသဖြင့် လိုချင်တာတွေကို တတ်နိုင်သမျှ ရအောင် ကျုပ်တို့ လုပ်ပေးမှာဘဲ။ လုပ်မပေးဘူးလို့ မပြောဘူး။

ယခု သူတို့ ကွန်မြူနစ်တွေ မြှောက်ပေးတဲ့ အလုပ်သမားသမဂ္ဂက တောင်းဆိုချက်တွေထဲမှာ ဖခါ၊ဖလ အဖွဲ့ချုပ်က မူအားဖြင့် လက်ခံထားတဲ့ အချက်တွေပါ ပါတယ်။ အဲဒါတွေကို ကျုပ်တို့ ရအောင် ကြိုးစားပေးရမှာဘဲ၊ ကြိုးလဲ ကြိုးစားမှာဘဲ။ ရတဲ့အခါ ဖခါ၊ဖလ အဖွဲ့ချုပ်က “မကျေနပ်ဘူး၊ မင်းတို့ ထွက်ခွဲ”ဆိုယင်လဲ ထွက်ဖို့ အဆင်သင့်ဘဲ။ တတိုင်းတပြည်လုံး ရှိတဲ့ အမှုထမ်း၊ အရာထမ်း၊ အလုပ်သမား အစရှိသည်အားဖြင့် လူထုရဲ့ အခြေခံ လခတွေကိုလဲ (သုံးလအတွင်း) ပြောင်းလွဲ စီစဉ်ပေးဖို့ ကျုပ်တို့ လုပ်နေတယ်။ သို့သော် ယခု ရမှ ဖြစ်မယ်ဆိုယင်တော့ ကျုပ်တို့လဲ မတတ်နိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ မကျေနပ်ဘူးဆိုလဲ ဖခါ၊ဖလ အဖွဲ့ချုပ်ကို သွားပြီးတော့ သေသေချာချာ ပြောပြပါ။ ကျုပ်တို့ ထွက်ပေးဖို့ အဆင်သင့် ရှိပါတယ်။

သုံးလအတွင်းလဲ အမျိုးသား အစိုးရ အခြေအနေမျိုးကို ဥပဒေသဘောရော ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ဖြစ်နိုင်သမျှ ဖြစ်အောင် ကျုပ်တို့ ကြိုးစားမယ်။ ကျေနပ်နပ် မရဘူးဆိုယင် ကျုပ်တို့ ထွက်မှာဘဲ။ အဲဒီ ကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့ ဝန်ကြီးအဖွဲ့က မကြာမီ ကြေညာချက်တရပ် ထုတ်ပြန်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ မြော်လင့်ပါတယ်။ ကိုင်း- အဲဒီလို ကျုပ်တို့ ရှင်းရှင်း ပြောထားပြီ။ ကျုပ်တို့ အဲဒီလို ပြောထားတဲ့အတိုင်း လုပ်သလား၊ မလုပ်ဘူးလားလဲ စောင့်ကြည့်ကြပါ။ အလုပ်သမားတွေအတွက် ကျုပ် ဘာလုပ်ပေးခဲ့တယ်ဆိုတာလဲ နည်းနည်းပါးပါး ပြောရဦးမယ်။ ဒလ၊ ဖူးကား သစ်စက် အစရှိတဲ့ သပိတ်တွေမှာ ကျုပ်တို့ ဖခါ၊ဖလ ဝင် ကူခဲ့လို့ သူတို့ ဇာတ်မျောနေရာက

အတော်အတန် ဟန်ကျသွားရတယ် မဟုတ်လား။ အလုပ်သမားတာဝန်ခံ လုပ်နေကြတဲ့ သမဂ္ဂ အစည်းအရုံးက အတွင်းရေးမှူး နှစ်ဦးကိုလဲ ကျုပ် ရာထူးမယူခင်ဘဲ “ကျုပ်ကို အစစအရာရာ အကြံဉာဏ် ပေးပါ။ ခင်ဗျားတို့ ပေးတဲ့ အကြံဉာဏ်ကို အခြေပြုပြီး အလုပ်သမားတွေအတွက် ကြိုးစား လုပ်ပေးမယ်” အဲဒီလို ပြောခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကွန်မြူနစ်တွေဖက်က မတိုင်ပင်ဘူး။

ဖါဆါပေါလ အလုပ်သမား တွဲဖက်ကော်မတီမှာ သူတို့လဲ ပါတယ်။ ဒါကိုလဲ မတိုင်ပင်ဘူး။ ဖြုန်းဆို သပိတ်မှောက်ပစ်မယ် လုပ်တာဘဲ။ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ဘဲ ဘာသဘောလဲဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ကြပေတော့။ ပြီးတော့ သူတို့က “ပရိုဂျက်” တွေ ဖျက်ဖို့ သပိတ်မှောက်ရတာပါ ပြောတယ်။ ပရိုဂျက်တွေဘဲ ပျက်မလား၊ အလုပ်သမားတွေဘဲ နာမလား၊ တိုင်းပြည်ဘဲ နာမလား၊ အဲဒါ စောင့်ကြည့်ကြပေတော့။ ကျုပ်တို့ မြင်တာကတော့ ပရိုဂျက် မပျက်မည့်အပြင် အလုပ်သမားတွေ ပိုနာမယ်။ တိုင်းပြည်လဲ ထိမယ်။ ယခုဘဲ ထိနေပြီ။ အညစ်အကြေး ကူလီတွေ အလုပ်မဆင်းရအောင် တားနေတာဟာ ရန်ကုန်မြို့ကြီးရဲ့ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်မှာ စိုးရတယ်။

ဓနိတော ဓာတ်ဆီဆိုင်ကို တားလို့ ဓာတ်ဆီမရယင် ဘတ်စ်ကားတွေ မသွားနိုင်ဘူး။ မသွားနိုင်ယင် ကုန်ပစ္စည်းတွေ ရှားကုန်မယ်။ ရှားကုန်ယင် ခင်ဗျားတို့ကိုဘဲ ထိမှာဘဲ။ ပရိုဂျက်တွေ ဘယ်မှာ ထိလို့လဲ။ မသိ နားမလည်တဲ့ နောက်လိုက်တွေကို ဟိုဟာမြှောက်ပေး၊ ဒီဟာမြှောက်ပေးတော့ လုပ်မယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် ကတော့ အနစ်နာ ခံကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို ဖြစ်ရက်နဲ့ ဒီကွန်မြူနစ်တွေ ခွတုတ်နေတာကို ခံကြမယ်ဆိုယင်လဲ ဒါ ဆိုင်ရာလူတွေရဲ့ သဘောဘဲ။ ကျုပ်တို့ကတော့ အလုပ်သမားနဲ့ တိုင်းပြည် နာမယ်ဆိုယင်တော့ ဒီအတိုင်း ကြည့်မနေနိုင်ဘူး၊ အရေးယူရလိမ့်မယ်။ အဲဒါ တိတိလင်းလင်းဘဲ ကျုပ်ပြောတယ်၊ ပုလိပ်တို့ ဘာတို့ မသုံးချင်ပေမဲ့ သုံးလာရလိမ့်မယ်။

ကျုပ်တို့ အလုပ်သမားတွေရဲ့ တရားတဲ့တောင်းဆိုချက်တွေကို မပေးဘူးလို့ မဆိုဘူး။ ပေးရအောင် ချက်ချင်း စဉ်းစားကြစို့၊ အဲဒါကို ပြောတယ်။ ဒါကို အတင်းအကျပ် ဟိုဟာဒီဟာကို ချက်ချင်းပေးမှ ဖြစ်မယ်ဆိုပြီး သပိတ်မှောက်တာဘဲ။ အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ သိအောင် ကျုပ် ပြောပြတာဘဲ။ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားတို့ကို မလိမ်ဘူး၊ ရှေးကလဲ မလိမ်ဘူး၊ ယခုလဲ မလိမ်ဘူး။ နောက်လဲ မလိမ်ဘူး၊ သခင်စိုးတို့လို ဘုရားငဆောင်းကျင့်နည်း၊ သူများသားပျို သမီးပျိုတွေလဲ မဖျက်ဆီးဘူး၊ ရွှေ၊ငွေ၊စိန်၊ကျောက်တွေလဲ ကျုပ်တို့ ရအောင် မလုပ်ဘူး၊ နိုင်ငံရေးနဲ့ စီးပွားရှာဖို့ မလုပ်ဘူး၊ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် အချင်းချင်းကိုလဲ ရန်သူလက် ဘယ်တော့မှ မအပ်ဘူး။

အဲဒါတွေကို ကွန်မြူနစ်တွေက လုပ်တယ်။ ကွန်မြူနစ်တွေဟာ တိုင်းပြည်အပေါ် အလုပ်လုပ်တဲ့ လူအချင်းချင်းအပေါ်၊ ညီညွတ်ရေး ပျက်ပြားရာ ပျက်ပြားကြောင်း၊ လွတ်လပ်ရေး ကြန့်ကြာရာ ကြန့်ကြာကြောင်း သစ္စာဖောက် လုပ်ခဲ့တယ်။ သဘောတူ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တဲ့ အချက်တွေ ဖောက်ဖျက်ပြီး

အတွင်း ဆွေးနွေးတာတွေ အပြင် ထုတ်ပြော၊ မဟုတ်မမှန်တာတွေ လုပ်ပြော၊ အချင်းချင်းအပေါ် ပုတ်ခတ်၊ သူတို့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ် ပြီးရောဆိုပြီး သူတို့ ပါတီ ကြီးစိုးရေးကိုသာ ပဌမ လုပ်တယ်။ ကျုပ်တို့ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ ဟာ ညီညွတ်ရေး အင်အားစုကြီး၊ ဒီအင်အားစုကြီး တည်တံ့မှ၊ တိုးတက်မှ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး မြန်မြန်ရမယ်၊ ကောင်းကောင်း ရမယ်၊ အဲဒီလို ကျုပ်တို့ ယူဆတယ်။ သူတို့က အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် သူတို့ရဲ့ အယူအဆတွေကို မလျှော့ဘူး။ ဘာဆုံးဖြတ်ချက် ရှိရှိ၊ ဘယ်လိုဘဲ သူတို့ သဘောတူထားထား သူတို့ လုပ်ချင်ရာ လုပ်တယ်။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့က သူတို့ကို ထုတ်ပစ်ရုံကလွဲလို့ တခြား ဘာနည်းလမ်းမှ မရှိတော့ဘူး။

အဲဒါနှင့် ခင်ဗျားတို့ မေးချင် မေးကြမယ်၊ ဒီလောက်ဆိုးနေတဲ့လူတွေကို ဘာလို့ ဒီလောက်ကြာကြာ ထားရသလဲဆိုတာ မေးနိုင်တယ်။ ကျုပ်တို့က နယ်ချဲ့သမားတွေကို တိုက်ဖျက်ရာမှာ အင်အား နည်းများသွားမလားလို့ ချိန်ဆနေတာက တကြောင်း၊ သူတို့ အထဲမှာ တချို့ လူတော်တွေကို အားနာနေတာက တကြောင်း၊ မုဆိုးတို့မည်သည် လက်နက်လေးမြှားကောင်းကို ချစ်မြတ်နိုးရမယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း လူကောင်းများကို ငဲ့ညှာသောအားဖြင့် သူတို့ပါတီကို ပြုပြင်လျှင် တဖြည်းဖြည်း ရလိမ့်ဦးမယ်လို့၊ ငုံးကလေးများလို တနေ့သော်လဲ အမြီး ပေါက်နိုးနိုးနဲ့ စောင့်ဆိုင်း မြှော်လင့်နေခဲ့တာဘဲ။ အဲဒီအကြောင်းတွေကြောင့် ဒီလောက် ကြာအောင် သည်းခံလာတာဘဲ။ ကျေနပ်လို့တော့ မဟုတ်ဘူး။

ယခုတော့ သူတို့ လုပ်တာတွေဟာ လွန်နေရုံ မကဘူး၊ သူတို့နှင့် လုပ်ယင် မတိုးဘဲ နောက်ပြန်ဆုတ်မှာ စိုးရိမ်ရတဲ့အတွက် သူတို့ကို ထုတ်ပစ်ရတာဘဲ။ တချို့က သူတို့ ထုတ်ပစ်တာ မစောဘူးလား၊ ဦးစီးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးထိအောင် မစောင့်နိုင်ဘူးလား ပြောကြတယ်။ ကျုပ်တို့ အရင်တုန်းက စောင့်ခဲ့တော့ ကျုပ်တို့ဘဲ ခံရတာဘဲ။ သူတို့က အင်မတန် အညစ်တန်တဲ့လူတွေ၊ အခုတော့ ကျုပ်တို့ သူတို့အရင် ဦးအောင် ချတာဘဲ။ ဒီလို မချယင် ဒီလူတွေနှင့် မဖြစ်ဘူး။ အတိုချုပ်ရမယ်ဆိုယင် ကျုပ် ဘယ်လိုလူလဲ၊ မိန်းမရေးမှာ ရှုပ်ထွေးသလား၊ တခြားလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေကို ဂျောက်တွန်းခဲ့သလား အစရှိတဲ့ ဒီလို ကိစ္စတွေကို လူထုရဲ့ ရှေ့မှာ ဘယ်အချိန်အခါမဆို တကယ် အစစ်ဆေးခံရန် အသင့်ရှိတယ်။ ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင်တွေရော၊ တခြား ဖ၊ဆ၊ပ၊လ ပြင်ဖက်က ခေါင်းဆောင်တွေရော အစစ်ခံဝံ့ရဲ့လားလို့ ကျုပ် နောက်ဆုံးစကား ဆိုလိုက်တယ်။ ။

ဒီးဒုတ်ဂျာနယ်

အတွဲ ၂၀-အမှတ် ၁၆

၂၈-၁၀-၁၉၄၆

လွတ်လပ်ရေးကို အလျင်လုပ်ရမည်

၁၉၄၆ ခု၊ အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်နေ့ ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ အစည်းအဝေး တွင် ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။

ငါတို့ ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့အစည်းအဝေးကို ယခုလို ရုတ်တရက် ချက်ချင်း ခေါ်ရခြင်းဟာ ကွန်မြူနစ်ပါတီ သံယောဇဉ် မကင်းတဲ့ ရဲဘော်များ တပ်ဖွဲ့မှ ထွက်ခွါသွားခြင်းကို ရဲဘော်အပေါင်း ရှင်းလင်း သိရှိဖို့ ခေါ်ရခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီ သံယောဇဉ်မကင်းဘဲ တပ်ဖွဲ့မှ ထွက်သွားတဲ့ ရဲဘော်များအတွက် အချို့ အချောင့်သမား စားဖား သတင်းစာ တစောင်နဲ့ နောက် ကွန်မြူနစ် ပါတီဝင်အချို့နှင့် မကင်းဘဲ ပုဂ္ဂိုလ်ချင်း ခင်လိုမင်လို့ အားနာတဲ့ သတင်းစာတစောင် နှစ်စောင်က ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ နှစ်ခြမ်းကွဲသွားပြီလို့ ရေးသားကြတယ်။

ငါတို့ဆီမှာ စာတွေ

သူတို့ ဘာကြောင့် ထွက်သွားရသလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ ငါတို့ဆီမှာ စာတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီ စာတွေထဲမှာတော့ စာလေးငါး ခြောက်ကြောင်းလောက်နှင့် လူသုံးယောက် လက်မှတ် ထိုးထားတယ်။ သို့သော်လဲ သူတို့ သတင်းစာထဲ ထည့်တဲ့ ကြေညာချက်မှာ အကျယ်တဝင့် ဘာကြောင့် ထွက်ရတယ်လို့ ရေးထားတယ်။ အဲဒီလို ရေးတဲ့ အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး တပိုဒ်စီ ရှင်းပြမယ်။ ရရှိထားတဲ့ အတွင်းစာတစောင်ကိုတော့ ငါ မပြောတော့ဘူး။ ရှည်လဲရှည် ပါဠိလေနှင့် ရေးထားတော့ နားလည်မှာလဲ မဟုတ်ဘူး။

အိန္ဒိယနောက် လိုက်နေတယ်

တိုင်းပြည် ကြေညာချက်နှင့် ပတ်သက်လို့ ရှင်းရမယ်ဆိုလျှင် ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့ ရေးနေကြတာကို ကြည့်ရတာ အိန္ဒိယပြည်မှ ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင်ကြီးများ၏ ညွှန်ကြားချက်အရနှင့် တူတယ်။ အိန္ဒိယပြည် ကွန်မြူနစ်တွေ လုပ်တဲ့ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောရလျှင် ဆိုဗီယက်ယူနီယံကတောင် မကြိုက်ဘူး ဆိုသေးတယ်ဆိုတာကို အတွင်းကျကျ သိရတယ်။

အိန္ဒိယ လက်ျာသမားများ

အိန္ဒိယပြည်မှာ လက်ျာသမားများ ကြီးစိုးတဲ့ ကွန်ဂရက်အဖွဲ့ကြီးကို တတိုင်းလုံးတပြည်လုံး ယုံကြည်အားကိုးတယ်ဆိုတာ ဘယ်မှာ ထင်ရှားသလဲဆိုလျှင် ရွေးကောက်ပွဲမှာ ထင်ရှားတယ်။

ကွန်ဂရက်မှာ နောက်လိုက် လူထုရှိနေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားတယ်။ ယနေ့အထိ ဒီလူထုကို ထိန်းသိမ်းထားလို့ရတာဟာ လူမျိုးရေးတရားနှင့် ကြည့်လျှင် လူမျိုးရေးအဖွဲ့အစည်း ဖြစ်တယ်။ သို့သော်လဲ လက်ျာသမားများ လွှမ်းမိုးတဲ့ အဖွဲ့ဖြစ်တာမှန်တယ်။ အဲဒီ ကွန်ဂရက် အဖွဲ့ကြီးမှာ လူထု နောက်လိုက် ရှိတယ်ဆိုတာ ဘာကြောင့်လဲဆိုလျှင် ကွန်ဂရက်အဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်တဲ့ ဂန္တီ၊ နေရူးတို့ဟာ လူထုလုပ်ငန်းကို သစ္စာမဖောက်ဘဲ လုပ်တယ်။ သူတို့မှာလဲ အယူအဆသဘောကွဲလွဲမှု ရှိကြတယ်။ သို့သော် ဒီကွန်ဂရက်အဖွဲ့ကြီးကို တမျိုးပေါင်း၍ အမျိုးသားတပ်ပေါင်းစုအဖြစ် ဝင်လုပ် နေကြခြင်းဘဲ။

အိန္ဒိယမှာ ထုတ်ပစ်တယ်

ဒီစစ်ကြီးအတွင်း အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့် ပူးပေါင်းရေးကိစ္စဆို၍ နယ်ချဲ့စစ်ကြီးမှ ပြည်သူ့စစ်ကြီးအထိ ပြောင်းလဲသည်ဆိုပြီး စွပ်စွဲကြတာ ရှိတယ်။ အဲဒါ ငါတို့နှင့် မဆိုင်ဘူး။ နောက်ဆုံး ကွန်ဂရက်အဖွဲ့ကြီးမှာ ဆူပူသောင်းကျန်းလာတော့ ကွန်မြူနစ်တွေအကုန် ထုတ်ခံရတာဘဲ။ ငါတို့ဆီမှာလဲ စတင် လုပ်ကိုင်တုန်းက ကွန်မြူနစ်၊ ဆိုရှယ်လစ်၊ ဗမာ့တပ်မတော်တို့ ပူးပေါင်းခဲ့ကြတယ်။ နောက်မှ ပါဝင်လာသည့် လူကြီးတွေက သိပ်များတာ မဟုတ်ဘူး၊ အင်အားလဲ မတောင့်ဘူး။

သစ္စာဖောက်နေကြတယ်

ယခု ကွန်မြူနစ် လက်ျာသမားများက လက်ဝဲသမားများအား ဖျက်ဆီးဖို့ လုပ်နေတယ်။ အဲဒီလို အခါမှာ အိန္ဒိယပြည် အခြေမျိုးကို သူတို့က ပြောဆိုတယ်။ သူတို့က အိန္ဒိယပြည်လို မထူးတဲ့ အခြေအနေကို ဗမာပြည်က ယူ၍ အိန္ဒိယပြည် ကွန်မြူနစ်၊ ပီ၊ စီ၊ ဂျီ၊ ရှီ လမ်းညွှန်မှုကို လိုက်နေတယ်။ မရှိတဲ့အားကို ရှိလေဟန် ပြောဆို လုပ်ကိုင်နေတယ်။ သူတို့ဟာ တိုင်းပြည်အရေးတော်ပုံ၊ လွတ်လပ်ရေး အရေးတော်ပုံတွေမှာ ကာယကံမြောက်အားဖြင့် သစ္စာဖောက်နေတယ်။ သူတို့ စကားတွေနဲ့ ပြောရယင် အိန္ဒိယ အခြေအနေကို ဗမာပြည် ယူလာပြီး လုပ်နေတဲ့ဟာ ဗမာပြည်မှာ ရှိတဲ့ ဘဝနှင့် ကင်းကွာပြီး ဗမာပြည်ရဲ့ ဘဝ အသိဉာဏ်နှင့် မလုပ်ကြတဲ့သဘောဘဲ။ အဲဒါ သူတို့ ကွန်မြူနစ်တွေရဲ့ စကားနှင့် အပြောဘဲ။

ဖါဆါပါလ အကြောင်း

ဖါဆါပါလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဟာ နယ်ချဲ့သမားကို အပြုတ်တိုက်ရေးမှာ စေ့စပ်ရေးလမ်း လိုက်တယ်ဆိုပြီး ပြောနေတယ်။ သို့သော်လဲ ဖါဆါပါလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးဟာ မိမိ မူလ ရည်ရွယ်ချက်အတိုင်း မဖျက်ဘဲ ဆောင်ရွက်နေတဲ့အတွက် လူထု ယခုတိုင် ရှိသေးတယ်ဆိုတာ အထင်အရှားဘဲ။ နယ်ချဲ့သမားကို

ဖါဆါပါလ အဖွဲ့ချုပ်က မတိုက်ဘူးဆိုတာ မဟုတ်ဘူး။ စေ့စပ်ရေးလမ်းကို လိုက်ယင် ကွန်မြူနစ်တွေက ဘာကြောင့် မတိုက်သလဲ။ ဒီစေ့စပ်ရေးနည်းလမ်းကို ဖါဆါပါလ က လိုက်သလား၊ မလိုက်ဘူးလား ခင်ဗျားတို့ ကြည့်ပါ။ စီတန်းလမ်းလျှောက်ဖို့အတွက် အစိုးရထံ အမိန့်တောင်းခံတာဟာ ကွန်မြူနစ်ရဲ့ အကြံပေးချက်ဘဲ။ ဒီလို စီတန်းလမ်းလျှောက်ရုံနဲ့ နယ်ချဲ့ တိုက်ဖျက်ရေးလို့ မယူဆနိုင်ဘူး။ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက အစိုးရအဖွဲ့ထဲ ပါဝင်ခြင်းသည် စေ့စပ်တယ်လို့ ခေါ်မလား။ ကွန်မြူနစ်ပါတီ အထုတ်ခံရခြင်းကို ဘာကြောင့် မကန့်ကွက်သလဲ။ အဘယ်ကြောင့် ရာထူးနှစ်နေရာ တောင်းသလဲ မေးယင် ဘယ်လို ဖြေမလဲ။ ဘုရင်ခံ ထွက်ခိုင်းလို့ ထွက်ရတာကို ကျုပ်ထွက်လို၍ ထွက်တယ်ဆိုခြင်းဟာ ဘာသဘောလဲ။

အပြစ်တခု ဖော်ခြင်း

မိမိတို့ လိုလားချက်များကို ဆောင်ရွက်သွားရာ၌ ရည်ရွယ်ချက်အားဖြင့် လမ်းလွဲ လုပ်ခြင်းသည် လုပ်နည်းတမျိုးသာ ဖြစ်တယ်။ တဦးနှင့်တဦး အေးချမ်းသာယာစွာ လုပ်ကိုင်ခြင်းသာ စေ့စပ်ရေး ဖြစ်တယ်။ ၎င်းလမ်းကို ကွန်မြူနစ်တို့သာ လိုက်နေခြင်း ဖြစ်တယ်။ တရုတ်အခါက ‘ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့ချုပ်ကြီး’ကို ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင်များက ‘ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေး’ စကားလုံးကို မတော်ဟု ဆို၍ အဖြုတ်ခိုင်းခြင်း မဟုတ်ပါလော။

သခင်စိုး ဘယ်လမ်းလဲ

ယခုအခါမှာ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် နိုင်ငံကလေးများ မရှိဘူး ဆိုတာကို ကွန်မြူနစ်တွေ ရေးပြီး သခင်စိုး ဝေဘန်ထားတာ ရှိတယ်။ ဒီလူတွေ ဒီလိုလမ်းမှားတွေ လိုက်နေတာဘဲ။ ကျုပ်တို့ဖက်မှာ တယောက်မှ မရှိဘူး။ သူတို့ဘဲ လမ်းလွဲတွေ လိုက်နေတယ်။ အေးချမ်းသာယာစွာ လွတ်လပ်ရေး ရယူဖို့ကို မမှိတ်မသုန် ယုံကြည်တယ်ဆိုတာလဲ သူတို့ဘဲ။ ဖါဆါပါလ၊ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကို လုပ်နေတယ်။ လမ်းလွဲကို မလိုက်။ ကွန်မြူနစ်သာ နယ်ချဲ့သမားနှင့် ပေါင်းသင်း၍ ဖါဆါပါလ ကို ဆန့်ကျင်ပြီး လုပ်ကိုင်နေတယ်။

လက်ကိုင်တုတ် မလုပ်နှင့်

ငါတို့ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့သည် ဖါဆါပါလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးအား လမ်းမှန်လိုက်၍ ယုံကြည်စွာ အားပေး ထောက်ခံခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကွန်မြူနစ်ပါတီကောင်းစားရေးအတွက် လက်ကိုင်တုတ် လုပ်ခြင်းကို ဒို့မထောက်ခံနိုင်။ ငါတို့သည် လူထုတိုက်ပွဲများ၌ ပါဝင်ခဲ့တယ်။ ရှေ့တွင်လည်း ဆက်လက် ပါဝင်ရန် ဖြစ်တယ်။ ပါတီတခု နာမည်ရဖို့ ငါတို့ အားမပေး၊ ယခုလည်း အားမပေး၊ နောက်လည်း အားမပေး။

အာဏာရှင် စွပ်စွဲတာ

ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေကို လာပြတာဘဲ ရှိတယ်။ ထုတ်တဲ့အမိန့် ညွှန်ကြားချက်ဟာ အမှုဆောင်နှင့် ဗိုလ်မှူးအောင်တို့ဘဲ ရှိတယ်။ ထုတ်တဲ့အခါမယ်၊ ကွန်မြူနစ်က လူတွေနဲ့ဘဲ တိုင်ပင်ပြီး ထုတ်တယ်။ အချို့ ညွှန်ကြားချက်တွေကို ကွန်မြူနစ်တွေက ဗဟိုကို အကြောင်းမကြားဘဲ ထုတ်လို့ နယ်ကိုယ်စားလှယ်တွေနှင့် စကားများကြတယ်။ အဲဒီအတွက် နောက်ညွှန်ကြားချက် ထုတ်လျှင် ငါ့အား လာပြရမယ်ဆိုတာ အာဏာရှင်လို့ စွပ်စွဲနာ မင်းတို့ဘဲ စဉ်းစားကြ။

လောင်းရိပ်မိနေလို့

ယခု ထွက်ခွါသွားတဲ့ ရဲဘော်တွေဟာ ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင်တွေရဲ့ လောင်းရိပ်မိနေတယ်။ ငါတို့က ပြည်သူ့လွတ်လပ်ရေးကို အဓိက ထား၍ ဆောင်ရွက်ခြင်းမှာ သူတို့ ဆွဲခေါ်ရာ မပါလို့ ထွက်သွားခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။ ပြည်သူ့ရဲဘော် နှစ်ခြမ်းကွဲခြင်း မဟုတ်။ သူတို့က ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ကို ဖောက်ထွင်းဖို့ လုပ်နေတာ၊ ငါ့ထက် ရဲဘော်များ ပိုသိပါတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်တာကို အချောင်သမား စားဖားကြီး သတင်းစာနဲ့ ကွန်မြူနစ် အနံ့မကင်းတဲ့ သတင်းစာများ ရေးတာကို ရဲဘော်များ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း နားလည်ဖို့ လိုတယ်။ အခု ခွဲထွက်သွားတဲ့ ရဲဘော်ထဲက အချို့ တော်တဲ့ ရဲဘော်များကို နှမြောပါတယ်။ သို့သော် မတတ်နိုင်ဘူး။ ရှေ့ကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ဖို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ် တပ်ဖွဲ့များမှ ကွန်မြူနစ် သံယောဇဉ် မကင်းသူများကို ဖယ်ရှား၍ ငါတို့ လုပ်စရာ ရှိတာကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်ရမယ်။ မကြာခင် ပြန်လည် ညွှန်ကြားချက်တရပ် ထုတ်ဖို့ကို စီစဉ်မယ်။ ကွန်မြူနစ် ကြေညာချက်တွေထဲ အကုန်လုံး ရှင်းပြီး၊ ကွန်မြူနစ်တွေက တမူးဖိုး လုပ်ပြီး သုံးမတ်ဖိုးလောက် အသားယူချင်တာ။

ကွန်မြူနစ်ကို ငါလုပ်တယ်

ပြောစရာတွေကလဲ အများကြီး၊ ကုန်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ မှတ်ထားကြ၊ ဒီကွန်မြူနစ်ပါတီ ကြီးပွားအောင် ငါလုပ်ပေးတာပါ။ နောက်ဆုံး သူတို့ကိုယ်သူတို့ သွေးနုထင်ရောက်ပြီး ထင်ရာ လုပ်နေတယ်။ တော်လှန်ရေးကိစ္စမှာလဲ စီစဉ်ချက်တွေကို ထိရောက်အောင် မလုပ်ဘဲ အနုပဋိလောမ သဘောအရ ဘာအရနှင့် ပြောနေတယ်။ ဟိုတုန်းကသာ ကျကျနန ထိထိရောက်ရောက် လုပ်ကိုင်လျှင် အခု ဒို့မာပြည်ဟာ အင်ဒိုနီးရှားထက် သာမယ် မှတ်ထား။

သူတို့ နှောင့်ရှက်လို့

သူတို့ နှောင့်ရှက်မှုကြောင့် လွတ်လပ်ရေး နှောင့်နှေးပြီး လာတယ်။ သူတို့ ပါတီအရေး ပဌမ၊ တိုင်းပြည်နှင့် လွတ်လပ်ရေး ဒုတိယ လုပ်နေတယ်။ ဒို့က ဒါကို မကြည့်နိုင်ဘူး။ တိုင်းပြည်နှင့် လွတ်လပ်ရေးကို အလျင် လုပ်ရမယ်။ ဟိန်းဟောက်နေလို့လဲ အလကားဘဲ။ စီတန်းလမ်းလျှောက်ရုံနှင့် မပြီးဘူး။ လူထု သွေးစည်းမှု လုပ်ငန်းများနှင့်တကွ ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့ ကြေညာချက်အတိုင်း အစစအရာရာ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရမယ်။ ဗမာပြည်ဖွား တိုင်းရင်းသားများ စုပေါင်းမိအောင် လုပ်ရမယ်။ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ လုပ်ငန်းဟာ လွယ်လွယ်နှင့် မရသေးဘူး။ တိုင်းရင်းသားများ ပါဝင်လာအောင် ဆောင်ရွက်ရမယ်။ အဲဒီအတွက် ငါတို့၏ ပြည်သူ့ရဲဘော် ယာဉ်ရထားကြီးကို ခရီးဆုံးတိုင် မောင်းနှင်၍ ဗမာပြည် လွတ်လပ်သည်အထိ ဆောင်ရွက်မယ်ဆိုတာ သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ဆက်လက် ချီတက်ကြစို့။ ။

သံဖြူဇရပ် မိန့်ခွန်း

၁၉၄၆ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၈ ရက်နေ့ မော်လမြိုင်ခရိုင် သံဖြူဇရပ်ရွာ၌ ပြုလုပ်သည့် ယိုးဒယား မြန်မာ မီးရထားလမ်း ဖောက်လုပ်ရာတွင် သေဆုံးခဲ့သော ချွေးတပ် အလုပ်သမားများကို သတိရသော သရဏဂုံတင်ပွဲ၌ ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။*

လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်လောက်တုန်းက ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံမှာ စစ်ဘေးကြီး ကျရောက်ခဲ့ပါသေးတယ်။ အဲဒီ စစ်ဘေးကြီးနဲ့အတူ ဂျပန် စစ်ဝါဒီတို့ရဲ့ ဖက်ဆစ်စနစ်ဆိုးကြီးဟာ လိုက်ပါလာခဲ့တယ်။

ဂျပန်စစ်ဝါဒီတို့ဟာ သူတို့ရဲ့ စစ်ယန္တရားကြီး ဆက်လက်လည်ပတ်နိုင်ရေးအတွက် “ယိုးဒယား မြန်မာ မီးရထားလမ်းမကြီး” ကို ဖောက်လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလမ်းမကြီး ဖောက်လုပ်ရေးအတွက် ကျွန်ုပ်တို့ လူမျိုးတွေဟာ ထောင်နဲ့သောင်းနဲ့ချီပြီး “ချွေးတပ်” အဆွဲ ခံခဲ့ကြရတယ်။

ဖော်မပြနိုင်လောက်အောင် ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်မှု နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ကျွန်ုပ်ပြု ညှဉ်းဆဲ စေခိုင်းခဲ့တဲ့အတွက် “ယိုးဒယား မြန်မာ မီးရထားလမ်း” ဖောက်လုပ်ရာမှာ ချွေးတပ် အလုပ်သမားပေါင်း သုံးသောင်း (၃၀,၀၀၀) ကနေ ရှစ်သောင်း (၈၀,၀၀၀) လောက်ဟာ ငတ်ပြတ် ဆင်းရဲပြီး အသေဆိုး သေခဲ့ကြရတယ်။

အဲဒီလို ထောင်သောင်းချီပြီး ကျဆုံးခဲ့ရသူတွေရဲ့ ကျိန်ဆဲသံ၊ ညည်းတွားသံ၊ ရေရွတ်သံများ ကိန်းဝပ်ရာ မြေပြင်ကို အခု ကျွန်ုပ်တို့ ခြေချနေကြရပါပြီ။ ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ အဖြစ်ဆိုးကြီးကြောင့်လဲ ဒီမြေတခွင်ဟာ ညစ်နွမ်းခဲ့ရပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ စာနာတဲ့ အသိတရား၊ စူးစမ်း သိရှိလိုတဲ့ စိတ်ထား အပြည့်အဝနဲ့ ရောက်လာကြခြင်းလဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မကြုံစဖူး ဖြစ်ခဲ့ရတာမို့ စိတ်မချမ်းမြေ့ နာကျည်းမှုတို့ကို ကျွန်ုပ်တို့ အပြည့်အဝ ခံစားကြရပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ နိုင်ငံနဲ့ လူသားတွေကို ဂျပန်ဖက်ဆစ် လူရိုင်းများဟာ အလွန်အမင်း တရားလက်လွတ် ပြုခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ဒေါသမီး ဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်ခဲ့ကြရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆိုးယုတ်သူတွေဟာ သူတို့ရဲ့ မိုက်ပြစ်ဒဏ်ကို ပြန်ခံသွားရပြီ ဖြစ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ ဖြေသိမ့်နိုင်စရာ ရှိပါတယ်။

ဗမာ ပြည်သူပြည်သားတွေဟာ ညီညာဖျူဖျူ နိုးကြား တက်ကြွခဲ့ကြတယ်။ ဖက်ဆစ်တွေကို လက်စားချေ တော်လှန် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီအချက်ဟာ “မိမိ စိုက်ပျိုးသလောက် ရိတ်သိမ်းရခြင်း” ဆိုတဲ့ သဘောလဲ ဖြစ်တယ်။ အမြဲတမ်း အခိုင်အမာ တည်တံ့နေတဲ့ လောကဓံ သဘောတရားလဲ ဖြစ်တယ်။

လူတဦးတယောက်ဟာ အခြားလူ တဦးတယောက်အပေါ် နှိပ်စက်ကလူ ပြုတယ်။ သွေးစုတ် ချယ်လှယ်တယ်။ တရားမျှတမှုကို မျက်ကွယ်ပြုတယ်ဆိုယင် ဒါမှမဟုတ် နိုင်ငံတခုအပေါ်ဖိနှိပ်ခြင်း၊ ခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်း၊ တရားမျှတမှု အဝဝကို ချိုးဖောက်ခြင်း ပြုမယ်ဆိုယင် ထိုလူ၊ သို့မဟုတ် ထိုနိုင်ငံဟာ ထို မတရားမှု အတွက် အပြစ်ဒဏ်ခတ်မှုကို မုချမလွဲ ခံရစမြဲဘဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလို လူတဦးက တဦးအပေါ်မှာ ဖြစ်စေ၊ နိုင်ငံတခုက နိုင်ငံတခုအပေါ်မှာဘဲ ဖြစ်စေ ဖိနှိပ်ချယ်လှယ်မှုတွေ၊ ခေါင်းပုံဖြတ်မှုတွေ ပြုလုပ်ခဲ့ကြလို့လဲ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ ဒုက္ခတွေ ပင်လယ်ဝေခဲ့တာဟာ အကြိမ်ကြိမ် ရှိပါပြီ။ တရားမဲ့ခြင်း၊ ဖိနှိပ်ချယ်လှယ်ခြင်း၊ ခေါင်းပုံဖြတ်ခြင်းတို့ ဆက်လက် တည်ရှိ နေသရွေ့ တုံ့ပြန်လက်စားချေမှုဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ မကြာခဏ ပေါ်ပေါက်နေဦးမှာပါဘဲ။ ဒီအချက်ဟာဆိုယင် ကမ္ဘာ့ရေးရာ အဖြစ်အပျက် အတွေ့အကြုံများထဲမှ ပေါ်ထွက်လာတဲ့ လောကပါလတရားလို့ ကျွန်ုပ်တို့အနေနဲ့ မှတ်သားခံယူပါတယ်။

ယနေ့ဆိုယင် ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ကျေးကျွန်ုပ်မာ အခိုင်းစေခံရင်း သေဆုံးခဲ့ကြတဲ့ မဟာမိတ်တပ်သားများနဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံသား ထောင်ပေါင်းများစွာတို့ကို အမှတ်ရတဲ့အနေနဲ့ ဒီနေရာကို လာရောက်ခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်ကို ဘယ်တော့မှ ဒီလိုအဖြစ်မျိုး ဒီလို ချွေးတပ်ဆွဲခံရတာမျိုး ဒီလို ကျေးကျွန်ပြု ခံရတာမျိုးကို ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ မတွေ့ကြရစေဖို့ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး သဘောပေါက်ထားကြရပါမယ်။

လူကို လူက ကျွန်ပြုမှု၊ ခေါင်းပုံဖြတ်မှုတို့ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့မှ ကမ္ဘာပေါ်မှာ နောက်ထပ် ပေါ်မလာပါစေနဲ့လို့ ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး ဆန္ဒပြုကြဖို့ လိုပါတယ်။

ကျွန်ုပ်တို့ဟာ ကွယ်လွန်သူများရဲ့ မြင့်မြတ်သော ဝိညာဉ်များနဲ့ တွေ့ဆုံခိုက် သူတို့အတွက် ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းရုံသာ မဟုတ်ဘဲ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား အားလုံး အနှောင်အဖွဲ့ အချုတ်အချယ်များမှ အမြန်ဆုံး လွတ်မြောက်ကြပါစေလို့ ဆုတောင်းသင့်ကြပါတယ်။

ဒီလို ဆုတောင်းရင်းနဲ့ တချိန်တည်းမှာဘဲ လူအချင်းချင်း ဖိနှိပ်မှု၊ သွေးစုတ်ချယ်လှယ်မှု၊ လူမဆံမှု စတဲ့ အဖြစ်မျိုးကို တည်မြဲစေမဲ့ ဖက်ဆစ်စံနစ်ဆိုးဟာ မည်သို့သော အသွင်မျိုးနဲ့ဘဲ ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်က အမြစ်ပါမကျန် ပျောက်ပျက်သွားအောင် တော်လှန်တိုက်ဖျက်ကြဖို့ အလေးအနက် အဓိဋ္ဌာန် ပြုကြပါစို့။ ။

*** ဤမိန့်ခွန်းကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောကြားခဲ့သည်။**

အားရှိမှ အခွင့်အရေးရမယ်

၁၉၄၇ ခု၊ ဇန်နဝါရီလ ၁ ရက်နေ့၊ ည ၇ နာရီ မိနစ် ၄၀ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သည့် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ဘိလပ်သို့ မသွားမီ တိုင်းပြည်သို့ အသံလွှင့် ပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်း။

နှစ်ဟောင်းတခုကုန်လို့ နှစ်သစ်တဖုံ ပြောင်းခဲ့ပြန်ပြီ။ ဒီနေ့ဒီရက်မှာ ကျွန်တော်လဲ နက်ဖြန် အိန္ဒိယနှင့် အင်္ဂလန်ပြည် ထွက်သွားတော့မှာမို့ ဗမာပြည်သူ ပြည်သားတို့ကို မှာချင်တာတွေ မှာသွားပါရစေ။ ကျွန်တော် အိန္ဒိယပြည် သွားမယ် ဆိုတာကတော့ အိန္ဒိယခေါင်းဆောင်များနှင့် အကျိုးချင်းတူရာ ကိစ္စများကို ဆွေးနွေးဖို့ပါဘဲ။ ပြီးတော့ ဘိလပ်ကို ဆက်သွားပြီး ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဘိလပ်အစိုးရနှင့် စကားကမ်းလှမ်းပြောဆိုဖို့ပါဘဲ။ အားလုံး မှတ်မိကြပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ ယခုလို သွားရတာဟာ ကျွန်တော်တို့ကလွန်ခဲ့တဲ့ တလကျော်က ဗြိတိသျှ အစိုးရကို လွတ်လပ်ရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အရေးဆိုခဲ့တယ်။ အဲဒီလို အရေးဆိုတဲ့အခါ ဗြိတိသျှ အစိုးရက ခင်ဗျားတို့ အရေးဆိုတဲ့ အချက်တွေ စဉ်းစားရအောင် ကျုပ်တို့ဆီ လာပါ ပြောတော့၊ ကျုပ်တို့က ဒီလိုနှင့် ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ဆီ မလာနိုင်၊ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ဆီ လာလို့ လာကျိုးနပ်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ရအောင် ခင်ဗျားတို့က ဘာတခွန်းမှ မဟဘဲနှင့် ဘယ့်နှယ်လုပ်ပြီး ကျုပ်တို့ ချင့်ချိန်လို့ရမလဲ။ ဒါကြောင့် ဗမာပြည်လွတ်လပ်ရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ဘယ်လို စကားခင်းပေးမှ ကျုပ်တို့ ခင်ဗျားတို့ဆီ လာဖို့ လိုမယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လို့ ရမယ်လို့ ပြန်ပြောတာနှင့် တနေ့က ဘိလပ်နန်းရင်းဝန်က ကြေညာချက် ထုတ်ပြန်လိုက်တယ်။ အဲဒီ ကြေညာချက်ဟာ ကျေနပ်စရာ ကောင်းတာ၊ မကောင်းတာကို အပထားလို့၊ အဲဒီကြေညာချက်ကို မြင်တော့ ကျုပ်တို့သဘောမှာ ဘိလပ်သွားပြီး ကျုပ်တို့လိုချင်တာတွေ ဆက်ဆွေးနွေးလိုက်ရယင်ဖြင့် ကောင်းတန်ရဲ့လို့ သဘောပိုက် ထားတာနဲ့ ယခု ကျုပ်တို့ လန်ဒန်သွားကြမှာဘဲ။ ကျုပ်တို့ ဒီလို ဘိလပ်အစိုးရ ဖိတ်တာကို လက်ခံပြီး ဟို သွားခြင်းဟာ ဘိလပ်နန်းရင်းဝန်ရဲ့ ကြေညာချက်ကို ကျေနပ်လို့ သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ လက်ခံမယ် ဆိုပြီး သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကြေညာချက်ကို အခြေခံထားပြီး ကျုပ်တို့ လိုချင်တာတွေ ရအောင် ပြောဖို့ သွားတာဘဲ။

လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ တောင်းလို့ရတဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။ သူများ နို့သက်စို့ ခံယူရတဲ့ အခွင့်အရေးမျိုး မဟုတ်ဘူး။ မိုးပေါ်က အလိုအလျောက် ကျမလာနိုင်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်တို့လဲ သိတာဘဲ။ နို့ ဒီလို သိလျက်နှင့် ဘာလို့ ဘိလပ် သွားရသလဲ ဆိုတာကတော့ ပရိယာယ်ဆိုလဲ ဟုတ်ကဲ့၊ တကယ်ဆိုလဲ ဟုတ်တာဘဲ။ ကျုပ်တို့ ဟို သွားတာဟာ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ယူနိုင်တဲ့နည်းလမ်းကို ရှာဖွေတဲ့ သဘောဘဲ။ ဒီလို အစွမ်းကုန် အေးဆေးစွာ လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့နည်း ရှာလို့ မရလို့၊ တခြားနည်းတွေ သုံးရမယ်ဆိုတဲ့အခါ ကျုပ်တို့ဟာ ကမ္ဘာ့ မေတ္တာနှင့် လုပ်နိုင်မယ်

မဟုတ်လား။ အကယ်၍ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ရယင်လဲ ကောင်းတာဘဲ မဟုတ်လား။ အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ရမယ်ဆိုယင် ဘယ်သူ မလိုချင်ဘဲ ရှိမလဲ။ မလိုချင်ဘူးဆိုတဲ့သူဟာ အရူးဘဲ။ ၁၉၄၆ ခု မေလထဲမှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ ဖါဆါပလ လွတ်လပ်ရေး ကြီးပွဲကြိမ်မြောက် ဗဟိုဦးစီးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးမှာ ဗမာ့ လွတ်လပ်ရေး ကြိုးပမ်းမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး အောက်ပါအတိုင်း ကျုပ်ပြောခဲ့တယ်။

“ကျုပ်တို့ အတိအလင်း ကြေညာထားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေကို တရားနည်းလမ်း စည်းကမ်းများအရ ရယူနိုင်မည့် အခွင့်အရေးများ ရှိယင်၊ အဲဒီ အခွင့်အရေးများကို ပဌမရှေးဦးစွာ ကုန်အောင် အသုံးပြုရမယ်။ ဒီလိုဆိုခြင်းဖြင့် ကျုပ်တို့ဟာ တခြားပြင်ဆင်မှု လုပ်ငန်းများကို မလုပ်ဘူးလို့ မဆိုလိုဘူး။ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုယင် ယခုတော့ ကျုပ်တို့ပြည်မှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာကို ကြည့်ပြီးတဲ့နောက်၊ ကျုပ်တို့ဟာ ကျုပ်တို့ မျှော်မှန်းရာ ပန်းတိုင်ကို တရားသဖြင့်နည်းနှင့် ရောက်ချင်မှ ရောက်မှာလို့ စိတ်ရောက်မိတယ်။ ဒါကြောင့် လိုယင် လိုသလို တရားဥပဒေပြင်ပ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲအတွက် အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် ပြင်စရာ ရှိတာ ပြင်ထားရမယ်။ ဒီလို ဆိုပြန်တာနှင့်လဲ ဒီလွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဟာ မလွဲမရှောင် ဖြစ်မယ်လို့ မဆိုလိုဘူး။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရဟာ ဗမာပြည်မှာ ဒီလို လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲမျိုး ထပ်မြင်ချင်သေးသလား၊ မမြင်ချင်ဘူးလားဆိုတဲ့ မေးခွန်း အပေါ်မှာ တည်တယ်။ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ ဖြစ်ရေး၊ မဖြစ်ရေးဟာ ကျုပ်တို့ လက်ထဲမှာ မရှိဘဲနှင့် သူတို့လက်ထဲမှာ ရှိတယ်။”အဲဒီလို ကျုပ် ပြောခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီစကားနှင့်အညီဘဲ၊ ကျုပ် ခု ဘိလပ်ကို သွားမယ်ဆိုတာ အေးအေးချမ်းချမ်းနှင့် လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်မည့် နည်းလမ်း ရှာတဲ့သဘော သွားတာဘဲ။ လွတ်လပ်ရေးဟာ တောင်းလို့ရနိုင်တဲ့ ကိစ္စမျိုး မဟုတ်ပေမဲ့ ကျုပ်တို့ပြည်ကို အင်္ဂလိပ်က ယခုအုပ်စိုးနေတော့ သူတို့လက်က အာဏာကို ကျုပ်တို့လက်ကို လွှဲပြောင်းယူနိုင်မှ လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်တာဘဲ။ အဲဒီလို အာဏာ လွှဲပြောင်းတာဟာ အေးအေးဆေးဆေးနဲ့လဲ လုပ်ချင် လုပ်နိုင်တာဘဲ။ ဒီလိုမှ မဟုတ် အကြမ်းပတမ်းဖက်ပြီးလဲ လုပ်ချင် လုပ်ရမှာဘဲ။ ဘယ်လိုဘဲ ဖြစ်ဖြစ် အာဏာ လွှဲပြောင်းတာ မရှိဘဲနှင့် လွတ်လပ်ရေး မရနိုင်ဘူး။

ဒီတော့ အခု ကျုပ်တို့ ဘိလပ်သွားတာ၊ ဗမာတိုင်းသူ ပြည်သားတွေရဲ့လက်ကို အာဏာ လွှဲပြောင်းပေးဖို့ ပြောဖို့ဘဲ၊ နို့ ရမယ်ကော ထင်ရဲ့လား မေးလို့ရှိယင် ရနိုင်ကောင်းတန်ရဲ့လို့ ကျုပ်တို့ ဖြေရမှာဘဲ။ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုယင် ဒီစစ်ကြီး ပြီးတော့ ကမ္ဘာကြီးဟာ အကြီးအကျယ် ပြောင်းလဲခဲ့တယ်။ ဒီစစ်ကြီးအပြီး ခေတ်ဟောင်း စံနစ်ဟောင်းတွေ ဖယ်ရှားပြီး ခေတ်သစ်ထောင်တဲ့ နိုင်ငံတွေဟာ အများကြီးဘဲ။ ရှင်ဘုရင်တွေ ဖြုတ်ချပြီး သမ္မတတွေ မြောက်တဲ့ နိုင်ငံတွေ ပေါ်ခဲ့ပြီ မဟုတ်လား။ ဥရောပ အရှေ့ပိုင်း တခုလုံးလောက် ကွန်မြူနစ်လောကနည်းပါး ဖြစ်သွားပြီ မဟုတ်လား၊ နယ်ချဲ့ စံနစ်ဟာလဲ နေရာတကာမှာ အင်အားနည်းလာပြီဆိုတာ အထင်အရှားဘဲ။

ဒီဟာတွေဟာ အားလုံး အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ကျုပ်တို့ရှေ့မှောက်မယ် ဖြစ်နေတယ် မဟုတ်လား။ ကျုပ်တို့ရှေ့မှာ ကမ္ဘာကြီးဟာ အေးဆေးငြိမ်သက်စွာ တော်လှန်ပြောင်းလွဲနေလို့ ကျုပ်တို့ဟာ ဒီလို ပြောင်းလွဲနေမှန်း မသိသလို ရှိနေတာဘဲ။ ယခု ကမ္ဘာကြီးမယ် ဒီမိုကရေစီ အင်အားစုများဟာ အောင်မြင်စွာ ချီတက်လျက် ရှိကြတယ်။ အဲဒီလို ကမ္ဘာကြီးရဲ့အဆင့်ကို မြင်ပြီး၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရဟာ ဗမာပြည်ကို သိမ်းပိုက်ထားလို့ မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတာ မြင်မှာဘဲလို့ ယူဆတယ်။ အဲဒီလို မြင်လို့ အကြည်အသာနှင့် အာဏာ လွှဲပြောင်းနိုင်ကြတယ်ဆိုယင် နှစ်ပြည့်တပြည့် ရွှေလမ်းငွေလမ်း ဖောက်နိုင်မှာမို့ သူတို့အတွက် ကောင်းတောင် ကောင်းသေးတယ်။ ဒါကြောင့် သူတို့လဲ အကြည်အသာနှင့် ကျုပ်တို့ လက်ကို အာဏာ လွှဲအပ် ကောင်းတန်ရဲ့လို့ အောက်မေ့ရတာဘဲ။ သူတို့ကလဲ ယခုတော့ ၊ ကျုပ်တို့ အင်ပိုင်ယာနှင့် ကွန်မွန်ဝဲလ် နိုင်ငံစုထဲမှာ မနေချင်တဲ့ ဘယ်လူမျိုးမဆို အတင်း ဆက်ထားဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူးလို့ ပြောထားတယ်။ ဒီပြောဆိုချက်ဟာ ဘာမှ မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုချင်လဲ ဆိုနိုင်တာဘဲ။ တကယ် လက်တွေ့ကျတော့ လက်နှင့်ရေး ခြေနှင့်ဖျက်သလို လုပ်မှာဘဲလို့ တွေးထင်နိုင်တာဘဲ။ ဒါမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာလဲ ကျုပ်တို့ မသိ မဟုတ်ပါဘူး။ နောက်ပြီးတော့ ဘီလပ် နန်းရင်းဝန်ရဲ့ ပြောဆိုချက်များအနက် ဒီအချက်က လွဲယင် တခြားအရေးကြီးတဲ့ အချက်တွေမှာ မပြောဘဲ ထားတဲ့ အချက်တွေနှင့် ပြောလဲဘဲ ဝေလယ်လယ် လုပ်တာတွေ ကျုပ်တို့ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ပြောစကားအတိုင်း နင်းလိုက်ပြီး ကျုပ်တို့က လိုချင်တာ ရအောင် ပြောမှာဘဲ။

ကျုပ်တို့ဟာ တော်လှန်ရေးသမားဘဲ။ ဒါကိုလဲ ခင်ဗျားတို့ အားလုံး သိတာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ ရည်ရွယ်မှန်းထားချက် မရှိဘဲ၊ မျက်ကန်းလို့ လုပ်တဲ့ တော်လှန်ရေးမျိုးကိုတော့ မကြိုက်ဘူး။ အမှန်စင်စစ် တော်လှန်ရေးဆိုတာ ဘာလဲ။ ကျုပ် အမြင် ပြောရမယ်ဆိုယင် တော်လှန်ရေးဆိုတာ အကြမ်းပတမ်း တိုက်ခိုက်တဲ့ ကိစ္စကိုမှ တော်လှန်ရေးလို့ ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘူး။ လက်ရှိ စံနစ်ဟောင်းကို တော်လှန်ပြီး စံနစ်သစ် ဘွားခနဲ ပေါ်ပေါက်လာတာကို ဆိုတာဘဲ။ အဲဒီတော့ တော်လှန်ရေးဆိုတာ တစ်စထဲ ဖြစ်နေတာဘဲ။ တချက်တချက်ကျမှ ဘွားခနဲ ၊ ဘွားခနဲ အရေအတွက်ကနေပြီး အရည်အချင်း ပြောင်းလွှဲမှုကြီးတွေ ဖြစ်တာကို တော်လှန်ရေးလို့ ဆိုတာဘဲ။ ဆူတာ၊ ပူတာ ၊ သောင်းကျန်းတာ၊ တိုက်တာ ၊ ခိုက်တာတွေဆိုတာ မလုပ် မဖြစ်မှ လုပ်ရတာမျိုးဘဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ စတိုက်ခိုက်ချင်တယ်ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူး။ ပြီးတော့ ကိုယ်လိုချင်ရာကို အေးအေးနဲ့ရမယ်ဆိုယင် ဘယ်သူမလိုချင် ရှိပါ့မလဲ။ မလိုချင်တဲ့လူဟာ အရူးဘဲ။ ပြီးတော့ အဲဒီ ကိုယ်လိုချင်ရာကို အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ရအောင်လဲ ဘယ်သူမဆို ဉာဏ်ရှိတဲ့လူ မှန်ယင် ကြိုးစားချင် တာဘဲ။ မရနိုင်မှ တခြားနည်း လုပ်ရမှာပေါ့။

ကိုင်း ... ကောင်းပြီ၊ ဒီလို ပြောနေတော့ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ရနိုင် မရနိုင် ထပ် စဉ်းစားဖို့ လိုတယ်။ အဲဒီလို စဉ်းစားလို့တော့ ရာဇဝင်ရဲ့ သင်ခန်းစာတွေကို ကြည့်ရမယ်။ ရုရှားပြည်မယ် လူထုကြီးဟာ ဇာဘုရင်လက်ထဲက အာဏာကို သူတို့လက်ရောက်အောင် အမျိုးမျိုး ကြိုးစားကြတယ်။ သူပုန်တွေ ထခဲ့တယ်။ သပိတ်တွေ မှောက်ခဲ့တယ်။ ဘင်္ဂလား သူပုန်တွေလို လုပ်ခဲ့တယ်။ ပဌမ တော်လှန်ရေးကြီး လုပ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးကျတော့ ဒုတိယအကြိမ် တော်လှန်ရေး ဖြစ်တော့ ဇာဘုရင်က အလိုလို နန်းစွန့်ပြီး ထွက်ပြေးခဲ့တယ်။ ဒီအတိုင်းဘဲ နောက်ဆုံးကျတော့ စပိန်ပြည်မှာလဲ ပြောင်းလွဲခဲ့ ဘူးတာဘဲ။ ဒီအတိုင်းဘဲ အိုင်ယာလန်မယ် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီအတိုင်းဘဲ တူရကီမယ် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီတော့ နောက်ဆုံးကျယင် အာဏာလွှဲပြောင်းရေးဟာ အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ၊ ရာဇဝင်က သက်သေပြခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးကျတော့ ဆိုတဲ့ စကားကို ကျုပ်ရှင်းပြမယ်။ အစိုးရ အာဏာရအောင် ကြိုးပမ်းမှုတွေ လုပ်ကြသမျှမှာ ပဌမတော့ အတိုက်အခံ အကျိတ်အနယ် လုပ်ရပေမဲ့ နောက်ဆုံးကျတော့ ဆေးအေးဆေးဆေး ရနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဘဲ။ ကျုပ်တို့ ဗမာပြည်ဟာ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အင်္ဂလိပ်နှင့် ဗမာ ပဌမ စစ်ပြီးကတည်းက ကြိုးစားခဲ့တာဘဲ။ အကြမ်းနှင့်လဲ လုပ်ခဲ့တယ်။ အနုနှင့်လဲ လုပ်ခဲ့တယ်။ သူပုန် အကြိမ်ကြိမ် ထခဲ့တယ်။ ဒီ ပြီးခဲ့တဲ့ စစ်ကြီးအတွင်းမှာ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အင်္ဂလိပ်ကို တကြိမ်၊ ဂျပန်ကို တကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ကျုပ်တို့ တိုက်ခဲ့တယ်။ အစိုးရ အာဏာ ရခဲ့တယ်။ အဲဒီလို ဆောင်ရွက်ခဲ့တာတွေဟာ အချည်းနှီး ဖြစ်သလားဆိုယင် မဖြစ်ဘူး။ အခုဆိုယင် ကျုပ်တို့ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးစစ်ကြီးဟာ နောက်ဆုံးစခန်း ရောက်လာပြီ။ ဒီနောက်ဆုံးစခန်း ရောက်တဲ့အခါ ဒီမိုကရေစီ စံနစ် လွှမ်းမိုးအောင်မြင်ဆဲ ဖြစ်နေတဲ့ ဒီကမ္ဘာသစ်ကြီးမှာ ဗမာပြည်ဟာ အေးအေးဆေးဆေး လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်တယ်ဆိုတာဟာ မမှန်ဘူးလို့ ဆိုနိုင်မလား။ ဒီတော့ ရချင်လဲ ရမှာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ပြောနေကျအတိုင်းဘဲ ရနိုင်တိုင်းလဲ မရဘူး။ ဖြစ်နိုင်တိုင်းလဲ ဖြစ်မယ် မဆိုလိုဘူး။ ဘယ်နည်းနှင့်မဆို၊ ဘယ်ကိစ္စ မဆို အလိုအလျောက် ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ ပြင်စရာ၊ အသင့်လုပ်ထားစရာတွေ လုပ်ထားရမှာဘဲ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးဟာ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်တွေ ရောက်လို့၊ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်ကို တည်ပြီး၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရနဲ့ အပြီးအပိုင် စကားဆိုစရာ ဆိုလို့ ပြီးစီးမှ၊ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေး ရပြီလို့ ဆိုရမှာဘဲ။ အဲဒီလိုကျမှ လွတ်လပ်ရေးစစ်ကြီး ပြီးပြီလို့ ဆိုရမှာဘဲ။ ဒီတော့ ဆင်ပြောင်ကြီး အမြီးကျမှ တစ်လစ် မဖြစ်အောင် ကြိုးစားဖို့ လိုတယ်။ သတိထားဖို့ လိုတယ်။ ကျုပ်တို့ အားရှိမှ အခွင့်အရေး ရမယ်။ အားပို ရှိလေလေ ပိုအခွင့်အရေး ရလေလေဘဲ။

အဲဒီတော့ ဖါဆါ၊ ပါလ က လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲအတွက် ဆက်လုပ်စရာ ရှိယင် လုပ်ဖို့ လွတ်လပ်ရေး ရံပုံငွေ ကောက်ခံတာကအစ ပြင်ဆင်တဲ့ လုပ်ငန်း အရပ်ရပ်ကို တိုင်းပြည်က စိတ်ရောကိုယ်ပါ ဝိုင်းဝန်း အားပေးဖို့ လိုတယ်။ တိုင်းသူပြည်သား လူအများဟာ ဥမကွဲသိုက်မပျက်

တညီတညွတ်တည်း စည်းကမ်းတကျ ရှိဖို့ လိုတယ်။ မလိုတဲ့ လူတွေက ဘယ်လို တိုက်တိုက်၊ ရှိ၊ ရှိ၊ စေ၊ မိမိတို့ အဓိက ပန်းတိုင်ကို မျက်ချေပြတ် မခံဘဲ၊ လမ်းမလွဲအောင် ကြိုးစားဖို့ လိုတယ်။ နယ်ချဲ့သမားကို တကယ်တိုက်မယ်ဆိုတဲ့ လူအချင်းချင်းဟာ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်နေဖို့ မလိုဘူး။ တဦးနှင့်တဦး ဘယ်လိုဘဲ သဘောကွဲလွဲပေမဲ့ နယ်ချဲ့သမား တိုက်ခိုက်တဲ့ တပ်ဦး ဟိုဘက်လွန်ပြီး ၊ နယ်ချဲ့သမားထောက်ခံတဲ့ လမ်းတွေကို မလိုက်ရန် သတိပြုဖို့ လိုတယ်။ ကွန်မြူနစ် အလံနီ၊ အလံဖြူတို့ဟာ နယ်ချဲ့သမားတွေကို ထိထိရောက်ရောက် တိုက်ခိုက်ရမဲ့အစား၊ အချင်းချင်းကို ခြိမ်းချောက် အကြမ်းပတမ်း ကိုင်နေတာဟာ အင်မတန်ဘဲ ဝမ်းနည်းစရာ ကောင်းတယ်။ သူတို့ ဒီလို လုပ်ပေမဲ့ ငါတို့အား တိုက်ရိုက် ကျူးကျော် ဖော်ကားလာမဲ့အခါ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကာကွယ်သော အားဖြင့် ပြန်လှန်ခုခံသည့် အခါမှတစ်ပါး ငါတို့အားလုံးဟာ သူတို့ရဲ့ လမ်းမှားကို ငါတို့က စပြီး လိုက်နာဖို့ မလိုဘူး။ ဒါကြောင့် ငါတို့ ဗမာပြည်မှာ မရှိတုန်းကို တိုင်းသူပြည်သား အားလုံးဟာ အရေးရှိက အဆင်သင့်ဖြစ်အောင် စီစဉ်ထားပြီး၊ ကျုပ်တို့အပြန်ကို ငုံ့လင့်ကြပါလို့ ယနေ့ နှစ်သစ်ကူးနေ့မှာ စကား ပါးခဲ့ချင်ပါတယ်။

ဒီနှစ်သစ်ဟာ ဗမာပြည်အတွက်သော်၎င်း၊ ကမ္ဘာကြီးအတွက်သော်၎င်း အေးချမ်းသာယာ ပျော်ရွှင်ဘွယ်နှစ် ဖြစ်ပါစေ၊ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြပါစို့။ ။

ဘိလပ် မြန်မာ ဆွေးနွေးပွဲ

၁၉၄၇ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၃ ရက်နေ့၊ ညနေ ၃ နာရီ၊ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ် တွင် ကျင်းပသော သတင်းစာ ကွန်ဖရင့် တွင် ဗြိတိသျှ အစိုးရအဖွဲ့ နှင့် မြန်မာ ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ တို့၏ အင်္ဂလန် ၌ ဆွေးနွေးပွဲ အကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြချက်။

ဘိလပ် မြန်မာ ဆွေးနွေးပွဲတွင် သဘောတူညီချက်အရ စက္ကူဖြူ စံနစ်ဟာ လုံးလုံး ပျက်ပါတယ်။ သို့သော် လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲဟာ မပြီးသေးပါ။ ခု သဘောတူခဲ့တဲ့အတိုင်း အစစအရာရာ ရှော့ရှော့ရှူရှူ ပြီးမြောက်ပါက အေးချမ်းသော နည်းဖြင့် ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်ဖွယ် ရှိတယ်။

ရခဲ့သော အာဏာများ

ဘိလပ်သို့ သွားစဉ်က (ဖဆပလ) အဖွဲ့ချုပ်က ညွှန်ကြားလိုက်သည့်အတိုင်း တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်အတွက် တိုက်ရိုက် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပရန်နှင့် ကြားဖြတ် အစိုးရ အခွင့်အာဏာများလဲ ရရှိခဲ့တယ်။

ကြားဖြတ် အစိုးရ အာဏာအတွက် ဥပဒေကို ပြင်နေလျှင် ကြာနေမည်စိုး၍ ဥပဒေအရ တန်ခိုးအာဏာ မရသော်လည်း (Convention) ခေါ် ထုံးတမ်းစဉ်လာအားဖြင့် ဆိုပါမူ ဒိုမီနီယမ် အစိုးရများ ရရှိသော အခွင့်အာဏာများ ရပါတယ်။

သံတမန်လွှတ်ရေး ကိစ္စ

နိုင်ငံခြားရေးကိစ္စများအတွက်ဆိုလျှင်လဲ ပြည်ထောင်ချင်း သံအမတ် အလဲအလှယ်လုပ်ဖို့ သူတို့ (ဗြိတိသျှအစိုးရ) လုပ်ပေးပါမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ ကုလသမဂ္ဂတွင် ပါဝင်နိုင်ဖို့လဲ ထောက်ခံမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ သံတမန်ကိစ္စကို ရုရှားသံအမတ်နှင့်လဲ တွေ့ဆုံ ပြောခဲ့ပါ သေးတယ်။

မြန်မာပြည် လေတပ်

မြန်မာပြည် လေတပ် ကာကွယ်ရေးအတွက် လေတပ် ထားရန် ကိစ္စကို ဗြိတိသျှ လေကြောင်း ဗိုလ်ချုပ်နှင့် တွေ့ဆုံပြီး ပြောခဲ့ပါတယ်။ မကြာမီ လေယာဉ်ပျံ မောင်းတတ်ပြီးသော လူများနှင့် စတင် ဖွဲ့စည်းဖို့ စီစဉ်ပါမယ်။

စစ်တပ် ရုပ်သိမ်းရေး

ဗမာပြည်ရှိ နိုင်ငံခြား စစ်တပ်များကို ရုပ်သိမ်းရန်ဆိုတဲ့ အချက်နှင့် ပတ်သက်လို့ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော်က ရုပ်သိမ်းပေးပါလို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့လျှင် သူတို့က ရုပ်သိမ်းပေးပါမယ်လို့ ပြောပါတယ်။

တောင်တန်းနယ်ကိစ္စ

တောင်တန်းနယ်များ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လို့တော့ သူတို့ သဘောတူတယ်ဆိုလျှင် လွတ်လပ်ရေး ပေးရမယ်လို့ တောင်းတာဘဲ၊ ဒါပေမဲ့ သူတို့ ကိုယ်စားလှယ်လဲ မဟုတ်တော့ ကိုယ်စားလှယ်လို့လဲ မပြောရဲ၊ ဒီလိုဆိုလျှင်ဖြင့် သူတို့ သဘောတူပါလိမ့်မယ်လို့ ပြောရတာဘဲ။

အင်္ဂလိပ် မစောင့်ရှောက်နှင့်

တောင်တန်းဒေသများကို ဗြိတိသျှ အစိုးရတို့က အစောင့်အရှောက် (Trusteeship) ယူဖို့ အခွင့်အရေး မရှိ၊ ကျွန်တော်တို့ကလည်း မယူ၊ သူတို့ရဲ့ ပြည်တွင်း အုပ်ချုပ်ရေးကိုလဲ ကြားဖြတ် အစိုးရက ဝင်မစွက်ဖို့ ပြောတဲ့အခါ ဘိလပ်အစိုးရက ကောင်းပြီ၊ သူတို့ကို မေးကြည့်မယ်၊ သူတို့ သဘောတူလျှင် လုပ်မှာဘဲလို့ ပြောပါတယ်။

အာဏာပိုင် အခွင့်အရေး

တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်နှင့် ပတ်သက်၍ အာဏာပိုင် အခွင့်အရေးအတွက်တော့ သိပ်ပြီး အတိုက်အခံ မပြောပါ။ အသင့်အတင့်လောက်တော့ ပြောပါတယ်။ သည်ပြုသနာကို ဖိပြီး မပြောရန်လဲ ဖဆပလ အလုပ် အမှုဆောင်အဖွဲ့က ညွှန်ကြားလိုက်ပါတယ်။ သည်အတိုင်းဆိုလျှင် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကို ဧပြီလအတွင်းမှာ ကျင်းပနိုင်ပါမယ်။ မေလ၊ သို့မဟုတ် ဇွန်လလောက်မှာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဗမာပြည် ဗြိတိသျှ ပြည်ထောင်စုအတွင်း နေ - မနေ ဆုံးဖြတ်ဖို့ပါဘဲ။

ရှေ့လုပ်မည့် အလုပ်များ

ဗြိတိသျှ ပြည်ထောင်စုအတွင်း နေမည်ဆိုလျှင် အုပ်ချုပ်ရေး စည်းမျဉ်းများကို ဘိလပ် ပါလီမန်က အတည်ပြုဖို့ တင်ပြရပါမယ်။ သို့မဟုတ် ပြင်ပမှာ နေချင်တယ်ဆိုလျှင် အာဏာ လွှဲပြောင်းရေး စာချုပ် ပြုလုပ်ရလိမ့်မယ်။ အဲသည်အခါမှာ အချိန်နှောင့်နှေးအောင် လုပ်ချင် လုပ်ကြလိမ့်မယ်။ သို့သော် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ကြေညာရန်အတွက် အချိန် ကန့်သတ်ရမှာဘဲ။ အဲဒီ အရေးဟာ လူထု ဆုံးဖြတ်ချက် အပေါ်မှာ တည်ပါတယ်။

လွတ်လပ်ရေး အမှန် ရမယ်

အမှန်ကတော့ လွတ်လပ်ရေးဟာ ရမှာဘဲ။ အချိန် ကန့်သတ်လို့ ဘယ်လောက် မြန်မြန် ရနိုင်တယ်ဆိုတာ အာဏာ လွှဲပြောင်းရန်အတွက် စာချုပ် ချုပ်တဲ့အခါမှာ အရေးကြီးပါတယ်။ ဗမာပြည်နှင့် ဗြိတိသျှ အစိုးရတို့ စာချုပ်မှာ အပေးအယူ သင့်မြတ်ဖို့ လိုသလို၊ ရဖို့မှာ နောက်က ထောက်ခံအားပေးတဲ့ လူထုအင်အား ရှိမှ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေးကို ရမှာ။

တိုက်ပွဲ မပြီးသေးဘူး

ဒါကြောင့်မို့ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲဟာ မပြီးသေးဘူး။ သို့သော် တိုက်ပွဲ အခြေအနေ တမျိုးပြောင်းသွားတယ်။ သည်အတိုင်းသာ အခြေအနေ တိုးတက် ကောင်းမွန်သွားမယ်ဆိုလျှင် အေးချမ်းသာယာတဲ့ နည်းနှင့် ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်ဖွယ် ရှိတယ်။

အားလုံး အသင့်ပြင်ထားကြပါ

သတင်းစာ ဆရာများက အကယ်၍သာ အာဏာလွှဲပြောင်းရေးအတွက် စာချုပ် ချုပ်ဆိုရာတွင် ဗြိတိသျှ အစိုးရတို့က တမျိုးတမည် ပြုလုပ်ပါက မည်သို့ လုပ်ပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းရာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ... ဒါကြောင့်မို့ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ မပြီးသေးပါဘူးလို့ ကျွန်တော် ပြောတာပေါ့။ ကျုပ်တို့ အားလုံး အသင့်ပြင်ထားကြရမယ်။ အဲသည်အခါကျတော့ သူတို့ ပြင်လုပ်ဖို့ အတော် ခက်ပါလိမ့်မယ်။

အိန္ဒိယထက် သာမယ်

ကြားဖြတ် အစိုးရ ရရှိမည့် အာဏာမှာ အိန္ဒိယ ကြားဖြတ်အစိုးရထက် သာလျှင်သာ သာမည်။ မလျော့ဆိုသည်ကို အိန္ဒိယပြည်ကို ရောက်ခဲ့သည့်အတွက် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ပြောနိုင်တယ်။

စက္ကူဖြူစံနစ် ပျက်ပြီ

ယခု သဘောတူညီချက်အရ စက္ကူဖြူစံနစ် ပျက်ပါသည်။ စက္ကူဖြူစံနစ်အရမှာ အခွင့်အရေး ဘာမျှ မရခဲ့ကြောင်း။ မြန်မာပြည် စစ်တပ်ဆိုရာတွင် တိုင်းရင်းသားစစ်တပ်၊ ဗမာပြည် ရေတပ် စသည်တို့မှာ ဗမာပြည် ကြားဖြတ် အစိုးရလက်အောက် ရောက်မည့်အပြင် စစ်တပ်အသစ်များကို ထူထောင်နိုင်ရန် အခွင့်အရေးလည်း ရရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း။ ။

ယူတတ်မှ ရမယ်

၁၉၄၇ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၄ ရက်နေ့၊ ည ၇ နာရီ မိနစ် ၃၀၊ အသံလွှင့်ရုံမှ တစ်ဆင့် တိုင်းပြည်သို့ ပြောကြားသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ ဘိလပ်ပြန် မိန့်ခွန်း။

ကျွန်တော်တို့တွေ့ဖြင့် ဘိလပ်က ပြန်ရောက်လာကြပြီ။ တိုင်းပြည်ကလဲ ဘာတွေရလို့ ရှေ့ဘယ်လို စခန်းသွားရဦးမလဲဆိုတာ သိချင်ကြပေလိမ့်မယ်။ အဲဒီအချက်တွေကို တိုင်းပြည်အား ပြောပြဖို့ ဒီနေ့ည အသံလွှင့် စကားပြောရတာဘဲ။ ဒီအကြောင်းတွေနှင့် ပတ်သက်လို့ မပြောခင် ဘိလပ် မသွားမီ ကျုပ်ပြောသွားတဲ့ စကားတချို့ကို ပြန်ပြောပြလိုတယ်။

လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ တောင်းလို့ရတဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။ သူများ နို့သက်စို့ ခံယူရတဲ့ အခွင့်အရေးမျိုး မဟုတ်ဘူး။ မိုးပေါက် အလိုအလျောက် ကျ မလာနိုင်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်တို့လဲ သိတာပဲ။ နို့ ဒီလို သိလျက်နဲ့ ဘာလို့ ဘိလပ် သွားရသလဲဆိုတာကတော့ ပရိယာယ်ဆိုလဲ ဟုတ်ကဲ့၊ တကယ်ဆိုလဲ ဟုတ်တာဘဲ။ ကျုပ်တို့ ဟိုသွားတာဟာ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ယူနိုင်တဲ့နည်းလမ်းကို ရှာဖွေတဲ့သဘောဘဲလို့ ကျုပ် ပြောခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ “ကျုပ်တို့ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးဟာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်တွေ ရောက်လို့ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်ကို တည်ထောင်ပြီး အင်္ဂလိပ်အစိုးရနဲ့ အပြီးအပိုင် စကားဆိုစရာ ဆိုလို့ ပြီးစီးမှ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေး ရပြီလို့ ဆိုရမှာဘဲ။ အဲဒီလိုကျမှ လွတ်လပ်ရေးစစ်ကြီး ပြီးပြီလို့ ဆိုရမှာဘဲ” ဒီလိုဘဲ ကျုပ် ပြောခဲ့တယ်။

ဒါတင် မကသေးဘူး။ ကျုပ်တို့ အားရှိမှ အခွင့်အရေး ရမယ်။ အားပို ရှိလေလေ၊ အခွင့်အရေး ပို ရလေလေဘဲလို့လဲ ကျုပ် ပြောခဲ့တယ်။

ကောင်းပြီ၊ မူလကတည်းက ကျုပ်တို့ သွားတာဟာ လွတ်လပ်ရေး တောင်းဖို့ သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ရနိုင်မည့် နည်းလမ်းများ၊ ရှာလို့ ရလိုရငြား သွားတယ်ဆိုတာ ရှင်းတယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ လွတ်လပ်ရေး စစ်ပွဲကြီးဟာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရလို့ အဲဒီ လွှတ်တော်က လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည် ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေ ရေးဆွဲပြီး အင်္ဂလိပ်တို့နှင့် အပြီးအပိုင် စကားဆိုလို့ ပြီးတဲ့အထိ မပြီးသေးဘူးလို့ ကျုပ် ရှင်းရှင်း ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ သွားပြီး ရှာတဲ့ လွတ်လပ်ရေးလမ်းကို တွေ့ခဲ့သလားလို့ မေးယင်၊ ကျုပ်တို့ကို ဖါဆ၊ပါလ အမှုဆောင်အဖွဲ့က ညွှန်ကြားလိုက်တဲ့အတိုင်း ရှာခဲ့ဆိုတဲ့ လမ်းတွေ ရှာလို့ ရခဲ့တယ်။ ဒါဖြင့် အဲတာတွေဟာ ဘာတွေလဲ၊ နံပတ် ၁။ ကျွန်တော်တို့ တောင်းဆိုချက်ဟာ၊ အခုလာမယ့် ရွေးကောက်ပွဲကို ၉၁ ဌာန အုပ်ချုပ်ရေးအတွက် ပြန်လုပ်ဖို့ ရွေးကောက်ပွဲ မဟုတ်ဘဲနှင့်

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အချက်ဘဲ။ အဲဒါကို လုံးလုံးလျားလျား ရတယ်။ နိုင်ငံခြားသားတွေလဲ မပါဘူး။ အိန္ဒိယပြည်မှာ နိုင်ငံခြားသားများကို လုံးဝ ဖယ်လို့ မရဘူး။

နံပါတ် ၂။ အာဏာ ပြည့်စုံတဲ့ ကြားဖြတ် အမျိုးသား အစိုးရကို ကျုပ်တို့ တောင်းတယ်။ ဒါလဲ ရတယ်လို့ ပြောရမှာဘဲ။ သို့ပေမဲ့ ဥပဒေသဘော စစ်စစ်တွေ့ မဟုတ်ဘူး။ လက်တွေ့အားဖြင့် ပေးမယ် ဆိုတာ ခါတိုင်းလို နှစ်ကိုယ်ကြား စကားမျှ မဟုတ်ဘဲ၊ ထင်ထင်ရှားရှား ဗြိတိသျှ နန်းရင်းဝန်လက်မှတ်ထိုးပြီး သဘောတူလိုက်တယ်။ အဲဒါကို သတိပြုကြရမယ်။ ဒီလို စာကတိနှင့် အာဏာကို လက်တွေ့ ကြားဖြတ် အစိုးရကို လွှဲပေးမယ်ဆိုတာ ဥပဒေလိုဘဲ အသုံးဝင်တာဘဲ။ ဥပဒေတွေဘာတွေ လုပ်နေယင်၊ သံသရာ ရှည်ချင်တိုင်း ရှည်သွားနိုင်တယ်။ ပြီးတော့လဲ ထူးမှာမဟုတ်ပါဘူး။

ဥပဒေနှင့်ဘဲ ရရ၊ စာကတိနှင့် ထုံးတမ်းသဘောမျိုးဘဲ ရရ၊ ရတာလိုရင်းဘဲ၊ ဒီအချက်တွေကို အိန္ဒိယပြည်နှင့် ဘိလပ်မှာ ရှိတဲ့ အိန္ဒိယအမျိုးသား ဥပဒေပါရဂူဆိုတဲ့လူတွေနှင့် ကျုပ်တို့ သေသေချာချာ တိုင်ပင်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့လဲ ဒီကြားဖြတ် အစိုးရကို ထပ်ပြီး ပြုပြင်ပြောင်းလဲစရာ တွေရှိယင် ပြောင်းလွဲနိုင်အောင် ကျုပ်တို့ သဘောတူတဲ့အချက်ထဲမှာ မလွတ်တမ်း ထည့်ထားခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ကြားဖြတ်အမျိုးသားအစိုးရကိုလဲ ကျုပ်တို့ လိုချင်သလောက်နီးနီး ရခဲ့တယ်လို့ ဆိုနိုင်တယ်။ ယခုဆိုယင် ကျုပ်တို့ ဗမာတိုင်းရင်းသား တပ်တွေကို ကျုပ်တို့ အုပ်ချုပ်နိုင်ပြီ။ နိုင်ငံခြားတွေကိုလဲ သံအမတ် လဲလှယ်နိုင်ခွင့် ရပြီ။ နိုင်ငံခြားရေး ဌာနကိုလဲ ရပြီ။ အမေရိကန်၊ တရုတ်ပြည်၊ ယိုးဒယားပြည်တို့နှင့် သံအမတ် လဲလှယ်ဖို့တောင်မှ စကား ပြောပြီးသလောက် ပြောပြီးပြီ။ ဘဏ္ဍာရေး အာဏာကိုလဲ ရပြီ။

တိုတို ပြောရယင် ယခု ဗမာပြည်အစိုးရဟာ ဒိုမီနီယံ အစိုးရသဘောမျိုး ဥပဒေအားဖြင့် မဟုတ်ပေမဲ့ လက်တွေ့အားဖြင့်တော့ လုပ်နိုင်တယ်။ တခုနှစ်ခုဘဲ ဒိုမီနီယမ် အုပ်ချုပ်ရေးနှင့် ခြားမယ်။ ဥပဒေသဘောမှာ ခြားတယ်။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည် ကျုပ်တို့ အစိုးရကို ဒိုမီနီယံလို့ မခေါ်နိုင်ဘူး။ တရားရုံး အာဏာမှာ ဘိလပ်က အချုပ်အချာဘဲ ထားရဦးမယ်။ ဒိုမီနီယံ ဆိုယင်တော့ အဲဒီထိ မသွားချင်ဘူး ဆိုယင် သူတို့သဘော လုပ်နိုင်တယ်။ ဒါလောက်ဘဲ ကွာခြားတယ် ဆိုရမှာဘဲ။

တောင်တန်းနယ်များအရေးကိစ္စကတော့ တောင်တန်းနယ်သူနယ်သားများရဲ့ အရေးဘဲ။ သူတို့က ကျုပ်တို့လိုဘဲ တန်းတူအခွင့်အရေး လိုချင်တယ်ဆိုယင် ရမှာဘဲ။ အချို့က ကျုပ်တို့ ရတာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အိန္ဒိယထက် လျော့သလိုလို ပြောချင်ကြတယ်။ အဲဒါ ကျုပ် အတိအလင်း ပြောရဲတယ်။ မလျော့တော့ မလျော့ဘူး၊ သာချင်သာ သာမယ်လို့ ကျုပ် ပြောရဲတယ်။

နောက်ပြီး လွတ်လပ်ရေး တနှစ်အတွင်း ရပါစေမယ်လို့ ကတိ မရဘူးလို့ ပြောကြတယ်။ လွတ်လပ်ရေး တနှစ်အတွင်း ရအောင် လုပ်ရမှာက ကျုပ်တို့ လုပ်ရမှာဘဲ။ ဒီလိုလုပ်ဖြစ်အောင်

လမ်းစကို ရသလား၊ မရဘူးလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းသာ ရှိတယ်။ ကျုပ်တို့ ယူဆတာက တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ကျုပ်တို့ မေလ၊ သို့မဟုတ် ဇွန်လလောက်မှာ လုပ်နိုင်တယ်။ အဲဒီအခါကျယ် ကျုပ်တို့ မြန်မြန် ဆုံးဖြတ်ယင် ကျုပ်တို့ မြန်မြန် ရနိုင်မှာဘဲ။

ဒါဖြင့် ဒီလွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်တာကို အင်္ဂလိပ်က လက်ခံမလားလို့ မေးယင် သူတို့က သဘောတူထားတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်ရမယ်လို့ သူတို့ ဆိုထားတော့ သူတို့ လက်ခံရမှာဘဲ။ လက်ခံတယ်ဆိုတဲ့သဘောက သူတို့ ပါလီမန်က ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ကျုပ်တို့ လွှတ်တော်က ဥပဒေကို အတည်ဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့ သဘော ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်တို့ လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်လိုက်တာကို သူတို့က အသိအမှတ် ပြုပါတယ်ဆိုတဲ့ သဘောဘဲ။ အဲဒီလို အသိအမှတ်ပြုတဲ့ အချက်ကို သူတို့ဖာသာ သူတို့ ပါလီမန် တင်ချင်တင်၊ မတင်ချင်နေ၊ ကျုပ်တို့နှင့် မဆိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့လဲ သဘောတူတယ် မပြောခဲ့ဘူး။

ကျုပ်တို့ သဘောတူခဲ့တာက တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ ကျုပ်တို့ နိုင်ငံရဲ့ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေကို ဆုံးဖြတ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ဘဲ။ ၉၁ ဌာန ဥပဒေဟာ ရှိတော့ ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ဥပဒေအရ အုပ်ချုပ်ရေးဟာ မရှိတော့ဘဲ၊ ဒီထက် အာဏာ ရှိတဲ့ အစိုးရ အခုရပြီ။ ၁၉၄၅ ခု စက္ကူဖြူ မရှိတော့ဘူး။ အခု ကျုပ်တို့ ရတာကို စက္ကူဖြူလို့ ခေါ်ကြတာဟာ အဖျားဆွတ် ခေါ်ကြတာဘဲ။

ဘိလပ် ပါလီမန်မှာ တင်တဲ့ ကိစ္စကို ဘာစက္ကူဖြူ၊ ညာစက္ကူဖြူ အစရှိသည်အားဖြင့် ခေါ်လေ့ခေါ်ထ ရှိသည့်အတိုင်း ခေါ်တာဘဲ။ စက္ကူဖြူ ဆိုရုံနှင့် စက္ကူဖြူချင်း မတူဘူးဆိုတာကို သိကြရမယ်။ ကျုပ်တို့ မလိုချင်တာက ၁၉၄၅ ခု စက္ကူဖြူ၊ ခု ကျုပ်တို့ ရတာတွေကို ထည့်ပြီးရေးပေးတဲ့ စက္ကူဖြူက ၁၉၄၇ ခု စက္ကူဖြူ၊ ဒီစက္ကူဖြူဟာ အရင် စက္ကူဖြူနဲ့ အတော် ကွာခြားတယ်ဆိုတာ ကျုပ် ရဲရဲကြီး ပြောရဲတယ်။ စက္ကူဖြူဆိုပြီး အဖျားဆွတ် ပြောတဲ့လူတွေဟာ အမှန်စစ်စစ် တိုင်းပြည်ကို ကလေးများလို လှည့်စားပြီး ဖော်ကားနေတာဘဲ။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ လိုချင်တာ အကုန်လုံး ရသလားလို့ မေးလိုကြပေလိမ့်မယ်။ အကုန်လုံးတော့ဖြင့် မရသေးဘူး အကုန်လုံး ချက်ချင်း ရဖို့ ဆိုတာကတော့ တော်လှန်ရေး လုပ်လို့ အောင်မြင်တဲ့အခါမျိုးကျမှ ရမှာဘဲ။ အဲဒါတောင် အင်ဒိုနေးရှားလို ဖြစ်သွားယင် လိုသမျှ ရမှာ မဟုတ်သေးဘူး။ အခု ကျုပ်တို့ လုပ်နေတဲ့နည်းက လူထုရဲ့အင်အားနဲ့ အရေးဆိုတဲ့နည်းဘဲ။

ကျုပ်တို့ ဒီလောက် ရတယ်ဆိုတာဟာလဲ ဗမာပြည်ရဲ့ လူထုအင်အားဟာ ဗြိတိသျှ အစိုးရတို့က ရှိသေခန့်ညားလောက်အောင် ကြီးမားလို့ ရတာဘဲ။ ဒီထက်ပိုပြီး လူထုအင်အား ကောင်းယင် ဒီထက် ပိုရမှာဘဲ။

အခုအခြေအနေအရ ကျုပ် မြင်တဲ့အတိုင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် လူထုရဲ့ ညီညွတ်မှု အင်အားဟာ တဆင့်ထက်တဆင့် တိုးပြီး၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်တဲ့အခါမှာ လူထုရဲ့ အကျိုးကို တကယ်ဆောင်ရွက်တဲ့ လူတွေကို ရွေးကောက် တင်မြှောက်မယ်။ လူထုဟာလဲ အမြဲမပြတ် သတိမလပ်ဘဲ လွတ်လပ်ရေးကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် မရမခြင်း လူထုအင်အားနှင့် အဆုံးတိုင် ဘာဘဲလုပ်ရလုပ်ရ လုပ်မယ်ကိုင်မယ်လို့ ဆိုရင်၊ လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေးချမ်းချမ်းနှင့် ရချင်မှာဘဲ၊ ရနိုင်ဖို့ အခြေခံ ပေါ်လာပြီ။

ဒါပေမဲ့ လွတ်လပ်ရေး ရဖို့ အခြေခံ ပေါ်သော်လဲ လူထုရဲ့ စည်းလုံးမှုအင်အား၊ လူထုရဲ့ ပြင်ဆင်မှု လုပ်ငန်းများ ပေါ့လျော့သွားရင်၊ ရမယ်လုပ်ပြီးမှ မရဘဲ ဖြစ်သွားမှာကို သတိပြုကြရမယ်။ ရတောင်မှ ရှော်ရွတ်ရွတ် လွတ်လပ်ရေး ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ လွတ်လပ်ရေးကိုတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့ လိုချင်လဲ ရနိုင်ပြီလို့ အင်အားက ဆိုပြီဘဲ။ သူတို့ အင်ပိုင်ယာထဲက ထွက်ချင်လဲထွက်နိုင်တယ်လို့ ပြောထားတာဘဲ။ အခု တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကို ဧပြီလမှာ လုပ်လို့ ပြီးရင်၊ မေလဖြစ်ဖြစ် ဇွန်လဖြစ်ဖြစ် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ခေါ်နိုင်မယ်လို့ ယူဆတာဘဲ။

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က မြန်မာပြည်ကို ဗြိတိသျှ ပြည်ထောင်စုအတွင်းမှာ ရှိတဲ့ ဒီမိုကရေစီ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေမျိုး လိုချင်သလား၊ ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ၊ လုံးဝ လွတ်လပ်တဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေမျိုး လိုချင်သလား၊ အဲဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်ရမှာဘဲ၊ ဒါဖြင့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်ပြီးရင် ဘယ်လို ဖြစ်မလဲ၊ အင်အားအစိုးရနဲ့ စာချုပ် ရလိမ့်မယ်။ အဲဒီ စာချုပ် ချုပ်တဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေး ဘယ်လောက်စစ်မလဲ၊ မစစ်ဘူးလဲဆိုတဲ့ကိစ္စဟာ ကျုပ်တို့ လူထုအင်အားအပေါ်မှာ တည်မှာဘဲ။

ကျုပ်တို့ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ဗြိတိသျှက အခု မူအားဖြင့် အသိအမှတ်ပြုထားပေမဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်က အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင်သဘောနဲ့ မရသေးဘူး။ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် လုပ်ပြီးလို့ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည် ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေကို ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့အခါမှာ အဲဒီသဘော ရမယ်၊ မရဘူးဆိုတာ သိရမှာဘဲ။ အဲသလို ရမှာ သေချာအောင် ဆိုရင်တော့ လူထုရဲ့ အင်အားကောင်းမှ သေချာမှာဘဲ။ ဒါကြောင့် လွတ်လပ်ရေးကို ဗြိတိသျှက မူအားဖြင့် အသိအမှတ်ပြုထားပေမဲ့ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဟာ အဲဒီအထိ မပြီးသေးဘူးလို့ ဆိုရဦးမှာဘဲ။

ဒါကြောင့် အခုလောလောဆယ်အားဖြင့် ကျုပ်တို့ဟာ လွတ်လပ်ရေးအတွက် လူထုတိုက်ပွဲများကို ဆင်နွှဲရန် မလိုတော့သော်လဲ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အင်အား ပြင်ဆင်မှု အရပ်ရပ်ဟာ ဆက်လက်ပြီး လုပ်နေရဦးမှာဘဲ။ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဖြင့် ရပြီ၊ လွတ်လပ်ရေး တနှစ်အတွင်း ရမလားဆိုရင်

တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်အပေါ်မှာ တည်တာဘဲ။ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေကို ကျုပ်သဘောအရတော့ ခြောက်လလောက်အတောအတွင်း ပြီးအောင် လုပ်နိုင်တာဘဲ။

အဲဒီနောက် အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့် စာချုပ်စရာရှိယင် အဲဒါဟာ သိပ်ကြာဖို့အကြောင်း မရှိဘူး။ သူတို့က အချိန် ဆွဲချင်တောင် ကျုပ်တို့က မဆွဲနိုင်အောင် လူထုအင်အားပြင်ဆင်မှုများ လုပ်ထားယင် သူတို့ လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ယူဆတယ်။ အတိုချုံးရမယ်ဆိုယင် ဗမာပြည် တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ဖို့ အခြေခံရပြီ။ ရအောင် လုပ်နိုင် မလုပ်နိုင်ဆိုတာဟာ ကျုပ်တို့ရဲ့ သတ္တိ၊ ဇွဲ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယနှင့် အင်အားအပေါ်မှာ တည်တယ်ဆိုတာကို သတိချုပ်ကြရမယ်။

လွတ်လပ်ရေးဟာ ပေးလိုရတဲ့ ကိစ္စမျိုးမဟုတ်။ ယူတတ်မှ၊ ယူနိုင်တဲ့ အင်အားရှိမှ တကယ်ရမှာဘဲ။ ဒါကြောင့် အခုတော့ဖြင့် လက်ငင်းလိုချင်တာတွေ အခြေခံရပြီ။ ရှေ့ဆက်ပြီး လွတ်လပ်တဲ့နိုင်ငံ ထူထောင်ဖို့ဟာ ဗြိတိသျှ အစိုးရရဲ့ လက်ထဲမှာ မရှိဘဲနှင့် ကျုပ်တို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ လက်ထဲမှာရှိတယ်။

အခု တိုင်းပြည်ကို အတိအလင်း ကျုပ် ပြောချင်တယ်။ လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေးချမ်းချမ်း ရနိုင်မဲ့ နည်းလမ်း ကျုပ်တို့ ရပြီလို့ ကျုပ် ထင်တယ်။ အေးအေးချမ်းချမ်း ရနိုင်လျက်နဲ့ ဆူဆူပူပူ လုပ်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ လူဟာ အရူးတွေဘဲ။ ကျုပ် ပြောတာ မှန် မမှန် တနှစ်သာ စောင့်ကြည့်ပါ။ ကျုပ် အရင်က လုပ်ခဲ့တာတွေကို ထောက်ကြည့်ပါ။ ကျောင်းသားဘဝမှာ ကျုပ်ဟာ ကျောင်းသားသမဂ္ဂအဖွဲ့ချုပ်ကြီးကို တည်ထောင်ရုံ မကဘဲ၊ ခိုင်ခံ့အောင် လုပ်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ တက္ကသိုလ် ဥပဒေကို ပြင်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။

ပြီးတော့ ဗမာပြည်ကို လူမလေး ခွေးမခန့် ဖြစ်နေတဲ့နေရာက တကမ္ဘာလုံးက ဗမာပြည်အရေးကို ဂရုစိုက်လာရအောင် ကျုပ်ဘဲ ဆွဲတင်ခဲ့ရတယ် မဟုတ်လား။ ဂျပန်ခေတ်မှာ တိုင်းပြည်က အကျိုး ခံစားရသမျှ လွတ်လပ်ရေး ဆိုတာလေးတွေဟာ ကျုပ်ကြောင့် ရတာဘဲ မဟုတ်လား။ ကျုပ် ခေါင်းဆောင်တဲ့ တပ်မတော်ကြောင့် မဟုတ်လား။ ဗမာတွေမှာ စစ်တပ် ရယ်လို့ မရှိတဲ့ အခြေအနေက ဂျပန်ခေတ်မှာရော၊ အခုခေတ်မှာရော ဗမာတပ်တွေ ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့တာ၊ လုပ်နေတာဟာ ကျုပ်ဘဲ မဟုတ်လား။

အခု ကျုပ်တို့ အစိုးရအဖွဲ့ထဲ ဝင်လာတဲ့နေ့က စပြီး တိုင်းပြည်သိ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်အတွက် လုပ်နေတာတွေကို ခင်ဗျားတို့ အမြင်ဘဲ မဟုတ်လား။ အခုလဲဘဲ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ရအောင် လုပ်ခဲ့တယ်။ ကြားဖြတ် အစိုးရကိုလဲ အာဏာရအောင် လုပ်ခဲ့တယ်။ တောင်တန်းနယ်များကို ကျုပ်တို့လို တန်းတူအခွင့်အရေး ပေးမယ်ဆိုတဲ့မူကိုလဲ ရခဲ့တယ်။

ဒါတင်မကဘူး။ တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေးအတွက် အသက် စွန့်စရာ ရှိတဲ့အခါ ကျုပ် စွန့်ခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ ရှေ့ကိုလဲ စွန့်စရာ ပေါ်သေးရင် ကျုပ် စွန့်ပြီး လုပ်ရန် အသင့်ပါဘဲ။

ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ဟာ တိုင်းပြည်ကို အရမ်းမဲ့ ပြောင်းဆန်အောင် ကျုပ် မလုပ်လိုဘူး။ ကျုပ်ဟာ နိုင်ငံရေး စတန်းမင်းသား မဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ကြီး အာမခံရဲ့တယ်။ ကျုပ်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လိုက်ကြပါ။ တနှစ်အတွင်း ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရစေမယ်။ ရတဲ့နေရာမှာလဲ အရမ်းမဲ့ အင်အား မကုန်စေရဘဲ၊ အေးအေးဆေးဆေး ဖြစ်နိုင်သမျှ ဖြစ်စေရမယ်။ ကျုပ်ဟာ ကျုပ်ကတိကို မဖျက်ခဲ့ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိတယ်မဟုတ်လား။

နိဂုံး ချုပ်ရမယ်ဆိုယင် လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ မဆုံးသေးတဲ့အတွက် လွတ်လပ်ရေး ရံပုံငွေကို ဆက်လက် ကောက်ခံသွားကြရမယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရံပုံငွေကို ဆက်လက် ထည့်ဝင်ကြရန် မေတ္တာရပ်ခံလိုတယ်။ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကျုပ် ခေါင်းဆောင်တဲ့ အစိုးရ အဖွဲ့မှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ ငွေရေး ကြေးရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး တပြားတချပ်မျှ လိမ်ကောက်တာကို ကျုပ် သိယင် သည်းမခံနိုင်ဘူး။ အဲဒါမျိုးကို ခင်ဗျားတို့ သိယင် ကျုပ်ကို ကျကျနန လာပြောပါ။ ဘယ်လောက် ကြီးတဲ့လူဖြစ်ဖြစ် ၊ ကျုပ် အရေးယူမယ် ဆိုတာကို အတိအလင်း ကျုပ် ပြောလိုတယ်။

နောက် ပြောလိုတာက လာမည့် ရွေးကောက်ပွဲမှာ တကယ် တိုင်းပြည်အတွက် ဆောင်ရွက်မဲ့ လူတွေကိုသာ ကျုပ်တို့ အရွေးခံခိုင်းမယ်။ အဲဒီလူတွေကို ခင်ဗျားတို့က ဘယ်သူ ဘယ်လိုပြောပြော ထောက်ခံ တင်မြှောက်ကြဖို့ ကျုပ် ပြောလိုတယ်။

နောက်ဆုံး ကျုပ် ပြောလိုတာက ကျုပ်ဟာ ဗမာပြည် လွတ်လပ်တဲ့အခါ အင်္ဂလိပ်နှင့် မိတ်ဆွေအရင်းအချာသဘော ဖြစ်စေချင်တယ်။ အကြောင်းကြောင်းတွေကို ပြောပြရမယ်ဆိုယင် ရှည်လျားနေမယ်။ တကြောင်းဘဲ ကျုပ် ပြောခဲ့မယ်။ နိုင်ငံချင်း ပေါင်းရတယ်ဆိုတာ ၊ အားသိပ်မကြီးနိုင်နဲ့ ပေါင်းယင်၊ အနိုင်အကျင့် ခံစရာ မရှိဘူး။ တဦးကိုတဦးလဲ အားဖြည့်နိုင်တယ်။ အားသိပ်ကြီးတဲ့ နိုင်ငံနဲ့ ပေါင်းရမယ်ဆိုယင် အနိုင်အကျင့်ခံရသလောက် ခံရမှာဘဲ။ အဲဒါဟာ ကမ္ဘာ့ နိုင်ငံရေးဘဲ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တော့ ခင်ဗျားတို့ ပြောချင်တာပြော၊ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်ဟာ အင်္ဂလိပ်ပြည်နဲ့ ပေါင်းသင့်တယ်လို့ ကျုပ် အခုကတဲက အတိအလင်း ပြောထားချင်တယ်။ ။

မြေစံနစ်ကို ပြုပြင် ပြောင်းလဲချင်တယ်

၁၉၄၇ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၅ ရက်နေ့၊ တောင်သူလယ်သမားညီလာခံတွင် ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။

ကျွန်တော်တို့ဟာ မကြာခင်က ဘီလပ်ကို သွားပြီး ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး ရရာရကြောင်းကို နည်းလမ်းရှာတဲ့ သဘောနဲ့ သွားခဲ့တယ်။ ရွေးကောက်ပွဲကိုလဲ လာမည့် ဧပြီလမှာ လုပ်ဖို့ ရှိတယ်။ ဒီရွေးကောက်ပွဲဟာ အမတ်ရွေးကောက်ပွဲ မဟုတ်ဘဲ၊ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးမည့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ဗမာရဲ့ အနာဂတ် အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေများကို ရေးဆွဲကြရမယ်။ လွှတ်တော်မှာ ပါတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေ ကစဉ့်ကရဲ ဖြစ်လျှင် ဗမာပြည် နစ်နာဖို့ဘဲ၊ တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေး ထိခိုက်ဖို့ ရှိတဲ့အတွက် အင်မတန် အရေးကြီးတယ်။

လွယ်သော အလုပ်များ

ကျုပ်တို့က ဘီလပ်က ပြန်လာတဲ့နောက် ရှမ်း၊ ဂျင်းဖော၊ ချင်း စတဲ့ တောင်တန်းနယ်သားများနှင့် ညီညွတ်ဖို့ လုပ်ခဲ့ရတယ်။ အဲသည်က ပြန်လာတဲ့အခါ သပိတ်အရေးများကို ဖြေရှင်းရတယ်။ သပိတ်တွေအတွက် ကျုပ်တို့ လုပ်ငန်းတွေ နှောင့်နှေးပြီး လုပ်စရာတွေကို သိပ်ပြီး ဂရုမစိုက်နိုင်ဘူး။ အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စတွေ ဆောင်ရွက်ချင်သလောက် မဆောင်ရွက်နိုင်ဘူး။

လွတ်လပ်ရေး ရသောအခါ

တောင်သူ လယ်သမားတွေဟာ ဗမာပြည်မှာ လူအများစု ဖြစ်တယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး ပါလာမယ်။ တောင်သူလယ်သမား လူများစုရဲ့ အခွင့်အရေး မပါတဲ့ လွတ်လပ်ရေးဟာ အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူးလို့ ယူဆတယ်။

ငွေရေး ကြေးရေး လိုတယ်

အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ကျုပ်တို့ လက်ထဲကို အာဏာ ပေးသင့်သလောက် ပေးထားသော်လဲ အချို့ မလုပ်နိုင်တဲ့ ကိစ္စတွေလဲ ရှိတယ်။ လုပ်နိုင်တာလဲ ရှိတယ်။ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်တယ် ဆိုတာ ငွေရေးကြေးရေး လိုတယ်။ ဒီ ငွေရေးကြေးရေးဟာ ခင်ဗျားတို့ တိုင်းပြည်သားများထံမှ ကောက်ခံတဲ့ အခွန်တော်တွေဘဲ။ ဒီ အခွန်တွေ ကောက်တာဟာ မှန်သလား၊ မှားသလား မစဉ်းစားသေးတော့ ဒီအတိုင်း ဖြစ်နေတယ်။

ဝင်ငွေထွက်ငွေ မမျှတ

အစိုးရရဲ့ ရံပုံငွေဟာ ကုဋေ ၂၀ သာ ရှိပြီး အသုံးစရိတ်က ကုဋေ ၄၀ ဖြစ်နေတယ်။ စစ် မဖြစ်မီတုန်းကလို ဝင်ငွေနှင့် ထွက်ငွေဟာ မမျှတသေးဘဲ၊ ခင်ဗျားတို့ကို အမတော်ကြေးငွေ များများပေးချင်ပေမဲ့ ငွေမရှိလို့ မပေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ အမတော်ကြေး လျှော့ဖို့ ပြောတယ်။ လျှော့လိုက်ရင် ခင်ဗျားတို့ကို ထိခိုက်မှာဘဲ၊ သို့သော် သက်သာဖို့ လမ်းကို ရှာနေတာဘဲ။

မပေးဘဲ နေလို့ ရတယ်

စစ်အစိုးရ လက်ထက် ဂျပန် စက္ကူတွေ တန်ဖိုး မရှိ လို့ အင်္ဂလိပ်က ကြေညာစဉ်က ထုတ်ချေးခဲ့တဲ့ အမတော်ကြေးတွေ လျှော့ပစ်ဖို့ ကျုပ်တို့ အရေး ဆိုထားတယ်။ ရစရာ လမ်းရှိတယ်။ မရလို့ ရှိယင်လဲ ခင်ဗျားတို့ မပေးဘဲ နေလို့ရပါတယ်။ မတတ်နိုင်ပါဘူး (ဩဘာသံများ)။

ကျုပ်တို့ လုပ်ချင်တာက အများကြီး၊ အချိန်လဲ မရှိ၊ ကျုပ်ဟာ ဗမာပြည်မှာ ခေါင်း အကြိမ်းဆုံးဘဲ။

တနှစ်အတွင်း မြင်တယ်

သပိတ်ကိစ္စ၊ လယ်သမားကိစ္စ၊ အလုပ်သမားကိစ္စ၊ တိုင်းပြည် ကိစ္စတွေနဲ့ ဟိုပြေး ဒီလွှားနဲ့ အင်မတန် ခေါင်းကြိမ်းတယ်။ တိုင်းပြည် ခေါင်းဆောင် လုပ်တာ ခင်ဗျားတို့က သိပ်ပြီး စည်းစိမ်ရှိတယ် ထင်တယ်။ ကျုပ်အဖို့ ကျားမြီးဆွဲမိလို့သာ ဆက်လုပ်နေရတယ်။ သို့သော် လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အထိ ဆက်လုပ်ပြီး လွတ်လပ်ရေး ရပြီးတဲ့နောက် အနားယူရမလား မပြောတတ်သေးဘူး။ တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရဖို့ အကြောင်း မြင်တယ်။ အိန္ဒိယပြည်ကိုယ်တွေ့၊ ၁၉၄၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လမှာ အာဏာလွှဲဖို့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ကြေညာတယ်။

လွတ်လပ်ရေး သတ်မှတ်ရန်

ကျုပ်တို့ ဗမာပြည်မှာလဲ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ပြီးတဲ့နောက် မေလမှာ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အဖွဲ့ ညီလာခံကို ကျင်းပဖြစ်မယ် ထင်တယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် နောက် သုံးလေးလကြာမှာ လွတ်လပ်ရေး သတ်မှတ်နိုင်ဖို့ အကြောင်း ရှိတယ်။ အဲသည်လို တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရခဲ့လို့ရှိလျှင် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အခြေအနေကို ဒီထက်ကောင်းအောင် လုပ်ပေးနိုင်မယ်။

အခြေအနေကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲချင်တယ်

ခုအခါမှာတော့ ဆင့်ပါးစပ်-နှမ်းပက်သလို ဖြစ်နေတယ်။ လုပ်ချင်သလို မလုပ်နိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ လိုချင်ကြသလို မြေစံနစ်ကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲချင်တယ်။ လယ်ပိုင်ရှင် စံနစ်ကို ဖြုတ်ပစ်နိုင်ဖို့ဘဲ။ အဲသည်လို လုပ်ချင်ပေတဲ့ မဖြစ်နိုင်သေးဘူး။ ဇော်ဂျီ၊ ဝိဇ္ဇာတွေလို ခင်ဗျားတို့ လိုချင်တာ တမုဟုတ်ခြင်း လုပ် မပေးနိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ အရေးကို ကျုပ်ထက် ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့လူ ရှိယင် ကျုပ် ဖယ်ပေးဖို့ အသင့်ဘဲ။ ခင်ဗျားတို့ အရေးတွေကို ပြောချင်လျှင် ဆိုင်ရာ အဖွဲ့က တဆင့် ကျုပ်တို့ အစိုးရ အဖွဲ့ကို ပြောလျှင် တတ်နိုင်သလို ဆောင်ရွက်ပေးဖို့ မခဲယဉ်းပါဘူး။

နောက်ဆုံး ပြောလိုတာက၊ ခုလာမဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ တကယ် ဆောင်ရွက်မဲ့ လူတွေကို ဖ-ဆ-ပ-လ မှ ရွေးချယ်ပေးမယ်။ အဲဒီ အမတ်တွေကို ခင်ဗျားတို့က ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်တဲ့အခါမှာ ခရီးပန်းတာကို ဂရုမစိုက်ဘဲ အခက်အခဲများကို သည်းခံပြီး ဖ-ဆ-ပ-လ ရဲ့ အမတ်လောင်းများကိုဘဲ မဲပေးကြမယ်ဆိုယင်၊ ဗမာပြည်ကြီးဟာ တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရမှာဘဲ။ (တခဲနက် သြဘာသံများ)။ ။

မြန်မာများက စိုးမိုးလို၍ မဟုတ်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၈ ရက်နေ့၊ ပင်လုံမြို့တွင် ကျင်းပသော တောင်တန်းဒေသ ညီလာခံ (ပင်လုံ ညီလာခံ) ၌ ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။

ပင်လုံ အစည်းအဝေးသို့ အကြောင်း နှစ်မျိုးကြောင့် လာရကြောင်း၊ ပဌမမှာ မြန်မာပြည်ရှိ လူမျိုးများ ညီညွတ်ရေးအတွက် ဖြစ်၍ အခြားအကြောင်းမှာ လန်ဒန် ဆွေးနွေးပွဲ၌ တောင်တန်းဒေသနှင့် ပတ်သက်၍ မည်သို့ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ခဲ့သည်ကို ပြောဆို ရှင်းလင်းပြရန် ဖြစ်ကြောင်း။

ဗမာ လွတ်လပ်ရေး ရပြီ

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေးအရာ၊ မြန်မာပြည်ရှိ လူမျိုးအားလုံးမှာ ညီညွတ်ရန် လိုကြောင်း၊ တနည်းအားဖြင့် ဆိုလျှင် မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးမှာ ရပြီဟု ဆိုနိုင်ကြောင်း၊ ယခု ကျန်ရှိနေသော ပြဿနာမှာ တောင်တန်းနယ် ကိစ္စပင် ဖြစ်ကြောင်း။

ကိုယ့်နယ်ကိုယ် အုပ်ချုပ်

ဘိလပ်ဆွေးနွေးပွဲ၌ မြန်မာကိုယ်စားလှယ်များက တောင်တန်းနယ် လွတ်လပ်ရေးကို တချိန်တည်း မပေးခဲ့လျှင် မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးမှာလည်း တကယ့်လွတ်လပ်ရေး မဖြစ်နိုင်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း၊ တောင်တန်းနယ်ကို ဗြိတိသျှတို့က တိုက်ရိုက် အုပ်ချုပ်ခြင်းကို မြန်မာလူမျိုးများက မကြိုက်ကြောင်း၊ တောင်တန်းနယ်ကို တောင်တန်း လူမျိုးများသာ အုပ်ချုပ်စိုးမိုးခြင်းကို မြန်မာများက ကြိုက်ကြောင်း ။

တန်းတူ ရစေလို၍

ဗြိတိသျှတို့က တောင်တန်းနယ် လူမျိုးများသည် အောက်ကျနောက်ကျ ဖြစ်နေသေးသဖြင့် လွတ်လပ်ရေးနှင့် မတန်ဟု ထင်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ထင်မြင်ချက်ကို မြန်မာများက သဘောမတူကြောင်း၊ မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရသည်နှင့် တပြိုင်နက် တောင်တန်းနယ် လွတ်လပ်ရေး ရမည်ဟု မြန်မာများက ထင်မြင်ကြောင်း၊ မြန်မာများသည် တောင်တန်း ဒေသအတွက် ပြောဆိုခြင်းမှာ အုပ်ချုပ် စိုးမိုးလို၍ မဟုတ်၊ သို့ရာတွင် တောင်တန်းနယ်များသည် မြန်မာပြည်နှင့် တန်းတူ အဆင့်အတန်း အခွင့်အရေး ရစေလိုသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ကြောင်း။

မြန်မာများသည် ဗြိတိသျှ၏ကျွန် မဖြစ်လိုကြောင်း၊ ထိုနည်းတူစွာ တောင်တန်းလူမျိုးများလည်း ဗြိတိသျှ ကျွန်များအဖြစ် မရောက်စေလိုကြောင်း၊ ထို့ပြင် တောင်တန်းလူမျိုးများသည် မြန်မာ့ကျွန် အဖြစ် မဖြစ်စေလိုကြောင်း။

တောင်တန်းနယ် စီမံအုပ်ချုပ်ရေး

တောင်တန်းနယ် စီမံအုပ်ချုပ်ရေးမှာ ကောင်စီ၏ လက်ထဲ ရှိနေလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကောင်စီ အဖွဲ့ထဲ၌ တောင်တန်းနယ်မှ ကိုယ်စားလှယ်တယောက် ရှိလိမ့်မည် ဖြစ်ရာ ၎င်းလက်ထဲမှာ ထိုအုပ်ချုပ်ရေး ရှိမည် ဖြစ်ကြောင်း။

ဗမာပြည်ကို စွန့်ရတော့မည်

ဗြိတိန်မှာ မြန်မာပြည် ကြာရှည်စွာ အုပ်စိုးရန် အခွင့်အခါ မရှိတော့ကြောင်း၊ စောစော သို့မဟုတ် အနည်းငယ် ကြာလျှင် ၎င်းတို့သည် မြန်မာပြည်ကို စွန့်လွှတ်ရတော့မည် ဖြစ်ကြောင်း။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အဆင်သင့် ရှိရမည့်အပြင် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်ကို အားကိုးအားထား လုပ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုနေရာ၌ ညီညွတ်ရေးမှာ လွန်စွာပင် လိုကြောင်း။

လွတ်လပ်ရေး ရပြီးသော အခါမှပင် အဆင့်အတန်းမြင့်နိုင်ကြောင်း၊ လွတ်လပ်ရေး မရလျှင် လက်ရှိ အောက်ကျနောက်ကျ ဖြစ်နေသော အဆင့်အတန်းကို မြှင့်တင်ရန် မဖြစ်နိုင်ကြောင်း။

ချောက်လျှင် မကြောက်ပါနှင့်

လူဖြူဖြစ်စေ၊ လူမည်းဖြစ်စေ မည်သူ့ကိုမဆို မကြောက်ရွံ့နှင့်။ ၎င်းတို့က တောင်တန်းလူမျိုးများကို မေးခဲ့လျှင် တောင်တန်းလူမျိုးများက လွတ်လပ်ရေး လိုချင်တယ်ဟု ပြောရမယ် ဖြစ်ကြောင်း၊ ချောက်လျှင်လည်း မကြောက်ကြနှင့်၊ ချော့လျှင်လည်း မပြောကြနှင့်၊ တောင်တန်း လူမျိုးများသည် မြန်မာပြည်ကဲ့သို့ တူညီသော အဆင့်အတန်းကို လိုချင်သည်ဟု ပြောရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဒါကို ယနေ့ ပြောလိုက်လျှင် နက်ဖြန် အဆွေတို့ လွတ်လပ်ရေး ရမည် ဖြစ်ကြောင်း။ ။

ညီညွတ်စေချင်တယ်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၁ ရက်နေ့ည၊ ပင်လုံမြို့၊ ဖော်ဘွားများ ထမင်းစားပွဲတွင် ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။

ယခု အစည်းအဝေးတွင် ရာထူးအားဖြင့် ကျွန်တော် အကြီးဆုံး ဖြစ်သော်လည်း အသက်အားဖြင့် အငယ်ဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် သည်ကို ရောက်လာတဲ့ ကိစ္စ နားလည်တာ တခု ရှိပါတယ်။ ဘာလဲဆိုလျှင် မြန်မာပြည်ကြီး လွတ်လပ်စေချင်တယ်၊ ညီညွတ်စေချင်တယ်၊ ကြီးပွားစေချင်တယ်၊ သည်ဟာပါဘဲ။ တိုင်းပြည် လွတ်လပ်အောင်၊ ညီညွတ်အောင်၊ ကြီးပွားအောင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ ဆိုတာကို လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၀ နှစ်လောက်ကစပြီး ကြိုးစားလာပါတယ်။ နောင်လဲ ကြိုးစားပါဦးမယ်။ လုံးလုံး လွတ်လပ်တဲ့ ကိစ္စ ပြီးပြတ်သည်အထိ ကြိုးစားပါမယ်။

ယခု နားလည်ထားကြဖို့ အချက်က ယခုခေတ် ကမ္ဘာကြီး၏ အခြေမှာ ဘယ်တိုင်းပြည် မဆို ကိုယ့်တိုင်းပြည် တပြည်တည်း အထီးတည်း နေနိုင်တဲ့ အခြေမျိုး မရနိုင်ဘူး။ တပြည်နှင့်တပြည် ပေါင်းစပ် အမှီသဟဲ ရှိမှ နေနိုင်ကြမည် ဆိုတဲ့ အချက်ပါဘဲ။

လူမျိုးစု အရေးကြီးပုံ

နောက်တချက်က လူမျိုးရေး အကြောင်းကို ပြောလိုပါတယ်။ လူမျိုးရေး ဆိုတာမှာလဲ ရှေးခေတ်က ဟစ်အော်လာကြတဲ့ (အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာ၊ ပညာ) ဆိုတဲ့ စကားမျိုးကို လက်သုံးပြုလို့ မလုံလောက်တော့ဘူး။ အမျိုး ဆိုရာမှာ ဘယ်လို အမျိုးကို တည်ရမလဲ၊ ဗမာ၊ ကရင်၊ ကချင်၊ ချင်းနှင့် အခြား အမျိုးများလဲ ရှိသေးတယ်။ တခြားနိုင်ငံများကို ကြည့်လိုက်လျှင် ဗမာပြည်မှာလို တိုင်းရင်းသား လူမျိုး အများ ရှိတာကို တွေ့နိုင်ပါတယ်။

တရုပ်ပြည်၊ ဂျပန်ပြည်နှင့် ရုရှားပြည်တို့မှာလဲ သည်အတိုင်းဘဲ။ အမေရိကန်ပြည်မှာလဲ အင်္ဂလိပ်စကားကို ပြောကြသော်လည်း အင်္ဂလိပ်၊ အီတလီ စတဲ့ လူအမျိုးမျိုးတို့ စုပေါင်းပြီး၊ လူမျိုးတမျိုးဖြစ်အောင် ထူထောင်ပြီး၊ သူတို့ ကိုယ်ကို အမေရိကန် လို့ ဆိုကြတာဘဲ။ ဒါကြောင့် လူမျိုးရေး အားဖြင့် ကြည့်လျှင် လူမျိုးတမျိုးတည်းကို လိပ်ခဲတင်းလင်း စွဲပြီး ယူဆလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ဘာသာစကား ကွဲပြားကြသော်လဲ

ဘာသာစကားပင် တူသော်လဲ၊ လူမျိုး ခြားနားမှုလဲ ရှိပါတယ်။ ဘာသာပင် မတူသော်လဲ လူမျိုး သီးခြား ဖြစ်နေတာလဲ ရှိပါတယ်။ ဥပမာ အမေရိကန်ကို ကြည့်လျှင် လူအမျိုးမျိုး ဖြစ်သော်လဲ

ဘာသာစကား တူပါတယ်။ ရုရှားပြည်မှာဆိုလျှင် ဘာသာစကားအမျိုးပေါင်းများစွာ ကွဲသော်လဲ လူမျိုးကတော့ တမျိုးတည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဘာသာကို စွဲလမ်း ကွဲပြားမှု

သာသနာဆိုတာကတော့ ကိုယ်ကိုးကွယ်ချင်တဲ့ ဘာသာ၊ သာသနာကို ကိုးကွယ်နိုင်ကြတာပဲ။ ဗမာပြည်မှာ လူအများစုက ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြစ်ပေမဲ့၊ ခရစ်ယန် ဘာသာ ကိုးကွယ်သူ၊ မဟာမေဒင် ဘာသာ ကိုးကွယ်သူ၊ နတ်ကိုးကွယ်သူ အမျိုးမျိုး ရှိတာပဲ။ သည်တော့ ဒါတွေကို စွဲပြီး လူမျိုးရေးတရား လုပ်လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ညီညွတ်ညွတ် လုပ်ကြရန်

စစ်ကြီးအတွင်းက ကျွန်တော် ဝန်ကြီး လုပ်တုန်းမှာ ကရင်အမျိုးသားတပ်ရင်း ဖွဲ့စဉ်တုန်းက ထမင်းစားပွဲ တခုမှာ ကရင်စစ်သားတဦးက လူမျိုးအချင်းချင်း ညီညွတ်ဖို့ အကြောင်း ပြောတဲ့အထဲမှာ (ဗမာက ဖဲရိုက်၊ ကရင်က ငါးများ) ဆိုတာလို အတူတူပါဘဲလို့ ပြောတာကို သတိရပါတယ်။ ကိုယ့်ဒေသအလိုက်၊ ကိုယ် ယုံကြည်တာကို ကိုးကွယ်နေထိုင်ကြပြီး တတိုင်းတပြည်လုံးနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စကြီးမှာ ညီညွတ်ညွတ် လုပ်ကြရမယ်၊ ဒါဟာ တမျိုးတည်းလို့ ယူဆကြရမယ်။

တမိန့်တည်း သဘောတရား

အချင်းချင်း သဘောကွဲလွဲမှုမျိုး ဆိုတာကတော့ နည်းနည်းပါးပါးတော့ ရှိမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် သူတပါးနိုင်ငံက ကိုယ့်နိုင်ငံကို လာရောက် ဖော်ကားလို့ အသက်ကို စွန့်ပြီး မလျှော့တမ်း ကာကွယ်တိုက်ခိုက်တာကတော့ အားလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အလုပ်မျိုး ဖြစ်တာပဲ။ တိုက်ခိုက်ကြတဲ့ အခါမှာ စစ်သေနာပတိဟာ ကရင် ဖြစ်ချင်ယင်လဲ ဖြစ်မယ်၊ ကချင်၊ ချင်း ဖြစ်ချင်ယင်လဲ ဖြစ်မယ်။ ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် တမိန့်တည်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ကြရမှာပဲ။

အဆင်းရဲခံပြီး လုပ်ကြရမယ်

တတိုင်းပြည်လုံး ကြီးပွားစေချင်ယင် လူအား၊ ငွေအား၊ ပစ္စည်းအားနဲ့ စုပေါင်းပြီး၊ အင်တိုက် အားတိုက် လုပ်နိုင်မှ အကျိုး ခံစားခွင့် ရှိကြမှာပဲ။ ဗမာက တမျိုး၊ ကရင်က တဖုံ၊ ရှမ်း၊ ကချင်၊ ချင်းတို့က တခြား၊ အကွဲကွဲအပြားပြား လုပ်နေကြယင် အကျိုး ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ စုပေါင်း လုပ်ကြမှသာ အကျိုးရှိနိုင်မယ်။ လုပ်ကြည့်မှလဲ အကျိုးရှိကြောင်း သိနိုင်တယ်။ ပဌမ ကျုပ်တို့ အဆင်းရဲ ခံရမယ်။ ယခုအခါ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ အစားအသောက် အဝတ်အထည်များမှ စ၍

အတော်ချွေတာပြီး အဆင်းရဲ ခံနေကြတယ်။ ဒါ ဘာလဲဆိုယင် တပြည်လုံးအတွက် အကျိုးရှိအောင် လုပ်နေကြခြင်း ဖြစ်တာဘဲ။

သူတို့ လုပ်နည်းက ပဌမ အဆင်းရဲခံပြီး၊ နောင် အကောင်အထည် ပေါ် ပြီး အကျိုးရှိမှာ သေချာပေါက် ဖြစ်နေတယ်။

လွတ်လပ်တဲ့ ဘဝမျိုး ဖြစ်လျှင်

ဒီထက်ပိုပြီး ခရီးရောက်အောင် ဆောင်ရွက်ချက်တခု ထားဖို့ နားလည်စေချင်တာက အင်ဒိုချိုင်းနား၊ အင်ဒိုနီးရှား စတဲ့ အရှေ့ဘက် နိုင်ငံများ စုပေါင်း ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့ အားဖြစ်တယ်။ အဲဒီ အားမျိုး ရှိယင်တော့ ၊ ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်း အခြေ ဆိုက်ရောက်နိုင်မှာဘဲ။ နောက်ဆုံး ကျုပ် ပြောချင်တာက အင်္ဂလိပ်နဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ (ကျွန် နှင့် သခင်) ဘဝမျိုးတွင် မတည့်နိုင်ကြပေမဲ့၊ လွတ်လပ်တဲ့ ဘဝမျိုး ဖြစ်လျှင် မိတ်ဆွေ အဖြစ်နှင့် သင့်မြတ် ချစ်ခင်ကြလိမ့်မယ်လို့ မြော်လင့်ပါတယ်။ ။

တောင်းတဲ့အတိုင်း ရလို့ လက်ခံလာတယ်

၁၉၄၇ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၅ ရက်နေ့၊ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သည့် ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့က ဘိလပ်တွင် ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် ဆွေးနွေး ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ကိစ္စများကို ဖဆပလ ဦးစီး အမှုဆောင် အဖွဲ့ သို့ တင်ပြသော အစည်းအဝေး၌ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ တင်ပြချက်။

ယနေ့ ဒီအစည်းအဝေးနှင့် ပတ်သက်လို့ဆိုရင်၊ ဘိလပ်သွား၍ အက်တလီနှင့် ချုပ်ဆိုတဲ့ စာချုပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ကိစ္စ အရပ်ရပ်ကို အစီရင်ခံပြီး ရှေ့ဘယ်လို ဖြစ်၍ နောင် ဘယ်လို ဖြစ်မယ်၊ နောင် အလားအလာ ဘယ်လို ဆိုတာ အစီရင်ခံဖို့ ရှိတယ်။

အစိုးရအဖွဲ့ထဲ ဝင်ပြီး တလအကြာမှာ ဦးစီးအဖွဲ့ကို ခေါ် ပြီး အစီရင်ခံရတယ်။ ဒီကြားမှာ သပိတ်မှောက် ကိစ္စနှင့် ကွန်မြူနစ်ကိစ္စ ဖြေရှင်းတာနှင့် အချိန် ကုန်ခဲ့တယ်။ နောက် နိုဝင်ဘာလနှင့် ဒီဇင်ဘာလ နှစ်လကျမှ ကျုပ်တို့ ဆက်လက် အလုပ် လုပ်ကြတာ ပြီးတဲ့ ကိစ္စလဲပြီး၊ မပြီးပြတ်တဲ့ကိစ္စလဲ မပြီးဘူး။ ပြီးတဲ့ ကိစ္စမှာ ကာကွယ်ရေးဥပဒေ ပယ်ဖျက်ပြီးနောက် စစ်ဖြစ်နေစဉ် အတောအတွင်းမှာ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စတွေကို ပလပ်ဖို့ ဥပဒေတွေလုပ်၊ လတ်တလော ဥပဒေတွေပြင်၊ အတော်အတန် ပြီးစီးခဲ့ပါတယ်။ ဒါအပြင် စစ်ကြီးပြီးတဲ့ ဥပဒေလဲ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ နောက် ဓားပြ ခိုးသားများကိစ္စ၊ တိုင်းပြည်မှာ ဆူပူထကြွမှုတွေကိုလဲ လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်ပြုတဲ့ ကြေညာစာတန်းတွေ ထုတ်ခဲ့တယ်။

အပေးအယူလုပ်ပုံ

နေ့စဉ် လုပ်ငန်းအပြင် ဗမာနိုင်ငံ တခုလုံး၏ တောင်းဆိုချက်များကို ဘိလပ်အစိုးရထံ အကျယ်တဝံ့ တင်သွင်းခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်နဲ့ တပြိုင်နက် ဗမာပြည် အစိုးရဝန်ကြီး အဖွဲ့ရဲ့ ကြေညာစာတန်းများကို ကြေညာခဲ့တယ်။ အဲဒီ အခါမှာ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး၊ ကျုပ်တို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်နေ့မတိုင်မီ အဖြူနှင့်အမဲ ထင်ရှားအောင် ပြန်ကြားရမယ်။ မပြန်ကြားခဲ့လျှင် ၃၁ ရက်နေ့မှာ ဝန်ကြီးအဖွဲ့က နှုတ်ထွက်ဖို့ ဖ-ဆ-ပ-လ ၏ ညွှန်ကြားချက်ကို ထုတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအခါ ဘိလပ် အစိုးရနှင့် ဘုရင်ခံဟာ စာပေးစာယူ အမြောက်အမြားလုပ်၊ ကိုယ်စားလှယ်တွေ လွှတ်ကြည့်၊ နောက် ဘိလပ်အစိုးရက ဆွေးနွေးဖို့ ဖိတ်ကြား၊ ကျုပ်တို့က ဖိတ်တိုင်း မလာနိုင်ဘူး။ အကျိုးအကြောင်း စုံစုံလင်လင် သိမှ၊ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပါလီမန်က ကြေညာသင့်တာတွေ ကြေညာပြီး အခြေခံရမယ်လို့ ပြောလိုက်မှ မစွတာ အက်တလီက ဒီဇင်ဘာလ ၂၀ ရက်နေ့က အခြေခံတွေ

လုပ်တယ်၊ အဲဒီ အခြေခံတွေရမှ ကျုပ်တို့ သွားကြတယ်။ ဇန်နဝါရီလ တလလုံးမှာဘဲ ဒီကိစ္စနဲ့ ပြီးခဲ့တယ်။

နယ်ချဲ့အားနည်းသွားပြီ

အခု ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အခြေအနေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့ သေသေချာချာ နားလည်ဖို့ လိုတယ်၊ နယ်ချဲ့စံနစ် အင်အားဟာ နည်းသွားပြီ၊ သို့သော် လုံးဝ အလိုလို ပျက်ပြားသွားမယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ နောက် သူတို့ရဲ့ နယ်ချဲ့ အင်ပါယာဟာ ကုန်တော့မယ်လို့ မြင်သော်လဲဘဲ ဇွဲနဲ့ မကုန်အောင် ကြိုးစားနေတယ်။

ရှုပ်ထွေးအောင် လုပ်မယ်

အခု နယ်ချဲ့သမားဟာ ပရိယာယ်အားဖြင့် ကြိုးစားငြားသော်လဲ တကယ် ထိထိရောက်ရောက် ဖြစ်ဖို့ မရှိဘူးလို့ ယူဆတယ်။ ဘယ်လို လုပ်မလဲ ဆိုတာ ဥပမာ ဗမာပြည်နှင့် အိန္ဒိယပြည်မှာ တိုင်းပြည်အတွင်းရေး ရှုပ်ထွေးအောင် လုပ်မယ်။ နယ်ချဲ့ဟာ ဘယ်လိုမှ လက်မလွှတ်သေးဘူး၊ တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစား ကုပ်တွယ်နေတယ်။

ရလို့ လက်ခံတယ်

ကျုပ်တို့ အစိုးရအဖွဲ့ထဲ ဝင်ကတည်းက ဒါ- အမျိုးသား ကြားဖြတ်အစိုးရ မဟုတ်ဘူး ပြောခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး ဘိလပ်အစိုးရနှင့် စေ့စပ်ကြတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ဖ-ဆ-ပ-လ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း သွားတောင်းတယ်။ ဒီအတိုင်း ရလို့ လက်ခံလာတယ်။ အလုပ် အမှုဆောင် အဖွဲ့ကလဲ လက်ခံတယ်။ ဒီကိစ္စမှာ နေသူရိန် ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ မကိုက်ဘူး စသဖြင့် ပြောကြတယ်။ အဲဒါ ပြန်ကြည့်ယင် သိကြမယ်။ နောက်ဆုံး ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ယင်လဲ ဝေဖန်မှု ရှိမှာဘဲ။ စေ့စပ်ပွဲမှာ ၁၀၀ မှာ ၁၀၀ ရလဲ (န)ငယ် အမြီး တိုတယ်လို့ ပြောဦးမယ်။

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်နှင့် ပတ်သက်လို့ ၃၅ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲမျိုး မလိုချင်ဘူး။ ၃၅ ခုနှစ် ရွေးကောက်ပွဲက ဥပဒေအရ လုပ်လျှင် အောက်လွှတ်တော် ဖြစ်မယ်။ အမတ် ၁၃၂ ယောက်မှာ အိန္ဒိယ၊ ဥရောပနှင့် အခြား လူမျိုးပါတယ်။ အဲဒါ ဥပဒေပြုအဖွဲ့၊ အဲဒီက ဗမာပြည် အုပ်ချုပ်ရေး ဘယ်လို ရေးဆွဲမလဲ စဉ်းစားရမှာ၊ အဲဒီတော့ အမျိုးသားလို့ မခေါ်နိုင်တဲ့လူတွေ ပါနေတယ်။ ကျုပ်တို့က ဒါတွေ မကြိုက်လို့ ဥပဒေ ပြင်လျှင် ကြာမယ်။ ဒါကြောင့် တိုက်ရိုက် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ဖို့ တောင်းထားရတယ်။

အဲဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ကျုပ်တို့ မြန်မြန် လုပ်လျှင် မြန်မြန် ရမယ်။ မြန်မြန် လုပ်မှ တနှစ်အတွင်း ရဖို့ ဖြစ်မယ်။ ဒါ ၃၅ ခုနှစ် ဥပဒေနှင့် ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။။ တနည်းအားဖြင့် နည်းအဖြစ် သုံးခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။

အချုပ်အချာ အာဏာ

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်နှင့် ပတ်သက်လို့ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် ပြည့်စုံတဲ့ အဖွဲ့လား မေးယင် မဟုတ်ဘူး။ ဥပဒေသဘော ကြည့်ယင် မဟုတ်ဘူး။ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် လိုချင်လျှင် ဘိလပ် သွားဆွေးနွေးဖို့ မလိုဘူး။ တော်လှန်ရေး လုပ်လို့ ကြားကာလမှာ ဆွေးနွေး စေ့စပ်ဖို့ ပြောမှ စာချုပ်ပေးချုပ်နဲ့ အသိအမှတ်ပြုပြီးမှ ရမဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မျိုးမှ အာဏာပိုင် လွှတ်တော် ဖြစ်နိုင်မယ်။

အယူအဆ အမျိုးမျိုး

အခု သွားတာ တော်လှန်ရေးလဲ ဘာမှ မရှိဘူး။ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင်ဆိုလျှင် ပဌမဆုံး အင်္ဂလိပ်တွေ မောင်းထုတ်ရမယ်။ လွတ်လပ်တဲ့ တိုင်းပြည်အဖြစ် ကြေညာပြီးမှ ဖြစ်မယ်။ သွားကတည်းက တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အချုပ်အချာ အာဏာ ရှိသလားဆိုတာ လူထုအင်အားပေါ်မှာ တည်တံ့ဆိုတာ သိလို့ အဲဒီအတိုင်း သွားတာဘဲ။ ဒီကိစ္စမှာ သူတို့လဲ ဘာမှ မပြောနိုင်ဘူး။ သွားတာက အယူအဆ အမျိုးမျိုး ရှိတယ်။ ပြုပြင် ပြောင်းလဲရေးသမားက အယူအဆတမျိုး၊ တော်လှန်ရေးသမားက အယူအဆ တမျိုး ရှိတယ်။

တောင်းတယ် - ရတယ်

ပြုပြင် ပြောင်းလဲရေးသမားက စေ့စပ်ရေးကို အဓိက လုပ်ထားတယ်။ ကျုပ်တို့က စေ့စပ်တဲ့ ကိစ္စကို အဓိက အဖြစ်နဲ့ မလုပ်ဘူး။ ကျုပ်တို့က လုပ်ငန်းမှ အကူအပံ့ ဘယ်လောက် ပေးနိုင်တယ်ဆိုတာကို ကြည့်တယ်။ အစိုးရအဖွဲ့ထဲ ဝင်တာ လွတ်လပ်ရေး ပန်းတိုင်ကို အားပေးနိုင်သလား ကြည့်ပြီး လုပ်တယ်။ ကျုပ်တို့လုပ်တာ ဖြစ်သလား၊ မဖြစ်ဘူးလား၊ ကားချပြမယ်။ ဟိုမှာ ၉၁ ဌာန အုပ်ချုပ်ရေး မလိုချင်ဘူး။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် လိုချင်တယ် ၊ ဒါဘဲ တောင်းတယ်၊ ဒါဘဲ ရတယ်။

ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်ရမယ်

အခု ဧပြီလ ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်မယ်။ ကျုပ်တို့ ဝင်ရမယ်။ အဲဒီမှာ သန်စွမ်းတဲ့ လူကောင်းတွေ ရအောင် လုပ်ရမယ်။ အဲဒီက အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေသစ် ရေးဆွဲမယ်။ အဲတာ အင်မတန် ခက်တယ်လို့ ဥပဒေသမား ပါရဂူများက ပြောမယ်။ မခဲယဉ်းဘူး။ အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေ ရေးဆွဲပြီးလျှင်

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ သဘောတူပြီးသား။ သူတို့ သဘောတူတဲ့ လွှတ်တော်က ရေးဆွဲတာ ဒီလို ရှိတယ်။ အာဏာ လွှဲပြောင်းပေးဖို့ ပြောရမယ်။ အဲဒီအခါ တနှစ်အတွင်း နေ့ကောင်းရက်သာ ရွေးချင်ယင် ဦးဘချိုတို့ ရွေးကြတော့ (ရယ်သံများ)။

လိုတဲ့ ရက်မှာ ရမယ်

အဲဒီအခါ တွေးနွေးဖို့ ကိစ္စ ရှိမယ်။ ဆွေးနွေးလို့ သဘောတူကြတဲ့အခါ သူတို့က ပါလီမန်တင်တာဟာ သူတို့ကိစ္စဘဲ။ ကျုပ်တို့ သတ်မှတ်တဲ့ ရက်ချိန်းအတွင်း ရယင် ကျုပ်တို့ ပြီးတာဘဲ။ စကားများဖို့ မလိုဘူး။ သတ်မှတ်တဲ့ နေ့ရက်မှာ မရယင် စကား များရမယ်။ ကျုပ်တို့အဖို့ မဆူမပူ မတိုက်မခိုက်ရဘဲ ရလျှင် ပါလီမန် တင်တာ အရေးစိုက်စရာ မရှိဘူး။ မရယင်သာ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်ကြဖို့။ ဒါကြောင့် လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ မပြီးသေးဘူးလို့ ပြောတာ။ ဒါကြောင့် ကျုပ်တို့ ပြင်ဆင်မှုတွေဟာ လုပ်မြဲ လုပ်နေရမယ်။

သဘောမကျယင် တော်လှန်

ကြားဖြတ် အမျိုးသား အစိုးရနှင့် ပတ်သက်လို့ လက်တွေ့ ပြောရလျှင် ဘယ်သူ့ လက်အောက်မှာလဲ။ ခံချင်ယင် ခံ၊ မခံချင်ယင်နေ ကျုပ်တို့ ဗမာပြည်ဟာ အင်္ဂလိပ် အစိုးရလက်အောက်မှာ မဟုတ်လား။ အဲဒါ သဘောမကျလျှင် တော်လှန်သွားဖို့ဘဲ။ လုပ်တဲ့ နေရာမှာသာ လုပ်သွားနိုင်ယင် ကျေနပ်ပြီ။ ဥပဒေအတွင်းမှာ လုပ်လို့ရလျှင် ဘယ်အထိ လုပ်နိုင်သလဲဆိုလျှင် ဒိုမီနီယံ အဆင့်အတန်းသာ လုပ်ကြဖို့ ပြောလိုက်တယ်။ ကျုပ်တို့ လိုချင်တာနဲ့ နီးစပ်တယ်ဆိုတာနဲ့ လက်ခံလာခြင်းဘဲ။ ဒီထက်လဲ ပို မရနိုင်ဘဲကိုး။ ကျုပ်တို့လက်တွေ့ အခြေအနေ ကြည့်လျှင် အင်ဒိုနီးရှားတို့လို သံအမတ်တွေ မလွတ်နိုင်သေးဘူး။

ဘုရင်ခံလား - သမ္မတလား

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ထားပြီးသည့်နောက် ဘုရင်ခံ ထားမလား။ သမ္မတ ထားမလား မပြောနိုင်သေးဘူး။ သတင်းစာတစောင်က အင်္ဂလိပ် ဆွေးနွေးပွဲမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် မရဘူး ရေးတယ်။ နောက် ရလာတော့ တမျိုး ပြန် ရေးတယ်။ အဲဒါတွေဟာ ရာဇဝင် ပြန်ကြည့်ဖို့ လိုတယ်။ ရာဇဝင် ရေးတဲ့နေရာမှာ ကျုပ် သစ္စာဖောက် မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ယုံကြည်တယ်။

သူတို့က ပေါင်းချင်အောင် လုပ်ပြမှ ဖြစ်မယ်

နောက် ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ထဲ ကွန်မြူနစ်တွေ ရှိတုန်းက အရေး မယူဘူးလား ရေးတယ်။ မဖြစ်နိုင်လို့ ထုတ်ပစ်တော့ မြေမသေ တုတ်မကျိုး ပြန်ပေါင်းဖို့ ရေးကြတယ်။ အဲဒါ မရိုးဘူးလို့ ယူဆတယ်။

ပြန်ပေါင်းဖို့က ပြန်ပေါင်းအောင် လုပ်ယင် ကောင်းတယ်၊ ကျုပ်ပြောလိုက်မယ်၊ ပေါင်းချင်ယင် အခြားအဖွဲ့တွေကိုတော့ ကျုပ် မပေါင်းချင်ဘူး၊ အဲဒီ သိန်း-သန်းထွန်း ကွန်မြူနစ်တော့ ပေါင်းနိုင်တယ်၊ သို့သော် သူတို့က ပေါင်းချင်အောင် လုပ်ပြမှ ဖြစ်မယ်။ ပါးစပ်က ပြော နောက်ကျော ဓါးနဲ့လှည့်ထိုးတာ မခံနိုင်ဘူး၊ မပေါင်းချင်ယင် မလိမ်မာရာ ကျတယ်လေးနဲ့၊ ဘာမလိမ်မာတာလဲ (စားပွဲကို ထုသည်) ကြိုက်ယင် ထောက်ခံ ၊ မကြိုက်ယင် မထောက်ခံနဲ့။ ။

တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေးရအောင် လုပ်ပေးမယ်

၁၉၄၇ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၈ ရက်နေ့၊ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးကိစ္စအတွက် ဗြိတိသျှအစိုးရနှင့် အောင်မြင်စွာ ဆွေးနွေးခဲ့သော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ခေါင်းဆောင်သည့် မြန်မာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့အား ရန်ကုန်မြို့တော် မြူနီစီပယ်အဖွဲ့ဝင် လူကြီးများနှင့် မြို့မိမြို့ဖများက ဂုဏ်ပြု ညွှန်ပွဲ၌ ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။

ကျွန်တော် ဘိလပ်က ပြန်လာတော့ ဘာရသလဲ မေးလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ ယူနိုဖောင်းတစ်စုံ ရလာတယ် (ဩဘာသံများ)။ ယနေ့အတွက်တော့ ကျွန်တော်တို့ကို မြူနီစီပယ် ခန်းမကြီးမှာ ရန်ကုန် မြူနီစီပယ် လူကြီးများနှင့် မြို့မိမြို့ဖများက ကြိုဆိုတာဘဲ။ အဲဒီလို ကြိုဆိုပြီး ဩဘာစာတွေ ဖတ်ရတာလဲ များပြီ။ တဖြည်းဖြည်း ကြီးကျယ်လာတော့ စဉ်းစားကြည့်တယ်။ ငါ ဒီထက် ကြီးကျယ်အောင် လုပ်ရမယ်ဆိုယင် ကင်းမြီးကောက် ထောင်ပြမှဘဲလို့ အောက်မေ့မိတယ်။

ဘိလပ်သွားတဲ့ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မလိုတဲ့လူတွေက ဟိုပြောဒီပြော ပြောလိမ့်မယ်။ နိုင်ငံရေး လုပ်တဲ့နေရာမယ် တခြားလူမျိုးရဲ့ လက်အောက်ခံနိုင်ငံတိုင်းမှာ လုပ်တဲ့နိုင်ငံရေးဟာ လွတ်လပ်ရေး ရဖို့က အဓိက အချက်ဘဲ။ အုပ်စိုးတဲ့ လူမျိုးခြား အစိုးရကို မယုံကြတာက ထုံးစံဘဲ။ ကျွန်တော်တို့ စစ်မဖြစ်ခင်က ဆိုယင်၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို ဆဲလေ တိုင်းပြည်က ကြိုက်လေဘဲ။ ကျွန်တော်တို့လဲ ဆဲကြတာဘဲ။ အဲဒီ အစကနေပြီး အခု အင်္ဂလိပ်ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ အစိုးရနှင့် သွားပြီး ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးကိစ္စအတွက် ပြောဆိုကြတယ် ဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့လူတွေက အမှန်စင်စစ် ဒီကိစ္စမှာ အယူအဆတမျိုး ယူတာ ရှိတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆို လွတ်လပ်ရေးဟာ တောင်းလို့ ရတာမဟုတ်ဘူး။ သွားလို့ အပိုဘဲ။ နောက်တခုကတော့ ဟိုသွားပြီး ကျေနပ်ပြီးတော့ လက်ခံပြန်တော့ ဒီလူတွေ အင်္ဂလိပ်လူ ဖြစ်သွားပြီလို့ ဆိုတာ ပြောကြစမြဲဘဲ။

အမြင်ကျယ်ရမယ်

ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံရေး လုပ်ကြတဲ့နေရာမယ် အထူးသဖြင့် ခေါင်းဆောင် လုပ်တဲ့လူဟာ နောက်လိုက်လူတွေထက် ပိုပြီး အမြင်ကျယ်ရမယ်။ စစ်တိုက်တဲ့နေရာမှာ စစ်သားတွေ နေရာတကာ ပြုလုပ်ပေမဲ့ စစ်ဗိုလ်က စစ်သားလုပ်တိုင်း မဖြစ်ဘူး။ ခေါင်းဆောင်ဟာ ဟိုလူပြော ဟုတ်နိုးနိုး၊ ဒီလူပြော ဟုတ်နိုးနိုး၊ ယောင်ချာချာ လုပ်ယင် ခေါင်းဆောင် မဟုတ်ဘူး (ဩဘာသံများ)။

ခေါင်းဆောင် လုပ်တဲ့လူတွေဟာ ကိုယ်ယုံကြည်တဲ့ ကိစ္စကို တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ပြောရဲရမယ်။ ရှင်းပြနိုင်ရမယ်၊ အသက် စွန့်သင့်တဲ့နေရာမယ် စွန့်ရဲရမယ်၊ ပရိယာယ် သုံးသင့်တဲ့နေရာမယ်

သုံးရမယ်၊ အချိန်အခါလိုက်ပြီး လုပ်ရမယ်။ အများယောင်လို့ ယောင်ရတယ်၊ အမောင် တောင်မှန်း မြောက်မှန်း မသိ ဆိုယင် ခေါင်းဆောင် မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မယုံတဲ့ လူဟာ ဘယ်အခါမှ တခြားလူကို မယုံဘူး။ ကိုယ့်တိုင်းသူပြည်သားကိုလဲ မယုံဘူး။ ကျွန်တော့်အဖို့ ကျွန်တော့်ကိုကိုယ် ကျွန်တော် ယုံတယ်။ ခင်ဗျားတို့ကိုလဲ ယုံကြည်တယ်၊ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးလဲ ယုံကြည်တယ်။ ဘယ်ကိစ္စမဆို လုပ်ယင် မှားတယ် မှန်တယ်ဆိုတာ ရာဇဝင်က ဆုံးဖြတ်လိမ့်မယ် (ဩဘာသံများ)။

ကျွန်တော် လုပ်တာတွေကို ဖာထေးစရာ မလိုဘူး။ ယခု ဘိလပ်က ပြန်လာတာ လွတ်လပ်ရေး ရသလား - မရဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ။ တောင်းမှ မတောင်းဘဲ။ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ တောင်းလို့ ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါဖြင့် ဘိလပ်ကို ဘာလို့ သွားတာလဲ။ ဘိလပ် ရောက်ချင်တာလဲ ပါတာဘဲ။

ဘိလပ်အစိုးရက ခင်ဗျားတို့ လိုချင်တာ ပေးနိုင်ပါတယ်။ ဘိလပ် အစိုးရကို ကျုပ်တို့ကလဲ ရာဇသံ ပေးထားတော့ ဘိလပ်အစိုးရက ခင်ဗျားတို့ လိုချင်တာ ပေးနိုင်ပါတယ်။ လာကြပါ၊ စကားပြောဖို့ ဖိတ်တော့ မသွားဘဲ နေယင် ကိုယ့်အဆိုး ဖြစ်မှာမို့ သွားတာ။

လွတ်အောင် လုပ်မှ လွတ်မယ်

သွားကတည်းက လွတ်လပ်ရေး တောင်းယင် မရဘူးဆိုတာ မြင်ပြီးသား။ ကျွန်တော်တို့က ကျွန်တော်တို့နည်းနဲ့ လွတ်လပ်ရေး ရအောင် သွားခြင်းဘဲ။ ကျွန်တော်တို့ မြင်တဲ့အတိုင်း ပြောရယင် အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေကို တိုင်းပြုပြည်ပြုလွတ်တော်ကသာ ရေးဆွဲနိုင်တယ်၊ ဆုံးဖြတ်နိုင်တယ်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ စီမံကိန်း ရှိတယ်။ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်နေတယ်။ မငြင်းနိုင်ဘူး၊ အရမ်းအော်တိုင်း အင်္ဂလိပ် မရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ရှိတဲ့ အင်္ဂလိပ် ထွက်သွားပါ ဆိုယင် ဘယ်တော့မှ ထွက်မသွားဘူး၊ ထွက်သွားအောင် လုပ်မှ ထွက်သွားမယ်(ဩဘာသံများ)။

စစ်ကြီးအတွင်းမှာ ပြောတာ

ကမ္ဘာ့စစ်ကြီးအတွင်းမှာ စစ်တိုက်ကြတော့ လူတွေ ကိုယ့်ဖက်ပါအောင် စကားကောင်း ပြောကြတယ်။ စိတ်ထဲက ပါလို့ မဟုတ်ဘူး၊ သူတို့အပြောနဲ့ အဟောနဲ့ ညီညွတ်အောင် နဲ့နဲ့ပါးပါး လုပ်ပေး၊ စစ်တိုက်တော့ မောတယ်။ ပစ္စည်းကုန်ဆုံး လူမွဲသွားတယ်၊ ကိုယ့်တိုင်းပြည် ကိုယ့်အခြေအနေ ကြည့်ပြီး အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ အမေရိကန်တို့က စကားအမျိုးမျိုး ပြောကြတယ်။ စစ်ကြီးပြီးတော့ နယ်ချဲ့သမား အားနည်းလာပြီး လက်အောက်ခံ နိုင်ငံတွေ အားတောင့်လာကြတယ်။ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတွေ နိုးကြားလာတယ်။

ရအောင်လုပ်တဲ့ နည်းတွေ

အခြေအနေ ကောင်းလာတော့ ဗမာပြည်နဲ့ အိန္ဒိယပြည်ကို လွတ်လပ်ရေး လိုချင်ယင် ရနိုင်တယ်။ ပြည်ထောင်စုထဲ နေချင်ယင်နေ၊ မနေချင်ယင် ခွဲထွက်နိုင်တယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ခင်ဗျားတို့ ဆုံးဖြတ်ဖို့ပါဘဲ။ ပြောတိုင်း ရသလား မဟုတ်ဘူး။ ပြောတိုင်း ရအောင် လုပ်တဲ့နည်းတွေ ရှိတယ်။ အဲတာ ကျွန်တော်တို့ အင်အား ရှိဖို့ဘဲ။ တိုင်းသူပြည်သား အင်အားက ကျကျနန ကြီးမားယင် ပြောတဲ့ကိစ္စကို ဖြစ်အောင် တကယ် လုပ်နိုင်တယ်။

ပဌမ ဘုရင်ခံမှာ

ယခု ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းမှာ အဆိပ်တွေ မသုံးဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ၊ အင်မတန် ယဉ်ကျေးတဲ့ စိတ် များလို့ မဟုတ်ဘူး၊ တဖက်က သုံးယင် တဖက်က ပြန်သုံးမှာ သိလို့၊ အင်္ဂလိပ်က လွတ်လပ်ရေး ပေးမယ်ပြောတယ်။ တကယ်သိအောင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ၊ အင်အား အမြဲတမ်း တောင့်တင်းအောင် လုပ်ရမယ်။ ပဌမဆုံး ဘုရင်ခံ ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှာ စက္ကူဖြူစာတမ်းနဲ့ ရောက်လာတယ်။ ဘာပါလာသလဲ။ ၁၉၄၈ ခုနှစ် နောက်ဆုံးထား၍ အဲဒီနှစ်၊ အဲဒီနှစ်ထက် နောက်မကျတဲ့ ၁၉၃၅ ခုနှစ်၊ ဥပဒေပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲနဲ့ ၉၁ ဌာန အုပ်ချုပ်ရေးဖြင့် ဗမာပြည် အုပ်ချုပ်ရေး ဥပဒေ ရေးဆွဲဖို့ ပါလာတယ်။

ရခဲတဲ့အချက်

ကျွန်တော်တို့က ဒါမလိုချင်ဘူး။ ဘယ်လိုလဲ၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် တိုက်ရိုက် ရွေးကောက်ပွဲ လိုချင်တယ်။ အဲဒီ ရွေးကောက်ပွဲမှာ အမျိုးသား မဟုတ်တဲ့ နိုင်ငံခြားသားများ မပါရဘူး။ အဲဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က လွတ်လပ်ရေး မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီက ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ လွတ်လပ်ရေး ရမှာ။ နည်းလမ်းအဖြစ် သွားတောင်းတာဘဲ။ ရသလား မေးယင် - ရတယ် ဖြေတယ်။

တိုင်းပြည်အင်အားကြောင့်

စကားပြော ချိုလို့၊ ပရိယာယ်ကောင်းလို့ ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော် စကားပြောတာ သိပ် မချိုဘူး။ ဗမာပြည်မှာ အင်အားပြတာတွေကို ခန့်ညား ရှိသေတဲ့အတွက်သာ ရတယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် တိုက်ရိုက် ရွေးကောက်ပွဲမှာ အမျိုးသား မခေါ်နိုင်တဲ့ လူများ မပါရဘူးလို့ ဖ-ဆ-ပ-လ က အတောင်းခိုင်းတယ်၊ ရသလား မေးယင် ရတယ်လို့ ဖြေမယ်။ အိန္ဒိယမှာတောင် နိုင်ငံခြားသား မပါဘူးဆိုပေမဲ့ နည်းနည်းပါးပါး ပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့က လုံးဝ ရပါတယ်။

အာဏာပိုင် အစိုးရ

အမျိုးသား ကြားဖြတ် အစိုးရ ရသလား မေးယင်၊ ဥပဒေနဲ့ ဆိုယင် မရဘူး။ အင်္ဂလိပ်က ဥပဒေလုပ်ယင် ပါလီမန် တင်ရမယ်။ အဲဒီကြားအတွင်းမှ ဥပဒေ လုပ်ပြီးတဲ့အထိ ခုအုပ်ချုပ်ရေးအတိုင်း နေမယ်။ ဘယ်လိုဘဲရရ လက်တွေ့အားဖြင့် တိုင်းပြည်ကို အာဏာပိုင်တဲ့ အစိုးရအဖြစ် အုပ်ချုပ်ချင်တယ်။ ရသလား ဆိုယင် ရတယ် ဖြေမယ်။ ဘယ်လို ရသလဲ ဆိုယင် ထုံးတမ်းစဉ်လာ သဘောအရ ပါးစပ်ပြော မဟုတ်ဘဲ စာနဲ့ ပေနဲ့ ရခဲ့ပါတယ်။ ထုံးတမ်းစဉ်လာဆိုတာ ဥပဒေလောက် အသုံးဝင်ပါတယ်။

ကာကွယ်ရေးဌာန

ကာကွယ်ရေးနဲ့ နိုင်ငံခြားရေးဌာနကို ကျွန်တော်တို့ လုံးဝ အုပ်ချုပ်နိုင်တယ်။ တိုင်းရင်းသား စစ်တပ်များကို ကိုယ်တိုင် အုပ်ချုပ်ပြီး နိုင်ငံခြား စစ်တပ်များကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ လက်အောက် သွင်းပေးဖို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။

နိုင်ငံခြား သံလွတ်ရေး

နိုင်ငံခြားကို သံအမတ် လွှတ်ဖို့ ရခဲ့ပါတယ်။ သံအမတ် လွှတ်တယ်ဆိုတာ မြိတ်သျှ အစိုးရနှင့် မဆိုင်ပါ။ ကိုယ့်တိုင်းပြည်နှင့် ကိုယ် လွတ်ချင်တဲ့ တိုင်းပြည်နှစ်ဦး စေ့စပ်ပြီး သဘောတူတဲ့အတိုင်း လွှတ်ရမှာဘဲ။ ဘာမှ အချုတ်အချယ် မရှိပါ။

မြို့ရိုက်ကရက်တွေ ရှုပ်ယင်

ပြည်တွင်း အုပ်ချုပ်ရေးမှာ မြို့ရိုက်ကရက်တွေ ရှုပ်ယင် ဖြုတ်ပစ်မှာဘဲ။ ရှေ့ကို ကျွန်တော်တို့ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ဟာ အစိုးရဘဲ။ ကျွန်တော်တို့ အစိုးရက လွဲယင် ဒီပြင် ဘယ်အစိုးရ လာအုပ်ချုပ်တာကိုမှ မကြိုက်ဘူး(ဩဘာသံ)။ ရှေ့အဖွဲ့မှာ ဘယ်နိုင်ငံရေးအဖွဲ့ ဘယ်ပါတီမဆို တရားသဖြင့် လုပ်ယင် လွတ်လပ်ခွင့် ရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပေးတဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို အလွဲသုံးစား လုပ်ယင် ကျွန်တော်တို့က နှိမ်မယ်။

တိုင်းပြည်က မကြိုက်လျှင်

တိုင်းပြည် လူထုတွေက မကြိုက်ယင် ထွက်ပေးမယ်။ ဘုရင်ခံက ခန့်တာ တိုင်းပြည်က မဖြုတ်နိုင်ဘူး ပြောတယ်။ ဥပဒေအရ မှန်တယ်။ တိုင်းပြည်က ကျွန်တော်တို့ကို မလိုလားတဲ့အကြောင်း ထင်ထင်ရှားရှား ပြယင် ကျုပ်တို့ ထွက်ပေးဖို့ အသင့်ဘဲ။

လူနှစ်ယောက်အကြောင်း

ဘိလပ်သွားတာ ဖ-ဆ-ပ-လ ညွှန်ကြားချက်နဲ့ ဝန်ကြီးအဖွဲ့ကိုယ်စားလှယ် အဖြစ် သွားတာ၊ ကျွန်တော်တို့အထဲ လူနှစ်ယောက် ပါလာတယ်။ ထွက်သွားကတဲက တယောက်က ချန်နေခဲ့တယ်။ တယောက်က နေရာ မရမှာစိုးလို့ လိုက်လာတယ်။ ဘာပြောသလဲ။ ငါတို့ နောက်ထပ် ဝန်ကြီးတနေရာ လိုချင်တယ် (ရှက်ဖွယ်)။ ဒါနဲ့ ကျုပ်က သက်ညှာစွာ စဉ်းစားပေးပါမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဂျောက်ချဖို့ဘဲ

အစကတည်းက တမူးဖိုး ပိုရှူဖို့ လာပြီး တမူးဖိုး ပိုရှူဖို့ နေရာတကာ လုပ်တယ်။ တိုတိုပြောရယင် နောက်ဆုံးအထိ ကျွန်တော်တို့ တင်တဲ့ကိစ္စမှာ အကုန်လုံး ဆွေးနွေးပြီးလို့ လက်ခံပါပြီ ပြောမှ အဲဒီတော့မှ ကျွန်တော်တို့ မပါပါဘူးလို့ ပြောကြတယ်။ ကျွန်တော့်ကို ဂျောက်ချဖို့ဘဲ။ ဒါပေတဲ့ မကြောက်ဘူး။

သူတို့ သဘောကျအောင်

ဒီလို လူတွေ သဘောတူအောင် မလုပ်နိုင်ဘူးလားလို့ မေးကြတယ်။ အကြောင်း သိရက်သားနဲ့ မေးကြသလားလို့ ပြန် မေးချင်ပါတယ်။ (ဩဘာသံ)။ ဒီလူတွေ သဘောကျအောင် လုပ်ရမယ်ဆိုလျှင် လာမဲ့ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ခင်ဗျားတို့ လူတွေ ပါအောင် လုပ်ပေးမယ်ဆိုယင် သဘောကျမှာဘဲ။ ဖြူယင် မဲလိုတဲ့ လူတွေကို နားလည်အောင်တော့ မပြောနိုင်ပါဘူး။ တိုင်းသူပြည်သားများ နားလည်အောင်တော့ ပြောနိုင်ပါတယ် (ဩဘာသံ)။

တနှစ်ဘဲ စောင့်ပါ

သွားတောင်းတာ ရသလားဆိုယင် တရာမှာ တရာတော့ မရဘူး။ လိုချင်သလောက် နီးနီး ရပါတယ်။ ရှေ့ကို လုပ်ချင်တဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်အရ လွတ်လပ်ရေးစခန်းကို သွားမဲ့ နေရာမှာ လျင်မြန် အေးချမ်းစွာ သွားနိုင်မယ်လို့ ယူဆတယ်။ များများ မစောင့်ရပါဘူး။ တနှစ်လောက်ဘဲ စောင့်ပါ။ လွတ်လပ်ရေးကို တနှစ်အတွင်း ရအောင် ဘာဖြစ်လို့ မစောင့်သလဲ မေးကြပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေးကို သူတို့ မကြေညာနိုင်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေးကို တိုင်းသူပြည်သားများကသာ လွတ်လပ်တဲ့နိုင်ငံလို့ ကြေညာနိုင်မယ်။ ဘယ်အပေါ်မှာ တည်သလဲ ဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ ညီညွတ်သွေးစည်းမှု အင်အားပေါ်မှာ တည်တယ်။

တနှစ်အတွင်း ရမယ်

တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရမယ် မရဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ် လုပ်ငန်းစဉ်ကို ပြန်၍ စစ်ဆေးကြည့်မယ်ဆိုယင် တဆင့်ထက်တဆင့် ဘယ်လို တက်လာသလဲ။ ဘယ်လို ဣန္ဒြေ ရုစွာနဲ့ လုပ်ကိုင်နိုင်တယ်။ တော်လှန်ရေးမှာ လုပ်လာတဲ့လူတွေဆိုတာ သိတန်သလောက် သိကြတယ်။ အဲဒီလို တဆင့်တက်၍ လုပ်ထားကြတယ်ဆိုယင် လူထုက ဘာပြောပြော နားမယောင်ကြဘဲ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်၏ ညွှန်ကြားလမ်းပြရာသို့ တသွေမတိမ်း လိုက်နာယင် တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရမယ်လို့ ကတိပေးခဲ့မယ်။ ဟုတ်တယ်၊ မဟုတ်ဘူး စောင့်ကြည့်ကြပါ။

တိုက်ပွဲ မပြီးသေးဘူး

ခု ခင်ဗျားတို့ကို နားလည်စေချင်တာက လွတ်လပ်ရေး မရသေးဘူး။ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ မပြီးသေးဘူး။ တနှစ်အတွင်း ရနိုင်အောင် ခင်ဗျားတို့ ဆက်လက် တောင့်ထားဖို့ လိုတယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရပြီးတာတောင် ဆက် တောင့်ထားနိုင်လေ ကောင်းလေပဲ။

ထောက်ခံမလား ဆန့်ကျင်မလား

(ထို့နောက် ဆက်လက်ပြောဆိုသည်မှာ) ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကို ပါတီများက သဘောကျသည်ကို ဂရုမပြုဘဲ (အဓိကမထားဘဲ) တိုင်းသူပြည်သားများ ၊ စည်းလုံးညီညွတ်မှုကိုသာ လိုလားတယ်။ တိုင်းပြည်တွင် ဟိုယိမ်း ဒီယိုင် လူမျိုးများကို တသမတ်တည်း ထောက်ခံမလား၊ ဆန့်ကျင်ဖက် ပြုမလား၊ သဘောအတိုင်းဘဲ။ တိုင်းသူပြည်သားများကသာ ထောက်ခံမယ်ဆိုယင် ကျွန်တော်က တနှစ်အတွင်း ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရအောင် လုပ်ပေးမယ်လို့ ကတိပြုပါတယ် (ဩဘာသံ)။ ။

အရေးကြီးသော စက်မှုလုပ်ငန်းများကို ပြည်သူပိုင်လုပ်ရန်

၁၉၄၇ ခု၊ မတ်လ ၁ ရက်နေ့၊ မြန်မာပြည် အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်ကြီးများအသင်းအစည်းအဝေး၌ ပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်း။

ကုန်သည်ကြီးအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ စကားထဲ၌ အမျိုးမျိုးသော ကိစ္စတို့ကို ပြောသွားရာ ထိုအချက်တို့ကို သိရသဖြင့် ကျေးဇူးတင်ကြောင်း။ ထိုစကားကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အင်္ဂလိပ်ကုန်သည်ကြီးအသင်းသည် မြန်မာပြည် စီးပွားရေးဖက်၌ များစွာ စိတ်ဝင်စားသည်ကို ပြလျက်ရှိကြောင်း၊ ပရိဂျက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ဥက္ကဋ္ဌမှာ ကျွန်ုပ်ထက်ပင် သတင်းစုံစွာ သိရှိကြောင်း၊ (ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ်က မြန်မာပြည်၌ စစ် နှစ်ခါဖြစ်၍ ဗမာ့စီးပွားရေး ပျက်စီးပုံ၊ လယ်များ ပျက်စီးပုံနှင့် ဂျပန်ငွေစက္ကူတန်ဖိုး မရှိဟု ကြေညာသဖြင့် ဂျပန်ငွေစက္ကူများသာ ချမ်းသာသော မြန်မာများ နေ့ချင်းညချင်း ဆင်းရဲရပ်တို့ကို ပြော၍ ထိုအကြောင်းများကြောင့် မြန်မာပြည်မှာ မငြိမ်သက် ဖြစ်ရပုံမှာ အံ့ဩစရာ မရှိဟု ပြောဆိုကြောင်း။ ၎င်းနောက် မီးရထားလမ်းနှင့် လျှပ်စစ် ဓာတ်သတ္တုတွင်းများ ပြန်လည် လုပ်ကိုင်ပုံကို ပြောပြလေသည်။)

မြန်မာ့ဆန် အခြေအနေ

ယခုနှစ် နွားနှင့်လယ်ထွန်ကရိယာ မရှိသော်လည်း မြန်မာ လယ်သမားများ စပါးပိုထွက်အောင် လုပ်ကိုင်သဖြင့် အစိုးရနှင့် ဆန်လိုနေသော တိုင်းပြည်မှ လူများက ကျေးဇူးတင်ကြောင်း။ ဆန် တန်ချိန် တသန်း နိုင်ငံခြားသို့ ပို့ရန် ခန့်မှန်းကြောင်း။ စစ် မဖြစ်မီက အဆင့်အတန်းကို မှီသော မြန်မာဆန် ရဖို့ ခဲယဉ်းသည်ဟု ပြောဆိုရာ ၎င်းတို့မှာ လိုအပ်သော ပစ္စည်း လိုနေသောကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း။ မြန်မာဆန်သည် စစ်မဖြစ်မီက အခြေသို့ ရောက်လိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ကြောင်း။

ဝါဂွမ်းနှင့် ဆီကြိတ်ရန် နှမ်းနှင့် ပဲ ထွက်ခြင်းမှာ မကျေနပ်စရာပင် ဖြစ်သည်ဟု ဥက္ကဋ္ဌက ပြောသွားကြောင်း။ ထိုသို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ ရာသီဥတု မကောင်းသဖြင့် ထိုရာသီဥတု သဘာဝကို ကျုပ်တို့ မထိန်းနိုင်ကြောင်း၊ မြန်မာပြည်က အိန္ဒိယပြည်မှ ပဲဆီ တန်ချိန် ၄၅,၀၀၀ တောင်းကြောင်း၊ ဤသို့ တောင်းဆိုခြင်းမှာ မြန်မာများမှာ ဆီစားသုံး၍ အင်အားရှိရန်အတွက်ပင် ဖြစ်ကြောင်း။

သစ်ကိုလည်း အစိုးရက နိုင်ငံခြားနှင့် ပြည်တွင်းသုံးအတွက် လိုသလောက် ရအောင်နှင့် စစ်မဖြစ်မီက ရောင်းဝယ်ရေး အခြေ ပြန်ရောက်အောင် ကြိုးစားလျက် ရှိကြောင်း။

ပရိုဂျက်ကို မကျေနပ်

ပရိုဂျက်များကို ပျက်စီးသော မြန်မာပြည်ကို ပြန်လည် ထူထောင်ရန် ဆင်မလားမြို့မှ ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းပရိုဂျက် ဝါဒများနှင့် ပတ်သက်၍ အစိုးရက ကိုင်တော့မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ပရိုဂျက်များ လုပ်နေပုံကို မကျေနပ်ကြောင်း၊ ထိုပရိုဂျက်ဝါဒ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကောင်းသော်လည်း လုပ်ငန်းစဉ် မကောင်းသဖြင့် မကြိုက်ကြောင်း၊ ပြည်သူ့ ထောက်ပံ့ရေးနှင့် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ပရိုဂျက်များမှာ အလကား ငွေဖြုန်းနေကြောင်း၊ ထိုလုပ်ငန်းတွင် စစ်ဆေးခြင်း မရှိဘဲ လုပ်နေသည်ဟု သတင်းရရှိကြောင်း၊ ဤသို့ဖြစ်မှုကို လျစ်လျူ မရှုနိုင်ကြောင်း။

ကျပ်တည်းစွာ အုပ်ချုပ်မည်

ယခုအခါတွင် ရနိုင်သမျှ ကုတ်ကတ် ရရှိသော ငွေတကျပ်တိုင်း တိုင်းပြည်အကျိုးအတွက် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အစိုးရက ထို ပရိုဂျက်များကို ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း စီမံ အုပ်ချုပ်ရန် ကြံရွယ်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ ပရိုဂျက်တို့ လုပ်ကိုင်ခဲ့ခြင်းများကို အရာရှိ မဟုတ်သော ကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ပေါင်း၍ ပြန်လည် ဝေဖန်စိစစ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း။

ပြည်သူပိုင် လုပ်မည်

မြန်မာပြည်၌ အရေးကြီးသော စက်မှု လုပ်ငန်း အရပ်ရပ်ကို ပြည်သူပိုင် လုပ်ရန် ကျွန်ုပ် ကြံရွယ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ပြုလုပ်မှသာ လူတို့ စိတ်ကျေနပ်၍ ပျော်ရွှင်စွာ နေနိုင်သော အဆင့်အတန်းကို ရရှိမည်ဟု ကျွန်ုပ် စွဲမြဲစွာ ယုံကြည်ကြောင်း၊ သို့သော် ပြည်သူပိုင် လုပ်ငန်း လုပ်ခြင်းမှာ စိတ်သဘော ဖြူဖြောင့်စွာနှင့် မှန်ကန်သော အချိန်ရောက်မှ လုပ်ရမည် ဆိုချက်ကို သိရှိကြောင်း။

တိုင်းရင်းသား လုပ်ငန်းများ

ယခုအခါ၌မူ ပရိုဂျက်များသည် ပြည်သူပိုင်လုပ်ငန်းနှင့် တူသလို ရှိသော်လည်း တိုင်းရင်းသား လုပ်ငန်းများကို အားပေးမည့်အစား အသေသတ်နေပုံ ရကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်၏ ဝါဒမှာ အများပြည်သူတို့ အကျိုး ပိုရှိလာအောင်သာ ထိုလုပ်ငန်းများကို ပြည်ပိုင် လုပ်ငန်း ဖြစ်စေလိုကြောင်း၊ တိုင်းရင်းသားလုပ်ငန်းဌာန ပျက်စီးအောင် လုပ်ဖို့ကား ကျွန်ုပ် သဘောမတူနိုင်ကြောင်း၊ တိုင်းရင်းသား လုပ်ငန်းတို့ကို အစိုးရက အခြေတည်မြဲရန် အားပေးရန် လိုသည်ဟု ကျွန်ုပ် ထင်မြင်ကြောင်း။

အရင်းရှင် ဝါဒ

အရင်းရှင် ဝါဒသည် အခါခပ်သိမ်း လိုလားအပ်သည်ဟု ကျွန်ုပ် မထင်ကြောင်း၊ အချိန်ကာလ အားဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ပြည်မှာ ရှေ့သို့ တလှမ်းမတက်နိုင်မီ ထိုအရင်းရှင်ဝါဒထဲမှပင် လုပ်ကိုင်သွားရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့သော် အရင်းရှင်စံနစ်ကို အနောက်နိုင်ငံများကဲ့သို့ တရားလွန် ဖွံ့ဖြိုးလာရန် မလုပ်သင့်ကြောင်း ။

နိုင်ငံခြား အကူအညီ

မြန်မာပြည်သည် လျင်မြန်စွာ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးလိုလျှင် နိုင်ငံခြား အကူအညီကို လိုလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ တိုးတက်မှုကို အကြောင်းပြု၍ နိုင်ငံခြား အကူအညီကို ဖိတ်ခေါ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ဖိတ်ခေါ်ရာ၌ ကျွန်ုပ်တို့ စီမံသလို လုပ်နိုင်မှသာ ထိုနိုင်ငံခြား အကူအညီကို လက်ခံနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းနိုင်ငံခြားအကူအညီကို ဇက်ကြိုး လွှတ်ထားနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့သော် ထိုက်တန်သော ဈေးကိုကား ကျွန်ုပ်တို့ ကြီးပွားသည်အလိုက် ကြည့်၍ ပေးမည် ဖြစ်ကြောင်း။

လွတ်လပ်သင့်သောအခါ

လန်ဒန်စာချုပ်ကို လက်မှတ်ထိုးပြီးသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ အနာဂတ်နိုင်ငံရေးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ လွတ်လပ်သင့်သောအခါ လွတ်လပ်သော ပြည် ဖြစ်နိုင်ရန် စဉ်းစားဖို့မှာ ကျွန်ုပ်တို့ပင် ဖြစ်သည်မှာ ပိုမိုသေချာလာကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ နိုင်ငံရေးရောဂါမှာ ဆေးချက်မှန်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း စီးပွားရေးမှာကား ကုသရန် ကျန်ပေးသေးသည်။ စီးပွားရေး မကောင်းသမျှ ကာလပတ်လုံး ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မြန် ဖြစ်စေချင်သော ငြိမ်းချမ်းသာယာရေး မရနိုင်။ ထိုကိစ္စများ ဖြစ်ရန် ကိုယ့်အစိုးရက အထူး ဂရုစိုက် လုပ်ကိုင်နိုင်ကြောင်း။

အလုပ်သမားအရေး

ယခုအခါမူ အလုပ်သမား မငြိမ်သက်မှုများ ရှိလျက် သပိတ်မှောက်နေကြကြောင်း၊ ထိုသို့ သပိတ်မှောက်ခြင်းမှာ အရင်းရှင်ဝါဒ၌ မလွဲမရှောင်သာဘဲ ဖြစ်ပွားရမည်ပင် ဖြစ်ကြောင်း၊ အလုပ်သမားများ၏ တောင်းဆိုချက် အများပင် တရားမျှတကြောင်း၊ မြန်မာပြည်ရှိ အလုပ်သမားအခြေအနေမှာ အခြားတိုးတက်သော တိုင်းပြည်ရှိ အလုပ်သမားအခြေအနေနှင့် နှိုင်းစာလျှင် များစွာ ကျေနပ်ဖွယ် မရှိကြောင်း၊ အလုပ်သမားများမှာ အခြေစိုက်ရန် မရှိ၊ ပင်စင်မရှိ၊ လုံခြုံရေးလဲ မရှိကြောင်း၊ အလုပ်သမားများ နိုးကြားလာပြီ ဖြစ်၍ ၎င်းတို့လိုလားချက်ကို တောင်းရာ ပဌမအကြိမ် ဖြစ်၍ မှားတာ ပိုတာတွေ ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အလုပ်သမားအရေးကို အပြစ်တင်

ရှုတ်ချဖို့ မသင့်ကြောင်း၊ ကူးသန်းရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းရှင်များက လက်ရှိ အလုပ်သမားသပိတ်
ဖြေရှင်းရာ၌ သဘောတူပြီး အချက်များကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ လိုက်လျောသင့်ကြောင်း၊
အစိုးရကလည်း သပိတ်အရေး ပြီးအောင် အစွမ်းကုန် ကြိုးစားနေကြောင်း၊ ဖြေရှင်း သဘောတူပြီး
အချက်များနှင့် ပတ်သတ်၍ မလိုက်နာလျှင် စက်မှုစီးပွားလုပ်ငန်း အေးငြိမ်းရန် အစိုးရက
ကျပ်တည်းသော အရေးယူမှုကို ပြုလုပ်ရမည် ဖြစ်ကြောင်း။ ။

လူထုကို တပတ်မရှိက်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၇ ရက်နေ့၊ ည ၆နာရီ ၃၈ မိနစ်၊ ဧပြီလ ၉ ရက်နေ့တွင် ကျင်းပမည့်ရွေးကောက်ပွဲနှင့် စပ်လျဉ်း၍ တိုင်းပြည်သို့ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကိုယ်စား မြန်မာ့အသံက ဖတ်ကြား အသံလွှင့် ခဲ့သော စာတမ်း။

ဗမာတွေ လမ်းနှစ်ခွသို့ရောက်နေကြပြီ။ တလမ်းမှာ ကျွန်သက်ရှည်မည့်လမ်းဖြစ်သည်။ အခြားတလမ်းမှာ ကျွန်သက်တိုမည့်လမ်းဖြစ်သည်။

ဤ လမ်းနှစ်လမ်းအနက် ဘယ်လမ်းကို လိုက်ကြမည်လဲ။ ဤမေးခွန်းကို ၁၃၀၈ ခု၊ တန်ခူးလဆုတ် ၄ရက် (၉-၄-၄၇) နေ့တွင်ကျင်းပမည့် တိုင်းပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကြီးတွင် ဗမာတွေကိုယ်တိုင် ဖြေကြရတော့မည်။ ဒီအဖြေကိုမပေးမီ လက်ငင်းနိုင်ငံရေး အခြေအနေကို ဗမာတိုင်း ကောင်းကောင်း သဘောပေါက်ထားရန် လိုသည်။ ယခုအခါတွင် ဗမာပြည် နိုင်ငံရေးတွင် ဖခါပလ နှင့် ဖခါပလ ဆန့်ကျင်ရေး ဟူ၍ အကြမ်းအားဖြင့် နိုင်ငံရေးသမား နှစ်မျိုးနှစ်စား ရှိသည်။

ခပ်ရှင်းရှင်း ပြောရလျှင် ဖခါပလ ဆန့်ကျင်ရေးသမားများထဲတွင် ၁။ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ ပဉ္စမတပ်သားများနှင့် ၂။ မင်းသားကြီး လုပ်ချင်သူများ ပါကြသည်။

ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ ပဉ္စမတပ်သားများ ဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်၊ ဗမာ့အဆီအနှစ်များကို စားသောက်နေကြသော ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားများထံမှ အရိုးအယွင်းများကို လက်ဝေခံပြီးလျှင် ဗမာပြည်တွင်း၌ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့၏ အလိုတော်ကျ လိုက်လုပ်ပေးနေသော သူများပင် ဖြစ်ကြသည်။

ဥပမာ ဖခါပလ အင်အားစုများကို ပျက်ပြားအောင် ပြုလုပ်ခြင်း၊ ဖခါပလ အပေါ်တွင် လူထုက အထင်လွဲအောင် လှုံ့ဆော်ပေးခြင်း၊ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမား တဦးတည်းကို မဲပြီး မတိုက်နိုင်အောင် ဖခါပလ ကို ဘေးနှင့် နောက်မှ ဝင်၍ တိုက်ပေးခြင်း အစရှိသည့် လုပ်ငန်းများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုမျှ မကသေး၊ ရွေးကောက်ပွဲ မလုပ်ဖြစ်အောင်ပင် အဆိုပါ ပဉ္စမ တပ်သားတို့၏ အကူအညီဖြင့် ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့သည် ကြိုးစားကြပေလိမ့်ဦးမည်။

ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားတို့သည် ဥပဒေပုဒ်မ ၁၃၉ အရ၊ ဗမာပြည်ကို တချက်လွှတ် အာဏာများဖြင့် အုပ်စိုးလိုကြသဖြင့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကိုပင် မဆိုထားဘိ၊ ၁၉၃၅ ခု၊

အက်ဥပဒေအရ ဥပဒေပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ရိုးရိုးကိုပင် မကျင်းပလို၊ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြပြီး ရွှေ့ဆိုင်းခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

ယခုအခါတွင် ဖါဆါပလ ဧါ နောက်၌ ရှိသော ဗမာ့လူထုကြီး၏ အရှိန်အဝါကို မခံနိုင်သဖြင့် ဥပဒေပြု လွှတ်တော်ပင် မကတော့ဘဲ။ လွတ်လပ်ရေး စည်းမျဉ်းကို ရေးဆွဲရမည့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ကိုပင် ခွင့်ပြုရပေပြီ။

သို့ရာတွင် ရွေးကောက်ပွဲ မလုပ်ဖြစ်လေလေ၊ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားများသည် ဗမာ့အဆီအနှစ်များကို အချိန်ကြာကြာ စားသောက်ရလေလေ ဟူသော သဘောဖြင့် ၎င်းတို့၏ ပဉ္စမံတပ်သားများကို အသုံးပြုပြီး ရွေးကောက်ပွဲကို ဖျက်ပစ်မှာ စိုးရိမ်ရသေးသည်။ ဤအချက်ကို လူထုသည် ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ရမည်။

အိန္ဒိယပြည်တွင် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့သည် ရွေးကောက်ပွဲ၌ ဝင်၍ မရှုပ်ရသော်လည်း တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် မကျင်းပနိုင်အောင် ဟိန္ဒူနှင့် မူဆလင်ကို ကစားပေးလျက်ရှိသဖြင့် အိန္ဒိယသည် လွတ်လပ်ရေးတံခါးဝသို့ ရောက်နေပါလျက် ယခုထက်တိုင် ဇာတ်မျောလျက် ရှိလေသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဗမာ့ လွတ်လပ်ရေးကို ဇာတ်မျောအောင် ပြုလုပ်ပေးကြမည့် ဗမာ့ပဉ္စမံတပ်သားများကိုလည်း လူထုသည် ကောင်းစွာ သတိပြုကြရလိမ့်မည်။

ပဉ္စမံတပ်သားများ၏ အကြောင်းကိုကား အကျဉ်းချုပ်၍ ဖော်ပြခဲ့ပြီးပြီ။ မင်းသားကြီး လုပ်ချင်သူများ၏အကြောင်းကို ရှင်းပြရဦးမည်။

ယခုအခါတွင် ဖါဆါပလ သည် လူထု၏ ရှေ့၌ မားမားမတ်မတ် ရပ်၍ ခေါင်းဆောင်နေခြင်းကို ထိုမင်းသားကြီး လုပ်လိုသူများသည် မနာလို မရှုဆိတ်ကြချေ။ ရပ်ခြင်းရပ်လျှင် သူတို့သာ ရပ်လိုကြသည်။

သို့ရာတွင် သူတို့၏ ရှေ့နောက် မညီညွတ်သော ခေါင်းဆောင်မှု၊ အမြင်တိုသော ခေါင်းဆောင်မှု၊ ဘယ်သူသေသေ ငတေခေါင်းဆောင် ဖြစ်ရလျှင် ပြီးရော ဟူသော ခေါင်းဆောင်မှု၊ မကြာခဏ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် ဖြစ်ခဲ့ရသော ခေါင်းဆောင်မှုများကြောင့် လူထုကလည်း မိမိတို့၏ ရှေ့တွင် ထိုမင်းသားကြီး လုပ်လိုသူများကို အရပ်မခံကြချေ။

သို့ဖြစ်ရာ မင်းသားကြီး မလုပ်ရလျှင် မနေနိုင်သော ထိုခေါင်းဆောင်တစ်စုတို့သည် ပတ်မကြီးကို ထိုးဖောက်လျက် ရှိကြသည်။ ၎င်းတို့အတွက်မှာမူ ၎င်းတို့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်မှုသာလျှင် အဓိက ဖြစ်သည်။ လူထု လွတ်လပ်ရေးမှာ သူတို့ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်မှုလောက် အရေးမကြီးပေ။

ထို့ကြောင့်လည်း သူတို့ ခေါင်းဆောင် ဖြစ်ရသည့်အခါတွင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး လမ်းစဉ်ကို မည်သို့ ထိခိုက်စေကာမူ ဂရုမစိုက်ဘဲ ထိုမင်းသားကြီး မလုပ်ရသူများသည် ပတ်မကြီးကို ထိုးဖောက်ရန် လုံ့လ ပြုခဲ့ကြသည်ကို တိုင်းပြည်လူထု၏ မျက်မြင်ပင် မဟုတ်လော။

ဗမာ့လူထုကြီးသည် ယခုအခါတွင် လမ်းနှစ်ခွသို့ ရောက်လျက် ရှိကြပြီဖြစ်ရာ ယခု ပြောခဲ့ပြီးသော ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတို့၏ ပဉ္စမတပ်သားများနှင့် မင်းသားကြီး မလုပ်ရသူများကို ကောင်းစွာ သတိပြုကြရမည်။ ထိုသူတို့၏ မှားယွင်းသော ညွှန်ကြားချက်ကြောင့် ကျွန်သက် ရှည်စေမည့် လမ်းသို့ မလိုက်မီကြရန်ကိုလည်း ကောင်းစွာ သတိပြုကြရမည်။

ရှေးက ကျင်းပခဲ့သော ရွေးကောက်ပွဲများတွင် မဲအထည့်မှားသွားလျှင် ထိုအထည့်မှားသည့် ဒဏ်ကို ငါးနှစ်သာ ခံရသည်။ ငါးနှစ်စေ့၍ ရွေးကောက်ပွဲ အသစ် လုပ်လျှင် ထိုအမှားကို ပြင်နိုင်သည်။

ယခု တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲမှာမူကား ဗမာ့နောင်ရေးကို ဆုံးဖြတ်မည့် ရွေးကောက်ပွဲ ဖြစ်နေသောကြောင့် တခါ အထည့်မှားလျှင် ငါးနှစ်မက တသက်နီးပါးမျှ ခံကြရလိမ့်မည်။

ယနေ့အထိ ကျွန်တော် ခေါင်းဆောင်လျက်ရှိသော ဖ၊ဆ၊ပ၊လ ကို ထောက်ခံ အားပေးခဲ့သော ဗမာ့လူထုကြီးသည် ၁၃၀၈ ခု၊ တန်ခူးလဆုတ် ၄ ရက် (၉-၄-၄၇) နေ့တွင် ကျင်းပမည့် ရွေးကောက်ပွဲကြီး၌လည်း ယခုကဲ့သို့ပင် ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ထောက်ခံ အားပေးမည်ဆိုလျှင် တနှစ်အတွင်း ဗမာနိုင်ငံသည် လွတ်လပ်ရမည်ဟု ကျွန်တော် အာမခံဝံ့သည်။

ကျွန်တော်သည် တိုင်းပြည်ကို တခါဘူးမျှ တပတ် မရိုက်ခဲ့သည်ကို လူထု ကောင်းကောင်း သိပါသည်။ အထူး ရှင်းပြနေစရာ မလိုပါ။

ဖက်ဆစ် ဂျပန်လက်ထက်က အသက်စွန့်ပြီး လက်ရုံးရည် သုံးသင့်သည့်အချိန်တွင် တိုင်းပြည်ကို တပတ်ရိုက်ပြီး ခေါင်း မရှောင်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် လက်နက်ကိုင်ပြီး တော်လှန်ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်အတွက်မှာ ဆိုလျှင် လက်ရုံးရည်နှင့် နှလုံးရည်သည် ဘာမျှ ထူးခြားခြင်း မရှိပါ။ လူထု လွတ်လပ်ရေး တခုတည်းကိုသာ ရှေ့ရှုပြီး သင့်သလို ကြည့်သုံးသွားမည်။

လူထု လွတ်လပ်ရေးအတွက် လက်ရုံးရည်ကို အသုံးပြုသင့်သည့်အခါမှာ ကျွန်တော်၏ အသက်ကို စွန့်ရမှာ ကြောက်ပြီး၊ လူထုကို လမ်းလွဲ မပြုခဲ့သလို၊ လူထု လွတ်လပ်ရေးအတွက် နှလုံးရည်ကို အသုံးပြုသင့်သည့် အခါမှာလည်း ပါးစပ်တော်လှန်ရေးသမား၊ စက္ကူတော်လှန်ရေးသမား၊ ဂမူးရှူးထိုးသမားများ၏ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချခြင်းကို ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်ပြီး လူထုကို ဂျောက်မတွန်းခဲ့ပါ။

လက်ရုံးရည်ကိုသော်၎င်း၊ နှလုံးရည်ကိုသော်၎င်း လူထုလွတ်လပ်ရေးအတွက် အတိအကျ သုံးရန် သင့်သည့်အချိန်အခါတွင် ဘာကိုမျှ မထောက်ထားဘဲ၊ လူထုကို တပတ် ရိုက်မနေဘဲ တော်ဖြောင့် မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုသွားမည်ကို စိတ်ချယုံကြည်ကြပါ။

၁၉၄၆ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလဆန်းလောက်သို့ ရောက်သည့်တိုင်အောင် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကို လမ်းမမြင် ကမ်းမမြင် ဖြစ်ခဲ့ရာမှ လွတ်လပ်ရေး စည်းမျဉ်း ရေးဆွဲနိုင်သည့် လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပပေးရသည်အထိ ဗြိတိသျှ အစိုးရတို့က လျှော့ပေးခဲ့ရသည်မှာလည်း အခြားကြောင့် မဟုတ်။ ဖခါဖခါလ သည် လွတ်လပ်ရေးနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် လက်ရုံးရည်ကိုသော်၎င်း၊ နှလုံးရည်ကိုသော်၎င်း ငဲ့ကွက် တွန့်တိုခြင်း မရှိဘဲ တော်ဖြောင့်မှန်ကန်စွာ အသုံးပြုနိုင်သည့် အစွမ်းရှိသည်ကို ဗြိတိသျှအစိုးရတို့က ကောင်းစွာ သဘောပေါက်လျက် ရှိသောကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

အမှန်စင်စစ် ယခုအချိန်အထိ လူထုကြီး၏ ရှေ့တွင် ကျွန်တော် မားမားမတ်မတ် ရပ်နေနိုင်ခြင်းမှာလည်း ကျွန်တော် တော်လှ၍ မဟုတ်ပါ။ လူထုလွတ်လပ်ရေးအတွက် လမ်းမှန် ပေါ်ပေါက်လာသည့် အခါတိုင်းတွင် အသက်စွန့်ရမည်ကိုလည်း မကြောက်၊ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချ ခံရမည်ကိုလည်း မတုန်လှုပ်ဘဲ ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ရှုပ်ရှုပ်ချွံချွံ ခေါင်းဆောင်၍ လုပ်ပြခဲ့သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ကြောင်းကို တိုင်းပြည်လူထု အသိပင် ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်နေသော လမ်းနှစ်ခွဲသို့ ဗမာလူထုကြီးသည် ရောက်ရှိနေသည့်အခါတွင် ကျွန်တော် ခေါင်းဆောင်သော ဖခါဖခါလ လမ်းသို့ပင် ဗမာလူထုကြီးသည် မမှိတ်မသုံ ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် လိုက်ကြရန် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထပ်မံ၍ ညွှန်ကြားလိုက်ပါသည်။

ဖခါဖခါလ အမတ်လောင်းများထဲမှ အချို့တို့သည် လူထုက ကြိုက်နှစ်သက်သော အမတ်လောင်းများ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မည်။ တကယ်တမ်း အရွေးခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များလည်း ဖခါဖခါလ အမတ်လောင်းစာရင်းထဲမှ ပြုတ်ကျန်ကောင်း ပြုတ်ကျန်ခဲ့ပေလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့၌ ရရှိသော အလွန်တိုတောင်းသည့် အချိန်ကလေးအတွင်း အပြေးအလွှား စီစဉ်လိုက်ရသောကြောင့် အထက်ပါ ချွတ်ယွင်းချက်များ ပါသွားခဲ့လျှင်လည်း ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကြီးနှင့် ဖခါဖခါလ ၏ မျက်နှာကို ထောက်ထားကြပြီးလျှင် သည်းခံကြရန်ကို ဗမာလူထုကြီးအား ကျွန်တော် အထူး မေတ္တာ ရပ်ခံလိုက်ပါသည်။

သို့ရာတွင် မည်သို့ပင် ဖြစ်စေကာမူ ကျွန်တော်တို့ ရရှိသော အလွန်တိုတောင်းသည့် အချိန်ကလေးအတွင်း၌ပင်လျှင် ကျွန်တော်တို့သည် ဗမာလူထု၏ သစ္စာကို မဖောက်ဖျက်မည့် လူများကို များများ ရနိုင်သမျှ ရအောင် အထူးကြိုးစားခဲ့ကြောင်း ကျွန်တော် အာမခံပါသည်။

ကျားနှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့နေရသည့် အခါမျိုးတွင် တဦးကိုတဦး စိတ်ကောက်ပြီး ထိုင်နေ၍ မဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဗမာ့ သေရေး ၊ ရှင်ရေးကြီးနှင့် ရင်ဆိုင် တွေ့နေသည့် အခါတွင်လည်း မကျေနပ်မှု အသေးအဖွဲကလေးတွေကို ရိုးမယ် ဖွဲ့၍ မနေကြနှင့်။

ယခု အရေးသည် တချက် အမှားမခံသော အရေးကြီး ဖြစ်သဖြင့် လူထုကြီးသည် မိမိတို့၏ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ကို အခြားအချိန်များထက် ဤအချိန်ကြီးတွင် ထူးထူးကဲကဲ ပြသကြရန် ကျွန်တော် တိုက်တွန်းလိုက်သည်။

ယခု ကျွန်တော်၏ ညွှန်ကြားချက်များအတိုင်း လူထုကြီးသည် ဖ၊ဆ၊ပ၊လ ကို ရှေးအခါများက ကဲ့သို့ ဆက်လက် ထောက်ခံကြမည်ဆိုလျှင် လူထု၏ လွတ်လပ်ရေးသည် တနှစ်အတွင်း ရမည်မှာ မလွဲတော့ပေ။ ။

ရွေးကောက်ပွဲ သတိပေးချက်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်၍ မဲအပေး မမှားကြရန် နှိုးဆော်သော အသံလွှင့်မိန့်ခွန်း။*

ယနေ့ည ကျွန်တော် ပြောချင်တဲ့ အကြောင်းတွေကတော့ ဧပြီလ ၉ ရက်နေ့ ကျင်းပမည့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲအကြောင်းနှင့် အခြား သက်ဆိုင်ရာ အကြောင်းတွေပါဘဲ။

လာမည့် ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်ကြမယ်ဆိုတဲ့လူတွေ ပေါ်ပေါက်တော့ အဲဒီလူတွေဟာ တိုင်းပြည် ရန်သူ နံပါတ် ၁ တွေဘဲ။ လွတ်လပ်ရေး ဆုံးဖြတ်ရမည့် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် မလိုချင်ဘူးဆိုတဲ့လူတွေကို အားပေးမည်ဆိုတဲ့လူတွေဟာလဲ တိုင်းပြည် ရန်သူတွေဘဲ။ ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်ချင်တဲ့ လူတွေဟာ ရှေ့ရှောက် သူတို့ မင်းသားကြီး မလုပ်နိုင်ကြမည့် အရေး မြင်လို့ ဗမာပြည် ဘာဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီး လုပ်ချင်တဲ့ လူတွေဘဲ။

ယခု တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ဧပြီလမှာ ရွေးပြီး၊ ဇွန်လလောက်မှာ ကျင်းပယင် သုံးလေး၊ ငါးလလောက် အတွင်း လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေကို ရေးဆွဲ ဆုံးဖြတ်နိုင်မည်။ အဲဒီအခါ ဘိလပ် ပါလီမန်လဲ အစည်းအဝေးရှိတဲ့ အချိန် ဖြစ်မယ်။ ကျုပ်တို့က ဗမာပြည်ရဲ့ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေကို ရေးဆွဲပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက်၊ ဘယ်နေ့ ဘယ်ရက်မှာ ကျုပ်တို့ လက်ကို အာဏာ လွှဲပါ ဆိုတာ သတ်မှတ်ပြီး၊ ဗြိတိသျှ အစိုးရနှင့် အရေးဆိုရမယ်။ ကျုပ်တို့ အရေး မဆိုရခင်ဘဲ ဗြိတိသျှ အစိုးရက အိန္ဒိယမှာလို ရက်ကန်သတ် ပေးချင်လဲ ပေးမှာဘဲ။ ဒီကိစ္စဟာ ခက်မယ်လို့ ကျုပ် မထင်ဘူး။ သူတို့နှင့် စာချုပ် ချုပ်တဲ့ နေရာမှာသာ ခက်ချင် ခက်လိမ့်မယ်။ သူတို့က ကျုပ်တို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ဥပဒေကိုတော့ ပြင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို မှူးတင်း ပဲတင်း ဖြစ်အောင် စာချုပ်ထဲမှာ ချုပ်ချယ်ချက်တွေ ကျုပ်တို့ သဘောမတူဘဲ ထည့်ချင်ထည့်မှာကိုသာ ကျုပ်တို့ တိုက်ဖျက်ရလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ရွေးပြီးတဲ့အခါ အဲဒီ လွှတ်တော်က လွတ်လပ်ရေး ဆုံးဖြတ်ပြီး လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ လုပ်စရာ ရှိလို့ လုပ်ရတယ် ဆိုယင် ပိုပြီး ကျုပ်တို့ အရေးဟာ အားရှိမှာ အမှန်ဘဲ။ ယနေ့အထိ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းကို အကောင်အထည်နှင့် မြင်အောင် လုပ်လာတာ ကျုပ်တို့သာ လုပ်နိုင်တာဘဲ။ ကျုပ်တို့ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်ကလဲ လာမည့် ရွေးကောက်ပွဲမှာ ကျုပ်တို့ တင်တဲ့ အမတ်လောင်း အားလုံးကို ခင်ဗျားတို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေကသာ ရွေးမယ်ဆိုယင် တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရစေမယ်လို့ အာမခံပြီးဘဲ။

ဒါဖြင့် လာမဲ့ ရွေးကောက်ပွဲ ဖျက်ချင်တဲ့လူတွေက ဘာပြုလို့ ဖျက်ချင်တာလဲ။ အခြားကြောင့်တော့ မဟုတ်ဘူး။ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်မှာ သူတို့တတွေဟာ တသက်လုံး မြုပ်တော့မဲ့ အရေးကို တွေးတွေး မြင်တိုင်း သူတို့ဟာ မစားရတဲ့အမဲ သဲနှင့် ပက်ချင်လို့ဘဲ။ ကနေည ကျွန်တော် ဗေဒင် ဟောထားနှင့်မယ်၊ မှန် ၊မမှန် ရှေ့ဖြစ်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေက သက်သေခံပါလိမ့်မယ်။ တိုင်းပြု ပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲမှာ တိုင်းပြည်က လက်ဝဲဂိုဏ်းအများ ပါဝင်ပြီး၊ တိုင်းပြည်အတွက် တကယ် လုပ်ခဲ့တဲ့ လူငယ်အများ ပါဝင်တဲ့ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အမတ်လောင်းတွေကိုသာ ရွေးလိုက်တယ်ဆိုရင်၊ ရှေ့ရှောက်ပြီး ရှေးက ဗမာပြည်မှာ လူညွန့် ခူးစားနေတဲ့ နိုင်ငံရေး စားဖားကြီးတွေ တသက်လုံး မထနိုင်တော့ဘူးလို့ ဗေဒင် ဟောထားချင်တယ်။

သို့သော် တခုတော့ ပြောချင်တယ်။ လူငယ် နိုင်ငံရေးသမားတွေဟာ လွတ်လပ်ပြီးတဲ့ ဗမာပြည်မှာ သိပ်မမိုက်ကြဘဲ တဦးနှင့်တဦး ညီညီညွတ်ညွတ် လုပ်ကြဖို့တော့ လိုတယ်။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ရင် လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်ဟာ လွတ်လပ်ရေး အရသာကို ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ခံစားရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရွေးကောက်ပွဲ ဖျက်မယ်ဆိုတဲ့ လူတွေကိုတော့ ကျုပ်တို့ အစိုးရကလဲ ဒီတိုင်း ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူး။ အပြင်းအထန် နှိပ်ကွပ်ရမှာဘဲ။ ရွေးကောက်ပွဲမှာ လွတ်လပ်စွာ ယှဉ်ပြိုင် ရွေးကောက်တဲ့ နေရာမှာတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျုပ်တို့ အစိုးရက နှောင့်ရှက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သို့သော် ဖျက်လိုဖျက်ဆီး လုပ်တဲ့လူမှန်သမျှကိုတော့ အာဏာကုန် နှိမ်နင်းပစ်မှာဘဲ ဆိုတာ ရှင်းရှင်းကြီး သတိပေးထားပါရစေ။

ပြီးတော့ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အမတ်လောင်း စာရင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ပြောပြချင်တယ်။ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အမတ်လောင်းတွေကို ရွေးတုန်းက ပဌမ သူတို့ကို ဟင်္သာတ ဦးမြ၊ ဒီးဒုတ် ဦးဘချို၊ မန်းဘခိုင်၊ ဦးဗဆွေ၊ ဗိုလ်မှူးအောင် တို့ ပါတဲ့အဖွဲ့က ရွေးချယ်တယ်။ ပြီးတော့ သခင်နု၊ မြန်မာ့အလင်း ဦးတင်နှင့် ကျွန်တော် ပါတဲ့အဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်တယ်။ ရှင်းရှင်းဘဲ ကျွန်တော် ပြောပြမယ်။ လူပေါင်း ၂,၀၀၀ ကျော် စာရင်း သွင်းထားတဲ့အနက် ၂၀၀ လောက်သာ ရွေးရမှာ ဆိုတော့ ၁,၈၀၀ ကျော် လူစုထဲက မကျေနပ်တဲ့လူတွေ အများ ရှိမယ် ဆိုတာ ကျုပ်တို့ မြင်ပြီးဘဲ။ ပြီးတော့ အချောင်သမား စားဖားတွေ၊ သာယာစီးတွေကလဲ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ ထဲမှာ ခလောက်ဆန်ဖို့ ပြည်သူ့ရဲဘော်နှင့် လက်ဝဲဂိုဏ်းသားအချင်းချင်း တိုက်ပေးဖို့ လုပ်မှာဘဲ ဆိုတာလဲ ကျုပ်တို့ မြင်ပြီးဘဲ။ သို့ပေမဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ ခေါင်းဆောင်တွေပီပီ ကောင်းတယ်၊ မှန်တယ် ထင်တာကို ရဲရဲကြီး ဆုံးဖြတ်လိုက်တာဘဲ။ ကျုပ်တို့ ရွေးတဲ့လူတွေထဲမှာ အရည်အချင်းရှိတယ်ဆိုတဲ့ လူတွေ ခြောက်ဆယ်လောက် ပါတယ်။ အဲဒီအထဲက တချို့ကိုတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့ စိတ်ချလို့ ရွေးတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်မချပေမဲ့ သူတို့ဟာ လူနဲ့စုဘဲ၊ သူတို့ကို သုံးရမဲ့ နေရာတွေလဲ ရှိသေးတယ်။ ကျန်တဲ့ လူတွေကိုတော့ အလုပ်လုပ်တဲ့ လူတွေ၊ စိတ်ချရတဲ့လူတွေ၊ နယ်က တင်တဲ့လူတွေ ၊ ဖြစ်နိုင်သမျှ

ဖြစ်အောင် ရွေးတာဘဲ။ နယ်က တင်တဲ့ လူတွေထဲက ကျုပ်တို့ သေသေချာချာ မသိတဲ့ လူတွေကျတော့ မရွေးဘူး။ သေချာတဲ့ လူတွေကိုမှဘဲ ရွေးတယ်။ နယ်ကို ပြန် မေးနေဖို့ အချိန်လဲ မရဘူး။ ဒါလဲ နယ်တွေက မူလတုန်းက စာရင်းကောင်းကောင်း မပေးကြဘူး။ ပေးပြန်တော့ ကပ်ပြီးမှ ပေးကြတယ်။ ဒါဟာ နယ်တွေရဲ့ အပြစ်လဲ ပါသလောက် ပါတယ်။ ကျုပ်တို့ ရွေးတဲ့ စာရင်းမှာ စားဖားကြီးတွေ အတော် များများ ဖြုတ်ပစ်ခဲ့တယ်။ သူတို့ မကျေနပ်ကြဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူငယ်ပိုင်း လက်ဝဲသမားတွေကို မြှောက်ပေးရုံက လွဲပြီး သူတို့ ခေါင်းမထောင်ရဲဘူး။ လူငယ်တွေက အကင်း ပါးဖို့ လိုတယ်။ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ ထဲမှာ ရှိတဲ့ လူငယ်တွေကသာ တောင့်ပြီး အလုပ်လုပ်ကြပါ။ ယခု ကျုပ်တို့ ရွေးလိုက်တဲ့ အမတ်လောင်းတွေကို တခဲနက် အားပေးပြီး၊ တင်သမျှ အမတ်လောင်း အားလုံး အရွေးခံရအောင်သာ ကြိုးစား ဆောင်ရွက်ကြပါ။ အိန္ဒိယပြည်မှာ တင်သမျှ အမတ်တွေ အားလုံး အရွေးခံရအောင် လုပ်နိုင်ဖို့ ငါတို့ ပြည်မှာကော ဘာလို့ မလုပ်နိုင်ရမှာလဲ။ ငါတို့ အမတ် အားလုံး အရွေးခံရဖို့ အဲဒီအထဲမှာ နဲ့နဲ့ပါးပါး အချောင်သမားတွေ ရှိတောင် အရေး မကြီးပါဘူး။

နယ်မှာ တွေ့မည့် အခက်အခဲက နှစ်ရပ် ရှိတယ်။ နယ်က မသိတဲ့အမတ်လောင်းနှင့် နယ်က တယ်မလေးစားတဲ့ အမတ်လောင်းကိစ္စ နှစ်ရပ်ဘဲ။ နယ်က မသိတဲ့ အမတ်လောင်းကိစ္စကိုတော့ နယ်သိတဲ့ အမတ်လောင်းချည်း ဖြစ်ဖို့မှာ ဘယ်တုန်းကမှ မဖြစ်ခဲ့ဘူး။ သို့သော် ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အဖွဲ့ဝင်များ၊ ပုဂ္ဂိုလ်များက သိအောင် လုပ်ပေးရမယ်။ နယ်က တယ် မလေးစားတဲ့ လူတချို့ကိုတော့ ဘုရားလက်ထက်က ဥပမာအတိုင်း အားပေးကြရလိမ့်မယ်။ ဘုရားလက်ထက် မဟာဒုတ် ဆွမ်းကျွေးတဲ့အခါ အလဇ္ဇီရဟန်းတပါးကို သူဌေးကြီးတဦးက မဲ ကောက်မိလျက်သား ဖြစ်နေတယ်။ သို့ပေမဲ့ သံဃာကို ကြည်ညိုသောအားဖြင့် အဲဒီရဟန်းကို ကောင်းကောင်း ပင့်လာပြီး ကောင်းကောင်းဘဲ ဆွမ်းကျွေး လွှတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအခါ အလဇ္ဇီရဟန်းက ငါတော့ဖြင့် အမဲဖမ်းမိပြီလို့ ထင်သွားပြီး၊ နောက်တခါ သူဌေးကြီးဆီ လာပြီး တူရှင်း လာငှားတယ်။ အဲဒီအခါ သူဌေးကြီးက ခြေထောက်နဲ့ ညှပ်ပြီး ရော့ ဆိုပြီး တူရှင်းကို ပစ်ပေးလိုက်တယ်။ ဒီအခြင်းအရာကို သူဌေးကြီး မိတ်ဆွေက မြင်တော့၊ ခင်ဗျား အရင်တခါတုန်းကတော့ ဒီရဟန်းကို ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုပြီး အသွားအပြန် အိမ်ပေါက်ဝထိ သပိတ် ထမ်းပို့တယ်။ ဒီတခါတော့ ခင်ဗျားလုပ်ပုံဟာ ဆန့်ကျင်လှချေလား မေးတော့၊ သူဌေးကြီးက ဘယ်လို ပြန်ပြောသလဲဆိုလျှင် ဒီရဟန်းဟာ အလဇ္ဇီရဟန်းဆိုတာ ငါသိတယ်။ အရင်တခါတုန်းက ငါပင့်လာတာ ပုဂ္ဂိုလ်အနေနဲ့ ပင့်လာတာ မဟုတ်ဘူး။ သံဃာရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တဦးအနေနှင့် မဟာဒုတ် မဲရလာလို့ သံဃာကို ကြည်ညိုတဲ့အနေနဲ့ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးလိုက်တာဘဲ။ ဒီတခါ သူလာတာဟာ သူ့သဘောနဲ့သူ လာတာဘဲ။ သံဃာနှင့် မဆိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ငါ မကြည်ညိုလျှင် မကြည်ညိုဘဲ နေနိုင်တယ်လို့ ဘုရားဟောအတိုင်း

လုပ်တာဘဲ လို့ ပြန်ပြောတယ်။ အဲဒီအတိုင်းဘဲ ဖဆပလ အမတ်လောင်းအဖြစ်နဲ့ အရွေးခံရတဲ့ အချောင်သမား တယောက်တလေကို ဖဆပလ ရဲ့ စည်းကမ်းကို ရှိသေသောအားဖြင့်၎င်း၊ ဖဆပလ က တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ကြိုးစားမယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ဖြစ်စေလိုသော အားဖြင့်၎င်း ကူညီဆောင်ရွက် ပေးရမယ်။ ဖဆပလ အပြင်ဖက် ရောက်သွားတဲ့လူကိုတော့ ဘယ်သူ့ကိုမဆို နယ်ကလူတွေ ကြိုက်ရာ လုပ် ကြပေတော့။ အဲဒါဘဲ အမတ်လောင်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ပြောချင်တယ်။

ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ် ဆုံးဖြတ်ချက် မနာခံနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ အဖွဲ့နှင့် ပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှကိုတော့ ကျုပ်တို့ ထုတ်လဲပစ်ရမယ်။ လူထုကိုလဲ ဖွင့်ချရမှာဘဲ။ ဗိုလ်ချုပ်ကိုတော့ ကြည်ညိုပါတယ်။ ဖဆပလ ကိုတော့ ကြည်ညိုပါတယ်။ လူမသိလို့ပါ။ လူမကြိုက်လို့ပါ ဆိုတဲ့ ဆင်ခြေမျိုးကိုတော့ ကျုပ်တို့ မလိုချင်ဘူး။ ဒါပြောနေကျ စကားတွေဘဲ။ ဖဆပလ ကို ကြည်ညိုယင် ဖဆပလ အဆုံးအဖြတ်ကို လိုက်နာမှ ကြည်ညိုရာ ရောက်တယ်။ အရွေးခံရတဲ့အခါ ဖဆပလ ဖက်မှ နေပါ့မယ်ဆိုတဲ့ စကားမျိုးတွေဟာ ရိုးနေပြီ။ ကျုပ်တို့ မယုံဘူး။ ရှင်းရှင်းဘဲ။ အာဏာရှင်ဆံတယ်၊ ဘာတယ် ပြောမနေနှင့်၊ အမတ်လောင်း ရွေးချယ်တဲ့ ကိစ္စမှာ စည်းကမ်း ရှိအောင် မလုပ်နိုင်ယင် ငါးပွင့်ဆိုင် ဖြစ်သွားမယ်။ သတိထားကြ။ လူထုက မကြိုက်ဘူး။ ဘာဘူး ပြောမနေကြနှင့်။ ကျုပ်တို့ဟာ လူထုရဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေဘဲ။ လူထုကို နားလည်အောင် ပြောဖို့ဟာ ကျုပ်တို့ ဝတ်တရားဘဲ။ စစ်မရောက်ခင်က မြားကုန်တဲ့စကားမျိုး ပြောတဲ့လူတွေဟာ တော်လှန်ရေးသမားတွေ မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လို ခက်ခက်ခဲခဲ မလျှော့တမ်း ကျုပ်တို့ နိုင်အောင် တိုက်ရမယ်။ လူမိုက် လုပ်မည် ကြံတဲ့ ရန်သူတွေကို လူမိုက်နည်းနဲ့ဘဲ တုံ့ပြန်ရလိမ့်မယ်။ လူလိမ်မာ လုပ်ပြီး လိမ်မဲ့ ရန်သူတွေကို လူလိမ်မာနည်းတွေနဲ့ဘဲ ပြန် တိုက်ရမယ်။ နိုင်ငံရေးဟာ နိုင်ငံရေးဘဲ။ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင် လုပ်နေကြတာ မဟုတ်ဘူး။ သို့သော် ငါတို့က စပြီး မညစ်ပတ်ပါနှင့်။ မမိုက်ကြပါနှင့်။ မမှုလောက်တဲ့ နေရာမှာလဲ အရေး မစိုက်နှင့်၊ လျစ်လျူရှုထားကြဖို့ လိုတယ်။

နောက်ဆုံး ပြောချင်တဲ့အချက်တွေကတော့ တိုင်းပြည် လူထုနှင့် တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသား အားလုံးကို ပြောပြချင်တယ်။ တိုင်းပြည်လူထုဟာ ဖဆပလ အမတ်လောင်းများ အကြောင်းကို ဖြစ်ဖြစ်၊ ဖဆပလ အကြောင်း ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူ ဘယ်လို လာပြီး လှည့်ဖြားပြောပြော မယုံကြနှင့်၊ ခင်ဗျားတို့အပေါ် သစ္စာရှိရှိ၊ ခင်ဗျားတို့အတွက် ဒီလောက် လုပ်လာတာ ဒီ ဖဆပလ က လွဲလို့ ဒီပြင် ဘယ်အဖွဲ့ ရှိလို့လဲ။ ဒီတခါ မဲထည့်မမှားကြနှင့်။ ပေးသမျှယူ၊ ကျွေးသမျှစား၊ မော်တော်ကားနှင့် ခေါ်ယင် တက်စီး၊ ပြီးတော့ ဖဆပလ မဲပုံးတွေထဲသာ မဲထည့်ကြ၊ မဲ ဘယ်လို ထည့်ရမလဲဆိုတာလဲ သေသေချာချာ မေးထားကြဦး၊ မဲ အထည့်မမှားကြစေနှင့်။

ဗမာပြည်ရှိ တိုင်းရင်းသားတွေကိုလဲဘဲ ပြောချင်တယ်။ တိုင်းရင်းသား လူနဲ့စုတွေအပေါ် ကျုပ်တို့ ဖါဆါပါလ ဟာ လက်တွေ့အားဖြင့် သဘောထား ဘယ်လိုကြီးတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင် မြင်တယ် မဟုတ်လား။ တာနဲ့ သည့်ပြင်လူတွေနဲ့ ပေါင်းချင်တယ် ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ထိုက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ ကံဘဲ။ ကျုပ်တို့ကတော့ တိုင်းရင်းသားတွေအပေါ် မေတ္တာ မပျက်၊ သူတို့ ရသင့် ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေး မှန်သမျှ ရအောင် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ကူတိုက်ပေးမှာဘဲ။

တိုင်းရင်းသားတွေဆိုလို့ ဗမာပြည် တိုင်းရင်းသား သွေး မပါပေမဲ့ ဖါဆါပါလ လုပ်ချင်ကြတဲ့ တရုန်နဲ့ အိန္ဒိယ အမျိုးသားများကိုလဲ တိတိလင်းလင်း ပြောချင်တယ်။ ဗမာဖြစ်ချင်ယင် ဗမာလို လုပ်ပါ။ ဗမာလို လုပ်ယင် ဗမာလို ခံစားရမယ်။ ဒီရွေးကောက်ပွဲမှာ ဘယ်သူနိုင်ဖို့ များသလဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိမှာဘဲ။ ဒီအထဲက ခင်ဗျားတို့ ပေါင်းချင်ရာ ပေါင်းကြယင် ခင်ဗျားတို့ထိုက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ ကံဘဲ။ သို့ပေမဲ့ ကျုပ်တို့ ခေယယ၊ ကညဝတ္တတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မလုပ်နိုင်ဘူး။

ဒီပွဲမှာ ကျုပ်တို့ဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရန်မစ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မငြိုငြင်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ မမြှောက်၊ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ မချောက်ဘူး။ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ မချော့ဘူး။ ဘယ်အခက်အခဲ ဘယ်ဘေးဒဏ်ကိုမှလဲ မမှုဘူး။ ငွေလဲ များများ မရှိလို့ မဖြုန်းနိုင်ဘူး။ တိုင်းပြည်က ကောက်ခံရတဲ့ ငွေနှင့် ကျုပ်တို့ စရိတ် သုံးရမှာဘဲ။ ပိုက်ဆံတတ်နိုင်တဲ့ အမတ်လောင်းတွေကတော့ သူတို့ကဘဲ အကုန်အကျ ခံရလိမ့်မယ်။ မတတ်နိုင်မှန်း သိတဲ့လူတွေကို ဆိုင်ရာ နယ် ဖါဆါပါလ တွေက ကူညီရမယ်။ အဲဒီအတိုင်း ကျုပ်တို့ ရွေးကောက်ပွဲ ဝင်မယ်။ ရိုးတီးရားတား လုပ်တဲ့ လူတွေ မှန်သမျှ အတွင်းမှာရော၊ အပြင်မှာရော ရိုးတီးရားတား ပြန် အလုပ်ခံရမှာဘဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ရိပ်မိအောင် တဲ့တဲ့ဘဲ ပြောလိုက်မယ်။ ။

*** ဤမိန့်ခွန်းကို မတ်လ ၁၃ ရက်နေ့တွင် အသံလွှင့်ရုံမှ “နိုင်ငံရေး စားဖားကြီးတွေ” ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ထပ်မံ အသံလွှင့်ပေးခဲ့သေးသည်။**

ဂျပန်ကို ချသလို ချမယ်

၁၉၄၇ ခု၊ မတ်လ ၁၇ ရက်နေ့၊ ညနေ ၄နာရီ၊ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဘုရင်မပန်းခြံ၌ ဟောပြောသော ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ မိန့်ခွန်း

ဒီဇင်ဘာလတုန်းက ကျွန်တော် မော်လမြိုင်ကို တခေါက် ရောက်ခဲ့တယ်။ ဟိုတုန်းက လာတာ အင်္ဂလိပ်ကို ရာဇသံ ပေးထားတဲ့ အချိန်၊ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲကို ချက်ချင်းဘဲ ချရတော့မလို လူတိုင်းကလဲ ထင်နေတယ်။ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ကလဲ လုပ်ငန်းစဉ်တွေကို ဖွင့်ပြောသွားတာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ဇွန်လမှာ ပြီးခဲ့တဲ့ စာချုပ်အရ လမ်းခရီးဟာ ချောမောလာခဲ့တယ်။ ပြင်းထန်မယ် ထင်တဲ့ တိုက်ပွဲဟာလဲ လူထုကြီးရဲ့ စည်းကမ်းသေဝပ်မှုကြောင့် ငြိမ်သက်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့ ရာဇသံ ပေးတော့ ကျုပ်တို့ကို ဖိတ်ပြီး စေ့စပ် စာချုပ်တယ်။ ကျုပ်တို့ လိုလားချက်တွေ ပါပြီး လွတ်လပ်ရေး လမ်းကို ရှေးရှုမဲ့ အချက်တွေနဲ့ ပြည့်တယ်။

အဲဒီ စာချုပ်အရ ရှေ့ကို ကျုပ်တို့ တိုက်ပွဲ နှစ်ပွဲ ဆင်နွှဲရမယ်။ ပဌမအဆင့်မှာ လူထုကြီးက ကျုပ်တို့ကို ရှေးကလို ထောက်ခံ အားပေး၊ ကျုပ်တို့ လူများ ပါဝင်တဲ့ လွှတ်တော်က လွတ်လပ်ရေး လိုချင်တယ်လို့ တသံတည်း မြည်ပြီး ဆုံးဖြတ်ရမယ်။ ဒုတိယအဆင့်မှာတော့ လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်ပြီးတာကို ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး အုပ်ချုပ်ရေး စည်းမျဉ်း ရေးဆွဲဖို့ဘဲ။ ရေးဆွဲလို့ ပြီးယင် အင်္ဂလိပ်ကို အာဏာ လွှဲအပ်ဖို့ ပြော၊ မလွဲယင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် လွတ်လပ်ရေး ကြေညာ၊ အဲဒါ အစီအစဉ်ဘဲ။ လက်တွေ့ကျတော့ တကယ့် ကြိုးပမ်းမှု၊ စွန့်စားမှု၊ စည်းကမ်းရှိမှုတွေ လိုတယ်။

အဲဒီလို ကျုပ်တို့ စီစဉ်ထားတာကို နယ်ချဲ့သမားကလဲ နည်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ဖျက်မှာဘဲ။ ပဌမ သူတို့ ရှေးကောက်ပွဲကို ရက်ရွှေ့၊ ဒါမှ မရွှေ့ယင် သူတို့ မြှောက်လို့၊ ချောက်လို့၊ ခြေထိုးလို့ ရတဲ့လူတွေ လွှတ်တော်ထဲ ပါအောင် ကြိုးစားမယ်။ ဒါမှ မအောင်မြင်ယင် လွှတ်တော်ထဲ ရောက်မှ မူဆလင်နဲ့ ကွန်ဂရက် ကွဲသလို ကွဲအောင် လုပ်မှာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ လွှတ်တော်ထဲ ရောက်ပြီး၊ အမတ်တွေက တသံတည်း မြည်ပြီးတော့၊ လွတ်လပ်ရေး လိုချင်ပြီ ဆိုမှဖြင့် အင်္ဂလိပ်နဲ့ ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေး ရက်ကန့်သတ်ဖို့ စာချုပ် - ချုပ်ဆိုရမှာဘဲ။ ဒီလို ကျုပ်တို့ တဆင့်ထက်တဆင့် အောင်မြင်ပြီးတော့ ကျုပ်တို့ကို ပေးမဲ့ လွတ်လပ်ရေးက ဘယ်လိုလဲ ဆိုတာ ကြည့်ရမယ်၊ ဝေဖန်ရမယ်။ မကြာခင်ကဘဲ ထရန်ဂျော်ဒန် တိုင်းပြည်ကို လွတ်လပ်ရေး ပေးတယ်။ စာချုပ်ရဲ့ ပဌမအပိုဒ်က အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် လွတ်လပ်ရေးအဖြစ် အသိအမှတ် ပြုသည်ဆိုပြီး နောက်အပိုဒ်တွေမယ်တော့ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ ပြည်ပဆက်သွယ်ရေးအကုန် သူတို့လက်ထဲ ထားပြီး အနှစ်မရှိတဲ့

ဂျပန်ပေးလွတ်လပ်ရေးမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ လူထုကြီးဟာ ညီပြီး တောင့်ခံထားမယ် ဆိုယင် ဒီကောင်တွေနဲ့ ကျုပ်တို့ စေ့စပ်လို့ မရတဲ့ နေ့မှာ တခြားလမ်းတော့ မရှိဘူး။ ဂျပန်ကို ချသလို ချရုံဘဲ ရှိတော့တယ်။

အင်္ဂလိပ်က ကမ္ဘာ့အခြေအနေ သူတို့ရဲ့ စီးပွားရေး အခြေအနေအရ၊ ဗမာပြည်ကို လက်လွှတ်ရတော့မှာဘဲ၊ အင်္ဂလန်က အင်္ဂလိပ်တွေထဲမှာ လူကောင်းလဲ ရှိတယ်။ အင်ပိုင်ယာကို လက်မလွှတ်ဘဲ ဖက်ထားချင်တဲ့ လူလဲ ရှိတယ်ဆိုတာ တွေ့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေက ပြောင်းနေပြီ။ တချက်က သူတို့ စီးပွားရေး ပျက်ပြားနေတယ်။ အုပ်ချုပ်နိုင်တဲ့အခြေအနေ မရှိဘူး။ နောက်တချက်က ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးကတည်းက ကမ္ဘာဟာ နိုင်ငံချဲ့စံနစ်ကို မကြိုက်တော့ဘူး။ ဒီတော့ အင်္ဂလိပ်နဲ့ ကျုပ်တို့ စေ့စပ်ထားတာကလဲ ကမ္ဘာကို ကြေညာပြီးသား ဖြစ်လို့ အင်္ဂလိပ်ဟာ ကမ္ဘာ့ အကြည်အညို အပျက်မခံနိုင်ဘူး။ အင်္ဂလိပ်ကလဲ ပေးရမဲ့ အခြေ၊ ကျုပ်တို့ကလဲ မပေးယင် တော်လှန် ယူနိုင်အောင် သွေးစည်းထားမယ် ဆိုယင် လွတ်လပ်ရေးဟာ တနှစ်အတွင်း သေချာနိုင်တယ်။

ဒီတော့ ခုလာမဲ့ ရွေးကောက်ပွဲမှာ သစ္စာ ရှိတဲ့လူ အများကြီး လိုတယ်။ အမတ်တွေရဲ့ စာရင်းကို ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးယင် နှစ်ပတ်အတွင်း ကြေညာမယ်၊ မေလမှာ လွှတ်တော် အသင့်ပြင်ပြီး ဇွန်-ဇူလိုင်-ဩဂုတ်မှာ ဥပဒေ စည်းမျဉ်း ဆွဲထားမယ်။ ဒီ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က သဘောကျ ရေးဆွဲပြီးတဲ့ ဥပဒေကို စက်တင်ဘာ၊ အောက်တိုဘာမှာ ဘီလပ်မှာ လုပ်မဲ့ ပါလီမံအစည်းအဝေးကို တင်ပြမယ်။ အဲဒီအခါမှာ လွတ်လပ်ရေး ရက်ကို ကန့်သတ်ဖို့ မကြေညာယင် ကျုပ်တို့ကလဲ လူထုအင်အားနဲ့ တိုက်ပွဲ ဆင်ရမှာဘဲ။

အခု လာမယ့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲအတွက် အမတ်ဖြစ်ချင်တဲ့လူ ၂,၀၀၀ ကျော်မှာ လက်ရွေးစင် ၁၈၂ ယောက် ရွေးခဲ့တယ်။ အဲဒီ ၁၈၂ ယောက်မှာ ၆၀ ကျော်ဟာ မလိမ် မညာတတ်သေးတဲ့ ပြည်သူ့ရဲ့ဘော် လူငယ်တွေချည်းဘဲ၊ ကျန်တဲ့ လူတွေဟာလဲ တကယ် တနေ့ကျလို့ အင်္ဂလိပ်ကို ခံချရမယ်ဆိုယင် သူကုန်အဖြစ် အကြေညာခံနိုင်ရဲတဲ့ လူတွေချည်းဘဲလို့ ကျုပ် ယူဆတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဗုံးကြဲတဲ့နေရာမှာ မဆီမဆိုင်တဲ့ အရပ်သူ အရပ်သားတွေ ထိသွားသလို အချောင်သမား တယောက်တလေ ပါချင် ပါလိမ့်မယ်။ ဒီလောက် တိုတောင်းတဲ့ ရက်မှာ ဒီလောက်ဘဲ စိစစ်ပြီးတော့ ရွေးနိုင်မယ်။ ကျုပ်တို့ ရွေးလိုက်တဲ့ လူထဲမှာ သစ္စာဖောက်မဲ့သူ နည်းတယ်။ ဖောက်ယင်လဲ ကျုပ်တို့က တာဝန် ယူတယ်။ နောက်တခု ကျုပ် ပြောပြခဲ့ချင်သေးတယ်။ တပြည်လုံးအတွက် အမတ်

၁၈၂ ယောက်မှာ လူမျိုးစုံလဲ ပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ မော်လမြိုင် ရှစ်နေရာမှာတောင် ကရင်၊ ဗမာ၊ မူဆလင်၊ မွန် လူမျိုးစုံ ပါအောင် ကျုပ်တို့ ရွေးခဲ့တယ်။ ကျုပ်တို့ ရွေးလိုက်တဲ့ လူတွေထက် တော်တဲ့လူလဲ ကျန်နေလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ ကြည်ညိုမှုကို ကျုပ် မလိုချင်ဘူး။ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အဖွဲ့ကြီးနဲ့ ကျုပ်ကို ရှေးက ယုံကြည်ခဲ့သလို ၊ အားပေးခဲ့သလို အခုရော - နောင်ကိုရော ယုံကြည် အားပေးမယ် ဆိုယင်၊ ကျုပ်တို့ ရွေးလိုက်တဲ့ အမတ်လောင်းများကို တယောက်မကျန် မဲပေးစေချင်တယ်။ မဲ ပေးရမယ်။ မဲ မပေးတဲ့လူကိုတော့ ကျုပ် မကျေနပ်နိုင်ဘူး။ လူထုကြီးက တညီတညွတ်တည်း မထောက်ခံလို့ ရှိယင် ဗမာနိုင်ငံရေး ဇာတ်ကြီးဟာ မျောနေမှာဘဲ။ ကျုပ်တို့ကို အားမပေးလို့ ဗမာပြည်ကြီး မလွတ်လပ်ယင်တော့ ကံဘဲ။ ကျုပ် ဒီကိုလာတာ မဲလာဆွယ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ပြောင် မဲထည့်ခိုင်းတာ။ ဂျီ-စီ-ဘီ-အေ အစရှိတဲ့ ရှေးက နိုင်ငံရေး လုပ်ငန်းတွေနဲ့ ယှဉ်ကြည့်ပါ။ ဖ-ဆ-ပ-လ လုပ်ခဲ့တဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်ကိုလဲ ဝေဖန်ပါ။ လူမျိုးအချင်းချင်း ပဋိပက္ခ ဖြစ်မှုများကို တတ်နိုင်သရွေ့ အေးငြိမ်းအောင် လုပ်ခဲ့တယ်။ ကရင်နီနယ်မှာ ငတ်နေတုန်းက ဆန် ဆား ဆီ တို့ကို ကျုပ်တို့ အစိုးရအဖွဲ့ထဲ မရောက်ခင်ကဘဲ အားတက်သရော ပို့ခဲ့တယ်။ ကချင် - ဂျင်းဖောတို့ကိုလဲ လူတန်းစေ့ နေနိုင်ဖို့ အစိုးရအဖွဲ့ထဲ ရောက်လာအောင် ဆောင်ရွက် ပေးခဲ့တယ်။ တရုတ်၊ ကုလား လူနဲ့စုတွေရဲ့ အရေးကိုလဲ တတ်နိုင်သမျှ ဆောင်ရွက်ခဲ့တယ်။ အရင်က ကျုပ်တို့ကို အားပေးခဲ့သလို အခုရော ရှေ့ကိုရော ဗမာပြည် လွတ်လပ်ချင်ယင် တခဲနက် ကျုပ်တို့ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အဖွဲ့က ရွေးလိုက်တဲ့ အမတ်လောင်းတွေကို အားပေးကြပါလို့ ကျုပ် ပြောခဲ့တယ်။ ရှင်းရှင်း ပြောမယ်ဆိုယင် ဖ-ဆ-ပ-လ မှ ထွက်ပြီး တသီးပုဂ္ဂလလုပ်တဲ့ လူတွေကို အားမပေးဖို့ဘဲ၊ ရှေ့ကို တခုခု ဖြစ်မယ်ဆိုယင် ကျုပ် တာဝန် မခံနိုင်ဘူး။ ။

ပြည်သူ့ရဲဘော် ဂျာနယ်

အတွဲ ၁- အမှတ် ၄၇၊ ၂-၄-၄၇။

စိတ်ချရမဲ့ အမတ်များ လိုတယ်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၁ ရက်နေ့၊ မုံရွာမြို့တွင် ဟောပြောချက်။

ကျွန်တော် လာခဲ့တဲ့အကြောင်းကတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး လာရခြင်းပါဘဲ။ လာမဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲဟာ အရင်က ရွေးကောက်ပွဲနှင့် မတူဘူးဆိုတာကို သတိပြုစေချင်ပါတယ်။ အရင်ကလို တရားဟော မဲဆွယ်ပြီး လေပျော့နှင့် အော်နေလို့ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အရင်က ခင်ဗျားတို့ တင်မြှောက်လိုက်တဲ့ အမတ်မျိုးတွေကို မလိုချင်ဘူး။

အင်္ဂလိပ် မအုပ်နိုင်

ယခု လွှတ်တော်ဟာ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ဆုံးဖြတ်မဲ့ လွှတ်တော် ဖြစ်ရမယ်။ စစ်ပြီးတဲ့နောက် အင်္ဂလိပ်အစိုးရဟာ ဗမာပြည်နဲ့ အိန္ဒိယပြည်ကို အုပ်ချုပ်နိုင်တဲ့ အခြေမရှိတော့ဘူး။ အရေးကြီးတဲ့ အချက်တခုကတော့ စစ်ပြီးတဲ့ ဘယ်အစိုးရမဆို ကမ္ဘာ့မေတ္တာပျက်ကို မခံနိုင်ဘူး။ အင်္ဂလန်ဟာ အမေရိကန်ရဲ့ ငွေနဲ့ လူလုပ်နေရတာ၊ အဲဒါကြောင့် သူဟာ အမေရိကန်ကို မုန်းအောင် မလုပ်ဝံ့ဘူး။

အမေရိကန် ရှိတယ်

အမေရိကန်ဟာလဲ အရှေ့အာရှနှင့် ပစိဖိတ်မှာ ရှိတဲ့ကိစ္စကို အများကြီး ဂရုစိုက်နေတယ်။ ကမ္ဘာမှာ တခုခု ဖြစ်တယ်ဆိုလျှင် အမေရိကန်က ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူး။ အမေရိကန်ဟာ တရုပ်ပြည်ကိုလဲ အေးအေး ဖြစ်စေချင်တယ်။ ဗမာပြည်ကိုလဲ အတူတူဘဲ။ ဒီတော့ အမေရိကန်ဟာ အာရှ ပစိဖိတ်မှာ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စတွေကို ဂရုမပြုဘဲ မနေနိုင်ဘူး။

အတွင်းကြေ ကြေနေပြီ

အင်္ဂလိပ်ဟာ အတွင်းကြေ ကြေနေပြီ။ အဲဒါကြောင့်မို့ အခု သူဟာ လူလိမ္မာစကား ပြောနေရတယ်။ ကျုပ်တို့ကို လွတ်လပ်ရေး လိုချင်သလား၊ မင်းတို့ကိုယ်တိုင် ကြေညာပါလို့ ပြောတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ပေးတဲ့ လွတ်လပ်ရေးမျိုးကို မကြိုက်ဘူး။ အခု ကျုပ်တို့ဟာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ထိထိရောက်ရောက် ဆောင်ရွက်မဲ့သူတွေကို လိုချင်တယ်။ အင်္ဂလိပ်နဲ့ စာချုပ် ချုပ်ဆိုတဲ့အခါမှာ ကျေနပ်ယင် ကျေနပ်၊ မကျေနပ်ယင် ယခုအမတ်တွေဟာ သူပုန်အမတ်တွေ ဖြစ်ရမယ်။

သူပုန်လွှတ်တော်ကြီး

လွှတ်တော်ဟာလဲ သူပုန်လွှတ်တော်ကြီး ဖြစ်ရမှာဘဲ။ ပြီးတော့ အခု လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဟာ မပြီးသေးဘူးဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထဲမှာ စွဲထားဖို့ လိုပါတယ်။ ကျုပ်တို့မှာ လုပ်ဖို့တာဝန်တွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်။ အင်္ဂလိပ်ဟာ ကျုပ်တို့ကို လွတ်လပ်ရေး ပေးဖို့အတွက် ကျုပ်တို့မှာ စိတ်ချရမဲ့ အမတ်များများ လိုတယ်။ အဲဒီတော့ကာ ကျုပ်တို့ ရွေးလိုက်တဲ့ လက်ရွေးစင် အမတ်တွေကို ခင်ဗျားတို့က မဲပေးဖို့ဘဲ ရှိတယ်။ အဲဒီလို ခင်ဗျားတို့က ဝိုင်းပြီး ကူညီကြမှ ကျုပ်ပြောတဲ့ တနှစ်အတွင်းမှာ လွတ်လပ်ရေး ကြေညာနိုင်မှာ။ အဲဒါမှ မဟုတ်ယင် ဇာတ် မျောအုံးမှာဘဲ။ ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့သဘောဘဲ။ ပေးချင်ပေး၊ မပေးချင်နေ။

စာတတ်တဲ့လူတွေ

ယခု လွှတ်တော်အမတ်တွေဟာ စာတတ်ဖို့ မလိုသေးပါဘူး။ တိုက်စရာရှိ တိုက်မယ်ဆိုတဲ့ လူကိုဘဲ လိုတယ်။ နောင်အခါကျမှ ကြည့်ပြီး စာတတ်တွေနှင့် စီမံရမှာဘဲ။ အခု စာတတ်တွေ ရွေးလိုက်ယင် စကားများနေကြမှာဘဲ။ လွတ်လပ်ရေးစခန်းကို ရောက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ။

လွတ်လပ်ရေး မှတ်ကျောက်

၁၉၄၇ ခု၊ မတ်လ ၂၁ ရက်နေ့၊ ည ၈နာရီ မိနစ် ၃၀၊ တိုင်းပြည် လွတ်လပ်ရေး ရခါနီး အချိန်တွင် လွတ်လပ်ရေးကို မျက်ချည်ပြတ်သွားစေသည့် လုပ်ငန်းများကို ရပ်တန်းက ရပ်ကြရန်သတိပေးချက်။ အသံသွင်းယူထားသော သတိပေးချက်ကို မြန်မာ့အသံမှ လွှင့်ထုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုအခါ အချို့သူတို့သည် တိုင်းပြည်အတွင်း အနံ့အပြား တောင်သူလယ်သမားတို့အား မြေခွန်တော် ပေးခြင်း၊ သီးစားခ ပေးခြင်း၊ အမတော်ကြေးငွေ ပြန်ဆပ်ခြင်းများ မပြု မလုပ်ကြအောင် တားမြစ် သွေးဆောင် လှုံ့ဆော်လျက် ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။ ဤ လှုံ့ဆော်မှုတို့ အောင်မြင်သွားခဲ့ပါလျှင် အားလုံး သိရှိကြပြီး ဖြစ်သည့် မြန်မာပြည်အား တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရရှိစေရန် ဟူသော ကျွန်ုပ်၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်ကို များစွာ ထိခိုက် နှောင့်နှေးစေတော့မည် ဖြစ်ရာ ဤအရေးကို ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ ကျွန်ုပ်၏ အစိုးရ အဖွဲ့ဝင်များမှာ အလွန် ကြောင့်ကြ စိုးရိမ်လျက် ရှိရလေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် မည်သည့် အစိုးရမျှ ငွေမရှိဘဲ တိုင်းပြည်နိုင်ငံ အုပ်ချုပ်ရေး တာဝန်ကို ဆောင်ရွက်မသွားနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ကိုယ့်အစိုးရအား ကျသင့်သော အခွန်ဘဏ္ဍာများကို ကြည်သာ ပျူငှာစွာ ပေးဆောင်ခြင်းသည်ပင် လွတ်လပ်သော လူမျိုးအဖြစ်ကို ထင်ရှားစေသော မှတ်ကျောက် ဖြစ်ပေသည်။ လက်ရှိအစိုးရသည် အဆွေတို့ လူထု၏ အစိုးရပင် ဖြစ်သည်။ ဗမာအစိုးရ စစ်စစ် ဖြစ်သည့်အတိုင်း၊ ဗမာလူမျိုးများ ကောင်းစားရေးနှင့် ဗမာလူမျိုးများ၏ ရည်ရွယ် တောင့်တသော အာသီသဆန္ဒ ပြည့်ဝရေးတို့မှ တပါး၊ အခြား မြှော်လင့်ချင် တစုံတရာမျှ မရှိကြောင်းကို ကောင်းစွာ သိကြစေလိုသည်။ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရရှိစေရန်နှင့် တိုင်းသူပြည်သားအားလုံး ရင်ဆိုင်နေကြသည့် အခက်အခဲများကို ကျော်လွန်နိုင်အောင် အကူအညီပေးရန်အတွက် ဗမာအစိုးရတွင် ငွေရှိမှ ဖြစ်နိုင်မည်။ နယ်ချဲ့စံနစ်ကို တိုက်ဖျက်ရေးအတွက် လယ်ခွန်တော် မပေးရေး၊ သီးစားခ မပေးရေးတို့သည် မည်မျှလောက်ပင် ထိရောက်သော လက်နက်ဖြစ်စေကာမူ ယခုအခြေအနေ လုံးဝ ပြောင်းလဲလျက် လွတ်လပ်ရေးတံခါးဝတွင် ရပ်တည်နေသော ဗမာပြည်တွင် ဤလုပ်ငန်းမျိုးများကို စတင် လုပ်ကိုင်ခဲ့သော် (ဝါ) ဤလက်နက်ကို သုံးခဲ့သော် တိုင်းပြည် နိုင်ငံ၏ အဓိက အကျိုးတရားများကိုသာ ဆုတ်ယုတ် ပျက်ပြားစေလိမ့်မည်။ အခွန်ဘဏ္ဍာကို တိုင်းသူ ပြည်သားတို့က မပေးဘဲ ငြင်းဆန်ခြင်းသည် တိုင်းပြည်နိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးကို အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာ ဖြစ်အောင် ဖြိုခွဲ ဖျက်ဆီးပစ်ခြင်းပင် ဖြစ်၍ ဤသို့ နိုင်ငံ စီးပွားရေးကြီး ပြိုကွဲသွားပါက နောက်ဆုံး၌

အများဆုံး အနစ်နာ ခံရမည့်သူတို့မှာ တိုင်းသူပြည်သား လူထုပင် ဖြစ်သည်။ မည်သည့် တိုင်းပြည်မဆို တိုင်းသူပြည်သားတို့က တိုင်းချစ်၊ ပြည်ချစ်၊ မျိုးချစ် ပုဂ္ဂိုလ်ပီပီ ဤ အခြေခံ ပြည်သူ့ ဝတ်တရား ဖြစ်သော အကောက်အခွန် ပေးဆောင်ရေး တာဝန်ကို ထမ်းရွက်ချင်စိတ် မရှိလျှင် ထိုတိုင်းပြည်သည် လွတ်လပ်ရေး မရနိုင်။ တည်တံ့သော ဘဏ္ဍာရေးတည်း ဟူသော ခိုင်လုံသည့် အုတ်မြစ်ပေါ်တွင် မတည်ဆောက်ဘဲလည်း မည်သည့် လွတ်လပ်ရေးမျှ မြှင့်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

မြန်မာပြည် အခွန်ဘဏ္ဍာများတွင် ယခုအခါ မြေခွန်တော်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ အဓိက အားထားနေရသော အခွန်တရပ် ဖြစ်သည်။ ယခု စစ်ပြီးကာလတွင် မြန်မာပြည်၏ စက်မှုလက်မှု လုပ်ငန်းဆောင်တာကြီးများ ပျက်စီးလျက် ရှိနေသည့်ပြင် ပြည်တွင်းပြည်ပ ကုန်စည် ကူးသန်း ရောင်းဝယ်ရေးတို့လည်း အထူး ချို့တဲ့ ချွတ်ယွင်းလျက်ပင် ရှိနေသေးသော အဖြစ်သည်ပင် အစိုးရ၏ အခွန်တော် ဘဏ္ဍာငွေ ဝင်လမ်း များစွာကို ပိတ်ဆို့လျက် ရှိနေသဖြင့် မြေခွန်တော်ကိုသာ အထူး ပိုမို အားထားနေရသောအခါ ဖြစ်သည်ကို တိုင်းပြည်လူထုက သိစေလိုပါသည်။

အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့က “ငွေ မရှိလျှင် အခြားတိုင်းပြည်က ချေးတာပေါ့၊ အရေးမကြီးပါ” စသည်ဖြင့် ပေါ့ပေါ့ဆဆ ပြောကောင်း ပြောကြပေလိမ့်မည်။ ဤကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်ုပ်တို့ အတိအလင်း ပြောလိုသည်မှာ မိမိတိုင်းပြည်၏ အခွန်ဘဏ္ဍာငွေကို အားမကိုးဘဲ၊ နိုင်ငံခြားသားတို့၏ ထောက်ပံ့ ချေးငှားမှုကို အားကိုးအားထား ပြုနေသမျှ ကာလပတ်လုံး မည်သည့်နိုင်ငံမျှ တကယ့် လွတ်လပ်ရေးကို မရရှိနိုင်ပေ။ ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် လွတ်လပ်ရေးကို လိုချင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ငွေနှင့် ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်ကသာ အားထုတ်ကြရပေမည်။

ထို့ကြောင့် အခွန်တော်ကို မပေးဘဲ နေသူများကို မြန်မာပြည်အား လွတ်လပ်ရေး မရအောင် တိုက်ခိုက် တားဆီးနေသောသူများဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ တရားမျှတသော သီးစားခများကို မပေးဘဲ နေသူများသည်လည်း မြေရှင်တို့အား အခွန်တော် မထမ်းဆောင်နိုင်အောင် ဖန်တီးပေးရာ ကျသဖြင့် မြန်မာပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးကို သွယ်ဝိုက်သော နည်းဖြင့် တားဆီးနေသူများဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။ တောင်သူလယ်သမားတို့ ရင်ဆိုင်နေရသော အခက်အခဲများကို ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင် သိရှိ၏။ တောင်သူ လယ်သမားတို့ကလည်း ထို အခက်အခဲတို့မှ သက်သာခွင့် ရရှိရန် ကျွန်ုပ်တို့အား ကူညီစေလိုသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ် သိ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း အစွမ်းကုန် ကူညီလိုသော ဆန္ဒ ရှိကြ၏။ သို့သော် ငွေ မရှိက ကျွန်ုပ်တို့ မည်သို့မျှ တတ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ယမန်နှစ်က အမတော်ကြေးအဖြစ် ငွေပေါင်း သုံးကုဋေနီးပါးကို တောင်သူ လယ်သမားတို့အား ထုတ်ချေးခဲ့၏။ ဤထုတ်ချေးငွေမှာ စစ်မဖြစ်မီက ထုတ်ချေးခဲ့သော ငွေထက် အဆပေါင်း ၅၀ ကျော် ၆၀ မျှ ပိုမိုနေသည် ဖြစ်ရာ

စစ်မဖြစ်မီက မြန်မာပြည် အစိုးရတို့၏ ရရှိသော အခွန်ဘဏ္ဍာတော်ငွေ၏ ခြောက်ပုံ တပုံမျှမက များပြားပေသည်။ အမတ်ကြေးငွေမှာ ဤမျှမက လိုအပ်သည်ကို ကျွန်ုပ်တို့ သိလည်း သိ၏။ နောက်ထပ်လည်း ထုတ်ချေးလို၏။ သို့ရာတွင် ချေးပြီး ငွေများကို ပြန်မရပါက ထုတ်ချေးပြီးခဲ့သော အမတ်ကြေးငွေများကို ပင်လျှင် ဤနှစ်အဖို့ ထုတ်ချေးရန် ခဲယဉ်းပေလိမ့်မည်။ ငွေတကျပ် ပြန်မဆပ်လျှင် ဤနှစ်အဖို့ ထုတ်ချေးရန် ငွေတကျပ် လျော့သွားသည် မည်ပေသည်။ ထုတ်ချေးပြီးသော အမတ်ကြေးကို ပြန်မရပါက နောင်နှစ် ပြန်လည် ထုတ်ချေးနိုင်မည် မဟုတ်ဟူသော အချက်ကို တိုင်းပြည်က ယတိပြတ် သိရှိထားစေလိုသည်။

တိုင်းသူပြည်သားတို့အား ကျွန်ုပ်တို့ အစိုးရက အကူအညီပေးနေသည်မှာ တောင်သူ လယ်သမားတို့အတွက် အမတ်ကြေး ပေးခြင်း စံနစ်ဖြင့်သာ မဟုတ်ပေ။ ပျက်စီးသော လယ်မြေများကို ပြန်လည် တည်ထောင်ရန် လယ်မြေ ပြုပြင်ရေးအတွက်လည်း ငွေများ ထုတ်ချေးလျက် ရှိနေပြီ။ သီးနှံများ ပျက်စီးသည့် အရပ်ဒေသအတွက်လည်း ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်း ဘေးမှ ကာကွယ်ရန်အတွက် ငွေကြေး ထုတ်ပေးလျက် ရှိပြီ။ စပါးစိုက်ပျိုးရေးအတွက် ဆုငွေကျန်များကိုလည်း ထုတ်ပေးရန် အသင့် ရှိနေပြီ။ ထိုမျှ မကသေး၊ တောင်သူ လယ်သမားတို့ကို အခြားနည်းများနှင့် ကူညီရန် ကြိုးစား ဆောင်ရွက်လျက် ရှိနေပေသည်။ တောင်သူ လယ်သမားတို့ လယ်သီးစားခ ပေးရာ၌ အခက်အခဲ မရှိစေရန်အတွက်လည်း လယ်သီးစားခ လျော့နိုင်သမျှ လျော့ပေါ့၍ နှုန်းထား သတ်မှတ်ခဲ့ပြီ။ ရှေးက မြန်မာပြည်တွင် မဖြစ်ဖူးခဲ့သော စပါးဈေးနှုန်းမျိုးကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ သတ်မှတ်လိုက်သည့်အပြင် သတ်မှတ်သည့် ဈေးအတိုင်း တောင်သူလယ်သမားတို့ ရရန်အတွက်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ဂရုစိုက်လျက် ရှိသည်။ ဤကား ယခုနှစ် ပေးရမည့် အခွန်တော်ကို စပါးနှင့် အချိုးချ တွက်ယူသော် ရှေးကထက် အလွန်သက်သာသည် ဟူသော အချက်ကို ထင်ရှားစွာ ပြလျက် ရှိသည်။ ဥပမာ စစ်မဖြစ်မီက အခွန်တော်သည် စပါးတင်းရေ ၃၀ ကျသည်ဆိုလျှင် ယခုနှစ်အဖို့ စပါး ၁၀ တင်း သာသာမျှသာ ကျသင့်ချေမည်။ ဤအချက်များကို လူထုက မမေ့သင့်ပေ။

ကောက်ပဲသီးနှံများမှာ ကျွန်ုပ်တို့ မြှော်လင့်သလောက် မကောင်းသည့်အပြင် အချို့နေရာများ၌ စပါးထွက်မှာ သိသိသာသာ ဆိုးဝါးလှသည်ကို ကျွန်ုပ်သိပါသည်။ လယ်ပျက်များအတွက် အခွန်တော်ကို လျော့ပေါ့ရန်လည်း အထူး အရေးယူထားပြီးပြီ။ စိုက်ပျိုးရေး ပျက်စီးခြင်းကြောင့် အခွန်တော်ကို ဖြစ်စေ၊ အမတ်ကြေးကို ဖြစ်စေ ပေးနိုင်သော စွမ်းအား အကယ်ပင် မရှိခဲ့ပါလျှင် အခွန်တော် အရာရှိများက တရားမျှတစွာဖြင့် သက်သက်ညှာညှာ ဆောင်ရွက်ကြရန် ကျွန်ုပ် ညွှန်ကြားထားပြီးပါပြီ။ ဤသို့ မစွမ်းဆောင်နိုင်သည့် ကိစ္စများ၌ တောင်သူလယ်သမား အသီးသီး

အသက အသကတို့သည် မိမိတို့၏ အမှုကို သက်ဆိုင်ရာ အရေးပိုင်ထံသို့ လျှောက်ထားပါလေ။ အရေးပိုင်တို့၌ ထိုကိစ္စကို အပြီးတိုင် ဆောင်ရွက်ပေးရန် အခွင့်အာဏာ လုံးဝ ရှိပါသည်။

မျိုးချစ်ဗမာ လူထုအားလုံးတို့အား “အစိုးရကို ရင်ဆိုင်လျက်ရှိသော အခက်အခဲတို့က ကျော်လွန်နိုင်အောင် ကူညီကြပါ။ တောင်သူလယ်သမားတို့အားလည်း ကူညီကြပါ။ မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးပန်းတိုင်သို့ အရောက် ကူညီ ဆောင်ကြဉ်းကြပါ” ဟူ၍ ကျွန်ုပ်က တောင်းပန်လိုပါသည်။ လူထုကလည်း ကျွန်ုပ်တို့အား ကူညီလိုသော ဆန္ဒ ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ် တထစ်ချ ယုံကြည်ပါ၏။ ယင်းသို့ ကူညီပါလျှင် ကူညီရန် အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းကား အခွန်တော်ကို ပေးဆောင်ခြင်း၊ တရားမျှတသော သီးစားခကို ပေးဆပ်ခြင်း၊ ချေးယူထားသော အမတ်တော်ငွေကို ပြန်လည် ပေးဆပ်ခြင်းတို့ပင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ် အတိအလင်း ပြောရပါလျှင် ယင်းသို့ မကူညီသူသည် ဗမာပြည်နှင့် ဆန့်ကျင်ဖက် ပြုသူများဟူ၍သာ မှတ်ယူရမည့်အပြင် အခွန်တော် မဆောင်စေရအောင် ဆင်ခြေ ဆင်လက် အမျိုးမျိုးဖြင့်သော်၎င်း၊ ခြိမ်းချောက်ခြင်းဖြင့်သော်၎င်း သွေးဆောင်နေသူတို့ကို ဗမာလူမျိုးတို့၏ ရန်သူဟူ၍ ကျွန်ုပ် မှတ်တမ်းတင်ရပေလိမ့်မည်။

မြေခွန်တော် စည်းကြပ်သည်မှာ တရားမျှတခြင်း မရှိ ကြီးလေးလှသည်။ သီးစားခနှုန်းမှာလည်း ကြီးမြင့်လှသည်ဟူ၍ အကယ်ထင်မှတ်သူတို့လည်း ရှိကောင်း ရှိပေမည်။ ထိုသူတို့ကို “ကျွန်ုပ်၏ အစိုးရ အမှုထမ်းတို့ထံ အကယ် နစ်နာချက်တို့ကို လျှောက်ထားပါ။ ထိုနစ်နာချက်ကို ပပျောက်အောင် ကျွန်ုပ်တို့ အထူးဂရုစိုက် ဆောင်ရွက်မည်” ဟူ၍ ကျွန်ုပ်က ပြန်လည် ပြောဆိုလိုသည်။ ကျွန်ုပ် ကိုယ်တိုင်ကပင် လက်တွေ့သမားတဦး ဖြစ်သည်။ မြန်မာပြည် လယ်မြေချထားရေး စံနစ်နှင့် လက်ရှိ အခွန်တော် စည်းကြပ်ရေးစံနစ်တို့မှာ ချွတ်ယွင်းချက် တခုမက အများအပြား ရှိနေသည်ကို ကျွန်ုပ် သိသည်။ သို့သော် ချွတ်ယွင်းချက်တို့ကို ပြင်ရန် ဆိုသည်မှာ နေ့ချင်းညချင်း ပြီးနိုင်သည့် ကိစ္စမျိုး မဟုတ်။ အချိန် အတန် ကြာရဦးမည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ချွတ်ယွင်းချက်တို့ကို ပြုပြင်ရန် အားသွန်၍ လုပ်ကိုင်လျက် နေသည်ကို လူထုက ယုံကြည်စိတ်ချစေလိုသည်။ ဤအတောအတွင်း တိုင်းသူပြည်သားတို့ကလည်း အခွန်တော်များ ပေးဆောင်နှင့်ကြပါဟု ကျွန်ုပ် တောင်းပန်လိုက်သည်။

တိုင်းသူပြည်သားတို့သည် မိမိတို့ ဝတ်တရား မည်သို့ ရှိနေသည်ကို သိသည်နှင့်တပြိုင်နက် ဤမေတ္တာ ရပ်ခံချက်ကို လိုက်လျောလိမ့်မည်ဟူ၍ ကျွန်ုပ် အတပ်သိပြီး ဖြစ်သည့်အတိုင်း ယခု မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို ဗမာလူထုအား ဖြန့်ချိလိုက်ပါသည်။ မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို မလိုက်နာသူတို့အား ကျွန်ုပ်တခု သတိပေးလိုက်ပါမည်။ အစိုးရ အရာရှိတို့၌ ဝတ်တရား ပျက်သူတို့ကို ထိရောက်စွာ အရေးယူရန် အာဏာ ရှိပါသည်။ ဤ အာဏာနှင့်မျှ မလုံလောက်သေးဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့က

ထိုအာဏာများကို တိုးချဲ့ပေးရပေလိမ့်မည်။ ထိုအာဏာ အရ ဆောင်ရွက်သော အစိုးရ အမှုထမ်း အရာထမ်းတို့အား ကျွန်ုပ်တို့ ထောက်ခံရပေလိမ့်မည်။ ဤအချက်ကို တိတိကျကျ နားလည်ကြစေလိုပါသည်။ အစိုးရ အမှုထမ်းတို့သည် ဗမာပြည်၏ ဝန်ထမ်းများလည်း ဖြစ်သည်။ ဗမာအစိုးရ၏ ဝန်ထမ်းများလည်း ဖြစ်သည်။ သူတို့ အာဏာကို အသုံးချရာ၌ ထိုသူတို့သည် တရားမျှတ၍ သက်ညှာစွာ အသုံးချကြမည်။ သို့သော် သက်သက် အခွန်တော် မပေးတမ်းဟု ငြင်းဖယ်နေသော ဇွတ်သမားများအတွက် တင်းမာစွာ အရေးယူရပေလိမ့်မည်။

အခွန်တော် မထမ်းဆောင်ရေး၊ အမတော် မပေးဆပ်ရေးတို့အတွက် ခေါင်းဆောင်၍ လှုံ့ဆော်နေသူများအဖို့ ကျွန်ုပ် အထူးကျပ်တည်းစွာ သတိပေးလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်က ဤသို့ မေတ္တာရပ်ခံပါလျက်နှင့် ဇွတ်မှိတ်၍ အနှောင့်အရှက် ပေးနေပါလျှင် ကျွန်ုပ်နှင့်တကွ ကျွန်ုပ်၏ အစိုးရ အဖွဲ့ဝင်များသည် ထိုသူတို့ကို ကိုယ်ကျိုးအတွက်၎င်း၊ နိုင်ငံရေး ရန်ငြိုးကြောင့်၎င်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဗမာပြည်၏ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းကို ကဖျက်ယဖျက် လုပ်နေသူများ (ဝါ) ဗမာလူထု၏ ရန်သူများ ဟူ၍ ယူဆလိမ့်မည်။ ဗမာပြည်၏ လူထုကလည်း ဤအတိုင်းပင် ယူဆလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ် ယုံကြည်သည်။ ထိုသူများအား ယုတ်မာဆိုးသွမ်းသော လမ်းစဉ်ကို ဆက်လက် လိုက်မှားနေခြင်းမှ ပိတ်ပင် တားမြစ်ပစ်ရန်၊ နောက်ထပ် မတရားမှုများ မကျူးလွန်နိုင်စေခြင်းငှါ ကျွန်ုပ်တို့ လျှောက်ပတ်စွာ ဆုံးမရပေလိမ့်မည်။ ဤသို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြုလုပ်ရသော အခါ မတရား နှိပ်စက်ခြင်းဟု မပြောကြလေနှင့်။ ကျွန်ုပ်သည် မတရား ဖိစီး နှိပ်ကွပ်တတ်သူ မဟုတ်၊ သို့သော် ကိုယ်ကျိုးရှာမှုအတွက် ဗမာလူထုကို စော်ကားလျက် ဗမာပြည်ကြီးအား ချောက်ထဲသို့ ဆွဲချမှုများကို ရပ်၍ ကြည့်နေနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်သည်ကို သိကြစေလိုသည်။ ။

တော်လှန်ရေး နှစ်မျိုး

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၈ ရက်နေ့ နံနက်၊ ရွေးကောက်ပွဲအတွက် လှည့်လည် ဟောပြောရင်း အောင်လံမြို့၌ ကျင်းပသော တော်လှန်ရေးနေ့ အခမ်းအနားတွင် ပြောကြားခဲ့သည့် မိန့်ခွန်း။

ဒီနယ်ဟာ တော်လှန်ရေး စခဲ့တဲ့နယ် ဖြစ်တယ်။ တော်လှန်တယ်ဆိုတာ အဓိပ္ပာယ် ဘာလဲ။ များသောအားဖြင့် ယူဆနေကြတာက သွေးထွက်သံယို ဖြစ်တဲ့ တော်လှန်ရေးကိုသာ တော်လှန်ရေးလို့ ယူဆနေကြတယ်။ ဒါဟာ လုံးဝ မမှန်ဘူး။ တော်လှန်ရေးဟာ သွေးထွက်သံယို ရှိတဲ့ တော်လှန်ရေး၊ သွေးထွက်သံယို မရှိတဲ့ တော်လှန်ရေးရယ်လို့ နှစ်မျိုး ရှိတယ်။

ပြောင်းလဲနေသော တော်လှန်ရေး

တော်လှန်ရေးဟာ ယခုမှသာ ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး။ စစ်ကြီး မဖြစ်ခင်ကလဲ တော်လှန်ရေး ဖြစ်တဲ့ သဘောတရားတွေ ဖြစ်နေတာဘဲ။ ယခု စစ်ကြီး ဖြစ်ပြီးမှ တော်လှန်ရေးဟာ သိသိသာသာကြီး ပြောင်းလဲနေတယ်။ လူတွေက သတိမထားဘဲ အမှတ်တမဲ့ နေကြလို့ တော်လှန်ရေး သဘောတရားများဟာ အရေအတွက် အသေးစိတ် သဘောက အရည်အချင်း အစိုင်အခဲသဘောသို့ ပြောင်းနေတာကို မမြင်ကြဘူး။

နေ့စဉ်မျက်မြင် သဘော

ခေတ်ကြီး တခေတ်ခြားပြီး အစိုင်အခဲ ဖြစ်ပြီး ဖြစ်ပေါ်လာတော့မှသာ မြင်ကြတယ်။ ဥပမာ ကိုယ့်ရွာမှ လူပျိုပေါက်ကလေးတယောက် ကြီးထွားလာသော်လဲ အမှတ်တမဲ့ နေကြလို့ ကြီးလာတယ် မထင်ကြဘူး။ ဒီလို လူပျိုပေါက်ကလေးတယောက် ကြီးထွားလာသော် အမှတ်တမဲ့ နေကြလို့ ကြီးလာတယ် မထင်ကြဘူး။ ဒီလို လူပျိုပေါက်ကလေးဟာ အခြားတမြို့တရွာသို့ သွားနေပြီး၊ ရွာပြန်လာတဲ့အခါ တယ်ကြီးပါကလားလို့ ထင်ကြ၊ ပြောကြတယ်။ ဒီသဘောအတိုင်းဘဲ၊ နေ့စဉ် မျက်မြင်ကို သတိမထားကြဘူး။ အမှန်တော့ တော်လှန်ရေးသဘောတရားများဟာလဲ အကြောင်းအကျိုး ဆက်ပြီး အရေအတွက် အသေးစိတ်သဘောက အရည်အချင်း အစိုင်အခဲသဘောသို့ ပြောင်းလဲနေတာဘဲ။

ရှေး ပြင်သစ် ဥပမာ

တော်လှန်ရေး သဘောအားဖြင့် ကြည့်လျှင် တော်လှန်ရေး သဘောတရားများ အသေးစိတ်သဘောက အစိုင်အခဲသဘောသို့ ပြောင်းလဲပြီး၊ ပေါက်ကွဲလာတာ အမျိုးမျိုး တွေ့ရတယ်။ ဥပမာ ရှေးအခါက ပြင်သစ်ပြည်ကြီးဟာ လယ်ရှင်စံနစ်အရ စီမံပုံ ဆိုးဝါးလွန်းလို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေဟာ အမျိုးမျိုး ညှဉ်းပန်းမှု ခံကြရတယ်။ ဒီအခါမှ တိုင်းသူပြည်သား၏ မကျေနပ်မှု၊ မခံနိုင်မှု အသေးစိတ်သဘောတရားများသည် အစိုင်အခဲ သဘောသို့ ပြောင်းလဲပြီး တော်လှန်ရေး ပေါက်ကွဲလာတယ်။ ရုရှားပြည်မှာလဲ ဇာဘုရင်၏ အုပ်ချုပ်ပုံ စံနစ်ကို အလုပ်သမားတွေရော၊ တောင်သူလယ်သမားတွေရော၊ ပညာတတ်တွေရော နောက်ဆုံး စစ်တပ်ပါ မကျေနပ်မှု အစိုင်အခဲကြီး ဖြစ်လာတဲ့အတွက် အကြီးအကျယ် ပေါက်ကွဲခဲ့တယ်။ ပဌမတော့ သွေးထွက်သံယို မရှိတဲ့ တော်လှန်ရေး ဖြစ်သော်လဲ နောက်ဆုံးတော့ သွေးထွက်သံယို တော်လှန်ရေး ဖြစ်တာတယ်။

ဆီးတားလျှင် ပေါက်ကွဲတတ်တယ်

ဥပမာ စီးဆင်းလျက်ရှိတဲ့ ရေအယဉ်ကို ကန့်တား ပိတ်ဆို့လိုက်တဲ့အခါ ပြန်စီးလာတဲ့ ရေဟာ အတင်းယင်လဲ ထိုးထွက်ရမယ်။ သို့မဟုတ် ပြည့်လျှံ အန်ထွက်ပြီး ဆီးမနိုင် တားမရယင်လဲ ဖြစ်ရမယ်။ တနည်း ရေနွေးငွေ့များကို ထွက်နေကြ မထွက်စေဘဲ ပိတ်ထားလိုက်လျှင် ပေါက်ကွဲသွားရတယ်။ ဒီသဘောအတိုင်း နိုင်ငံရေးအားဖြင့် တော်လှန်ရေးသဘောတရားများဟာ လဲ မပြတ်အစဉ်အဆက် ဖြစ်နေကြတယ်။ ဒီလို အဖြစ်အစဉ်ကို ဟန့်တားလျှင် ပေါက်ကွဲလာမှာဘဲ။ မည်သည့်တိုင်းပြည်မှာမဆို သူတိုင်းပြည်မှာ သူ့အကြောင်းနှင့် တော်လှန်ရေး ဖြစ်စဉ်များ ရှိကြတာဘဲ။

အင်္ဂလိပ် တော်လှန်ရေး အဆင့်အတန်း

ယခု ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးမှ အင်္ဂလန်ပြည်မှာလဲ တော်လှန်ရေး ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ အင်္ဂလိပ် လူထုက ကွန်ဆာဗေးတစ် အစိုးရကို တော်လှန်လိုက်လို့ လေဘာပါတီ အစိုးရ တက်ဖြစ်လာတယ်။ အဲဒီ တော်လှန်ရေးဟာ သွေးထွက်သံယို မရှိခဲ့ဘူး။ ယခု အင်္ဂလိပ် လူထုရဲ့ တော်လှန်ရေး အဆင့်အတန်းဟာ တဆင့်ထက်တဆင့် မြင့်ပြီး နိုးကြားလာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဗမာပြည်က လိုချင်သလောက် မနိုးကြားဘူး။

လွတ်လပ်ရေး ပေးချင်သူများ

အင်္ဂလန်ပြည်မှာ ကွန်ဆာဗေးတစ်ပါတီထက် လောဘပါတီက အဆင့်အတန်းမြင့်ပြီး နိုးကြားလာပေမဲ့ အချို့နယ်ချဲ့စိတ် မကုန်တာတွေလဲ ရှိသေးတယ်။ တချို့ကတော့လဲ မြတ်သူ့အစိုးရ လက်အောက်ခံ တိုင်းပြည်များကို တာရှည် မအုပ်ချုပ်နိုင်မဲ့အတူတူ လွတ်လပ်ရေး ပေးလိုက်လျှင် ငါတို့တိုင်းပြည်ကို ထိခိုက်လာမလားဆိုပြီး ငြိမ်နေတဲ့ အစားလဲ ရှိတယ်။ ချာချီတို့လို လူတသိုက်က ငါတို့ တိုက်ခိုက် သိမ်းထားတဲ့ နိုင်ငံတွေဟာ ငါတို့ ပိုင်တယ်။ လွတ်လပ်ရေး မပေးရဘူးလို့ ယူဆတယ်။ ဒီ ချာချီတို့ လူသိုက်ကတော့ အား မကြီးတော့ဘူး။

စီးပွားရေး အတွင်းကြေ ကြေပြီ

မြတ်သူ့ အင်ပါယာရဲ့ အခြေအနေကို ဆန်းစစ်ကြည့်လိုက်လျှင် စစ်နိုင်တိုင်းပြည် ဖြစ်ပေမဲ့ ဒုတ်ပြီး ဓားပြီးသမားတွေ အတွင်းကြေသလို စီးပွားရေးအားဖြင့် အတွင်း ကြေနေတယ်။ စစ်ကြီး မဖြစ်ခင်က အင်္ဂလိပ်က မြီရှင်၊ အိန္ဒိယက မြီစား၊ စစ်ကြီးပြီးတော့ အိန္ဒိယက မြီရှင် ၊ အင်္ဂလိပ်က မြီစား ဖြစ်လာတယ်။ စစ်ကြီး မဖြစ်ခင်က အီဂျစ်က မြီစား၊ အင်္ဂလိပ်က မြီရှင်၊ စစ်ကြီးပြီးတော့ အီဂျစ်က မြီရှင်၊ အင်္ဂလိပ်က မြီစား ဖြစ်လာရတယ်။ သူတို့ အားနည်းနေတဲ့အခါမှာ ကိုယ်က အားကြီးအောင် လုပ်ရမယ်။ နယ်ချဲ့သမားတွေချင်း ပေါင်းပြီး အာရှတိုက်ကို မနှိမ်နင်းနိုင်အောင် ကြိုးစားကြရမယ်။ သူက အားနည်းပြီး ကိုယ်က အားကြီးတဲ့ အခါမျိုး ဖြစ်လာယင် လွတ်လပ်ရေး လွယ်လွယ်နဲ့ ရနိုင်မယ်။

တော်လှန်ရေး အမတ်တွေ

မြန်မာပြည်မှာ ဖ-ဆ-ပ-လ ကို ယနေ့အထိ တိုင်းပြည်လူထုက ကြည်ညိုခဲ့တယ်။ နယ်ချဲ့သမားတွေက ဖ-ဆ-ပ-လ ကို အမျိုးမျိုး ဖျက်ကြပေမဲ့ မပျက်ဘူး။ ရွက်လှေကြီးမှာ ရွက်ဘေး နည်းနည်းပါးပါး စုတ်ပြတ်တာလောက်ဟာ အရေးမကြီးပါဘူး။ ရှေ့အဖို့မှာ လူထုအင်အား ကောင်းသည်ထက် ကောင်းအောင် ကြိုးစားရမယ်။ လာမည့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ထဲမှာလဲ တော်လှန်ရေး အမတ်တွေများနိုင်သမျှ များအောင် ကြိုးစားကြရမယ်။ အတွင်းရော အပြင်ရော အင်အားကြီးကို စုပြီးတော့ တကယ့်လွတ်လပ်ရေး ရအောင် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရနဲ့ စကားဆိုရမယ်။

လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ မပြီးသေး

လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ မပြီးသေးဘူး။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွတ်တော်ဟာ လွတ်လပ်ရေးရဲ့ အစသာ ဖြစ်တယ်။ အင်္ဂလိပ်နဲ့ စာချုပ်စရာတွေ ရှိသေးတယ်။ ဘယ်အထိ စကားများမယ် မသိဘူး။ ဒါကြောင့် တိုင်းပြည် လူထုက ယနေ့က စ၍ (အဇ္ဇတဂ္ဂေါပါဏုပေတံ) ဆိုသလို လောကီနိဗ္ဗာန် ရောက်သည်အထိ အင်အားစုကို တောင့်တင်းအောင် လုပ်ပါမည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုကြပါ။ ။

ဒါတွေ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲလား

၁၉၄၇ ခု၊ ဧပြီလ ၂ ရက်နေ့၊ ည ၈ နာရီ၊ ရခိုင်ပြည်နယ် မြေပုံမြို့တွင် အလံနီ ကွန်မြူနစ် ဆရာတော် ဦးစိန္တာ ကြီးမူး ကျင်းပသော လူထုအစည်းအဝေး ၌ ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း အကျဉ်းချုပ်။

ယခု ကျွန်တော် လာရတာဟာ ဦးစိန္တာက ဖိတ်လို့ လာတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီ ညီလာခံမှာ ကွဲနေကြတာကို စေ့စပ် ညီညွတ်အောင် လုပ်ဖို့ ဆိုပြီ ဖိတ်တဲ့အတွက် တခြား အရေးကြီးတာတွေကို ရွှေ့ဆိုင်းပြီး လာခဲ့ရတယ်။ ဒီကျတော့မှ တရား ဟောရုံလောက် ရှိတယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ လွတ်လပ်ရေးအတွက်တော့ အရင်ကလဲ တိုက်ခဲ့တယ်။ နောက်လည်း တိုက်မှာဘဲ။ ဒီလာတာဟာ ညီညွတ်အောင် လုပ်ဖို့ လာတာ။ မညီညွတ်ယင် အလကားဘဲ။ မညီယင် လွတ်လပ်ရေး မရနိုင်ဘူး။ လွတ်လပ်ရေး အဓိပ္ပာယ်ကိုလဲ နားလည်ဖို့ လိုတယ်။ လွတ်လပ်ရေးကို တောင်းယူလို့ မရ၊ တိုက်ယူမှ ရမယ်ဆိုတာ သဘောတူတယ်။ ဒါပေမဲ့ လွတ်လပ်အောင် လုပ်နည်း လိုတယ်။ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ အင်အားရှိမှ ရနိုင်တယ်။

သူပုန် သူပုန် ထထ အော်နေရုံနဲ့ လွတ်လပ်ရေး မရနိုင်ဘူး။ အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ နားလည်ဖို့ လိုတယ်။ တကယ် နားလည်ပြီး လုပ်ယင် ၊ လုပ်တတ်ယင်၊ တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်တယ်။ ယခုတော့ နယ်ချဲ့သမားကို ညီညွတ်စွာ ပေါင်းပြီး တိုက်ရမဲ့အစား ဗမာအချင်းချင်း တိုက်နေကြတာက ခက်တယ်။ အချို့လူတွေက ပြည်သူ့ရဲ့ဘော်တပ်ဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ကို သတ်၊ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်ကို သတ်၊ မီးရထားကို မှောက်အောင်လုပ်၊ ဒီလို လုပ်နေတာဟာ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ထင်နေတယ်။ လုပ်ပုံ မဟုတ်သေးဘူး။ သေတော့ ဘယ်သူတွေ သေသလဲ။ ဗမာတွေ သေတာဘဲ မဟုတ်လား၊ နယ်ချဲ့သမားကတော့ လက်ပိုက်ပြီး ကြည့်ရယ်နေတာဘဲ။ ဒီလို ဆိုယင် ဘယ်တော့မှ လွတ်လပ်ရေး ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ။

လမ်းနှစ်ခွ

၁၉၄၇ ခု၊ ဧပြီလ ၅ ရက်နေ့ ညနေ ၆ နာရီ ၃၃ မိနစ်အချိန်တွင် တိုင်းပြည်သို့ အသံလွှင့် ပြောကြားသည့် မိန့်ခွန်း။

လာမည့် ရွေးကောက်ပွဲနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်ထုတ်လိုက်တဲ့ မေတ္တာရပ်ခံလွှာ အစမှာ “ဗမာတွေ လမ်းနှစ်ခွသို့ ရောက်နေပြီ” လို့ ကျွန်တော် ပြောခဲ့တယ်။ ယနေ့ညတော့ ဖါဆါပ၊လ ရဲ့ ရှေ့ဆုံးတန်းက ခေါင်းဆောင်တွေဟာ လမ်းနှစ်ခွကို ရောက်ပြီဆိုတာကို ပြောချင်တယ်။ တလမ်းက တအိမ်လုံးအထိ လောင်စပြုနေတဲ့ မီးကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ငြိမ်းရမည့်လမ်း ဖြစ်တယ်။ တခြား တလမ်းကတော့ အိမ်ကြီးလဲ လောင်ချင်သလို လောင်ပေစေတော့ ဆိုပြီး အိမ်ပေါ်က ဆင်းပေးတဲ့ လမ်းဖြစ်တယ်။

ဒီလမ်း နှစ်ခုအတွက် ဘယ်လမ်းကို ကျွန်တော်တို့ ခေါင်းဆောင်တွေ လိုက်ကြမယ်ဆိုတာ အနှေးနှင့်အမြန် ကျွန်တော်တို့ သန္နိဋ္ဌာန်ချကြရလိမ့်မယ်။ ယခုလို တပြည်လုံးအထိ ကူးစက်ပြီး မီးဟုန်းဟုန်း တောက်ဖို့ အရှိန်ယူနေတဲ့ အခါမျိုးမှာ တွေဝေမိန်းမောခြင်း၊ ချီတံ့ချီတံ့ ဖြစ်ခြင်း၊ မှန်တယ် ထင်ရာကို မလုပ်ရဲခြင်းထက် ပိုပြီးမှားတဲ့ အမှားမျိုးဟာ ရှိနိုင်တော့မယ် မဟုတ်ဘူး။

ခပ်ရှင်းရှင်း ပြောရယင် ယနေ့အထိ ကျွန်တော်တို့တတွေရဲ့ လုပ်ပုံ၊ ကိုင်ပုံတွေဟာ ဘာမှ ကျေနပ်စရာ မရှိသေးဘူး။ အတိအကျ ဆုံးဖြတ်ဖို့ အရေးကြီးနေတဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့တတွေ တွေဝေနေကြတယ်။ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်စရာ ရှိတဲ့အခါ ချီတံ့ချီတံ့ ဖြစ်နေကြတယ်။ ဒါတွေထက် ဆိုးဝါးတာက မှန်တယ် ထင်ရာကို မလုပ်ရဲတာဘဲ။ ကိုယ့်စိတ်ထဲက အလုပ်တခုဟာ ဘယ်လောက်ပင် မှန်တယ်လို့ ထင်နေပေစေ။ ဘယ်သူက ဘယ်လို ထင်မလဲ၊ ဘာပြောမလဲ ဆိုတာတွေ တွေးပြီး ယုံတာက တမျိုး၊ လုပ်တာက တမျိုး ဖြစ်နေကြတယ်။ အဲဒါတွေဟာ ခေါင်းဆောင် လုပ်ရမဲ့ လူတွေနဲ့တော့ ပြဒါးတလမ်း သံတလမ်းဘဲ။

ယခုခေတ် ခေါင်းဆောင်မှုဟာ အရင်တုန်းက ခေါင်းဆောင်မှုနဲ့ နဲနဲမှ မတူတော့ဘူးဆိုတာ ကောင်းကောင်း သတိထားကြပါ။ ရှေးတုန်းက ခေါင်းဆောင်မှုဟာ အစည်းအဝေးတက်တာမှာ စပြီး ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ ချတာမှာ အဆုံးသတ်တာပဲ။ ယခုခေတ် ခေါင်းဆောင်မှုဟာ ဒါလောက်နဲ့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ယခုခေတ် ခေါင်းဆောင်မှုဟာ ပြာပုံနှင့် လောင်စာသာ ကျန်တော့တဲ့ ဘဝဆိုးကြီးမှ ဗမာပြည်ကြီးကို အသစ်ပြန်လည် ထူထောင်နိုင်တဲ့ ခေါင်းဆောင်မှု ဖြစ်ရမယ်။ ဒီလောက် ကြီးလေးတဲ့ ခေါင်းဆောင်မှုကြီးကို ကျွန်တော်တို့တတွေ နိုင်နိုင်နင်းနင်းနဲ့ တာဝန် ယူချင်တယ်ဆိုယင်။

ခုလို တွေဝေနေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ချီတံ့ချီတံ့ ဖြစ်နေလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ကိုယ် ယုံကြည်တာကို မလုပ်ရဲလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။

ဒီစကားတွေကို ပမာဏအဖြစ်နဲ့ ပြောရတာကတော့ တခြားကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ လက်ငင်းအခြေအနေအရ မပြောမဖြစ်လို့ဘဲ။ အဲဒီတော့ လက်ငင်းအခြေအနေဆိုတာ ဘာလဲလို့ ကျွန်တော်တို့ အထူး သုံးသပ်ဖို့ လိုတယ်။

ယခု ဗမာပြည်မှာ ဖခါပလ လှိတယ်။ ဖခါပလ ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဖက် ဂိုဏ်းတွေ ရှိတယ်။ ဖခါပလ ဟာ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကို တနှစ်အတွင်း ရအောင် လုပ်နေတယ်။ ဖခါပလ ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဂိုဏ်းတွေက ဖခါပလ ကို ဝိုင်းပြီး ခြေထိုးနေကြတယ်။ လက်ရှိ အခြေအနေရဲ့ အတိုချုပ်ကတော့ ဒါဘဲ။

အဲဒီ အတိုချုပ်ကို ကျွန်တော် နည်းနည်း ထပ်ပြီး ရှင်းပြဦးမယ်။ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ လေသံမကြားရတဲ့ ဘဝက အကောင်အထည်ပေါ်လာတဲ့အထိ ဖခါပလ က လုပ်ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒီအတိုင်းသာ မှန်မှန် လှမ်းသွားနိုင်ယင်၊ လွတ်လပ်ရေး ကြေညာပြီးတဲ့နောက် ဖခါပလ ရဲ့ လက်ထဲကို နိုင်ငံရေး အာဏာ ရောက်လာလိမ့်မယ်။

အဲဒါကို ဖခါပလ ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဖက် ဂိုဏ်းသားတွေ ကောင်းကောင်း သိတယ်။ ဒီဟာကို သိဖို့ကလဲ သိပ်ပြီး ခက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ငံရေး လိုက်စားသူတိုင်း ရှင်းရှင်းကြီး သိနေတဲ့ အချက်ဘဲ။

အဲဒီတော့ ဆန့်ကျင်ဖက် ဂိုဏ်းသားတွေဟာ ဖခါပလ နဲ့ ရိုးရိုးတန်းတန်း ယှဉ်ပြိုင်ပြီး နိုင်ငံရေး အာဏာကို လုရအောင်ကလဲ တိုင်းပြည် လူထုကိုယ်တိုင်က ထောက်ခံခြင်း မရှိတော့ ထိထိရောက်ရောက် မလုနိုင်ကြဘူး။ အဲဒီလို ရိုးရိုးတန်းတန်း မလုနိုင်တော့ သူတို့တတွေ ဖခါပလကို ဝိုင်းပြီး ခြေထိုးကြတာဘဲ။ နိုင်ငံရေးမှာ မစားရတဲ့အမဲ သဲနဲ့ပက်တယ်ဆိုတာ ဒါဘဲ။ ကောင်းကောင်းသာ မှတ်ထားလိုက်ကြပေတော့။

သူတို့ရဲ့ ခြေထိုးပုံတွေကို တိုင်းပြည်လူထု သိရအောင် ကျွန်တော် နည်းနည်း ရှင်းပြပါဦးမယ်။ အဲဒီလို ရှင်းပြနိုင်အောင် ဆန့်ကျင်ဖက်ဂိုဏ်းသားတွေကို ရှေးဦးစွာ သုံးစု ခွဲပြရမယ်။ ပဌမ အစုထဲမှာ “စော၊ စိန်၊ မော်” * တို့ လူစုတွေ ပါတယ်။ ဒုတိယအစုမှာ သိန်း၊ သန်း ကွန်မြူနစ်တွေ** ပါတယ်။ တတိယအစုမှာ အလံနီ ကွန်မြူနစ်တွေ*** ပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ခြေထိုးမှုတွေကို တခုစီ ရှင်းပြချင်တယ်။

လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တောင်းဆိုချက်တွေကို ၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်နေ့ နောက်ဆုံးထားပြီး မရလျှင် ဖခင်၊ ဖခင်၊ ဝန်ကြီးတွေ ရာထူးက နှုတ်ထွက်ပြီး လူထုတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲမယ်ဆိုတဲ့ ဖခင်၊ ဖခင်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တိုင်းပြည်လူထု သိတယ် မဟုတ်လား။

အဲဒီတုန်းက စော၊ စိန်၊ မော် တို့ရဲ့ ခြေလှမ်းဟာ တခြားဟာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ရာထူးက နှုတ်ထွက်သွားယင် သူတို့ တက်ယူမယ် ဆိုတဲ့ ခြေလှမ်းဘဲ။ အဲဒီတော့ တိုတို ပြောရမယ် ဆိုယင် ဘိလပ်အစိုးရက ဆွေးနွေးပွဲတရပ် ကျင်းပရအောင် ဖိတ်လိုက်တယ်။ အဲဒီထဲမှာ စောနဲ့ စိန်တို့လဲ ပါလာကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ အကြံကတော့ နှစ်ခု ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လိုတာတွေ မရလို့လဲ ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်နိုင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ လိုတာတွေ ရပေမဲ့ စောနဲ့ စိန်က သဘောမတူဘူးဆိုယင်လဲ ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်နိုင်တယ်။ ပဌမနည်းနဲ့ ဆွေးနွေးပွဲ မပျက်ယင် ဘယ်နည်းနဲ့မဆို ဒုတိယနည်းနဲ့ ဆွေးနွေးပွဲကို ပျက်အောင် ဖျက်ဖို့ သူတို့ စီစဉ်ထားကြတယ်။ အဲဒီတော့ သဘောတူညီချက် ရကြလို့ လက်မှတ်ထိုး ဆိုတော့ သူတို့ မထိုးကြတော့ဘူး။ သူတို့ရဲ့ အကြံက သူတို့လက်မှတ်မထိုးယင် ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်မယ်။ ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ယင် ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်နေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ ရာထူးက နှုတ်ထွက်ကြရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ နှုတ်ထွက်မှ သူတို့က တက်ယူမယ်ဆိုတဲ့ အကြံဘဲ။

ဒါပေမဲ့ သူတို့တတွေဟာ မူဆလင်ခေါင်းဆောင် ဂျင်းနားတို့လောက် အားမကောင်းဘူးဆိုတာကို သူတို့ တွက်တဲ့အထဲမှာ ထည့်မတွက်မိကြဘူး။ အဲဒီလို မတွက်မိတဲ့အတွက် သူတို့ ဝှက်ပေမဲ့လဲ ဆွေးနွေးပွဲ ပျက်ပြီး ကျွန်တော် ရာထူးမှ ထွက်ရတာ မဖြစ်ဘဲ သူတို့သာ ထွက်သွားခဲ့ရတာဘဲ။

ယခုလဲ လျှော့မပေးဘဲ လာမည့် ရွေးကောက်ပွဲဟာ လွတ်လပ်ပြီး တရားမျှတတဲ့ ရွေးကောက်ပွဲ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဖြစ်အောင် အသိုင်းအဝိုင်းတွေနဲ့ လုပ်နေကြပြန်ပြီ။ ဒါပေမဲ့ တိုင်းပြည်လူထုကလဲ ဒီစားဖားကြီးတွေရဲ့အကြောင်းကို ကောင်းကောင်း သိပြီး ဖြစ်ကြလို့ ကြောက်စရာတော့ မရှိပါဘူး။ သူတို့ လုပ်နေကြတာ အစွမ်းတက့ အစွမ်းဆုံး အကြံကုန် ဂဠုန် ဆားချက်ဆိုတဲ့ အလုပ်မျိုးသာ ဖြစ်မှာဘဲ။

ဒုတိယ ဆန့်ကျင်ရေးအစု ဖြစ်တဲ့ သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေကိုတော့ ခုတင်က စားဖားကြီးတွေထက် ပိုပြီး ဂရုစိုက်ရမယ်။

ဒီ သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေဟာ ဖခင်၊ ဖခင် ထဲမှာ ရှိတုန်းက ဖခင်၊ ဖခင် တဖွဲ့လုံးကို သူတို့ကသာ ကြိုးကိုင်ချင်တယ်။ ဒီလို ကိုင်လို့ မရတော့ ဖခင်၊ ဖခင် ဟာ ဒူးထောက်ရေး လမ်းစဉ် လိုက်သလေး၊ စေ့စပ်ရေး လမ်းစဉ် လိုက်သလေးနဲ့ တောင်စဉ် ရေမရ စွပ်စွဲချက်တွေကို အသုံးပြုခဲ့တယ်။

ဒီတောင်စဉ် ရေမရ စွပ်စွဲချက်တွေကြောင့်လဲ သူတို့တတွေကို ဖခါပလ ထဲက ထုတ်ပစ်လိုက်ရတာဘဲ။

ထုတ်ပစ်လို့ အပြင်ရောက်တာနဲ့ တပြိုင်နက်ထဲ ဖခါပလ ကို ပြုတ်ကရော ဆိုပြီး အလုပ်သမားတွေနဲ့ ဖခါပလ ကို ကိုင်ပေါက်တာဘဲ။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေ မြောက်ပေးတဲ့ အလုပ်သမားသပိတ်ကို လူထု ကောင်းကောင်း သတိရမှာပေါ့။ အဲဒီ အချိန်တုန်းက ကျွန်တော်တို့ ရာထူးယူတာ လပိုင်းလောက်တောင် မရသေးဘူး။ ရက်ပိုင်းလောက်ဘဲ ရှိသေးတယ်။ ပြီးတော့လဲ ပုလိပ် သပိတ်၊ အမှုထမ်းပေါင်းစုံ သပိတ်တို့ရဲ့ အရေးတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဗျာများနေတုန်း ရှိသေးတယ်။ ဒီ သိန်း- သန်း ကွန်မြူနစ်တွေရဲ့ တွက်ကိန်းကတော့ ကျွန်တော်တို့ကို ဒီလို အရှိုက် ထိုးလိုက်ရယင် ကျွန်တော်တို့ လဲမှာဘဲ လို့ တွက်တာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ လူထုဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့နောက်မှာဘဲ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ရပ်နေတာကြောင့် အဲဒီ သပိတ်မှာ ကျွန်တော်တို့ မလဲဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ကို အရှိုက်ထိုးရန် ကြံတဲ့ သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေဘဲ လိမ့်သွားခဲ့တာဘဲ။ အမှန်အတိုင်း ပြောရမယ် ဆိုယင် အဲဒီ သပိတ် မမှောင်ခင်က ဆိုယင်၊ သိန်း- သန်း ကွန်မြူနစ်တွေရဲ့ အလုပ်သမား အင်အားဟာ ရန်ကုန်မှာ အတောင့်ဆုံးဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့် စေတနာနဲ့ ကိုယ့်ပြန်အကျိုးပေးတယ်ဆိုတာလို ဒီ သပိတ်ကို အတင်း အမှောက်ခိုင်းတဲ့ အချိန်က စပြီး ရန်ကုန်မှာ ဆိုယင် သူတို့ရဲ့ အလုပ်သမား အင်အားဟာ အတော်ကြီးကို ကျသွားတယ်။

အလုပ်သမားနဲ့ ကိုင်ပေါက်လို့ မရတော့ ဖခါပလ ကို ကျောင်းသားတွေနဲ့ ကိုင်ပေါက်ဖို့ ဒီ သိန်း- သန်း ကွန်မြူနစ်တွေဘဲ ထပ်ပြီး ကြံကြပြန်တယ်။ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂရဲ့ အလုပ်အမှုဆောင် အဖွဲ့ထဲမှာ သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်ရဲ့ ဩဇာခံတွေ ပါတယ်။ သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေဟာ အဲဒီ ဩဇာခံတွေက တဆင့် ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ကျောင်းသားများ သမဂ္ဂကို ကြိုးကိုင်ကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ ပယောဂနှင့်ဘဲ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့မှာ တနိုင်ငံလုံး ကျောင်းသားတွေ သပိတ်မှောက်အောင် ဆုံးဖြတ်ချက် ချကြတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာလဲ ကျွန်တော်တို့တတွေဟာ ဘိလပ် ဆွေးနွေးပွဲနှင့် ပတ်သက်ပြီး အတော်ဘဲ အလုပ်ရှုပ်နေတုန်း ဖြစ်တယ်။

ဒါပေမဲ့ သူတို့ စေတနာနဲ့ သူတို့ကို အကျိုးပေးတယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း သူတို့ရဲ့ မသမာတဲ့ ခြေလှမ်းတွေကို ကျောင်းသားလူများစုက မြင်ပြီး ထဆူကြရော။ အဲဒါနဲ့ သူတို့ရဲ့ ဩဇာခံ ဖြစ်တဲ့ ကျောင်းသား အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့လဲ အယုံအကြည်မရှိ အဆို အသွင်းခံရပြီး ပြုတ်ကျသွားတာပါဘဲ။

သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေရဲ့ အကြံအစည်ကတော့ ဖခါပလ အစိုးရ အဖွဲ့ ဖြစ်တုန်း၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်တွေ များများ ပေါ်အောင် လုပ်ပေးဖို့ဘဲ။ ဒီလို ပေါ်တော့မှ ဖခါပလ ကို

လက်ညှိုးထိုးပြပြီး လူထုနဲ့ ရန်တိုက်ပေးမှာဘဲ။ တော်တော့ကို ပက်စက်တဲ့ အကြံပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျောင်းသား လူများစုကလဲ အကင်းပါးပြီးသား ဖြစ်နေလို့ ဒီ သိန်း-သန်းတွေရဲ့ ပက်စက်တဲ့ အကြံအစည်တွေဟာ အထ မမြောက်ခဲ့ကြဘူး။

ကျောင်းသားတွေနှင့် ကိုင်ပေါက်လို့ မရပြန်တော့၊ ဒီ သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေဟာ ဖါဆါပါလ ကို လယ်သမားတွေနဲ့ ကိုင်ပေါက်နေပြန်ပြီ။ အခု နယ်တွေမှာ ဆန်တွေကို လုနေကြတာ သူတို့ရဲ့ ဖြူး ညီလာခံ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေအတိုင်း လုနေကြတာဘဲ။ ဒီလို ဆန်တွေကို လုတာဟာ တကယ်ဘဲ ငတ်လို့လား၊ ဖါဆါပါလ ကို ဂျောက်ချရအောင်လားဆိုတာ ကျွန်တော် အထူး ရှင်းပြဖို့ မလိုဘူး။ ပြည်ထဲရေး ဝန်ကြီး ဦးကျော်ငြိမ်းရဲ့ရှင်းတမ်းတွေထဲမှာ အစုံအလင် ပါပြီးပြီ။

ကဲ- အခု ကျွန်တော် ပြောခဲ့တာတွေကို နားထောင်ပြီး၊ ဒီ သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေဟာ သူတို့ အာဏာ ရမှုအတွက် အလုပ်သမားတွေ၊ ကျောင်းသားတွေ၊ လယ်သမားတွေကို ဘယ်လို အလွဲသုံးစား လုပ်ခဲ့တယ် ဆိုတာ တိုင်းပြည်လူထုက ကောင်းကောင်း ချင့်ချိန်နိုင်ပြီလို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်တယ်။ ဒီ သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေဟာ တော်လဲ တော်တဲ့လူတွေပါဘဲ။ တရားအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ၊ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ် နည်းတွေနဲ့ နိုင်ငံရေး အာဏာ လုတဲ့ နေရာမှာ တတိုင်းပြည်လုံးက သူတို့ကို ဆရာတင်ရမှာဘဲ။

အခုလဲ သူတို့ရဲ့ ကုလားဆရာကြီး ဂျိုရှီက ဘာတွေ ဘယ်နှယ် ညွှန်ကြားလိုက်တယ် မဆိုနိုင်ဘူး။ ဖါဆါပါလ နှင့် ညီညွတ်ရေး ဆိုပြီး တွင်တွင်ကြီး အော်နေကြပြန်ပြီ။ မဟုတ်မှ လွဲရော ဖါဆါပါလ နှင့် ညီညွတ်ရေး ဆိုတဲ့ ကြွေးကြော်သံဟာ ကျုပ်တို့ ဖါဆါပါလ အဖွဲ့ဝင်တွေရဲ့ မျက်လုံးထဲကို သဲနဲ့ပက်ဖို့အတွက် အသုံးပြုတာဘဲလို့ ကျွန်တော်တော့ တထစ်ချ စွဲထားလိုက်တာဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုယင် ဒီလို ညီညွတ်ရေး ကြွေးကြော်သံတွေကို အော်ပြီးတဲ့နောက်မှ သူတို့ ဖက်တော်သားတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ဖက်က လူတွေကို ပိုပြီး သတ်သေးတယ်လို့ နယ်က တိုင်ကြားချက်တွေကို ကျွန်တော်တို့ ကြားရတယ်။ သူတို့ရဲ့ ညီညွတ်ရေး ကြွေးကြော်သံကို ကြားရပြီး၊ ကျွန်တော်တို့လူတွေ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်နေတုန်း၊ သူတို့က အငိုက်မှာ ဝင်ပြီး ချတာဘဲ။

အခုလဲ ကြည့်ပါလား။ တဖက်က ညီညွတ်ရေး အသံကောင်းကို လွှင့်ပြီး သူတို့ရဲ့ ဩဇာခံ သတင်းစာ ဂျာနယ်တွေမှာတော့ ဖါဆါပါလ ကိုဘဲ အပြင်းအထန် သွားပုပ်လေလွင့် ရေးသားတုန်း ရှိသေးတယ်။ လူထုက ဖါဆါပါလ အပေါ်မှာ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်လာအောင် ကိုယ်လိုရာကိုယ်ဆွဲပြီး ရေးသားထားတဲ့ အရေးအသားမျိုးတွေနဲ့ လှုံ့ဆော်ပေးနေတုန်း ရှိသေးတယ်။ ဖါဆါပါလ ရဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေ ပျက်ပြားအောင်၊ ဆန်လုပွဲတွေကို ဒီ သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေကဘဲ

လှုံ့ဆော်ပေးနေတုန်း ရှိသေးတယ်။ အဲဒါတွေကို ကြည့်ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ ညီညွတ်ရေး အသံကောင်း ဟစ်တာဟာ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ဟစ်နေတယ်ဆိုတာ လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို ထင်ရှားပြီးနေပါပြီ။

ဖါဆါပေါလ ရဲ့ တတိယ ဆန့်ကျင်ဖက် ဂိုဏ်းသားဖြစ်တဲ့ အလံနီတွေအကြောင်းကို ကျွန်တော် နည်းနည်း ပြောချင်တယ်။ အလံနီ နောက်လိုက်တွေကတော့ သနားစရာတွေဘဲ။ တောင်ပို့ကြီးကို ဘုရားမှတ်ပြီး ကိုးကွယ်နေကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဆရာကြီး သခင်စိုး ဆိုတာကတော့ အစက လူကောင်းတယောက် ဖြစ်ပေမဲ့ စိတ်၏ ဖောက်ပြန်မှု ဒဏ်ကို မခံနိုင်တာနဲ့ အခုတော့ ဂျပိုးတော်လှန်ရေးသမား ဖြစ်နေပြီ။ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတွေ ဘာတွေကိုတောင် မျက်နှာ ထောက်မနေနိုင်တော့ဘူး။ ဒီလူဟာ ပိုက်ဆံသာ ခပ်များများ ရမယ်ဆိုယင် အကုန်လုံး လိုက်ဖျက်ပေးမှာဘဲ။ ကျွန်တော် ပြောယင် ယုံပါ။ သူ့အကြောင်းကို ဒီလောက်ဘဲ ပြောပါရစေ။

ကျွန်တော်တို့ ဘိလပ်မှာ ဆွေးနွေးပွဲ ကျင်းပနေစဉ်က ကျွန်တော်တို့ဖက်က မဲတင်းပေးတဲ့ အနေနဲ့ နယ်ချဲ့စံနစ် ဆန့်ကျင်ရေးသမားမှန်သမျှ လွတ်လပ်ရေး ဆန္ဒပြပွဲကြီးကို ဗမာတပြည်လုံးမှာ ကျင်းပပေးကြတယ်။ သိန်း-သန်း ကွန်မြူနစ်တွေကတောင် ဒီဆန္ဒပြပွဲမှာ ဝင်ပြီး ဆန္ဒပြကြသေးတယ်။ နယ်ချဲ့သမားတွေကို ဖါဆါပေါလ က အဲဒီလို အင်အားပြနေရတဲ့ အချိန်အခါမှာ သခင်စိုးတို့ လူစုဟာ ဖါဆါပေါလ ကို မီးကုန် ယမ်းကုန် ပစ်ပြီး တိုက်တာဘဲ။

အခုလဲ ရွေးကောက်ပွဲ မကျင်းပဖြစ်အောင် ဆိုပြီး၊ သခင်စိုးတို့ လူစုဟာ မီးကုန်ယမ်းကုန် လုပ်နေကြပြန်ပြီ။ အသက်ငင်နေတဲ့ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတွေဟာ ဖါဆါပေါလ ရဲ့ အင်အားကို ဖြိုဖျက်ဖို့နဲ့ ဖါဆါပေါလ က အပြင်းအထန် ကြိုးပမ်းနေတဲ့ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကြီးကို ဇာတ်မျောအောင် လုပ်ဖို့အတွက် သုံးစရာ တခြားနည်းတွေ မရှိတော့ဘူး။ ဒီလူတွေကိုဘဲ အသုံးပြုကြရမှာဘဲ။

အဲဒီ ရှင်းပြခဲ့တာတွေဟာ လက်ရှိ အခြေအနေ အတိုချုပ်ဘဲ။ အဲဒီလက်ရှိ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး လမ်းနှစ်ခွသို့ ရောက်နေတဲ့ ကျွန်တော်တို့တတွေဟာ ဘယ်လမ်းကို လိုက်မယ်ဆိုတာ ခပ်မြန်မြန် သန့်ဌာန် ချကြရလိမ့်မယ်။ ဖါဆါပေါလ နဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် ဂိုဏ်းသားတွေ ရှိထားတဲ့ မီးကို နိုင်နိုင်နင်းနင်း ငြိမ်းမလား၊ လောင်ချင်သလို လောင်ပေစေကွ ဆိုပြီး၊ လက်ပိုက် ကြည့်နေကြမလား။ မီးကို ငြိမ်းမယ် ဆိုရင်လဲ နိုင်နိုင်နင်းနင်း ငြိမ်းရမယ်၊ လက်ပိုက် ကြည့်နေရမယ် ဆိုယင်လဲ ကျွန်တော်တို့တတွေ အခုနေရာက ဖယ်ပေးကြရမယ်။ အဲဒါ ခပ်ရှင်းရှင်းဘဲ။ ဒီ ကိစ္စမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ ချီတုံချီတုံ ဖြစ်နေကြလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ ချီတုံချီတုံ ဖြစ်နေကြယင်၊ တွေဝေနေကြယင်။

မှန်တယ်ထင်တာကို မလုပ်ရဲကြာယင်၊ ကျုပ်တို့ကို ယုံကြည်ကိုးစားပြီး ထောက်ခံ အားပေးနေတဲ့ လူထုအပေါ်မှာသာ မတရားရာ ရောက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ မတရားရာ ရောက်လိမ့်မယ်။

တိုင်းပြည် လူထုဟာ နေ့ အသတ်ခံရမလား၊ ညအသတ်ခံရမလား၊ ကျီးလန့်စာစား တထိတ်ထိတ်၊ တလန့်လန့် နေရတဲ့ အဖြစ်ကို မလိုချင်ဘူး။ အေးအေးချမ်းချမ်း၊ စိတ်ချလက်ချ နေရတဲ့ အဖြစ်ကို လိုချင်တယ်။ လူထုဟာ နေ့အတိုက်ခံရမလား၊ ညအတိုက်ခံရမလားဆိုပြီး မသေမချာ မရေမရာတဲ့ အဖြစ်ကို မလိုချင်ဘူး။ လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားလာနေထိုင်ရတဲ့ အဖြစ်ကိုသာ လိုချင်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လက်ထဲကို အာဏာ လုံးဝ မရောက်သေးတဲ့အတွက် လူထုရဲ့ နေရေး၊ ထိုင်ရေးကို ကျွန်တော်တို့ စိတ်ရှိတိုင်း မြှင့်တင် မပေးနိုင်သေးသည့်တိုင်အောင် ၊ လူထုရဲ့ ပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို ကျွန်တော်တို့ စိတ်ရှိတိုင်း ဖြေရှင်း မပေးနိုင်သေးသည့်တိုင်အောင် ကျီးလန့်စာစား တထိတ်ထိတ် တလန့်လန့် နေရတဲ့ ဘဝက လွတ်မြောက် ချမ်းသာပြီး၊ လူထုဟာ စိတ်ချလက်ချ နေရတဲ့ ဘဝကို ရောက်အောင် လုပ်ပေးဖို့ ကျွန်တော်တို့မှာ တာဝန်ရှိတယ်။ လူထုရဲ့ ခေါင်းဆောင်အဖြစ်ကို ကျွန်တော်တို့ ခံယူထားကြာယင် ဒီတာဝန်ကိုလဲ ကျေပြန်အောင် ထမ်းဖို့ရန် မမေ့သင့်ပေဘူး။

အမှန်အတိုင်း ပြောရယင် ကျွန်တော်တို့ဟာ ဟိုအကြောင်း၊ သည်အကြောင်းကို ထောက်ထားပြီး ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဖက် ဂိုဏ်းသားတွေ အပေါ်မှာ အင်မတန် ညှာခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဆန့်ကျင်ဖက် ဂိုဏ်းသားတွေနဲ့ ပက်သက်လာယင် ကြီးတဲ့အမှု ငယ်အောင်၊ ငယ်တဲ့အမှု ပလပ်အောင် လုပ်ခဲ့တယ်။ ပုဆိန်နဲ့ ခုတ်ရမည့်နေရာမှာ အပ်နဲ့သာ ထွင်ခဲ့တယ်။ အပ်နဲ့ ထွင်ရမယ့် နေရာမှာ လက်ပိုက်ကြည့်နေခဲ့တယ်။ အဲဒါတွေကို တိုင်းပြည်လူထုကိုယ်တိုင် ကောင်းကောင်း သိသားဘဲ။

ဒါပေမဲ့ အဲဒီလို ညှာတာကို ဒီဆန့်ကျင်ဖက် ဂိုဏ်းသားတွေက ကျွန်တော်တို့မှာ အားနည်းလို့ မလုပ်နိုင်ဘူးလို့များ အထင်လွဲနေသလား မသိဘူး။ သူတို့ဟာ တနေ့တခြား အတင့်ပိုရဲလာတယ်။ သူတို့ လုပ်ချင်တာတွေ ရှောက်လုပ်နေတာကိုသာ ယခုအတိုင်း ကျွန်တော်တို့ ကြည့်နေရမယ်ဆိုယင် အကွပ်မရှိတဲ့ ကြမ်းလို့ တတိုင်းပြည်လုံးမှာ ပရမ်းပတာ ဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်နေတဲ့ ဘဝမျိုးကို ဆိုက်သွားမယ်။ ဒီလိုသာ ဆိုယင် ကုလားပြည်လို့ ဖြစ်ပြီး၊ ဗမာ့ လွတ်လပ်ရေးကြီးဟာ ဇာတ်မျောချင်လဲ မျောနိုင်မယ်။ ဇာတ်မမျောလို့ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးကြီးဟာ၊ ဗမာ့လက်ထဲကို ရောက်လာပြန်ယင်လဲ၊ ဒီအတိုင်းသာ အကွပ်မရှိတဲ့ကြမ်းလို့ ပရမ်းပတာ ဖြစ်နေကြယင် လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ ဘာမှ အဓိပ္ပာယ် ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။

လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင် ကျွန်တော်တို့ ကြိုးပမ်းနေကြတာဟာ ဗမာတွေ လွတ်လပ်ပြီဟေ့လို့ ပြောကောင်းရုံကလေးအတွက် ကြိုးပမ်းနေကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခပ်တိုတို ပြောရရင်၊ ဗမာတွေ လူတန်းစေ့စေ့ နေနိုင်အောင် လုပ်ပေးဖို့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်းနေကြတာ။ အဲဒီတော့ ဗမာတွေ လွတ်လပ်ပြီးတဲ့နောက်၊ လူတန်းစေ့စေ့ နေနိုင်ဖို့ အလုပ်တွေကို မလုပ်ရဘဲ၊ ကဖျက်ယဖျက်သမားတွေရဲ့ နှောင့်ရှက်မှုတွေကို တုံ့ပြန်နေရတာနဲ့သာ အချိန်ကုန်နေကြရမယ်ဆိုရင် လွတ်လပ်ရေး ရတာဟာ အဓိပ္ပာယ်ကို ရှိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

အဲဒီတော့ ကျုပ်တို့ဟာ လူထုရဲ့ ခေါင်းဆောင် လုပ်မယ်ဆိုရင် လူထုရဲ့ အကျိုးကို တကယ်တမ်း ဆောင်ရွက်နိုင်အောင် ကြိုးပမ်းကြရပေလိမ့်မယ်။ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ရဲကြရပေလိမ့်မယ်။ ချီတံ့ချီတံ့ အဖြစ်မျိုးကို စွန့်ပစ်ကြရလိမ့်မယ်။ နိုင်ငံရေး ဆောင်ရွက်တယ်ဆိုတာ ကြောက်လွှဲ ရဲမင်းဖြစ် ဆိုတဲ့အတိုင်း ရဲနိုင်မှ ဖြစ်မယ်။

ကျွန်တော်တို့တော့ ရှေ့အဖို့ကို ရဲရဲကြီး လုပ်တော့မယ်။ ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်တော့မယ်။ ကျွန်တော်တို့တတွေ ဟိုအကြောင်းထောက်၊ ဒီအကြောင်းထောက်ပြီး ချီတံ့ ချီတံ့ ဖြစ်နေမှုကြောင့် လူထု မနစ်နာစေချင်တော့ဘူး။

ကျွန်တော်တို့ လုပ်သလိုဘဲ အစိုးရ အရာထမ်း အမှုထမ်းတွေဟာ မိမိတို့အပေါ်ကို တရားသဖြင့် ကျရောက်လာတဲ့ တာဝန် ဝတ်တရားတွေကို လူထုနဲ့ တိုင်းပြည်ရဲ့ မျက်နှာကို ထောက်ထားပြီး၊ ပြတ်ပြတ်သားသား ဆောင်ရွက်ကြစေချင်တယ်။ ဒီလိုမှ ပြတ်ပြတ်သားသား မဆောင်ရွက်ဝံ့ကြာယင်လဲ၊ ဆောင်ရွက်ဝံ့တဲ့လူတွေကို နေရာ ဖယ်ပေးကြစေချင်တယ်။ အစိုးရ အမှုထမ်း အရာထမ်းဆိုတာ အမှန်စင်စစ်တော့ ကိုယ့်ဝတ်တရား ကိုယ်ကျေပြန်အောင် ထမ်းဖို့ဘဲ။ ဟိုလူကို ကြောက်သလိုလို ၊ ဒီလူကို ကြောက်သလိုလို၊ ဟိုလူကို မျက်နှာချို သွေးချင်သလိုလို၊ ဒီလူကို မျက်နှာချို သွေးချင်သလိုလို၊ ဒီလို လုပ်လို့ မရဘူး။ ကိုယ့် ဝတ်တရားကိုယ် ကျေပြန်ယင် ဘယ်သူမှလဲ ကြောက်ဖို့ မလိုဘူး။ ဘယ်သူကမှလဲ လက်ဖျားနဲ့မှ မတို့နိုင်ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားကြပါ။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော် နိဂုံး မချုပ်ခင် ဆန့်ကျင်ဖက် ဂိုဏ်းသားတွေကို တိတိလင်းလင်း သတိပေးလိုတယ်။ နိုင်ငံရေး အာဏာကို တရားသော နည်းများထဲက မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို တရားအတိုင်း လုပ်ကြပါ။ ဒီလို လုပ်တဲ့လူတွေကို တရား ဥပဒေနှင့် လျော်ညီစွာ ကျွန်တော်တို့က အစွမ်းကုန် ကာကွယ်ပေးမည်။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ မစားရတဲ့အမဲ သဲနှင့်ပက်သည့် အနေမျိုးဖြင့် တိုင်းပြည်ကြီးကို မှောက်အောင် လုပ်ပစ်မယ် ဆိုရင် ၊ လူထုရဲ့ အကျိုးကို မြှော်ကိုးသော အားဖြင့်

အဲဒီလို တိုင်းပြည်မှောက်သွားအောင် ကြိုးပမ်းနေတဲ့လူတွေကို ကျွန်တော်တို့က အစွမ်းကုန် ချရမှာဘဲ ဆိုတာ တိတိလင်းလင်း သတိပေးလိုက်ပါတယ်။ ။

- * - စော၊ စိန်၊ မော် = ဦးစော၊ သခင်ဗစိန်၊ ဒေါက်တာဘမော်
- ** - သိန်း၊ သန်း ကွန်မြူနစ် = ကိုသိန်းဖေ(သိန်းဖေမြင့်)၊ သခင်သန်းထွန်းတို့ ခေါင်းဆောင်သော ကွန်မြူနစ်ပါတီ
- *** - အလံနီကွန်မြူနစ် = သခင်စိုး ခေါင်းဆောင်သော ကွန်မြူနစ်ပါတီ

ထကြွမှုတွေကို စစ်တပ်နှင့် နှိမ်တန်လျှင် နှိမ်မယ်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၉ရက်နေ့၊ ပျဉ်းမနားမြို့၊ ဦးဝိသုဒ္ဓကျောင်းအတွင်း၊ တရားပွဲ၌ ဟောပြောချက်။

အရင် ကွန်မြူနစ်တွေ ထုတ်ပစ်တဲ့ ကိစ္စ ရှင်းလင်းပွဲတုန်းက တခေါက်၊ ယခုမဲကိစ္စအတွက် တခေါက်၊ ပျဉ်းမနားသို့ ရောက်သည်မှာ နှစ်ခါ ရှိပြီ။ ယခု ပျဉ်းမနား ကွန်မြူနစ်တွေကို ကြောက်နေရတယ်လို့ ပြောတယ်။ ကြောက်လို့ ခင်ဗျားတို့ အားပေးယင် ကျွန်သက်ရှည်မှာဘဲ။ ကျွန်ဘဝက ဘယ်တော့မှ တက်မှာ မဟုတ်ဘူး။

သူတို့တတွေဟာ ကိုယ့်ဗမာအချင်းချင်း သတ်ဖြတ် လုယက်၊ သူပုန်ထ၊ မီးနဲ့ရှို့၊ ဒီလိုလုပ်နေတာ ဘာတော်လှန်ရေးလဲ၊ ဒါ တော်လှန်ရေးတဲ့လား၊ နယ်ချဲ့သမားအကြိုက်ကို လုပ်နေတာဘဲ။

ယခု ပျဉ်းမနားမှာ ဆူပူသောင်းကျန်းပြီး သူပုန်ထနေတာဟာ အရင်ရောက်ရှိနှင့်တဲ့ အရာရှိများ ဝတ်တရားကို မကျေပွန်လို့ ဒီလို ဖြစ်နေတာဘဲ။ အဲဒါကို ကျုပ်တို့ ငြိမ်းအောင် နှိမ်ပြမယ်။ အောင်ဆန်း-အက်တလီ စာချုပ် မကောင်းဘူး ဆိုပြီး ကွန်မြူနစ်က ဘာဖြစ်လို့ အမတ်အရွေးခံသလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ တဦးနှင့်တဦး စေ့စပ်နေသလဲ။ ဘာကြောင့် ညီညွတ်ကြလို့ ပြောနေတာလဲ။

ဖ-ဆ-ပ-လ နာမည်ပျက်အောင်

ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရ နာမည်ပျက်အောင် ကွန်မြူနစ်တွေက သူပုန်ထ၊ ဓားပြတိုက် လုပ်နေကြတယ်။ အဲဒီလို ထကြွမှုတွေကို ငြိမ်းသွားအောင် စစ်တပ်နှင့် နှိမ်တန်လျှင် နှိမ်မယ်။ ။

လုပ်ငန်းစဉ် ခြောက်ရပ်

၁၉၄၇ ခု၊ ဧပြီလ ၁၇ ရက်နေ့ည၊ မြန်မာ နှစ်သစ်ကူး မိန့်ခွန်းအဖြစ် အသံလွှင့်ရုံမှ တိုင်းပြည်သို့ အသံလွှင့် ပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်း။

ယနေ့ မြန်မာ နှစ်ဟောင်း ကုန်လို့ မြန်မာနှစ်သစ် ဆန်းလာခဲ့ပြီ။ ဒီလို နှစ်သစ် ဆန်းလာတော့ ရှေ့ရေး၊ နောက်ရေးတွေ တွေးပြီး မြန်မာပြည် ရှေ့စခန်း ဘယ်လို သွားရမယ် ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်ကူးသစ်တွေကို ပြောပြချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်အမြင်က ယခု ဆန်းလာတဲ့ နှစ်သစ်ဟာ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်သစ် ဖန်တီးဖို့ အခြေခံ ရှိတယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည် ယူဆတယ်။

အခု တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကြီးတော့ဖြင့် ချောချောမောမော ပြီးသွားပြီ။ ဒီ ပြီးသွားတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကြီးကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ကျုပ်တို့ ဘာတွေ့ရလဲ။ တိုင်းပြည်က ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ထောက်ခံ အားပေးနေတယ်ဆိုတာ ထင်ထင်ရှားရှားကြီး တွေ့ရတယ်။ မြန်မာပြည် တပြည်လုံး အရွေးခံရတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်အမတ်စာရင်း မသိရပေမဲ့ ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် အမတ်ဦးရေ အများဆုံး ရမယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ အမှန်စင်စစ် ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းတွေဟာ ကောင်းသင့်သလောက် မကောင်းသေးဘူး။ အင်မတန်ဘဲ ချွတ်ယွင်းနေတယ်။ ယခု ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် စည်းရုံးရေး စံနစ်ထက် အတော်အတန် ကောင်းကောင်းသာ လုပ်နိုင်မယ်ဆိုယင် ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် အမတ်နေရာ ၁၈၂ နေရာစလုံးတောင် ရနိုင်တယ်။ တိုင်းပြည်က လူတွေက ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် ကို ထောက်ခံတာဟာ မြန်မာပြည်မှာ ဘယ်တုန်းကမှ မဖြစ်သေးဘဲ အလိုအလျောက် မိမိတို့ တာဝန်သိပြီး ထောက်ခံမဲ ပေးကြခြင်း ဖြစ်တယ်။ တိုင်းပြည်က ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် ကို အလိုအလျောက် ဝိုင်းဝန်းပြီး မဲပေးကြတဲ့နေရာမှာ ပုဂ္ဂိုလ်သဘော မပါဘဲ အဖွဲ့သဘော မဲပေးကြခြင်းကို ထူးထူးခြားခြား တွေ့ရပြန်တယ်။ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုယင် အချို့ ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် အမတ်လောင်းတွေဟာ ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် ကသာ မထောက်ခံဘဲ အရွေးခံမယ်ဆိုယင် ဘယ်နယ်ကမှ အရွေးခံရမယ် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ တိုင်းပြည်တပြည်လုံး သိသလောက် ဖြစ်နေတာဘဲ။

အခု ရွေးကောက်ပွဲဟာ မြန်မာပြည်လူထုရဲ့ နိုင်ငံရေး အဆင့်အတန်း တိုးတက်မှုကို ထင်ထင်လင်းလင်း ပြထားတယ်။ တိုင်းပြည် လူထုက ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် ကို ထောက်ခံတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုသဘောနှင့် ထောက်ခံတယ်ဆိုတာကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ စိစစ်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်။ တိုင်းပြည်လူထုက ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် ကို ထောက်ခံတဲ့ သဘောဟာ လွတ်လပ်ရေး တနှစ်အတွင်း လိုချင်တဲ့သဘောဘဲ။ ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် က လွတ်လပ်ရေး ရရန်အတွက် သတ်မှတ်ထားတဲ့ လမ်းစဉ်ကို

လူထုက ထောက်ခံတဲ့သဘောဘဲ။ တိုင်းပြည်က ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် ခေါင်းဆောင်မှုကို ယုံကြည် လိုက်နာမယ် ဆိုတဲ့ သဘောဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် လမ်းစဉ်ကို ထောက်ခံနေတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် ခေါင်းဆောင်မှုကို လိုက်နာနေသလဲ စဉ်းစားလိုက်ယင် ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် ဟာ တိုင်းပြည်ကိုလဲ သစ္စာ မဖောက်ဘူး။ အရမ်းကာရောလဲ မလုပ်ဘူး။ အမှားလဲ နည်းတယ်။ ခြေလှမ်းမှန်မှန်နဲ့ လုပ်ငန်း အကောင်အထည် ပေါ်အောင် လုပ်ပြနိုင်တယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ မကြောက်ဘူး။ ဘယ်သူ့မှလဲ မမြောက်ဘူး။ ဘယ်သူ မြောက်လို့မှလဲ မမြောက်ဘူး။ ဘယ်သူ ချောလို့မှလဲ မပျော့ဘူး။ ပျော့စိစိ အချောင်သမား စားဖားလမ်းစဉ်လဲ မလိုက်ဘူး။ ဂမ္ဘာ့ထိုး ရမ်းရမ်းကားကား မလုပ်ကြဘူး။ လမ်းစဉ် မှန်သောကြောင့် ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် ကို တိုင်းပြည်က ထောက်ခံခြင်းဘဲ။ ကျုပ်တို့ ဖခင်ပုဂ္ဂိုလ် အဖွဲ့ချုပ်က မြန်မာပြည် တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ကြိုးစားမယ်။ အဲဒီအတောအတွင်းမှာလဲ လောင်စာနဲ့ပြာပုံအတိ ဖြစ်နေတဲ့ မြန်မာပြည်ကို လက်ငင်း ထူထောင်ရေးလဲ လုပ်မယ်။ နောင် ထူထောင်ရေးအတွက်လဲ ပြင်ဆင်သွားမယ်။ လွတ်လပ်ရေး တနှစ်အတွင်း ရအောင် လုပ်တဲ့နေရာမှာလဲ ကျုပ်တို့ဟာ အချိန်အခါ အခြေအနေကို ချင့်တွက်ပြီး တိုင်းပြည်ပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်တွင်းလုပ်ငန်း၊ အစိုးရအဖွဲ့အတွင်းလုပ်ငန်းတွေနှင့် ပြင်ဖက်လူထု လုပ်ငန်း တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်းတွေကို သင့်တော်သလို တွဲဖက် လုပ်ကိုင်သွားမယ်။ သို့သော်လည်း တိုင်းပြည် အရမ်းမဲ့ နစ်နာမဲ့ လမ်းကိုတော့ ဘယ်သူက ဘာပြောပြော ဘာထင်ထင် ဘာဖြစ်ဖြစ် မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတာ တိတိလင်းလင်း ပြောချင်တယ်။ အကယ်၍သာ ယခု ကျွန်တော်တို့ ရထားတဲ့ တိုင်းပြည်လူထု ညီညွတ်ရေးနဲ့ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း ညီညွတ်ရေးဟာ မပျက်ပြားဘဲ ဆက်လက် တိုးတက်သွားပြီး ကျုပ်တို့ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်သွားကြမယ်ဆိုယင် လွတ်လပ်ရေးကို အခက်အခဲ နည်းနည်းနှင့် ရနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်တယ်။ ယခုအခါမှာဆိုလို့ရှိယင် ကမ္ဘာ့ အခြေအနေဟာ ရှေးကထက် တိုးတက်လာတယ်ဆိုတာ အထူး ရှင်းစရာ မလိုဘူး။ ပြီးတော့ အာရှတိုက် နိုင်ငံတွေဟာလဲ အထူးဘဲ နိုးကြားလာပြီဆိုတာ အကျယ်တဝင့် ပြောနေစရာ မလိုဘူး။ နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်ဟာလဲ နိုင်ငံရေး သူငယ်နှစ်စား ဘဝက လွန်မြောက်လာပြီး ကိုယ့်အင်နဲ့ ကိုယ့်အားနဲ့ လက်နက်တွေနဲ့ ကိုယ့်နိုင်ငံခြား အဆက်အသွယ်တွေနဲ့ ဖြစ်လာပြီးတော့ ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စံနစ်ဟာလဲ အင်မတန် အားနည်းလာပြီ။ ၁၉၄၇ ခုနှစ် အကုန်လောက်မှာ ဆိုလို့ရှိယင် နိုင်ငံခြား စစ်တပ်တွေ အတော်များများဘဲ မြန်မာပြည်က ထွက်သွားနိုင်အောင် အခု စီစဉ်နေပြီ။ အဲဒီလို အခြေအနေတွေ ထောက်ပြီး ကျုပ်တို့ လုပ်ကြမယ်ဆိုယင်တော့ဖြင့် လွတ်လပ်ရေးကို တနှစ်အတွက် အခက်အခဲ သိပ်မများဘဲနဲ့ ရနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်တယ်။

လွတ်လပ်ရေး ဆိုပေမဲ့ နိုင်ငံရေး လွတ်လပ်ရေးတော့ဖြင့် ဗြိတိသျှပြည်ထောင်စု အပြင်ဖက် လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကို ရဖို့ မခဲယဉ်းဘူး ထင်တယ်။ သို့သော်လဲ ကျွန်တော် ရှင်းရှင်းဘဲ အခုတည်းက ပြောထားချင်တယ်။ အခု ဖြစ်နေတဲ့ မြန်မာပြည် အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို သုံးသပ်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် စီးပွားရေးအရ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကိုတော့ဖြင့် ကျုပ်တို့ ကြိုးစားနိုင်မှ ကြိုးစားတတ်မှ တန်ရာကျမယ်လို့ ကျွန်တော်တော့ဖြင့် မြင်တာဘဲ။ “ရွှေခါချဉ် မာန်ကြီးလို့ တောင်ကြီး ဖြိုမယ်ကြံ ခါးက မသန်” ဆိုတာမျိုးလို ဖြစ်နေမှာ စိုးရတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ ငွေ မရှိဘူး။ တတ်ကျွမ်းတဲ့လူ အလုံအလောက် မရှိဘူး။ ဒီအချက် နှစ်ချက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘယ်အစိုးရဘဲ မြန်မာပြည်မှာ တက်တက် နိုင်ငံခြား အကူအညီ မရဘဲ မလုပ်နိုင်ဘူး။ နိုင်ငံခြား အကူအညီ ယူရတယ်ဆိုတာ အမြဲကောင်းတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ အခြေအနေက မြန်မာပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ဖို့ဆိုယင် နိုင်ငံခြား အကူအညီ မယူ မဖြစ်တဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်တော့်အမြင်အရဖြင့် အာရှ အရှေ့တောင်ပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ အင်ဒိုချိုင်းနားပြည်၊ ယိုးဒယားပြည်၊ မလေးယားကျွန်းဆွယ်၊ အင်ဒိုနေးရှား အစရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ သွေးမစည်းနိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး တိုင်းပြည် စီးပွားရေးမှာ ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ဖြစ်ဖို့ တော်တော်ဘဲ နှစ်ရှည်လများ ကြိုးစားရလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်တို့ အခြေအနေကို ကျွန်တော်တို့ တကယ် သိမှ တကယ် အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စ ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိနိုင်မယ်။ ဒီကိစ္စဟာ မိုးလား ကဲလား စကားပြောရုံနဲ့ ပြီးနိုင်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။ စံနစ်နဲ့ စည်းကမ်းနဲ့ အမြော်အမြင်နဲ့ လုပ်တတ် ကိုင်တတ်၊ လုပ်မှ ကိုင်မှ အတော်အတန် ပြီးမြောက်နိုင်တဲ့ ကိစ္စ ဖြစ်တယ်။ ဒါ့ကြောင့် လွတ်လပ်ရေး ရပြီး ၊ ရတဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ဆက်လက် တည်တံ့အောင် လုပ်နိုင်ရမယ်။ ရတဲ့ လွတ်လပ်ရေးရဲ့ အရသာကို မြန်မြန် ခံစားရအောင် လုပ်ရမယ်။ အဲဒီလို လွတ်လပ်ရေးကို လိုချင်ယင် ကျုပ်တို့ဟာ အမြော်အမြင်နဲ့ စစ်ရေးစစ်ရာမှာလို ပရိယာယ်အရာ ကျွမ်းကျင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်ကိုလဲ လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ အရည်အချင်းမျိုး ရှိအောင် အခုကတည်းက စတင် ပျိုးထောင်ထားဖို့ လိုတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ ဖြေရှင်းမဲ့ လွတ်လပ်ရေး ပြဿနာဟာ လွတ်လပ်ရေး အာဏာ ကျွန်တော်တို့ လက်ထဲ ရောက်အောင် ယူရုံနဲ့ မပြီးသေးဘဲနဲ့၊ ရပြီးတဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို တည်တံ့အောင်၊ တည်တံ့တဲ့ လွတ်လပ်ရေးရဲ့ အရသာကို ခံစားရအောင် ဒီလို အချက်တွေ ဖြည့်ထည့်ပြီး လုပ်သွားနိုင်မှ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ တိုက်စရာ ရှိတယ် ဆိုယင်လဲ တိုက်နိုင်လိမ့်မယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရတယ် ဆိုယင်လဲ လွတ်လပ်ရေးနဲ့ ထူထောင်ရေးကို လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး ပြင်ဆင်မှု လုပ်ငန်းတွေဟာ တိုင်းပြည်

ကာကွယ်ရေးနှင့် စီးပွားရေး အခြေခံတွေကို ယခုကတည်းက အုတ်မြစ် ချထားရမယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ က ဒီလို အကြောင်းကြောင်းတွေကို ထောက်ပြီး ဘာတွေ လုပ်မလဲ။

၁။ လူထု ညီညွတ်ရေးနဲ့ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း ညီညီညွတ်ညွတ် ရှိမှုကို ခိုင်မြဲသည်ထက် ခိုင်မြဲအောင်၊ ကြီးမားသည်ထက် ကြီးမားအောင် ဆက်လက် ကြိုးစားရမယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရံပုံငွေကိုလဲ ဆက်ကောက်ရမယ်။

၂။ အရှေ့ အာရှ တောင်ပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေ အားလုံးနဲ့ ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံကြီး တနိုင်ငံ နောက်ဆုံး ဖြစ်သွားနိုင်အောင် အရှေ့ အာရှ တောင်ပိုင်း နိုင်ငံတွေနဲ့ သွေးစည်းမှု လုပ်ငန်းတွေကို စတင် ပြုစု ပျိုးထောင်ရမယ်။

၃။ အခု အိန္ဒိယ နိုင်ငံနှင့် တရုတ်နိုင်ငံကြီး နှစ်နိုင်ငံနဲ့လဲ မိတ်ဆွေ ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်။

၄။ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်နဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ အင်္ဂလိပ်ပြည်ဟာ မိတ်ဆွေရင်းချာ ဖြစ်နိုင်အောင်လဲ ကြိုးစားရမယ်။

၅။ ဗမာပြည်ရဲ့ ကာကွယ်ရေး အခြေခံ ရအောင်လဲဘဲ စစ်တပ် အဖွဲ့တွေ၊ ပုလိပ်အဖွဲ့တွေ၊ လက်နက်ကိုင်စစ်တပ်တွေ Home Guard ခေါ်တဲ့ ရပ်ရွာ ကာကွယ်ရေး အဖွဲ့တွေ ဖွဲ့စည်းရလိမ့်မယ်။

၆။ စီးပွားရေး အခြေခံဖြစ်တဲ့ ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်း အရပ်ရပ်ကို သေသေချာချာ စီစဉ်ပြီး ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ရမယ်။

အဲဒီ လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ပြီး အဲဒီ လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်နိုင်မှ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် ကောင်းစားရေး လုပ်ငန်းတွေကို ကျွန်တော်တို့ ဆောင်ရွက်သွားနိုင်မှာဘဲ။ အဲဒီ လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ဖို့ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အဖွဲ့ချုပ်ကချည်း လုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အဖွဲ့ချုပ်ကလဲ လုပ်၊ ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကလဲ လုပ်၊ လူထုကလဲ လုပ်၊ အစိုးရ အမှုထမ်းတွေကလဲ လုပ်၊ သတင်းစာတွေကလဲလုပ်၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အမတ်တွေကလဲ လုပ်။ တိုင်းပြည်လူထုက ဘယ်လို လုပ်ကြရမလဲဆိုတာ ကျွန်တော် မပြောခင် ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော် နည်းနည်း မေးခွန်း ထုတ်ချင်တယ်။ အခုလက်ရှိ အခြေအနေဖြစ်တဲ့ ဗမာပြည်ပျက်၊ ရွာပျက်၊ ကျောင်းပျက်၊ အိုးပျက်၊ အိမ်ပျက်၊ ကျန်းမာရေးပျက်၊ အကျင့်စာရိတ္တ ပျက်သထက် ပျက်အောင် လုပ်ခြင်းအားဖြင့် ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ရနိုင်မယ် ထင်သလား။ ဒီလို မဟုတ်ဘဲနဲ့ အဲဒါတွေကို ပြင်ပြီး ကျွန်တော်တို့ အင်အား အကောင်အထည် ကြီးမားသထက် ကြီးမားအောင် လုပ်တဲ့နည်းက လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင် လုပ်နိုင်မလား၊ အဲဒီ မေးခွန်း နှစ်ရပ်ကို ကျွန်တော် မေးချင်တယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ ယခု အခါမှာ ဆိုယင် တိုင်းပြည်လုပ်ငန်းတွေကို ဘာမှ ထိထိရောက်ရောက် မလုပ်တတ်ဘဲနဲ့၊ တော်လှန်ရေးစကားတွေ များများ ပြောပြီး နယ်ချဲ့သမားတွေကို ဘာမှ မထိဘဲ ဗမာအချင်းချင်း ဆန်လှတဲ့ကိစ္စ၊ လယ်သီးစားခ မပေးနဲ့ဆိုတဲ့ကိစ္စ၊ လယ်ခွန် မပေးနဲ့ ဆိုတဲ့ကိစ္စ၊ အမတော်ကြေး မပေးနဲ့ ဆိုတဲ့ ကိစ္စ၊ အဲဒီလိုဟာမျိုးတွေ လုပ်နေတာမှာ ကွန်မြူနစ် အဖြူ အနီ အချောင်သမားတွေ လုပ်နေကြတာမှ တော်လှန်ရေးလုပ်ငန်း ထင်ပြီး ၊ အဲဒီဟာတွေမှ တော်လှန်ရေးအစစ် ထင်ပြီး အချို့လူတွေ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်နေသလားလို့၊ ကျွန်တော် မသိလို့ မေးရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော်လှန်ရေးဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီးတော့ နောက် ကျွန်တော် ရှမ်းပြည်က ပြန်လာတဲ့ အခါကျယ်လင် ပြောပြမယ်။ တော်လှန်ရေးဆိုတာ ဘာကို ဆိုလိုသလဲ၊ လူထုဆိုတာ ဘာလဲ၊ ခေါင်းဆောင်မှုဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဒီမိုကရေစီဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဖက်ဆစ် အာဏာရှင်စံနစ် ဆိုတာဟာ ဘယ်လိုဟာမျိုးကို ဆိုလိုသလဲ အစရှိတဲ့ တိုင်းပြည်မှာ သတင်းစာတွေရော၊ နိုင်ငံရေးသမားတွေရော စမ်းတဝါးဝါး ရေးသား ပြောဆိုနေတာကို ကျွန်တော် တွေ့ရလို့ ဖြေရှင်းလိုသေးတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အစိုးရအဖွဲ့ဟာ ဘယ်လို အစိုးရ ဆိုတာကို ကျွန်တော်ပြောဖို့ မလိုဘူး။ တိုင်းပြည် လူထုရဲ့ အစိုးရ ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိတယ်။ ဒီတော့က အဲဒီလို ဖြစ်တဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ ခင်ဗျားတို့ကနေပြီးတော့က အခွန်မပေးနဲ့ ဆိုယင်၊ ကျွန်တော်တို့မှာ ငွေ မရှိလို့ ခင်ဗျားတို့အတွက် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်မပေးနိုင်လို့ ရှိယင်၊ ကျွန်တော်တို့မှာ မနစ်နာဘဲ၊ ခင်ဗျားတို့မှာသာ နစ်နာမှာဘဲ။ နယ်ချဲ့သမားနှင့်တော့ ဘာဆိုင်သလဲ။ နယ်ချဲ့သမားနှင့်တော့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့တတွေ ပေးတဲ့ အခွန်ငွေဟာ သူတို့ ရတာ မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကသာ သုံးရတာဘဲ။ အဲဒီတော့က ဒီအခွန် မပေးရေး ကိစ္စဟာလဲ ရှေးအခါတုန်းကနယ်ချဲ့သမား ကြီးစိုးနေတဲ့ အချိန်အခါမှာဆိုယင် တမျိုးတမည် ယူဆရမယ် ဖြစ်ပေမဲ့ အခုအချိန်အခါမှာ ထင်ကြေးနဲ့ မကိုက်တော့ဘူး။ နောက်ပြီးတော့က ဒီ လယ်သီးစားခ မပေးနဲ့ ဆိုတာလဲ ရှေးတုန်းက ဟုတ်ချင် ဟုတ်မယ်။ သို့သော်လဲဘဲ အခု ကျွန်တော်တို့ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ အစိုးရ တက်လာမှ လယ်သီးစားခ ဆိုယင်လဲ ခါတိုင်းနှစ်တွေထက် လျော့ပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်ပေးတယ် မဟုတ်လား။ နောက်ပြီးတော့ အခု ဖြစ်နေတဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ အခြေအနေမှာ ဆိုယင် လယ်ပိုင်ရှင် စံနစ်ဆိုတာ ရှိနေအုံးမှာဘဲ။ သို့သော်လဲ ဒီ လယ်ပိုင်ရှင် စံနစ် ပယ်ဖျက်ပြီးယင် တမျိုးတမည် ဖြစ်ချင် ဖြစ်မယ်။ အဲဒီတော့က ကျွန်တော်တို့ ဒီ စီးပွားရေး စံနစ်ကို စီစဉ်တဲ့ နေရာမှာ တိုင်းပြည် အခြေအနေ အမျိုးမျိုးကို ထောက်ဆပြီး လုပ်ရမယ်။ တရပ်ပြည် တပိုင်းကို အုပ်ချုပ်နေတဲ့ ကွန်မြူနစ်ခေါင်းဆောင် မော်စီတုံး ကိုယ်တိုင်က တရပ်ပြည်ကြီးဟာ လက်ငင်းအခြေအနေအားဖြင့်

ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ ထူထောင်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ မရှိသေးဘူး။ ဆိုရှယ်လစ်နိုင်ငံ ထူထောင်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ ရောက်အောင် နှစ်ရှည်လများ ကြာမှ ရောက်နိုင်မယ်။ အဲဒီလို အတောအတွင်းမှာ ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံသာ ထူထောင်ပြီး အဲဒီ အခြေအနေ အတွင်းမှာဆိုလျှင် လယ်သီးစားခ ပေးရေးဆိုတဲ့ ကိစ္စမျိုးတွေဟာ ဆက်လက် တည်မြဲနေအုံးမှာဘဲ ဆိုတာကို သူကိုယ်တိုင် ပြောခဲ့တယ်။

ဒီတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာလဲ အခု ဆူပွက်နေကြတဲ့ ကွန်မြူနစ်တွေ ကိုယ်တိုင် ဗမာပြည်ကို အုပ်ချုပ်တဲ့အခါမှာလဲ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို ဘယ်နည်းနှင့်မှ ချက်ချင်း ထူထောင်နိုင်မှာ မဟုတ်သေးဘူး။ အဲဒီလို ဆိုရှယ်လစ် ဝါဒ မထူထောင်နိုင်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ လယ်ရှင်နဲ့ လယ်သမားဆိုတာ ရှိနေဦးမှာဘဲ။ အဲဒီလို ရှိနေသမျှ လယ်သီးစားခ ပေးတဲ့ ကိစ္စမျိုးဟာ ရှိနေဦးမှာဘဲ။ ပေါ်နေဦးမှာဘဲ။ အစိုးရက လုပ်ပေးရမှာက အပြင်ဖက်ကနေပြီးတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ ဖါဆါပလ အဖွဲ့ရဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်အတိုင်းဘဲ။ အဲဒီ လယ်သမားတွေဖက်က နေပြီးတော့ တတ်နိုင်သမျှ ညှာတာပြီး လုပ်ပေးဖို့ ရှိတယ်။ အဲဒီ ကိစ္စမှာလဲ ခါတိုင်းနှစ်တွေထက် လယ်သီးစားခတွေကို လျှော့ပြီးတော့ အစိုးရက ဆုံးဖြတ်ပေးခဲ့တာကို ထောက်ထားခြင်း အားဖြင့် ဖါဆါပလ အစိုးရဟာ လယ်သမားတွေကို ဘယ်လို ထောက်ထား ညှာတာခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောနေဖို့ မလိုဘူး။ သိကြတဲ့အတိုင်းဘဲ။ အဲဒီလို ဖြစ်နေလျက်သားနဲ့ ဒီဟာတွေကို မပေးအောင် တိုက်တွန်းနေတဲ့ လူတွေဟာ နယ်ချဲ့သမားတွေကို တိုက်ချင်တာလား၊ ဒီလိုမှ မဟုတ်ယင် ဖါဆါပလ အစိုးရကို တိုက်ချင်တာလား ဆိုတာ ရှင်းရှင်းဘဲ မေးချင်တယ်။ နောက်ပြီးတော့ကာ ဒီ အမတ်ကြေး မပေးနဲ့ဆိုတဲ့ ကိစ္စ၊ အဲဒီ အမတ်ကြေး ပြန်မပေးနဲ့ ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေဟာလဲ ဒီအမတ်ကြေးဟာ ဘယ်ကနေပြီး ကျွန်တော်တို့ အစိုးရက ထုတ်ပေးနိုင်သလဲ။ မြန်မာပြည်က လူတွေ ပေးတဲ့ အခွန်တော်တွေထဲကနေပြီးတော့ကာ တိုင်းသူပြည်သားတွေကို ချေးရတာဘဲ။ အကယ်၍သာ တိုင်းသူ ပြည်သားတွေက ပြန်မပေးဘဲ၊ ဒီအမတ်ကြေးငွေတွေ နည်းနေမယ်ဆိုလျှင် နည်းသလောက် ကျွန်တော်တို့ နောက်ထပ် ပြန်ပြီး ချေးတဲ့အခါမှာ သိပ်များများ ချေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ကာ ဒီအမတ်ကြေးငွေတွေဟာ စင်စစ် ဘယ်သူ့ ငွေတွေလဲ ဆိုလျှင် တိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ ငွေတွေဘဲ။ ဒီတိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ ငွေကို သုံးဖြုန်းခြင်းအားဖြင့် နယ်ချဲ့သမားကို ဘယ်နှယ်လုပ်ပြီး ထိခိုက်မလဲ။

အဲဒီနောက်တခါ... ဆန်လုတဲ့ကိစ္စ၊ အခုနှစ်မယ်ဆိုလျှင် ဗမာပြည်မှာ ရှိတဲ့ လူတွေ စားဖို့ထက် ဆန် တန်ချိန် တသန်းလောက် ပိုထွက်လိမ့်မယ်လို့ ခန့်မှန်းရတယ်။ အဲဒီလို ဆန်တန်ချိန် တသန်းလောက် ပိုထွက်လိမ့်မယ်လို့ ခန့်မှန်းရတဲ့ နှစ်မျိုးမှာ ဗမာပြည်မှာ ဘယ်နည်းနှင့်မှ အစားအစာ ငတ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ မရှိဘူး။ အကယ်၍ တချို့နေရာတွေမှာ ဆန် မလုံလောက်ဘူးဆိုလျှင် ဒီဆန်ကို

တင်ချပြီးတော့ကာ ဝေငှတဲ့ စံနစ် ချွတ်ယွင်းတဲ့အတွက်ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ်ချင် ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီလို ချွတ်ယွင်းချက်တွေ ရှိတယ်ဆိုယင်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ အစိုးရကို ပြောချင်ကြတာဘဲ။ ကျွန်တော်တို့တတွေ ဒီကိစ္စတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြင်ဆင်ပေးဖို့ အဆင်သင့်ဘဲ။ သို့သော်လဲဘဲ ဒီလို ဆန်ငတ်တာ မရှိဘဲနဲ့ ဆန် လုတဲ့ ကိစ္စတွေ လုပ်တဲ့ နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရတာ ဘာတွေ တွေ့ရသလဲ ဆိုယင် အချို့အချောင်သမား ဆန်ပွဲစား၊ ဆန်ကုန်သည်၊ ဆန်သူဌေးတွေဟာ အချောင်လိုက်ပြီးတော့ ဒီဆန်တွေ ဝယ်နိုင်တဲ့ကိန်း ရောက်တယ်လို့ ကျွန်တော် ကြားသိရတယ်။ အဲဒီတော့ကာ အမှန်စင်စစ် ဒီလို ဆန်တွေကို လုခြင်း အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ အစိုးရမှာ ရှုံးမယ်၊ တိုင်းပြည်မှာလဲ ရှုံးမယ်ဆိုလို့ ရှိယင် အပြီးသတ်ကျတော့ တိုင်းပြည် ရှုံးတာဘဲ။ လူထု ရှုံးတာဘဲ။ ဘာပြုလို့လဲဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ အခုနေအခါမယ် တိုင်းပြည်မှာ ငွေ မရှိဘူး။ ငွေရှိမှ ဖြစ်မယ်။ ဒီ ငွေရှိအောင်ဆိုတာလဲဘဲ ကျွန်တော်တို့ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ဖို့ စက်ကိရိယာ တန်ဆာပလာတွေ၊ ပစ္စည်း အမျိုးမျိုးတွေ လိုတယ်။ ဒီ ပစ္စည်း အမျိုးမျိုးတွေ၊ စက်ကိရိယာ တန်ဆာပလာ အမျိုးမျိုးတွေ ကို ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ မရှိဘူး။ အဲဒီလို မရှိတော့ကာ အခြား နိုင်ငံတွေက ဝယ်ယူ သုံးစွဲရမယ်ဆိုယင် ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိတဲ့ ငွေမျိုးနှင့် ဝယ်လို့ မရဘူး။ အဲဒီလို သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံက ငွေနှင့် ဝယ်မှ ဒီ ကျွန်တော်တို့ လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို ရမယ်။ ဒီတော့ကာ အခု ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာ ဆိုယင် ဘယ် အစိုးရဘဲ တက်တက်၊ အဲဒီ နိုင်ငံခြားတွေက နေပြီး ငွေ ချေးရမှာဘဲ။ ဒီလို ငွေချေးတဲ့ ကိစ္စမှာလဲဘဲ ဒီလို ငွေမျိုးရအောင် နိုင်ငံခြားငွေ ရအောင် ဆိုယင် နိုင်ငံခြားနဲ့ ကုန် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ကိစ္စမှာ ကျွန်တော်တို့ပြည်က ထွက်ကုန်နဲ့ အခြား တိုင်းပြည်က သွင်းတဲ့ ဝင်ကုန်၊ အဲဒီလို ထွက်ကုန်နဲ့ ဝင်ကုန် ကုန်မျှတအောင် ကျွန်တော်တို့ စီစဉ် လုပ်ကိုင်နိုင်မှ ဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်က ထွက်သမျှ ထွက်ကုန်အနက်မှာ ဆန်ကိုသာလျှင် အများဆုံး တင်ပို့နိုင်မယ်။ စစ်မဖြစ်ခင်တုန်းကလဲ ဆန်ရောင်းလို့ ရတဲ့ငွေက ဗမာပြည်မှာ ဝင်ငွေအများဆုံး ဖြစ်တယ်။ အခု ဒီလို ဗမာပြည်ရဲ့ ဝင်ငွေကို အများဆုံး တိုးတက်အောင် လုပ်ပေးနိုင်မည့် ပစ္စည်းဟာ ဆန်ဖြစ်တယ်။ နောင်ကို ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ပြီးလို့ စက်ရုံကြီးတွေ၊ အလုပ်ရုံကြီးတွေ၊ ဒီပြင် ပစ္စည်းတွေ လုပ်ပြီးယင် အခြေကျသွားမှာဘဲ။ သို့သော်လဲ အရင် စစ်မဖြစ်ခင်ကနှင့် အခု အခြေအနေနှင့် နောက်ပြီးတော့ကာ နောက် နှစ်တော်တော်ကြာကြာ ဖြစ်မည့် အခြေအနေမှာ ဆိုယင် မြန်မာပြည်မှာ ဆန်စပါး ထွက်ကုန်ကို အားကိုး အားထားပြီး လုပ်ကြရမှာဘဲ။ ဒီ ဆန်စပါးကို အားကိုးပြီး လုပ်ကြရမည့် အခါမှာ ဒီ ဆန်စပါးတွေဟာ တိုင်းပြည်မှာလဲ မငတ်ဘဲနဲ့ အရမ်းမဲ့ အဖိတ်အစဉ်များပြီးတော့ကာ ဘာမှ အကျိုး မရှိအောင် လုပ်တဲ့ ကိစ္စဟာ မြန်မာပြည်သူပြည်သားတွေရဲ့ လည်စိကို ညှစ်တာက လွဲလို့ အခြား ဘာအဓိပ္ပာယ်မှ မရှိဘူး။ နယ်ချဲ့သမားကို တိုက်တာ အလျဉ်း မဟုတ်ဘူး။

အဲဒီတော့ အခုလို အချိန်အခါမျိုးမှာ ဒီလိုဟာမျိုးတွေဟာ မသင့်လျော်ပါဘူးဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ဖို့ လိုတယ်။ အခု အချိန်အခါမျိုးမှာ ဖခါဖခါလ ဟာ အစိုးရ အာဏာကို ယူထားတဲ့ အချိန်အခါ ဖြစ်တယ်။ ဖခါဖခါလ ဟာ နယ်ချဲ့သမားတွေကို တိုက်နေသလား။ မတိုက်နေဘူးလား။ ဒီ ဖခါဖခါလ အစိုးရလို တိုင်းပြည်ရဲ့ ကြည်ညိုမှုကို ရပြီး တိုင်းပြည်ရဲ့ အကျိုးကို ဆောင်ရွက်နေတဲ့ အစိုးရမျိုး မြန်မာပြည်မှာ မရှိဘူးလို့သာ မှတ်ထားကြစေချင်တယ်။ ဖခါဖခါလ အစိုးရဟာ ချွတ်ယွင်းချက်တွေ မရှိဘူးလို့လဲ ကျွန်တော် မဆိုလိုချင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် ပြောပြချင်တာက ဖခါဖခါလ အစိုးရလောက်မှ မလုပ်နိုင်ခဲ့တဲ့ အစိုးရအဖွဲ့တွေမှာ လုပ်လာခဲ့တဲ့ လူတွေက တော်လှန်ရေး လုပ်မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ယုံကြည်လို့လား။ ခုနက ပြောပြခဲ့တဲ့ ဆန် လှူခိုင်းတာ၊ အခွန် မပေးခိုင်းတာ အစရှိတဲ့ လုပ်ငန်းတွေဟာ ဖခါဖခါလ ကို တော်လှန်တာဘဲလား၊ နယ်ချဲ့သမားကို တော်လှန်တာလား၊ ဖခါဖခါလ ကို တော်လှန်တယ်ဆိုယင် ဖခါဖခါလ ကို တိုင်းပြည် လူထုက ထောက်ခံနေတယ်ဆိုတာ အခု ပြီးခဲ့တဲ့ ရွေးကောက်ပွဲမှာ ထင်ရှားခဲ့တဲ့ အတိုင်း ဖခါဖခါလ ကို တော်လှန်တဲ့ လူတွေဟာ တိုင်းပြည်နဲ့ လူထုကို တော်လှန်တာဘဲ။

ဒါကြောင့် အတိုက်အခံသမားတွေ၊ သတင်းစာတွေ၊ အစိုးရ အမှုထမ်းတွေ ဖခါဖခါလ အဖွဲ့တွေ၊ ပြည်သူ့ ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့တွေ၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အမတ်တွေ၊ လူငယ်တွေနဲ့ တိုင်းပြည် လူထုက ဖခါဖခါလ ကို ဘယ်လို ထောက်ခံပြီး၊ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ဝိုင်းဝန်း လုပ်ကြပါဆိုတာ အသီးသီး ဆိုင်ရာ သိသင့်တဲ့ အချက်တွေကို ကျွန်တော် ပြောပြခြင်းပါဘဲ။ ဒီ ဖခါဖခါလ အဖွဲ့ အစိုးရ အဖွဲ့မျိုး မြန်မာပြည်မှာ မပေါ်ဘူးသေးဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သိပ်ပြီး ငြင်းချက် ထုတ်နေစရာ အချက်တွေ မဟုတ်တဲ့အတိုင်း ကျွန်တော် တခု သတိပေးချင်တာက လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် တော်တော်ကြာတုန်းက ကွန်မြူနစ်တွေဟာ ကမ္ဘာကြီးတခုလုံးမှာ ဖက်ဆစ်စံနစ်ကို တော်လှန်ဖို့ ဆိုပြီးတော့၊ ဖက်ဆစ်စံနစ် ဆန့်ကျင်ရေး တပ်ဦးတွေကို ဆိုင်ရာနိုင်ငံ အသီးသီးတွေမှာ လုပ်ဖို့ စီစဉ်ကြတယ်။ ဒီအခါတုန်းက ဖွဲ့စည်းကြဖို့ လုပ်တဲ့အခါမှာ ကွန်မြူနစ်တွေရဲ့ ကမ္ဘာနိုင်ငံ ပေါင်းချုပ်ကြီးဆိုတာ ရှိသေးတယ်။ အဲဒီ ကမ္ဘာနိုင်ငံ ပေါင်းချုပ် ကွန်မြူနစ် အသင်းမှာ အထွေထွေ အတွင်းရေးမှူး ဖြစ်တဲ့ ကွန်မြူနစ် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီးတဦး ကိုယ်တိုင်က အမေရိကန်ပြည်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာစကားပြောခဲ့သလဲ။ ဘယ်လို ပြောခဲ့သလဲ ဆိုယင် အမေရိကန်မှာ ရူးစဘွဲ့က အဲဒီအချိန်အခါတုန်းက နယူးဒီ (New Deal) ခေါ်တဲ့ ဒီမိုကရေစီတွေနဲ့ သူတို့ တိုင်းပြည်ကို ထူထောင်တဲ့ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို သူတို့ တိုင်းပြည်ကို ထူထောင်တဲ့ အချိန်အခါမယ် ဒီလို ထူထောင်နိုင်အောင်လဲ အာဏာ အမြောက်အများ တိုင်းပြည်ကနေပြီး တောင်းထားကြတယ်။ အဲဒီဟာကို အပရိကလောက် အချို့ ကွန်မြူနစ်တွေက ယူဆကြပြီးတော့ ဒီရူးစဘွဲ့ကိုဘဲ

ဖက်ဆစ်သမားလို့ ကဲ့ရဲ့ကြတယ်။ အဲဒီလို ကဲ့ရဲ့သံကို ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင်က သိတဲ့အခါကျတော့ အမေရိကန်တိုင်းပြည်က ကွန်မြူနစ်တွေကို ဘယ်လို အပြစ်တင်သလဲဆိုယင် မင်းတို့ လုပ်တာတွေဟာ ဘာမှ အခြေအနေမရှိဘဲ အရမ်း လမ်းစဉ်တွေ လိုက်နေတာဘဲ။ အမှန်စင်စစ် ရူးစဘဲ့ဟာ အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှာ ပါလို့ မင်းတို့ သူ့ကို ဖက်ဆစ်လို့ ဆိုပေမဲ့ အစိုးရ အပြင်ဖက်မှာ နေတဲ့ လူတွေဟာ ရူးစဘဲ့ထက် အဆပေါင်းများစွာ ဆိုးနေတဲ့ အရင်းရှင်းကြီးတွေ ဆိုတာ မင်းတို့ သတိမူကြရမယ်ဆိုတာ ပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီ အတိုင်းဘဲ ဖါဆါပါလ အစိုးရ အပြင်ဖက်မှာရှိတဲ့ အတိုက်အခံသမားတွေကို ခင်ဗျားတို့ ကြည့်ပါ။ ဘယ်လို လူစားတွေ ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိပြီးတဲ့နောက် ဖါဆါပါလ အစိုးရကို တိုက်ခိုက်ခြင်းဟာ နယ်ချဲ့သမားကို တိုက်ခိုက်ခြင်း မဟုတ်ဘဲနဲ့ နယ်ချဲ့သမားကို အားပေးခြင်း ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သတိပြုဖို့ လိုတယ်။

အဲဒီတော့က ကျွန်တော် အတိုက်အခံသမားတွေကို ဘာပြောချင်သလဲ ဆိုယင် ကျုပ်တို့ ဖါဆါပါလ အစိုးရ အဖွဲ့ဟာ အရင်တုန်းက အစိုးရ အဖွဲ့ထဲမှာ လုပ်ခဲ့ဘူးတဲ့ နိုင်ငံရေးပါတီတွေလို မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ကျွန်တော် တိတိလင်းလင်း ပြောချင်တယ်။ အခြား နိုင်ငံရေး ပါတီတွေ အစိုးရ အဖွဲ့ထဲမှာ ရှိပြီး လုပ်နေကြတဲ့ အချိန်အခါတုန်းက ဆိုယင် မိမိတို့နဲ့ အတိုက်အခံ ဖြစ်တဲ့ နိုင်ငံရေး ပါတီတွေကို မှားမှားမှန်မှန် တရား တရား မတရား မတရား နှိပ်စက်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောဖို့ မလိုဘူး။ သို့သော်လဲ ကျွန်တော်တို့ ဖါဆါပါလ အစိုးရဟာ အခုထိ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်သူ့ကိုမှ နိုင်ငံရေး အတိုက်အခံသမားတွေကို နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းခြင်း မလုပ်ဘူး။ သို့သော်လဲ ဒီ စည်းကမ်းချက်တွေက လွန်လာပြီးတော့ ကိုးရီးကားရား တိုင်းပြည် အကျိုးမဲ့အောင် လုပ်ယင် ဒါ ကျွန်တော်တို့ ကြည့်မနေနိုင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့က အတိုက်အခံသမားတွေကို တရားသဖြင့် လွတ်လပ်စွာ ပြောဆို ရေးသားခွင့် ဆူပူခွင့် အဲဒီ အခွင့်အရေးတွေ ပေးတာကို အသားယူပြီး မတရား လုပ်ယင်တော့ ကျွန်တော်တို့ သေသေချာချာ ချရမှာဘဲဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောချင်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဖါဆါပါလ အစိုးရကို အသရေ ပျက်မှု ဖြစ်စေတဲ့ စကားမျိုးက လွဲလို့ရှိယင် ဟုတ်တာ၊ မဟုတ်တာ အပထားလို့ တရားဥပဒေ အတွင်းမှာ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ကို ဆဲချင်သလို ဆဲနိုင်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ကို ဝေဖန်ချင်သလို ဝေဖန်နိုင်တယ်။ မှန်မှန် မမှန်မှန်၊ သို့သော်လဲ တရားဥပဒေက လွန်မြောက်တဲ့ ကိစ္စမျိုးဆိုယင် သည်းခံပြီး မနေနိုင်ဘူး။ နောက်ပြီးတော့က ရထားတဲ့ အာဏာကို ခင်ဗျားတို့ လက်ထဲ ပြန်ရောက်အောင် ပရိယာယ်မျိုးတွေကို လုပ်ယင်တော့ ချရဦးမှာဘဲ ဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောချင်တယ်။ အဲဒီတော့ အတိုက်အခံသမားတွေကို ကျွန်တော် တိတိလင်းလင်း ပြောချင်တာက ညစ်ပတ်မယ်တော့ မကြံပါနဲ့၊ တရားသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ လက်က အာဏာကို လုနိုင်တဲ့ နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးကို တွေ့ပြီးတော့

လုနိုင်းယင်လု၊ ယူနိုင်းယင်ယူ၊ ကျွန်တော်တို့ အခွင့်အရေး ပေးမယ်။ သို့သော်လဲ ညစ်ပတ်မယ်ဆိုပြီးတော့ တိုင်းပြည်မှောက်မှားအောင် မတရားတာတွေကို ရှောက်ပြီး လုပ်နေမယ်။ လူတွေကို အရမ်းမဲ့ သပုပ်လေလွင့် အကြည်ညို ပျက်အောင် လုပ်မယ်ဆိုလို့ရှိယင်တော့ဖြင့် ကျွန်တော်တို့ သည်းခံပြီး မနေဘူးဆိုတာ တိတိလင်းလင်း ပြောချင်တယ်။ နောက်ပြီး သတင်းစာတွေကို ကျွန်တော် ပြောချင်တယ်။ သတင်းစာတွေဟာ ဒီအစိုးရလက်ထက်နဲ့ အရင်တုန်းက တခြားအစိုးရ လက်ထက်နဲ့ သေသေချာချာ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်စေချင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘယ်လို အစိုးရဆိုတာလဲ၊ ဘာမှ အထူး ပြောနေစရာ မလိုဘူး။ အဲဒီတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ကို ထောက်ခံ အားပေးနေတဲ့ သတင်းစာတွေလဲ အားပေးချင်ပေးကြ။ ဒီလိုမှ မဟုတ်လို့ ကျွန်တော်တို့ကို ဝေဖန်ပြီးတော့ အတိုက်အခံ လုပ်ချင်ကြတဲ့ သတင်းစာတွေဆိုယင်လဲ သဘောအတိုင်းဘဲ။ ဒီလိုမှ မလုပ်လို့ ကျွန်တော်တခါတုန်းက ပြောလို့ အင်မတန်ဘဲ မကျေမနပ် ဖြစ်တာလိုဘဲ “ဆိတ်လစီ” လုပ်ချင်ကြတဲ့ သတင်းစာတွေလဲ လုပ်ချင် လုပ်ကြပါ။ သို့ပေမဲ့ အကြည်ညို တဦးနဲ့တဦး ပျက်စေတဲ့ စကားမျိုး၊ တိုင်းပြည်ဆူပူအောင် လှုပ်ရှားအောင် လှုံ့ဆော်တဲ့စကားမျိုး၊ ဖက်ဆစ် အစီအမံလို လုံးဝ တခါတည်း လိမ်လည် လှည့်ဖျားပြီး ရေးသားတဲ့ အရေးအသားမျိုးဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ သည်းခံမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ တိတိလင်းလင်းဘဲ သတိပေးပါရစေ။

နောက်ပြီးတော့ အစိုးရ အမှုထမ်းတွေကိုလဲ ကျွန်တော် ပြောလိုတယ်။ အစိုးရ အမှုထမ်းတွေဟာ တိုင်းပြည်နှင့် လူထု အကျိုးကို ကျွန်တော်တို့ အစိုးရအဖွဲ့က ဆုံးဖြတ်တဲ့ အတိုင်း တသွေမတိမ်း လိုက်နာဆောင်ရွက်ပါ။ အခု အစိုးရဟာ အရင် အစိုးရနဲ့ မတူဘူးဆိုတာ တိတိလင်းလင်း ပြောလိုက်ချင်တယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ ခ၊စရာ မလိုဘူး။ ဖ၊ခ၊ပ၊လ ထဲက လူပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်ဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒီလူတွေကိုလဲ ကြောက်ဖို့ မလိုဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဖ၊ခ၊ပ၊လ အစိုးရက အရင် အစိုးရလို “ဖော်လံဖား” တဲ့ လူတွေကို ကျွန်တော်တို့ မလိုချင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဆိုင်ရာ ဝန်ကြီးတွေကို အသီးသီး ဖော်လံဖားတဲ့ စကားမျိုးတွေ၊ ဖော်လံဖားတဲ့ အလုပ်မျိုးတွေကို ကျွန်တော်တို့ မလိုချင်ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့ လုပ်ငန်းတွေ၊ ကျွန်တော်က ညွှန်ကြားတဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေ၊ ကျွန်တော်တို့က ပေးတဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေ၊ အမိန့်တွေကို တသွေမတိမ်း လိုက်နာပါ။ လုပ်ပါ။ ဒီလိုမှ မလုပ်ယင် ကျွန်တော်တို့က ဘယ်လောက်ကြီးတဲ့ လူကြီးဘဲ ဖြစ်ဖြစ် နှိပ်မှာဘဲ၊ ချမှာဘဲဆိုတာတော့ ထောင်မင်းကြီးကိစ္စမှာ အားလုံးဘဲ သိကြမှာဘဲ။ အဲဒီတော့ အစိုးရအမှုထမ်းတွေကို သေသေချာချာ တိတိလင်းလင်း ပြောချင်တာက ကိုယ့်တာဝန်

ကိုယ်ကျေပြန်အောင် လုပ်ပါ။ ဖဆပလ အစိုးရ တက်နေလို့ ဖဆပလ အဖွဲ့ထဲမှာ ပါနေတဲ့ ဖဆပလ ဝင် ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေကို အရမ်းမဲ့ ကြောက်ဖို့ မလိုပါဘူး။

နောက်ပြီးတော့ကား ဖဆပလ အဖွဲ့တွေ ပြည်သူ့ရဲဘော် အစရှိတဲ့ ဒီအဖွဲ့အစည်းတွေကိုလဲ ကျုပ် ပြောလိုတယ်။ အခုနေအခါမှာ ဖဆပလ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်တွေက အစိုးရ အဖွဲ့ထဲမှာ ရောက်နေလို့ ဖဆပလ အဖွဲ့တွေဟာ ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေဟာ ငါတို့လဲ အစိုးရဘဲလို့ အစိုးရအာဏာကို အစိုးရကိုယ်စား ယူပြီး ကိုယ်လုပ်ချင်ရာ မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သတိပြုစေချင်တယ်။ နောက်ပြီးတော့ကား ဖဆပလ အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေ အစိုးရအဖွဲ့ထဲ ရောက်နေလို့ ဖဆပလ အဖွဲ့တွေဟာ ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့တွေဟာ ဒီပြင်လူတွေထက်တော့ အခွင့်အရေး ပိုရမယ်ဆိုယင် ရနိုင်စရာ ရှိတယ်။ အဲဒီလို ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်တွေ အစိုးရ အဖွဲ့ထဲမှာ ရှိနေလို့ ဖဆပလ ဝင် မှန်တိုင်း ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့ဝင် မှန်တိုင်း မဟုတ် မတရားတာ လုပ်လို့ ရမယ်လို့တော့ မထင်နဲ့။ ဒီလို လုပ်မရဘူးဆိုတာ သိဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အခုနေအခါမှာ အချို့နေရာမျိုးမှာ ငါတို့ ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်တွေ အစိုးရ အဖွဲ့ထဲ ရောက်နေပြီဆိုပြီး မာန်တက်ပြီးတော့ကား လုပ်ချင်ရာ လုပ်နေကြတဲ့ ဖဆပလ အဖွဲ့တွေ ပြည်သူ့ ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့တွေ ရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ် သိရတယ်။ အဲဒီတော့ ခါတိုင်း အစိုးရတက်တုန်းက သူတို့ နောက်လိုက်တွေက တိုင်းပြည်အပေါ်မယ် ငါတို့ ခေါင်းဆောင်တွေ အစိုးရ အဖွဲ့ထဲ ရောက်နေပြီဆိုပြီး သူတို့ လုပ်သလို မလုပ်ဘဲ ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်တွေ အစိုးရအဖွဲ့ထဲ ရောက်နေတဲ့အချိန်အခါမှာ ဖဆပလ ကို သေသေချာချာ လေးစားသော အားဖြင့် ဖဆပလ ရဲ့ ဂုဏ်ကို လေးစားသော အားဖြင့် ဖဆပလ ရဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေကို လေးစားသော အားဖြင့် ဖဆပလ ရဲ့ ဝါဒကို ယုံကြည် လေးစားသော အားဖြင့် ဖဆပလ ဝင်တွေဟာ ပြည်သူ့ ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေဟာ အခွင့်အရေးကို မတရား မယူဘဲနှင့်၊ ထင်ရာ မလုပ်ကြဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အဲဒီလို ထင်ရာ လုပ်လို့ မတရားတာ လုပ်တယ်ဆိုယင်လဲ ဖဆပလ အဖွဲ့ဝင်ဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့ဝင်ဘဲ ဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့ ဖမ်းရ၊ ဆီးရ နှိပ်ကွပ်ရမှာဘဲ။

ဖဆပလ အဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ ပြည်သူ့ရဲဘော်တွေဟာ တခြားလူတွေနဲ့ အတူတူ ဆိုယင် အခွင့်အရေး ပိုရမယ်ဆိုတာ ဘာမှ ယုံမှားစရာ မရှိဘူး။ သို့သော်လဲ မထိုက်တန်ဘဲနဲ့ ရသင့်တဲ့ အခွင့်အရေးတွေကိုတော့ မရနိုင်ဘူးဆိုတာ သေသေချာချာ သိစေချင်တယ်။ နောက်ပြီးတော့ကား ဖဆပလ အဖွဲ့ဝင်တွေဟာ ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့တွေဟာ မိမိတို့ တာဝန်ကျရောက်တာတွေကို ဒီထက် လုပ်ပြီးတော့ကား တိုင်းသူပြည်သား လူထုရဲ့ အားကိုးအားထားကို ဒီထက် ပိုရှိအောင် လုပ်ဖို့ လိုတယ်။ ဒီ အခုလို ဖဆပလ ခေါင်းဆောင်တွေ အစိုးရ အဖွဲ့ထဲ ရောက်နေတဲ့ အချိန်အခါမှာ

ဖခင်ပုဂံလ အဖွဲ့က လူတွေနဲ့ ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့တွေဟာ ဗမာပြည်ကြီးကို ဘယ်လောက် ချစ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပြဖို့ လိုတယ်။ ဒီလို အခါမျိုး ပြမှလဲ တိုင်းပြည်က ရှေ့ဆက်လက်ပြီး ထောက်ခံမှာဘဲ။ အဲဒီတော့က အခု ဖခင်ပုဂံလ အဖွဲ့တွေဟာ စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်း အခြေအနေမှာဆိုယင် သိပ် ဟန်မကျသေးဘူး။ နောက်ပြီးတော့ ငွေ ကောက်ခံတဲ့ ကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စာရင်းတွေ အတော် ရှုပ်နေတယ်လို့ ကြားသိရတယ်။ အဲဒီ ကိစ္စတွေကို ဖခင်ပုဂံလ ဗဟို ဌာနချုပ်က စစ်ဆေးပြီးတော့ အပြစ်ရှိတာ တွေတဲ့လူ မှန်သမျှ၊ အဖွဲ့မှန်သမျှ အရေးယူရမှာဘဲ။ နောက်ပြီးတော့က စည်းကမ်း သေဝပ်မှု ကောင်းကောင်း ရှိဖို့ လိုတယ်။ ဒီ စည်းကမ်း သေဝပ်မှု မရှိတဲ့ အဖွဲ့အစည်းတွေဟာ ဘာဘဲ လုပ်ချင်လုပ်ချင် ထိထိရောက်ရောက် မလုပ်နိုင်ဘူးဆိုတာ အထူး ပြောစရာ မလိုဘူး။ အဲဒီတော့ ပြီးခဲ့တဲ့ ရွေးကောက်ပွဲမှာ အချို့နယ်တွေမှာ အချို့အဖွဲ့အစည်းတွေဟာ ကိုးယိုးကားယား အတော် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အချို့ ဖခင်ပုဂံလ အဖွဲ့ဝင်တွေဟာလဲ ကိုးယိုးကားယား ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလို ကိစ္စတွေကို အားလုံး ဆက်လက်ပြီးတော့ စုံစမ်းစစ်ဆေးပြီးတော့ အရေးယူသင့်တာကို ယူရမှာဘဲ။

နောက်ပြီး ဖခင်ပုဂံလ အဖွဲ့နှင့် ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့တွေက အခုနေအခါမှာ တိုင်းသူပြည်သား လူထုကို အစိုးရက ဘာတွေ လုပ်နေတယ်ဆိုတာ ဝါဒ ဖြန့်ပေးဖို့ လိုတယ်။ နားရည်ဝအောင် လုပ်ပေးဖို့ လိုတယ်။ နောက်ပြီးတော့ တိုင်းပြည်မှာ ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်နေတယ် ဆိုတာ အစိုးရကို သိအောင် အကြောင်းကြားဖို့ လိုတယ်။ နောက်ပြီးတော့က တိုင်းသူပြည်သားတွေရဲ့ နှစ်နာချက်တွေ ရှိယင် အဲဒီ နှစ်နာချက်တွေကို မြန်မြန် ဖြေရှင်းနိုင်အောင် ကြိုးစားပေးရမယ်။ သူတို့ရဲ့ နှစ်နာချက်တွေကို အစိုးရက မြန်မြန် ပြီးမြောက်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ နောက်ပြီးတော့လဲ အစိုးရအဖွဲ့ကနေပြီး တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းထက် စီစဉ်ရေး လုပ်ငန်းတွေ၊ အဲဒီလို လုပ်ငန်းတွေမှာ ဆိုယင်လဲ တိုင်းပြည်ရဲ့ အကူအညီ ရအောင် ရှေ့ဆောင်ခေါင်းရွက် အလုပ် လုပ်ဖို့ လိုတယ်။ နောက်ပြီးတော့က အစိုးရက လုပ်တဲ့ ကိစ္စတွေမှာ တိုင်းသူပြည်သားတွေ အကျိုးအတွက် လုပ်ထားတဲ့ လုပ်ငန်းတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီ လုပ်ငန်းတွေအရ တိုင်းသူပြည်သားတွေ အကျိုး ခံစားနိုင်တယ်။ ဒီ ခံစားနိုင်တဲ့ အတိုင်း အကျိုး ခံစားရအောင် ဖခင်ပုဂံလ အဖွဲ့တွေနဲ့ ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့တွေက စီမံဆောင်ရွက်ဖို့ လိုတယ်။

နောက်ပြီးတော့ ဖခင်ပုဂံလ က တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အမတ်တွေကို ကျွန်တော် စကားပြောချင်တယ်။ ဖခင်ပုဂံလ က တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အမတ်တွေဟာ ယခု ရွေးကောက်ပွဲမှာ အရွေးခံရတာ မိမိတို့ တော်လို့ မဟုတ်ဘဲ၊ အစွမ်းကြောင့် မဟုတ်ဘဲ “နားတောင်းရောင်ကြောင့် ပါးပြောင်” ဆိုတာလို ဖခင်ပုဂံလ ရဲ့ တန်ခိုးကြောင့် ရကြတယ်ဆိုတာ အမြဲ

သတိရကြပါ။ အဲဒီလို အရွေးခံရတဲ့ နေရာမှာလဲ ကျွန်တော်တို့ ဖါဆါပလ အဖွဲ့ စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းက ကောင်းလွန်လွန်းလို့ ကျွန်တော်တို့ ရတာ မဟုတ်ဘူး။ တိုင်းပြည်လူထုက မဲပေးလို့ ရတာဘဲ။ အမှန်စစ်စစ် ကျုပ် ဗမာပြည် တပြည်လုံး လိုက်ကြည့်တဲ့အခါမှာ ဖါဆါပလ ရဲ့ စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းတွေဟာ အတော်ဘဲ ရော့ရဲရဲ ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒီလို တွေ့ရတဲ့အခါ အကယ်၍သာ တကယ့် အတိုက်အခံ အကျိတ်အနယ် အရွေးခံရမယ် ဆိုယင်၊ ယခုရတဲ့ အမတ်ဦးရေဟာ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ အကယ်၍သာ စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းဟာ ဒီထက် ပိုပြီး ကောင်းမယ်ဆိုယင် အမတ် ၁၈၂ နေရာစလုံးကိုတောင်မှ ကျွန်တော်တို့ ရနိုင်တယ်။ ဘယ်နေရာမှာ မဆို ဖါဆါပလ ကို လူထုက မထောက်ခံတဲ့ နေရာ မရှိဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် အတိအလင်း ပြောရဲတယ်။ အဲဒီတော့က အခုနေအခါမှာ ငါတို့ ဖါဆါပလ အမတ်ဦးရေ အများဆုံး ရတယ် ဆိုပြီးတော့ ဖါဆါပလ အမတ်တွေဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဖါဆါပလ အဖွဲ့တွေဘဲ ဖြစ်ဖြစ် သွေးနုထင် မရောက်ဘဲ ငါတို့တော်လှို ရတာ မဟုတ်ဘူး။ တိုင်းပြည်က အားပေးလို့ ရတာဆိုတာ သိဖို့လိုတယ်။

အဲဒီတော့က ဖါဆါပလ အမတ်တွေကို တိုင်းပြည်ကနေပြီးတော့ ဖါဆါပလ ကို ကြည်ညိုလို့ ရွေးကောက် တင်မြှောက်လိုက်တာကို အခု တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အစည်းအဝေး ရောက်တဲ့အခါမယ် အစည်းအဝေးတိုင်းကို လုံလောက်တဲ့ အကြောင်း မရှိလို့ ရှိယင် မတက်ဘဲ မနေဖို့ကို ကျုပ်တို့ စည်းကမ်း သတ်မှတ်ရလိမ့်မယ်။ နောက်ပြီးတော့က လုပ်စရာ တာဝန်တွေကိုလဲ ကျေပြန်အောင်လဲ လုပ်ရမယ်။ ကျုပ်တို့ရဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်တွေကိုလဲ ကျေပြန်အောင် စည်းကမ်း ချရလိမ့်မယ်။ ဖါဆါပလ အမတ်တွေ ဖြစ်လာလို့ အရင်တုန်းက အခြားပါတီတွေမှာ ဖြစ်လာတဲ့ အမတ်တွေလို ကိုယ်ထင်ရာ ကိုယ်နေ၊ ကိုယ်လုပ်ချင်ရာ ကိုယ်လုပ် မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အထူးသဖြင့် နယ်က အမတ်တွေဟာ ရန်ကုန် ရောက်တဲ့အခါ ပေါက်လွတ်ပဲစား ဖြစ်တဲ့ အခါမျိုး ကျုပ်တို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့် မပြုနိုင်ဘူးဆိုတာ ပြောချင်တယ်။ နောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်ဟာ ဒီမိုကရေစီ စံနစ်အရ ဗမာပြည်ကို ပြန်လည် ထူထောင်ချင်တယ်ဆိုယင် ဒီမိုကရေစီ စံနစ် ထူထောင်မှု လုပ်ငန်းတွေကို ကောင်းကောင်း နားလည်အောင် လုပ်ရမယ်။ အခု ဗမာပြည်မှာ အမတ်တွေကို ရွေးကောက်ပွဲက တင်မြှောက်လိုက်တယ် ဆိုယင်ဘဲ အဲဒီ ရွေးကောက် တင်မြှောက်လိုက်တဲ့ အမတ်တွေဟာ နောက် ကိုယ့်ဆိုင်ရာ နယ်တွေ နယ်တွေနဲ့ အဆက်ပြတ်ပြီးတော့ ဘယ်တော့မှ ပြန်မသွားဘူး။ ရွေးကောက်ပွဲ အချိန်ကျတော့မှ ပြန်သွားတော့တာဘဲ။

အခု ကျုပ်တို့ ဖါဆါပလ အဖွဲ့က အမတ်တွေဟာ ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးပေမဲ့ ရွေးကောက်ပွဲ နောက် ဝင်တာ မဝင်တာ အပထားပြီး ကိုယ့်ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ နယ်တွေကို အဆက်မပြတ် သွားနိုင်သမျှ

သွားပြီးတော့ကာ ကိုယ့်နယ်နဲ့ ဆိုင်ရာ သိသင့်တဲ့ ကိစ္စတွေ၊ သိသင့်တဲ့ အချက်တွေ အစိုးရကိုလဲ အကြောင်းကြားရမယ်။ တိုင်းသူပြည်သားတွေကိုလဲ နားလည်အောင် ရှင်းပြရမယ်။

အင်္ဂလန်ပြည်မှာ ဆိုလိုရီယင် ပါလီမန် အမတ်ဖြစ်တဲ့ လူတွေဟာ အမတ် မဖြစ်ခင်လဲ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ နယ်တွေနဲ့ အဆက် ရှိတယ်။ အမတ် ဖြစ်တဲ့အခါမှာလဲ ခဏ ခဏ ကိုယ့်နယ်အကြောင်း ကိုယ် စုံစမ်း စစ်ဆေးပြီးတော့ လုပ်သင့်တဲ့ ကိစ္စကို အမြဲ လုပ်ကိုင်ပေးတယ်။ အဲဒီတော့ကာ အဲဒီလို လုပ်နိုင်မှ ဗမာပြည်မှာ ဒီမိုကရေစီ စံနစ် ထူထောင်လို့ ပြီးမှာဘဲ။ ရွေးကောက်ပွဲမှာ အမတ် အရွေးခံရပြီးလို့ အမတ်ဖြစ်တဲ့အခါ အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ နောက်တခါ နယ် ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ပြန်မကြည့်ဘဲ ၊ အရေးမစိုက်ဘဲ နေတဲ့ အလေ့အကျင့်မျိုးကို ရှေးကလို အလေ့အကျင့်မျိုးကို ဖျောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ နည်းသစ် နမူနာသစ်ကို တိုင်းပြည်ကို ပြဖို့ လိုတယ်။ အဲဒါ အခုကတည်းက ပြဖို့ လိုတယ်။

နောက်ပြီးတော့ကာ တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့ လူငယ်စုကို ကျွန်တော် စကား ပြောပြလိုတယ်။ ဒီ လူငယ်စုတွေဟာ တော်လှန်ရေး စကားတွေ တော်တော်များများ ပြောပြီး နေကြတယ်။ တော်လှန်ရေး ဆိုတာ ဘယ်ဟာကို တော်လှန်ရေးဆိုတာ သေသေချာချာ လေ့လာဖို့ လိုတယ်။ အခုလို အခါမျိုးမှာ ဗမာပြည်လို တိုင်းပြည်မျိုးမှာမို့လို့ လူငယ်တွေဟာ တော်တော် တိုးတက်နေနိုင်တာဘဲ။ အိန္ဒိယမှာ ဆိုယင် လူငယ်တွေဟာ ဒီလိုအခြေအနေမျိုး ရောက်ဖို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ လူကြီးတွေက လူငယ်တွေထက် အရည်အချင်း အတော်အတန် ရှိနေတော့ တိုးမပေါက်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ ရှိတယ်။ အခု လူငယ်တွေ မြန်မာပြည်ရဲ့ နိုင်ငံရေးမှာ ထိပ်သီးထိပ်တန်း ရောက်နေတယ် ဆိုတာ၊ လူငယ်တွေ သိပ်တော်လို့ မဟုတ်ဘဲ လူကြီးတွေ သိပ်ညံ့လို့ ဆိုတာကို သိဖို့ လိုတယ်။

အဲဒီတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ်အထင်ကြီးဖို့ မလိုဘူး။ အခုနေ အခါမျိုးမှာ ကျုပ်တို့ နားမလည်တဲ့ ကိစ္စတွေ အများကြီး ရှိနေတယ်။ အဲဒီတော့ နားမလည်တာတွေကို နားလည်အောင် လုပ်ပါ။ တတ်ယောင်ကားနဲ့ တော်လှန်ရေး စကားတွေချည်း တွင်တွင်သုံးပြီး နောက်ဆုံး တော်လှန်ရေးလဲ ဘာမှ မဖြစ်ဘူး။ ဒီတော့ ဒါမျိုးကို ရှောင်ဖို့ လိုတယ်။ ဒီတော့ကာ အခု တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးနဲ့ လွတ်လပ်ရေးတွေကို လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေမှာ စကား သိပ်များများ မပြောဘဲနဲ့ အလုပ် တွင်တွင်ကျယ်ကျယ် လုပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားဖို့ လိုတယ်။

ဗမာပြည်မှာ ဆိုယင် လူငယ်တွေဟာ တယောက်ထဲ အပြေးပြိုင်နေရတဲ့လူတွေလို ပြိုင်ဖက်မရှိဘဲ အပြေးပြိုင်နေရတာဘဲ။ အဲသည်လို ပြိုင်ဖက်မရှိဘဲ အပြေးပြိုင်နေရတဲ့ အထဲက ပန်းတိုင်ကို

မရောက်လို့ ရှိယင် ငါတို့တတွေကို ရန်သူက ထ ခြေထိုးလို့ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ငါတို့ ရှော်လို့ ဆိုတာ သိရမယ်။ နောက်ပြီးတော့ကာ အခု ဒီဗမာပြည်မှာ ဖြစ်နေတဲ့အခြေအနေမျိုးမယ် နယ်ချဲ့သမားတွေ ပရိယာယ်ကို သတိပြုဖို့ လိုတယ်။ နယ်ချဲ့သမားတွေဟာ လူငယ်တွေကို သွေးခွဲပြီး အမျိုးမျိုး လှုံ့ဆော်မယ်။ အမျိုးမျိုး သူတို့ရဲ့ သူသျှို၊ ဒလံတွေကို ထည့်ပေးမယ်။ အမျိုးမျိုး တခါထဲ မဟုတ်တဲ့ သတင်းတွေ လွှင့်မယ်။ အဲဒီလို ကိစ္စတွေဟာ ရမည်းသင်းနယ်မှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကြားသိရတယ်။ ရမည်းသင်းနယ်မှာ အစ မူလတုန်းက လူငယ် အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်တဲ့ လုပ်ငန်းကို ပုလိပ်က စပြီး ဆွပေးတယ်လို့ ကြားရတယ်။ ပုလိပ်ဆိုပေမယ်လို့ နယ်ချဲ့သမားရဲ့ ပုလိပ်၊ နယ်ချဲ့သမားက မြောက်ပေးတဲ့ ပုလိပ်၊ အဲဒီလို မြောက်ပေးလို့၊ ဆွပေးလို့ ဖြစ်တယ်လို့ ကြားခဲ့ရတယ်။ နောက်ကိုလဲ သတိပြုရဦးမယ်။ နယ်ချဲ့သမားရဲ့ သူသျှို၊ ဒလံတွေဟာ ကျုပ်တို့အထဲမှာ အမြောက်အများ ရှိဦးမှာဘဲ ဆိုတာ ကျုပ်တို့ သတိပြုဖို့ လိုတယ်။ အဲဒီတော့ကာ ဒီကိစ္စတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆင်ဆင်ခြင်ခြင် လုပ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ လူငယ်တွေဟာ ခုနေအခါမှာ ခုနကပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း တယောက်တည်း အပြေးပြိုင်ရတဲ့ လူတွေလို အပြေးပြိုင်နေရတဲ့အခါမယ် ကျွန်တော် အခု ပြောပြရခြင်းဘဲ။

ကျွန်တော် တာတွေကို ပြောနေရတာကလဲဘဲ ရှေ့ကို ဗမာပြည်ရဲ့ အရေးကို လိုလားလို့ ပြောနေရခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အဖို့မှာဆိုရင်၊ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့ တနေ့မှာ ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးက ထွက်ချင် ထွက်မှာဘဲ။ ထွက်ဖို့လည်း စိတ်ကူးနေတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် အတိအလင်း ပြောချင်တာက ဗမာပြည်က လူငယ်တွေဟာ အရမ်းမဲ့ အထင်ကြီးပြီးတော့ကာ ကိုယ့်တာဝန်တွေကို မလုပ်ဘဲနဲ့၊ စကားများ မနေဘဲနဲ့ မိမိတို့ နောင်ရေးကို မြှော်တွေးပြီး၊ ဗမာပြည်ရဲ့ အကျိုးကို တကယ် လိုလားတယ်ဆိုရင်၊ လူငယ်တွေဟာ တော်လှန်ရေး စကားတွေပြောတာ လျော့ပြီးတော့ကာ တော်လှန်ရေးရဲ့ တကယ့်အလုပ်ကို လုပ်ကြစမ်းပါ ဆိုတာ ပြောခဲ့ချင်တယ်။

နောက် တိုင်းသူပြည်သား လူထုကို အစီရင် ခံချင်တယ်။ တိုင်းသူပြည်သား လူထုကို ကျွန်တော် ပြောပြချင်တဲ့ အချက်က လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဟာ မပြီးသေးဘူး။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးပေမဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းဟာ မပြီးသေးဘူး။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးဆုံးခြင်းဟာ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်း ပြီးတာ မဟုတ်သေးဘူး။ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးလုပ်ငန်း အစသာ ဖြစ်သေးတယ်။ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး အခြေခံ အစမျှသာ ဖြစ်နေသေးတော့ကာ ဗမာပြည်မှာ ရှိတဲ့ တိုင်းသူပြည်သားတွေဟာ ဆက်လက်ပြီး တောင့်ထားကြဖို့ လိုတယ်။ တိုင်းပြည် လူထုဟာ မိမိတို့ လူထုရဲ့ ညီညွတ်ရေးကို မပျက်ပြားအောင် ဆောင်ရွက်ပြီး ဆက်လက် တောင့်ထားဖို့ လိုတယ်။

တိုင်းပြည် လူထုဟာ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်းနဲ့ အမြဲ ညီညွတ်အောင် ကြိုးစားဖို့ လိုတယ်။ တိုင်းရင်းသား လူထုဟာ ဒီလို လူထုညီညွတ်မှုနဲ့ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း ညီညွတ်ဖို့ လိုတယ်။ ဖခင်၊ ပါလ က ညွှန်ကြားတဲ့ အချက်တွေကို လိုက်နာပြီး မမှိတ်မသုန် ယုံယုံကြည်ကြည် လိုက်နာဖို့ လိုတယ်။ တိုင်းသူပြည်သားရဲ့ အင်အားကို ကြီးမားအောင် ဆောင်ရွက်ဖို့ လိုတယ်။ အဲဒီတော့ကာ ဒီတိုင်းသူ ပြည်သား လူထုကို သေသေချာချာ ကျွန်တော် ပြောချင်တာက ကျွန်တော်ဟာ အရည်အချင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ချွတ်ယွင်းချက် ရှိမယ်။ သို့သော်လဲဘဲ တိုင်းပြည်ကို ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ လူထုမှာ ကျွန်တော်ဟာ ယှဉ်ပြိုင်ရဲပါတယ်။ တိုင်းပြည် ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ နေရာမှာ ကျွန်တော့်ထက် ပိုပြီး ချစ်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ကာ ကျွန်တော်ဟာ ဘယ်နည်းနှင့်မှ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးအတွက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သစ္စာ မဖောက်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အမြဲ ယုံကြည်ပြီးတော့ကာ ဖခင်၊ ပါလ နောက်မှာ နေပြီးတော့ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး၊ ဗမာပြည်ရဲ့ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကို လုပ်နိုင်အောင်၊ ခင်ဗျားတို့ အင်အားရှိအောင် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ညီညွတ်ရေးကို အမြဲဆောက်တည်ပြီး အမြဲ စောင့်ထိန်းကြပါဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောလိုတယ်။

ပြီးတော့လဲ ဖခင်၊ ပါလ က အခုကောက်ခံနေတဲ့ လွတ်လပ်ရေး ရံပုံငွေကိုလည်း ဆက်လက် ထည့်ကြဖို့ ကျွန်တော် မေတ္တာ ရပ်ခံပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ကာ အခွန်ပေးနိုင်တဲ့လူတွေ၊ သီးစားခ ပေးနိုင်တဲ့လူတွေ၊ အမတ်ကြေး ပေးနိုင်တဲ့ လူတွေလဲ ပေးကြပါလို့ ကျွန်တော် မေတ္တာ ရပ်ခံချင်ပါတယ်။ တကယ် မပေးနိုင်လို့ရှိရင် လာပြောပါ။ သို့သော်လဲ ပေးနိုင်လျက်သားနဲ့ ကိုယ့်လူဖြစ်နေလို့ ဆိုပြီး အခွင့်အရေး ယူပြီး လာပြီး မပြောပါနဲ့။ နောက်ပြီးတော့ကာ အခု ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေ၊ တိုင်းပြည် ကာကွယ်ရေး လုပ်ငန်းတွေ အများကြီး လုပ်ရလိမ့်မယ်။ ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေ ကာကွယ်ရေး လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်တဲ့ အခါမှာ တိုင်းသူပြည်သား လူထုနဲ့ ချီပြီးတော့ လုပ်ငန်းကို လုပ်မှ အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ အဲဒီ အတွက်ကြောင့် ဒီ ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်း၊ ကာကွယ်ရေး လုပ်ငန်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အစိုးရကနေပြီးတော့ တိုင်းပြည်ကို ကြေညာတဲ့အခါမှာ လိုတဲ့ အကူအညီကို ပေးဖို့ ခင်ဗျားတို့မှာ အဆင်သင့် ရှိရမယ်။ အခု ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေမှာ ဥပမာ ဆိုယင် “ပီ၊ ဒဗလျူ၊ ဒီ” က လမ်းတွေ ပျက်လို့ ပြင်နေတာကို ကြည့်နေရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ ခင်ဗျားတို့ပါ ဝင်ပြီး လုပ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ အဲဒီလို လုပ်မှ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်း ပိုမို တွင်ကျယ်ပြီး ခရီးရောက်မယ်။ အဲဒီတော့ နိဂုံးချုပ် ကျွန်တော် ပြောချင်တာက အခု ဖြစ်နေတဲ့ ဗမာပြည်ရဲ့ အလားအလာနဲ့ ဗမာပြည်ဟာ တနှစ်အတွင်း လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်တဲ့ အခြေအနေ ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နိုင်ယင် ရမယ်။ မလုပ်နိုင်ယင် မရဘူး။ အဲဒီလို ရအောင်လုပ်တဲ့ နေရာမှာလဲ ကျွန်တော်တို့ဟာ အမြော်အမြင်

ကြီးကြီးနဲ့ အလုပ် လုပ်ရမယ်။ အမြော်အမြင်ကြီးကြီးနဲ့ လုပ်တဲ့ နေရာမှာလဲ လွတ်လပ်တဲ့ အင်္ဂလိပ်တွေနှင့် လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာတွေဟာ မိတ်ဆွေ ရင်းချာ ဖြစ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုယင် အခု ဖြစ်နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးမှာ ဘယ်နိုင်ငံဘဲဖြစ်ဖြစ် လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အခါမယ် မဟာမိတ် မရှိဘဲ ကျွန်တော်တို့ ဘာမှ မလုပ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်နိုင်ငံတွေကို မဟာမိတ်အဖြစ်နဲ့ သဘောထားရမလဲဆိုတာ အခု လွတ်လပ်ရေး ရဖို့ စီစဉ်နေတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားထားဖို့ လိုတယ်။ ဒီလို စဉ်းစားတဲ့အခါမယ် ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်နဲ့ နီးစပ်တဲ့ အရှေ့အာရှတောင်ပိုင်းနယ်တွေ ဖြစ်တဲ့ အင်ဒိုနေးရှား၊ ယိုးဒယား၊ မလေးယား၊ အင်ဒိုချိုင်းနား ဒီတိုင်းပြည်တွေကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ညီရင်းအစ်ကိုလို သဘောထားရမယ်။ သွေးချင်းသားချင်းလို သဘောထားရမယ်။ ကျွန်တော်တို့ သဘောအရဆိုယင် နောက်ဆုံးတနေ့ အခုချက်ချင်း မဖြစ်ပေမဲ့ ဒီနိုင်ငံတွေ အားလုံးဟာ တပေါင်းတည်း ဖြစ်အောင် ကြိုးစားရမယ်။ နောက်ပြီးတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ လက်ငင်း ကြည့်မယ်ဆိုလို့ရှိယင် အင်္ဂလိပ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ မကင်းနိုင်သေးဘူး။ အင်္ဂလိပ်ရဲ့ အကူအညီကို ကျွန်တော်တို့ ယူချင်ယူ၊ အမေရိကန်ဆီက အကူအညီကို ယူချင်ယူ၊ ဒီတနည်းနည်းဘဲ ရှိတယ်။ တရုပ်ပြည်မှာဆိုတာတော့ သူတို့အချင်းချင်း ပြည်တွင်းစစ် ဖြစ်နေတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဒီလို အကူအညီမျိုး မရဘူး။ အဲဒီ နိုင်ငံ သုံးနိုင်ငံအနက်က ဘယ်နိုင်ငံဟာ ကောင်းတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားကြည့်ဖို့ လိုတယ်။ အဲဒီတော့ကာ ကျွန်နဲ့ သခင် ဖြစ်နေတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ အင်္ဂလိပ်ကို မလိုလားဘူး။ သို့သော်လဲ သခင် သခင်ချင်း ဖြစ်တဲ့အခါမှာ ဆိုယင်တော့ အင်္ဂလိပ်နှင့် မိတ်ဆွေ ဖြစ်ဖို့ လိုတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။ အဲဒီတော့ကာ ဒီကိစ္စတွေကို အခုကတည်းက စဉ်းစားထားပြီးတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ကို မြန်မာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို တနှစ်အတွင်း ရအောင် တိုင်းပြည်ကရော၊ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ ကရော၊ ပြည်သူ့ရဲဘော် တပ်ဖွဲ့တွေကရော၊ အစိုးရ အမှုထမ်းတွေကရော အားလုံး ဝိုင်းဝန်း ကူညီပြီး လုပ်မှ ကျွန်တော်တို့ လိုရင်းကို ရောက်မယ်ဆိုတာကို ကျွန်တော် ပြောချင်ပါတယ်။ ။

နှစ်သစ်ကူးမိန့်ခွန်း

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၇ ရက်နေ့၊ မြန်မာနှစ်သစ်ကူး မိန့်ခွန်းကို ဧပြီ ၁၈ ရက်နေ့တွင် မြန်မာ့အသံမှ ကောက်နှုတ်၍ ထပ်မံ အသံလွှင့်ချက်။

ယခု ဆန်းလာတဲ့ နှစ်သစ်ဟာ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်သစ် ဖန်တီးမယ်လို့ ယုံကြည် ယူဆတယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ချောချောမောမော ပြီးသွားပြီ။ ပြီးခဲ့တဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် တိုင်းပြည်က ဖခင်ပုဂံလ အဖွဲ့ချုပ်ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ထောက်ခံ အားပေးတာ အထင်အရှား တွေ့ရတယ်။ တတိုင်းတပြည်လုံး အရွေးခံရတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွတ်တော် အမတ်စာရင်း အတိအကျ မသိရသေးပေမဲ့ အမတ်ဦးရေမှာ ဖခင်ပုဂံလ အဖွဲ့ချုပ်မှ အများဆုံး ရတယ်ဆိုတာ အားလုံး အသိဘဲ ဖြစ်တယ်။

တိုင်းပြည် လူထုနှင့် ဖဆပလ

အမှန်စင်စစ် ယခု ရွေးကောက်ပွဲမှာ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်၏ စည်းရုံးရေး လုပ်ငန်းတွေဟာ ကောင်းသင့်သလောက် မကောင်းသေးဘူး။ ချွတ်ယွင်းချက်များ ရှိတယ်။ ဒီထက် စည်းရုံးမှု အတော်အတန် ကောင်းကောင်း လုပ်နိုင်လျှင် အမတ်စာရင်း ၂၁၀ စလုံး ရနိုင်တယ်။ တိုင်းပြည်လူထုက ဖဆပလ ကို ထောက်ခံနေတာဟာ ယခုလို ဘယ်အချိန်အခါတုန်းကမှ မရှိခဲ့ဘူး။

တနှစ်အတွင်း လိုချင်လို့

ဒီလို တိုင်းပြည်က ဖဆပလ ကို ဝိုင်းဝန်း ကူညီ မဲပေးတာဟာ ပုဂ္ဂိုလ်သဘောအနေနှင့် မဟုတ်ဘဲ အဖွဲ့သဘောအနေနှင့် ပေးခြင်းကို ထူးထူးခြားခြား တွေ့ရတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုလျှင် အချို့ ဖဆပလ အမတ်လောင်းများတွင် ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်က မထောက်ခံဘဲ အရွေးခံယင် ဘယ်နည်းနှင့်မှ မရဘူးဆိုတာ တိုင်းပြည်က အသိဘဲ။ ရွေးကောက်ပွဲကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ဗမာပြည် နိုင်ငံရေး အဆင့်အတန်းဟာ တိုးတက်မှု ထင်ထင်လင်းလင်း ရှိလာတယ်။ တိုင်းပြည် လူထုက ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကို ထောက်ခံတယ်။ ဘယ်လို သဘောလဲလို့ စိစစ်လိုက်လျှင် ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး တနှစ်အတွင်း လိုချင်လို့ဘဲ။

ခြေလှမ်း မှန်မှန်သွားမယ်

ဖဆပလမှ သတ်မှတ်ချက် လမ်းစဉ်အတိုင်း လူထုက ထောက်ခံတဲ့ သဘောဘဲ။ တိုင်းပြည်က ဖဆပလ စည်းကမ်းကို ယုံကြည်လိုက်မှာတဲ့ သဘောဘဲ။ အဲဒါကို စဉ်းစားလိုက်လျှင် ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ တိုင်းပြည်ကို သစ္စာ မဖောက်ဘူး။ အရမ်း မလုပ်ဘူး။ အမှန်ချည်းတော့လဲ မဟုတ်ဘူး။ အမှားတော့ နည်းနည်း ရှိမယ်။ သို့သော် ခြေလှမ်းမှန်မှန်နှင့် လုပ်ကိုင် သွားမယ်။ ဘယ်သူ ချောက်လို့မှလည်း မကြောက်ဘူး။ ဘယ်သူ မြှောက်လို့မှလဲ မမြောက်ဘူး။ ဘယ်သူ ချော့လို့မှလဲ မပျော့ဘူး။ အရင်ပါတီဟောင်း သဘောမျိုးတွေ မလိုက်ဘူး။ ကွန်မြူနစ်ပါတီ အနီ အဖြူ အချောင်သမားတွေလို ဂမူးရှူးထိုးလဲ မလုပ်ဘူး။

ဒါတွေ လုပ်ကိုင်သွားမယ်

ဖဆပလ လမ်းစဉ် မှန်ကြောင်း၊ ဖဆပလကို တိုင်းပြည်က ထောက်ခံသည့်အတိုင်း ကျုပ်တို့ ဖဆပလကလဲ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေးကို တနှစ်အတွင်း ရအောင်လုပ်မယ်။ ဒီအတောအတွင်းမှာ ဗမာပြည် လက်ငင်းပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်မယ်။ နောင် ထူထောင်ရေးကိုလဲ လုပ်မယ်။ အချိန်အခါ ကြည့်ပြီး တိုင်းပြုပြည်ပြု လွတ်တော် လုပ်ငန်း၊ အစိုးရအဖွဲ့လုပ်ငန်းတွေနှင့် ပြင်ဖက် လုပ်ငန်းတွေ၊ တော်လှန်ရေး လုပ်ငန်းတွေကို သင့်တော်သလို လုပ်ကိုင်သွားမယ်။

ဗြိတိသျှ အားနည်းလာပြီ

တိုင်းပြည် နစ်နာမဲ့ အကျိုးမဲ့သည့် လုပ်ငန်းမျိုးကို ဘယ်သူ ဘာပြောပြော မလုပ်နိုင်ဘူး။ ယခု ရရှိနေတဲ့ တိုင်းပြည် လူထု ညီညွတ်ရေး၊ တိုင်းရင်းသားချင်း ညီညွတ်ရေးကို ဆက်လက် လုပ်ကိုင်သွားလျှင် လွတ်လပ်ရေးကို အခက်အခဲ နည်းနည်းနှင့် ရနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ်။ ကမ္ဘာ့အခြေအနေက ပြောစရာ မလိုဘူး။ ဗမာ့နိုင်ငံရေး သူငယ်နှပ်စား ဘဝက နိုးကြားပြီး ကိုယ့်တိုင်းပြည်နှင့် နိုင်ငံခြား ဆက်သွယ်မှုများ ပြုလုပ်လာခဲ့တယ်။ ယခု အခါမှာ ဗြိတိသျှရဲ့ အင်အားလဲ နည်းလာပြီ။

နိုင်ငံခြား စစ်တပ်အရေး

ကျွန်ုပ်တို့ ဗမာပြည်မှ နိုင်ငံခြား စစ်တပ်တွေကို ၁၉၄၇ ခုနှစ် မကုန်မီ ဗမာပြည်မှ ထွက်ခွာသွားဖို့ စီစဉ်နေပြီ။ အခြေအနေ ထောက်၍ လွတ်လပ်ရေးကို တနှစ်အတွင်း အခက်အခဲ မများဘဲ ရနိုင်မယ်လို့ ကျုပ် ယုံကြည်တယ်။ လွတ်လပ်ရေးတွင် နိုင်ငံရေး သဘောအားဖြင့် ဗြိတိသျှ

ပြည်ထောင်စု ပြင်ဖက်မှ လုံးဝ လွတ်လပ်စွာ နေဖို့ မခဲယဉ်းဘူး။ စီးပွားရေး လုံးဝ လွတ်လပ်မှုကို ကြိုးစားမှ ခံနိုင်မယ်။ အခု ကျုပ်တို့ လက်ထဲမှာ ငွေ မရှိဘူး။ အဲဒီတော့ နိုင်ငံခြား အကူအညီ ယူရတယ်။ ဗမာပြည်မှာ ဘယ်အစိုးရဘဲ တက်တက် နိုင်ငံခြား အကူအညီ မယူဘဲ မလုပ်နိုင်ဘူး။ နိုင်ငံခြား အကူအညီ ယူရတဲ့ အစိုးရ အဖွဲ့ဟာလဲ မကောင်းဘူး။

အာဏာရအောင် ယူမယ်

ကျုပ်တို့ အခု ဖြေရှင်းရမဲ့ လွတ်လပ်ရေး ပြဿနာဟာ လွတ်လပ်ရေး အာဏာ ကျုပ်တို့လက်ထဲအမြန်ဆုံး ရောက်အောင်၊ ရပြီးတဲ့ လွတ်လပ်ရေး တည်တံ့အောင်၊ လွတ်လပ်ရေး အရသာ ခံစားရအောင် လုပ်ထားမှ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ တိုက်စရာ ရှိလျှင် တိုက်နိုင်မယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရလျှင် လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကိုင်နိုင်မယ်။ အဲဒီ ကိစ္စတွေ အကြောင်းကြောင်း ထောက်ပြီး ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်မှ လူထု ညီညွတ်မှု၊ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း ညီညွတ်မှုတွေ ဆက်လက် ကြိုးစားရမယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရပုံငွေတွေ ဆက်လက် ကောက်ခံရမယ်။ အရှေ့အာရှ တောင်ပိုင်းရှိ နိုင်ငံအားလုံးနှင့် ပြည်ထောင်စု နိုင်ငံ တနိုင်ငံ ဖြစ်အောင် အရှေ့အာရှ တောင်ပိုင်း နိုင်ငံရေး သွေးစည်းမှု လုပ်မယ်။ အိန္ဒိယပြည်၊ တရုတ်ပြည် နိုင်ငံကြီး နှစ်နိုင်ငံနှင့် မိတ်ဆွေ ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားရမယ်။ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်နှင့် လွတ်လပ်ပြီးတဲ့ နိုင်ငံများနှင့် မိတ်ဆွေ ဖြစ်ဖို့ ကြိုးစားရမယ်။ ဗမာပြည်၏ ကာကွယ်ရေး အခြေခံ ဖြစ်တဲ့ ဗမာပြည် စစ်တပ် ပုလိပ်အဖွဲ့၊ ရပ်ရွာ ကာကွယ်ရေး အဖွဲ့များကို ပြုပြင် ဖွဲ့စည်းရမယ်။ စီးပွားရေး အခြေအနေ ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ကိုင်ရမယ်။ အဲဒီ လုပ်ငန်းတွေဟာ ဗမာပြည်၏ လွတ်လပ်ရေးနှင့် ကောင်းစားရေးကို ဆောင်နိုင်တယ်။

အားလုံး ဝိုင်းလုပ်ရမယ်

အဲဒီ လုပ်ငန်းတွေကို လုပ်ဖို့ဟာ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်ကချည်း လုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ဖဆပလ အဖွဲ့ချုပ်၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်၊ အစိုးရ အမှုထမ်း၊ သတင်းစာတွေ၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်အမတ်တွေ၊ တိုင်းပြည် လူထုတွေ ဝိုင်းဝန်း ကူညီ လုပ်ရမယ်။ ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ်က မေးချင်တယ်။ တိုင်းပြည်၏ စားနပ်ရိက္ခာ ပျက်အောင်၊ အချင်းချင်း မသင့်အောင် လုပ်ရုံနှင့် ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရမယ် ထင်သလား။ အဲဒါ ပြုပြင်ပြီး အင်အားကြီးမားအောင် လုပ်မှ လွတ်လပ်ရေး ရမလား။ တော်လှန်ရေး လမ်းစဉ်ကို ထိထိရောက်ရောက် မလုပ်တတ်ဘဲ တော်လှန်ရေးစကား များများ ပြောပြီး ဗမာအချင်းချင်း ဆန်လုတာ၊ လယ်သီးစား မပေးနဲ့ ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေကို ကွန်မြူနစ် အချောင်သမားတွေ

လုပ်နေတာ တော်လှန်ရေး လုပ်ငန်း ထင်ပြီး လုပ်နေတယ်။ အဲဒါတွေကို ကန့်ကွက်ယင် တော်လှန်ရေး လုပ်ငန်း ဆန့်ကျင်ဖက် လုပ်တယ်ဆိုတာ မသိလို့ မေးချင်တယ်။

အမတ်ကြေး ပြန်မဆပ်တာ

အခွန်တော် မပေးဖို့၊ လယ်သီးစားခ မပေးဖို့ တိုက်တွန်းနေတာဟာ နယ်ချဲ့သမားကို တိုက်တာလား၊ ကျုပ်တို့ ဖဆပလကို တိုက်တာလားလို့ မေးချင်တယ်။ နောက် အမတ်ကြေး ပြန်မပေးနှင့်လို့ ဆိုတယ်။ ဒီအမတ်ကြေးဟာ အစိုးရက ထုတ်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး။ တိုင်းပြည် အခွန်တော်က ထုတ်ပေးတာ။ အမတ်ကြေး ပြန်မပေးလျှင် အမတ်ကြေး နည်းလျှင် နည်းသလောက် ငွေ ထုတ်မပေးနိုင်မှာဘဲ။ အမတ်ကြေးဟာ ဘယ်သူ့ ငွေလဲ။ တိုင်းပြည်ငွေ။ ဒါကြောင့် ဒီနည်းဟာ နယ်ချဲ့သမား မထိခိုက်ဘူး။

ငတ်လို့ လူတာ မဟုတ်ဘူး

ဆန်လုတဲ့ကိစ္စဟာ ဗမာပြည်မှာ ဒီနှစ် ဆန် တန်ချိန် တသန်းလောက် ဗမာပြည် စားဖို့ထက် ပိုထွက်မယ် ဆိုတာ ခန့်မှန်းရတယ်။ ဒီလို ခန့်မှန်းရတာဟာ ဗမာပြည်မှာ ဘယ်နည်းနှင့်မှငတ်ဖို့ မရှိဘူး။ အခု ဆန်လုတာဟာ အချောင်သမား၊ ဆန်ပွဲစား၊ ဆန်ကုန်သည်တွေ ကောင်းစားဖို့နှင့် ဆန်တွေ အလဟဿ လစ်ဟင်းဖို့ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို ဆန် လုတာဟာ တိုင်းပြည် လူထုနှင့် အစိုးရမှာသာ ဆုံးရှုံး နစ်နာတာ။ အခု ဗမာပြည်မှာ ငွေ မရှိဘူး။ ငွေမရှိလျှင် အခြား တိုင်းပြည် အကူအညီ လိုတယ်။ အကူအညီ ရဖို့က တိုင်းပြည် ထူထောင်ရေးအတွက် ပစ္စည်း လိုတယ်။ အခြားတိုင်းပြည်က ပစ္စည်း ရဖို့ရန် ဗမာပြည်ငွေနှင့် ဝယ် မရဘူး။ သူ့သက်ဆိုင်ရာ နိုင်ငံခြားငွေနှင့်မှ ရတယ်။ အဲဒီငွေ ရဖို့ရာ ထွက်ကုန် ဝင်ကုန် ပစ္စည်းချင်း မျှတအောင် လုပ်ရမယ်။ ဗမာပြည် ထွက်ကုန်တွေမှာ ဆန်ကိုသာ အမြောက်အမြား တင်ပို့နိုင်တယ်။

တိုင်းပြည် လူထုကို

ဆန် အလှူခိုင်းတာ၊ အခွန် မဆောင်ခိုင်းတာဟာ ဖ-ဆ-ပ-လ တော်လှန်တာလား၊ နယ်ချဲ့သမား တော်လှန်တာလား၊ ဖ-ဆ-ပ-လ တော်လှန်တယ်ဆိုလျှင် ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရဟာ တိုင်းပြည် လူထု ထောက်ခံ ထားပြီးတဲ့ အစိုးရဆိုတာ ရွေးကောက်ပွဲမှာ အထင်အရှား တွေ့နိုင်တယ်။ အဲဒီတော့ တိုင်းပြည်နှင့် လူထုကို တော်လှန်တာဘဲ။ နောက် ကျုပ် သတိပေးခဲ့ချင်တယ်။ အတိုက်အခံသမားတွေကို ကျုပ်တို့ ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရဟာ အရင် အစိုးရအဖွဲ့ထဲမှာ လုပ်ခဲ့တဲ့

နိုင်ငံရေး ပါတီမျိုးလို မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျုပ် တည့်တည့်လင်းလင်း ပြောချင်တယ်။ အခြား နိုင်ငံရေး ပါတီတွေ အစိုးရ အဖွဲ့ထဲ လုပ်တာလို၊ အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားတွေကို မှားမှား မှန်မှန်၊ တရား တရား၊ မတရား မတရား နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း တာ အထူးအထွေ ပြောဖို့ မလိုဖူး။ ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ နိုင်ငံရေး အတိုက်အခံ နိုင်ငံရေးသမားတွေကို နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှု မလုပ်ဘူး။ စည်းကမ်းမဲ့ တရားလွန် တိုင်းပြည် အကျိုးမဲ့ ဆူပူအောင် လုပ်လျှင် ကြည့်မနေနိုင်ဘူး။ နှိပ်ကွပ်ရမယ်။ အတိုက်အခံသမားတွေကို လွတ်လပ်စွာ ပြောဆိုခွင့်၊ ရေးသားခွင့်၊ ဆူပူခွင့် ပေးမယ်။ တရားသဖြင့် ပေးတာကို အသာယူ၍ မတရားတာ လုပ်မယ်ကြံလျှင် ချမယ်။ အရေးယူမယ်။

အတိုက်အခံသမားများကို ပြောချင်တယ်

အသရေပျက်မှု ဖြစ်စေတဲ့ စကားမျိုးကလွဲလျှင် တရားဥပဒေအတွင်း ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ် ဆဲချင်တာ ဆဲနိုင်တယ်။ ဝေဖန်ချင်တာ ဝေဖန်နိုင်တယ်။ အသရေ ပျက်မဲ့ စကားမျိုးကို မခံနိုင်ဘူး။ ကျုပ်တို့ ရထားတဲ့ အာဏာတွေကို ခင်ဗျားတို့ လက်ထဲ ရောက်အောင် ဘာပရိယာယ်နှင့် သုံးသုံး၊ သုံးနိုင်တယ်။ တိုင်းပြည်နှင့် လူထုကို ထိခိုက်မဲ့ ပရိယာယ်သုံးလျှင် ချရလိမ့်မယ်။ အတိုက်အခံသမားများကို ပြောချင်တယ်။ ညစ်ပတ်တဲ့ အကြံကလွဲလျှင် တရားသဖြင့် ဘယ်လို နည်းနှင့် ဖြစ်ဖြစ် အာဏာကို လုဖို့တွေ့၍ လုပ်နိုင်တယ်။ ဆူပူနိုင်တယ်။ မတရားသဖြင့် ဆူပူ လုပ်ကိုင်ခိုင်းလျှင် သည်းခံနိုင်မယ် မဟုတ်ဘူး။

သတင်းစာတွေလဲ ပြောလိုက်မယ်

သတင်းစာတွေကိုလဲ ပြောလိုက်မယ်။ ဒီအစိုးရလက်ထက်နှင့် အခြားအစိုးရ လက်ထက်သေသေချာချာ နှိုင်းယှဉ် ကြည့်စေချင်တယ်။ ကျုပ်တို့ ဘယ်လို အစိုးရလဲ ဆိုတာ သိစေချင်တယ်။ ကျုပ်တို့ကို ထောက်ခံချင် ထောက်ခံ၊ အားပေးချင်လဲ အားပေး၊ အတိုက်အခံ ဝေဖန်ချင်တဲ့ သတင်းစာကလဲ ဝေဖန်၊ သဘောအတိုင်းဘဲ။ ဆိတ်လစေ့ သတင်းစာလဲ လုပ်ချင် လုပ်ကြ။ သို့သော် အစိုးရကို အကြည်ညို ပျက်စေချင်တဲ့ စကားမျိုး၊ တိုင်းပြည် ဆူပူ လှုပ်ရှားစေမဲ့ စကားမျိုး၊ မဟုတ် မမှန် လိမ်လည် လှည့်ဖြား ရေးတဲ့ဟာမျိုးတွေကို သည်းခံမယ် မဟုတ်ဘူး။

အမှုထမ်းတွေကိုလဲ ပြောချင်တယ်

အစိုးရ အမှုထမ်းတွေကိုလဲ ပြောပြလိုတယ်။ အစိုးရ အမှုထမ်းတွေဟာ တိုင်းပြည်နှင့် လူထု အကျိုးကို ကြည့်၍ ကျုပ်တို့ အစိုးရ အဖွဲ့က ဆုံးဖြတ် ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း တသွေမတိမ်း

လိုက်နာပါ။ အစိုးရ အမှုထမ်းတွေက အခု ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရ အဖွဲ့ဟာ ဟိုတုန်းက အစိုးရ အဖွဲ့မျိုးလို မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ သတိပြုဖို့လိုတယ်။ ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရ အဖွဲ့ဟာ တိုင်းပြည် လူထုအစိုးရ အဖွဲ့ဖြစ်တဲ့အတိုင်း တိုင်းပြည်နှင့် လူထုအကျိုးကို ကြည့်၍ ဆုံးဖြတ်တဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်ကို တသွေမတိမ်း တာဝန် ကျေပွန်စွာ လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်လျှင် ဘယ်သူမှ ကြောက်စရာ မလိုဘူး။ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ ပြည်သူ့ရဲဘော် အဖွဲ့က လူတွေလဲ ကြောက်စရာ မလိုဘူး။ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ အစိုးရ ဖွဲ့ထားပေမဲ့ ကိုယ့်ဝန်တာ ကိုယ်ကျေပြန်အောင် လုပ်ပါ။ ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရ ဆိုပြီး ပြည်သူ့ ရဲဘော်ကိုလဲ အရမ်း ကြောက်စရာ မလိုဘူး။ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ဝင်တွေ၊ ပြည်သူ့ရဲဘော်တွေကလဲ ငါတို့အဖွဲ့ အစိုးရဆိုပြီး အစိုးရ အာဏာယူပြီး သုံးဖို့၊ အစိုးရ ကိုယ်စား လုပ်ဖို့လဲ မဟုတ်ဘူး။ အခွင့်အရေးလဲ မရှိဘူးဆိုတာ သတိပြုပါ။ သို့သော် ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ဝင်နှင့် ပြည်သူ့ရဲဘော်တွေဟာ ဒီပြင်လူတွေထက်တော့ အခွင့်အရေး ပိုရမှာဘဲ။ ပြည်သူ့ရဲဘော်တွေလဲ လုပ်ချင်တာ လုပ်လို့ မရဘူးဆိုတာ သိဖို့ အရေးကြီးတယ်။

ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရ အောက်မှာ

အခု ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရအဖွဲ့ အုပ်ချုပ်တဲ့ အချိန်မှာ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ်အား ရှိသေသော အားဖြင့်၎င်း၊ ဖ-ဆ-ပ-လ လုပ်ငန်းစဉ်ကို လေးစားသော အားဖြင့်၎င်း၊ ဖ-ဆ-ပ-လ ဝါဒကို ရှိသေသော အားဖြင့်၎င်း၊ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ဝင်နှင့် ပြည်သူ့ရဲဘော်များသည် အခွင့်အရေးများကို အရမ်းမဲ့ မပြုဘဲ စောင့်ထိန်းဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အရမ်းမဲ့ လုပ်လျှင် ဖ-ဆ-ပ-လ ရော ပြည်သူ့ရဲဘော်ရော ဖမ်းဆီးရလိမ့်မယ်။ ထို့ကြောင့် ဘယ်နေရာ မဆို စည်းကမ်း သေဝပ်မှုဟာ အဓိက အရေးကြီးတယ်ဆိုတာ သတိပြုဖို့ လိုတယ်။ ဖ-ဆ-ပ-လ အစိုးရ အဖွဲ့၏ လုပ်ငန်းစဉ်ဖြင့် တိုင်းပြည် လူထုနှင့်တကွ ဗမာပြည်၏ အိမ်နီးနားချင်း တိုင်းပြည်များ၊ အရှေ့ဖက်ရှိ တောင်ပိုင်း နိုင်ငံများ ပူးပေါင်းလျက် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးစခန်းသို့ ဆောင်ရွက်ကြရန် လူထုကလဲ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ပြီးပေမဲ့ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲ မပြီးသေးဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပြီး ဆက်လက်၍ ညီညွတ်စွာ တောင့်ထားရန် နောက်ဆုံး ပြောလိုပါတယ်။ ။

ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ တောင့်ခံပါ

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ အတွင်း၊ တောင်တွင်းကြီးမြို့ ရွှေအင်းတောင်ဘုရားတွင် ပြောကြားသည့် မိန့်ခွန်း။

အခုအချိန်ဟာ သိပ်အရေးကြီးနေတယ်။ အင်္ဂလိပ်ဟာ စစ်နိုင်တဲ့ တိုင်းပြည်အဖြစ်နဲ့ အပြင်ပန်း ကောင်းနေပေမဲ့၊ စီးပွားရေး အခြေအနေ အတွင်းကြေ ကြေနေတယ်။ အရင် စစ်မဖြစ်မီက အင်္ဂလိပ်ဟာ မြီရှင်၊ ကုလားက မြီစား၊ အခု အင်္ဂလိပ်က မြီစား၊ ကုလားက မြီရှင် ဖြစ်နေတယ်။ အခုလို စီးပွားရေး အခြေအနေအရ အင်္ဂလိပ်မှာ အကျပ်ရိုက်နေတုန်း၊ ကျုပ်တို့က လွတ်လပ်ရေး အမြန်ရအောင် လုပ်ယူရမှာဘဲ၊ လွတ်လပ်ရေး ရဖို့၊ မရဖို့က ခင်ဗျားတို့ အပေါ်မှာ တည်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ကသာ ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ တောင့်ခံနိုင်ယင် လွတ်လပ်ရေး ရမှာဘဲ။

အခု ဗမာပြည်မှာ ချင်း၊ ကရင်၊ ကချင်၊ ရှမ်းတို့ဆိုဒါတွေနဲ့ ဗမာတွေနဲ့ ညီညွတ်နေကြပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဗမာအချင်းချင်းဖြစ်တဲ့ စားဖားကြီးတွေသာ ကျုပ်တို့နဲ့ မညီညွတ်နိုင်ဘဲ ကျုပ်တို့ကို ကလန်ကဆန် လုပ်နေတယ်။ သူတို့ဟာ အရင် မင်းတိုင်ပင်လုပ်ဖူးလို့ “ကောင်းမှန်းသိ၊ သာအိ တစ်စုံ” ဖြစ်နေကြတယ်။ အခု ဒီမြို့မှာတောင် ဒီလို လူတွေ ရှိနေတယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ အဲဒီတော့ ကျုပ်နောက်ဆုံး တိုတိုဘဲ ပြောလိုက်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကျွန်သက်တိုချင်ယင် ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ဝင်တွေကို မဲပေးကြ၊ ကျွန်သက် ရှည်ချင်ယင် အခုနက ပြောတဲ့ စားဖားကြီးတွေကိုဘဲ မဲပေးကြပေတော့။ ။

စိတ်ပြောင်းကြစမ်းပါ

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ပြေအတွင်း၊ နတ်မောက်မြို့၊ ဒီပဲခဲင် ကျောင်းဝင်းအတွင်း ကျင်းပသော လူထုအစည်းအဝေးကြီးတွင် ပြောကြားသည့်မိန့်ခွန်း။

နတ်မောက်ကို လာကြရတဲ့ အကြောင်းကတော့ ကိုယ့်အရပ်ဒေသမို့လဲ ပြန်လာခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ နယ်ငြိမ်းချမ်းရေးအတွက် သိချင်တာလဲ တကြောင်း၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲ ကျင်းပဖို့ အထက်ဗမာပြည်ရဲ့ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး ဝါဒ ဖြန့်ဖို့ ရောက်လာရခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော် ထင်တဲ့အတိုင်း ဖ-ဆ-ပ-လ အမတ်လောင်းဟာ ပြိုင်ဖက် မရှိဘဲ အရွေးခံရတာကို ဝမ်းသာပါတယ်။ နတ်မောက် နယ်နဲ့ ဗမာပြည် အခြေအနေကို ပြောပြခဲ့ပါမယ်။ နတ်မောက်သား နံပါတ်(၁) ဖြစ်တယ်ဆိုပြီး ဟိုက လာတိုင်၊ ဒီက လာတိုင် သိပ် တိုင်နေကြတာဘဲ။ နတ်မောက်နယ် အခြေအနေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ် လုပ်ပေးနိုင်တာကိုတော့ ကျုပ် လုပ်ပေးပါမယ်။ လုပ်ပေးမယ် ဆိုပေမဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်တွေ တတ်နိုင်သလောက်သာ လုပ်ပေးမယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ ဘိုးဘိုးအောင်နဲ့ အဆက်အသွယ် မရှိဘူး။ ဘုရားကတောင် ဟောထားသေးတာဘဲ။ ဘုရားဟာ သတ္တဝါတွေ ကောင်းအောင် ဟောပြောပြပေမဲ့ မလုပ်တတ်ယင်၊ မလိုက်နာယင် အလကားဘဲ နေမှာဘဲ။ အဲဒီတော့ လုပ်ချင်စိတ်နှင့် လုပ်တတ်မှ ကောင်းမှာဘဲ။

ပြည်သူသာ အစိုးရ

ဗမာပြည်ဟာ မလွတ်လပ်သေးဘဲ နယ်ချဲ့အစိုးရက အုပ်မြဲ အုပ်ချုပ်လျက် ရှိသေးတာဘဲ။ တိုင်းသူပြည်သားတွေဟာ အများဆန္ဒအရ လူများစုက သမ္မတကို ဝိုင်း တင်ခဲ့တယ်။ အစိုးရဆိုတာ တိုင်းသူပြည်သားတွေသာ အစိုးရ ဖြစ်တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ်တောင် အစိုးရနိုင်တာ၊ ညံ့ဖျင်းတဲ့ မင်း ကျတော့ တခြားမင်းက လာပြီး သိမ်းပိုက်သွားတာ ခံရတာဘဲ။

ကားပျက်ကြီး ဥပမာ

နိဗ္ဗာန် ရောက်စေချင်လျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားကို ကျင့်၊ လွတ်လပ်ရေး လိုချင်လျှင် လွတ်လပ်ရေး ရရာ ရကြောင်း ကျင့်ထားကြပါ။ အင်္ဂလိပ်ဟာ အင်္ဂလိပ်ဥပဒေ ဖြစ်နေပေမဲ့ အုပ်ချုပ်တဲ့သူက ကျုပ်က အုပ်ချုပ်နေတယ်။ ဥပမာ ပြရလျှင် ကျုပ်ကို အင်္ဂလိပ်က မော်တော်ကား အပျက်ကြီးကို ပြင်မောင်းခိုင်းထားတာဘဲ။ အမောင်းခိုင်းပေမဲ့၊ အချုပ်အချာ အာဏာက အင်္ဂလိပ် လက်ထဲမှာ ရှိနေတော့ ကျုပ်တို့က ဘာမှ မပြင်နိုင်သေးဘူး။ မော်တော်ကား အပျက်မို့ အမောင်း

ဘယ်လောက် ကောင်းကောင်း စက်မကောင်းတော့ လိုရာကို မြန်နိုင်သလောက် မြန်အောင် မရောက်နိုင်ဘူး။ ဒီ စက်ကြီးနဲ့သာ ဆိုယင် တာရှည် ကျုပ် မအုပ်ချုပ်နိုင်ဘူး။

ကိုယ့်ဟာကိုယ် မောင်းမယ်

အုပ်ချုပ်ရေး မကောင်းဘူးဆိုပေမဲ့ ဒီစက်ကို သူတပါး အမောင်းခိုင်းမဲ့အစား ကိုယ့်ဟာသာကိုယ် မောင်းတာက တော်သေးတယ်ဆိုပြီး မောင်းနေရတာဘဲ။ စက်ကလဲ ကောင်း၊ လူကလဲ ကောင်း၊ စက်သမားတွေကလဲ ကောင်းရမယ်။ စက်ကြီး အိုနေတာလဲ တကြောင်း၊ စက်ဆရာတွေ အားလုံး ကျေနပ်ပေမဲ့ အစားထိုးစရာ ရုတ်တရက် ရှာလို့ မလွယ်ဘူး။ အဲဒီလို အခက်အခဲတွေကြောင့် စက်ကြီးကို ကျုပ်တို့ သွားချင်ရာ သွားလိုရာကို မောင်းပေမဲ့ စက်ကလဲ စက်ပျက်ကြီး ဖြစ်တော့ လိုရာကို မမောင်းနိုင်ဘူး။

ခေတ်ကြီး ပြောင်းခဲ့ပြီ

ကမ္ဘာ့ရာဇဝင်ကို ကြည့်လျှင် ဘယ်နိုင်ငံမှာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ အနယ် ထစမြဲဘဲ။ သဘောတရားကို နားလည်ယင် ခင်ဗျားတို့ ဒီလို နေမှာ မဟုတ်ဘူး။ ခေတ်ကြီး တခေတ်လုံး၊ လုံးလုံးလျားလျား ပြောင်းနေတာကို ဘယ်သူမှ မသိဘူး။ အစိုးရ အရာရှိတွေလဲ ရှေးက မင်းစိတ် စိုးစိတ်တွေ မပျက်သေးဘူးလို့ ဆိုချင်တယ်။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခတွေ သဘော မပေါက်သေးဘူး။ အစိုးရ ဆိုတာ လူဘဲ။ လူတွေ ဖြစ်နေတော့ မကျေနပ်ချက်တွေတော့ ရှိမှာဘဲ။ အစိုးရ အရာရှိဖက်ကနေ မကြည့်ဘဲနဲ့ ၊ ပြည်သူ့ဖက်ကနေ ကြည့်မယ်ဆိုလျှင် အများကြီး ပြောစရာတွေ ရှိတာဘဲ။

ဒါတွေ ကျုပ် သိတယ်

ကျုပ်ဟာ တောသားဘဲ၊ ဒီမြို့သား၊ ဒီကျောင်းမှာ နေသွားပြီမို့ ရှေးက အရာရှိတွေကို ဘယ်လို ရိုသေရတယ်ဆိုတာ အထူး ပြောဖို့ မလိုပါဘူး။ သူကြီးနဲ့ ရှာသား ဘယ်လို စကားများတတ်တယ်။ တောင်ကျောင်းနဲ့ မြောက်ကျောင်း ဂိုဏ်းကွဲတဲ့ ကိစ္စတွေကို ကျုပ် နားလည်ပြီးသားဘဲ။

ရုပ်ကလဲ ခပ်ချာချာ

ကျောင်းသားဘဝ၊ သခင်ဘဝတွေ လုပ်စဉ်က အငတ်ခံပြီး လုပ်ခဲ့တယ်။ ကျုပ်ဟာ သူများထက် ပကာသနကို ဂရု မစိုက်ဆုံးဘဲ။ ရုပ်ကလဲ ခပ်ချာချာဆိုတော့ ဘယ်သူမှ အသိမလုပ်ဘူး။ ဟိုတုန်းက ဆိုယင် ဆေးရုံသွားယင် ဆရာမ လုပ်တဲ့သူတွေ (သူ၏ ဇနီးဘက် ကြည့်၍ ပြောသည်) ဟာ သိပ်

စခန်းကြီး လမ်းကြီး လုပ်တာဘဲ။ (အနီးမှ လူကြီးများမှာ ပါးစပ်ကို လက်နှင့်ပိတ်၍ ကျိတ်ရယ်ကြသည်။)

လူထုထဲက လူပါဘဲ

နယ်အခြေအနေတွေဟာ ကျုပ် ကြားရသလောက်ဆိုယင်၊ ၇၀ ရာခိုင်နှုန်းလောက် မှန်နေတယ်။ စကားဆိုတာ ကားတာဘဲ။ ကျုပ်ဟာ လူထုထဲက ထွက်လာတဲ့ လူဖြစ်လို့ ဒီနယ်မှာ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ ကျုပ် နားလည်သလို ဒီနယ်က အရာရှိတွေ နားမလည်နိုင်ဘူး။ ဘာပြုလို့ နားမလည်နိုင်သလဲ။ လူထုဘဝနှင့် မနေခဲ့ရလို့ လူထုအမြင်ကို မမြင်နိုင်ဘူး။ သူကြီးသားကို ဒေါင်းလန်းနှင့် ကျွေးရတာဘဲ။ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လောက် ပါဝါ ကြီးကြီး ဖိုးစိန်ပွဲထဲက ဗေဒါကြီး ပျက်လုံး ထုတ်သလို (ရှင်ဘုရင်ဆိုတာလဲ လူပါဘဲ) လို့ ကျွန်တော် ဆိုချင်တယ်။ ဒီလူတွေဟာ လူထု အမြင်နှင့် မြင်အောင် ကြိုးစားတဲ့ လူတွေ၊ မကြိုးစားတဲ့ လူတွေ ရှိတယ်။

ဗမာ လွတ်လပ်မယ်

ဗမာပြည်ဟာ ဗေဒင် မမေးနဲ့၊ ဘိုးဘိုးအောင် မမေးနဲ့၊ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး ရမယ်။ အခု ခေတ်က ခုံးပြေးနေတယ်။ ခေတ်ပြေးသလောက် လူက လိုက်မပြေးနိုင်တော့ အစိုးရ အရာရှိတွေက မပြေးနိုင်ဘူး။ အစိုးရ အရာရှိတွေဖက်က ကြည့်လျှင်လဲ လူထုအပြစ်။ လူထုဟာ နေ့စဉ်နှင့် အမျှ ဒုက္ခတွေ ခံနေရလို့ အမုန်းလွန်တယ်။ မယုံသင်္ကာ ရှိတယ်။ အစိုးရ အရာရှိတွေဖက်က ကြည့်လျှင်လဲ တမျိုး မြင်တာဘဲ။ အဲဒီ နှစ်မျိုးကို ကြားချကြည့်လျှင် အမြင်မှန် မြင်လာမှာဘဲ။ ဒီလို မှားနေကြတာဟာ ဘာလို့လဲ၊ အခြေခံကိုက မှားလို့ဘဲ။

မေတ္တာနှင့် သစ္စာကို

ကျုပ်က မေတ္တာနှင့် သစ္စာကို ရှေ့ထားပြီး အုပ်ချုပ်မယ်။ တကယ်လို့ ကောင်းတယ် မှန်တယ် ထင်လို့ရှိလျှင် အသက်စွန့်ရဲတယ်။ (လူတွေဟာ မသိယင် ကြောက်တယ်) (ရဲသော်မသေ- သေသော်ငရဲမလား) လို့ ယောအတွင်းဝန် ဦးဘိုးလှိုင်က ပြောဘူးတယ်။ ရဲရဲရင့်ရင့် သစ္စာ သမာဓိနှင့် လုပ်လျှင် အောင်မြင်မှာဘဲ၊ ခေါင်းဆောင်ဟာ မခိုမကပ်ဘဲ လုပ်မယ်ဆိုလျှင် အောင်မှာဘဲ။ ကိုယ့်တပ်လုံလျှင် တခြားက လာမတိုက်နိုင်ဘူး။

စိတ်ပြောင်းကြစမ်းပါ

အခုခေတ်မှာ ဘုရင်ခံတောင်မှ ဇွတ်အတင်း မလုပ်နိုင်ဘူး။ အားလုံးအတွက် စီမံကိန်း ဆွဲပြီး လုပ်လာခဲ့ပါပြီ။ ခင်ဗျားတို့လဲ လုပ်ကြည့်ပါ။ ညီညွတ်လို့ မရနိုင်ဘူးဆိုလျှင် အစိုးရတွေ ခေတ်ပြောင်းတိုင်း စိတ် ပြောင်းပါ။ စိတ်မပြောင်းဘဲနှင့် ကိုးရီးကားရား လုပ်လျှင်၊ ဘုရင်ခံ လုပ်လျှင် ဘုရင်ခံ တိုက်မယ်၊ အောက်လူတွေ လုပ်လျှင် ဖိနှိပ်ပေးမယ်။ သို့သော်လဲ လူကြီး ဆိုလျှင် လူကြီးနှင့် တူအောင် အရေးယူရမယ်။ ကျုပ် လွယ်လွယ်နှင့် ကတိမပေးလိုဘူး။ လူထုဖက်က နေကြည့်လျှင် ဗမာပြည် လွတ်လပ်ပြီ ထားပါတော့၊ လူထု ကိုယ်စားလှယ်တွေချည်း အုပ်ချုပ်လို့ ရမယ် ထင်သလား။ ဒီလူတွေ ဘယ်လောက် ညစ်ပတ်ညစ်ပတ် ခဏတော့ သုံးရအုံးမှာဘဲ။ အင်္ဂလိပ်တွေ ရှိနေယင်လဲ ဗမာအဖြစ်နှင့် နေရမှာဘဲ။ အုပ်ချုပ်တဲ့ လူတွေလဲ ဗမာတွေဘဲ။ ဗမာစိတ်ပေါက်ပြီး ဗမာပြည်မှာ နေမဲ့ လူတွေတော့ ဗမာတွေဘဲရယ်လို့ မှတ်ထားရမယ်။ ရှော်တဲ့ လူတွေကိုလဲ ကျုပ်တို့ ထုတ်ပစ်ရမှာဘဲ။ နိုင်ငံရေးဖက်ကနေ ကြည့်လျှင် လူထုခေါင်းဆောင် လုပ်နေတဲ့ လူတွေ၊ ဘဝင်မြင့်နေတဲ့ လူတွေ မြင့်နေတယ်။ မှားနေတာတွေလဲ ရှိတယ်။ မှန်တယ် ထင်တိုင်းလဲ မပြောရဘူး။

စစ်တိုက်တန်လျှင် တိုက်ရမယ်

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွတ်တော်ကနေပြီး လွတ်လပ်ရေးကို ကြေညာပြီး စစ်တိုက်တန် တိုက်ရလိမ့်မယ်။ အချို့က ဒီလူဟာ အချောင်သမား ပြောပြော၊ ဒူးထောက်သမား ပြောပြော၊ ကျုပ် (၁၀) ခါ ပြောမယ်။ ကျုပ်တို့ တိုက်လာခဲ့တယ်။ နောင်လဲ နှလုံးရည်နှင့် တိုက်လို့ မရလျှင် လက်ရုံးရည်နှင့် တိုက်ရမှာဘဲ။

လွတ်လပ်ရေး ရံပုံငွေ

လွတ်လပ်ရေးအတွက် လုပ်ထားရမယ်။ နတ်မောက်နယ်က လူချမ်းသာတွေ ပြောချင်တယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရံပုံငွေ မထည့်ကြဘူး။ အခု တသောင်း ခြောက်ထောင်လောက်သာ ရတယ်။ ကျုပ် နှစ်သောင်းလောက် လိုချင်တယ်။ ဒီမှာ နာမည်ရှိတဲ့ လူချမ်းသာတွေ ထဲ့တာ မကျေနပ်ဘူး။ ကျွန်တော် လူထုကို တိုင်ကြားပါတယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရံပုံငွေ ထည့်ပါ။

ကျုပ်တို့ သခင်ဖြစ်မယ်

အင်္ဂလိပ်ကို သခင် ထင်မနေနှင့်။ ကျုပ်တို့ မကြာခင် သခင် ဖြစ်တော့မယ်။ လူချမ်းသာတွေ များများ ထည့်ပါ။ အစိုးရ အမှုထမ်းများကိုတော့ မဆဲပါနှင့်။ နောက်ပြီးတော့ လွတ်လပ်ရေး ရအောင် လုပ်တဲ့ အခါမှာ အချင်းချင်း ခြေထိုးမှုတွေ လုပ်တာ ရှိတယ်။ အချင်းချင်း ညီညွတ်အောင် လုပ်ပါ။ အကြောက် မလွန်ပါနှင့်။ အစိုးရဖက်ကရော၊ လူထုဖက်ရော ကျုပ် ပြုပြင်ခဲ့ပါမယ်။ ။

ဖ-ဆ-ပ-လ အမတ်များအတွက်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၉ ရက်နေ့၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု ပဏာမ ပြင်ဆင်မှု ညီလာခံတွင် ပြောကြားသည့်မိန့်ခွန်း။

မူလက အမတ်တွေ ကျမ်းကျိန်တာ တနေကုန်မယ်လို့ မှတ်တဲ့အတွက် ဥက္ကဋ္ဌ မိန့်ခွန်းကို နက်ဖြန်မှဘဲ ပြောပါမယ်။ ယနေ့ ကျမ်းမကျိန်ရသေးတဲ့ လူများ နက်ဖြန်မှ ဆက်လက် ကျိန်ပါမယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု အမတ်တွေကို ကျွန်တော် ပြောချင်တာက ပဏာမညီလာခံ ပြီးတဲ့နောက် အစည်းအဝေး သတ်သတ် ရှိပါအုံးမယ်။ အဲဒီမှာ စည်းကမ်းများအတွက် စဉ်းစားပါမယ်။ ရှေးက လွှတ်တော် အမတ်များမှာ အဖွဲ့အသီးသီး တက်ရောက်လာကြတဲ့အတွက် စည်းကမ်းရယ်လို့ မရှိခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဖ-ဆ-ပ-လ အမတ်တွေတော့ ခေါင်းကျိန်းမယ်သာ ပြင်ကြပေတော့။ အရင်ကလို စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့ ပေါက်လွှတ်ပဲစား မထားနိုင်ဘူး။

ဥပမာ အစည်းအဝေး ရှိတဲ့ နေရာမှာ အားလုံး တက်ကြရမယ်။ မတက်နိုင်လို့ ရှိယင် ဆိုင်ရာမှ အခွင့်တောင်းရမယ်။ ဒီမှာ ညီလာခံ လုပ်နေတဲ့အချိန်မှာ မြို့ထဲကို လျှောက်လယ်ခွင့် မပေးနိုင်ဘူး။ လယ်နေတာ တွေ့ယင်တော့ ထိုက်သင့်သလို အရေးယူရမှာဘဲ။

ယခု ကျင်းပတဲ့ ညီလာခံမှာ ပဏာမ ပြင်ဆင်မှုသာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အခြေခံ သဘောတရားကိုသာ ဆွေးနွေးမယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်သာ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် ဖြစ်တယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ဘယ်အစိုးရရဲ့လက်အောက်ခံမှ မဟုတ်ဘဲ သီးခြား လုပ်ရမယ်။

သာမန် ဥပဒေပြု လွှတ်တော်များမှာ ဆိုယင် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုကြရပါတယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ တိုင်းပြည်သစ် တည်ရမှာမို့ မည်သူ့ရဲ့ ကျမ်းသစ္စာကိုမှ ခံရန် မလိုပါဘူး။ ခု ကျမ်းကျိန်ခိုင်းတာကတော့ ဖ-ဆ-ပ-လ အမတ်တွေမို့လို့ပါ။ ဒါပေမဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ကျမ်းကိုင်ရတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ခု ကျမ်းကျိန်ပြီး ဖြစ်ယင် ဘာဖြစ်မလဲဆိုယင် ဘာမှ ဖြစ်မှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ သို့ပေမဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကိုယ်ရိုသေတဲ့ လူတွေ ဆိုယင်တော့ သစ္စာ ပျက်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ယခု ညီလာခံမှာ စဉ်းစားမဲ့ အခြေခံ သဘောတရားများကို သခင်မြ တင်ပြယင်တော့ သိမှာဘဲ။ ကျွန်တော့် မိန့်ခွန်းထဲမှာလဲ ထည့်ပြီး ရှင်းပြောပါမယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကျယ် ဖ-ဆ-ပ-လ အမတ်များဟာ ဒီ ညီလာခံမှာ အတည်ပြုတဲ့ မူကို ပြင်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ မရှိဘဲ အသေးအဖွဲ့လောက်သာ ပြင်ခွင့် ရှိပါတယ်။ ဒီတော့ မူကို ဆွေးနွေးတဲ့အခါ စိတ်ပါလက်ပါ ဆွေးနွေးကြစေလိုပါတယ်။

ကျန်တဲ့အချိန်တွေမှာ တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအရာများကို နားလည်အောင် ဆွေးနွေးပွဲများ ပြုလုပ်ပါမယ်။ ဆန်စဉ်ရာ ကျည်ပွေ့လိုက် ဆိုတာလို ဒီလိုသာ ဟိုကလုပ် ဒီကလုပ် လုပ်ရမယ်ဆိုယင် ဟန်မကျဘူး။ ဆွေးနွေးပွဲများကိုလဲ ဆိုင်ရာ ဘာသာရပ် ကျွမ်းကျင်တဲ့ လူများ ခေါင်းဆောင်ပါ့မယ်။ အခြေခံများကို ရအောင် စီစဉ်တဲ့ အခါမှာ စံနစ်ကျချင်မှ ကျပေတဲ့ ခု ဦးစီးတဲ့ လူတွေထက် တော်တဲ့ လူတွေတော့ ကျွန်တော်တို့ထဲ မရှိဘူး။ ။

ဖခင်ပုဂံ ပဏာမ ပြင်ဆင်မှု ညီလာခံမိန့်ခွန်း

၁၉၄၇ ခု၊ မေလ ၁၉ ရက်နေ့၊ ဂျူဗလီဟော ဖခင်ပုဂံ ပဏာမ ပြင်ဆင်မှု ညီလာခံတွင် ပြောကြားသည့်မိန့်ခွန်း။

ရဲဘော်တို့-

ယခုလို တိုင်းပြည်ရဲ့ အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာတွေ၊ အထူးသဖြင့် ကျွန်ဘဝကနေပြီး သခင်နိုင်ငံ ဘဝသို့ လက်ငင်း တက်လှမ်းနိုင်အောင် စီစဉ်ရမဲ့ ပြဿနာတွေကို ဆွေးနွေးတိုင်ပင် နှီးနှောရအောင် ဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ တခါ တွေ့ဆုံ စည်းဝေးကြရတယ်ဆိုတာ အင်မတန် ကောင်းတာပဲ။ ခင်ဗျားတို့ ဒီရောက်လာတာ သိတဲ့အတိုင်း တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရှေ့ပြေး၊ ပဏာမ ပြင်ဆင်မှု ညီလာခံကို လာတက်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေ အဖြစ်နဲ့ ရောက်လာကြတာပဲ။ ဒီညီလာခံမျိုးဟာ ဒီဗမာပြည်မှာ ဒီတခါဘဲ လုပ်ဘူးသေးတယ်။ ဒီလို ညီလာခံရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေ အဖြစ် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ တာဝန်တွေဟာ အင်မတန် ကြီးမားလှပေတယ်။ ခင်ဗျားတို့ လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေဟာလဲ တော်တော်ဘဲ ကျယ်ဝန်းလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားတို့ နောက်ဆုံး အလုပ်က ထွက်ပေါ်မဲ့ အကျိုးတရားတွေဟာလဲ ရာဇဝင် တွင်ကျန်ရစ်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် အခု ခင်ဗျားတို့ ဒီညီလာခံကို လာတက်တဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့ကို ဝမ်းပန်းတသာ ခရီးဦးကြို ပြုတယ်ဆိုတာလောက်ဘဲ လောကွတ်စကားပြောပြီး ပြောသင့်ပြောစရာ ရှိတဲ့ အချက်တွေကို တန်းပြီး ပြောပြချင်တယ်။

လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးသာ လိုချင်တယ်

ဒီပဏာမ ညီလာခံဟာ ဖခင်ပုဂံ က လုပ်တဲ့ ညီလာခံပဲ။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ရဲ့ လုပ်ငန်းတွေကို အစားထိုးဖို့ မဟုတ်ဘဲ ဖြည့်စွက်ဖို့သာ ဖြစ်တယ်။ ဒီညီလာခံဟာ ဖခင်ပုဂံ အဖွဲ့ချုပ် ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေအရ လုပ်တာ မဟုတ်ဘူး။ အမှန် ကျုပ်တို့ရဲ့ မူလ ရည်ရွယ်ချက်ကတော့ ဖခင်ပုဂံ နှစ်စဉ် ညီလာခံသဘင် ကျင်းပပြီး နည်းလမ်းတကျ ရွေးတဲ့ တတိုင်း တနိုင်ငံလုံးရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေနဲ့ ဖခင်ပုဂံ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အမတ်တွေကနေပြီး ဗမာနိုင်ငံ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေစည်းမျဉ်း အခြေခံတွေကို စဉ်းစားဖို့ပဲ။ သို့ပေမဲ့ အချိန် မရတာနဲ့ ဒုတိယ လူစုံစုံ ရတဲ့နည်းကို ထွင်ပြီး သုံးရတာပဲ။

ဗမာပြည် ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေ စည်းမျဉ်း အခြေခံတွေကို စဉ်းစားမယ်ဆိုတော့ ရှေးဦးစွာ တချို့ သတင်းစာတွေ လူတွေ ရှုတ်တုတ်တုတ် လုပ်နေတဲ့ အချက်ကြီးကို တခါထဲ ရှင်းပစ်လိုက်ချင်တယ်။

ဒီအချက်ကြီးဟာ ဘာလဲဆိုယင် ဖါဆါပေါလ က လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး ဆုံးဖြတ်မလား၊ ဒိုမီနီယံ အုပ်ချုပ်ရေး ဆုံးဖြတ်မလားဆိုတဲ့ မရှုပ်သင့်ဘဲ ရှုပ်နေတဲ့ မေးခွန်းဘဲ။ ၁၉၄၆ ခု၊ ဇန်နဝါရီလထဲမှာ ကျင်းပခဲ့တဲ့ ဖါဆါပေါလ ညီလာခံ သဘင်ကြီးက ဘာဆုံးဖြတ်ခဲ့သလဲ။ ဒီ ညီလာခံ သဘင်ဟာ ကျုပ်တို့ ဖါဆါပေါလ အဖို့မှာ ဆိုယင် ယခုအထိ အာဏာအပိုင်ဆုံး အဖွဲ့ကြီးဘဲ။ ဒီအဖွဲ့ကြီးက နေပြီး ဘယ်လို ဒိုမီနီယံ အမျိုးအစားမှ မလိုချင်ဘူး။ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကိုသာ တောင်းဆိုမယ်ဆိုပြီး အတိအလင်း ဆုံးဖြတ်ထားတာ ရှိနေတာ၊ ဘာမှ ထပ်ပြီး နားရှုပ်စရာ မလိုပါဘူး။ ကျုပ်တို့ဟာ မှန်တာ မမှန်တာ၊ ကောင်းတာ မကောင်းတာတွေ အပထားပြီး အဲဒီ ညီလာခံကြီးရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပယ်လဲ မပယ်နိုင်ဘူး။ ပြောင်းလဲ မပြောင်းနိုင်ဘူး။ ဒီတော့ ဒီကိစ္စဟာ ဘာမှ ထပ် ပေါ်စရာ မလိုတော့ဘူး။ သို့သော်လည်း ဗမာပြည် လုံးဝ လွတ်လပ်တော့ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင်တဲ့ နိုင်ငံ လူမျိုးပေါင်းစုံ (Commonwealth of Sovereign Nations) ကို မြန်မာပြည်က မတည်ထောင်ဘူးလား၊ မဝင်ဘူးလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကတော့ တခြားဖြစ်တယ်။ အဲဒီ မေးခွန်းဟာတော့ ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေ ရေးဆွဲတဲ့နေရာမှာ စဉ်းစားဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ဒီကိစ္စကိုတော့ ကျွန်တော် နောက်မှ ဆွေးနွေးပါအုံးမယ်။

သမ္မတနိုင်ငံ ထူထောင်မယ်

ကိုင်း... လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်ဆိုတော့ ဘယ်လို ဗမာပြည်မျိုးလဲ။ သမ္မတနိုင်ငံလား၊ ရှင်ဘုရင် စံနစ်နဲ့ အုပ်ချုပ်မဲ့ နိုင်ငံလား။ ဒီမေးခွန်း ပေါ်လာတယ်။ ဒီတော့ ဒီမေးခွန်းကို တိုတိုဘဲ ဖြေပါဆိုယင် သမ္မတနိုင်ငံ လိုချင်တယ်လို့ တိုတိုဘဲ ဖြေရုံဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က ဒီလောက်တိုတို မဖြေချင်ဘူး။ လိပ်ပတ်လည်အောင် အစိုးရ (State) ဆိုတဲ့ သဘောတရားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးချင်တယ်။ ဒီ "အစိုးရ" ဆိုတဲ့ သဘောတရားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆွေးနွေးချင်တယ်။ ဒီ "အစိုးရ" ဆိုတဲ့ သဘောတရားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှေးက တရုပ်၊ အိန္ဒိယ၊ ခေါမ၊ ရောမ ခေတ်က စပြီး ကနေ့အထိ သဘောအမျိုးမျိုး ပေါ်ခဲ့တယ်။ အခုခေတ်မှာတော့ ကားလ်မတ် ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က စတဲ့ မတ်ဝါဒတွေရဲ့ သဘောတရားဟာ တဖြေးဖြေး ခေတ်စားလာတယ်။

ရှင်ဘုရင် အုပ်စိုးတဲ့ စံနစ် မလိုချင်

အဲဒီဝါဒဟာလဲ အဆုံးစွန် တရား မဟုတ်သေးဘူး။ ရှာတုန်း၊ ဖွေတုန်း၊ တိုးတက်တုန်းဘဲ။ အဲဒီလို သဘောအမျိုးမျိုး ဆိုပေမဲ့ နိုင်ငံရေးဟာ စီးပွားရေး အုတ်မြစ်ပေါ်မှာ တည်တံ့ဆိုတာကိုတော့ ဘယ်သူမှ မငြင်းနိုင်တော့ပါဘူး။ လူရယ်လို့ ဖြစ်လာယင် လူဟာ စားရမယ်၊ ဝတ်ရမယ်၊ နေရမယ်။

အဲဒီ အစား၊ အဝတ်၊ အနေ အထိုင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး လူရဲ့ လိုတဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်း အသုံးအဆောင်တွေကို ရှာကြံတဲ့ အခါကျတော့ လူသုံးပစ္စည်း လုပ်ငန်း စံနစ်တွေ ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီ ပစ္စည်း စံနစ်တွေ ပေါ်လာတဲ့အခါ လူအချင်းချင်း ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်းမှု စံနစ်ဟာလဲ ပေါ်လာတယ်။ လူတန်းစား ခြားနားလာကြတယ်။ အဲဒီလို ခြားနားလာကြရာက အကျိုးချင်း ကွဲပြားပြီး ပဋိပက္ခ ဖြစ်လာကြတယ်။ ဒီ ပဋိပက္ခ ဖြစ်တာတွေကို ကြီးတဲ့အမှု ငယ်အောင်၊ ငယ်တဲ့အမှု ပလပ်အောင် လုပ်ဖို့ ဆိုပြီး အစိုးရ ဆိုတာကို လူတွေက တင်မြှောက်တယ်။ တင်မြှောက်တုန်းကတော့ လူတွေကဘဲ။ ဒါပေမဲ့ နောက်ကျတော့ လူ့အထက် ရောက်သထက် ရောက်ပြီး လူတွေအထဲက ပေါ်ခဲ့တဲ့ အစိုးရဟာ မိုးကျရွှေကိုယ်ဘဝ ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီ ဘဝက စပြီး အစိုးရဆိုတာ လူတွေ အာဏာ အပ်လို့ ဖြစ်တာပါလားဆိုတဲ့ သဘာဝဟာ လုံးလုံး ပျောက်သွားတာဘဲ။ အဲဒီ ရှင်ဘုရင် စံနစ်လို သားစဉ် မြေးဆက် ဆက်ခံတဲ့ အစိုးရမျိုးကျတော့လဲ ဘာ ပြောစရာ ရှိတော့မလဲ။ တခါတည်း အစိုးရဆိုတာ ဘုန်းကံကြောင့် (Divine Rights of King) ဆိုပြီးတောင် တခါတုန်းက အယူဖြစ်တဲ့အထိ အစိုးရရဲ့ မူလ ဘဝဟာ ပျောက်ခဲ့တာဘဲ။

အဲဒီမှာ ပြောချင်ကြလိမ့်အုံးမယ်။ ဒါက ရှေး ရှင်ဘုရင်တွေပါ။ အခု ရှင်ဘုရင်တွေကတော့ အာဏာလဲ မရှိတော့ပါဘူး။ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေအတိုင်း အုပ်ချုပ်ရတာပါလို့ ပြောကြလိမ့်မယ်။ ကောင်းပြီ။ ရှင်ဘုရင် ဆိုယင် သားစဉ်မြေးဆက် ဆက်ခံရလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို မှူးတွေ မတ်တွေ ရှိရလိမ့်မယ်။ အင်္ဂလန်မှာ ဆိုယင် ဒီအတိုင်းဘဲ မဟုတ်လား။ မှူးတွေ မတ်တွေဆိုပြီး အချောင် ပွနေသလောက် ပွနေကြတာ (House of Lords) မှူးတွေ မတ်တွေ လွှတ်တော်ဆိုပြီး အဆာကျယ်နေကြတာ သူတို့တတွေဘဲ။ အာဏာ ရှိတာ မရှိတာကို အပထားပြီး သူတို့တတွေကို ဒီလို ရှိတာဟာ လူလူချင်းအတူတူဘဲ ဆိုတဲ့ သဘောတရားကို ဖုံးလွှမ်းနိုင်သမျှ ဖုံးလွှမ်းနိုင်အောင် လုပ်ပြီး၊ နောက်ဆုံးကျတော့ လူတွေက ပေးထားတဲ့ အစိုးရ အာဏာကို အချောင် ကော်နိုင်အောင် စီစဉ်ထားတာတွေဘဲ။ အာဏာဆိုတာလဲ မရှိဘူး မဟုတ်ပါဘူး။ မြောင်သာ သိပ် မရှိတယ်။ သွယ်ဝိုက်တဲ့ နည်း၊ စီးပွားရေးနည်း၊ ဟိတ်လုံး ဟန်လုံး နည်းတွေနဲ့ အများကြီးဘဲ။ သူတို့ အာဏာ ရှိနေကြတာဘဲ။ ပြီးတော့ ဒီ ရှင်ဘုရင် စံနစ်ဆိုတာမျိုးဟာ အချောင် တိုင်းပြည် ပိုက်ဆံ ကုန်တဲ့ ရာထူးတွေ တော်တော်ဘဲ ရှိတယ်။ ဒီတော့ လူတွေက တင်မြှောက်တဲ့ “အစိုးရ” ဆိုတာဟာ လူတွေရဲ့ အစိုးရ၊ ပြည်သူတွေရဲ့ အစိုးရ၊ ပြည်သူတွေနှင့် အလှမ်းမဝေးဘဲ အမြဲ လက်တွဲနေတဲ့ အစိုးရ ၊ ဖြစ်မှသာလျှင် သဘောတရားအတိုင်း ကိုက်ညီမယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။ အဲဒီ သဘောတရားနဲ့ ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီး ဆန့်ကျင်တဲ့ သားစဉ်မြေးဆက် ဆက်ခံသွားတဲ့ ရှင်ဘုရင်စံနစ်ကို မလိုချင်ဘူး။

ဒီမိုကရေစီ ဝါဒအစစ်ကိုသာ ဖန်တီးမယ်

အဲဒီတော့ သမ္မတ စံနစ်ကို လိုချင်တယ်။ သမ္မတ စံနစ်ဟာ တိုင်းသူ ပြည်သားတွေသာလျှင် အရင်းခံ မူလဘူတ ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ သဘာဝကို ပြန်ဖော်တယ်။ လူလူချင်းအတူတူဘဲ ဆိုတဲ့ သဘာဝကို ပြန်ဖော်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အတု သတိပြုရမယ်။ “အစိုးရ” ဆိုတဲ့ အာဏာဟာ အင်မတန် အဖိုးတန် အသုံးဝင်တယ်။ အဲဒီ အာဏာကိုလဲ ပစ္စည်း အင်အားကောင်းတဲ့ လူတွေ အချင်းချင်း လုကြတယ်။ ရယင်လဲ လက်မလွှတ်ချင်ဘူး။ တိုင်းသူပြည်သားတွေဆိုတာကတော့ အဲဒီထဲမှာ ဒုတ်လုပ်ပြီး အရိုက်ခံရမဲ့ အခါကျမှ ပါရတာဘဲ။ ဒီလို အာဏာ လုကြတဲ့ အခါမှာ “ဒီမိုကရေစီ” ဆိုပြီး “ပြည်သူ့ဆန္ဒ၊ ပြည်သူ့ အာဏာ”လို့ ကြွေးကြော် ဟစ်အော်ပြီး ၊ ညာတဲ့ စံနစ်တွေလဲ ရှိတယ်။ လူတွေက တိုင်းသူပြည်သားတွေက “အစိုးရ” အာဏာ အပ်လိုက်တုန်းက ကျုပ်တို့အတွက် ကောင်းအောင် လုပ်ပေးပါ ဆိုပြီး အာဏာ အပ်လိုက်တာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ကို ခင်ဗျားတို့ အုပ်စိုးတဲ့ လူတွေအတွက် နှိပ်ကွပ် အုပ်ချုပ်ပါဆိုတဲ့ အချက်သာ ဖြစ်နေတာဘဲ။ လူတွေက တင်မြောက်ပြီး လူတွေရဲ့ အကျိုးကို လုပ်တဲ့ လူတွေရဲ့ အစိုးရသာလျှင် ဒီမိုကရေစီ ဖြစ်နိုင်မယ်။ အခြားဟာတွေ ဒီမိုကရေစီ အစစ် မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အတုတွေသာ ဖြစ်တယ်။

ဒီမိုကရေစီ ဆိုတာ ဘာလဲ

အဲဒီလို စံနစ်မျိုးနဲ့ သမ္မတ အစိုးရမျိုးမှသာ ကျုပ်တို့ တိုင်းသူပြည်သားတွေကို အကျိုး ထိရောက်စွာ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်မှာဘဲ။ ဒီမိုကရေစီတိုင်း ဒီမိုကရေစီတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီမိုကရေစီ ခေတ်စားလာတဲ့အခါမို့ ရောယောင်ပြီး သံဖမ်း ပြောကြတာတွေလဲ အများကြီးဘဲ။ ဒါဖြင့် ဒီမိုကရေစီဆိုတာ ဘာလဲ။ လူလူချင်း၊ လူတန်းစား အချင်းချင်း။ လူမျိုးအချင်းချင်း အစရှိသည်အားဖြင့် အခွင့်အရေး တန်းတူ ကျပ်ပြည့် မရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး ဒီမိုကရေစီ ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် မဟုတ်သေးဘူး။

ဒီမိုကရေစီတုတွေ

အခု ဒီမိုကရေစီ ခေါ်နေတဲ့ တိုင်းပြည်တွေ အများဟာ တကယ့် ဒီမိုကရေစီ မဟုတ်သေးဘူး။ ငါးမူး၊ သုံးမူး တပဲလောက်ဘဲ ဒီမိုကရေစီတွေ ဖြစ်ကြသေးတယ်။ အဲဒီ ဒီမိုကရေစီတွေဟာ အရင်းစစ်လိုက်တော့ အရင်းရှင်ခေါ်တဲ့ ပစ္စည်းရှင် အရင်းရှင်တွေ စီးပွားရေး ခြယ်လှယ်တဲ့ စံနစ်အခြေခံတဲ့ ဒီမိုကရေစီတွေ ဖြစ်တယ်။ တနည်းအားဖြင့် အရင်းရှင်တွေရဲ့ အာဏာရှင် စံနစ် အုပ်ချုပ်ရေး၊ ဒီမိုကရေစီ ဆိုတဲ့ ဗန်းပြထားတဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးဘဲ။

ဒီမိုကရေစီ အစစ်ကတော့

ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အခါ တိုင်းသူပြည်သားတွေသာလျှင် အဓိက လိုလားပြီး တိုင်းပြည် ထူထောင်ချင်တယ်ဆိုယင် ဒီမိုကရေစီ စံနစ်အရမှ ဖြစ်နိုင်မယ်။ ဒီမိုကရေစီ အရင်းခံဘဲ။ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ ကွန်မြူနစ်ဝါဒ ဆိုတာတွေဟာ စင်စစ်တော့ ဒီကနေ ဖြာထွက်သွားတာဘဲ။ ဘယ်ဟာမှ ဒီမိုကရေစီ မစစ်သေးဘူး။ နိုင်ငံရေးတွင်မက စီးပွားရေးပါ ပါမှ ဒီမိုကရေစီ စစ်နိုင်မယ်လို့ ဒီမိုကရေစီ သဘောတရားတွေကို လိုက်ရှာပြီး လုပ်နေကြခြင်းသာ ဖြစ်တယ်။

ဒီတော့ ဒီမိုကရေစီ ဆိုတာ ဘယ်လို အင်္ဂါမျိုးနဲ့ ညီညွတ်ရမလဲ။ အဲဒီလို ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ဒီမိုကရေစီမျိုးကို ကျုပ်တို့ ဘယ်လို တည်ဆောက်ရမလဲ။ ချက်ချင်း ဖြစ်မလား။ ဘယ်လောက် ကြာမလဲ။ ဘယ်နည်းအကောင်းဆုံးလဲ ဆိုတာတွေကို အခု ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည် တည်ထောင်ရမဲ့အခါ အထူး စဉ်းစားရမဲ့ အချက်တွေဘဲ။

နိုင်ငံရေးဟာ စီးပွားရေး အခြေခံပေါ်မှာ တည်တယ်။ နိုင်ငံရဲ့ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံ ဥပဒေတွေကလည်း စီးပွားရေး သဘောတရားတွေနှင့် ကင်းလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အရင်းရှင် ဒီမိုကရေစီသမား သက်သက် မျက်စိနဲ့ ကြည့်ပြောယင်တော့ ဒါ မမှန်ဘူးလို့ ပြောရမှာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ကမ္ဘာ့အရပ်ရပ်မှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံ အသီးသီး ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေတွေကို အတွင်းကျကျ လေ့လာယင် စီးပွားရေး သဘောတရားတွေ မူတည်ပြီး လုပ်ကြတယ်ဆိုတာ တွေ့ရလိမ့်မယ်။ အရင်းရှင် ဒီမိုကရေစီသမားတွေအဖို့ ဆိုယင် အရင်းရှင် စံနစ်သာလျှင် စီးပွားရေး စံနစ်မှန် ဖြစ်တယ်။ ဒီ စံနစ်သာလျှင် တည်တံ့ရမယ်။ အဲဒီစံနစ်ဟာ အမြဲတမ်း တည်တံ့သလိုလို ယူဆပြီး အလုပ် လုပ်ကြတယ်။ အမှန်မတော့ ဘယ်နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး စံနစ်မှာမှ အမြဲ တည်တံ့တာ မရှိဘူး။ သူ့အချိန် သူ့အခြေအနေလိုက် ဖြစ်လာကြတာဘဲ။

ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည် အဖို့မှာ အရင်းရှင်စံနစ်ထက်တောင် အောက်ကျနောက်ကျ ဖြစ်နေတဲ့ ကျွန်ဘဝက လှမ်းတက်ရမယ်ဆိုတော့ အလယ်အလတ် အဆင့်မှာ ရှိတဲ့ ဒီအရင်းရှင် စံနစ်ကို ကျော်မသွားနိုင်သေးပေမဲ့ အဲဒီ စံနစ်တင်သာ မလုပ်နိုင်ဘဲ ဒီစံနစ်ကို အမြန်ဆုံး ကျော်သွားနိုင်ပေမဲ့ စီးပွားရေး သဘောတရားတွေကို အခြေခံ ထားပြီး တိုင်းပြည် တည်မှသာလျှင် တကယ့် ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံကို ရောက်အောင် သွားနိုင်လိမ့်မယ်။

တကယ့် ဒီမိုကရေစီ ဆိုတာ နိုင်ငံရေး သဘောတရားအရ ပြည်သူတွေရဲ့ အကျိုးအတွက် ပြည်သူတွေက တင်မြှောက်တဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ အစိုးရ ဖြစ်ရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ အဲဒီ အစိုးရဟာ ပြည်သူတွေရဲ့ လက်ငင်း စီးပွားရေးအဆင့်အတန်းကို အခွင့်အရေး တန်းတူ ရနိုင်တဲ့ အခြေအထိ

မြင့်တင်နိုင်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးမှ တကယ့် ဒီမိုကရေစီ အထိ တက်လှမ်းနိုင်မယ်။ ဒါဖြင့် အဲဒီလို ဒီမိုကရေစီ အဆင့်အတန်း ရောက်အောင် ဘယ်လို အခြေခံတွေ ချရမလဲ။

ဒီမိုကရေစီ အခြေခံများ

၁။ အရေးကြီးတဲ့ စက်မှု လက်မှု ပစ္စည်းလုပ်ငန်းတွေကို အစိုးရ သိမ်းနိုင်ရမယ်။ သို့မဟုတ် သိမ်းနိုင်အောင် အခြေခံပျိုးထားရမယ်။

၂။ အလုပ်သမားတွေရဲ့ နေရေး၊ ထိုင်ရေး၊ စားရေး၊ သောက်ရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ စည်းရုံးရေး၊ အိုနာစာ အရေး အစရှိသည်ဖြင့် အခွင့်အရေးတွေ ရှိရမယ်။

၃။ လယ်လုပ်တဲ့ လူတွေရဲ့ လက်ထဲ လယ်ရောက်အောင် စီစဉ်နိုင်ရမယ်။ လယ်အမြောက်အမြားကို တသီးပုဂ္ဂလ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ စံနစ်ကို ပယ်ဖျက်နိုင်ရမယ်။

၄။ လူမျိုး အသီး အသီး ဟာလဲ သူတို့ ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ရအောင် စီစဉ်ထားရမယ်။

၅။ တိုင်းသူပြည်သားတွေသာလျှင် အာဏာပိုင် အစစ် ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောတရားကို ခိုင်ခိုင်မာမာ ဖြစ်အောင် စီစဉ်တတ်ရမယ်။

၆။ လူမျိုး ဘာသာ လိင် မရွေး တိုင်းပြည်ကြီးသားတိုင်း ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ပါရမယ်။

၇။ တိုင်းပြည် ကာကွယ်ရေးဟာ ပြည်သူ့အစိုးရ တာဝန် ဖြစ်တယ်။ အခု ကျွန်ဘဝမှာလို ရှေးကလို အပျော်တမ်း ရဲ့အဖွဲ့ အစရှိတဲ့ အခု ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ ဆိုတဲ့ အဖွဲ့မျိုးတွေကို တသီးတခြား တည်ထောင်ရတဲ့ အခြေအနေမျိုး မရှိစေရဘူး။

၈။ တိုင်းပြည် ဥပဒေတရားရုံး စံနစ်ဟာလဲ ပြည်သူတွေရဲ့ အကျိုး ရှေ့ရှုမဲ့ ပြည်သူ့တရားရုံး စံနစ်မျိုး ဖြစ်ရမယ်။

အဲဒီလို အချက်တွေ ပါမှသာလျှင် တကယ့် ဒီမိုကရေစီ အခြေခံတွေ ချရာ ရောက်မယ်။ ဒါမှ သာလျှင် သူ့အချိန်အခါ ရောက်တဲ့အခါ ဒီမိုကရေစီဆိုတဲ့ အဆောက်အအုံကြီးကို မားမားမတ်မတ် တည်ဆောက်နိုင်မယ်။

ဒီအချက်တွေကို ထပ်ပြီး ကျွန်တော် ရှင်းပြပါအုံးမယ်။ ပဌမ အချက် သဘောကတော့ ကုန်ပစ္စည်း လုပ်နည်း (Means of Production) များတွင် အချက်အချာ ဖြစ်တဲ့ သစ်တော၊ သတ္တု အစရှိတဲ့ မြေပေါ်ပစ္စည်း၊ မြေတွင်း ပစ္စည်းများ၊ ရေတွင်း ရေပေါ် သက်ဆိုင်ရာများ၊ သဘာဝအား၊

လျှပ်စစ်အား၊ မီးရထား၊ လေကြောင်း သွားလာရေး၊ စာပို့တိုက်၊ သံကြိုး စကားပြော ကြေးနန်း၊ အသံလွှင့်ရုံတို့ဟာ တိုင်းပြည်ရဲ့ ကိုယ်စား အစိုးရပိုင် ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ တခြား ပစ္စည်း လုပ်ငန်းတွေကိုလဲ တတ်နိုင်သမျှ ပြည်သူ့ သမဝါယမ အသင်းများက ပိုင်ဆိုင်အောင် ကြိုးစားရလိမ့်မယ်။ အစိုးရ သိမ်းသမျှ ပစ္စည်း လုပ်ငန်းများကို အစိုးရကိုယ်တိုင် လုပ်နိုင်ယင် လုပ်၊ မလုပ်နိုင်သေးယင် အခြား လူတွေကို ငှားရမ်းတဲ့ သဘောသာ ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။

နိုင်ငံခြား ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေး ကိစ္စ ဆိုယင် အစိုးရ အုပ်ချုပ်နိုင်အောင် စီစဉ်ရမယ်။ ဒီဟာတွေကို ဘာပြုလို့ အခြေခံ ချရမလဲ ဆိုယင် ပြည်သူတွေ အများ အကျိုး ရှိနိုင်ဖို့ဘဲ။ ဒီလို မဟုတ်ယင် အရင်းရှင်တွေက ခြယ်လှယ်ချင်တိုင်း ခြယ်လှယ်တဲ့ အဖြစ်မျိုး ရောက်ပြီး တိုင်းသူပြည်သားတွေအပေါ် အရင်းရှင်တွေက လက်ဝါးကြီးအုပ်၊ သွေးစုတ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ရောက်သွားမယ်။ အဲဒီလို အရင်းရှင်တွေ ကြီးစိုးရုံတွင် မက၊ တသီးပုဂ္ဂလ အရင်းရှင်ပိုင် ကုမ္ပဏီကြီးတွေ (Monopoly) တဦးတည်းပိုင် သဘောမျိုး ဖြစ်သွားပြီး ဈေးနာ အရပ်ရပ်နဲ့ နိုင်ငံစီးပွားရေး အရပ်ရပ်ကို သူတို့ စီမံရာ ခံရမယ်ဆိုတဲ့ စံနစ်မျိုး ရှိလာမယ်ဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ ဒီကမ္ဘာကြီးဟာ မနေ့တနေ့က အလွန် အော့နှလုံးနာပြီး ရွံ့မှန်းစရာ ဖြစ်တဲ့ ဖက်ဆစ် စံနစ်ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာဖို့ စီးပွားရေး အခြေခံကြီးကို ခွင့်ပြုရာ ကျတယ်။ ဒါကြောင့် အဲဒီလို (Monopoly) လက်ဝါးကြီးအုပ် အရင်းရှင် ကုမ္ပဏီကြီးများ ဖြစ်တဲ့ (Cartels, Syndicates, Trusts) အစရှိတဲ့ တသီးပုဂ္ဂလ ပစ္စည်း လုပ်ငန်းကြီးတွေကိုတော့ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေမှာ အတိအလင်း ပိတ်ပင်ထားရလိမ့်မယ်။

အခုကျွန်တော်တို့ ပြောနေတဲ့ အချက်အလက်တွေဟာ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ အရလားလို့ မေးချင် မေးကြလိမ့်မယ်။ မဟုတ်သေးဘူး။ အမှန်ကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ ဆိုရှယ်လစ် စံနစ်ကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လောက်ဘဲ ထူထောင်ချင်ပေမဲ့ အခု ဗမာပြည်မှာ ဖြစ်နေတဲ့ စီးပွားရေး အခြေအနေအရ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်သေးဘူး။ ကျုပ်တို့ ပြည်မှာ အရင်းရှင်စံနစ်ဆိုတာတောင် ကောင်းကောင်း မရှိသေးဘူး။ အရင်းရှင်စံနစ်ထက် နောက်တဆင့်ကျတဲ့ စီးပွားရေးစံနစ်မှာ ကျုပ်တို့ ရောက်နေတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ဟာ အရင်းရှင် စံနစ်ကို မလွှဲမရှောင်သာလို့ ခွင့်ပြုသင့်သလောက် ခွင့်ပြုရမှာဘဲ။ အရင်းရှင် စံနစ်ကို ခွင့်ပြုထားတော့ ကိုယ်ပိုင် တသီးပုဂ္ဂလပစ္စည်း၊ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတွေ ရှိအုံးမှာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ဟာ အရင်းရှင်စံနစ်ကို မတတ်သာလို့ ခွင့်ပြုရပေမဲ့ တတ်နိုင်သမျှ ချုတ်ချယ်ရလိမ့်မယ်။ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း၊ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတွေ ဆိုယင် အများအကျိုးကို မထိခိုက်စေရဘူး။ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်း၊ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းတွေကို လိုတဲ့အခါ အစိုးရက တိုင်းပြည်ကိုယ်စား သိမ်းနိုင်မဲ့ အခြေခံမျိုးတွေ ဖွင့်ထားရလိမ့်မယ်။

အလုပ်သမား အခွင့်အရေး ကာကွယ်မယ်

အရင်းရှင်စံနစ်ကို ခွင့်ပြုထားတော့ အလုပ်သမားတွေရဲ့ အခွင့်အရေးတွေကို ကောင်းကောင်း သတ်မှတ်ပြီး သူများ သွေးစုတ်ချင်တိုင်း မခံရအောင် စီမံဖန်တီးပြီး အခြေခံ တရားတွေ၊ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေမှာ ထည့်ထားရလိမ့်မယ်။

လယ်လုပ်သူသာ လယ်ပိုင်ရမယ်

လယ်ယာမြေ ပိုင်ဆိုင်မှု ကိစ္စမှာဆိုလဲ လယ်ယာမြေ လုပ်တဲ့ လူတွေ လယ်ယာမြေ ရအောင် အခြေခံတွေ ချရလိမ့်မယ်။ လယ်မြေ ဧက အမြောက်အများ ပိုင်တဲ့ လယ်ရှင်ကြီး စံနစ်ကိုတော့ ဥပဒေအရ ကန့်သတ် ချုပ်ချယ် ဖျက်ပယ်ပစ်ရလိမ့်မယ်။ နောက်ပြီး ဘယ်လို ကိုယ်ပိုင် လယ်ယာမြေမျိုး ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်နှစ်ဧကထက် မပိုစေရ အစရှိသည်အားဖြင့် ဥပဒေအရ ကန့်သတ်ရလိမ့်မယ်။ ဒီလိုမှ မလုပ်ယင် လယ်ပိုင်ရှင် စံနစ်ကြီးဟာ ရှိနေတာကို မဖျက်နိုင်ရုံတင် မဟုတ်ဘူး၊ ပြန်ဖြစ်အောင် လုပ်တာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ လယ်ယာမြေများကို အမှန်အားဖြင့်ဆိုယင် နောက်ဆုံး တိုင်းပြည်ပိုင် (အစိုးရနှင့် သမဝါယမအဖွဲ့ပိုင်) လုပ်နိုင်ယင် ကောင်းမှာဘဲ။ သို့သော်လဲ အဲဒီဟာ မလုပ်မီ လယ်ယာမြေ လုပ်သူတိုင်း မြေလက်ရှိ ရအောင် လုပ်နိုင်ရမယ်။ ဒီအခါမျိုးမှာ အစိုးရက အလယ်အလတ်တန်းနှင့် အောက်တန်းကျတဲ့ တောင်သူ လယ်သမားတွေကို တတ်နိုင်သမျှ ကူညီရလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို စီးပွားရေး အခြေခံတရားတွေကို ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေမှာ ထည့်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်။

အခုန ပြောခဲ့တဲ့ စီးပွားရေး အခြေခံ သဘောတရားတွေဟာ အရင်းရှင်စံနစ်နဲ့ မကင်းသေးပေမဲ့ အမှန်ကတော့ အရင်းရှင်စံနစ်လဲ မကဘူး။ ဆိုရှယ်လစ်စံနစ်လဲ မကျသေးဘူး။ နိုင်ငံရေးဆိုတာ စီးပွားရေး အခြေခံသဘောတရားတွေကို ခေါင်ချုပ် သရုပ်ဆောင်တဲ့အတိုင်း ဒီလို စီးပွားရေး အခြေခံတဲ့ အရင်းရှင် ဒီမိုကရေစီ နိုင်ငံရေးဟာ အရင်းရှင် သက်သက် ဒီမိုကရေစီလို အရင်းရှင်တွေရဲ့ အာဏာရှင်စံနစ်ကို ကာဆီးမထားဘဲ ပဒေသရာဇ်စံနစ် (Feudalism) ကို တွန်းလှန် ဖြိုဖျက်ပြီး ပြည်သူတွေရဲ့ အခွင့်အရေးကို ဆောင်ရွက်မဲ့ ပြည်သူ လူတန်းစားပေါင်းစုံ အာဏာရှင်စံနစ် ပုံသဏ္ဍာန်ဆောင်ထားတဲ့ ဒီမိုကရေစီသစ် နိုင်ငံရေး ဖြစ်ရမယ်။

အခု အချို့နိုင်ငံတွေမှာ ကျုပ်တို့ ကြားသိ တွေ့မြင်ရတဲ့ ဒီမိုကရေစီဆိုတာတွေဟာ အမှန်ကတော့ (Oligarchy) ခေါ်တဲ့ အရင်းရှင် ဖြစ်ဖြစ်၊ အရင်းရှင်လို လူတန်းစားတွေ ဖြစ်ဖြစ်၊ လူတစ်စုလောက်က ကြိုးကိုင်ထားတဲ့ အာဏာရှင် လုပ်နေတဲ့စံနစ်တွေ ဖြစ်တယ်။

လူအများဆုံး အကျိုးရှိမှု ရှေ့ရှုတယ်

ကျုပ်တို့ လုပ်ချင်တာကတော့ (Greatest Happiness of the Greatest Number) လူအများဆုံး အကောင်းဆုံး ချမ်းသာသုခ ရအောင် အဲဒီလို လူအများဆုံးက ကြိုးကိုင်တဲ့ အာဏာရှင် လုပ်တဲ့ ဒီမိုကရေစီမျိုးကိုသာ လိုချင်တာဘဲ။ အကုန်လုံး အကျိုးရှိတဲ့ ဒီမိုကရေစီ ဆိုတာတော့ ခုလို အရင်းရှင်၊ အလုပ်သမား၊ လယ်ရှင် အစရှိတဲ့ လူတန်းစား ကွဲပြားမှုတွေ ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး မဖြစ်နိုင်သေးဘူး။ လယ်ရှင် အကျိုး ရှိတိုင်း လယ်သမား အကျိုး မရှိနိုင်ဘူး။ အလုပ်ရှင် အကျိုးရှိတိုင်း အလုပ်သမား အကျိုး မရှိနိုင်ဘူး။ သူတို့ အချင်းချင်း အကျိုးတွေဟာ တခါတခါ စေ့စပ်လို့ မရနိုင်ဘဲ တဦးအကျိုးရှိယင် တဦး ထိမယ် ဆိုတဲ့ အခြေမျိုး ဖြစ်လာတဲ့အခါ အစိုးရဟာ တဖက်ဖက်က ပင်းမှ ဖြစ်နိုင်မယ်။ အဲဒီတော့ ဒီမိုကရေစီသစ် ဆိုတာ အစိုးရက လူအများစု ဖြစ်တဲ့ လူဆင်းရဲတွေဖက်က ထုံးစံတော့ ပင်းမယ်ဆိုတဲ့ သဘောဘဲ။

လူများစု အာဏာပိုင် အုပ်ချုပ်ရေး

ဒီမိုကရေစီသစ်အရ လုပ်မဲ့ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေမျိုးဟာ ဘယ်လို ဖြစ်ရမလဲ ဆိုယင် တိုင်းပြည်သား လူအများစုတွေ အာဏာပိုင် အဖြစ် အုပ်ချုပ်နိုင်အောင် သူတို့ ရွေးကောက်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေဟာ အောက်ကနေပြီး ထိပ်အထိ တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်ရေး ၊ တိုင်းပြည် အစိုးရ အာဏာကို ကိုင်ထားရမယ်။ သူတို့ ရွေးကောက်လိုက်တဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေကို မကြိုက်လို့ရှိယင် ပြန်ခေါ်နိုင်ရမယ်။

ဒီတော့ အခု ဗမာပြည်မှာ ရှိနေတဲ့ အရာရှိ ဗျူရိုကရက် အုပ်ချုပ်ရေးမျိုး မရှိနိုင်တော့ဘူး။ တိုင်းပြည်သစ္စာ မဖောက်တဲ့ တိုင်းကြီး ပြည်ကြီးသားတွေဟာ ပြည်သူ့ လွတ်လပ်ခွင့်တွေကို အများအကျိုးအတွက် လုပ်မဲ့နေရာတွေမှာ ရရှိလိမ့်မယ်။ ဒီနေရာမှာ လူများစုလို ဆိုတာဟာ ပစ္စည်း အခြေအနေ၊ ရာထူးအခြေအနေကို အကြောင်းပြုပြီးသာ လူများစု၊ လူနည်းစု ဖြစ်ကြတဲ့ လူတွေကိုသာ ဆိုလိုတယ်။ လူမျိုးရေးအရ ကွဲပြားနေတဲ့ လူများစု လူနည်းစုကိစ္စတွေမှာတော့ လူများစု လူမျိုးစုက လူနည်းစု လူမျိုးတွေအပေါ် လွှမ်းမိုးမှု မရှိစေမှ ဒီမိုကရေစီ မှန်မယ်။ လူမျိုးအရ၊ ဘာသာအရ၊ လိင်အရ အခွင့်အရေး ခွဲခြားမှု၊ နှိမ်ချမှုတွေကို ဥပဒေအရ ပယ်ဖျက်ပြီး ဒီလို နှိမ်နင်းတာတွေမျိုး တွေ့ယင် ဥပဒေအရ အပြစ်ပေးတာမျိုးတောင် စီမံရမယ်။ ဒါမှ ဒီမိုကရေစီ ပီသမယ်။ လူမျိုးရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ထပ်မံပြီး ကျွန်တော် ဆွေးနွေးပါအုံးမယ်။

ဗျူရိုကရက် အုပ်ချုပ်ရေး ဖျက်ရမယ်

အထက်မှာ ပြောခဲ့တဲ့အထဲမှာ အခု ဗမာပြည်မှာ ရှိနေတဲ့ အရာရှိ ဗျူရိုကရက် အုပ်ချုပ်ရေးမျိုး မရှိနိုင်တော့ဘူးဆိုတာဟာ ဘာဆိုလိုတာလဲ။ ကျွန်တော် ရှင်းပြလိုပါသေးတယ်။ လွတ်လပ်မဲ့ ဗမာပြည်ကြီးမှာ အခု အစိုးရ အရာထမ်း အမှုထမ်းတွေ၊ လောကဓာတ်ဆရာ၊ ပညာသည်၊ စက်ဆရာ၊ ဆေးဆရာ အစရှိတဲ့ လူတွေကို မလိုတော့ဘူးလားဆိုယင် သူတို့ကို လိုလိမ့်မယ်။ သူတို့အထဲက (Technicians) ခေါ်တဲ့ အထူး သင်ကြားမှု တတ်တဲ့လူတွေ ဆိုလို့ ရှိယင် အစိုးရက ကောင်းကောင်း မြှောက်စားရမှာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ဟာ ပြည်သူ့ အစိုးရ၊ ပြည်သူ့ မိတ်ဆွေတွေဘဲ ဖြစ်ရမယ်။ ပြည်သူတွေကို ဂရုမစိုက်ဘဲ အထက်လူကြီး ကြိုက် ပြီးရော လုပ်တဲ့ လူစားတွေ မဖြစ်ရဘူး။ တိုင်းပြည်နဲ့ ပြည်သူတွေရဲ့ သစ္စာကို စောင့်ထိန်းတဲ့ လူတွေ ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို လူတွေ အမှန်မတော့ တချို့လခတွေ ဘာတွေမှာ နည်းချင် နည်းလာပေမဲ့ လွတ်လပ်မဲ့ ဗမာပြည်မှာ ပိုပြီးအခွင့်အရေးတွေ ပေးလာနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အခုအခါ အင်္ဂလိပ်တွေသာ လုပ်နေရတဲ့ နေရာမျိုးတွေ ကျွန်နိုင်ငံ ဖြစ်နေလို့၊ သခင်နိုင်ငံ လုပ်ရတဲ့ နေရာမျိုးတွေမှာ သူတို့ ဝင်ခွင့်၊ လုပ်ခွင့် ရှိလာကြမှာဘဲ။ သို့သော်လဲ ရှေးက အရာရှိ စံနစ်အတိုင်း ပြည်သူတွေနှင့် တခြားစီတော့ နေလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

တိုင်းပြည်ကာကွယ်ရေး အစိုးရတာဝန်

ပြီးတော့ ဂျပန်ပြည်မှာလို စစ်တပ်က နိုင်ငံအုပ်ချုပ်ရေးမှာ ခြယ်လှယ်တာမျိုး၊ ဂျာမနီမှာ ဟစ်တလာတို့ တက်လာတာမျိုးကို စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးအရ နှိမ်နင်းတဲ့ နေရာမှာ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်တွင် တိုင်းပြည် ကာကွယ်ရေးဟာ အစိုးရရဲ့ တာဝန်၊ တတိုင်းပြည်လုံးရဲ့ တာဝန် ဖြစ်လာတဲ့အတိုင်း ကာကွယ်ရေး လုပ်ငန်းမှန်သမျှ အစိုးရသာလျှင် လုပ်နိုင်ရမယ်။ တသီးတခြား ကိုယ်ပိုင်အဖွဲ့တွေက လုပ်ဖို့လဲ မလိုဘူး။ အခွင့်လဲ ပြုနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အခုလို ကျွန်ဘဝမှာတော့ တိုင်းပြည်ကာကွယ်တဲ့ တာဝန်က သခင်လူမျိုး အစိုးရ တာဝန်လို ဖြစ်ပြီး သူတို့ကလဲ ကောင်းကောင်း မလုပ်တော့ ကျွန်တော်တို့ဖာသာ ကျွန်တော်တို့ တက်သမျှ၊ မှတ်သမျှ၊ ဖြစ်သမျှ၊ ပြည်သူ့ရဲ့ဘော်တပ်ဖွဲ့ အစရှိတဲ့ အဖွဲ့မျိုးတွေ ဖွဲ့ပြီး လုပ်နေရတယ်။

စစ်သဘော နိုင်ငံရေးပါတီများ မရှိရ

ဒီလိုအဖွဲ့တွေဟာ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာနိုင်ငံမှာ မရှိနိုင်တော့ဘူး။ သို့မဟုတ်ယင် လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်မှာ ဒီလို အဖွဲ့မျိုးဟာ စစ်သဘောနိုင်ငံရေးပါတီမျိုး ဖြစ်တတ်ပြီး၊ ဖြစ်လာတဲ့အခါ ဖက်ဆစ်ဝါဒတွေ မွေးမြူလာတတ်တယ်။ ဒါကိုလဲ ကောင်းကောင်း သတိပြုရမယ်။ အထူးသဖြင့် ဖက်ဆစ်ဝါဒ ဗမာပြည်မှာ မပေါ်နိုင်အောင် စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးအရ အဖက်ဖက်ကနေပြီး တားရလိမ့်မယ်။ ဖက်ဆစ် စံနစ် ဖက်ဆစ်ဝါဒဆိုလို့ ဗမာပြည်မှာ ယောင်ဝါးဝါးတွေ အများကြီး

ဖြစ်နေကြတယ်။ ဖက်ဆစ် စံနစ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ ကြမ်းသင့်လို့ ကြမ်းတာကို ဖက်ဆစ်စံနစ် ခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်နှင့်စိတ်မသင့်တာ လုပ်သမျှကို ဖက်ဆစ်စံနစ်လို့ ခေါ်တာ မဟုတ်ဘူး။ ငွေပင်ငွေရင်းရှင် (Financial Capitalists) ကြီးတွေက လက်ကိုင်ဒုတ် လုပ်ထားတဲ့ တပည့်တွေနဲ့ တိုင်းသူပြည်သား လူအများကို အကြမ်းပတမ်း ဖိနှိပ်ပြီး အင်မတန် ကျဉ်းမြောင်း မှားယွင်းတဲ့ လူမျိုးရေးတရား၊ လက်ကိုင်ထားတဲ့ ဝါဒဟာ ဖက်ဆစ်ဝါဒဘဲ။ အဲဒီတော့ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ လူမျိုးရေးတရားတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့ဟာ ဖက်ဆစ်အားပေးတရားတွေ မပေါ်အောင် တိုင်းပြည် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေ လုပ်ကတည်းက စီမံထားရလိမ့်မယ်။

လူမျိုးကြီးဆိုတာ ဘာလဲ

ဒီနေရာမှာ လူမျိုးရေး ကိစ္စကို ကျွန်တော် ဆွေးနွေးလိုတယ်။ အင်္ဂလိပ်လိုမှာ (Nation or Nationality, Race, Tribe) အစရှိသည် အားဖြင့် လူမျိုးရေးတွေကို အသီးသီး ခေါ်ထားတာ ရှိတယ်။ (Nation or Nationality) ဆိုတာမျိုးကတော့ ဗမာလို တိတိကျကျ ဘယ်လို ပြန်ရမယ်ဆိုတာ ဗမာ့အဘိဓာန် ကျကျနန ထွက်မှဘဲ ဖြစ်နိုင်မှာဘဲ။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ဥပမာ ဗြိတိသျှ လူမျိုးဆိုယင် အင်္ဂလိပ်၊ စကော့၊ ဝေလ၊ အိုင်းရစ်လူမျိုးတွေ ပေါင်းထားတာကို ခေါ်တာဘဲ။ အမေရိကန်လူမျိုး ဆိုယင်လဲ ဥရောပက လူမျိုးစုံ၊ အမေရိကန်မှာ လာနေပြီး အမေရိကန်လူမျိုးလို နေတဲ့လူ အားလုံးကို ခေါ်တာဘဲ။ ဒီတော့ (Nation) သို့မဟုတ် (Nationality) ခေါ်တဲ့ လူမျိုးကြီးကို ဆိုကြပါစို့၊ အဲဒီ လူမျိုးကြီးဆိုတာ ဘယ်လို အခြင်းအရာတွေနဲ့ ပြည့်စုံမှ လူမျိုးကြီးလို့ ခေါ်မလဲ။ အဲဒီလူမျိုးရေး ပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခု ကမ္ဘာကျော် ဆိုဗီယက် ယူနီယံ ခေါင်းဆောင်ကြီး ဖြစ်တဲ့ စတာလင်က ဘယ်လို သရုပ်ဖော်ထားသလဲ ဆိုယင် ...

A nation is a historically evolved stable community of language, territory, economic life, and psychological make-up manifested in a community of culture:

လူမျိုးကြီးဆိုတာ

လူမျိုးကြီးဆိုတာ ရာဇဝင်အရ ဖြစ်ပွားလာပြီး တည်တည်တံ့တံ့ နေလာတဲ့ သူ့ဘာသာစကားနဲ့၊ သူ့နယ်မြေနဲ့၊ သူ့ စီးပွားရေးနဲ့၊ သူ့ယဉ်ကျေးမှု ပညာထုံးစံ ဓလေ့တွေနဲ့ ညီညွတ် စည်းရုံးထားတဲ့ လူပေါင်းစုဘဲလို့ စတာလင်က သရုပ်ဖော်ပြခဲ့တယ်။ ဒီနေရာမှာ လူပေါင်းစု ဆိုတာဟာ (A nation is not a racial or tribal community of people) လို့ အတိအလင်း ဖော်ပြထားတယ်။

အဓိပ္ပာယ်ကတော့ လူမျိုးကြီးဆိုတာ အသွေးအဆင်း တူတဲ့ (Race) တို့၊ (Tribe) တို့ ခေါ်တဲ့ လူမျိုးစုမျိုး မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ (Race) များ ပေါင်းစပ် ထားခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ ရှင်းလင်းပြန်တယ်။

အဲဒီမှာလဲ စကားတူ ရှိရုံနဲ့ လူမျိုးကြီး မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့။ စကားတမျိုးထဲ ပြောကြတဲ့ အင်္ဂလိပ် အမေရိကန်ဟာ လူမျိုးကြီး နှစ်မျိုး ဖြစ်နေတာ အထင်အရှားဘဲ မဟုတ်လားတဲ့။ လူမျိုးခြားတိုင်း စကားမခြားဘူး။ စကားတူတိုင်း လူတမျိုးတည်း မဟုတ်ဘူး။ အကြောင်းအားလျော်စွာ ဆုံစည်းခွင့် မရှိလို့ရှိယင် တမျိုးစီ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို ဆုံစည်းတဲ့နေရာမှာ တမြေတည်းနေ၊ တရေတည်း သောက်တဲ့ လူတွေမှ လူတမျိုးတည်း ဖြစ်လာနိုင်သတဲ့။ နောက် စီးပွားရေးမှာလဲ တဦးနဲ့ တဦး ကျောထောက်နောက်ခံ သဘောမျိုး မှီခိုပြီး ပေါင်းစည်းထားမှ ဖြစ်သတဲ့။ ပြီးတော့ လူတမျိုးရဲ့ စိတ်ဓာတ် (National Character) လို့ ဆိုတဲ့ လူ့ယဉ်ကျေးမှု ထုံးစံ ဓလေ့ဆိုတာကို မထားလို့ မဖြစ်ဘူးတဲ့။ အခု ဒီအချက်တွေထဲက တခုနှစ်ခု ရှိရုံနဲ့ လူမျိုးကြီး တမျိုး မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့။ ဒီအချက်တွေထဲက တခုလောက် မရရုံနဲ့ဘဲ လူမျိုးကြီး ဆိုတဲ့ ဂုဏ်အင်္ဂါကို မထိုက်တန်ဘဲ ဖြစ်သွားနိုင်သတဲ့။ အဲဒီတော့ ဒီအခြင်းအရာတွေ အားလုံး ပြည့်စုံမှ လူမျိုးကြီးတမျိုး ဖြစ်တယ်ဆိုဘဲ။ ဒီနေရာမှာ (Common Language) ဆိုတဲ့ စကားတူလို့ ဆိုတာမှာလဲ ဥပမာ ဗြိတိသျှ လူမျိုးကြီးများ အင်္ဂလိပ်စကား အားလုံး ပြောကြတယ်။ နားလည်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ အိုင်းရစ်တို့ ဘာတို့မှာ သူတို့ စကား သတ်သတ် ရှိတယ်။ အဲဒါကိုလဲ သတိပြုမိဖို့ လိုတယ်။

နိုင်ငံတော်

နောက်ပြီး (State) (ဒီနေရာမှာတော့ လက်နက် နိုင်ငံတော်လို့ဘဲ ဆိုကြပါစို့။) အဲဒီ လက်နက် နိုင်ငံတော်ဆိုတဲ့ (Political Community) နိုင်ငံရေး လူပေါင်းစုံနဲ့ လူမျိုးကြီး ပေါင်းစုံ (National Community) ကို နားမရှုပ် စေလိုဘူးလို့ စတာလင်က ရှင်းထားတယ်။ ဘယ်လိုလဲ ဆိုယင် တူတာတွေထဲမှာ စကားတူမှ လူမျိုးကြီး တမျိုး ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်မယ်။ သို့သော်လည်း လက်နက်နိုင်ငံတော်ဆိုတဲ့ နိုင်ငံရေး လူပေါင်းစုထဲမှာတော့ စကား မတူပေမဲ့ တနိုင်ငံတည်း ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ဖော်ပြထားတယ်။

လူမျိုးရေး လူနည်းစု

ကောင်းပြီ။ ဒီအချက်တွေကို အခြေပြုပြီး စဉ်းစားယင် ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ (Nation or Nationality) လူမျိုးကြီး အဖြစ်နဲ့ ဘယ်နှစ်မျိုး ရှိသလဲ ဆိုယင် စင်စစ် ပြောရယင်တော့ အားလုံး တမျိုးတည်းဘဲ ရှိနိုင်မယ်။ (Race, Tribe) ဆိုတဲ့ဟာမျိုးတော့ ရှိသပေါ့။ ဒါမျိုးတွေကော (Nation or

Nationality) ထဲမှာ မရှိဘူးလား ဆိုတော့ ရှိသတဲ့။ သူတို့ကို (National Minority) လို့ ခေါ်တယ်။ လူမျိုးရေး လူနည်းစုတွေလို့ ခေါ်တယ်တဲ့။ အဲ အခုန ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ လူမျိုးကြီးလို့ စင်စစ် ခေါ်နိုင်တာ အားလုံး ပေါင်းခေါ်မှ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ကျွန်တော် ဘာပြုလို့ ပြောရသလဲ ဆိုယင် အထက်မှာ ဖော်ပြခဲ့တဲ့ အချက်တွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လူပေါင်းစုဆိုလို့၊ ရှမ်းလူမျိုးကို ပြောမယ် ဆိုယင်တော့ စင်စစ် မဟုတ်ဘဲ ခပ်လျော့လျော့ သဘောမျိုး ဆိုယင် လူမျိုးကြီးလို့ ခေါ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ တခြား လူမျိုးတွေ ဆိုယင် မခေါ်နိုင်ဘူး။

ကွဲပြားချက်တွေ

ဥပမာ ဂျိန်းဖောလူမျိုး၊ သူတို့မှာ အထက်ပါ လူမျိုးကြီး အင်္ဂါ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ မရှိဘူး။ အထူးသဖြင့် စီးပွားရေးမှာ သူ့ချည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဥပမာ ချင်း၊ ချင်းကျတော့ ပိုတောင် ဆိုးသွားသေးတယ်။ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုယင် သူတို့မှာ စကားတူကို မရှိဘူး။ အချင်းချင်းကျတော့ ဗမာစကားယင်လဲ သုံး၊ အင်္ဂလိပ်တွေ စီမံခဲလို့ ကုလားစကားယင်လဲ သုံးနေရတာဘဲ။ ကရင်နီကို ကြည့်။ လူဦးရေကလဲ မိုးမြန်မယ်ဆိုတာ ထည့်ပါမှ ရှစ်သောင်းလောက်ဘဲ ရှိတယ်။ အဲဒီ ရှစ်သောင်းလောက်က အချင်းချင်း ဘာစကား သုံးနေရသလဲ ဆိုယင် ဗမာစကားကို သုံးရတယ်။ ကရင်လူမျိုး ကြည့်အုံးမလား။ အမျိုး ၁၂ မျိုးလောက် ကွဲပြီး စကားဆိုယင်လည်း (Principal Languages) အဓိက စကား နှစ်မျိုးတောင် ရှိနေတယ်။ အချင်းချင်းကျတော့ ဗမာစကားဘဲ သုံးရတာဘဲ။ ရှမ်းဆိုတာလဲ အမှန်ကတော့ ဗမာစကား အများ အားဖြင့် နားလည်ကြတာဘဲ။ ယဉ်ကျေးမှု ဆိုယင် ဗမာ့ယဉ်ကျေးမှုနဲ့ တူတာတွေ အများကြီးဘဲ။ လူမျိုးကြီး အချင်းချင်း ဆိုယင်တော့ (Nations are sovereigns and all nations are equal) လို့ လူမျိုးကြီးတွေဟာ အချုပ်အချာ အာဏာ ရှိတယ်။ အတူတူဘဲ၊ တန်းတူဘဲ လို့ စတာလင်က ဆိုထားတယ်။

ကိုယ်ပိုင် ပြဌာန်းနိုင်ခွင့်

ဒါဖြင့် ဒီအဓိပ္ပာယ်က ဘယ်လို သဘောလဲ။ လူမျိုးကြီးဆိုတာ အချင်းချင်း ပေါင်းသင်းနေယင် (Regional Autonomy) ဆိုတဲ့ နယ်မြေအရ ကိုယ်ပိုင် အုပ်ချုပ်ခွင့် ရပြီး ခွဲထွက်ခွင့်ပါ ရထိုက်သတဲ့။ ကိုယ်ပိုင် ပြဌာန်းနိုင်ခွင့် လုံးဝ ရထိုက်သတဲ့။

The right of self-determination means that a nation can arrange its life according to its own will. It has the right to arrange its own life on the basis of autonomy.

It has the right to enter into federal relation with other nations. It has the right to complete secession. လို့ ဆိုထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆက်ပြောထားတာ ရှိသေးတယ်။

This of course does not mean that Social Democrats will support every demand of a nation. A nation has the right even to return to the order of things; but this does not mean that Social Democrats will subscribe to such a decision if taken by any institution of the said nation ပြီးတော့....

In fighting for the right of nations to self-determination, the aim of the Social Democrats is to put an end to the policy of national oppression, to render it impossible, and thereby to remove the grounds of hostility and reduce it to a minimum.

ကိုယ်ပိုင် ပြဋ္ဌာန်းနိုင်ခွင့်ကို လူမျိုးကြီး ဆိုတာတိုင်း ရထိုက်တယ်ဆိုပေမဲ့ နေရာတကာ အမြဲတမ်း မဟုတ်ဘူး။ ကောင်းကျိုး လုပ်ဖို့သာ ဖြစ်တယ်။ ဆိုးကျိုး လုပ်ဖို့ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ပြောထားတယ်။ လူမျိုး အချင်းချင်း ချယ်လှယ် လွှမ်းမိုးမှု၊ နှိပ်စက်မှု မဖြစ်ရအောင် ဒီအခွင့်အရေးမျိုးကို လူမျိုးကြီးတိုင်းကို ပေးတာဘဲ။ ပီးတော့ “မတ်ဝါဒ” ဋီကာ ဆရာတဦးကလဲ

It would be wrong to say that Marxists must support every national movement and that they have to apply the principle of national self-determination as a dogma in every simple case. Also the right of self-determination of this or that national group has to be definitely denied if under the given conditions it would serve reactionary purposes and do a disservice to the general cause of democracy.

ကွယ်လွန်သွားတဲ့ လီနင် ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကလဲ ဆိုထားတယ်။

The various demands of democracy, including self-determination, are not absolute, but a small part of the general democratic (now general socialist) world movement. Possible in individual concrete cases, the part may contradict the whole, if so it must be rejected.

နောက်ပြီး...

The question of the right of a nation freely to secede must not be confused with the question of whether it would be expedient for any given nation to secede at any given moment.

ဒါတွေ အားလုံး ခြုံလိုက်တော့ ဘာအဓိပ္ပာယ် ထွက်သလဲဆိုယင် လူမျိုးကြီးဆိုတာ အချင်းချင်း ပေါင်းကြယင် ကိုယ်ပိုင် ပြဌာန်းခွင့်အရ ပေါင်းကြ။ ဒါပေမဲ့ နေရာတကာ အချိန်အခါတိုင်းမှာ အခြေအနေ အကျိုးအကြောင်းကို မထောက်ဘဲ အရမ်း ကိုယ်ပိုင် ပြဌာန်းခွင့် မဟုတ်ရဘူးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ပါဘဲ။ ဒါက (Nation or Nationality) ဆိုတဲ့ လူမျိုးကြီးနှင့် ပတ်သက်ပြီး သိသင့် သိထိုက်သော သဘောတရားတွေဘဲ။ ပီးတော့ ၊

Of course, not one of the regions constitutes a compact homogeneous nation for each is interspersed with national minorities. Such are the Jews in Poland, the Latvians in Lithuania, the Russians in Caucasus, the Poles in the Ukraine, and so on. It may be feared, therefore, that the minorities will be oppressed by the national majorities. But there will be grounds for this fear only if the old order continues to prevail in the country. Give the country complete democracy and all grounds for this fear will vanish.

What is it that particularly agitates a national minority? A minority is discontented because it does not enjoy the right to use its native language. Permit it to use its native language and the discontent will pass of itself. A minority is discontented because it does not possess its own schools. Give it its own schools and all grounds for discontent will disappear. A minority is discontented because it does not enjoy liberty of conscience, etc., Give it these liberties and it will cease to be discontented. Thus "national equality in all forms (languages, schools etc.) is an essential element" in the solution of the national problem.

A state law based on complete democracy in the country is required, prohibiting all national privileges without exception and all kinds of disabilities and restrictions on the rights of national minorities.

ဒီဟာကတော့ လူမျိုးရေး လူနည်းစု အခွင့်အရေးတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး သိသင့် သိထိုက်တဲ့အချက်တွေဘဲ။ ပီးတော့ လူမျိုးရေး လူနည်းစု ဆိုတာ လူဦးရေ ဘယ်လောက် ရှိမှ

လူမျိုးရေး လူနည်းစု ခေါ်မလဲ ဆိုတာကိုလဲ သိဖို့ လိုတယ်။ အရင် စစ် မဖြစ်ခင်တုန်းက ရှိခဲ့တဲ့ နိုင်ငံပေါင်းစုံ အသင်းချုပ်ကြီးက သရုပ် ပြဋ္ဌာန်းထားတာကတော့၊ လူမျိုးရေး လူနည်းစုဆိုတာ လူမျိုးရေး လူများစုရဲ့ ငါးပုံတပုံလောက် ရှိမှ လူမျိုးရေး လူနည်းစုလို့ ခေါ်နိုင်မယ်လို့ ဆိုထားတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆို ရှမ်းပြည်မှာ လူမျိုးပေါင်း ၂၀၊ ၃၀ လောက် ရှိတယ်။ အဲဒီလိုသာ လူမျိုးကွဲတိုင်း ရှောက်ခေါ်နေရယင် ဆုံးမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့် လူဦးရေ သတ်မှတ်ရတာဘဲ။ သို့ပေမဲ့ ဗမာပြည်အဖို့မှာ လူမျိုးရေး လူများစုရဲ့ ငါးပုံတပုံ ဆိုတာတော့ များလွန်း အားကြီးတယ် ထင်တယ်။ ဆယ်ပုံတပုံလောက် ရှိယင်ဘဲ လူမျိုးရေး လူနည်းစုလို့ ခေါ်သင့်တယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆတယ်။ လူမျိုးရေး လူများစုရဲ့ ငါးပုံတပုံ ရှိမှ လူမျိုးရေး လူနည်းစု ဆိုယင်တော့ ဗမာပြည်မမှာ လူမျိုးရေး လူနည်းစုကို မရှိနိုင်တော့ဘူး။

ကရင်လူမျိုးရေး လူနည်းစု

ဒါပေမဲ့ ဥပမာ ကရင်လူမျိုး ဆိုလို့ရှိယင် လူမျိုးရေး လူနည်းစုအဖြစ်နဲ့ အခွင့်အရေးတွေ ရသင့်သလောက် မရဘဲ ရှိနေတယ်ဆိုတာ ငြင်းလို့ ကျုပ်တို့ ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ သူတို့တတွေဟာလဲ ဗမာတွေရဲ့ ဆယ်ပုံတပုံလောက် အဖျင်းဆုံး ရှိလိမ့်မယ်။ အဲဒါကြောင့် သူတို့ကိုတော့ လူမျိုးရေး လူနည်းစု အခွင့်အရေးတွေကို ပေးဖို့ တောင်းတယ်။ မွန်လူမျိုး ကိစ္စ ဆိုယင်တော့ သူတို့မှာ အခုလူမျိုးရေး လူနည်းစုအဖြစ်နဲ့ မွန်စာပေ၊ မွန်ကျောင်းတွေ ကိစ္စလောက်က လွဲယင် တခြား နစ်နာချက်တွေ မရှိပါဘူး။ မွန်ရယ်၊ ဗမာရယ် ခွဲခြားပြီး ကရင်လို သဘောထားသလို ထားစေချင်လို့တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံ ထူထောင်ကြစို့

ဒီတော့ လူမျိုးရေး ပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် တော်တော် စုံစုံလင်လင် ပြောပြပြီးတဲ့နောက်၊ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်သစ်ကို တည်ထောင်တော့ ပြည်ထောင်စု သဘော တည်ထောင်မလား။ လူမျိုးကြီး တမျိုးတည်းဘဲ ဆိုတဲ့ တိုင်းပြည်မျိုး (Unitary State) တည်ထောင်မလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို ဖြေဆိုလိုတယ်။ ကျွန်တော့် အမြင်အရ ဆိုယင်တော့ အထက် လူမျိုးရေးအရ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေးမျိုးတွေကို စည်းကမ်း သတ်မှတ်ပေးပြီးတော့ (Unitary State) လူမျိုးကြီးတမျိုးတည်း ဆိုတဲ့ နိုင်ငံမျိုးတော့ ထောင်လို့ မဖြစ်ဘူး။ ပြည်ထောင်စု သဘောမျိုးဘဲ ဖြစ်ရမှာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ပေါင်းခါမှ ဆေးအတွက် လေးတဲ့ ပြည်ထောင်စုမျိုး၊ လီနင်ပြောသလို တစိတ် တဒေသက တခုလုံးကို ဆန့်ကျင်တဲ့ (The part contradicting the whole) ပြည်ထောင်စုမျိုး

ဆိုယင်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အထူးသဖြင့် ပြည်ထောင်စုဟာ စီးပွားရေး တိုးတက်မှုကို စုပေါင်းပြီး စံနစ်တကျ စီစဉ်နိုင်မဲ့ ပြည်ထောင်စုမျိုး ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ ဒါမှ လူမျိုးအားလုံး၊ တိုင်းသူ ပြည်သား အများဆုံး တိုးတက်မှုကို လုပ်နိုင်မှာဘဲ။ ပေါင်းတယ်ဆိုတာ အချင်းချင်း ကောင်းကျိုး ရှိအောင် ပေါင်းကြတာ ဖြစ်ပြီး ဆိုးကျိုး ရှိအောင် ပေါင်းတာမျိုး ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။

ဒီလူမျိုးရေး ပြဿနာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နောက် အကြောင်းပေါ်ယင် ပေါ်သလို ဆွေးနွေးသင့်ယင် ဆွေးနွေးပါအုံးမယ်။ အခု ဒီမိန့်ခွန်းမှာတော့ ဒီလောက်နဲ့ဘဲ တော်လောက်ပြီလို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်။

ကိုင်း- ကျုပ်တို့ လာမဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ဘယ်လို ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေများ ရေးဆွဲ ဆုံးဖြတ်သင့်တယ်ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အခြေခံတရားတွေကို ကျွန်တော် ပြောပြခဲ့ပြီးပြီ။ ဒီပြင် ကျွန်တော်တို့ ဘာတွေ လုပ်ကြဦးမလဲ ဆိုတာတွေ စဉ်းစားကြအုံးစို့။

ပဌမ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကနေပြီး ဘယ်လို ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်သင့်တယ်ဆိုတာတွေ စဉ်းစားတာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ ဆုံးဖြတ်တာ အတည် ဖြစ်ပါ့မလား။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ အချုပ်အချာ အာဏာ ရှိရဲ့လားဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို ကျွန်တော် ဖြေပြလိုတယ်။ အိန္ဒိယပြည်မှာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ အချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အဖွဲ့လို့ ယူဆပြီး စီစဉ်ကြတယ်။ ဘယ်လို စီစဉ်ကြသလဲဆိုယင် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် စတဲ့နေ့က စပြီး တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်နဲ့ ဆိုင်သမျှ ကိစ္စ မှန်သမျှ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်သာလျှင် အာဏာပိုင် ဆုံးဖြတ်နိုင်တယ်။ အစိုးရနဲ့ မဆိုင်ဘူးဆိုပြီး စီစဉ်ကြတယ်။ ကျုပ်တို့ ဘိလပ် အစိုးရနဲ့ သဘောတူထားတဲ့အတိုင်းကတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေကို ဆုံးဖြတ်ပါဆိုတဲ့ အချက် ပါခဲ့တယ်။ သို့သော် အချုပ်အချာ အာဏာဆိုတာ ဥပဒေသဘော၊ ပါးစပ်သဘော ဖြစ်ရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည် နောက်က၊ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်နောက်က (Popular mass sanction) ခေါ်တဲ့ တိုင်းပြည်လူထုရဲ့ အားပေးထောက်ခံမှု ရမှ အချုပ်အချာ အာဏာဆိုတာ သေသေချာချာ အကောင်အထည် ဖော်နိုင်မယ်။

ကျွန်တော်တို့လို အခြေအနေမျိုး မပြောနဲ့။ လွတ်လပ်နေတယ်ဆိုတဲ့ နိုင်ငံတွေရဲ့ အချုပ်အချာ အာဏာတွေတောင် ကိုယ့်တိုင်းပြည်နောက်က (Sanction) အားမကောင်းလို့ ရှိယင် အချုတ်အချယ် ခံရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ သတိပြုကြရမယ်။ အဲဒါက ဥပဒေ သဘော၊ ဥပဒေစကား မဟုတ်ဘူး။ နိုင်ငံရေးသဘော၊ နိုင်ငံရေး စကားဘဲ။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်

ပေါ်ပေါက်လာခြင်းဟာ တော်လှန် ထကြွပြီး အာဏာသိမ်းပိုက်ပြီးတဲ့ နိုင်ငံ အခြေအနေမျိုးမှာ ပေါ်ပေါက်တာမျိုး မဟုတ်ဘဲ တဝက်တပျက် တော်လှန်ရေး အခြေအနေ (Semi-revolutionary situation) မျိုးမှာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် စေ့စပ်ပြီး ပေါ်ပေါက်လာရတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မျိုး ဖြစ်တော့ သူ့အခြေအနေအတိုင်း ထူးဆန်းတဲ့ အကြောင်းခြင်းရာတွေ တွေ့ရတယ်။ အမှန်ကတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် မကျင်းပမီ လွတ်လပ်တဲ့ ယာယီအမျိုးသား အစိုးရ (Previsional National Government) ဆိုတာမျိုး ပေါ်ပေါက်ပြီး လုပ်နိုင်ယင်တော့ ပိုပြီးကောင်းတာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့ဟာ ဘဝ အခြေအနေမှန်အတိုင်း ကောင်းတာကို စိတ်ကူးသန်သလို ပြောမနေဘဲနဲ့ ဖြစ်သလိုကနေပြီး ကိုယ်လိုရာ ကိုယ်ရောက်အောင် ဆွဲဆောင်သွားနိုင်မှ ခေါင်းဆောင်တွေ စစ်မယ်။ တော်လှန်ရေးသမား စစ်မယ်။ နေပါအုံး။ တော်လှန်ရေးဆိုတာ ဘာလဲ။ ဒီမေးခွန်းကို ကျွန်တော်မေး၊ ကျွန်တော် ဖြေချင်သေးတယ် ဘာပြုလို့လဲဆိုယင် ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်မှာ လူငယ်တွေ တော်လှန်ရေးစကား တော်တော် ပြောကြတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီအရေးကို ကျွန်တော် အခု ဆွေးနွေးရတာဘဲ။

တော်လှန်ရေးဆိုတာ ဘာလဲ

ဘာလဲ တော်လှန်ရေး။ အကြမ်းပတမ်း လုပ်တာတိုင်း တော်လှန်ရေးလား။ မဟုတ်ဘူး။ အဖျက် လုပ်ငန်းဆိုတာတိုင်း တော်လှန်ရေးလား။ မဟုတ်ဘူး။ လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ ရသလား။ မဟုတ်ဘူး။ ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့လဲ။ ဘယ်လိုလဲ။ လဲ လဲ လဲ။ အဲဒီလို “လဲ” တွေ အမျိုးမျိုးနဲ့ ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားကြစို့။ တရံရောအခါက ဒီမေးခွန်းကို ကျွန်တော် ဒီလို ဖြေခဲ့တယ်။

Revolution is direct participation of masses themselves to shape their own destiny fundamentally by all possible means; historically inevitable and necessary, and inadmissible of all forms of dry schematization unrelated to given historical conditions, and of blind, negative, spontaneous, destructive character; and therefore creative in the highest degree. Its fundamental objective is the emancipation of all toilers; its basis mass participation, its guarantee of victory mass consciousness. (in other words, the degree to which the toiling mass is organized and thus conscious of its role and power.)

တော်လှန်ရေးဆိုတာ

တော်လှန်ရေးဆိုတာ လူထုက လူထုရဲ့ ကံကြမ္မာကို အခြေခံကနေပြီး ဖန်တီးရာမှာ ဘယ်လိုဘဲ ဖြစ်ဖြစ်ဆိုပြီး လူထုကိုယ်တိုင် ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်တယ်။ ရာဇဝင်ကြောင်းအရ မလွဲမရှောင်သာလို့လဲ လိုတယ်။ ဖြစ်ပျက် ပေါ်ပေါက်နေတဲ့ ရာဇဝင် အခြေအနေအချက်အလက်တွေနဲ့ အခြားတလမ်းဖြစ်တဲ့ အခြောက်တိုက် စိတ်ကူး စီမံကိန်းမျိုးနဲ့တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ မျက်စိ စုံမှိတ်ပြီး အကန်းလို ရမ်းလို့ မဖြစ်ဘူး။ တဖက်တွင်သာ လုပ်တဲ့ အလုပ်၊ အလိုအလျောက် လူထု ထကြွမှု ဖျက်ဆီးရုံ အလုပ်ကိုလဲ လက်မခံနိုင်ဘူး။ အဲဒါတွေကြောင့် တော်လှန်ရေးဆိုတာ အကြီးကျယ်ဆုံး ပြုပြင် ဖန်တီးတတ်တဲ့ သတ္တိ ရှိပါတယ်။ တော်လှန်ရေးရဲ့ အခြေခံ ရည်ရွယ်ချက်ကြီးကတော့ လုပ်စားကိုင်စား လူထုကြီး လွတ်လပ်မှု ဖြစ်ပါတယ်။ တော်လှန်ရေးရဲ့ အခြေခံ အုတ်မြစ်ကတော့ လူထု ပါဝင်အောင် ဆောင်ရွက်ရေး ဖြစ်ပါတယ်။ တော်လှန်ရေး အောင်မြင်ဖို့ အခြေခံကတော့ လူထုကြီးရဲ့ နိုးကြား ထကြွမှု၊ တနည်းအားဖြင့် လူထုကြီးဟာ ဘယ်အထိ ဖွဲ့ဖွဲ့စည်းစည်း ရှိလို့ ဘယ်အထိ မိမိရဲ့ တာဝန်နဲ့ တန်ခိုးအာဏာကို သိရှိ နားလည် နိုးကြားသလဲ ဆိုတဲ့ အပေါ်မှာ တည်ပါတယ်။ အဲဒီလို ကျွန်တော် ဖြေခဲ့တယ်။

ဒီနေ့လဲ ဒီလိုဘဲ ဖြေရမှာဘဲ။ ကျွန်တော်တို့ အခု လုပ်နေတာ အားလုံးတွေဟာ ဘာကို လုပ်နေတာလဲ။ ကျုပ်တို့တိုင်းပြည်ကြီးကို တော်လှန် ပြောင်းလဲ နေကြတာဘဲ မဟုတ်လား။ အဲဒီလို တော်လှန် ပြောင်းလဲနေတဲ့အခါ ကြမ်းသင့်တဲ့အခါလဲ ကြမ်းခဲ့တယ်။ ကြမ်းစရာ လိုသေးသလဲ ကြမ်းရအုံးမှာဘဲ။ သို့သော်လဲ အရမ်း ကြမ်းရမယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်တော် နားလည်သလောက် တကယ့် တော်လှန်ရေး သဘောတရား မဟုတ်ဘူး။ အမိဝမ်းက ဖွားမြင်လာသော ကလေးဟာ မမွေးခင် ပဋိသန္ဓေ တည်ရတယ်။ နေ့ရက်စေ့မှ မွေးဖွားရတယ်။ အဲဒီ မတိုင်မီ မွေးဖွားယင် သေယင်လဲ သေမယ်။ လျှောယင်လဲ လျှောမယ်။ ချည့်နဲ့ယင်လဲ ချည့်နဲ့မယ်။ အင်မတန် ကောင်းခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ မွေးဖွားတဲ့အခါမှာလဲ ပြင်းပြင်းထန်ထန်နဲ့ ဖွားရတာ ရှိတယ်။ သက်သက်သာသာနဲ့ ဖွားရတာ ရှိတယ်။ အမေ၊ အဖေရဲ့ ကျန်းမာရေး၊ လက်သယ်လုပ်တဲ့သူ ကျင်လည်မှု အစရှိတဲ့ အခြေအနေတွေအရ ဖြစ်တာဘဲ။ အခုလဲ အဲဒီအတိုင်း တော်လှန်ရေးကို စဉ်းစားမယ် ဆိုယင် တချို့ လူတွေက ကြမ်းမှ အာဏာ သိမ်းရမယ်ဆိုပြီး ပြောကြတယ်။ ကိုင်း-ရုရှားပြည်မှာ တော်လှန်ရေး ဖြစ်တုန်းက အာဏာ သိမ်းယူတဲ့အခါ ကြမ်းခဲ့ရသလား။ ခြုံကြည့်ယင် မကြမ်းခဲ့ရဘူး။ သိမ်းပြီး အာဏာကို နောက်ကျတော့ ပြန်ကာကွယ်တဲ့အခါမှာ ကြမ်းတာတွေ လုပ်ရတယ်။ ဘာပြုလို့ အာဏာသိမ်းတဲ့ နေရာမှာ မကြမ်းခဲ့ရသလဲ။

အာဏာ ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ဖို့ လိုတယ်

တော်လှန်ရေး လုပ်တဲ့ လူတွေက ကြမ်းချင်လို့လဲ မဟုတ်ဘူး။ မကြမ်းချင်လို့လဲ မဟုတ်ဘူး။ ကြမ်းစရာကို မလိုလို့ မကြမ်းရတာဘဲ။ တော်လှန်ရေးရဲ့ နောက်ဆုံးအဆင့်ဟာ အာဏာ လက်ရ သိမ်းပိုက်မှုဘဲ။ အာဏာ လက်ရသိမ်းပိုက်မှုဆိုတာလဲ ကနေ့ အာဏာ ရပြီး နက်ဖြန် ပြန်လွတ်သွားတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ရပြီးတဲ့ အာဏာကို ထိန်းထားနိုင်အောင် စီစဉ်ပြီး သိမ်းပိုက်မှ တကယ့်အာဏာ သိမ်းပိုက်ရာ ရောက်မယ်။ အရင် စစ်ကြီး ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေနဲ့ အခု စစ်ကြီးပြီးခဲ့တဲ့ အခြေအနေ ခြားနားမှုကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ မြင်ရမယ်။

အရင် စစ်ကြီး အပြီးတုန်းက နယ်ချဲ့စံနစ်ဟာ အခုလို မယိုင်လဲသေးဘူး။ ဆိုဗီယက် ယူနီယံ၊ ဥရောပ အရှေ့၊ တရုတ်ပြည် မြောက်ပိုင်းတို့မှာလို တော်လှန်ရေး အောင်မြင်ထားတဲ့ နိုင်ငံတွေ မရှိသေးဘူး။ ပြီးတော့ အရှေ့အာရှ တောင်ပိုင်းအခြေအနေကို သုံးသပ်ရမယ်။ အင်ဒိုနီးရှားမှာ လက်နက်နဲ့ တော်လှန်ခဲ့တယ်။ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး ရပလား။ မရသေးဘူး။ ပီးတော့ ကျုပ်တို့ တော်လှန်ရေး လုပ်ယင် ဘယ်အထိ အလွန်ဆုံး လုပ်နိုင်မလဲ။ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေး ဆိုတာထက် ပိုမသွားနိုင်ဘူး။ ဒါ အလွန်ဆုံးဘဲ။ တခုန်တည်းနှင့် လှေကား အဆင့်ဆင့် ကျော် ရောက်ချင်လို့ မဖြစ်ဘူး။

There are in the meantime, another kind of people, who though they may not be malicious, often got taken in by the so-called “theory of one state Revolution” and the entirely subjective thesis which purports to “complete the political and social revolution in one stroke” in utter disregard of the development of the revolution, i. e. the necessity of a period of transition between one revolution and another; and then permit themselves the nonsense of the talk referred to, viz., “to complete the political and social revolution in one stroke.”

သူနည်းနှင့်သူ ကိုယ်နည်းနှင့်ကိုယ်

အဲသလို တရုပ် ကွန်မြူနစ် ခေါင်းဆောင် မော်စီတုန်းက ပြောခဲ့တယ် မဟုတ်လား။ နောက်ပြီး စတာလင်က မတ်ဝါဒသမားတွေဟာ အရင်းရှင် စံနစ်ကို တော်လှန် ပြောင်းလွှဲပြီး ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒ ထူထောင်တဲ့နေရာမှာ တလမ်းတနည်းတည်းသာ ရှိတာလို့ မယူဆဘူး။ ရုရှားပြည်ရဲ့ နည်းဟာ ရုရှားပြည်ရဲ့ အခြေအနေအရဖြစ်တယ်။ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ အင်္ဂလန်ပြည်ရဲ့ အခြေအနေအရ

အင်္ဂလိပ်နည်းအရ ဖြစ်တယ်။ ရုရှားနည်းက ပိုကြမ်းတယ်။ အင်္ဂလိပ်နည်းက ပိုခရီးရှည်တယ် အစရှိသည်အားဖြင့် ပြောခဲ့တယ်။ နောက်ပြီး စတာလင်ကဘဲ (Revolution does not come of itself. It must be prepared for and won.) တော်လှန်ရေးဆိုတာ အလိုအလျောက် မဖြစ်ဘူး။ ပြင်ဆင်ပြီး လုပ်မှ အောင်မြင်နိုင်မယ်လို့ ဆိုခဲ့တယ်။

လွတ်လပ်ရေးစခန်းကို ဘယ်လို လှမ်းမလဲ

အဲသလို အချက်တွေ စဉ်းစားပြီး ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေးစခန်းကို ဘယ်လို လှမ်းရမလဲ။ ကျွန်တော့် အမြင်အရ ပြောရယင် ဗမာပြည်ရဲ့ တော်လှန်ရေးဟာ အရှေ့အာရှတောင်ပိုင်း တော်လှန်ရေးရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ အဖြစ် ပူးပေါင်းသွားနိုင်မှ လုံးဝ အောင်မြင်မယ်။ အဲဒီ မတိုင်မီ ကျုပ်တို့ အရှေ့အာရှ တောင်ပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ တိုင်းပြည်တွေ တသီးတခြားစီ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်သွားတဲ့ အခြေအနေမျိုးတွေ ရှိနေအုံးမှာဘဲ။ အဲဒီ အခြေအနေ မျိုးမှာ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ ရသလောက်တော့ ရမှာဘဲ။ လုံးဝ ပြည့်စုံမယ်လို့ တထစ်ချ မဆိုနိုင်ဘူး။ အရှေ့အာရှ တောင်ပိုင်း ပြည်ထောင်စုသာလျှင် အဲဒီအပိုင်းမှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေရဲ့ အစွမ်းကုန် လွတ်လပ်ရေးကို ရယူနိုင်မယ်။ ထိန်းသိမ်းနိုင်မယ်။ တိုးချဲ့နိုင်မယ်။ ဒီအပိုင်းမှာ ကမ္ဘာ့ရဲ့ နယ်ချဲ့နိုင်ငံတွေ အများဆုံး စုပြီး စိုးမိုးနေကြတယ်။ အဲဒီ နယ်ချဲ့နိုင်ငံတွေဟာ တသီးတခြားစီအားဖြင့် အင်အားနဲ့ပေမဲ့ စုပေါင်းလိုက်ယင် အားမသေးသေးဘူး။ သူတို့ဟာလဲ တဦးကိုတဦး အကူအညီ ပြုသလောက် ပြုနေကြတယ်။ ကျုပ်တို့ နိုင်ငံအချင်းချင်းကလဲ မိတ်တောင်မှ ကောင်းကောင်း မဆက်နိုင်ကြသေးဘူး။ ကျုပ်တို့ရဲ့ အသီးသီး အင်အားတွေဟာလဲ လုံးဝ ခိုင်မာ တောင့်တင်းနေတယ်လို့ မဆိုနိုင်သေးဘူး။

ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်ကြစို့

အဲဒီလို စကောစက ဖြစ်နေတဲ့ အခြေမျိုးမယ် ကျုပ်တို့ စကောစကဘဲ ရှိနေအုံးမှာဘဲ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ နိုင်ငံ အသီးသီးဟာ အိန္ဒိယပြည်နှင့် မတူဘူး။ အိန္ဒိယပြည်မှာသာ ဟိန္ဒူနှင့် မူဆလင် ညီညွတ်နိုင်ယင် အိန္ဒိယ လွတ်လပ်ရေးဟာ ကျုပ်ပြည့်တင်းပြည့် ဖြစ်နိုင်တယ်။ သို့သော်လဲ ဖြစ်သမျှထဲက အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် ကျုပ်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေး ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေကို ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့အခါ တိုင်းပြည် လူထုအုံကြွ ထောက်ခံမှုကို နိုင်ငံရေး၊ စည်းရုံးရေး၊ စီးပွားရေး ပြင်ဆင်မှုတွေက တဖက်။ အိန္ဒိယ၊ တရုတ်ပြည်၊ အရှေ့အာရှ တောင်ပိုင်း အခြားနိုင်ငံတွေနှင့် ဆက်သွယ်မှု အရပ်ရပ် လုပ်ပြီး ပြင်ဆင်မှုတွေက တဖက်။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ရဲ့ ကာကွယ်ရေး အင်အားစုတွေကို စုနိုင်သမျှ ပြင်ဆင်မှုတွေက တဖက်။ အစိုးရလုပ်ငန်းနဲ့

ပြည်သူ့လုပ်ငန်းတွေကို တွဲဖက်ပြီး ပြင်ဆင်မှုတွေက တဖက်။ အဲဒီလို အဖက်ဖက် ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်ပြီးတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကြီးကို စကားသဘော အချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ အဖွဲ့က နေပြီး လက်တွေ့သဘော အချုပ်အချာ အာဏာနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဖြစ်အောင် ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်၊ ကျုပ်တို့ အခြေအနေအရ ကျုပ်တို့ နည်းတွေနဲ့ ဖန်တီးရလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို ဖန်တီးတဲ့နေရာမှာ ကျုပ်တို့ ဘာတွေ လုပ်ရမလဲ။

သွေးပုပ်တွေ ဖောက်ပစ်ကြ

၁။ ။ ဖါဆါပါလ နဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့ လူထု အစည်းအရုံး (ပြည်သူ့ရဲဘော်တပ်ဖွဲ့ပါ) တွေက မိမိတို့ အတွင်း အင်အားစုတွေ သန့်ရှင်းနိုင်သမျှ သန့်ရှင်းအောင် ကိုယ့်တပ် လိုနိုင်သမျှ လုံအောင် သွေးပုပ်တွေ ဖောက်ပစ်တဲ့ စံနစ်ကို တနိုင်ငံလုံးချီပြီး လုပ်ရလိမ့်မယ်။

၂။ ။ နိုင်ငံရေး သင်တန်းတွေကို စံနစ်တကျ ဖွင့်ပြီး နိုင်ငံရေး လုပ်နေတဲ့ လူငယ်တွေကို နိုင်ငံရေး ထပ်ပြီး အပြင်းအထန် သင်ပေးကြရလိမ့်မယ်။

၃။ ။ သမဝါယမ လုပ်ငန်းကို အစိုးရ အကူအညီ ရသမျှ ယူပြီး အကောင်အထည် ဖြစ်သွားအောင် လုပ်ကြရလိမ့်မယ်။

၄။ ။ ဖါဆါပါလ လွတ်လပ်ရေး ရံပုံငွေကို ဆက်ပြီး ကောက်ခံကြရလိမ့်မယ်။

၅။ ။ အစိုးရနဲ့ ပြည်သူ ပူးပေါင်းပြီး တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကို ဖါဆါပါလ က အင်တိုက် အားတိုက် ညွှန်ကြားခေါင်းဆောင်ပြီး လုပ်သွားရမယ်။

လွတ်လပ်ရေးသည် လမ်းဆုံး မဟုတ်

ဖါဆါပါလ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အမတ်တွေဟာ ဖါဆါပါလ အစိုးရကို ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေမှာ အကြံပေး ဉာဏ်ပေး ကူညီဆောင်ရွက် ခဲ့ထွင်ပေးရုံတင်မကဘဲ မိမိတို့ ဆိုင်ရာ မဲဆန္ဒနယ်တွေနဲ့ အဆက်မပြတ်ဘဲ လွတ်လပ်တဲ့ ဗမာပြည်အတွက် တိုင်းပြည်လူထုကို အမြင်မှန်အတိုင်း ပြင်ဆင်ထားဖို့ လိုတယ်။ အထူးသဖြင့် တိုင်းပြည် လူထုဟာ လွတ်လပ်ရေးရဲ့ တာဝန်များကိုလဲ ထမ်းဖို့ အဆင်သင့် ဖြစ်အောင် ဟောပြော ပြင်ဆင်ထားဖို့ လိုတယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရတယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာ လွယ်တဲ့ ကိစ္စ မဟုတ်ဘူး။ လွတ်လပ်ရေး ရရုံနှင့် ကျုပ်တို့ ပြဿနာတွေ ပြေရှင်းသွားကြမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီအခါကျမှ တကယ်

ပြဿနာတွေ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လွတ်လပ်ရေးဟာ လမ်းဆုံး မဟုတ်ဘဲ လူတွေရဲ့ ကောင်းစားရေးကို ရောက်စေမဲ့ လမ်းကြောင်းသာ ဖြစ်တယ်။

ခြိုးခြံ ဇွဲသန်ကြပါ

တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရာမှာ အခု ရုရှားပြည်သစ် တည်ခါစကလို အခု ဘီလပ်မှာ ဖြစ်နေသလို လူတွေဟာ အင်မတန် ခြိုးခြံ သည်းခံပြီး ဇွဲနဘဲနဲ့ စိစစ် ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်နိုင်မှ လောင်စာ ကျပြီး ပြာပုံအတိ ဖြစ်နေတဲ့ ဗမာပြည်ကြီးကို စည်ပင် သာယာ ဝပြောအောင် မနည်း ကျုပ်တို့ လုပ်ရလိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့ဟာ လူထုခေါင်းဆောင်တွေ ဆိုလို့ ရှိယင် လူထု နားလည်အောင် ရှေ့ဆောင် ဟောပြော ညွှန်ပြပြီး သတ္တိ ရှိရှိ လုပ်ပြရလိမ့်မယ်။

လွတ်လပ်ရေးအတွက် ချသင့်က ချရမယ်

အဲဒီတော့ကာ အင်္ဂလိပ်တွေနဲ့ စာရင်း ရှင်းကြတဲ့နေရာမှာလဲ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ယင် ဘယ်သူတွေနဲ့ ပေါင်းရမလဲ။ ဘယ်သူတွေနဲ့ ပေါင်းလို့ ကောင်းမလဲ။ ကျုပ်တို့ဟာ နိုင်ငံခြား အကူအညီ ကင်းလို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာတွေ ထောက်ပြီး အမြော်အမြင် ကြီးကြီးနဲ့ လုပ်တတ်ရလိမ့်မယ်။ အကြမ်းပတမ်း ဖြစ်ယင်လဲ ဒီလောက်ဘဲ။ ဒီအတိုင်းသွားလဲ ဒီလောက်ဘဲ ဆိုတဲ့ အခြေအနေမျိုး ဆိုယင်တော့ ကျွန်တော်တို့ အဖို့မှာ ဘယ်သူ ဘာပြောပြော၊ အကြမ်းမကိုင်ဘဲနဲ့ လွတ်လပ်ရေး အာဏာ သိမ်းနိုင်အောင် လုပ်မှာဘဲ။ သို့ပေမဲ့ ဒီလို မဖြစ်နိုင်ဘူး ဆိုယင်တော့ ချရမှာဘဲ။ အဲဒီလို လုပ်ရမဲ့ ကိစ္စတွေမှာ ဖ၊ဆ၊ပ၊လ မှာ ရှိတဲ့ လက်ဝဲသမားတွေရဲ့ ညီညွတ်မှုဟာ အခြေခံ ပင်မ အချက်ကြီး ဖြစ်တယ်ဆိုတာ တုမေ့- သင် ပရိသတ် အပေါင်းတို့သည်၊ ဂဏထ- မမေ့ မလျော့ မပေါ့သတိနှင့် မှတ်သား သွားကြကုန်လော့ဟူ၍ တိုက်တွန်းလိုက်ရပေသတည်း။ ။

မကျေနပ်ယင် ထွက်ပေးမယ်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ မေလ ၃၀ ရက်နေ့၊ သတင်းစာဆရာများ အစည်းအဝေးတွင် ပြောကြားချက်။

လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အချိန်ထိတော့ ကျုပ် နိုင်ငံရေး လုပ်ရအုံးမှာဘဲ။ လွတ်လပ်ရေး ရပြီးလို့ ပါတီတိုက်ပွဲတွေ ဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ ကျုပ်က မပါချင်ဘူး။ ဘေးဖယ်နေမယ်။ သူများတွေ လုပ်တာ ထိုင်ကြည့်ပြီး စာအုပ်ရေးမယ်။ ကျုပ် လုပ်နေတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာတော့ ကျုပ်ရဲ့ ယုံကြည်ချက်အတိုင်း အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးဘဲ နောက်ဆုံး အထိ လုပ်မှာဘဲ။

ပြန်လည် ထူထောင်ရေး

ပြန်လည်ထူထောင်ရေး ကွန်ဖရင့် အစည်းအဝေးကို မကြာမီ ခေါ်ယူပြီး လက်ငင်းချက်ချင်း လုပ်စရာ ရှိသမျှကို အစီအစဉ်များ ရေးဆွဲမယ်။ အစိုးရတို့ ယခု လုပ်နေရပုံမှာ ဆန်စဉ်ရာ ကျည်ပွေးလိုက် ဆိုသလို ဟိုကဆူယင် ဟိုလိုက်လုပ်၊ ဒီကဆူယင် ဒီလိုက်လုပ် ဆိုသလို ဖြစ်နေတဲ့ အပြင် အလုပ်ကောင်းကောင်း လုပ်ဖို့လဲ အချိန် မရဘူး။ ဒါကြောင့် ခွေးဟောင်တိုင်း ထမကြည့်နဲ့ ပြောပြန်တော့လဲ မခံချင်ဘူး။

ဝန်ကြီး လခ လျှော့ရေး ကိစ္စ

လက်ရှိ အစိုးရအဖွဲ့ ဝါဒစည်းမျဉ်းအရ လုပ်နေရာ အောင်မြင်တာလဲ ရှိတယ်။ မအောင်မြင်တာလဲ ရှိတယ်။ သို့သော် အစိုးရက မိမိတို့ မူလက ကြေညာခဲ့တဲ့အတိုင်း လုပ်ခဲ့တဲ့ အချက် အမြောက်အများ ရှိတယ်။ အစိုးရမှာ ဘဏ္ဍာရေး အခြေအနေ မကောင်းလှသည့် အကြောင်းကိုလဲ တိုင်းပြည်အား ရှင်းပြပြီးပါပြီ။ ချွေတာရေး နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးကိုလဲ ဘိလပ်အစိုးရထံ အကြောင်းကြားပြီး ပြန်လည်ထူထောင်ရေး ကွန်ဖရင့် လုပ်ပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက် အစိုးရ ဌာနများမှ လျှော့တန်တဲ့နေရာ လျှော့၊ ပိုတန်တဲ့နေရာမှာ ပိုလုပ်နိုင်မှာဘဲ။ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းကို စံနစ်တကျ လုပ်နိုင်မှ တိုင်းပြည် နာလန်ထူမှာဘဲ။

အားလုံး လုပ်ပေးမယ်

ကျောင်းဆရာ၊ အလုပ်သမား၊ အစိုးရ အမှုထမ်းများ အရေးကို သီးခြား မလုပ်ဘဲ အားလုံး ခြံ့ပြီး လုပ်ရမှာဘဲ။ ဆိုင်ရာ အသင်းအဖွဲ့များက နည်းလမ်းတကျ တရားသဖြင့် တောင်းဆိုကြမယ်ဆိုလျှင်

အစိုးရတို့က သေသေချာချာ စဉ်းစားပြီး ထိုက်သင့်သလို ဆောင်ရွက်ပေးမှာဘဲ။ ဒီလို ပြောလို့လဲ တောင်းသမျှ ပေးမယ်လို့ မဆိုလိုဘူး။ ဘယ်အစိုးရမှလဲ တောင်းတိုင်း ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

ဂျပန်ခေတ် လစာဟောင်း

ဂျပန်ခေတ် အတွက် လစာဟောင်းများ အရေးဟာလဲ ကျုပ်တို့နှင့် မဆိုင်၊ စစ်အတွင်း ဘုရင်ခံ ဒေါ်မန်ဆမစ်က စစ်နိုင်အောင် ဝါဒ ဖြန့်တာသာ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်တို့က တတ်နိုင်သမျှ လုပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး ယခု နဲ့နဲ့ ထုတ်ပေးတယ်။ ကျန် ငွေကို စာချုပ် ထုတ်ပေးမယ်လို့ စီစဉ်ထားတယ်။ ထုတ်ပေးမဲ့ စာချုပ်ဟာ ဂျပန်ခေတ်က စာချုပ်မျိုး မဟုတ်ဘူး။ တန်ဖိုးရှိမဲ့ စာချုပ်ပါဘဲ။ အဲဒါကိုဘဲ ကြံဖန် အပြစ်ပြောနေသူက ပြောသေးတယ်။

ပေးချင်ပေတဲ့ မရှိ

လစာပြုပြင်ရေး ကော်မီရှင် ကိစ္စလဲ စဉ်းစားရမယ်။ ခက်တာက အစိုးရမှာ ပေးချင်ပေတဲ့ ပိုက်ဆံက မရှိ။ အစိုးရရဲ့ ဝါဒကတော့ အောက်လူတွေကို တိုးပေးဖို့ မူအားဖြင့် သဘောတူပြီး၊ နိုင်ငံဝန်ထမ်း ပဌမတန်းတွေဆိုယင် အခု မလျော့နိုင်သေးဘူး။ အဲဒီ ဘီလပ်အတွင်းဝန်က တိုက်ရိုက်ခန့်တဲ့ ရာထူးတွေ ဖျက်ပြီးမှ လျော့နိုင်မယ်။ ဖျက်ဖို့လဲ စီစဉ်နေပြီ။ အဲဒီ လူတွေကို မလျော့နိုင်ခင် နိုင်ငံဝန်ထမ်း ဒုတိယတန်းများရဲ့ လစာကိုလဲ မလျော့ချင်သေးဘူး။ အားလုံး ဆွေးနွေးလုပ်မယ်။

အဲဒီလို အခက်အခဲမျိုးတွေ ရှိနေတော့ ပြန်လည် ထူထောင်ရေး ကွန်ဖရင့်မှာ အားလုံးဆွေးနွေး စဉ်းစားပြီး လုပ်မယ်။ ကွန်ဖရင့်ကို တက်ဖို့ အစိုးရဖက်က လူတွေ အသင်းအဖွဲ့များနှင့် ကြားလူများကိုလဲ ဖိတ်ခေါ် ပြီး နေ့စဉ် ရက်ဆက် ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ပြီးတာနဲ့ တပြိုင်နက် အဲဒီအစီအစဉ်အတိုင်း ကောက်လုပ်မှာဘဲ။

အလုပ် လုပ်ပါရစေအုံး

အဲဒီလို လုပ်တဲ့အခါမှာ သခွပ်ပင်က မီးတကျည်ကျည် လုပ်တာတွေလဲ မကောင်းဘူး။ မြှောက်ပေးတဲ့အထဲ သတင်းစာတွေလဲ ပါတယ်လို့ ကျွန်တော်က ပြောချင်တယ်။ အဲဒီလို ခင်ဗျားတို့ လုပ်နေယင် ကျုပ်တို့ကလဲ ဝတ်တရားအတိုင်း အရေးယူ လုပ်ရမှာဘဲ။ အဲဒီလို လုပ်နေကြယင် မီးခိုးမဆုံး မိုးမဆုံး ဖြစ်နေမှာဘဲ။ အဲဒါတွေ ဖယ်ထားပြီး အလုပ်ကလေးလဲ ကောင်းကောင်း လုပ်ပါရစေအုံး။

အစွန်းမထောင်ပါနဲ့

ကျွန်တော်တို့ကို မကြိုက်ဘူးဆိုယင် ထုံးစံအတိုင်း မကြိုက်တဲ့ အကြောင်းကို သေသေချာချာ ပြောကြပါ။ ကျုပ်တို့ ထွက်သွားရုံဘဲ။ ဟိုဘက်က အစွန်းထောင်၊ ဒီဖက်က အစွန်းထောင်အောင်တော့ မလုပ်ကြပါနဲ့။ ဦးစန္ဒာကို အစက ဖမ်းဖို့ မရည်ရွယ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူက တရားလက်လွတ် ရောက်လုပ်နေလို့ ဖမ်းရတာဘဲ။

တိုင်းပြည် နာတယ်

ကျွန်တော်တို့ ယခု အုပ်ချုပ် နေလို့ အခွင့်အရေး သိပ်ယူနေကြတယ်။ အင်္ဂလိပ် ဘုရင်ခံသာ အုပ်ချုပ်နေမယ် ဆိုယင် ဒီလို လုပ်ရဲမှာလဲ မဟုတ်ဘူး။ လုပ်ပြန်ယင်လဲ ဥပဒေအတိုင်း အရေးယူယင် ငြိမ်နေမှာဘဲ။ အခွင့်အရေး ပေးထားတော့ ပါးစပ်ကတော့ နယ်ချဲ့သမား တိုက်တယ်။ လုပ်တော့ ကျွန်တော်တို့ကို တိုက်တာဘဲ။ ကျွန်တော်တို့ကို တိုက်တာက အရေးမကြီးဘူး။ တိုင်းပြည် နာတာက ခက်တယ်။

ထွက်ပေးဖို့ အသင့်

ဝတ်တရားအတိုင်း လုပ်တာကို မကျေနပ်လို့ ရှိလျှင် တိတိလင်းလင်း ပြောကြပါ။ ထွက်ပေးဖို့ အဆင်သင့်ပါဘဲ။ မထိတထိနှင့် ဟိုကပွက် ဒီက ဆူတာနဲ့ ဆိုလျှင် အရေးမယူဘဲ မနေနိုင်ဘူး။ တိုင်းပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နေတဲ့ အချိန်မှာ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး ကိစ္စများကို လိုသမျှ စီစဉ် လုပ်ကိုင် ထားရမှာဘဲ။ အဲဒီလိုအခါမှာ မကျေနပ်လျှင် နည်းလမ်း စည်းကမ်း ရှိသမျှ သက်ဆိုင်ရာ ဌာနများမှ တဆင့် ပြောဆို လုပ်နိုင်တယ်။ အဲဒီလို အခွင့်အရေး ပေးတိုင်း၊ တောင်းတိုင်း ပေးမယ် မဟုတ်ဘူး။

နွဲ့ဆိုး ဆိုးနေကြတယ်

ယခု ဘာဖြစ်ဖြစ်၊ ဘာကိစ္စဘဲ ရှိရှိ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဆီ ရောက်လာ၊ ဗိုလ်ချုပ်လဲ အကုန်လုံး မတတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ယခု ကြေညာလိုက်ပါတယ်။ ယခု ကျွန်တော့်ထံမှာ ရိုးရိုးသားသား လုပ်မဲ့ လူတွေကို ရွေးထားတယ်။ နောက် ငွေ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့ စေတနာက ဘယ်လောက် ပေးချင်ပေမဲ့ ငွေ မရှိယင် မဖြစ်တဲ့အတွက် မလုပ်တတ်ဘူး။ အခု ကျွန်တော်တို့ အပေါ်မှာ နွဲ့ဆိုး ဆိုးပြီး စမ်းကြည့်နေကြတယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ကလဲ နည်းလမ်း စည်းကမ်းအတိုင်း လုပ်ရမှာဘဲ။

ဦးကျော်ငြိမ်းကိစ္စ

နောက်ပြီး ပြည်ထဲရေးဌာနနှင့် ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့က ဦးကျော်ငြိမ်းကို တာဝန် အကုန် လွှဲထားတယ်။ အဲဒီတော့ ဦးကျော်ငြိမ်း လုပ်တာဟာလဲ ကျွန်တော်တို့ လုပ်တာဘဲ။ ဦးကျော်ငြိမ်း လုပ်တာကို မကြိုက်ယင် ကျွန်တော်တို့ လုပ်တာကို မကြိုက်တာနှင့် အတူတူဘဲ။ အခု ဦးကျော်ငြိမ်း လုပ်သမျှဟာ မှန်တယ်လို့ ယူဆတယ်။ မှားတာလဲ နည်းနည်းပါးပါတော့ ပါတာဘဲ။ ဒါပေမဲ့ ယခု ဦးကျော်ငြိမ်း လုပ်တာဟာ ကျွန်တော့် သဘောဖြင့် ပျော့သေးတယ်။ ဒီထက် မာဖို့ ကောင်းတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့က ဘယ်သူ ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ ကြိုတင် သိရတဲ့အတွက် အတွင်းရေးတွေ အကုန် ထုတ်ပြောလို့လဲ မသင့်ဘူး။ သိတာတွေမှာလဲ တချို့ကို မသိချင်ယောင် ဆောင်နေရတယ်။ အရေး မယူတဲ့ နေရာမှာလဲ အရေး မယူဘဲ နေခဲ့ရတယ်။ ယခု ဦးကျော်ငြိမ်း ပုလိပ်ကိစ္စကို လုပ်တာ ကျွန်တော်တို့က လုံးဝ သဘောတူတယ်။ ဦးကျော်ငြိမ်းကို ခင်ဗျားတို့ အပြုတ် လုပ်လဲ နောက်ဆုံးဌာန ပြောင်းရုံဘဲ ရှိတယ်။ ဌာန ပြောင်းဖို့ဟာလဲ ကျွန်တော်တို့က စိတ်ထဲမှာ ဒီလူဟာ ဌာနပြောင်းသင့်တယ်လို့ သဘောပေါက်လောက်မှ ပြောင်းမှာဘဲ။ ယခု ဦးကျော်ငြိမ်း လုပ်သမျှကို ကျွန်တော်တို့ လုံးဝ ထောက်ခံတယ်။ အဲဒါကို ခင်ဗျားတို့ ပြောချင်တာပြော၊ ရေးချင်တာရေး၊ ဦးကျော်ငြိမ်း လုပ်တာကိုကျုပ် လုံးဝ ထောက်ခံတယ်။

ကျွန်တော်ကတော့ ယုံကြည်တဲ့အတိုင်း လုပ်မှာဘဲ။ ထိန်းလို့ ရယင်ရ၊ မရယင် ကျွန်တော်ရဲ့ ခေါင်းဆောင်မှု ရှုံးတာဘဲ။ ကျွန်တော်လို လူမျိုးဟာ နိုင်ငံရေးသမားတော့ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ နိုင်ငံရေးသမားဆိုတာက ဝမ်းထဲမှာ ဘယ်လောက် စိတ်ဆိုးပေတဲ့ ဖုံးထားနိုင်ရမယ်။ ကျွန်တော်တို့က စိတ်ဆိုးလျှင် ဆိုးတဲ့ အလိုက် ဖုံးလို့ မရဘူး။ ။

ပြန်လည်ထူထောင်ရေး

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၇ ရက်နေ့၊ “ဆိုရန်တိုဗီလာ” (ပြည်လမ်း စာပေဗိမာန် အဆောက်အဦ) ၌ ကျင်းပသော ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်း ကွန်ဖရင့် တွင် ပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်း။

ကြွရောက်လာကြသော လူကြီးမင်းများ ခင်ဗျား။

လူကြီးမင်းများကို ဤအစည်းအဝေးကြီးသို့ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းမှာ အမျိုးသားရေးတွင် ပဌမတန်းအရေးကြီးလှသော လုပ်ငန်းတခုကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ဖို့ ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် ကျွန်တော်တို့တတွေ ဆွေးနွေးပွဲကြီးတခု ပြုလုပ်ရန် လိုသလဲဆိုသည့်အကြောင်းကိုလည်း လူကြီးမင်းတို့ထံ ဖိတ်စာများနှင့်အတူ ပို့လိုက်သည့် စာတမ်းမှာ အကျဉ်းချုပ် ဖော်ပြထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ လူကြီးမင်းတို့၊ ကျွန်တော်တို့ တတွေဟာ တိုင်းပြည်အတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ကိုယ်တွေ့ ဗဟုသုတတွေ၊ အရည်အခြင်းတွေ၊ အလုပ်လုပ်ဖို့ အသင့်ရှိတဲ့ ဇောစေတနာတွေကို စုပေါင်းကြဖို့ များစွာပင် အရေးကြီးပါသည်။ တမျိုးသားလုံးကို ပြန်လည် ထူထောင်ရေး အလုပ်အတွက် လုပ်ငန်းစဉ် ရေးဆွဲရမည့်နေရာမှာ လူကြီးမင်းတို့ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းမှာလည်း လူကြီးမင်းတို့၏ ဉာဏ်ပညာ၊ လူကြီးမင်းတို့၏ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတအမျိုးမျိုးတွေမှ အကျိုးရှိရာ ရှိကြောင်းများကို ရရှိဖို့ရန် ရည်မှန်းပြီး ဖိတ်ခေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော့်စာတွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း အဆိုပါ လုပ်ငန်းစဉ်သည် မည်သို့သော လုပ်ငန်းစဉ်မျိုး ဖြစ်ရမလဲဆိုလျှင် ချက်ချင်း လုပ်လို့ ဖြစ်မည့် လုပ်ငန်းစဉ်မျိုး၊ လတ်တလော အကျိုးပေးနိုင်မည့် လုပ်ငန်းစဉ်မျိုး ဖြစ်ရပါလိမ့်မည်။ ယခု ကျွန်တော်တို့ အချိန်အတော်ကြာမှ အကျိုးရှိမည့် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး စီမံကိန်းတွေနှင့် များစွာ မပတ်သက်သေးပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဘာကို လိုချင်သလဲလို့ ဆိုလျှင် နှစ်ရှည်လများ ဆိုင်းမနေရဘဲ အကျိုးခံစားရမည့် ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းစဉ်တရပ်ကို ဖန်တီးရေးဆွဲဖို့ လိုပါသည်။ ဤကဲ့သို့သော လုပ်ငန်းစဉ်မျိုးကို အထူးလိုအပ်သည် ဆိုသည့် အကြောင်းကို ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ကြည့်လျှင် သိပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တွေ့ကြုံခံစားနေရသည့် များလှစွာသော အချက်များမှာ ပတ်ပတ်လည် ဝိုင်းနေသည့် ပြဿနာအမျိုးမျိုးနှင့် ပတ်သက်ပြီး အားလျှော့စိတ် ပေါက်နေဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြရသည်မှာ တိုင်းသူပြည်သားများသည် မိမိတို့ ကြီးပွားရေး တိုးတက်ရေး လမ်းစကို တီထွင်ဖို့ ပျင်းနေကြလို့၊ စိတ်မပါကြလို့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ်နေခြင်းမှာ တိုင်းပြည်ကို ပြန်လည်ထူထောင်ဖို့ ရာထားချက်များကို ရှေ့ဆောင်ပြီး လုပ်ဖို့ရန်မှာ အစိုးရ၏

တာဝန်ဖြစ်သည်ဟု လူတိုင်းလိုလို သဘောပိုက်တတ်ကြသည့်အတွက် ဖြစ်ပါသည်။ ဤကိစ္စအတွက် ရာထားချက် ဖန်တီးဖို့က လူကြီးမင်းများ၏ တာဝန် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသား၊ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်အတွက် ချက်ချင်းလက်ငင်း အကျိုး ဖြစ်ထွန်းဖို့ အလုပ်တွေကို ခင်ဗျားတို့ တတ်နိုင်သလောက် အစွမ်းကုန် အကောင်းဆုံး ဖြစ်နိုင်အောင် လုပ်ဖို့ အခွင့်အရေးတွေ လူကြီးမင်းများ လက်တွင်းမှာ များစွာ ရောက်ရှိနေတယ်ဆိုတာကို သိကြပါလိမ့်မယ်။

ဤကဲ့သို့သော စီမံကိန်းတခုကို ရေးဆွဲရန်မှာ လွယ်ကူသော အလုပ်မဟုတ်ကြောင်းကို သိရှိပါသည်။ အချို့ကလည်း ဤကဲ့သို့သော စီမံကိန်းများ ရေးဆွဲရန် ပညာဗဟုသုတ အထူး လိုလိမ့်မယ်လို့ ထင်မြင် ယူဆကြပါလိမ့်မည်။ ဤထင်မြင်ချက်ကို ကျွန်တော် သဘောတူတန်သလောက် တူပါသည်။ လူကြီးမင်းတို့ အထဲ၌ မိမိထက်သန်ရာဖက်တွင် တတ်ကျွမ်းနားလည်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်များ ရှိပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အကူအညီသည် အလွန်ပင် အဖိုးတန်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် အလုပ်ကို ရာထားသည့် စည်းမျဉ်းအတိုင်း လုပ်ရန် လိုပါလိမ့်မည်။ ဘေးပန်း အလုပ်ကို လျှောက်လုပ်နေမိကြလျှင် ကျွန်တော်တို့ ကြံရွယ်ချက်များ တန်ခိုးအာနိသင် ပျောက်ပြယ်၍ ကောင်းစွာ အထမမြောက် ဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဆွေးနွေးပွဲကို မည်ကဲ့သို့ စတင် ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်သွားသင့်သည့် အကြောင်းများကို ကျွန်တော် ထင်မြင်ချက်အရ အမြဲစကား ပြောပြလိုပါသည်။ ပဌမ အချက်မှာ ကျွန်တော်တို့သည် တိုင်းပြည်အတွက် လုပ်ငန်းကြီးတခုကို ပြုလုပ်မည်ဟု အဓိဋ္ဌာန် ပြုခဲ့လျှင် ကျွန်တော်တို့၌ လက္ခဏာအချို့ ပြည့်စုံရန် လိုပါသည်။ လက်ငင်းချက်ချင်း အမျိုးသား ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းအတွက် အစစပြည့်စုံ အကျုံးဝင်သော လုပ်ငန်းစဉ်တရပ် ဖြစ်မြောက်အောင် ရေးဆွဲမည်ဟု သန္နိဋ္ဌာန် ချရန် လိုပါသည်။ ထို့ကြောင့် လုပ်ငန်း မပြီးမချင်း စွဲမြဲစွာ ဆက်လက် လုပ်ကိုင်သွားရပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့အဖို့ အားလပ်ချိန်၊ နားချိန်နှင့် အလုပ်ပိတ်ရက်များ ရှိချင်မှ ရှိလိမ့်မည်။ ရှေ့လာမည့် ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်အတွင်း၌ ကျွန်တော်တို့မှာ အားလပ်ချိန် မရလောက်အောင် အလုပ်များမည်ဖြစ်၍ လူကြီးမင်းတို့သည် တိုင်းပြည်၏ အကျိုးအတွက် ဖြစ်သည့်အတိုင်း အလုပ်မပြီးမချင်း အားလပ်ချိန် ယူသည့်အရေးကို ရက်ရွှေ့ဆိုင်း၍ နောင်အလုပ်ပြီးမှ အားလပ်ချိန် ယူရန် ကျွန်တော်က တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ ရည်ရွယ်ထားသော ချက်ချင်းလက်ငင်း အမျိုးသား ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတခုတည်းကိုသာ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး အားကြိုးမာန်တက် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်သွားရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ဒုတိယ အချက်မှာ အမျိုးသားပြန်လည် ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်း ပြုလုပ်သည် ဆိုရာ၌ ကျွန်တော်တို့သည် လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ဒွိဟ မရှိစေဘဲ လုပ်ငန်း၏ လိုရင်းအချက်ကား

အမျိုးသား စီးပွားရေးကို အမြန်ဆုံးနည်းနှင့် နဂိုအခြေသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိအောင် ထူထောင်ရမည် ဆိုသည်ကို သိရှိ နားလည်ရပါမည်။

ဤသို့ နဂိုအခြေသို့ ရောက်အောင် ပြန်လည် ထူထောင်ရေးသည် အထူးအရေးကြီးလှသည့် ကိစ္စ ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်တော်တို့ ကောင်းစွာ သဘောပိုက်ကြရန် လိုပါသည်။ ရှေ့လျှောက်၍ ဖင့်နွဲ့ကြန့်ကြာနေ၍ မဖြစ်သောကိစ္စ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူကြီးမင်းတို့ ရွက်ဆောင်ရအံ့သော ကိစ္စသည် တိုင်းပြည်၏ သေရေးရှင်ရေး ဖြစ်နေသည်ကို သိရှိပါလိမ့်မည်။ တတိယ အချက်မှာ လူကြီးမင်းတို့ ရေးဆွဲ ပြုလုပ်မည့် အစီအစဉ်သည် လွန်မင်းစွာ ကျပ်တည်းခြင်းသော်၎င်း၊ လှေခါးထစ်သော်၎င်း မဖြစ်စေရ၊ ဖြစ်ပေါ်လာသော အကြောင်းတရား အားလျော်စွာ ပြုပြင် ပြောင်းလဲ၍ ရနိုင်သော အစီအစဉ် ဖြစ်ရပါမည်။ လှေခါးထစ် အစီအစဉ်မျိုးမှာ များသောအားဖြင့် ကောင်းသော အစီအစဉ်မျိုး မဟုတ်။ တိုင်းပြည်၏ ပေါ်ပေါက်ဆဲ ပေါ်ပေါက်လတ္တံ့သော အကြောင်းတရား အမျိုးမျိုးနှင့် သင့်လျော်ပြေပြစ်အောင် ရေးဆွဲသော အစီအစဉ်မျိုးသာလျှင် ကျေနပ်လောက်သော အစီအစဉ် ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းပြင် လူကြီးမင်းတို့ ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လတ္တံ့သော ပြဿနာ အရပ်ရပ်တို့ကို ကျွမ်းကျင်သူ အနေမျိုး မဟုတ်ဘဲ သာမန်လူစားအနေမျိုးဖြင့် စစ်ဆေး စောကြောစေလိုပါသည်။ ကျွမ်းကျင်သူ၏ ထင်မြင်ချက်ဆိုလျှင် လူအများမှာ မလွန်ဆန်ဝံ့ ဖြစ်နေတတ်ကြပါသည်။ လုပ်ငန်းအမျိုးမျိုး ဆိုင်ရာဖက်က ကျွမ်းကျင်သူများစွာကို ကျွန်တော် တွေ့ဘူးပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များဟာ များစွာဘဲ အသုံးကျပါသည်။ တိုင်ပင်လည်း တိုင်ပင်ထိုက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း လူကြီးမင်းတို့ကို သတိပေးလိုသည်မှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ထင်မြင် ယူဆချက်ဟာ အမှား မရှိနိုင်ဘူးဟု မထင်ကြစေရန် ဖြစ်ပါသည်။ လူထုကို စကားပြောတိုင်း ပြောတိုင်း ကျွန်တော် ဤကဲ့သို့ သတိပေးဘူးပါသည်။ ယခုလည်း ထပ်မံ သတိပေးရန် လိုပါသည်။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များဟာလဲ သာမန် လူပုဂ္ဂိုလ်တွေပါဘဲ။ ထို့ကြောင့် သူတို့ ထင်မြင် ယူဆချက်တွေဟာ အမှားဖြစ်ချင် ဖြစ်မှာဘဲ။ အမှန်ကတော့ အဆိုးအကောင်း ဝေခွဲတတ်သော သာမန်လူစားတို့၏ အတွေ့အကြုံ၊ အကြံဉာဏ်၊ ဗဟုသုတများလဲ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ရမည့် အမှုကိစ္စတွေအတွက် အရေးကြီးပါသည်။

နောက်တစ်ရပ် ကျွန်တော်တို့ သတိထားရမည့် အချက်မှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ အကြောင်းတစ်ခုကို စာရင်း အင်းနှင့် အမြင်အားဖြင့် အခိုင်အမာသဘော သက်ရောက်အောင် ပြောလာပြီဆိုယင် ယုံလွယ်တတ်ကြသည့် အန္တရာယ် ဖြစ်ပါသည်။ စာရင်းအင်းများကို ကျွန်တော်များစွာ လေ့လာခဲ့ဘူးသည့် ကိုယ်တွေ့ ဗဟုသုတအရ ပြောရမည်ဆိုလျှင် ၎င်းတို့ကို ကြည့်၍ များစွာ နားလည် အကူအညီ ရသော်လည်း ပဌမက ထင်မြင် စိတ်ကူးထားချက်တွေ အခိုင်အမာ ဖြစ်အောင်

စုဆောင်း ပြုလုပ်ထားသည့် စာရင်းအင်းမျိုးနှင့် တွေ့ကြုံနေကြရမည့် အချက်ကို သတိပြုထားကြဖို့ လိုပါသည်။ လီနင်ရဲ့ အတ္ထုပ္ပတ္တိကို ဖတ်ဘူးသူများ သိပါလိမ့်မည်။ လီနင်သည် စာရင်းအင်းကို ကောင်းစွာ ကျွမ်းကျင်တဲ့ ကမ္ဘာကျော် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတယောက် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် လီနင်သည် အသက်ရှင်စဉ်က ပြောဘူးသည်မှာ သူသည် စာရင်းအင်း ဂဏန်းသင်္ချာတွေ ပါရှိတဲ့ စာအုပ်များမှတစ်ပါး အခြား စာအုပ်များကို ဖတ်လေ့မတ်ထ မရှိဟု ပြောပါသည်။ သို့သော် လီနင်သည် စာရင်းအင်း အထောက်အထား ရှိတိုင်း အမှန်ဟူ၍ အရမ်းကာရော လက်မခံဖို့ မပြတ် သတိပေးစကား ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ အထက်က ကျွန်တော် ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း စာရင်းအင်း အထောက်အထားနှင့် ပြောဆိုခြင်းဟာ အကျိုးရှိသည့် အလေ့အထမျိုး ဖြစ်သော်လည်း ထိုစာရင်းအင်း အထောက်အထား ပြုလုပ်ထားသည့် ရည်ရွယ်ချက် သဘောလက္ခဏာများကို စောကြောစစ်ဆေးဖို့ရန် အလွန် အရေးကြီးပါသည်။ သို့သော်လည်း အရေးအကြီးဆုံးကတော့ ကျွန်တော်တို့သည် ၎င်းတို့ကို အထောက်အထားပြု၍ လမ်းမှန်အတိုင်း ထင်မြင် ယူဆနိုင်ဖို့ရန် အရေးကြီးပါသည်။

နောက်တချက် ပြောလိုသည်မှာ ရှေးဦး လုပ်သင့်သည့် လုပ်ငန်းကို ရှေးဦး လုပ်ကိုင်သွားသော နည်းစံနစ်ကို လိုက်နာရန် အကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကိစ္စ အမြောက်အများကို တကြိမ်တည်း စဉ်းစားဆွေးနွေးသည့် အလုပ်ကို မပြုမလုပ်ရန် သတိထားရပါလိမ့်မည်။ အရေးမကြီးလှသော ကိစ္စများကို အရေးကြီးသော ကိစ္စများအလျင် တင်ကူး၍ ဆောင်ရွက်ခြင်း မပြုအပ်ပါ။ မိမိကိုယ်တိုင် တင်ကူးနှစ်ခြိုက်လျက် ရှိနေသော အကြောင်းခြင်းရာများကို ပဌမဦးစွာ အရေးယူလိုသော စိတ်ဆန္ဒများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်ပါသည်။ သို့ရာတွင် ဤသို့ မဖြစ်စေရန် သတိမူရန် လိုပါသည်။ မည်သည့် ကိစ္စသည် ပဌမဦးဆုံး ဆောင်ရွက်အပ်သည့်ကိစ္စ ဖြစ်သည်ကို သဘောတူညီချက် ရယူပြီးလျှင် ထိုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်သွားရပေလိမ့်မည်။

အရိုးအစဉ် လုပ်နည်း ကိုင်နည်း၊ အရိုးအစဉ် ယူနည်း ဆနည်းတို့ကို လိုက်နာလိုသော စိတ်များကိုလည်း ပယ်ဖျောက် ပစ်ကြစေလိုပါသည်။ တနေရာရာတွင် သုံးရန် သတ်မှတ်ထားသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း စည်းကမ်းချက်မျိုးမှာ လုံးဝ ခေတ်နောက်ကျနေသေးသော လုပ်ထုံးလုပ်နည်း ဖြစ်နေတတ်ပါသည်။ လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် သတ်မှတ်ရခြင်းမှာ အလုပ်ကို လျင်မြန် တွင်ကျယ်စေရန် ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်ငြားသော်လည်း လုပ်ထုံးလုပ်နည်းသည် အကျိုးကျေးဇူး မဖြစ်ရုံမက အလုပ် မတွင်ကျယ်ဘဲ အလုပ်ကို လေးလံ နှောင့်နှေးစေမည် ဖြစ်လျှင် ထိုထုံးနည်းကို ဖျက်ပယ်ပစ်ရန်သာ သင့်တော်ပါသည်။ အချို့သော အစိုးရဌာနများ၊ ရုံးများနှင့် ပတ်သက်၍လည်း ဤနည်းပင် ပြောရပေလိမ့်မည်။ အချို့အချို့သော အစိုးရဌာနတို့မှာ ရှေးအခါက အသုံးဝင်ခဲ့သည် ဖြစ်သော်လည်း

ယခုအခါတွင် အသုံးဝင်ချင်မှ ဝင်ပေတော့မည်။ ၎င်းဌာနများသည် တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်ရာတွင် ဖင့်နူးစေမည် ဖြစ်ပါက၊ ၎င်းတို့ကို လုံးဝ ဖျက်သိမ်းရန်အတွက် အကြံပေးပါက ထိုသို့ အကြံပေးချက်မှာ သင့်မြတ်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ အစိုးရဌာန၊ အစိုးရရုံး ရှိနေသည်ဟူသော အကြောင်းမျှဖြင့် ထိုဌာနများမှ ထင်မြင်ချက်များ၊ စီမံကိန်းများကို လက်ခံရန် မလိုပေ။ စိတ်ကူးရာတွင် အတူတူ၊ လုပ်ဆောင်ရာတွင် အတူတူ၊ ပြောဆိုရာတွင် အတူတူ ဆိုသော အလေ့အထမျိုးကို ဂရုစမ္မ စိုက်ထုတ်၍ ရှောင်ရှားရမည်။ ဆွေးနွေး ကြံဆကြရာ၌ တမျိုးတည်း တနည်းတည်း ကြံဆ လုပ်ကိုင်နေမည်ဆိုသော် အဟောသိကံ မဖြစ်သင့်ဘဲ ဖြစ်ခြင်းများ ပေါ်ပေါက်လာမည်ကို တွေ့ရတတ်ပါသည်။

ယခု လုပ်ဆောင်ရမည့် လုပ်ငန်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ပြောကြားလိုသော အခြားအကြောင်းတရပ်မှာ တကြိမ်လျှင် ကိစ္စတခုကိုသာ ဆောင်ရွက်၍ ထိုသို့ ဆောင်ရွက်ရာ၌လည်း မကြောက်မရွံ့ ရဲဝံ့စွာဖြင့် လုပ်ကိုင်ကြရန် တိုက်တွန်းလိုပါသည်။ ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းကို ရေးဆွဲရာ၌ အရှုပ်အထွေးမရှိ လုပ်ကိုင်၍ ဖြစ်နိုင်သော စီမံချက်တို့ကို ပြုလုပ်ရန် လိုပါသည်။ သို့ရာတွင် တကယ် ဖြစ်ထွန်းမည်ကို ရှေးရှု မြော်မြင်နိုင်သော စိတ်ကူးဉာဏ် ရှိရပေလိမ့်မည်။ အရေးကြီးသော ကိစ္စများတွင် တတ်စွမ်းနိုင်သမျှ တခုပြီးမှတခု လုပ်ရပေလိမ့်မည်။ တပြိုင်နက် အကြံအစည်များလွန်းက ဘေးဥပဒ် အန္တရာယ် ဆိုက်ရောက်တတ်ပါသည်။ မိမိတို့ တိုင်းပြည်အတွင်း အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်လိုသော စိတ်ဆန္ဒ ထက်သန်ခြင်းကြောင့် စီမံချက်များ ပြုလုပ်ရာတွင် လိုဘကြီးလွန်းသော စီမံကိန်းများ မပြုလုပ်မိရန်အတွက် ဂရုပြုရပေလိမ့်မည်။ အစီအမံ ကောင်းသူမှန်လျှင် တစခန်းပြီးမှ တစခန်းသို့ တက်လှမ်းကြမြဲ ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသော အချက်မှာ တကြိမ်တခါတည်းတွင် တလှမ်းတည်းသာ လှမ်းရမည်ဟူ၍ မဟုတ်ပါ။ လိုအပ်၍ ဖြစ်နိုင်လျှင် တကြိမ်တည်း တလှမ်းတွင်မက နှစ်လှမ်း၊ သုံးလှမ်း၊ တက်လှမ်းရန် အသင့် ရှိရမည့်ပြင် သို့ပြုလုပ်ရန် အရည်အချင်းလည်း ရှိရပေလိမ့်မည်။

လူကြီးများ မည်သို့ ဆောင်ရွက်သင့်သည်ဆိုသည့် အချက်များနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော် အကြံပေးစကား ဤမျှဘဲ ပြောကြားလိုပါသည်။ ထို့နောက် တိုင်းပြည်အတွင်းမှာ ယခုမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပျက်နေသည်၊ ထိုအဖြစ်အပျက် အကြောင်းကိစ္စများကို မည်သို့ ပြုပြင်ပေးသင့်သည် ဆိုသည်များကို အနည်းငယ် ဆက်လက် ပြောကြားလိုပါသည်။ ကျွန်တော်တစ်ဦးမှာလည်း ဤကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ဖော်ပြပြီး ဖြစ်သည်ကိုလည်း လူကြီးမင်းများ တွေ့ရှိပါလိမ့်မည်။ ဤကိစ္စမှာ အလွန် ရှုပ်ထွေး ခက်ခဲသည် ဖြစ်သောကြောင့် ပေါ်ပေါက်သည့် ပြဿနာများကို သေသေချာချာ ဝေဖန်ရှင်းလင်း ကြည့်ရှုပြီး၊ ထိုပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရေးအတွက်

မည်သို့သော နည်းများဖြင့် ပြုပြင်အပ်သည်ကို သေသေချာချာ ဝေဖန် သတ်မှတ်ပေးရန် လိုပါလိမ့်မည်။ စစ်ကြီးကြောင့် တိုင်းပြည် စီးပွားရေး မည်မျှ ပျက်စီးသွားသည် ဆိုသည်ကို ကျွန်တော်က အထူးပြောပြနေရန် မလိုပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဘာကိုဘဲ လုပ်လုပ်၊ စီးပွားရေး ပျက်စီးနေသည့် တစ္ဆေသဘက်ကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့၍သာ နေရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာတပြည်လုံးအပျက်အစီး လွတ်သည့်နေရာဟူ၍ မရှိပါဘူး။ ဗမာပြည်သည် ကမ္ဘာပေါ်ရှိ အခြားနိုင်ငံများထက် ပိုမို ပျက်စီး ဆုံးရှုံးခြင်း ခံရသည်မှာ ယုံမှားစရာ မရှိပါ။ ကျွန်တော်က လူကြီးများ စိတ်ပျက်ဖွယ် ဖြစ်အောင် ဤစကားကို ပြောရခြင်း မဟုတ်ပါဘူး။ လူကြီးမင်းများ ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စသည် များစွာပင် ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ဆောင်ရွက်ရမည့် ကိစ္စကြီး ဖြစ်သည်။ ကိုယ့်တိုင်းပြည် အကျိုးကို ကိုယ် ဆောင်ရွက်ရန် ရှေးက ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားများ မရခဲ့ဘူးသော အခွင့်အရေးမျိုးကို လူကြီးမင်းများ ရရှိကြသည်ဆိုသည့် အချက်များကို လူကြီးမင်းများ သေသေချာချာ သိရှိကြဖို့ ကျွန်တော် ပြောရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ပဌမဦး လိုအပ်သည့်အချက်က စီးပွားရေးဖက်မှ အခြေခံ ကောင်းကောင်းနှင့် ပြန်လည် ထူထောင်ရေးအတွက် လုပ်ငန်းစဉ် ရေးဆွဲထားဖို့ ဖြစ်ပါသည်။ အချို့က စီးပွားရေး အခြေခံ ကောင်းကောင်း ပြန်လည် ထူထောင်သလို နိုင်ငံရေးဖက်ကလည်း အခြေခံကောင်းကောင်းနှင့် ပြန်လည်ထူထောင်ရန် လိုသည်ဟု ဆိုကောင်း ဆိုကြပါလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံရေးဆိုသည်မှာ အချင်းချင်း အညမည ဆက်သွယ်နေသည့်အတွက် တခုနှင့်တခု သီးခြားစီ ခွဲခြားထား၍ မရနိုင်ပါဘူး။ ယခု အစည်းအဝေးမှာ နိုင်ငံရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် ပြောဖို့ မကြံရွယ်ပါဘူး။ သို့သော် လူကြီးများ ရွက်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စ တာဝန်နှင့် တမျိုးတမည် သက်ဆိုင်နေသည့် အချက်တချက်ကိုတော့ ပြောပြလိုပါသည်။

ထိုအချက်မှာ ယခုလို အခြေအနေမှာ (Imperialism) နိုင်ငံချဲ့ဝါဒကို တိုက်ခိုက်တွန်းလှန်တဲ့ အလုပ်ကိုလုပ်ယင်ကျွန်တော်တို့မှာရှိတဲ့ အချိန်နှင့် အားအင်ကို အလဟဿ ဖြုန်းတီးပစ်ရာ ရောက်လိမ့်မည် ဆိုသည့်အချက်ပါဘဲ။ ရှေးကဆိုလျှင် တိုင်းပြည်မှာ တစုံတရာမကောင်း ဖြစ်လျှင် နိုင်ငံချဲ့စံနစ်ကြောင့် ဖြစ်သည်ဟု ဝိုင်းပြီး အပြစ်တင်လေ့ ပြုခဲ့ကြပါသည်။ ကျွန်တော့်အတွက်ဆိုလျှင် ထိုကဲ့သို့ နိုင်ငံချဲ့စံနစ်ကို အပြစ်တင်ခြင်းသည် မှန်သည့်အခါက မှန်ခဲ့ပါသည်။ အခြား တတိုင်းတနိုင်ငံက နိုင်ငံချဲ့စံနစ်နှင့် လွှမ်းမိုးခြင်း ခံရလျှင် မည်သည့်နိုင်ငံမျိုးမှ အဟုတ်တကယ် မကြီးပွားနိုင်ပါဘူး။ မည်သည့် လူမျိုးမှလည်း ကိုယ့်ဒူးကိုယ်ချွန်ဘဝမျိုးကို မရနိုင်ပါဘူး။ သို့သော် ဤဗမာနိုင်ငံမှာဆိုလျှင် ခေတ်ကြီး ပြောင်းလဲခဲ့ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ အမျိုးသားများလက်သို့ အာဏာ ပြန်၍ ရောက်ရမည်မှာ ကေန်ဖြစ်နေပါသည်။ အိန္ဒိယပြည်မှာ ယခု ဖြစ်ပျက်နေသည့်

အကြောင်းအရာများကို ကြည့်လျှင် ဗြိတိသျှ အစိုးရက အိန္ဒိယပြည်နှင့် မြန်မာပြည်တွင် အိန္ဒိယတိုင်းသားနှင့် မြန်မာလူမျိုးများလက်သို့ အာဏာကို လွှဲပြောင်း ပေးအပ်ရတော့မည်မှာ မကြာတော့ဘူးဆိုသည်ကို ကျွန်တော် သဘောရသလို လူကြီးမင်းများလည်း သဘောကြပါလိမ့်မည်။ ဤအစည်းအဝေးမှာ ဤကိစ္စကို ကျွန်တော်က အကျယ်ချဲ့ပြီး ပြောရမည့် အခါ မဟုတ်ပါဘူး။ ရာဇဝင် အစဉ်အလာကိုလည်း ကျွန်တော် သိတန်သရွေ့ သိပါသည်။ လက်တွေ့ နိုင်ငံရေးကိုလည်း လုပ်ခဲ့ဘူးပါသည်။ တရပ်တကျေးမှ ဖြစ်သော နိုင်ငံချဲ့စံနစ်သည် ဖြူးဖြူးဖြောင့်ဖြောင့် သာသာယာယာနှင့် အာဏာကို လက်လွှတ်မည်၊ မလွှတ်မည်ဆိုသည်ကို ကျွန်တော်က ဤနေရာတွင် ပြောနေရန် မလိုပါ။ ထိုကဲ့သို့ သာသာယာယာဖြင့် လက်လွှတ်မည်၊ မလွှတ်ဘူးဆိုသည်ကို နောက်မှပင် သိရမည့် အရာဖြစ်ကောင်း ဖြစ်လိမ့်မည်။ ယခု ကျွန်တော် ပြောလိုသည်မှာကား ကျွန်တော်သည် လှေခါးထစ်ဝါဒမျိုး ရှိသူ မဟုတ်ကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောရာ၌ ကျွန်တော်ဆိုလိုချက်မှာ စစ်ကြီး မဖြစ်မီက နိုင်ငံနယ်ချဲ့ဝါဒသည် တွန်းလှန်တိုက်ဖျက်ရမည့် အရာမည်မျှ မှန်သော်လည်း ယခုမူကား အသစ်ပေါ်ပေါက်သော အကြောင်းခြင်းရာများကို ထောက်ချင့်၍ အခြေအနေကို ဝေဖန်ရပါလိမ့်မည်။ ယခုခေတ်တွင် တကယ့် အချုပ်အခြာ အာဏာသည် တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့လက်တွင် တည်ရှိသည်ဆိုသည့် အချက်ကို နေရာတကာတွင် ယူဆထားကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြုံနေရတဲ့ လက်ငင်း ပြဿနာများနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ ပေါ်ပေါက်နေသည့် ပြဿနာများကို ထောက်ရှု၍ ဆိုရလျှင် ကျွန်တော်တို့ ချက်ချင်းလက်ငင်း ဖြေရှင်းရေး ရှာကြံရမည့် ကိစ္စကြီး ရှစ်ရပ် ရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထိုကိစ္စများမှာ ...

၁။ နေထိုင်ရေးစရိတ် လျော့ပေါ့ရန်၊ တိုင်းသူပြည်သားများ၏ နေထိုင်ရေးစရိတ်ကို နဂိုအခြေသို့ ပြန်ရောက်အောင် ပြုပြင်ပေးရန်၊

၂။ အလုပ်လက်မဲ့များ လျော့သွားအောင် တတ်နိုင်လျှင် အလုပ်လက်မဲ့ လုံးဝ ပပျောက်သွားအောင် ပြုပြင်ပေးရန်၊

၃။ လမ်းပန်း အဆက်အသွယ်များကို ပြန်လည် ထူထောင်၍ တိုးချဲ့ပေးရန်၊

၄။ အိုးခြေ အိမ်ခြေ ထူထောင်နိုင်အောင် စီစဉ်ပေးရန်၊

၅။ ပညာရေး ပြန်လည် ထူထောင်ရန်၊

၆။ ပြည်သူ့ လူအများ ကျန်းမာရေးအတွက် စီစဉ်ပေးရန်၊

၇။ နိုင်ငံ အုပ်ချုပ်ရေးကို စေတနာ ကောင်းစွာနှင့် သန့်ရှင်းကျပြန်စွာ ထမ်းရွက်ခြင်းရှိအောင် ပြုပြင်ပေးရန်၊

၈။ နိုင်ငံ ငြိမ်းချမ်းသာယာလာအောင် ရွက်ဆောင်ပေးရန်။

အထက်ပါ ပြဿနာကြီးများကို ချက်ချင်းလက်ငင်း ရှင်းလင်းရေး အတွက် ကျွန်တော်တို့ လက်ဦးပဌမ အားသွန်ကြိုးပမ်း ရွက်ဆောင်ကြရန် အဓိက ဖြစ်သည်ဟု ထင်မြင်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ကျွန်တော်တို့ ရွက်ဆောင်စရာ ရှိသည့် အချက်များ ထမြောက်အောင်မြင်စေရန် ကျွန်တော်တို့ ဘယ်အချက်အလက်များကို ဆောင်ရွက်သင့်သည်ဆိုသည်ကို ယခု စဉ်းစားကြဖို့ လိုပါသည်။ နေထိုင်ရေး စရိတ်စက လျော့ကျဖို့ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုလျှင် ယခုကဲ့သို့ စရိတ် ကြီးမြင့်နေရသည့် အကြောင်းရင်း ပဌမ အချက်မှာ အရေးမကြီး၊ မရှိလည်း ဖြစ်နိုင်သော ကုန်စည်များကို ဈေးကြီးကြီး ပေး၍ ဝယ်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ အရေးမကြီးလှသော ကုန်စည်များကို နိုင်ငံခြားမှ အတင်အသွင်း လျှော့ရန်၊ သို့မဟုတ် လုံးဝ ရပ်စဲပစ်ရန် လိုပါသည်။ နိုင်ငံခြားမှ အဆိုပါ ကုန်စည် ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်ယူနေရသည်မှာ နိုင်ငံ၏ ငွေကြေး ဘဏ္ဍာ မကုန်သင့်ဘဲ အလဟဿ ကုန်နေရပါသည်။ ဤကဲ့သို့ စီးပွားရေးဖက်က ကျွန်တော်တို့ နစ်နာ ဆုံးရှုံး ဖြုန်းတီးနေသည့် အချက်ကို ရပ်စဲ ဖြတ်တောက်ပစ်ရန် နည်းလမ်းများ ရှာကြံရပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့ ငွေတွေ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် အပြင်ကို ထွက်နေရပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ထွက်နေခြင်းကို ကျွန်တော်တို့ စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရပါလိမ့်မည်။ နေထိုင်ရေး စရိတ် လျော့ပေါ့သွားစေလိုလျှင် တိုင်းပြည် အုပ်ချုပ်ရေးဖက်တွင် တတ်နိုင်သမျှ ခြိုးခြံချွေတာရန် လိုပါလိမ့်မည်။ ယခု လက်ရှိ အုပ်ချုပ်ရေးမှာ တိုင်းပြည်က စရိတ် မတတ်နိုင်လောက်သော အုပ်ချုပ်ရေး ဖြစ်နေပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်တို့က ချက်ချင်းလက်ငင်းပင် အသုံးစရိတ်ကို လျော့ပစ်ရပါသည်။ ထို့နောက် နေထိုင်ရေး လျော့ပေါ့ သက်သာလာစေအောင် ရာရှင်ပေးနည်းကို သုံးသင့်၊ မသုံးသင့် စဉ်းစားရပေလိမ့်မည်။ ယခု ကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးငြိမ်းသည်မှာ နှစ်နှစ်မျှပင် လွန်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း နိုင်ငံပေါင်း များစွာတို့မှာ ရာရှင်ပေးနည်း စံနစ်ကို အသုံးပြုနေရတုန်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ပြင် အရေးကြီးသော ကုန်စည်များ ဝေငှရေးစံနစ်ကိုလည်း ကောင်းသည်ထက် ကောင်းလာအောင် စီမံပေးရန် လိုပါသည်။ ဖြုန်းတီးမှုများနှင့် တံစိုးလက်ဆောင် စားမှုများကိုလည်း နှိပ်ကွပ်ပစ်ရပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်အတွင်းမှာဘဲ အရေးကြီးသည့် ကုန်စည်များကို

စိုက်ပျိုး လုပ်ကိုင်ရန် စီမံကိန်း တရပ်လည်း ပြုလုပ်ရပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရေးအတွက် နိုင်ငံခြားများနှင့် ဆက်ဆံမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့ ထွက်ကုန်ဖက်က ငွေ ပိုရအောင် အားထုတ် ကြိုးပမ်းကြရပါလိမ့်မည်။ နိုင်ငံ ငြိမ်သက်သာယာရေး ကိစ္စကလည်း ရှိပါသေးသည်။ နေထိုင်ရေးစရိတ် လျော့ပေါ့ သက်သာရေး ကိစ္စကြီးကို ရွက်ဆောင်ကြရာ၌ ဆောင်ရွက်သင့် ဆောင်ရွက်ဖွယ်ဖြစ်သော အခြားကိစ္စများလည်း ကော်ပင် ပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မည်။ နေထိုင်ရေး စရိတ် လျော့ပေါ့ သက်သာရေး ကိစ္စနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ထည့်သွင်း ပြောပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သော အဆိုပါကိစ္စများကို ကျွန်တော် အကျယ်ချဲ့၍ ပြောရမည်ဆိုလျှင် အရေးမကြီး မရှိလည်း ဖြစ်နိုင်သော ကုန်စည်များ သွင်းယူမှုဆိုလျှင် ကျွန်တော်တို့မှာ မရှိမဖြစ် အရေးကြီးသည့် ကုန်တွေ အကြီးအကျယ် ရှားပါးနေသည့်အခါတွင် စည်းစိမ်ခံကုန်၊ အရေးမကြီးသည့်ကုန်များကို သွင်းယူ စည်းစိမ်ခံနေကြရန် မလိုဘူးဆိုသည့် အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းသူပြည်သားများမှာ မရှိမဖြစ် အရင်းခံ လိုအပ်သည့် ကုန်ပစ္စည်းများ ပြည့်စုံမှု လိုပါသည်။ အဆိုပါ ကုန်ပစ္စည်းမျိုးကိုသာ ကျွန်တော်တို့က ရအောင် စီမံပေး၍ စည်းစိမ်ခံ ကုန်များကို လုံးဝ ထုတ်ပစ်ဖို့ လိုပါသည်။

အစိုးရဌာနများနှင့် ပတ်သက်၍မူကား ကျွန်တော် ပြောခဲ့သည့်အတိုင်း အချို့ဌာနများမှာ အမှုထမ်းများ အဆမတန် ပိုနေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့က တဌာနစီ၊ တဌာနစီ ခွဲ၍ ဌာနအသီးသီးမှာ ရှိသည့် ရာထူးတွေ၊ အမှုထမ်းတွေဟာ တကယ်ဘဲ လိုသည်၊ မလိုသည်ကို စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရပါလိမ့်မည်။ ရာထူးများရှိ အမှုထမ်းများ လုပ်ကိုင်နေသည့် အလုပ်များကို စစ်ဆေးကြည့်၍ ထိုအလုပ်များသည် တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေးနှင့် အခြား အရေးများအတွက် မည်မျှလောက် အကျိုး ဖြစ်ထွန်းစေသည့် အလုပ် ဖြစ်သည်ကို ဝေဖန် ကြည့်ရှုရပါလိမ့်မည်။

ရာရှင်ပေးရေးစံနစ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုလျှင် ရာရှင်ပေးရေးကို လူအများ မနှစ်မသက် ဖြစ်နေသည်မှာ အထူးအားဖြင့် စစ်အတွင်း တိုင်းပြည်အပေါ်တွင် အသားယူ၍ မတရား ချမ်းသာလိုသူတို့က သူခိုးဈေး ဖွင့်ခြင်း၊ အဆမတန် အမြတ်ယူခြင်း၊ မတရားမှုများကို ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်ကို လူကြီးများလည်း သိရှိပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်အတွင်း အကြီးအကျယ် ဖြန့်တီးမှုများကို လူကြီးမင်းများ ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ရာရှင်စံနစ်ကို အသုံးပြုနေသည့် အခြားအခြားသော တိုင်းပြည်များမှာ ဆိုခဲ့သည့် ဖြန့်တီးမှုများ၊ အဟောသိကံ ဖြစ်မှုများ မရှိပါ။ ရာရှင်ပေးမှု၏ ရည်ရွယ်ချက်တရပ်မှာ တိုင်းသူပြည်သား အားလုံး ညီညီမျှမျှ ရကြစေရန် ဖြစ်ပါသည်။ ရာရှင်ပေးခြင်း အားဖြင့် နိုင်ငံခြားသို့ တင်ပို့ ရောင်းချရန် အတွက် အဖိုးတန် ပစ္စည်းများ ကုန်ခန်းခြင်းမှလည်း သက်သာစေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည် နှုတ်အခြေအနေသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိစေရေးအတွက် တိုင်းပြည်၏ ဓနအင်အား၊ စီးပွားရေးအင်အား

ပြန်လည် ဖြည့်တင်းစေရန်မှာ ထွက်ကုန်တခုသာလျှင် ရှိပါသည်။ စီးပွားရေး အခြေအနေမှာ မြန်မာပြည်ထက် များစွာ ကောင်းမွန်တောင့်တင်းသော တိုင်းပြည်ကြီးများစွာတို့မှာ ရာရှင်စံနစ်ကို သုံးနေဆဲပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတိုင်းပြည်ကြီးများမှာ ခြိုးခြံချွေတာ ရတုန်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာကား ခြိုးခြံခြင်း မရှိသလောက် ဖြစ်ရာ စီးပွားရေး တောင့်တင်းမှုအတွက် အနည်းငယ်မျှ ခြိုးခြံမှုကို မပြုနိုင်ရန် အကြောင်း မရှိပါ။ စုပေါင်း ရောင်းဝယ်ရေး အဖွဲ့များလည်း ဖြစ်နိုင်သည့် နေရာတိုင်းမှာ ဖွဲ့စည်းထားရန် လိုပါသည်။ ရှေးက မြန်မာပြည်မှာ စုပေါင်းရောင်းဝယ်ရေး အသင်းများ ပျက်ပြားခဲ့ရသည်မှာ ထိုအဖွဲ့အသင်းများကို တိုင်းသူပြည်သားတို့က စေတနာဖြင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအပေါ်တွင် ခိုင်မြဲအောင် မပြုခဲ့ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ တိုင်းသူပြည်သားတို့က ထိုအဖွဲ့များ၏ အကျိုးသည် ငါတို့၏ အကျိုးပင် ဖြစ်ပါတကားဟု သဘောပိုက်ကြသည့် အရပ်များတွင်ကား ထိုအဖွဲ့များမှာ စည်ပင် ဖွံ့ဖြိုးလျက် ရှိကြပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ဆိုလျှင် စုပေါင်း ရောင်းဝယ်ရေး မရှိသည့် အရပ်များ၌ ကုန်စည်များ ဝေငှရေးကို စီမံပေးမှုအတွက် အစည်းအရုံး အမျိုးမျိုး ပါဝင်သည့် ပြည်သူပြည်သား ကော်မတီများ ဖွဲ့စည်းထားရန် ဖြစ်နိုင်မည့် အရေးကို စဉ်းစားကြရန် လိုပါသည်။ စုပေါင်း ရောင်းဝယ်ရေး အဖွဲ့များအတွက် စစ်ဆေး ကြည့်ရှုရေး အဖွဲ့များ လိုမည်ဖြစ်ရာ ထိုအဖွဲ့မျိုး ထားရှိရေး ကိစ္စကိုလည်း စုံစမ်းကြည့်ရန် လိုပါသည်။ အချင်းချင်း စုပေါင်းပြီး သတင်း အပြန်အလှန် ရယူရေးနှင့် စုံစမ်း ရှာဖွေရေးသည်လည်း လိုပါသည်။ ဤ ကိစ္စအတွက် အသင်းအဖွဲ့များက လိုသော သတင်းများကို ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ငွေရင်း နိုင်ငံပြင်ဖက်သို့ ထွက်မသွားစေရန် အချို့သော နိုင်ငံများ၌ တတ်နိုင်သမျှ ကာကွယ်ရန် ကြိုးစားထားကြပါသည်။ ငွေရင်း နိုင်ငံ ပြင်ပသို့ ထွက်သွားလျှင် ကျွန်တော်တို့၏ ဝယ်အားကို စွန့်ပစ်လိုက်သကဲ့သို့သာ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံခြားမှ ငွေချေးယူခြင်းကို တတ်နိုင်သမျှ လျော့ပေါ့ သက်သာသွားအောင် ငွေစုရေးကို အားပေးရပေလိမ့်မည်။ ဆီ၊ ငရုတ်၊ ကြက်သွန် အစရှိသည်တို့ကို ဝယ်ယူ သုံးစွဲရသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ငွေအလွန် ကုန်ကျနေပါသည်။ ၎င်းကုန်ပစ္စည်းများမှာ မိမိတို့တိုင်းပြည်၌ မိမိတို့ စိုက်ပျိုးနိုင်ပါလျက်နှင့် ဤကဲ့သို့ အခြားနိုင်ငံမှ မှာယူ သုံးစွဲရသည်ဆိုသည်မှာ ကျွန်တော်တို့ ငြင်းဆိုခြင်း မပြုနိုင်သည့် စွပ်စွဲချက် ဖြစ်၍ များစွာ ရှက်ဖွယ်ကောင်းလှ၏။ ထိုနည်းတူစွာ လူတို့၏ အရေးကြီးလှသော အသုံးအဆောင် ဖြစ်သည့် နွားနို့ကိုလည်း သွင်းယူလျက် ရှိ၏။ ကျွန်တော်တို့ လုံ့လ ပြုလျှင် ထိုပစ္စည်းကိုလည်း နိုင်ငံတွင်းမှာပင် လိုသလောက် ရနိုင်ပါသည်။ ယခင်က စီးပွားရေး အခြေအနေကို ပြန်လည် ရရှိစေရန်အတွက် ကျွန်တော်တို့သည် ဤကဲ့သို့ ကြက်သွန်၊ ငရုတ်၊ ဆီ အစရှိသော ပစ္စည်းများ တန်ချိန်မည်၍

မည်မျှသာ ဝင်လာစေသင့်သည်ကို ကြီးကြပ် အုပ်ချုပ်ရန် လို မလိုကို စဉ်းစားရန် လိုပေသည်။ ၎င်းကုန်များ ဝယ်ယူသုံးစွဲခြင်းကို မရပ်ဆိုင်းဘဲ နေခဲ့ပါက ကျွန်တော်တို့သည် ၎င်း အသီးအနှံများကို လိုသလောက် ရအောင် စိုက်ပျိုးဖြစ်ကြတော့မည် မဟုတ်ပါ။

ထို့နောက် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို ပြောပြလိုပါသည်။ အဓိက ပြဿနာများတွင် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး အကြောင်းကို နောက်ဆုံးမှ ပြောရန် စီစဉ်ထားပါသည်။ ဤကဲ့သို့ နောက်ဆုံး ထည့်ထားရာ၌ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးသည် အရေးမကြီးသော ကိစ္စ မဟုတ်ဟု မဆိုလို၊ ကျွန်တော်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး၏ အခြေခံ အကြောင်းကား၊ အားလုံးသော ကိစ္စ အဝဝနှင့် သက်ဆိုင်သည့် အရင်းခံ အကြောင်းကိစ္စ ဖြစ်သဖြင့်၊ ဤကဲ့သို့ နောက်ဆုံးမှ ပြောဆိုရန် စီစဉ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သာမန် အချိန်မျိုးတွင် နိုင်ငံ ငြိမ်ဝပ်သာယာမှုသည် စီးပွားရေးအတွက် မည်မျှလောက် အရေးကြီးသည်ကို ကောင်းစွာ မထင်ရှားလှသော်လည်း ယခုကဲ့သို့ ရိုးရိုး မဟုတ်သော အချိန်မျိုးတွင်မူကား မည်မျှလောက် အရေးတကြီး သက်ဆိုင်နေသည်မှာ ထင်ရှားလှသောကြောင့် ပြောနေရန်ပင် မလိုပါ။

ဥပမာဆိုလျှင် တိုင်းပြည် မငြိမ်မဝပ် ဖြစ်သည့်အတွက် ခရီးသွားလာရေး၊ ကုန်သွယ်ရေး၊ စက်မှု လက်မှု လုပ်ကိုင်ရေးတို့ကို ကျနစွာ မဆောင်ရွက်နိုင်သည့်ပြင် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းတို့တွင် လုံခြုံမှုများစွာ ချွတ်ယွင်းလျက် ရှိနေပေသည်။ နယ်များတွင် မငြိမ်မသက် ဖြစ်သဖြင့် မြို့များတွင် လာရောက် နေထိုင်၍ လူတွေ ပြည့်ကျပ်လျက် ရှိနေခြင်း ဖြစ်ရပါသည်။ အစိုးရကလည်း ဓားပြ လူဆိုးရန်ကို နှိမ်နင်းနိုင်စေရန် လက်နက်ကိုင် ပုလိပ်နှင့် အပိုပုလိပ်အမှုထမ်းများကို ယခင်က အမှုထမ်းဦးရေထက် များစွာချဲ့ထွင် ခန့်ထားခြင်းဖြင့် နှိမ်နင်းနေရပါသည်။ အားလုံးတခုနှင့်တခု ဆက်စပ်နေပါသည်။ သို့သော် ဤကဲ့သို့ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေးကို စီမံဆောင်ရွက်ရာ၌ လူကြီးမင်းတို့သည် ဤငြိမ်ဝပ်သာယာရေး ကိစ္စကို အခြားကိစ္စများနှင့် ခွဲ၍ စီမံခြင်း မပြုမိကြရန် ကျွန်တော်က တိုက်တွန်းလိုပါသည်။ နည်းမှန် လမ်းမှန်မှာ ဤကိစ္စကို အခြား ပြဿနာများနှင့် ပူးတွဲ စီမံရန် ဖြစ်ပါသည်။

အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာနှင့် ပတ်သက်၍ဆိုလျှင် ယခုလို စီးပွားရေး၏ အလိုက်အထိုက် အခြေအနေများအတိုင်း ဆိုပါက အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာ ပြေရှင်းသွားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော်တို့ မြင်နိုင်ရန် အကြောင်းမရှိ။ တိုင်းပြည်နှင့် အစိုးရက ကူညီပေးလိမ့်မည်။ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ခြင်းသည် တိုင်းပြည်အတွက် အကြီးဆုံး ကံဆိုးမိုးမှောင် ဖြစ်လျက် စက်မှု၊ လက်မှု လုပ်ငန်းနှင့်တကွ တိုင်းပြည်တွင် မကောင်းကျိုး ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည်။ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် လုပ်သားများ၏ ကျွမ်းကျင်မှုကို ယုတ်လျော့စေပြီး ၎င်းတို့၏ နေရေးထိုင်ရေး အဆင့်အတန်းကို ညံ့ဖျင်းစေသည်။ အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာသည် အမျိုးသားအတွက် ဂြိုဟ်ဆိုး

ဖြစ်သည့်အလျောက် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းစဉ်ကို စီမံ ပြုလုပ်ရာ၌ ကျွန်တော်တို့သည် သေချာ ကျနစွာ ပြုလုပ်မှသာလျှင် အခြေအနေ တိုးတက်လာပြီး အလုပ်လက်မဲ့ ပြဿနာ ဖြေရှင်းသွားနိုင်လိမ့်မည်။ လူတိုင်းတယောက်အတွက်သော်၎င်း၊ အိမ်ထောင်စုတွင် ပါဝင်သော သူများအတွက်သော်၎င်း၊ အလုပ်ရနိုင်စေရန် ကျွန်တော်တို့ နည်းလမ်းများကို ရှာဖွေရပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ရာ၌ ကျွန်တော်တို့သည် အချို့သော သူများကို အလုပ်မှ ရပ်စဲရန် လိုလျှင် ရပ်စဲရလိမ့်မည်။ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းသွားနိုင်စေရန် နည်းလမ်းကောင်းမှာ နိုင်ငံတော် အစိုးရသည် အရေးပါ၍ အပြောကျယ်သော လုပ်ငန်းများကိုသာ လက်ထဲ၌ အဆင်သင့် ရှိစေရမည်။ ထိုအလုပ်များမှာလည်း လုပ်သားပေါင်း အရေအတွက်ကို လိုက်၍ မြန်လိုက မြန်နိုင်သော၊ နှေးလိုက နှေးနိုင်သော အလုပ်မျိုး ဖြစ်စေရမည်။

လမ်းပန်းဆက်သွယ် ချဲ့ထွင်ရေး ကိစ္စမှာ ဆိုလျှင် မြန်မာပြည်သည် စစ်မဖြစ်မီကပင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးများစွာ မရှိခဲ့ချေ။ ယခုအခါ မည်သည့် နေရာမဆို လူများ အသုံးပြုနိုင်သည့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်မှုများမှာ နည်းပါးဆိုးဝါးသည် ဟုသာ ဆိုနိုင်သည်။ ယခု တိုင်းပြည်တွင်း၌ ရင်ဆိုင်တွေ့နေရသော ပြဿနာ အရပ်ရပ်တို့တွင် သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး လုံလောက်စွာ မရှိမှုလည်း ပါဝင်နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးကို အမြန်ဆုံး ပြန်လည် ထူထောင်ရန် လိုနေသည့် ကိစ္စကို အထူးဖော်ပြရန် မလို။ ရခိုင်ပြည်နှင့်တကွ နယ်ခြားဒေသများနှင့်သော်၎င်း၊ ထိုအရပ်များ၌သော်၎င်း ၊ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးကိစ္စ ချဲ့ထွင်ရန် သို့မဟုတ် ပြုပြင်ရန် ကိစ္စတို့သည်လည်း ပဌမ စဉ်းစားစရာ အချက်များတွင် ပါဝင်ပေသည်။

ယခု အိမ်ယာပြဿနာနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပြောလိုပါသည်။ အရိပ် အာဝါသ ရဖို့ လိုနေသည့် လူတွေ ကိုယ်ပိုင်အိမ် မဆောက်နိုင်သည့် လူတွေကို ကျွန်တော်တို့က ခိုကိုးနေထိုင်စရာ ပေးရမည်။ ပြီးတော့ အုပ်ချုပ်ရေး ရုံးတွေ၊ ကျောင်းတွေ၊ ဆေးရုံတွေ အစရှိသဖြင့် ဤကဲ့သို့ ရုံးတွေအတွက်လဲဘဲ အဆောက်အဦတွေ ရှာဖွေပေးရဦးမည်။ လိုအပ်တဲ့ ကိစ္စတွေကို ဖြည့်စွမ်းပြီးမှသာ အိမ်ရာတွေ ဆောက်ဖို့ ကိစ္စအတွက် လှမ်းနိုင်မည်။ အရေးကြီးသည်မှာ လတ်တလော လိုအပ်တဲ့ အရာများအတွက် စီမံရမည်။ စီမံတဲ့အခါမှာလဲ ယာယီ စီမံ ရာထားချက်များ ပြုလုပ်ဖို့ လိုလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ရန်ကုန်မှာ တွေ့ရသည့်အတိုင်း ဆိုလျှင် အိမ်ရာ ဆောက်လုပ်ရေး ကိစ္စမှာ ယာယီ ရာထားချက်များမှာ များသော အားဖြင့် ကျေနပ်ဖွယ်ရာ မရှိကြပါဘူး။ ထို့ကြောင့် အဲဒါတွေကို တတ်နိုင်သလောက် ရှောင်ရလိမ့်မည်။ ပြန်လည်ထူထောင်ဖို့ ကိစ္စမှာ ပညာရေးဖက်မှာ အလိုအပ်ဆုံး ဖြစ်သည်။

ယခုအခါမှာ မသင်မနေရ ပညာ၊ ကောလိပ်ကျောင်းတွေ အများကြီး ဖွင့်ဖို့ ကိစ္စကို စိတ်ကူးထည့်ရန် အချိန်မကျသေးဘူး။ စစ်မဖြစ်မီက ကျောင်းဦးရေ၊ ကောလိပ်ဦးရေတွေကိုတောင် မှီအောင် မလုပ်နိုင်သေးဘူး။ အဲဒီ အရေအတွက်တွေကို မှီအောင် ဖြစ်လာဖို့ ရည်ရွယ်ရင်း ရှိရမည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ လက်မှု ပညာသင်ကျောင်းတွေ များလာအောင် ပိုပြီး ကြိုးစားရလိမ့်မည်။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာ၊ အထွေထွေ လက်မှုပညာတွေကို ပိုပြီး အားပေးရမည်။ စာအုပ်တွေ ထုတ်တဲ့နေရာမှာလဲ လူအများအတွက် အရေးတကြီး လိုအပ်သည့် စာအုပ်တွေ၊ အသုံးကျမည့် စာအုပ်တွေကို ဘာသာပြန်ပြီး ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေဖို့ကို စိတ်ထဲမှာ စွဲထားရမည်။ ဘာသာပြန်ဌာန ကြီးကြီး တခုကို ဖွင့်ရမည်။ နိုင်ငံခြားကို ပညာသင်တွေ လွှတ်ရမည်။ သို့သော်လည်း ၎င်းတို့ ပြန်လာလျှင် တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးအတွက် လုပ်နိုင်ကိုင်နိုင်အောင် အသုံးကျတဲ့ ပညာမျိုးတွေကို ကျကျနန ယူလာနိုင်အောင် လုပ်ရမည်။ အဆိုပါ ပညာတော်သင်တွေအတွက် သင်ကြားဖို့ရာ ပညာရပ်တွေ ရွေးချယ်သည့်နေရာမှာ တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး အသုံးကို ကြည့်ပြီး ရွေးချယ်ရမည်။ အသုံးကျမည် မဟုတ်သော ပညာရပ်တွေကို ယခုအခါမှာ ချန်ပစ်ခဲ့ရလိမ့်မည်။ တိုင်းပြည်တိုင်း၊ တိုင်းပြည်တိုင်း နိုင်ငံခြားကို ပညာတော်သင် လွှတ်ကြသည်မှာ ကျောင်းသားတွေ ရှေ့ဆက် ပညာ ဆည်းပူးကြဖို့၊ ရှာမိုးကြဖို့ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ငွေရေးကြေးရေးကို ကြည့်ပြီး ဒီနည်းအတိုင်း လုပ်ကြရမှာဘဲ။ သို့သော်လည်း အရွေးအချယ် ခံရမည့် ကျောင်းသားတွေဟာ အရည်အခြင်းကျကျနန ပြည့်စုံရမည့် ကျောင်းသားတွေ ဖြစ်ရမည်။ သူတို့ ပညာတော်သင်ပြီး ပြန်လာတဲ့ အခါမှာ အလုပ်ရဖို့ အာမခံ ထားနိုင်ဖို့ သင့်သည်။ ပြီးတော့ ကျကျနန သင်ကြားရမည့် ပညာရပ်တွေကို သူတို့ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် သင်ကြဖို့၊ ကျွန်တော်တို့က အရေးယူရလိမ့်မည်။

လူထုကျန်းမာရေး ကိစ္စအကြောင်းကို ပြောရတော့မည်။ မီးကို မလောင်ခင်က တားရမည်ဆိုတဲ့ စကားသည် ဆိုရိုးဆိုမြဲ စကားပါပဲ။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့၏ နေ့စဉ် အရေးတွေထဲမှာ ဒီစကားရဲ့ မှန်ကန်ချက်ကို မမြင်ခဲ့ကြသည်မှာ များပါသည်။ ကာယဗလ ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ သန်ရှင်းရေး၊ ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်စွာ နေထိုင်ရေးတွေအတွက် စီမံကိန်းတွေ ထုတ်ရမည်။ ဆရာဝန်၊ သူနာပြုဆရာမ၊ ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားရေး ဆရာများ သင်တန်း ဖွင့်ဖို့ကိုလည်း ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်။

ယခုလက်ရှိ အုပ်ချုပ်ရေးကို လူကြိုက်များလာအောင် ဗြူရိုကရက်စံနစ်က အများကြိုက်စံနစ် ပြောင်းဖို့ ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ပြောရမည် ဆိုလျှင် အစိုးရက နောက်ဆုံး ဒီစံကြိုက်နှင့် မြို့နယ်ဆိုင်ရာ အကြံပေး အဖွဲ့တွေ ဖွဲ့ဖို့ တင်သွင်းထားသည်။ ဤကဲ့သို့သော အဖွဲ့မျိုးတွေကို ဖွဲ့ခြင်းအားဖြင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှာ ပိုမို ရှင်းလင်းလာရမည်။ ပိုမိုကောင်းမွန်လာရမည်။ အုပ်ချုပ်ရေးကို

အခြေခံ ကျယ်ဝန်းစွာ ဖွဲ့စည်းထား၍ တိုင်းသူပြည်သားများ ပါဝင်သည့် အဖွဲ့တွေကို အာဏာတွေ ဖြန့်ဝေ လွှဲအပ်ပြီး တနေရာထဲမှာ အာဏာ စုနေခြင်းကို ဖျက်ရမည်။ နောက်ပြီး တဦးနှင့်တဦး ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့ဆုံခြင်း၊ ဆွေးနွေးပွဲတွေ ခေါ်ခြင်းများဖြင့် အုပ်ချုပ်မှုသည် ပိုပြီးကောင်းလာမည်။ အကုန်အကျလည်း သက်သာလာလိမ့်မည်ဟု မြော်လင့်ရသည်။ ထို့ပြင် အစိုးရရုံးတွေမှာ ကြိုးနီစံနစ် ပျောက်ပြီး အဟုတ်တကယ် ကျကျနန မျက်ဝါးထင်ထင် ပြဿနာ အရပ်ရပ်တွေကို ရှင်းကြ၊ လင်းကြ၊ လုပ်ကြ၊ ကိုင်ကြ ဖြစ်လာကြမယ်လို့လဲ မြော်လင့်ရသည်။

ယခု စီမံကိန်းမှာ ငြိမ်ဝပ်ပိပြားရေး အရေးကြီးကြောင်း ပြောခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် ယခု ပြောခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် ကိစ္စရပ်များအပြင် ကုန်ပစ္စည်း ပိုမို ထွက်ရှိမှုနှင့် စက်မှုလက်မှု ထူထောင်ရေး ကိစ္စများကို လူကြီးမင်းများက အဓိက ထား၍ စဉ်းစားကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်၏ အခြေခံ ထွက်ကုန်သည် ဆန်စပါးပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးဦးစွာ လယ်ယာ ကိုင်းကျွန်း ဆန်စပါး စိုက်ပျိုးမှုတွင် စက်ကိရိယာ အသုံးပြုရေး တီထွင်ရမည်၊ ထိုကိစ္စအတွက် စုပေါင်း ဆောင်ရွက်ရေး စံနစ်ကို သုံးရန်လိုလျှင် သုံးရလိမ့်မည်။ အဆိုပါ နည်းများကို အသုံးပြုရန်မှာ ယခု လက်ရှိ စိုက်ပျိုးရေး အခြေအနေ ပိုမိုကောင်းမွန်လာမှုအတွက် လိုသလောက်အထိ သုံးရပေလိမ့်မည်။ ကုန်ထွက် တိုးတက်လာအောင် ပြုလုပ်ခြင်းသည် ဆင်းရဲခြင်းအတွက် မလွဲနိုင်သော ဆေးမျိုး မဟုတ်သည်ကို ကျွန်တော် သိပါသည်။ မလိုသည့် ကုန်ထွက်ပစ္စည်းများကို တိုးတက် ထွက်အောင် လုပ်ခြင်းသည် အရေးကြီးသော ပစ္စည်းများ လိုနေသူများအတွက် အကျိုး မများသည့်ပြင် အဆိုးဖြစ်တတ်ပါသည်။ ကျွန်တော် ဆိုလိုသည်မှာ အများအပြား ထွက်အောင် လုပ်သည့် ပစ္စည်းသည် ကောင်းမွန်ဖို့လည်း အရေးကြီးပါသည်။ အခြားတနည်းဆိုသော် လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေးကို သင့်မြတ်စွာ ထွက်ရှိမှု သဘောဖြင့် စီမံသင့်ပါသည်။ လယ်ယာ စိုက်ပျိုးမှု တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးရေးအဖြစ်ဖြင့် လယ်သမားများ ကြွေးမြီ ပြဿနာနှင့် အတိုးနှုန်း သက်သာစွာနှင့် လယ်ယာ လုပ်ကိုင်ရေးအတွက် ငွေ ချေးငှားခြင်း နည်းစံနစ် စသည်တို့ကို စဉ်းစားရပါလိမ့်မည်။ စက်မှုလက်မှု လုပ်ငန်း ပြဿနာများနှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုလျှင်လည်း စစ်မဖြစ်မီက အခြေအနေသို့ အဆောတလျှင် မည်ကဲ့သို့ ရောက်နိုင်ရန်နှင့် အိမ်တွင်း လက်မှုပညာကို လက်တွေ့သဘောထား အားဖြင့် မည်ကဲ့သို့ အားပေးရန် စသည်တို့ကို စဉ်းစားရပါလိမ့်မည်။ နောက်ဆုံး အချက်မှာ ၎င်းရာထားချက်တို့ကို အကောင်အထည် ဖြစ်အောင် လုပ်ရန် ငွေကို မည်ကဲ့သို့ ရအောင် ရှာရမည်ဆိုသည့် အချက်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုကဲ့သို့ ကိစ္စမျိုးမှာ ကျွန်တော်တို့ အားလုံးပင် အမြင်မှန် မြင်ပြီး ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်ကို အသုံးပြုခြင်းအားဖြင့် အလုပ်သဘောကို ကောင်းစွာ သိရှိရပါမည်။ ကျွန်တော်တို့ စီမံကိန်း အားလုံးအတွက် လိုသလောက် ငွေကြေးကို ရနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ သို့အတွက် ကျွန်တော်တို့

လုပ်ရမည်မှာ ရာထားချက်တွေကို လုပ်၊ နည်းလမ်းတွေရှာ၊ ငွေကြေးကို စီမံကိန်းများအတွက် နေရာတကျ ခွဲဝေပေးဖို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ငွေများများ သုံးဖို့လိုလျှင် များများ သုံးစွဲရန်နှင့် နည်းနည်း သုံးဖို့ လိုလျှင် နည်းနည်း သုံးဖို့ရန် ဖြစ်ပါသည်။ မလိုသည့် သုံးစွဲခြင်းအားဖြင့် ငွေကို အလဟဿ ဖြစ်စေမည် မဟုတ်ပါ။

ယခု ဆွေးနွေးပွဲကြီးကို တက်ရောက်ကြသည့်အတွက် လူကြီးမင်းတို့ အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ အစည်းအဝေး မရပ်သိမ်းသေးမီ ယခင်က ကျွန်တော် ပြောခဲ့သည့် အချက်တွေကို လူကြီးမင်းတို့ ရှေ့အဖို့ လုပ်ရမဲ့ လုပ်ငန်းများကို လုပ်သည့်အခါမှာ မမေ့ကြဖို့ သတိပေးလိုပါသည်။ ယခု အဖွဲ့ခွဲများကို ဖွဲ့ကြပါတော့။ လူကြီးမင်းတို့ ရှေ့အဖို့ လုပ်ရမဲ့ လုပ်ငန်းများကို ထားသင့် ရှိသင့်သည့် အင်အား၊ စိတ်ဓါတ်များနှင့် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက် သွားကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ ။

အမြဲတမ်း အဆင်သင့် ရှိရမယ်

၁၉၄၇ ခု၊ ဇွန်လ ၁၀ ရက်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဗန္ဓုလပန်းခြံ ၌ ပြောကြားခဲ့သော မိန့်ခွန်း။

ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကြီး စတင် ကျင်းပပြုလုပ်ရမဲ့နေ့ ဖြစ်တယ်။ ယခု ကျင်းပ ပြုလုပ်မဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အစည်းအဝေးဟာ ဘာအတွက် ကျင်းပ ပြုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ အထူး ရှင်းပြနေစရာ လိုမယ် မထင်ဘူး။ ဗမာပြည်မှာ ရှိတဲ့ တိုင်းသူပြည်သားတွေက တင်မြှောက်လိုက်တဲ့ တိုင်းပြည် ကိုယ်စားလှယ်ဖြစ်တဲ့ အမတ်များဟာ တိုင်းပြည်ကို ဘယ်လို ပြုစုပျိုးထောင်မယ်။ ဘယ်လို လုပ်မယ်ဆိုပြီး စီမံဆုံးဖြတ်ရမဲ့ လွှတ်တော် အစည်းအဝေးမျှသာ ဖြစ်တယ်။

အလုပ် လုပ်ကြည့်မှ သိမယ်

ကျွန်တော်တို့ဟာ အားလုံး အချုတ်အချယ်နှင့် ရှိနေသေးတယ်။ အဲဒီလို အချုတ်အချယ်များက လွတ်မြောက်အောင် လုပ်နိုင်မဲ့ စည်းမျဉ်းရေးဆွဲဖို့ လိုအပ်တယ်။ အမှန်ကတော့ လူမျိုးရေး လွတ်လပ်အောင် လုပ်ရမှာဘဲ။ တခြား နိုင်ငံတွေမှာဆိုယင် တော်လှန်ရေး လုပ်ငန်းတွေ လုပ်ပြီးမှ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ခေါ်နိုင်တာတွေကိုလဲ အများကြီး တွေ့ရမယ်။ ယခု လုပ်မဲ့လွှတ်တော်အတွက် ဖ၊ဆ၊ပ၊လ ပဏာမ ညီလာခံက ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံ ဥပဒေကို ရေးဆွဲလိုက်တာ ဘယ်လို ဖြစ်မယ်ဆိုတာ မသိ။ အလုပ် လုပ်ကြည့်မှဘဲ သိမယ်။

နောက်ဆုံးပိတ်မှာ အတည် ဖြစ်မယ်

ကျွန်တော်တို့ဟာ အင်္ဂလန်ပြည်မှာရော၊ တခြား တိုင်းပြည်တွေမှာရော ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံတွေ ကြည့်ယင် အခက်အခဲအမျိုးမျိုးနှင့် တွေ့ခဲ့ရတာ၊ တွေ့နေတာ အများကြီး မြင်တွေ့ရပါတယ်။ ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှာကတော့ နောက်ဆုံးပိတ်မှာ အတည်ဖြစ်မှာဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုယင် အင်္ဂလိပ်များ၏ အခြေအနေ၊ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံကြီးများ၏ အခြေအနေကို သိခြင်းအားဖြင့် နောက်ဆုံး ဒီအခြေဆိုင်ရာမယ်ဆိုတာ သိရတယ်။ အခက်အခဲဆိုတာမျိုးကတော့ ဘယ်နေရာမျိုးမဆို ပေါ်ဦးမှာဘဲ။

အေးအေးဆေးဆေး မနေကြနဲ့အုံး

ကျွန်တော်တို့ ပဏာမ ညီလာခံမှာ ဆုံးဖြတ်တာကို ကျွန်တော်တို့အတည်ဖြစ်မယ်လို့ ယူဆတယ်။ ဒါပေမဲ့ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲဟာ မပြီးသေးဘူးဆိုတာကို တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့ တိုင်းသူပြည်သားတွေဟာ သတိနှင့် အမြဲနေပြီး ကျွန်တော်တို့ လုပ်တာတွေကို ကြည့်ပြီး အမြဲထောက်ခံသွားမှ ဖြစ်မယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ဆွေးနွေးနေလို့ အေးရတော့မယ်ဆိုပြီး၊ အေးအေး ဆေးဆေးတော့ မနေကြပါနဲ့အုံး။ ကျွန်တော်တို့က ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို တတိုင်းတပြည်လုံးက အံ့ကြွပြီး အမြဲတမ်း ဆန္ဒပြ ထောက်ခံကြမှ ဖြစ်မယ်။

ဒီလို ဆန္ဒတွေ အမြဲတမ်း ပြသနေပါရက်နဲ့ အတည် မဖြစ်ယင် ရှေ့တလှမ်းတိုးပြီး လုပ်ဖို့ဘဲ။ ဒီတခါ တလှမ်းဟာ နောက်ဆုံး လှမ်းမည့် ခြေလှမ်းဖြစ်လို့ ပြင်ဆင်မှုတွေကို အမြဲတမ်း အသင့်ရှိစေရမယ်။ ပြင်ဆင်မှုတွေကို ရှိဖို့ကလည်း ဖါဆါပါလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးမှ ညွှန်ကြားချက်များ မကြာခဏ ထုတ်ဝေပါလိမ့်မယ်။

အနှောင့်အရှက် ပေးနိုင်တယ်

တိုင်းပြည်က ဆန္ဒပြပြီး တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း ရှေ့တလှမ်းတိုးဖို့ အမြဲတမ်း အားပေး ကူညီရမယ်။ ပဏာမ ညီလာခံရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်း လွှတ်တော်ထဲမှာ ဆောင်ရွက်သွားမယ်။ အဲဒီ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ခင်ဗျားတို့က မှန်တယ်ထင်ယင် ထောက်ခံကြဖို့ဘဲ။ ယနေ့အဖို့ ရှေ့ရှေ့ ပြောဖို့ မလို၊ ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းပုံ ဥပဒေကို အောက်တိုဘာလမှာ အပြီး လုပ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ ထင်ရပါတယ်။ ယနေ့ စတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ရဲ့ အတွင်းမှာ ဖါဆါပါလ အမတ်တွေ အများကြီး ရှိပေမဲ့ အနှောင့်အရှက် အမျိုးမျိုးကို ပေးနိုင်တာဘဲ။

အိန္ဒိယကို အတုခိုးပြီး လုပ်မယ်

အိန္ဒိယပြည်နှင့် ဗမာပြည်ရဲ့ အခြေအနေမှာ နိုင်ငံရေး အခြေအနေတွင် ဗမာပြည်က သာပြီး တခြားအခြေအနေမှာ သူတို့က သာနေတယ်။ အဲဒီလို သူတို့ဆီမှာ သာနေတာကို အတုခိုးပြီး ပြုပြင်သွားဖို့ဘဲ။ နိဂုံးချုပ်စကားကတော့ အားလုံးသော တိုင်းသူပြည်သားတို့ဟာ အမြဲတမ်း အဆင်သင့် ရှိဖို့ ပြောလိုတာပါဘဲ။ ။

ဘယ်သူ့လက်အောက်မှ မနေချင်ဘူး

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၈ ရက်နေ့၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်၌ လုံးဝလွတ်လပ်ရေး အဆိုကို တင်သွင်းစဉ်ပြောကြားသည့်မိန့်ခွန်း။

ကျွန်တော်ယခု ဒီအဆိုကိုတင်သွင်းရတဲ့ အကြောင်းကတော့ ကျွန်တော်တို့ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်က လူမျိုးစုံတို့ရဲ့ ကိုယ်စားလှယ်များ လာရောက်စုဝေးလျက် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဆို၍ ကျွန်တော်တို့ဖွဲ့စည်းပြီးတဲ့နောက် ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကိုရေးဆွဲဖို့ လာ၍ တာဝန် ယူခြင်းဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံတော်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံဥပဒေ ရေးဆွဲမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့အခြေခံမူလကို ရှေးဦးစွာသိထားဖို့လိုတယ်။ ဒီလိုအခြေခံအချက်အလက်ကိုမှ မသိဘဲနှင့် ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ဆက်လက်၍ ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံအခြေခံ ဥပဒေကိုရေးဆွဲမယ်ဆိုလျှင် တယောက်နှင့်တယောက် သဘောတမျိုးစီဖြစ်၍ ဘာမျှ အခြေခံမရှိ၊ လမ်းစဉ်မရှိဘဲ ညွှန်ကြားပြသမှုမရှိဘဲ၊ ကျွန်တော်တို့ လိုချင်ရာကို အမြန်ဆုံး ရောက်တော့မယ် မဟုတ်ဘူး။

ကော်မီတီဖွဲ့ရမယ်

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်အဖွဲ့ကြီး ဤတပတ် အစည်းအဝေးပြီးတဲ့နောက် ဒီတပတ်အစည်း အဝေးမှ ကော်မီတီအသီးသီး ခန့်ထားမယ်။ ဒီကော်မီတီများက ဆက်လက်၍ ဗမာပြည်ရဲ့ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေထဲမှာ ဘာတွေ ထည့်သွင်းသင့်တယ်၊ မသင့်ဘူးဆိုတာတွေ သေသေချာချာ ဆွေးနွေးတဲ့ အခါမှ အခြေခံအားဖြင့် ဘယ်အပေါ်မှာ မူထား၍ ဆွေးနွေးကြမယ်ဆိုတာ တဦးနှင့်တဦး ကျကျနန သိရှိမှဖြစ်မယ်။ အဲဒီလို တဦးနဲ့တဦး သိရှိနားလည်မှု မတူခဲ့လျှင် ကော်မီတီများရဲ့ လုပ်ငန်းများမှာ ခက်ခဲတယ်။

တဖွဲ့တမျိုးစီမဖြစ်ရန်

အဲဒီတော့ အခြေခံသဘောအားဖြင့် တိုက်ရိုက်သတ်မှတ် ဆုံးဖြတ်ချက်တခုကို တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှ ပဌမ ဆုံးဖြတ်ဖို့လိုတယ်။ အဲဒီလို ဆုံးဖြတ်ပြီးမှ ရှေ့ဆက်လက် အလုပ်လုပ်တဲ့နေရာမှာ ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်ဆိုတာ သိနိုင်မယ်။ သို့မဟုတ်လျှင် ကော်မီတီအဖွဲ့များမှာ တချို့က သမ္မတသဘော မျိုးဆွေးနွေးမယ်။ တချို့ကလဲ ရှင်ဘုရင်သဘောမျိုး ဆွေးနွေးမယ်။ တချို့ကလဲ ပြည်ထောင်စုသဘော မျိုးအစရှိသဖြင့် ဆွေးနွေးကြတော့ အဖွဲ့အဖွဲ့ချင်း မတူကြတော့

တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ ပြန်လှန် အစီရင်ခံကြတဲ့အခါမှာ ဆက်စပ်လို့မရအောင် ဖြစ်သွားမယ်။
အဲဒါကြောင့် အခြေခံအားဖြင့် ကျွန်တော် တို့ မှုကို ပြဋ္ဌာန်းဖို့လိုတယ်။

အဲဒီလို လုပ်ပြီးတဲ့နောက်မှ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကနေ၍ ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံဥပဒေ ရေးဆွဲဖို့ အဖွဲ့အသီးသီးခန့်ထားတဲ့ နေရာမယ်၊ ရှေ့ဆက်လက်၍ အခြေခံရမယ်။ အဲဒီအခါမှာ ကျွန်တော်တို့ အခြေခံလိုတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့အဆိုသွင်းတဲ့အခါမှာ ဒီအဆိုကို တော်တော်ဘဲ စစ်စစ်ဆေးဆေးရေးဆွဲပြီး တင်သွင်းခြင်းဖြစ်တယ်။ မူလပဌမဆုံး ကျွန်တော်တင်သွင်းရမဲ့ ဒီအဆိုဟာ ဖ-ဆ-ပ-လ အဖွဲ့ချုပ် ပဏာမ ပြင်ဆင်မှု ညီလာခံတုန်းက ဆုံးဖြတ်တဲ့ အဆိုဘဲ။ အဲဒီအဆိုကို ဖတ်ကြည့်တဲ့အခါမှာ အချို့အချက်အလက်တွေကို ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားပြီးတဲ့အတွက် ဖ-ဆ-ပ-လ ပဏာမ ညီလာခံသဘင်က ခင်ဗျားတို့ကို ပြင်ဆင်စေ၍ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ တင်သွင်းခြင်းဖြစ်ပါတယ်။

စုဝေးတိုင်ပင်ရုံမျှသာ

ကျွန်တော်တို့ဟာ ယခု ဒီလာ၍ အစုံအညီ စုဝေးရုံသာ ရှိပါသေးတယ်။ တောင်တန်းဒေသနှင့် ဗမာပြည်မ ကိုယ်စားလှယ်များဟာ တိုင်းသူပြည်သားတွေ၏ ဆန္ဒအားဖြင့် နိုင်ငံတော် ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေ အခြေခံရေးဆွဲဖို့ စုဝေးရုံဘဲရှိတယ်။ နိုင်ငံတော်ကြီး၏ အဖွဲ့အစည်း မဟုတ်သေးဘူး။ အဲဒီတော့ ဒီနိုင်ငံတော်မှာ ဘယ်နယ်တွေ ပါမည်ဆိုတာ ကျကျနန သတ်မှတ်ချက် မဖြစ်နိုင်သေးဘူး။ ကိုယ်စားလှယ်တွေ စုဝေး တိုင်ပင်ရုံသာ ရှိသေးတယ်။

ပြည်ထောင်စုသဘော

ကျွန်တော်တို့ တင်သွင်းတဲ့ အဆို (၁) အချက်နှင့် ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်တို့ ရေးဆွဲအပ်တဲ့ နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းအုပ်ချုပ်ပုံ ဥပဒေက ဘယ်လိုဖြစ်သင့်သလဲ ဆိုလျှင် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ဟု ခေါ်တွင်စေသော လွတ်လပ်တဲ့ အချုပ်အခြာ အာဏာပိုင် သမ္မတနိုင်ငံ ဖြစ်သင့်တယ်ဆိုတဲ့ အချက်နှင့် ကျွန်တော် ပဌမရှေးဦးစွာ ဗမာနိုင်ငံရဲ့ ပေါ်ဆဲ ပေါ်လတ္တံ့သော အခြေခံဥပဒေ သဘောများကို ဖော်ပြထားပါတယ်။ ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ဆိုတာက အထူးရှင်းပြစရာ မလိုပါဘူး။ နိုင်ငံတော် အတွင်းမှာ ပြည်ထောင်စုသဘောမျိုးအားဖြင့် ဖြစ်တယ်။ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံသဘောမျိုး အဖြစ် ဖွဲ့စည်းမည်ဆိုတာ ရည်ရွယ်ရင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တောင်တန်း မစိုးရိမ်နှင့်

ဒီပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်ကို ကျွန်တော်တို့ကနေ၍ တင်ပြထားခြင်းအားဖြင့် ယခု တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ကြွရောက်လာကြတဲ့ တောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်အမတ်များဟာ ဒီပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်ကို သူတို့ သက်ဆိုင်ရာ နယ်များက ပါဝင်ပြီးသား ဖြစ်သလား၊ မဖြစ်ဘူးလားဆိုတဲ့ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လို့ နည်းနည်း သံသယရှိတယ်လို့ ကျွန်တော် သိရတယ်။ ဒီကိစ္စနှင့် ပတ်သက်လို့ တိတိလင်းလင်း ရှင်းပြလိုတာက ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်လို့ ဒီအဆိုထဲမှာ တင်သွင်းထားခြင်း ဖြစ်ပေမဲ့၊ ဒီပြည်ထောင်စု နိုင်ငံတော်ထဲမှာ ဘယ်နယ်တွေ ပါတယ်လို့ သတ်မှတ်ထားခြင်း မရှိသေးဘူး။ အဲဒီတော့ တောင်တန်းဒေသမှနေ၍ တက်ရောက်လာတဲ့ ကိုယ်စားလှယ်တွေဟာ ဘာမျှ ဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်လို့ စိုးရိမ်စရာ မရှိဘူး။ ဒီပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်ထဲမှာ ကိုယ်ပါချင်မှ ပါနိုင်တယ်။

ကတိကို မဖောက်ဖျက်ဘူး

တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဖွဲ့စည်းတဲ့နေရာမှာ သဘောတူညီချက် စာချုပ်တဲ့အခါမှာ တောင်တန်း ဒေသကိုယ်စားလှယ်များနှင့် ကျွန်တော်တို့ ချုပ်ဆိုခဲ့သော ဆိုခဲ့တဲ့ စာချုပ်အရဖြစ်စေ၊ နောက် ဒီတောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာ စုံစမ်းရေးအဖွဲ့ အစီရင်ခံစာမှာ ထောက်ခံချက်များကို လက်ခံရလာခဲ့သည့်အတိုင်း ဖြစ်စေ၊ အဲဒီလို လက်ခံထားတဲ့ စာချုပ် သဘောတူလိုတဲ့ အချက်တွေကို ကျွန်တော်တို့ အဖို့မှာဆိုလျှင် သဘောတူလာတဲ့ တကယ့်အရင်းခံ သဘောထားကို လက်ခံထားပြီး၊ ဒီအတိုင်းဘဲ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ လုပ်မှာဘဲဆိုတာ တောင်တန်းနယ်ဖက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်တို့အား တိတိလင်းလင်း နားလည်စေချင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ပေးပြီးသား ကတိ၊ နားလည်ပြီးသား သဘောတူညီချက်တို့ကို နယ်ချဲ့သမားလို ဖောက်ဖျက်ခြင်း မရှိဘူး။

စာတစောင် ရတယ်

တနေ့က ကျွန်တော့်ဆီ စာတစောင် ရောက်လာတယ်။ အမှန်စင်စစ်ကတော့၊ တောင်တန်း ကိုယ်စားလှယ်တွေ ပြောလို့လား၊ သို့မဟုတ် တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာဌာန ညွှန်ကြားရေးဝန်က ဘဲလား မပြောတတ်ပါဘူး။ သို့သော်လည်း အဲဒီလို တဆင့်နေ၍ တောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ တိုင်းပြု ပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ ဆွေးနွေးတဲ့အခါ အင်မတန် အစိုးရိမ်ကြီးတဲ့အကြောင်းတွေ စာတစောင် ရတယ်။ ဒီစာကို တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ရုံးကဘဲ ရမလား မပြောတတ်ဘူး။ ဘာပါသလဲဆိုလျှင် မှတ်မိသလောက်ပြောရလျှင် တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ

ကိစ္စအရပ်ရပ်ကို တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကနေ၍ ဆုံးဖြတ်တဲ့အခါ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ နယ်ရဲ့ကိုယ်စားလှယ် လူများစု သဘော တူညီချက် မရဘဲ၊ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှ မဆုံးဖြတ်နိုင်ဘူး ဆိုတာ၊ တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ စုံစမ်းရေးအဖွဲ့တိုင်းက ထောက်ခံချက် ပေးထိုက်တယ်။

စိတ်ကူးလွဲလျှင်

ဆိုင်ရာကိုယ်စားလှယ်တွေ အချင်းချင်းမှာ လူများစု၊ လူနည်းစု မဖြစ်ဘဲ သဘောကွဲလွဲနေလျှင် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ဘာဆုံးဖြတ်မလဲ ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်တွေက လာတော့ မမေးဘူး။ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဥက္ကဋ္ဌကိုလဲ မမေးဘူး။ မဆိုင်တဲ့ တောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာ ဌာနညွှန်ကြားရေးဝန်က နေ၍ စိတ်ပူပံ့ရတယ်။

ကျွန်တော့်သဘောမှာ စည်းကမ်းနည်းလမ်း မမှန်ဘူးလို့ ယူဆတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အခု ပြောဆိုခြင်းဟာ တောင်တန်းဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်များက နေ၍ အင်္ဂလိပ်ကို သွားကပ်တယ်လို့ မဆိုလိုဘူး။ သို့သော်လည်း ဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ဆုံးဖြတ်တဲ့ နေရာမှာ အင်္ဂလိပ်မှ ငါတို့ကိုးကွယ်ရာ ရမယ်လို့ ဆိုလျှင် ဒီလို စိတ်ဓာတ်ရှိတဲ့ လူတွေဟာ နောင်ကိုးကွယ်ရာ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ မရှိနိုင်ဘူးဆိုတာ သတိပေးလိုတယ်။

ဖိနှိပ် ဆုံးဖြတ်ခြင်း မပြု

ဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်နှင့် ပတ်သက်လို့ ပြောရလျှင် ဘယ်အင်္ဂလိပ်ရဲ့ အကူအညီနဲ့ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို လာ၍ ဩဇာပေးဖို့၊ အခွင့်အရေးကို ကာကွယ်ဖို့ သဘောမျိုး ရှိသင့်တဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် မဟုတ်ဘူး။ တောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာ ကိစ္စကို စဉ်းစားတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားတို့ နယ်ဆိုင်ရာ အချင်းချင်း မဲချင်း တူနေကြလျှင် ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ထဲမှာ ဖ-ဆ-ပ-လ အမတ်များဟာ အများ ဆုံးဖြတ်တဲ့အတိုင်း၊ အများဆုံး အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် အဖြစ်နဲ့ တိတိလင်းလင်း သတိပေးလိုတာက ခင်ဗျားတို့ အချင်းချင်း ဘယ်သူ ဘယ်သူမှ မဲမသာဘဲနှင့် မဲပြိုင်နေလျှင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က ဝင်ရောက် အတင်းဖိပြီး မဆုံးဖြတ်ဘူးဆိုတာ သတိပေးလိုပါတယ်။

မပါချင်လျှင် မပါပါနှင့်

ကျွန်တော်တို့ဟာ တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ စေတနာ အင်မတန် သန့်သန့်ရှင်းရှင်းထားတယ်။ ကျွန်တော် တင်သွင်းတဲ့အဆို ပြီးသည့်နောက် ဆက်လက်၍ ပြည်ထောင်စု ဖွဲ့စည်းတဲ့ နေရာမှာ ဘယ်နယ်ပါလို့ ဘယ်အချက်အလက် ဘယ်အခွင့်အရေး အခြေခံတွေ ဘယ်လိုစုပေါင်းသင့်တယ် ဆိုတဲ့ကိစ္စကို ဆွေးနွေးတဲ့အခါ ကျွန်တော် တင်သွင်းတဲ့ အဆိုကို သဘောမကျလျှင် တောင်တန်းနယ်ဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်တွေက သဘောရှိ၊ ဗမာပြည်နှင့် မပေါင်းနိုင်လျှင် နေနိုင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ယနေ့ ဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ ဒီစကားပြောခြင်းဟာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ စိတ်စေတနာကို ရှင်းရှင်း ပြတ်ပြတ် သားသား ထားတယ်ဆိုတာကို သိစေလို၍ ဖြစ်တယ်။

အတင်းမလုပ်ပါဘူး

ကျွန်တော့်အဖို့မှာ ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူတူ ပေါင်းပြီး မလုပ်ချင်လျှင် ကျွန်တော်တို့ကလဲ (ဗမာ စကားတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကရင် စကားဘဲ) ခင်ဗျားတို့ကို အတင်း နသားဘာယားနည်းမျိုး မသုံးပါဘူး။ တောင်တန်းက မိတ်ဆွေများ တိတိလင်းလင်း နားလည်စေချင်တယ်။ မိတ်ဆွေတယောက် ပြောသလို ခင်ဗျားက ရှင်းရှင်းပြောမှ သူတို့ ပိုရှုပ်သွားပြီလို့ ဆိုသလို မဖြစ်စေချင်ဘူး။

အချုပ်အချာအာဏာပိုင်

အဲဒီတော့ ပြည်ထောင်စုနိုင်ငံတော်မှာ ဘယ်နယ်တွေ ပါရမယ် မသိသေးဘူး။ ပါချင်တဲ့နယ် ပါကြ။ နယ်ကို သတ်မှတ်မထားဘဲ၊ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်လို့ သာမည ထည့်ထားခြင်းမျှသာ ဖြစ်သေးတယ်။ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် သမ္မတနိုင်ငံ ဆိုတဲ့ နေရာမှာ လွတ်လပ်တယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ ရှင်းစရာမလိုဘူး။ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် ဆိုတာ အမျိုးမျိုးရှိတယ်။ အမှန်က နိုင်ငံ ဆိုတဲ့ သဘောကိုက အချုပ်အချာ အာဏာ အကျုံးဝင်ပြီးသား သဘောတရား ရှိတယ်။ နိုင်ငံတော် ဆိုရုံနှင့် အားမရ မကျေနပ်ဘဲ အချုပ်အချာအာဏာပိုင်နိုင်ငံမှ ပြည့်စုံလုံလောက်တယ်လို့ သဘောထားကြတယ်။

သမ္မတနိုင်ငံစံနှစ်

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံတော်မှာ သမ္မတစံနှစ်အားဖြင့် ဖွဲ့စည်းပြီး ထူထောင်လိုတယ်။ သမ္မတစံနှစ်ဆိုတာ ဒီခေတ်အခါမှာသာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဗမာစာမှာ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ စကားဘဲ။ ဘာလဲဆို တနိုင်ငံလုံးကို အုပ်ချုပ်ရမဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ၄နှစ်၊ ၅နှစ်၊ ၁၀နှစ်၊ အားဖြင့် တကြိမ်ကျ ရွေးကောက်တင်မြှောက်တဲ့ ထုံးစံ စံနှစ်၊ ဒီခေတ်ကျမှ ပေါ်လာတဲ့ စံနှစ်ဖြစ်တယ်။

ပါလီမန်ကချုပ်နေသေးတယ်

ဗမာပြည် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ အဆင့်အတန်းအားဖြင့် အချုပ်အချာ အာဏာပိုင်သည်ဟု ယူဆရသော်လည်း အခွင့်အရေးအားဖြင့် ဆိုလျှင် အာဏာမရှိသေးဘူး။ ဘိလပ်ပါလီမန်က အုပ်ချုပ်နေသဖြင့် ပါလီမန်က အချုပ်အချာ စိုးမိုးအုပ်ချုပ်နေခြင်းမှ ရပ်စဲပြီးမှ ဥပဒေအရ အချုပ်အချာအာဏာ ရရှိမယ်။

ဒီလွှတ်တော်ဟာ အာဏာအရှိဆုံး

တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ ပြောဆိုတဲ့ စကားတွေဟာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ပြောဆိုနိုင်တယ် လို့ယူဆတယ်။ သို့သော် ဥပဒေ အခွင့်အရေးအရ အာဏာရှိသလား ဆိုတော့ မရှိသေးပါ။ ဒီတိုင်းပြု ပြည်ပြုလွှတ်တော်မှာ ဆုံးဖြတ်လိုတဲ့ အဆုံးအဖြတ်များကို အနှောင့်အရှက်မရှိ ဆုံးဖြတ်နိုင်တယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်အမတ်များက လွဲလျှင် မည်သူမျှ မနှောင့်ရှက်နိုင်။ ဒီလွှတ်တော်မှာ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌဟာ ရှင်ဘုရင်ဘဲ။ သူ့ရဲ့အဆုံး အဖြတ် အစောင့်အရှောက်အတိုင်း လုပ်နိုင်တယ်။

မိတ်ဆွေသဘောနှင့် နည်းပါ

အကယ်၍ အထက်က ပြောဆိုခဲ့တဲ့အတိုင်း၊ အာဏာလွှဲပြောင်းမှုမှာ အေးအေးဆေးဆေး မဖြစ်ဘဲ အခက်အခဲများ ပေါ်ပေါက်လာမည်ဆိုလျှင် ဒီပြင် တနည်းကို စဉ်းစားရမှာဘဲ။ ဥပမာဆိုလျှင် တိုင်းပြု ပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ အချုပ်အချာအာဏာပိုင် အဖွဲ့ဖြစ်တဲ့အတိုင်း အာဏာကို အတင်း ယူတဲ့နည်း ရှိတယ်။ သို့သော် ယခုအခါမှာ အတင်းယူတဲ့နည်းကို မတိုက်တွန်းဘဲ ကြည်ကြည်သာသာ မိတ်ဆွေသဘောမျိုးနှင့် ယူလိုတဲ့ သဘောမျိုးသာဖြစ်တယ်။

အတင်း ကြေညာမယ်ဆိုလျှင်

တကယ်လို့သာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်က ဗမာပြည်ဟာ လွတ်လပ်တဲ့ပြည် ဖြစ်တယ်လို့ အတင်း ကြေညာပြီး ကြားဖြတ်အစိုးရ ဖွဲ့မည်ဆိုပြီး အတင်းလုပ်လျှင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရနှင့် အကျယ်အကျယ် မငြိမ်း ဖွယ်ဖြစ်မှာဘဲ။ ဒီလိုဖြစ်လျှင် ပြင်ဆင်မှု လုပ်ငန်းများ လုပ်ထားဖို့လဲ လိုမယ်။ ဒီတော့ ဒီလိုမလုပ်ဘဲ အေးချမ်းတဲ့ နည်းနဲ့ဘဲ လုပ်လျှင်လဲ ခုကမ္ဘာကြီးမှာ ဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အခြေနှင့် အင်္ဂလိပ်များဖြစ်ပျက်နေတဲ့ အခြေအရ ဖြစ်မယ်လို့လဲ ယူဆတယ်။ အနွေးအမြန် ဆိုတာက ကျွန်တော်တို့ဖက်ကလဲ အင်အားတောင့် တောင့်တင်းတင်းနှင့် စည်းစည်းလုံးလုံးရှိဖို့ လိုသလို တဖက်ကလဲ စေတနာရှိဖို့လိုတယ်။

လက်တွေ့သဘောမျိုးနှင့်

လုံးဝလွတ်လပ်ရေးကို ဒီမူထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့အတွက် ရှေ့အဖို့ ဘယ်လို အနှောင့်အရှက်မျိုးတွေနဲ့ တွေ့မယ်ဆိုတာ မတွေးရဲလောက်အောင်ပါဘဲ။ သို့သော် အခုဆို အတည်ပြုပြီးနောက် အဆိုအတိုင်း လက်တွေ့ဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်ဖို့ရန်မှာ အချုပ်အချာ အဆင့်အတန်းလို စကားသဘောမျိုးနှင့် မဟုတ်ဘဲ၊ ဥပဒေအားဖြင့် လက်တွေ့ဖြစ်အောင် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့ အဓိဋ္ဌာန် ရှိဖို့လိုတယ်။

ဖြောင့်ဖြောင့်ကြီးသွားဖို့ရာ

ဥပဒေ ရေးတဲ့အခါမှာ အာဏာလွှဲပြောင်းတဲ့နေရာမှာ အခက်အခဲဖြစ်ပေါ်အောင် ဖန်တီးဖို့ဆိုလျှင် ပြည်မမှာ ကရင်ကို မြောက်ပြီး တောင်တန်းကိုယ်စားလှယ်များကို တဖက်က အသုံးချမှာဘဲဆိုတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဖော်ပြထားလိုပါတယ်။ သို့သော် အဲဒီအရေးများကို အကုန်လုံး ခြုံစဉ်းစားပြီး ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘယ်သူက မြောက်မြောက်၊ ချောက်ချောက်၊ ချော့ချော့ ရည်မှန်းရာလမ်းကို ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းကြီး ရောက်အောင်သွားရန် ဆုံးဖြတ်ပြီးပါဘဲ။

အမှောင်မှအလင်းသို့

သို့သော် တောင်တန်းဒေသဆိုင်ရာ ကိုယ်စားလှယ်များအား မိတ်ဆွေသဘောမျိုးသာမက သွေးချင်း သားချင်းများအနေနှင့် ပြောလိုတာက ကျွန်တော်တို့ဟာ တောင်တန်းဒေသများနှင့် ဆိုင်လို့ လွန်ခဲ့တဲ့ ၄-၅လကတည်းက အခြေအနေကျအောင် လုပ်ခဲ့ပြီး ကူညီခဲ့ပြီး အမှောင်က အလင်းရောက်အောင် ဝတ်တရားရှိတဲ့အတိုင်း ကျေပွန်အောင်လုပ်ခဲ့ပြီ။

ဘယ်သူ့အောက်မှ မနေချင်

အဲဒီအထဲမှာ နယ်တနယ်က အင်္ဂလိပ်လက်အောက် နေချင်တယ်လို့ကြားရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ အဖို့မှာ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်မှာလဲ မနေချင်၊ ဘယ်သူ့လက်အောက်မှာလဲ မနေချင်။ လွတ်လွတ်လပ်လပ်ဘဲ နေချင်တယ်။ အဲဒီတော့ အလင်းရောင်ထဲက အမှောင်ထဲ သွားချင်တဲ့လူများရှိလျှင် ကျွန်တော်တို့ အဆိုကို မထောက်ခံဘဲ နေနိုင်ခွင့် ရှိပါတယ်။ ။

တိုင်းပြည် လူထုနှင့် ပူးပေါင်း လုပ်ကိုင်ရမည်

၁၉၄၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လဆန်း၊ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ မီးသတ်အစည်းအရုံးကြီးတွင် ပြောကြားသည့် မိန့်ခွန်း။

ကျွန်တော် မနှစ်ကဘဲ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ မီးသတ်အစည်းအရုံးကြီး၏ ညီလာခံသဘင်ကို ဖိတ်ကြားသဖြင့် လာရောက် စကားပြောကြားခဲ့ပါပြီ။ ဒီနှစ်လဲ လာရောက် စကားပြောပါဆိုလို့ လာရောက် ပြောဆိုရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ယခု စကားလာပြောတဲ့အခါမှာ မီးသတ်အစည်းအရုံးကြီးက အစိုးရထံမှာ တောင်းဆိုထားတာ တွေ တွေ့ရှိတယ်။ အဲဒါကို အစိုးရက မလိုက်လျောသေးဘူးလို့ တွေ့တယ်။ အဲဒီကိစ္စကို ဆိုင်ရာ တာဝန်ခံကြီးနှင့် သွားပြောဖို့ လိုတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်လဲ နေရာတကာ ဝင်မစွက်တော့ဘူး။ ဗိုလ်ချုပ်လဲ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။

လူထုနှင့် လုပ်မှု ရမယ်

ယခုခေတ်မှာ ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်လုပ်၊ တိုင်းပြည် ကာကွယ်ရေး လုပ်လုပ်၊ ကျွန်တော်တို့ဟာ သူ့ဆိုင်ရာ အဖွဲ့၊ သူ့ဆိုင်ရာ လူတွေလောက်နှင့် လုပ်လို့ မပြီးနိုင်ဘူး။ အဓိပ္ပာယ်က မီးသတ်ကိစ္စကို မီးသတ်အဖွဲ့ထဲ ရှိတဲ့ လူတွေနှင့် လုံလောက်တဲ့ခေတ် မဟုတ်ဘူး။ တိုင်းပြည် ကာကွယ်ရေးမှာ စစ်တပ်က လူတွေနှင့် လုံလောက်အောင် ကာကွယ်နိုင်တဲ့ခေတ် မဟုတ်ဘူး။ တိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းမှာလဲ အစိုးရဖက်က လူတွေနှင့် မလုံလောက်ဘူး။ ယခုခေတ်မယ် ဘယ်ဟာဘဲ ဖြစ်ဖြစ် ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းမှာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ကာကွယ်ရေး လုပ်ငန်းမှာဘဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ လုပ်တဲ့အခါမယ်၊ တိုင်းပြည် လူထုနှင့် ယှဉ်၍ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပါဝင် ကူညီဖို့ သဘောတရား တနေ့တခြား ပိုမို ထင်ရှားလာတယ်။

တိုင်းပြည် ကာကွယ်ရေး

တိုင်းပြည် ကာကွယ်ရေးကိစ္စ စီစဉ်ရလျှင် အကြမ်းအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ ဒီလို ကာကွယ်ရေး လုပ်ငန်း ပေါ်ပေါက်လာလျှင်၊ အစိုးရကနေ၍ ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ထားတဲ့ စစ်တပ်တွေနဲ့ ဘယ်နည်းနှင့်မှ လုံလုံလောက်လောက် မကာကွယ်နိုင်ဘူးလို့ ယူဆတယ်။ ထိထိရောက်ရောက် ကာကွယ်နိုင်သလောက် ကာကွယ်နိုင်ဖို့၊ အခြားနိုင်ငံတွေနှင့် မဟာမိတ် ဖွဲ့ပြီး ပေါင်းတိုက်မှု ဖြစ်မယ်။ ၎င်းအပြင် အရေးကြုံယင် သက်လုံကောင်းမှ ဖြစ်မဲ့အတွက် ကိုယ့်အားကိုယ် ယုံကြည်ဖို့လဲ လိုတယ်။

လူ ၁၇ သန်းနှင့် ဗမာပြည်

ဗမာပြည်မှာ လူဦးရေ ၁၇ သန်း ရှိတဲ့အနက်မှ ၁၇ သန်း စလုံးမှ လူကြီးကစ ကလေးအထိ လုပ်ကိုင်တတ်ဖို့ လိုတယ်။ အချိန် အရွယ်လိုက် ဝင်လုပ်တတ်ဖို့ စီစဉ်ထားရမယ်။ အဲဒီအတိုင်းဘဲ မီးသတ်ဟာလဲ အဲဒီလို ဝင်လုပ်နိုင်ဖို့ စဉ်းစားထားဖို့ လိုတယ်။ ပြန်လည် ထူထောင်ရေးမှာ သဘာဝအလျောက် ဖြစ်စေ၊ ဂရုမစိုက်လို့ ဖြစ်စေ၊ ရှို့လို့ဖြစ်စေ၊ မီးဘေးကိစ္စများ ပေါ်ပေါက်နိုင်တယ်။ သို့သော် စစ်ဖြစ်လာတဲ့အခါမှာ မီးသတ်ကိစ္စဟာ အင်မတန် အရေးကြီးလာတယ်။ ဒီမီးသတ် အဖွဲ့မှာ ရှိတဲ့ လူနှင့် မလုံလောက်နိုင်ဘူး။ ယခု ခေတ်က မြန်မြန် လုပ်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ အချိန်ကလဲ အရေးကြီးတယ်။ ရှေးအခါ ဗမာပြည်မှာ မီးလောင်စာတွေ မရှိဘူး။ မြို့ရွာမှာလဲ အိမ်ခြေနည်းတယ်။ တဦးနှင့်တဦးမှာလဲ ကူညီ ဝိုင်းဝန်းမှု ရှိတယ်။ တအိမ် မီးလောင်လျှင် တရွာလုံးက မိမိ၏ တာဝန်ကို သိရှိတယ်။

လောင်စာတွေ ပေါတယ်

ယခုခေတ်မှာ လောင်စာဖြစ်တဲ့ ဓာတ်ဆီ ရေနံတွေ ပေါတယ်။ မြို့ရွာ အိမ်တွေ ပြည့်ကျပ်လာတယ်။ လူတွေ ပိုမို များပြားလာတယ်။ သို့သော် အိမ်နားနီးချင်းပင် အသိမိတ်ဆွေ မမှတ်သူတွေ အမြောက်အများ ရှိလာကြတယ်။ ဗမာပြည်ဟာ ရှေ့ရှောက်ပြီး ဒီအတိုင်း ဖြစ်သွားမှာဘဲ။ အဲဒီတော့ တဦးနှင့်တဦး ဝိုင်းဝန်းကူညီမှု မရှိဘူး။ မီးလောင်လျှင် မီးသတ်သမားများဟာ လျင်မြန်စွာ ရောက်နိုင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ လောင်စာများလာလို့ မီးသတ် အစည်းအရုံးတွေ များများ လိုလာမယ်။ ရှေးက ဗမာ့စံနစ်ကို ပြန်လည် ရရှိဖို့ ကြိုးစားရမယ်။ နှိုးဆော်ပေးရမယ်။ ယခုခေတ်ဟာ အချိန်နဲ့ လိုက်၍ လုပ်ရမယ်။ စစ်တိုက်တဲ့အတွင်းမှာလဲ သူ့အချိန်နဲ့သူ ဖြစ်လာတာနှင့် မြန်မြန် ထက်ထက် လုပ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။

မီးသတ်ပညာ သင်ပါ

မီးသတ်လုပ်ငန်း မြန်မြန်ထက်ထက်နှင့် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ လုပ်ရတဲ့ လုပ်ငန်း ဖြစ်သဖြင့် သူရဲကောင်းများ၏ လုပ်ငန်းတရပ်လို့ ယူဆတယ်။ သူများ ကောင်းကျိုးအတွက် ကူညီဆောင်ရွက်တဲ့ စေတနာ့ဝန်ထမ်း လုပ်ငန်းများဖြင့် ဒီ သူရဲကောင်းစိတ်တွေ မွေးပြီး ကူညီ ဝိုင်းဝန်းဖို့ လုပ်ရမယ်။ မီးသတ်သမားများကို မီးမလောင်ခင်က ကိရိယာ တန်ဆာပလာ အပြည့်အစုံ ရှိဖို့နှင့် မီးလောင်လျှင် အမြန်ဆုံး သွားရောက် ငြိမ်းသတ်နိုင်ဖို့ ပညာတွေ သင်ကြားထားရမယ်။ ။

တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်

၁၉၄၇ ခု၊ ဇူလိုင်လ ၁၃ ရက်နေ့၊ ရန်ကုန် မြို့တော်ခန်းမ၌ ကျင်းပသော ပြည်သူ့အစည်းအဝေးကြီးတွင် ပြောကြားသော မိန့်ခွန်း။ ဤ မိန့်ခွန်းမှာ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ နောက်ဆုံးမိန့်ခွန်း ဖြစ်သည်။

မူလတုန်းက အလုပ်ခိုင်းတုန်းကတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် အမတ်တွေက ကိုယ့်နယ်ဆိုင်ရာ နယ်က ပရိသတ်ကို တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က လာတွေ လုပ်နေတယ်ဆိုတာ အစီရင်ခံဖို့ အလုပ် ခိုင်းတာပါဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုလို့ရှိရင် အခြားနိုင်ငံတွေမှာတော့ လွှတ်တော်အမတ်တွေရယ်လို့ တိုင်းပြည်က တင်မြှောက်လိုက်တဲ့အခါမှာ အဲဒီလွှတ်တော်အမတ်တွေက လွှတ်တော်အစည်းအဝေး မရှိတဲ့အခါမျိုးမှာ မိမိတို့ အားလပ်ချိန် ရသမျှ အချိန်အတောအတွင်းမှာ မိမိတို့ကို ရွေးကောက် တင်မြှောက်လိုက်တဲ့နယ်ကို ပြန်သွားပြီးတော့ ဒီလွှတ်တော်မှာ ဘာဖြစ်နေတယ် ဘာလုပ်နေတယ်ဆိုတာ အစရှိတဲ့ အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို ကိုယ့်နယ်ကို ပြန်ပြီး အစီရင်ခံတဲ့ ထုံးစံ ရှိပါတယ်။

အဲဒီထုံးစံမျိုးအတိုင်း ဗမာပြည်မှာလဲဘဲ ဒီထုံးစံ ဖြစ်စေချင်တဲ့အတွက် ဖခင်၊ ပါလီမန် အဖွဲ့ချုပ်ကို ရန်ကုန်မြို့မှာ ရှိတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်အမတ်တွေက မိမိတို့ကို တင်မြှောက်လိုက်တဲ့ နယ်အသီးသီးကို ပြန်ပြီး အစီရင်ခံတဲ့ အစည်းအဝေးပွဲတွေ လုပ်ဖို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါမှာ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်အမတ်တွေကနေပြီး ကိုယ့်နယ်ဆိုင်ရာတွေကို ပြန်အစီရင်ခံဖို့ အဓိပ္ပာယ် မပါတော့ဘဲ နိုင်ငံရေး ရှင်းတမ်း တရားပွဲဆိုပြီး ရပ်ကွက်တွေမှာ လုပ်လာတယ်။ အခုလိုဘဲ ယနေ့ တမြို့လုံးအတွက် နိုင်ငံရေးရှင်းတမ်းဆိုပြီးတော့ကာ နိုင်ငံရေးရှင်းတမ်းပွဲများ ဖြစ်လာတယ်။ သို့သော်လဲဘဲ ကျွန်တော်တို့က နဂိုက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းဘဲ၊ ယနေ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ နိုင်ငံရေး ရှင်းတမ်းက ဖခင်၊ ပါလီမန် အဖွဲ့ချုပ်ရဲ့ ဥက္ကဋ္ဌအနေဖြင့်သာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ဒီရန်ကုန်မြို့နယ် တနယ်ကနေပြီးတော့ တင်မြှောက်လိုက်တဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်အမတ်အနေနဲ့၊ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ထဲမှာ ဘာတွေလုပ်နေလို့ ဘာတွေ လုပ်ခဲ့တယ်ဆိုတာတွေကို နယ်သူနယ်သားတွေ ပြန်သိအောင် အစီရင်ခံဖို့ ရည်ရွယ်ချက်က အဓိက ရည်ရွယ်ချက်အဖြစ်နဲ့ ထားပြီးတော့ကာ ကျွန်တော် အခု စကားပြောဆိုပါတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ဆိုတာကလဲ ရှေးတုန်းက ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့လူတွေဟာ အနည်းအကျဉ်း ကြားဖူးပေမဲ့ ဒီတခါမှာဘဲ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဆိုတာကို တိုင်းပြည်က လူတွေက ရွေးကောက်တင်မြှောက်ရပြီးတဲ့နောက် အဲဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဆိုတာကိုလဲဘဲ

အကောင်အထည်သဘောမျိုးနဲ့ မြင်ရတဲ့အခြေအနေမျိုး ဒီတခါမှာဘဲ ရောက်လာကြတယ်။ အမှန်စင်စစ်မှာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဆိုပြီးတော့ တတိုင်းတပြည်လုံးမယ် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်ပွဲတွေ လုပ်ခဲ့ပေမဲ့ ကျွန်တော် ထင်တာ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့ လူအများဟာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဆိုတာဟာ ရှေးတုန်းက လုပ်နေကျ ဥပဒေပြု လွှတ်တော်လိုဘဲလို့ ထင်နေကြတဲ့လူတွေ အမြောက်အများ ရှိကြဦးမှာဘဲ။

အဲဒီလိုဘဲ အခုတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ရဲ့ အကြောင်းကို အစီရင်ခံရမည်ဆိုရင် ပဌမ ရှေးဦးစွာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ ဘာတွေ ဆိုတာကနေပြီးတော့ သေသေချာချာ ကျကျနန ကျွန်တော် ရှင်းလင်း ပြောပြလိုပါတယ်။ ယခု ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ ဘယ်နေ့က စပြီးတော့ ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လာသလဲလို့ ဆိုရင် အမတ်တွေ စုံစုံညီညီ ဒီရန်ကုန်မြို့မှာ စုဝေးကြပြီးတဲ့နောက် ဇွန်လ ၁၀ ရက်နေ့မှာ စတင်ကျင်းပတဲ့ နေ့က စပြီးတော့မှသာလျှင် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဆိုတာ ဖြစ်လာပါတယ်။ အဲဒီ အရင်တုန်းက ရွေးကောက်ပွဲ ပေးပင်ပေးငြားပေမဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်လို အဖွဲ့ကို မဖွဲ့စည်းနိုင်သေးပါဘူး။ သို့သော်လဲဘဲ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး ရာဇဝင်မှာတော့ အင်မတန် ထူးဆန်းတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်တမျိုး ဖြစ်နေပါတယ်။ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်တွေဟာ အခြားနိုင်ငံတွေမှာလဲဘဲ အသီးသီး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ဘူးတယ်။ အဲဒီ ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ တိုင်းပြည်တွေရဲ့ အခြေအနေအရ အမျိုးမျိုး ပေါ်ပေါက်ခဲ့တဲ့ သက်သေ သာဓကတွေ ရှိပါတယ်။ အဲဒီတော့ကာ သဘောတရားသက်သက်နဲ့ ကြည့်ပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဆိုတာဟာ ဘာဖြစ်လို့ ပေါ်ပေါက်လာရသလဲ ဆိုရင် တိုင်းပြည်အသစ်တည်လို့ တိုင်းသစ်ပြည်သစ် နိုင်ငံသစ် တည်ထောင်ဖို့အတွက် ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်တယ်လို့ အဲဒီလို သဘောတရားမှာ ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့လို ဗမာ့စာပေနယ်မှာ ကြည့်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာ့အစဆိုပြီး ဖွဲ့တဲ့အခါတုန်းက မဟာသမ္မတမင်း မြောက်ကြတယ်ဆိုပြီး လူတွေ စုရုံးပြီး မြောက်ကြတဲ့ အစည်းအဝေးမျိုးက ကမ္ဘာကြီးမှာ ပဌမဆုံး တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်လိုဘဲ ဆိုရမှာဘဲ။

အဲဒီတော့ကာ အဲဒီ နိုင်ငံအသစ် တည်ထောင်စရာ ရှိတဲ့အခါမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဆိုတာ ပေါ်လာစမြဲ ဖြစ်ပါတယ်။ နိုင်ငံအသစ် ဆိုတဲ့ သဘောကလဲ ကိုယ့်တိုင်းပြည်ကို အခြားနိုင်ငံကနေပြီးတော့ အုပ်စိုးလွှမ်းမိုးထားလို့ အဲဒီ လွှမ်းမိုး အုပ်စိုးခြင်းကို တွန်းလှန်ပယ်ဖျက်ပြီးတဲ့နောက် မိမိတို့ တိုင်းပြည် မိမိတို့ အစိုးရ၊ ကိုယ့်မင်းကိုယ့်ချင်း တည်ထောင်ဖို့အတွက် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် လုပ်တာက တမျိုး၊ အဲဒီလို တိုင်းသစ် ပြည်သစ်

နိုင်ငံသစ်အတွက် တမျိုး၊ နောက်တမျိုးက ကျွန်တော်တို့ အားလုံး သတင်းစာတွေမှာလဲဘဲ ခဏခဏ ဖတ်နေရမှာဘဲ။ ဆိုဗီယက် ယူနီယံ ခေါ်တဲ့ နိုင်ငံကြီးဟာ လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ် ၃၀ လောက်က တော်လှန်ရေး အကြီးအကျယ် ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ဒီလို တော်လှန်ရေး အကြီးအကျယ် ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် သူလဲ နိုင်ငံသစ် ဖြစ်လာတယ်လို့ ပြောရမှာဘဲ။ ဘယ်လို နိုင်ငံသစ် ဖြစ်လာသလဲ ဆိုယင် ခေတ်ဟောင်း ခေတ်ဆွေးတွေကို မှီခိုနေတဲ့ ဇာဘုရင်စံနစ်နဲ့ အုပ်ချုပ်နေတဲ့ တိုင်းပြည်ဟောင်း၊ စံနစ်ဟောင်းကြီးကို တော်လှန် တွန်းလှန်ပစ်ပြီးတဲ့နောက် အသစ်ကျပ်ချွတ် ပြန်ပြီးတော့ကာ တိုင်းပြည်ကို စံနစ်တမျိုးနဲ့ တည်တဲ့အတွက်ကြောင့် အဲဒီနိုင်ငံသစ်က တမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ ဒီနိုင်ငံသစ်ကတော့ အခြား လူမျိုးခြား အောက်မှာ ရောက်ပြီးတော့မှ ဖြစ်လာတဲ့ နိုင်ငံသစ်မျိုး မဟုတ်ဘဲနဲ့ ကိုယ့်လူမျိုးအချင်းချင်း ဖြစ်တဲ့ လူတန်းစားအချင်းချင်းရဲ့ ချွတ်ချယ် အုပ်စိုးမှုမှ လွတ်မြောက်လာပြီးတဲ့နောက် နိုင်ငံသစ် ထူထောင်တဲ့ နည်း ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ နိုင်ငံသစ် ဆိုတာဟာ အကြမ်းအားဖြင့် ဆိုလို့ ရှိယင် အဓိပ္ပာယ် နှစ်မျိုး ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်လို လက်အောက်ခံ နိုင်ငံတွေ အဖို့မှာတော့ နိုင်ငံသစ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ လူမျိုးခြားရဲ့ လက်အောက်က လွတ်မြောက်ပြီးတော့ ကိုယ့်ဘာသာ၊ ကိုယ့်ထီး ကိုယ့်နန်း၊ ကိုယ့်အစိုးရနဲ့ ကိုယ့်မင်း ကိုယ့်ချင်းနဲ့ တည်ထောင်လာတဲ့ နိုင်ငံသစ်လို့ ဆိုရတယ်။ သို့သော်လဲ လွတ်လပ်နေတဲ့ နိုင်ငံတွေ ဖြစ်တဲ့ ကိုယ့်လူမျိုးအချင်းချင်း အုပ်စိုးတဲ့ အဲဒီလို တိုင်းပြည်တွေမှာတော့ကာ ချည့်ချည့်နဲ့ အစိုးရစံနစ် အဆောက်အအုံတခုလုံးကို ပြောင်းလဲ ဖျက်ဆီးပစ်ပြီးတဲ့နောက် အသစ်ကျပ်ချွတ် ပြန်ပြီးတော့ စံနစ်တမျိုးနဲ့ တိုင်းပြည်ဆိုတဲ့ နိုင်ငံသစ်၊ တိုင်းပြည်သစ် တခုကို ထူထောင်ဖို့က တမျိုး၊ အဲဒီလို နှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။

အဲဒီလို နှစ်မျိုး ရှိတဲ့ အခါမယ် နှစ်မျိုးစလုံး ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ ထုံးစံအားဖြင့် ပေါ်လာစမြဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ ဘာဖြစ်လို့ ပေါ်လာစမြဲ ဖြစ်သလဲ ဆိုယင် အဲဒီ တိုင်းပြည်အသစ်၊ နိုင်ငံအသစ် ဖြစ်နေတော့ ပြန်ပြီးတော့ကာ ဥပဒေတွေ၊ စံနစ်တွေ အကုန်အသစ် ပြန်ပြီး ရေးဆွဲရမယ် ဖြစ်တော့ အခြေခံက စပြီးတော့ ပြန်ပြီးတော့၊ ဥပမာအားဖြင့် ရှိနေတဲ့ အိမ်ဟောင်းကို တည်ရုံ အလုပ် မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ တခုလုံး ဖျက်ဆီးပြီးတဲ့နောက် အဲဒီ ပျက်သွားတဲ့နေရာမှာ ထပ်ပြီး အိမ်သစ်ဆောက်တာနဲ့ တူပါတယ်။ အဲဒီလို အိမ်သစ်ဆောက်တဲ့အခါမှာလဲ ဒီနိုင်ငံသစ်ကို ဘယ်လို စံနစ်၊ ဘယ်လို စီမံကိန်းမျိုးနဲ့ တည်ဆောက်မယ် ဆိုပြီးတော့ကာ အင်ဂျင်နီယာတို့၊ ဗိသုကာအတတ်ဆရာတို့က ပဌမ ရှေးဦးစွာ အိမ်ပုံစံတွေ ရေးဆွဲပြီးတော့ကာ ဒီအိမ်ပုံစံအရ ငွေပေါင်း ဘယ်လောက် ကုန်မယ်၊ ဘာဖြစ်မယ် စသည်အားဖြင့် ဒါတွေကို တွက်ချက်ပြီးတဲ့နောက် သေသေချာချာ နေ့ကောင်းရက်သာ

ရွေးပြီးတော့မှ အဲဒီလို အိမ်သစ်ဆောက်တာမျိုးဘဲ။ ယခုလဲဘဲ ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံသစ်ကို အဲဒီလို တည်ဆောက်ဖို့အတွက် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကနေပြီးတော့ကာ ဒါတွေကို စီစဉ် ရေးဆွဲရပါလိမ့်မယ်။ စီမံကိန်း ချရပါလိမ့်မယ်။

ဘယ်လို တိုင်းပြည်ရဲ့ နိုင်ငံသစ်ရဲ့ ပုံစံဟာ ဘယ်လို ရှိသင့်တယ်ဆိုတာကို တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကနေပြီးတော့ကာ ဖြစ်အောင် လုပ်ဖို့ လိုပါတယ်။ အဲဒီလို ဆိုတော့ကာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ရဲ့ တာဝန်ဟာ ဘာလဲ ဆိုယင် နိုင်ငံသစ် ထူထောင်ဖို့ တာဝန် ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ နိုင်ငံသစ် ထူထောင်ဖို့ဟာ သာမန်အားဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုယင် ဘယ်တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မဆို အချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မျိုးသာ ဖြစ်ရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုလို့ရှိယင် နိုင်ငံသစ် တည်ထောင်ရအောင် ဆိုလို့ရှိယင် အဲဒီနိုင်ငံသစ်ကို တည်ထောင်ဖို့အတွက် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာလဲ အချုပ်အချာ အာဏာ ရှိဖို့ လိုပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို အချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ မပြည့်စုံလျှင်လဲ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ နိုင်ငံသစ်ကို တည်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဒီတော့ကာ ယခုပြောတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံရေး ရာဇဝင်မှာ အတော်လေး ထူးဆန်းတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ဖြစ်တယ်လို့ ဘာဖြစ်လို့ ပြောခဲ့သလဲ ဆိုလို့ ရှိယင်၊ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ အခြေအနေနဲ့ အခြားတိုင်းပြည်တွေမှာ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အခြေအနေနဲ့ ကွာခြားနေတဲ့ အချက် တွေရှိပါတယ်။ အဲဒီလို ကွာခြားမှုတွေကြောင့် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာလဲ ထူးထူးခြားခြား ဖြစ်တဲ့အကြောင်းတွေ ရှိနေတယ်။ အခြားတိုင်းပြည်တွေမှာ ဥပမာ ယခင်ခေတ်တွေက ဟိုးရှေးတုန်းက တော်လှန်ရေး ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဆိုတာမျိုး ပေါ်လာခဲ့ဘူးပါတယ်။ အဲဒီလို ပေါ်လာတဲ့အခါမှာလဲ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ဟာ အာဏာရပြီးသား လွှတ်တော် ဖြစ်နေတယ်။ ယခုအခါ ဒီစစ်ကြီး ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက် ပြီးခဲ့တဲ့ စစ်ကြီး အတောအတွင်းမှာ ပြင်သစ်ပြည်တို့ ယူဂိုဆလေးဗီးယားတို့ဟာ ဂျာမန်တွေရဲ့ လက်အောက်ကို ရောက်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလို ဂျာမန်တွေရဲ့ လက်အောက်ကို ရောက်ပြီးတဲ့နောက် ပြန်ပြီးတော့ ဂျာမန်တွေကို တွန်းလှန် မောင်းထုတ်ပြီးတဲ့နောက် ကိုယ့်တိုင်းပြည်မယ် ပြန်ပြီးတော့ ဂျင်နရယ် တီတိုး အစရှိသည်အားဖြင့် ပြန်ရောက်လာကြတော့ကာ ပြန်ပြီးတော့ တိုင်းသစ် ပြည်သစ် နိုင်ငံသစ်ကို ဖော်ရတယ်။ အဲဒီလို ဖော်ဖို့အတွက် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဆိုတာ တခါ ထပ်ပြီးတော့ လုပ်ရသေးတယ်။ အဲဒီလို လုပ်တဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မျိုးကတော့ အာဏာရပြီးသား တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ဖြစ်နေတယ်။ အာဏာရပြီးသား တိုင်းပြုပြည်ပြု

လွှတ်တော်ဟာ မိမိတိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက် ကိစ္စမှန်သမျှကို ချက်ချင်း ဥပဒေအတည် ဖြစ်စေပြီးတော့ တတိုင်းတပြည်လုံးရဲ့ အာဏာစက် တည်အောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ချက်ချင်း လုပ်လိုက်တယ်။ အဲဒီတော့ကာ အဲဒါမျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ နောက် အမေရိကန်ပြည်မှာ ဆိုလိုရှိယင်လဲ ပဌမရှေးဦးစွာ အင်္ဂလိပ်များလက်အောက်မှာ လူတမျိုးတည်း အဖြစ် နေကြပြီးတဲ့နောက်၊ အင်္ဂလိပ်ပြည်က ရှိတဲ့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကို မကျေနပ်လို့ တော်လှန်ပြီးတော့ကာ လွတ်လပ်ရေး တိုက်ပွဲတွေ၊ စစ်ပွဲကြီး ဆင်နွှဲပြီးတဲ့နောက် နိုင်တဲ့အခါကျတော့ကာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဆိုတာ ကျင်းပခဲ့တယ်။ နာမည်တော့ အမျိုးမျိုး ခေါ်ခဲ့တယ်။ သို့ပေမဲ့ သဘောကတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ပါဘဲ။ အဲဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ကျင်းပတဲ့အခါတုန်းကလဲဘဲ သူတို့ဟာ အာဏာ ရပြီးတဲ့ အခြေအနေမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို ကျင်းပတယ်။

သို့သော်လဲဘဲ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကတော့ ယခု တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ကျင်းပနေတဲ့အချိန်အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်က အာဏာ ရပြီးတဲ့ အခြေအနေ မရောက်သေးပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အခြေအနေဟာ ဘာနဲ့တူသလဲဆိုယင် တောင်ပိုင်း အိုင်ယာလန်မှာ ကျွန်တော်တို့ လွန်ခဲ့တဲ့ ၂၇ နှစ်လောက်တုန်းက ဖြစ်တဲ့ အခြေအနေမျိုးနဲ့ တူပါတယ်။ အဲဒီ အိုင်ယာလန်မှာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေမျိုးက ဘယ်လို ဖြစ်သလဲဆိုယင် ပဌမ အင်္ဂလိပ် အစိုးရကို ကမ္ဘာစစ်ကြီး အတောအတွင်း ဆူပူတော်လှန်တာတွေ ဖြစ်ပြီးတော့ နောက်ဆုံးစစ် ပြီးတဲ့အခါမှာ ဒီသူပုန်ကိစ္စတွေဟာလဲ ရပ်သွားတယ်။ အဲဒီလို ရပ်သွားပြီးတဲ့နောက်မှာ တခါ ဒီအင်္ဂလိပ် အစိုးရနဲ့ အိုင်ယာလန် ခေါင်းဆောင်တွေနဲ့ တွေ့ဆုံပြီးတော့ကာ စာချုပ် ချုပ်ကြတယ်။ စာချုပ် ချုပ်ကြပြီးတဲ့နောက် သူတို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဆိုတာ လုပ်တယ်။ လုပ်တဲ့အခါမှာ အိုင်ယာလန်ဟာ အာဏာ မရသေးပါဘူး။ သို့သော်လဲဘဲ ယခု ကျွန်တော်တို့ ရတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ အဲဒီ အိုင်ယာလန် လွှတ်တော် လုပ်တဲ့ အခြေအနေတုန်းကထက် သာတဲ့ အခြေအနေတွေလဲ ရှိတယ်။ ဘယ်လို သာနေတဲ့ အခြေအနေတွေ ရှိသလဲ ဆိုယင် ဟိုအခါတုန်းက အိုင်ယာလန်ပြည်မှာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် လုပ်ရတဲ့ အချိန်အခါတုန်းက ဆိုယင် အဲဒီ ပဌမကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးတဲ့အခါမှာ ဗြိတိသျှနယ်ချဲ့သမားဟာ အင်အား ဘာမှ လျော့ပါးသွားတာ မရှိပါဘူး။ ဒီအတောအတွင်းတုန်းက ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့သမားတွေဟာ အမှန်စင်စစ် စစ်နိုင်ပြီး အတော်ဘဲ တောင့်တောင့်တင်းတင်း နိုင်ငံကြီးတနိုင်ငံ ဖြစ်တယ်။

ယခု ဒီကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးတဲ့နောက် ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့ စံနစ်ရဲ့ အခြေအနေကတော့ အင်မတန်မှဘဲ အားနည်းသွားတဲ့ အခြေအနေရောက်တယ်။ ဘယ်လောက်ထိအောင် အားနည်းသွားသလဲဆိုယင်

ဘိလပ်ကို ရောက်တဲ့လူတွေဆိုယင် ပိုပြီး သိမယ်။ ဟိုမှာ ကြာကြာနေလို့ ရှိယင် တွေ့ရမယ်။ အဲဒီလို ဗြိတိသျှ နယ်ချဲ့စံနစ်ဟာ အင်မတန် အင်အားနည်းလာတဲ့ အခြေအနေမျိုးမှာ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော် ပေါ်ပေါက်လာရတဲ့ အခါဖြစ်တဲ့အတွက် ဟိုအိုင်ယာလန်ပြည်တုန်းက တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်မျိုးကတော့ အမှန်စင်စစ် ဒိုမီနီယံ အဆင့်အတန်း ဖြစ်တဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးမျိုးကိုသာ ရေးဆွဲဖို့ ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးလောက်သာ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လဲဘဲ ကျွန်တော်တို့ အခု ရထားတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကတော့ကား ကိုယ်ကြိုက်ရာ ဆုံးဖြတ်ပြီးတော့ လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ ဟာကို အင်္ဂလိပ် အစိုးရက သဘောတူပြီးသား ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ဒီနေရာမှာတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်က အိုင်ယာလန်ပြည်က ဟိုအခါတုန်းက ရတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ထက် တပန်းသာနေတာကို တွေ့ရပါတယ်။ အဲဒီတော့ကား ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ ဒီလို အခြေအနေမျိုးမှာ ပေါ်လာပြီး၊ အဲဒီလို ထူးခြားတဲ့ အချက်တွေ ရှိပါတယ်။ တခါ အိန္ဒိယပြည်မှာ ရှိတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ ရှိတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကိုနှိုင်းယှဉ်ကြည့်ဖို့ လိုပါသေးတယ်။ အိန္ဒိယပြည်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ ပေါ်လာတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်နဲ့ အဆင်တူတဲ့ အချက်တွေလဲ ရှိတယ်။ မတူတဲ့ အချက်တွေလဲ ရှိတယ်။ တူတဲ့အချက်တွေဆိုတာကတော့၊ အခုတင်က အိုင်ယာလန်ပြည်မှာ ဖြစ်တာမျိုးနဲ့ သိပ်ပြီးတော့ မခြားပါဘူး။ အဲဒီသဘောမျိုးအတိုင်းဘဲ။ တိုင်းပြည်က အာဏာ မရခင် ရှေးဦးစွာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ပေါ်ပေါက်လာခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လဲဘဲ အိန္ဒိယပြည်မှာ ရှိတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို လုပ်တဲ့အခါတုန်းက ဘယ်ကနေပြီး လုပ်လိုက်သလဲ ဆိုယင် ပြည်နယ်မှာ ရှိတဲ့ ဥပဒေပြု လွှတ်တော်တွေကနေပြီး ရွေးကောက်တင်မြှောက် လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလို ရွေးကောက် တင်မြှောက်လိုက်တဲ့အခါမှာလဲ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးကောက်သလို သေသေချာချာကြီး၊ ဥပမာ နိုင်ငံခြားသားတွေ မပါရဘူး။ ဘာ၊ ညာ စသည်ဖြင့် အဲဒီလို မဟုတ်ဘဲနဲ့ နားလည်မှုနဲ့ နေပြီး၊ ဥပဒေပုတိုက်သားတွေက မင်းတို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ရွေးတာထဲမှာ မပါပါဘူးဆိုတဲ့ ဖယ်နေတဲ့ သဘောမျိုးသာ ဖြစ်တယ်။ ဒါတောင်မှ ပြည်နယ်တနယ်မှာ သူတို့ ဖယ်မနေကြပါဘူး။ မဲပေးတဲ့ နေရာမှာ ဝင်ပါကြတယ်။ သို့သော်လဲ အကုန် ခြုံကြည့်လိုက်မယ်ဆိုယင်ဖြင့် သူတို့ဟာ သူတို့တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုးတော့ ရောက်သင့်သလောက် ရောက်ပါတယ်။ ရောက်ပြီးတဲ့နောက် အဲဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ “မူဆလင် လီ(ခ်)”ခေါ်တဲ့ မူဆလင် အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ကိုယ်စားလှယ်တွေ အမြောက်အများလဲ ပါလာပါတယ်။ အဲဒီလို ကိုယ်စားလှယ် အမြောက်အမြား ပါလာတဲ့အခါမှာ မူဆလင်လီ(ခ်)က ကိုယ်စားလှယ် အမြောက်အများနဲ့ ကွန်ဂရက် ကိုယ်စားလှယ်

အမြောက်အမြား အားလုံး စုပေါင်းပြီး ဖွဲ့စည်းပြီးတော့ လုပ်ကြမယ်ဆိုယင်တော့၊ အင်မတန် အင်အားကောင်းတဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ကြီး ဖြစ်သွားမှာဘဲ။ သို့သော်လဲဘဲ မူဆလင် အစည်းအရုံးကြီးကနေပြီး ဟိုဒင်း မကျေနပ်နိုင်ဘူး။ ဒီဒင်း မကျေနပ်နိုင်ဘူး။ ဘာလုပ်ပေးရမယ်၊ ညာလုပ်ပေးရမယ် စသဖြင့် စည်းကမ်းချက်တွေ အမျိုးမျိုးနဲ့ တောင်းဆိုပြီး အဲဒါမျိုးတွေ လုပ်ပါတယ်။

နောက် ကွန်ဂရက် အဖွဲ့ဖက်က ခေါင်းဆောင်တွေကလဲ ဒီအခါတုန်းက မူဆလင် အစည်းအရုံးကြီးကို အင်မတန်ဘဲ သူတို့က မထေမဲ့မြင် လုပ်တာ ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို နှစ်ဦးနှစ်ဖက် တဦးနဲ့တဦး အစေးမကပ်ဘဲ ဖြစ်တော့ မူဆလင် အစည်းအရုံးကြီးက တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အမတ်တွေဟာ တော်တော် များတယ်။ အဲဒီလူတွေဟာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွှတ်တော်ထဲမှာ ဒို့ မပါဘူးဆိုပြီးတော့ ဖယ်နေကြတယ်၊ ရှောင်နေကြတယ်။ အဲဒီလို ရှောင်နေတဲ့အတွက် ကွန်ဂရက်အဖွဲ့ဝင်တွေ ဖြစ်တဲ့ အမတ်များလောက်သာ အဲဒီတိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ထဲမှာ ရှိပြီး တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်မှာ ဆက်ပြီး အလုပ်လုပ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာ တော်တော်ကလေး ပျက်ပြယ်ပြယ် ဖြစ်သွားပါတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်သွားပြီးတဲ့နောက် ယခု နောက်ဆုံးကျတော့ မူဆလင် အစည်းအရုံးနဲ့ ကွန်ဂရက် အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့ဟာ စေ့စပ်လို့ မရနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ရောက်သွားတော့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရကနေပြီး ကြားဖြန်ပေးတဲ့အတွက် ယခု နောက်ဆုံးအခြေအနေကတော့ ချက်ချင်း လက်ငင်း ယခု သြဂုတ်လမှာ ကွန်ဂရက်ပိုင်တဲ့ ပြည်နယ်တွေကိုလဲ ဒီမိုကရေစီသတ်သတ် လုပ်ပေးမယ်။ နောက်ပြီးတော့ မူဆလင်တွေ ပိုင်တဲ့ ပြည်နယ်တွေကို ပါကစ္စတန် ခေါ် ပြီးတော့ ဒီမိုကရေစီသတ်သတ် လုပ်ပေးမယ်ဆိုပြီး အဲဒီလို နောက်ဆုံးကျတော့ နှစ်ဖက် သဘောတူကြတဲ့ အခြေအနေမျိုး ရောက်တယ်။ ရောက်ပြီးတဲ့နောက် အဲဒီ ပါကစ္စတန်ဆိုတဲ့ ဒီမိုကရေစီမှာလဲ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်တခု သတ်သတ် ပေါ်မယ်။ နောက်ပြီးတော့ အိန္ဒိယလို့ ခေါ်မည့် (ဟိန္ဒူစတန် မခေါ်ဘူး) ကွန်ဂရက် ပိုင်တဲ့ ပြည်နယ်တွေကိုတော့ အိန္ဒိယလို့ ခေါ် ပြီး တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကလဲ တခု သတ်သတ် ရှိရဦးမယ်။ အဲဒီလို နှစ်ခု ရှိပြီးတော့ မဟာရာဇာတွေ ပိုင်တဲ့ ပြည်နယ်တွေလဲ အိန္ဒိယမှာ အမြောက်အမြား ရှိပါသေးတယ်။

အဲဒီ မဟာရာဇာတွေ ပိုင်တဲ့ နယ်တွေဟာ ဘယ်လောက် ကြီးသလဲ ဆိုယင် မဟာရာဇာ တယောက် ပိုင်တဲ့ နယ်တချို့တလေဟာ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်နီးပါးလောက် ကြီးတဲ့ နယ်တွေ ဖြစ်ပါတယ်။ မဟာရာဇာတွေ ပိုင်တဲ့ နယ်တွေထဲမှာ ဆိုယင် ဗမာပြည်လောက် ကြီးတဲ့ နယ်တွေ တော်တော်များများလောက် ရှိတယ်။ အဲဒီတော့ကာ အဲဒီ မဟာရာဇာတွေ ပိုင်တဲ့ နယ်တွေလဲဘဲ တဖက်ဖက် ပါဖို့ ကောင်းတယ်လို့ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ဆိုပေမဲ့ ဒီလူတွေက ဒို့မပါဘူး။ ဒို့မပါဘူးဒို့

သီးသန့်နေမယ်ဆိုယင် နေနိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ရှိတယ်။ အဲဒီလောက် အိန္ဒိယရဲ့ နိုင်ငံရေး အခြေအနေကတော့ အင်မတန်ကိုဘဲ ရှေ့ကို ရှုပ်ထွေးဦးမယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့က မြင်နေပါတယ်။

ဒီတော့ကာ အင်္ဂလိပ်အစိုးရက ဒိုမီနီယံ ပေးထားတာက ဘယ်လို ပေးလိုက်သလဲဆိုတော့ မင်းတို့ ဒိုမီနီယံ ယခု ယူထားပါ။ နောက်ပြီးတော့ကာ မင်းတို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် အသီးသီးကနေပြီးတော့ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး လိုချင်တယ်ဆိုယင် မင်းတို့ ဆုံးဖြတ်ယူ၊ သဘောရှိ အတိုင်းဘဲ။ သို့သော်လဲ အခုချက်ချင်း လက်ငင်းအားဖြင့် ဒိုမီနီယံဘဲ ယူထား၊ ယူထားပြီးတဲ့နောက် မင်းတို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကနေပြီးတော့ကာ လွတ်လပ်ရေးကို ဒို့ အင်္ဂလိပ် (Commonwealth) က နေပြီးတော့ ထွက်သွားချင်တယ်ဆိုယင် မင်းတို့ ထွက်သွားနိုင်တယ်ဆိုပြီးတော့ ပြောထားတယ်။ ပြောထားပေမဲ့ တကယ်လက်တွေ့မှာတော့ အင်မတန်ဘဲ သူတို့မှာ အင်္ဂလိပ် (Commonwealth) က နေပြီးတော့ ထွက်ဖို့ ခဲယဉ်းတဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုလို့ ရှိယင် အင်္ဂလိပ် အစိုးရက မပေးမှာမို့လို့ မဟုတ်ဘူး။ အချင်းချင်း ဝှက်ကုနေလို့ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုး ရှိနေလို့ အင်္ဂလိပ် (Commonwealth) က မထွက်နိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်တယ်။ နောက်ဆုံးတနေမှာ အင်္ဂလိပ် (Commonwealth) က ထွက်လာတဲ့ အခြေအနေမျိုး ရောက်လာသည့်တိုင်အောင် ချက်ချင်း မရောက်နိုင်သေးဘူး။ တော်တော်ကလေး ကြာမှ အင်္ဂလိပ် (Commonwealth)က ထွက်နိုင်တဲ့ အခြေအနေမျိုး ရောက်လာတယ်။ အဲဒီ အခြေအနေက ဘာပြုလို့လဲ ဆိုယင် အခု ပါကစ္စတန်နဲ့ အိန္ဒိယပြည်ဆိုပြီးတော့ နှစ်ခု ခွဲပြီးတော့ ခွဲထွက်လိုက်မယ်ဆိုလို့ ရှိယင် နယ်တွေကိုလဲ ခွဲရအုံးမယ်။

ဥပမာ ဘင်္ဂလားပြည် ဆိုလို့ရှိယင် မူဆလင်တွေများတဲ့ အပိုင်း ရှိတယ်။ ဟိန္ဒူတွေ များတဲ့ အပိုင်း ရှိတယ်။ အဲဒီတော့ကာ အဲဒီအပိုင်းတွေလဲ ခွဲရအုံးမယ်။ အာသံပြည်မှာ အချို့နယ်တွေမှာ လူတွေရဲ့ ဆန္ဒကို မေးရဦးမယ်။ မင်းတို့ဟာ ပါကစ္စတန်ဖက် ဝင်ချင်သလား၊ အိန္ဒိယဖက် နေချင်သလား စသည်ဖြင့် ဒါတွေ မေးရမယ်။ နောက်ပြီးတော့ တခါ ပန်ဂျပ်ပြည်မှာလဲ အဲဒါတွေ လုပ်ရဦးမယ်။ (North-West Frontier Province) ဟာ မူဆလင်တွေ နေတဲ့ နယ် ဖြစ်ပေမဲ့ ကွန်ဂရက်ကို ထောက်ခံတဲ့ လူတွေက အစိုးရ ဖြစ်နေတဲ့ နယ် ဖြစ်တယ်။ အဲဒီနယ်ကို အခု ပြန်ပြီးတော့ကာ ရွေးကောက်ပွဲ လုပ်ပြီးတော့ကာ မင်းတို့ဟာ ပါကစ္စတန်ဖက် ပါချင်သလား၊ အိန္ဒိယဖက် ပါချင်သလား ဆိုတာ မေးရဦးမယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒါမျိုးတွေ လုပ်တဲ့အခါမှာလဲ အေးအေးလူလူနဲ့ ဖြစ်သလား၊ မဖြစ်ဘူးလားဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ စောင့်ကြည့်ဖို့ လိုလိမ့်မယ်။ တော်တော်ကို ရှုပ်ရှုပ်ပွေပွေ ဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်းတွေ ရှိတယ်။ သူတို့ဆီမှာ အခုနေအခါမှာ ဆိုယင် လူမျိုးရေး အဓိကရုဏ်းတွေ ဖြစ်နေတာတွေ ရှိတယ်။ သို့ပေမဲ့ ဒီတခါကျတော့ကာ ဒီတခါမှာ ကွန်ဂရက်နှင့်

မွတ်ဆလင်လိ(မ်)တို့ သဘောမတူဘူးဆိုယင် လူမျိုးရေး အဖြစ်မျိုး မဟုတ်ဘဲနဲ့ တကယ့် ပြည်တွင်းစစ်သဘောကို ရောက်ချင် ရောက်သွားနိုင်တယ်။ အဲဒါ တမျိုး ရှိတယ်။ နောက်ပြီးတော့ တခါ စစ်တပ် (အိန္ဒိယ စစ်တပ်) ဖွဲ့ရမယ်။ အိန္ဒိယ စစ်တပ်ကို မူဆလင် လူမျိုးတွေ ဖြစ်တဲ့ လူတွေကို မူဆလင်ဖက်၊ ပါကစ္စတန်ဖက် ပါချင်တဲ့လူတွေကို ပါကစ္စတန်ဖက်ကို ခွဲရမယ်။ အိန္ဒိယအစိုးရဖက်မှာ နေချင်တဲ့ လူတွေကို အိန္ဒိယအစိုးရဖက် ခွဲရမယ်။ အဲဒီလို ဟာမျိုးတွေက လုပ်ရမှာ အမြောက်အမြား ရှိတယ်။ အဲဒီလို လုပ်ရမည့် အလုပ်တွေက အများကြီး ရှိနေတော့ အဲဒီလို လုပ်နေတဲ့ အချိန်အခါ အတောအတွင်းမှာဆိုယင် အိန္ဒိယပြည်ဟာ ပါကစ္စတန်ရော၊ အိန္ဒိယရော နှစ်ခုစလုံး ဒိုမီနီယံ အဖြစ်နဲ့ နေရမှာဘဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုယင် အင်္ဂလိပ် ကွန်မွန်ဝဲ(လ်) (Commonwealth) က နေပြီး တိုးထွက်နိုင်တဲ့ အခြေအနေကို ဖြစ်ကို မဖြစ်နိုင်သေးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုယင် ကိုယ့်မှာ စစ်တပ်က ကျကျနန မရှိသေးဘူး။ နယ်ကျကျနန သတ်မှတ်လို့ မပြီးသေးဘူး။ စကား များနေတုန်း၊ တယောက်နဲ့တယောက် အဲဒါမျိုးတွေ ဖြစ်နေတယ်။

အဲဒီတော့ အိန္ဒိယပြည်မှာ အဲဒီလို အခြေအနေမျိုးတွေ ဖြစ်နေတယ်။ ဖြစ်ပေမဲ့ တခု ထူးခြားသွားတာကတော့ ဘာထူးခြားသွားသလဲ ဆိုယင် ခုတင်က ပါကစ္စတန်တို့၊ အိန္ဒိယပြည်တို့မှာ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ယခု သီးခြား ပေါ်ပေါက်ကြမယ့် တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်တွေဟာ ယခုတော့ တခုဘဲ ရှိတယ်။ ဒီတခုကလဲဘဲ မူဆလင် လိ(မ်) မပါဘူး။ မူဆလင် လိ(မ်)က အမတ်တွေက ပါကစ္စတန် ဒိုမီနီယံဖက်မှာ လုပ်ချင်တာက တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် လုပ်မယ်နဲ့ တူတယ်။ ဒီတော့ အဲဒီလို လုပ်ပြီး တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် ပေါ်ပေါက်တဲ့အခါမှာ အဲဒီ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် နှစ်ခုစလုံးဟာ အချုပ်အချာ အာဏာ ပိုင်တဲ့ လွှတ်တော် အဖြစ် ချက်ချင်း ရောက်သွားမယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ချက်ချင်း ရောက်သွားမလဲ ဆိုယင် ဒိုမီနီယံဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ ဥပဒေသဘောအားဖြင့် ပြောရမယ်ဆိုယင် (Semi-sovereign state) အချုပ်အချာ အာဏာ ရှိသင့်သလောက် ရှိတယ်။ သို့သော်လဲဘဲ ရုပ်ပြအားဖြင့် မရှိဘူး။ (Formal sovereignty) မရှိဘူး။ (Formal sovereignty) ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ရုပ်ပြ အချုပ်အချာ အာဏာပိုင် မရှိဘူး။ ဘယ်လို ရုပ်ပြ အချုပ်အချာ အာဏာ မရှိဘူးလဲ ဆိုယင် ဒီအင်္ဂလိပ် ရှင်ဘုရင်ရဲ့ သစ္စာကို စောင့်သိ ရိုသေရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုး ရှိတယ်။ အဲဒီ သဘောမျိုး ရှိနေတဲ့အတွက် ရုပ်ပြ အချုပ်အချာ အာဏာ မရှိဘူးလို့ ဆိုရမယ်။ အဲဒါတောင်မှ ဥပမာ အိုင်ယာလန်ပြည်မှာလို့ဆိုယင် အတော် ထူးခြားတဲ့ အခြေအနေ ရောက်နေတယ်။ အိုင်ယာလန်ပြည်ဟာ အင်္ဂလိပ် ရှင်ဘုရင်ကို သစ္စာ စောင့်ရမယ်ဆိုတဲ့ အပိုဒ်ကို ဖျက်လိုက်တယ်။ နောက်ပြီးတော့၊ ဘယ်ရှင်ဘုရင်မှ မထားတော့ဘူး။ သို့သော်လဲ နိုင်ငံခြား ဆက်သွယ်တဲ့ နေရာမှာ တခါ၊ အင်္ဂလိပ် ရှင်ဘုရင်ကို အသုံးချတယ်။ အသုံးချရုံဘဲ ချတယ်။ သို့သော်လဲ သူတို့ သစ္စာတော့

မဆိုဘူး။ နောက်ပြီးတော့ သူတို့တိုင်းပြည်မှာလဲ သမ္မတလို သဘောထားမျိုးရှိတယ်။ နန်းရင်းဝန်လို့ ခေါ်တဲ့ ဝန်ကြီးချုပ်အပြင် သမ္မတဆိုတဲ့ လူစားမျိုးလဲ အိုင်ယာလန်မှာ ရှိတယ်။ သို့သော်လဲဘဲ၊ သူတို့တိုင်းပြည်ကို အိုင်ယာလန်လို့ ခေါ်တယ်။ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ ဆိုတာ ကျွန်တော်လဲ မပြောတတ်ဘူး။

အဲဒီမယ် အိုင်ယာလန်လို့ ခေါ်တဲ့အတွက် သူတို့ဖွဲ့စည်း အုပ်ချုပ်ပုံ အခြေခံဥပဒေကို လိုက်ကြည့်တဲ့အခါကျတော့ သူတို့ ဆိုသွားတာတွေကတော့ (It is an independent, democratic sovereign state) လုံးဝ လွတ်လပ်တဲ့ ဒီမိုကရေစီ စံနစ်အရ အချုပ်အချာ အာဏာနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ နိုင်ငံတော် ဖြစ်တယ်လို့ အဲဒီလိုလဲ သာမန် ဆိုထားတယ်။ သမ္မတ နိုင်ငံရယ်လို့တော့ သေသေချာချာ တိတိလင်းလင်း ဆိုမထားပါဘူး။ အဲဒီလို သမ္မတနိုင်ငံလို့ တိတိလင်းလင်း ဆိုမထားတဲ့အတွက် အိုင်ယာလန် ပြည်မှာတောင်မှ အချို့သူတွေဟာ အငြင်းထွက်နေကြတယ်။ ဥပဒေသဘောအရ သမ္မတနိုင်ငံ မဟုတ်ဘူး။ ဥပဒေသဘောအရဆိုလို့ ရှိယင် အင်္ဂလိပ် ပြည်ထောင်စု အတောအတွင်းမှာ ရှိတယ် ဘာညာ အစရှိသဖြင့် အငြင်းထွက်နေကြတယ်။ ဘယ်လိုဘဲ ဖြစ်ဖြစ် သူတို့အခြေအနေကတော့ အတော်ဘဲ ထူးဆန်းတယ်။ အဲဒီတော့ကာ နိုင်ငံရေးဆရာတဦးက နေပြီးတော့ အိုင်ယာလန် ပြည်နဲ့ ပတ်သတ်ပြီးတော့ ဘယ်လို ပြောဖူးသလဲဆိုယင်၊ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် ပြောရမယ်ဆိုယင် (Eire is in the Commonwealth but not of it.) အဲတာ (Commonwealth) အတွင်းမှာလို့ ပြောချင် ပြောနိုင်ပေမဲ့ (Commonwealth) ရဲ့ နိုင်ငံလဲ မဟုတ်ဘူးတဲ့။ နောက်ပြီးတော့ကာ တခါ ဒီဗလီရာက တခါတုန်းက ပြောဖူးတဲ့ စကား ရှိတယ်။ သူက ဘယ်နှယ့် ပြောသလဲ ဆိုယင် အင်္ဂလိပ် အစိုးရက ဒို့အိုင်ယာလန် တိုင်းပြည်ဟာ အင်္ဂလိပ် (Commonwealth) ထဲမှာ ပါတယ်လို့ သူတို့ဖာသာ သူတို့ ထင်လို့ ရှိယင် ထင်ချင်တာ ထင်စေပေတဲ့။ ဒို့လိုဘဲ ဒို့လုပ်ချင်တာ လုပ်ပေတဲ့။ အဲဒီလို ဒီဗလီရာက ပြောတယ်။ အဲဒီတုန်းက အိုင်ယာလန်ရဲ့ အခြေအနေဟာ အင်မတန်ဘဲ ထူးဆန်းတယ်။ သို့ပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ သိနေကြတာက သူ့ကို ဒိုမီနီယံလို့ဘဲ သိနေတယ်။

အိုင်ယာလန်လို့ ထူးခြားတဲ့ ဒိုမီနီယံကို အပထားလို့ရှိယင် အခြား ဒိုမီနီယံတွေကတော့ အင်္ဂလိပ် ဘုရင်တွေကိုဘဲ သူတို့ ဘုရင်တွေ အဖြစ်နဲ့ ထားတယ်။ ဘာပြုလို့လဲဆိုယင် အိန္ဒိယပြည်အတွက်တော့ ကျွန်တော် မပြောလိုဘူး။ ကနေဒါတို့၊ ဩစတြေးလီယားတို့၊ တောင်အာဖရိကတို့ ဆိုတဲ့ ဒိုမီနီယံတွေကတော့ သွေးတူသားတူ ဥရောပတိုက်သားတွေက နေပြီးတော့ ဆင်းလာတဲ့ လူတမျိုးထဲလို လူစားတွေ ဖြစ်တော့ အကုန်လုံး မျက်နှာဖြူ လူမျိုးတွေချည်းဘဲ၊ ဥရောပတိုက် လူမျိုးတွေချည်းဘဲ၊ အဲဒီလို ဖြစ်နေတော့ သူတို့အဖို့မှာ အင်္ဂလိပ်

ရှင်ဘုရင်ကို ကိုယ့်ရှင်ဘုရင်လို့ ဆိုပြီး ယူဆဖို့ မခဲယဉ်းဘူး။ မခဲယဉ်းတဲ့အတိုင်း သူတို့ကိုယ်တိုင်က ကြည်ဖြူပြီးတော့ အင်္ဂလိပ် ရှင်ဘုရင်ကို ကျုပ်တို့ ရှင်ဘုရင်အဖြစ် ထားပါဆိုပြီးတော့ သူတို့က ကြည်ဖြူလို့ ထားကြတယ်။ အဲဒီတော့ ဒိုမီနီယံဆိုတဲ့ သဘောကတော့ အင်္ဂလိပ် ရှင်ဘုရင်ကို ထားချင် ထားပြီးတော့ကာ အင်္ဂလိပ်နဲ့ တသဘောတည်း၊ အင်္ဂလိပ်နဲ့ တအိမ်ထောင်တည်း သဘောမျိုးနဲ့ နေကြတာဘဲ။ သို့သော်လဲဘဲ ဒီဥပဒေ သဘောအားဖြင့်ဆိုယင် သူတိုင်းပြည်သူ အုပ်ချုပ်တဲ့ နေရာမှာ သူ့ဗာသာသူ အုပ်ချုပ်တာဘဲ။ ဘယ်ဒိုမီနီယံမဆို သူ့ဟာသူ အုပ်ချုပ်တာ၊ အဲဒီလို အုပ်ချုပ်တဲ့အခါမှာ အဲဒီလို တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့၊ လွတ်တော်ဟာလဲဘဲ အာဏာရှိတဲ့ လွတ်တော် ဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာတော့ အခု ကျွန်တော်တို့ ရထားတဲ့ အစိုးရဆိုတာက လက်တွေ့အားဖြင့် ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတဲ့နေရာမှာတော့ လုပ်နိုင်ပါတယ်။ သို့သော်လဲဘဲ (Status) ဆိုတဲ့ အဆင့်အတန်းမှာတော့ ကျွန်တော်တို့က အာဏာရှိတဲ့ အဆင့်အတန်း မဟုတ်ဘူး။ ဒီတော့ နိုင်ငံခြားတွေနဲ့ ဆက်သွယ်တဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို တခြားနိုင်ငံတွေက မေးတဲ့အခါမှာ မင်းတို့ နိုင်ငံဟာ သမ္မတနိုင်ငံလား၊ လွတ်လပ်တဲ့ နိုင်ငံလား၊ ဒါမှမဟုတ် ဒိုမီနီယံ နိုင်ငံလားဆိုယင် ကျွန်တော်တို့က ဘယ်လို ဖြေရမလဲဆိုယင် ကျုပ်တို့တော့ မသိဘူး။ လုပ်တော့ လုပ်နိုင်တယ်။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည်ကို တော်တော်လေး အုပ်ချုပ်လို့ ရတာဘဲ။ ရပေမဲ့ ဘယ်လို ခေါ်ရမယ်လို့တော့ ကျုပ်တို့လဲ မသိသေးဘူးလို့ အဲဒီလိုဘဲ ပြန်ဖြေရမယ်။ ဒါဟာ ကျွန်တော်တို့ အခုအစိုးရရဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ အစိုးရရဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်နေတော့ အိန္ဒိယပြည်မှာတော့ အခု ဩဂုတ်လမှာဆိုယင် ဒိုမီနီယံအစိုးရ ဖြစ်သွားကြတဲ့အခါမှာ သူတို့ရဲ့ အဆင့်အတန်းဟာ ကျွန်တော်တို့ အစိုးရ အဆင့်အတန်းထက် မြင့်သွားမယ်။ မြင့်သွားပြီးတော့ အဲဒီဟာထက် ပိုပြီး အရေးကြီးတာက ဘာအရေးကြီးသလဲ ဆိုယင် သူတို့ရဲ့ နယ်တွေမှာ ပေါ်မဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွတ်တော်တွေဟာ အချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လွတ်တော်တွေ ဖြစ်သွားမယ်။ ဘယ်လို အချုပ်အချာ အာဏာတွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လွတ်တော်တွေ ဖြစ်သွားမလဲဆိုယင် အဲဒီလွတ်တော်က ဆွဲတဲ့ ဥပဒေကို ချက်ချင်း အတည်ဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ ရှိတယ်။ အဲဒီတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ထက် အိန္ဒိယပြည်က တပန်းသာသွားတာလဲ ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့ထက် လျော့နေတာလဲ ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အဲဒီနေရာမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြုလွတ်တော်က အချုပ်အချာ အာဏာ မရသေးဘူး။ မရသေးဘူးဆိုတာက ရအောင် လုပ်တဲ့နည်းတွေကတော့ အမျိုးမျိုး ရှိတာပေါ့လေ။ နောက် ကျွန်တော်ပြောပြမယ်။ ဒီဥပဒေသဘော ပြောရမယ်ဆိုယင်၊ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု

လွှတ်တော်ဟာ အချုပ်အချာ အာဏာ မရသေးဘူး။ အချုပ်အချာ အဖွဲ့ရဲ့ အဆင့်အတန်းသာ ရသေးတယ်။ (Status) အဆင့်အတန်းကသာလျှင် ကျွန်တော်တို့ အချုပ်အချာ လွှတ်တော်ရဲ့ အဆင့်အတန်းသာ ရတယ်။ သဘောကတော့ ယခု ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် လုပ်ကြတယ်ဆိုယင် ဒီ လွှတ်တော်ကို ဘုရင်ခံ လာပြီးတော့ ရိုးရိုး ဥပဒေပြု လွှတ်တော် လာသလို လာပြီးတော့ စကား မပြောနိုင်ဘူး။ သူ လာပြီးတော့ကာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို နားထောင်ချင်တယ် ဆိုယင် ဧည့်သည်အဖြစ်နဲ့ လာနားထောင်နိုင်တယ်။ ဘုရင်ခံ အဖြစ်နဲ့ လာပြီး ကျွန်တော်တို့ကို ဘာလုပ်ပါ၊ ဘာလုပ်ပါလို့ မပြောနိုင်ဘူး။ ဒီတော့ ရိုးရိုး ဥပဒေပြု လွှတ်တော် ဆိုယင် အဲဒီ ဥပဒေပြု လွှတ်တော်ကို လာပြီး စကားပြောနိုင်တယ်။ အဲဒါမျိုးတွေ ဖြစ်တယ်။

အဲဒီတော့ ယခု အချုပ်အချာ အာဏာ သဘောမျိုး အဆင့်အတန်းဆိုပါတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော် သူ့ဟာသူ လုပ်တဲ့နေရာမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရှိတယ်။ အဲဒီလို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရှိတဲ့အတွက် (Status) အဆင့်အတန်းမှာတော့ကာ အချုပ်အချာ အာဏာအဖွဲ့သဘောမျိုး ဖြစ်တယ်။ သို့သော်လဲဘဲ ဥပဒေသဘောနဲ့ ပြောမယ်ဆိုယင် အာဏာတော့ မရှိသေးဘူး။ အာဏာ ရအောင် လုပ်တဲ့နည်းကတော့ အခုတင်က အစီရင်ခံခဲ့တဲ့အတိုင်း ဖြစ်နေတော့ အိန္ဒိယပြည်က တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ဟာလဲဘဲ လွန်ခဲ့တဲ့ အခြေအနေတုန်းကတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ထပ် ဒီလိုဘဲ မခြားနားတဲ့အခြေအနေမျိုး ရှိတယ်။

ယခုတော့ကာ အိန္ဒိယပြည်မယ် ရှိတဲ့ ပေါ်ပေါက်လာမဲ့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့ထက် ပိုပြီးတော့ကာ တဆင့်သာ သွားတယ်။ ဘယ်လို သာသွားသလဲ ဆိုလို့ ရှိယင် အချုပ်အချာ အာဏာလို အဆင့်အတန်းတွင် မကဘဲနဲ့ အာဏာများပါ ရတဲ့ အခြေအနေမျိုး ရောက်သွားတယ်။ အဲဒီတော့ကာ အဲဒီလို သာတဲ့ ဖက်ကလဲ သာတယ်။ သို့သော် သူတို့ ရှော်တဲ့ဖက်ကလဲ ဘယ်လို ရှော်သလဲဆိုတော့ သူတို့ကို အင်္ဂလိပ် အစိုးရက ဒိုမီနီယံ ပေးလိုက်တဲ့အခါမှာလဲ အဲဒီ ဒိုမီနီယံ အဖြစ်နဲ့ ဘယ်လောက် ကြာကြာ နေရသလဲ ဆိုယင် ဟိန္ဒူနဲ့ မူဆလင် စေ့စပ်တဲ့နေရာမှာ ကြာလျှင်ကြာသလောက် နေရပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုယင် အင်္ဂလိပ် အစိုးရက နေစေချင်လို့ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ အချင်းချင်း မတဲ့လို့ နေရတဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ ဒီလွတ်လပ်ရေးကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ ဖါဆာပါလ အဖွဲ့ချုပ်ကြီးက ၁၉၄၆ ခု၊ ဇန်နဝါရီလမှ ကျင်းပခဲ့တဲ့ ပဌမ ဖါဆာပါလ ဗမာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ အဖွဲ့ချုပ် ညီလာခံကြီးက ဗမာပြည်ဟာ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကို လိုချင်တယ်။ ဘယ်လို ဒိုမီနီယံ စတိတ်ကိုမှ မလိုချင်ဘူး ဆိုပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ရည်ရွယ်ချက် အဖြစ်နဲ့ အတိအလင်း ကြေညာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ကြေညာခဲ့တဲ့အတိုင်းဘဲ ကျွန်တော်တို့ လွန်ခဲ့တဲ့ မေလအတွင်းမှာ ကျင်းပကြတဲ့ ဖါဆာပါလ ပဏာမ

ညီလာခံမှာလဲဘဲ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဒီဗမာပြည်ကြီးကို လုံးဝ လွတ်လပ်ပြီးတော့ အချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သမ္မတနိုင်ငံအဖြစ်နဲ့ တည်ထောင်မယ်ဆိုပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ နောက်ပြီးတော့လဲဘဲ ဒီတိုင်းပြုပြည်ပြု လွတ်တော်ကြီးမှာလဲ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် တင်သွင်းခဲ့ပြီးတော့ကာ ဒီအချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သမ္မတနိုင်ငံကို တည်ထောင်မယ် ဆိုပြီးတော့ကာ အဲဒီ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို တင်သွင်းလို့ ဆုံးဖြတ်လို့တောင် ပြီးပြီ။

ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဖခင်ပုဂံလ အဖွဲ့ချုပ် လုပ်တဲ့ အလုပ်ဟာ အင်မတန် ရှင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ တိုင်းပြည်ကို ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကို ကျွန်တော်တို့ ရအောင် လုပ်မယ်ဆိုတဲ့အတိုင်း အဲဒီ လုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကို ကျွန်တော်တို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့တယ်။ ဒီလုံးဝ လွတ်လပ်ရေးကို ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော်တို့ ဒီတိုင်းပြည်ကို ကြေညာထားတဲ့အတိုင်း တနှစ်အတွင်း လုံးဝ လွတ်လပ်ရေး ရအောင် လုပ်မယ်ဆိုတာလဲ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေလျက်ပါဘဲ။ တနှစ်လဲဘဲ မပြည့်သေးပါဘူး။ တနှစ်စေ့လာတဲ့ အနေမျိုး၊ သို့သော်လဲဘဲ စေ့တယ်၊ ပြည့်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးကတော့ အလျော့အပေါ့ နံနံပါးပါး ပါချင်ပါမယ်။ သို့သော်လဲဘဲ ဘယ်လိုဘဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီလို ဖြစ်လာတဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွတ်တော်က ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင် မလုပ်နိုင်သေးဘူးလို့ ဆိုလို့ရှိယင် ကျွန်တော်တို့ ဟိုအခါမျိုးမှာ ကတိပျက်တယ်လို့ ပြောချင် ပြောမယ်။ သို့သော်လဲဘဲ အဲဒီ အချိန်အခါကလဲ မရောက်သေးဘူး။ ကျွန်တော်တို့ကလဲဘဲ အဲဒီအချိန်အခါ အထိ လွတ်လပ်ရေးကို အေးအေးချမ်းချမ်း ရနိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့ ကြိုးစားမယ်။ အဲဒီလို ကြိုးစားမယ်ဆိုပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတယ်။ ဒီလို လုပ်နေတဲ့အတိုင်း ကျွန်တော်တို့ လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းဟာ အောင်မြင်သလား၊ မအောင်မြင်ဘူးလားဆိုတာ အခုနေအခါ ဘယ်သူမှ မပြောနိုင်သေးဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုယင် အချိန်တွေ လိုပါသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတဲ့ လုပ်ငန်းတွေဟာ မပြီးသေးဘူး။ ပြီးလာတဲ့ တနေ့ ခင်ဗျားတို့ မြင်လာတဲ့ တနေ့မှာ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းတွေဟာ အောင်သလား၊ မအောင်ဘူးလားဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ မြင်နိုင်မှာဘဲ။

အဲဒီလို မြင်လာတဲ့အခါမှာ ဖခင်ပုဂံလ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ ဘယ်လို အဖွဲ့ချုပ်မျိုးလဲ၊ အလုပ်လုပ်တဲ့ နေရာမျိုးမှာ ဘယ်လို ထိရောက်အောင် လုပ်နိုင်သလဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ မြင်လာမယ်။ အဲဒီတော့ အခုနေအခါမှာ ကျွန်တော် ဘာမှ သိပ်ပြီးတော့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်တွေ ပြောနေဖို့ မလိုပါဘူး။ အဲဒီတော့ ဖခင်ပုဂံလ အဖွဲ့ချုပ်က ဘာမှ သွေဖီပြီးတော့ လုပ်နေတာ မရှိပါဘူး။ ဒီလွတ်လပ်ရေး ရအောင် ဆိုပြီး လုပ်နေတာဘဲ။ သို့သော်လဲဘဲ အဲဒီလို လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ကျုပ်တို့က လုပ်တဲ့နေရာမှာ အလွယ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အအေးဆုံး နည်းကို ရှာတယ်။ အဲဒီလို ရှာတာကို ကျုပ်တို့ကို ဘာ အပြစ်ပြောစရာ ခင်ဗျားတို့ ရှိသလဲ၊ အလွယ်ဆုံး၊ အကောင်းဆုံး၊ အအေးဆုံး

နည်းတွေနဲ့ ကျွန်တော်တို့ လွတ်လပ်ရေးကို ရအောင် ရှာတဲ့ နေရာမယ် ဘယ်သူတွေက ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်တို့ကို အပြစ်တင်နေရသလဲ၊ အဲဒီတော့ကာ အဲဒီလို လုပ်တဲ့ နေရာမယ် ဒါတွေကို ရှင်းပြနေတဲ့ အထဲကနေပြီးတော့ ကျုပ်တို့ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄ အဖွဲ့ချုပ်က ဒီမီနီယံဘဲ လက်ခံတော့ မလိုလို ဘာလိုလို အစရှိသည်အားဖြင့် တချို့ကနေပြီးတော့ ဟိုရေး၊ ဒီရေး၊ ဟိုပြော၊ ဒီပြော ပြောတယ်။

ကျုပ်တို့ ဂရု မစိုက်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ တိုင်းပြည်က အဲဒီလို လူတွေ ပြောဒါတွေကို ယုံချင်တယ်ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ ယုံနိုင်တယ် (လက်ခုပ်တီးသံနှင့် သြဘာသံများ) ။ အဲဒီတော့ ဒီဒီမီနီယံ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ဒီမီနီယံ ပြောနေကြတဲ့ လူတွေကလဲ နားလည်လို့ ပြောနေကြတာ မဟုတ်ဘူး။ အမှန်စင်စစ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာနိုင်ငံရေးမှာ ကျွန်တော် နဲ့နဲ (brutal truth) ဆိုမှာပေါ့။ တော်တော်ကလေးကိုဘဲ ရက်ရက်စက်စက် မှန်တယ်။ သခင်နုကတော့ ကျွန်တော့်ကို ခဏခဏ ပြောတယ်။ ခင်ဗျား (painful truth) သိပ်မပြောပါနဲ့လို့။ (painful truth) ဆိုတာ ဘာလဲ ဆိုယင် မှန်တော့ မှန်တယ်။ သို့သော် မှန်လွန်းအားကြီးလို့ မခံနိုင်ဘူး၊ အဲဒီလိုဖြစ်တယ်။ သို့ပေမဲ့ ဒီတခါလဲ ကျွန်တော် ပြောရအုံးမယ်။ ဘာပြောမလဲဆိုယင် ယခု ကျွန်တော်တို့ နိုင်ငံမှာ နိုင်ငံရေးသမားတွေ လုပ်နေကြတယ်။ သတင်းစာ ဆရာတွေ လုပ်နေကြတယ်။ သူတို့ ရေးနေတာ သူတို့၊ သူတို့ ပြောနေတာ သူတို့ နားမလည်တဲ့ သူတွေ အများကြီးဘဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိစေချင်တယ် (လက်ခုပ်တီးသံနှင့် သြဘာသံများ)။ ခံချင်မှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ ဘာပြုလို့လဲ ဆိုယင် နားမလည်ဘူး ပြောလိုက်တာကိုး၊ ခံချင်မှာတော့ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ သို့သော်လဲဘဲ (It is painful truth) အဲဒါ တခါတည်းကို သွေးထွက်အောင် မခံချင်လောက်အောင် မှန်တယ်၊ မှန်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော် ရဲရဲကြီး ပြောရဲတယ်။ (လက်ခုပ်တီးသံနှင့် သြဘာသံများ)။

အဲဒီတော့ ကိုယ်ပြောနေတာ၊ ကိုယ်ရေးနေတာ ကိုယ်လုပ်နေတာ ဘာမှန်း မသိတဲ့ နိုင်ငံရေးသမားတွေ၊ သတင်းစာ ဆရာတွေက တော်တော်ကလေး များတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်နေတော့ ကျွန်တော်လဲ နိုင်ငံရေးအကြောင်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး နိုင်ငံရေးဆိုတဲ့ စကားကအစ ကျွန်တော် တခါတည်း တိုင်းပြည်ကို နောင် အခွင့်သင့်လို့ရှိယင် အပတ်စဉ် အပတ်စဉ် ဖြစ်စေ၊ တခါတည်း ရက်ဆက် သဘောမျိုး ဖြစ်စေ၊ တခါတည်း အဲဒီလို ရှင်းလင်း ပြသွားချင်ပါသေးတယ်။ အဲဒီအခါကျယင် နိုင်ငံရေးဆိုတာ ဘာလဲ၊ တော်လှန်ရေးဆိုတာ ဘာလဲ၊ နောက်ပြီးတော့ လွတ်လပ်ရေး ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ဟိုဟာက ဘာလဲ၊ ဒီဟာက ဘာလဲ၊ အဲဒါတွေ ကျွန်တော် ရှင်းပြချင်တယ်။ ခေါင်းဆောင်မှုဆိုတာ ဘာလဲ၊ အချောင်သမားဆိုတာ ဘာလဲ၊ အဲဒါတွေ ကျွန်တော် ရှင်းချင်တယ်။ သို့ပေမဲ့ ဝမ်းထဲမှာတော့ အများကြီးဘဲ၊ ပုံနေတာဘဲ၊ သို့သော်လဲဘဲ ကျွန်တော့်မှာ အချိန်က မရတော့ မရှင်းနိုင်အားဘူး။ အဲဒီတော့ သတင်းစာထဲ ရေးချင်တာရေး၊ တချို့

ပြောချင်တာပြော၊ ကြည့်နေရတာဘဲ။ ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ကြားချင်တာ ကြားပြီး၊ ထင်ချင်တာ ထင်နေတာဘဲ ဆိုတာလဲ ကျွန်တော် သိပါတယ်။ (လက်ခုပ်တီးသံနှင့် သြဘာသံများ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ သေသေချာချာ သတိထားကြည့်စေချင်တာက ဒီ ဖါဆာပ၊လ အဖွဲ့ချုပ်ဟာ ဘယ်လို ဖါဆာပ၊လ အဖွဲ့ချုပ်လဲ ဆိုတာ ရာဇဝင်နှင့် ပြန်ကြည့်စေချင်တယ်။ လူတွေကိုလဲ ရာဇဝင်နှင့် ပြန် ကြည့်စေချင်တယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာ ပေါ်ခဲ့တဲ့ နိုင်ငံရေး အဖွဲ့တွေ၊ နိုင်ငံရေး ခေါင်းဆောင်တွေ အားလုံး တယောက်စီ တယောက်စီ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ကူးထဲမှာ စဉ်ပြီး၊ မာတိကာ စဉ်ပြီး စဉ်းစားကြည့်စမ်းပါ။ ဘယ်လို လူစားတွေလဲ၊ ဘယ်လို အဖွဲ့လဲ ဆိုတာ၊ အဲဒီအခါမှာ အဖြေ ထွက်လာမယ်။ ယခုအခါမှာ ကျွန်တော်တို့က အစိုးရ လုပ်နေတဲ့ အချိန်အခါမျိုး ဖြစ်တယ်။ သို့သော်လဲဘဲ ကျွန်တော်တို့က အစိုးရ လုပ်နေတဲ့ အချိန်အခါမျိုးမှာဆိုယင် အတိုက်အခံ ဆိုတာ ရှိစမြဲပါဘဲ။

ဘုရားလက်ထက်က ဘုရားကိုယ်တိုင် အတိုက်အခံနှင့် မကင်းလို့ရှိယင်၊ ကျုပ်တို့လဲ မလွတ်ကင်းနိုင်ဘူး။ အဲဒီလို အတိုက်အခံနှင့် မကင်းတဲ့အပြင် တပ်ပျက်ဗိုလ် လုပ်ရတဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ ဒီလို တပ်ပျက်ဗိုလ် လုပ်ရတဲ့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်နေတော့ ချွတ်ယွင်းချက်တွေ အမြောက်အမြား ရှိတယ် ဆိုတာ ကျုပ်တို့ ကိုယ်တိုင် သိတယ်။ ဘယ်အစိုးရမှလဲ ချွတ်ယွင်းချက် မရှိတဲ့ အစိုးရ မရှိဘူး။ သို့သော်လဲဘဲ တိုင်းပြည်အပေါ်မှာ စေတနာ ရှင်းရှင်း ထားပြီးတော့ တဆင့်ထက် တဆင့် ကျွန်တော်တို့ လုပ်လာတဲ့ လုပ်ငန်းဟာ တိုးတက်သလား၊ မတိုးတက်ဘူးလား ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ပြန်ကြည့်ပါ။ (သြဘာသံများ)။ ရက်မကြာခင်လောက်ဆိုယင် သခင်နုတို့လဲ ပြန်လာမယ်။ နောက် တော်တော်လေး ကြာလာယင် ကျွန်တော်တို့ဟာ တိုင်းပြည်ကို အတိအလင်း ကြေညာနိုင်တဲ့ စကားမျိုး လုပ်လာနိုင်ပါဦးမယ်။ အဲဒီလို လုပ်လာတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ဟာ လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းမယ် ဘယ်ထိအောင် တစခန်း တက်လာပြီး ဘယ်ထိအောင် ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းမှာ ဘယ်လို တစခန်း တက်လာပြန်ပြီ အစရှိသည်အားဖြင့် အဲဒီလို အခွင့်အလမ်းတွေကိုလဲ ခင်ဗျားတို့ မြင်ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို တိုင်းပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေးမယ် လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းမှာလဲ တဆင့်တက်လာတာကိုသော်၎င်း၊ အခု လွတ်လပ်ရေး လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး တဆင့် တက်လာတာကိုသော်၎င်း၊ အဲဒီလို တက်လာတာကို ခင်ဗျားတို့ ရက်မကြာမီမှာ မြင်ရပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို မြင်ရရုံ မကဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ဒီအစိုးရနှင့် အရင်က ရှိတဲ့ အစိုးရတွေနှင့် ယှဉ်ကြည့်လိုက်ယင် ကျုပ်ပြောရဲတယ်။ ယခု အစိုးရထဲမှာ လာဘ်စားတဲ့ လူတွေ မရှိပါဘူးဆိုတာ ကျုပ် ပြောရဲတယ်။ (သြဘာသံများ)။

အရင် အစိုးရတွေတုန်းက ကျုပ် အတိအလင်း ပြောတယ်။ လာဘ်စားတဲ့ လူတွေ ရှိတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ဘာပြောဦးမလဲ။ အဲဒီလို လူတွေက ယခုနေအခါမယ် တိုင်းပြည်ကို မိမိတို့ ပါတီ ပြန် အာဏာရအောင် ခြေထိုးကြတဲ့ ကိစ္စမှာ ယောင်ယောင်မှားမှား ဖြစ်တဲ့ လူတွေဟာ စေတနာ ပါသည်ဖြစ်စေ၊ မပါသည် ဖြစ်စေ တိုင်းပြည်သစ္စာဖောက်တဲ့ ကိစ္စမှာ ရန်သူ နံပတ် ၁ တွေ ဖြစ်တယ်။ (ဩဘာသံများ)။ အဲဒီ ရန်သူ နံပတ် ၁ တွေကို ခင်ဗျားတို့ ထောက်ခံချင်တယ်ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ လည်ပင်း ခင်ဗျားတို့ ကြိုးတပ်ကြတာဘဲ၊ (ဩဘာသံများ)။ ကျုပ်တို့ဟာ ဒီတိုင်းပြည်မှာ အစိုးရ ဖြစ်အောင် အတင်းအဓမ္မ လုပ်လာလို့ အစိုးရ ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး။ တိုင်းပြည် လူထုရဲ့ ထောက်ခံမှုနဲ့ ကျုပ်တို့ အစိုးရ ဖြစ်နေတာ၊ တိုင်းပြည်က မကြည်ညိုဘူးဆိုတာ ကျုပ်တို့ သိတဲ့တနေ့မှာ ကျုပ်တို့လဲ မနေဘူး။ တွယ်မနေပါဘူး။ ထွက်မှာပါဘဲ။ သို့သော်လဲဘဲ တနှစ်လောက် ကျုပ်တို့ကို စောင့်ကြည့်တဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့ဟာ ဘယ်လို လူစားတွေလဲ၊ ရာဇဝင်မှာ အရေးခံမဲ့ လူစားမျိုးတွေလား၊ ရာဇဝင်မှာ အဆဲခံမဲ့ လူစားမျိုးတွေလား ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင် သိပါလိမ့်မယ်။

ဒီတော့ကာ လွတ်လပ်ရေး ဆိုလို့ ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော် ပြောပြဦးမယ်။ လွတ်လပ်ရေးဆိုတိုင်း ပဒေသာပင် မြေက မပေါက်နိုင်ဘူးဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ကို ကျွန်တော် ရှင်းခဲ့ချင်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုလို့ရှိယင် ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထဲမှာ လွတ်လပ်ရေး ရတော့မယ် ဆိုလို့ရှိယင်၊ စိတ်ကူးက ဘယ်လို စိတ်ကူးကြသလဲဆိုလို့ ရှိယင် ပဒေသာပင်ကြီး ချက်ချင်း နေ့ချင်း၊ ညချင်း ပေါက်လာကြတော့မလို ခင်ဗျားတို့ ထင်ကြတဲ့လူတွေ များကြတယ်။ တချို့ကလဲဘဲဟာ- လွတ်လပ်ရေး ရပြီဆိုတော့ ဘာလုပ်ချင်သလဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော် အရင်တခါကတုန်းက တွေ့ခဲ့တယ်။ ဂျပန်ခေတ်တုန်းက ဂျပန်ခေတ် ဗမာ့လွတ်လပ်ရေး၊ ဘုရားစူးစေ့ ဗမာ့လွတ်လပ်ရေးတုန်းက အဲဒီတုန်းက ဆိုလို့ရှိယင် လွတ်လပ်ရေး ရပြီဆိုတော့ကာ ဟင်္သာတနယ်ထဲမှာ ကျွန်တော် တွေ့ခဲ့တယ်။ ဘာတွေသလဲ ဆိုယင် လမ်းမပေါ်မှာ ဆေးလှန်းတယ်။ ဟာ လွတ်လပ်ရေး ရပြီကွ ဆိုပြီးတော့ လူတကာ သွားတဲ့ လမ်းမပေါ်မှာ ထွက်ပြီး ဆေးတွေ လှန်းတယ်။ အဲဒီတော့ လမ်းသွား လမ်းလာ လုပ်တဲ့လူတွေ အတော် ဝှက်ကျတယ်။ အဲတာဟာ လွတ်လပ်ရေး မဟုတ်ဘူး။ လွတ်လပ်ရေး ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဘာလဲ။ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာဟာ ကိုယ်တဦးတယောက် ကောင်းစားဖို့ ဖြစ်စေ၊ တမျိုးလုံး ကောင်းစားဖို့ ဖြစ်စေ လုပ်တဲ့ နေရာမှာ အခြားတဦးတယောက်ရဲ့ အကျိုးကို မထိခိုက်ဘဲနဲ့ အခြားလူတွေရဲ့ အကျိုးကို မထိခိုက်ဘဲနဲ့ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ကိုယ့် တိုးတက်မှုအတွက် လုပ်နိုင်တာဟာ လွတ်လပ်ရေးဘဲ။

ဥပမာ ခင်ဗျား စီးပွားရေး ဖြစ်ထွန်းအောင် လုပ်တဲ့ နေရာမှာ အနှောင့်အရှက် မရှိစေရဘူး။ အခြားလူတွေရဲ့ အကျိုးကို မထိခိုက်လို့ ရှိယင် အနှောင့်အရှက် မရှိစေရဘူး။ တိုင်းပြည်တပြည်လုံးရဲ့ အကျိုးကို မထိခိုက်စေရဘူး။ အခြားလူတွေရဲ့ အကျိုးကို မထိခိုက်စေရဘူး။ ခင်ဗျား လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်နိုင်တဲ့ အခြေအနေ ရှိရမယ်။ သို့သော်လဲ အခြားနိုင်ငံရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို သွားနှောင့်ရှက်တဲ့ လွတ်လပ်ရေးဟာ လွတ်လပ်ရေးကို မဟုတ်ဘူး။ အဲတာက ဘာလဲ ဆိုယင် (Licence) ခေါ်တယ်။ ဒါဟာ ရမ်းကားမှုသာ ဖြစ်တယ်။

ဒီတော့ လွတ်လပ်ရေးဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ စည်းမဲ့ ကမ်းမဲ့ သဘောမျိုး မဟုတ်ဘူး။ စည်းနဲ့ ကမ်းနဲ့ သဘောမျိုး သာ ဖြစ်တယ်။ စည်းနဲ့ ကမ်းနဲ့ ရှိမှသာလျှင် လွတ်လပ်ရေး ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ အဲဒီတော့ လွတ်လပ်ရေး ဆိုတာကို ကျွန်တော်တို့ ရတဲ့ အခါမှာလဲ နားလည်ရမှာက ငါတို့ တိုင်းပြည်ဟာ ပိုပြီး စည်းကမ်းရှိဖို့ လိုတယ်။ ငါတို့ တိုင်းပြည်ဟာ လွတ်လပ်ရေး ရအောင်လဲဘဲ စည်းကမ်း ရှိရှိနဲ့ လုပ်ရမယ်။ အဲဒီလို အားဖြင့် စည်းကမ်း သဘောတွေကို နားလည်ပြီး စည်းနဲ့ကမ်းနဲ့ အလုပ် လုပ်ကြမှ လွတ်လပ်ရေးဆိုတာ တကယ် ရမယ်။

နောက်ပြီးတော့ လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အခါမှာ လွတ်လပ်ရေး အခွင့်အရေးတွေ ရတယ်။ လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အခါမှာ ခင်ဗျားတို့ အခွင့်အရေးတွေ ပိုရတာလဲ ရှိတယ်။ အခွင့်အရေးတွေ ပိုရသလိုဘဲ တာဝန်တွေလဲ ပိုလာလိမ့်မယ်။ ဘယ်လို တာဝန်တွေ ပိုလာမလဲဆိုလျှင် ဒီတိုင်းပြည်ကို အင်္ဂလိပ်က အုပ်ချုပ်နေတုန်းက ဒီဗမာပြည်ကို ကာကွယ်ဖို့ တာဝန်ဟာ အင်္ဂလိပ်ရဲ့ တာဝန်သာ ဖြစ်တယ်။ သို့သော်လဲ ဒီဗမာပြည်ကို ကျုပ်တို့ လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အခါမှာ ကျုပ်တို့ ဗမာတွေကသာလျှင် ဗမာပြည်ကို ကာကွယ်ရမဲ့ တာဝန်ဟာ အဓိက ဖြစ်တယ်။ ဒီတော့ အရင်တုန်းကလို ခင်ဗျားတို့ အေးအေးဆေးဆေး နေလို့ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး။ ကျုပ်တို့ တိုင်းပြည် အစိုးရ လုပ်တဲ့ လူတွေက တိုင်းပြည် ကာကွယ်ဖို့အတွက် ဗမာပြည်မှာ စစ်သားတွေ နည်းနေတယ်လို့ ဆိုလိုရှိယင် ဗမာတိုင်း ဗမာတိုင်း အရွယ်ရောက်တဲ့လူ မှန်သမျှ ကျန်းမာတဲ့လူ မှန်သမျှ စစ်မှု မထမ်းမနေရ ဆိုပြီးတော့ အတင်း ဥပဒေနဲ့ စစ်ထဲကို ထည့်ရလိမ့်မည်။ အဲတာမျိုးတွေ လုပ်တန် လုပ်ရလိမ့်မည်။ နှစ်နှစ် တန်သည်၊ သုံးနှစ် တန်သည် စစ်ထဲ ဝင်ရမယ်။ ဝင်ပြီးတဲ့နောက် စစ်ဖြစ်တဲ့ အခါမှာ ဝင်တိုက်ရမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ တိုက်ချင် တိုက်ချင်၊ မတိုက်ချင် မတိုက်ချင် ဝင်တိုက်ရမှာဘဲ။ အဲတာကလဲ တာဝန်ဘဲ။ ဒါဟာ လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အခါမှာ ဖြစ်ရမဲ့ တာဝန်မျိုးဘဲ။ လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အခါမှာ ဖြစ်ရမဲ့ တာဝန်တွေဘဲ။

အဲဒီအတိုင်းဘဲ ကျွန်တော်တို့ ဒီတိုင်းပြည်မှာ လွတ်လပ်တဲ့ အခါမှာလဲ ယိုးဒယားပြည်လို ဖြစ်ချင်သလား။ တူရကီပြည်လို ဖြစ်ချင်သလား။ အိုင်ယာလန်ပြည်လို ဖြစ်ချင်သလား။

ယူနိုက်တက်စတိတ် အမေရိကန်လို ဖြစ်ချင်သလား။ အင်္ဂလိပ်ပြည်လို ဖြစ်ချင်သလား။ ဆိုဗီယက် ယူနီယံလို ဖြစ်ချင်သလား။ ဖြစ်ချင်တာတွေ အပေါ်မှာ မှီပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ အလုပ် မလုပ်ဘဲနဲ့တော့ ဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောပြချင်တယ်။ အလုပ် မလုပ်ဘဲနဲ့တော့ မဖြစ်ဘူး။

အဲဒီတော့ကာ ဘီလပ်မှာ အခု ဒီစစ်ကြီး ပြီးတဲ့အခါမှာ အင်မတန်ဘဲ မွဲနေတယ်။ အရင်တုန်းကတော့ သူတို့ တိုင်းပြည်က ထွက်တဲ့ ကုန်က သူတိုင်းပြည်ကို သွင်းတဲ့ကုန်ထက် အဆပေါင်းများစွာ ပိုတယ်။ ပိုတဲ့အတွက်လဲဘဲ သူတို့ တိုင်းပြည်မှာ ဝင်ငွေတွေ တော်တော်များများ ရပြီးတော့ သူတို့ တိုင်းပြည်သားတွေကို တော်တော်ကလေး ချောင်ချောင်ချိချိ ဖြစ်အောင် သူတို့ ထားနိုင်တယ်။ သို့သော်လဲ ဒီစစ်ကြီး ပြီးတဲ့နောက် အင်္ဂလိပ်အစိုးရအဖို့မှာ ဆိုယင် ဒီနိုင်ငံခြားမှာ သူတို့ ရှိနေတဲ့ ငွေပင်ငွေရင်း စိုက်ထားတဲ့ လုပ်ငန်းတွေဟာ အမေရိကန်ကို ရောင်းပစ်လိုက်ရတာလောက် ချည်းပဲ ဖြစ်တယ်။ နောက်ပြီး ကြွေးလဲဘဲ တော်တော်များများကို တင်တယ်။ ကုဋေ ၁၅၀၀ လောက်ကို တင်တယ်။ ရွှေဒင်္ဂါး ကုဋေသန်းပေါင်း ၁၅၀၀ လောက် တင်တယ်ခင်ဗျာ။ အဲဒါမျိုးအပြင် နောက်ပြီးတော့ သူတိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့ ပစ္စည်းတွေဟာလဲဘဲ အတော်ကလေး ဆုံးသွားတယ်။ ဆုံးရုံတွင် မကဘူး။ နိုင်ငံခြားကို ကုန်ကူးတဲ့ နေရာမှာ ထွက်ကုန်က ဝင်ကုန်ထက် အများကြီး နည်းနေတယ်။ အဲဒီတော့ကာ အခု ဒီစစ်ပြီးတဲ့အခါမှာ ရှေးက နဂိုအနေကို အမြန်ဆုံး ပြန်ရအောင် ဆိုပြီးတော့ အမြန်ဆုံး ပြန်ရအောင် ဆိုပေမဲ့ တနှစ်တည်းနဲ့ မရဘူး၊ နှစ်နှစ်တည်းနှင့် မရဘူး၊ နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ်၊ လေးနှစ်၊ ငါးနှစ်၊ ခြောက်နှစ်၊ ခုနှစ်နှစ်၊ ရှစ်နှစ်၊ ကိုးနှစ်၊ ဆယ်နှစ် အဲဒီလို သူတို့ လုပ်ယူရမယ်။

အဲဒီအထဲမှာ ရှင်နည်းရာ အဂ္ဂလူထွက် ဆိုတာမျိုးလို သူတို့ တိုင်းပြည်မှာ တလောတုန်းက ရာသီဥတု ဆိုးဝါးပြီးတော့ကာ လယ်ယာ စိုက်ပျိုးရေး လုပ်ငန်းတွေကလဲ အကြီးအကျယ် ပျက်စီးသွားတယ်။ နောက် ကျောက်မီးသွေး လုပ်ငန်းတွေလဲဘဲ အတော် အကြီးအကျယ် ထိခိုက်သွားတယ်။ အဲဒီ အကြောင်းတွေကြောင့် သူတို့ အတော့်ကိုဘဲ ကြီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေ ထိခိုက်နေတော့ကာ နဂိုအခြေအနေကို ၄၅၊ ၁၉ နှစ် ဆိုသလိုနဲ့ အမြန်ဆုံး ပြန်ရောက်အောင် ဆိုပြီးတော့ သူတို့ ဘာကြိုးစားနေသလဲ။ အင်္ဂလိပ်ပြည်မှ ထွက်တဲ့ ပစ္စည်း၊ အင်္ဂလိပ်ပြည်မှ လုပ်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အင်္ဂလိပ်တွေ မဝယ်နိုင်ဘူး။ ဘာပြုလို့လဲ။ ဥပမာ အဝတ်အထည်ကို အင်္ဂလိပ်ပြည်က လုပ်တယ်။ အဲဒီတော့ လုပ်တဲ့ အဝတ်အထည်ကို အင်္ဂလိပ်ပြည်က လုပ်ပေမဲ့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတွေကို တနှစ်ကို နှစ်ထည်၊ သုံးထည် အစရှိသည်အားဖြင့် လိုသလောက်ထက် ပိုပြီး မဝတ်ရအောင်၊ ကူပွန်ဆိုတာတွေ ပေးပြီးတော့ ဆိုင်တွေမယ် ရောင်းတယ်။ အဲဒီ ကူပွန်ရမှ ဝယ်နိုင်တယ်။ အဲဒီတော့ ဒီလို ဝယ်နိုင်တော့ကာ အဲဒီလို ပေးပြီးတော့ ရောင်းတဲ့၊ အဝယ်ခိုင်းတဲ့ ပိုတာတွေ မှန်သမျှကို ဘာလုပ်သလဲဆိုယင် နိုင်ငံခြားကို ထုတ်ပြီးရောင်းတယ်။ နိုင်ငံခြားက တခါ ဘီလပ်ကို သွင်းတဲ့

ပစ္စည်းတွေ ကျတော့လဲဘဲ အရင်ကလိုအတိုင်း မသွင်းဘဲနဲ့ လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့ တင်သွင်းပြီးနောက် အဲဒီ နိုင်ငံခြားက သွင်းတဲ့ အချို့ ကုန်ပစ္စည်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ချွေချွေတာတာ အရင်ကထက် အများကြီး လျှော့ပေါ့ပြီး အသုံးခိုင်းတယ်။ သူတို့ဆီမှာ ဆိုယင် ရှေးက စားရတဲ့ ပေါင်မုန့်နဲ့ အခု စားရတဲ့ ပေါင်မုန့်နဲ့ ဆိုယင် အခုအခါမှာ အင်မတန်ကို လျှော့ပြီး စားရတဲ့ အချိန်အခါမျိုး စားရတယ်။ ဒီလို ချွေတာပြီး အခုနေအခါမယ် လုပ်မှ နောက် လေး၊ ငါး၊ ခြောက်နှစ်၊ ခုနှစ်နှစ်၊ ဆယ်နှစ် အစရှိသဖြင့် အဲဒီလို ရှိလာတဲ့အခါကျမှ အင်္ဂလိပ်ပြည်ဟာ အရင် နဂို အခြေအနေကို ပြန်ရောက်နိုင်မည့် အကြောင်းရှိတယ်။ အဲဒီလို မဟုတ်ဘဲနဲ့ နေမယ်ဆိုယင်တော့ သူတို့ မရနိုင်ဘူး။

အဲဒီတော့ကာ ဒီလို တိုင်းပြည် ကျကျနန ဖြစ်အောင်၊ ထူထောင်နိုင်အောင် ဆိုယင် အင်္ဂလိပ်တွေဟာလဲ လွတ်လပ်တဲ့ တိုင်းပြည် ဖြစ်ပင်ဖြစ်ငြားသော်လည်း အလုပ် လုပ်ရတယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ သိစေချင်တယ်။ အဲဒီအတိုင်းဘဲ ဆိုဗီယက် ယူနီယံဆိုတဲ့ တိုင်းပြည်ကြီးဟာ တော်လှန်ရေးတွေ ဖြစ်ပြီးတဲ့နောက်၊ ပဌမ ရှေးဦးစွာ စစ်အတောအတွင်းမှာတော့ ဝါးကွန်မြူနစ်ဇင် (War Communism) ဆိုတာ ဒီအတောအတွင်းမှာ လုပ်တဲ့ ကွန်မြူနစ်စံနစ်ဆိုပြီးတော့ လုပ်တယ်။ အဲဒီပြီးတဲ့နောက် စစ်ပြီးတဲ့ အခါမှာလဲ (New Economic Policy) ခေါ်တဲ့ စီးပွားရေးစံနစ် သဘောမျိုးဘဲ လုပ်ရတယ်။ အဲဒီလို လုပ်ပြီးတဲ့ နောက်မှ တခါ ငါးနှစ် စီမံကိန်းတွေ ဆိုပြီးတော့ ငါးနှစ် စီမံကိန်းတွေ ဆိုဗီယက် ယူနီယံမှာ လုပ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလို ငါးနှစ် စီမံကိန်းတွေ လုပ်စဉ်အခါတုန်းက ဒီတနိုင်ငံလုံးရဲ့ အခြေအနေ အားလုံးကို ခြုံကြည့်ပြီးတော့ တတိုင်းတပြည်လုံး ကောင်းဖို့၊ အမြဲတမ်း ကောင်းဖို့ကို ရှေ့ရှုကြည့်ပြီးတော့ လုပ်ရတဲ့အခါ ဖြစ်တဲ့အတွက် လူတွေဟာ စားချင်းတိုင်း ပဌမ မစားရဘူး။ ဝတ်ချင်တိုင်း မဝတ်ရဘူး။ နေချင်တိုင်း မနေရဘူး။ အဲဒီလို ဖြစ်ရတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို ပြန်လည် ထူထောင်ကြမယ်ဆိုလို့ရှိယင်လဲ (National Planning) ခေါ်တဲ့ အဲဒီ စီမံကိန်းမျိုးတွေနဲ့ မလုပ်ဘဲနဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ဟာ မကြီးပွားနိုင်ဘူး၊ မထူထောင်နိုင်ဘူး ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သတိရှိစေချင်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ပဒေသာပင်ဟာ မြေက ပေါက်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ပဒေသာပင် ပေါက်အောင်ဆိုယင်၊ ကျွန်တော်တို့ အလုပ် လုပ်မှ ဖြစ်မယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ နားလည်စေချင်တယ်။ အဲဒီတော့ လွတ်လပ်ရေး ရပင်ရသော်ငြားလည်း၊ လွတ်လပ်ရေးရဲ့ တာဝန်တွေကို ကျွန်တော်တို့က မထမ်းဆောင်ချင်ဘူးဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ ရတဲ့ လွတ်လပ်ရေးဟာ ဒီကနေ့ ရပြီး မနက်ဖြန်ခါ တခြားလက် ပြန်ပါသွားမှာဘဲ ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိစေချင်တယ်။

ဒီတော့ အဲဒီ လွတ်လပ်ရေး ရတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ အခုတင်က စီမံကိန်းအမျိုးမျိုးနဲ့ လုပ်တောင်မှ အနှစ် ၂၀ လောက် ကျွန်တော်တို့ စကားခပ်ရိုင်းရိုင်း ပြောရယင်၊ စကားခပ်ရိုင်းရိုင်း

ပြောရတယ်ဆိုတာ စကား ခပ်ရိုင်းရိုင်း ပြောမှ လူတွေက မှတ်မိတယ်။ စကားခပ်ရိုင်းရိုင်း ဆိုယင် အတော့ကို ပြုအောင် ကြိုးစားနိုင်မှ၊ လုပ်နိုင်မှ အဲဒါ အတော့ကို ကုန်းလုပ်နိုင်မှ၊ ရုန်း လုပ်နိုင်မှ၊ အနှစ် ၂၀ လောက် ရှိတဲ့အခါမှာ တော်ကာ ကျမယ်။ အဲဒီလို မဟုတ်ဘဲ ခင်ဗျားတို့ အလုပ် မလုပ်ဘဲ နေမယ်ဆိုလို့ ရှိယင် ယိုးဒယားပြည်ရဲ့ အဆင့်အတန်းတောင် မှီမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ယိုးဒယားပြည်ဆိုလို့ ရှိယင် လွတ်လပ်တဲ့ နိုင်ငံထဲမှာ ညံ့ညံ့ဘဲ။ ညံ့ညံ့ပင် ဖြစ်ပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်နဲ့ စာလိုက်ယင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ယင် လွတ်လပ်ချင်းဘဲ၊ ယိုးဒယားပြည်က ကျွန်တော်တို့ထက်တော့ သာတာဘဲ။ ဘယ်လို သာမလဲ ဆိုယင် စစ်တပ်တွေ ဆိုလို့ ရှိယင်လဲ ကောင်းကောင်း ရှိတယ်။ ရေတပ်တွေလဲ ရှိတယ်။ လေတပ်တွေလဲ ရှိတယ်။ အခြား စစ်တပ်တွေလဲ တော်တော်များများ ရှိတယ်။ အဲဒီလို အားဖြင့် ယိုးဒယားက ရှိတာ ရှိတယ်။ ကျွန်တော်တို့မှာ အဲဒီလို မရှိသေးပါဘူး။

ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့က တကယ်ဘဲ သုညကစပြီး အကုန်လုံး ပြန်ပြီးတော့ အုတ်မြစ်ချပြီး အလုပ် လုပ်ရမှာဆိုတော့ အခြား နိုင်ငံတွေက ခြေလှမ်း တလှမ်း လှမ်းယင်၊ တခြား လွတ်လပ်တဲ့ နိုင်ငံတွေက ခြေလှမ်း တလှမ်း လှမ်းယင် ကျွန်တော်တို့က ခြေလှမ်း ၄၊ ၅၊ ၁၀ လှမ်း လှမ်းလိုက်နိုင်မှ၊ အဲဒီလို လိုက်နိုင်တဲ့အခါကျမှ နောက် ၁၀ နှစ်၊ အနှစ် ၂၀ တန်သည်အားဖြင့် အဲဒီလို တန်းတူညီတူ ဖြစ်သွားမယ်။ တန်းတူ ညီမျှ မဖြစ်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဒီတိုင်းပြည်ကြီးဟာ လွတ်လပ်တယ်ဆိုပေမဲ့ ဟိုလူ့ မြင်တဲ့အခါမှာ မျက်နှာချို သွေးရ၊ ဒီလူ့ မြင်တဲ့အခါ မျက်နှာချိုသွေးရနဲ့ ဖာသယ်လို နိုင်ငံမျိုး ဖြစ်နေမှာဘဲ ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ အတိအလင်း နားလည်ထားစေချင်တယ်။ (ဩဘာသံများ)။ အားမှ မရှိသေးတော့ အဲဒီလိုဘဲ ဖြစ်နေမှာဘဲ။ အဲဒီတော့ကာ အင်မတန်ကို ကျွန်တော်တို့ တခါထဲ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ရှိတဲ့လူတွေ စည်းစည်းရုံးရုံးနဲ့ ရှိပါမှ ဖာသယ်သဘောမျိုး ၊ နိုင်ငံမျိုး မဖြစ်ဘဲ နေမှာ။

အဲဒီတော့ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း ညီညွတ်ရေး၊ တိုင်းရင်းသား လူထု ညီညွတ်ရေး၊ စားဖားသမားတွေ ညီညွတ်တာ ကျွန်တော် မလိုချင်ပါဘူး။ တိုင်းရင်းသား အချင်းချင်း ညီညွတ်ရေး၊ တိုင်းသူပြည်သား လူထုညီညွတ်ရေး၊ အဲဒီ ညီညွတ်ရေး နှစ်ခု မရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ဒီတိုင်းပြည်ဟာ လွတ်လပ်ပင် လွတ်လပ်ငြားသော်လဲ ဘယ်ပါတီ တက်တက်၊ ဘယ်အစိုးရ လုပ်လုပ်၊ ဖာသယ်တိုင်းပြည် ဖြစ်နေမှာဘဲလို့ ကျွန်တော် ပြောချင်တယ်။ အဲဒီတော့ကာ ဒီနှစ်ခုကို ခင်ဗျားတို့ မပျက်ပြားပါစေနဲ့။ ဘယ်သူက ဘာလုပ်လုပ် မပျက်ပါစေနဲ့။ အဲဒါ အင်မတန် အရေးကြီးပါတယ်။

ဒီတော့ ယခု ဖြစ်နေတဲ့ အခြေအနေမှာ ဆိုယင် ၊ လွတ်လပ်ရေး ကိစ္စနဲ့ ကျွန်တော်တို့ မြင်တာပြောရမယ်ဆိုယင်၊ လွတ်လပ်ရေးဟာ ရဖို့ အခြေအနေတော့ တော်တော်ကလေး

များပါတယ် ဆိုတာ ကျွန်တော် ပြောချင်တယ်။ သို့ပေမဲ့လဲ ကျွန်တော်တို့ ဗမာစကားလဲ ရှိတယ်။ အင်္ဂလိပ်စကားလဲ ရှိတယ်။ အင်္ဂလိပ်စကားကတော့ Don't halloo till you are out of wood. အရင် တခါလဲ ကျွန်တော် ပြောပြီးသွားပါပြီ။ စစ်ပွဲကြီးအတွင်းက တောကြီးမျက်မဲ အတွင်းက မထွက်မိခင် ငါတော့ ဘေးလွတ်ပြီးလို့ မအော်ပါနဲ့ ဆိုတဲ့သဘောမျိုးဘဲ။ အဲဒီ အတိုင်းဘဲ။ ကျွန်တော်က တခါ ခြင်္သေ့မင်း ဥပမာကို ပြောရမယ်ဆိုယင် ခြင်္သေ့မင်းများဟာ တောကောင်ကို လိုက်တဲ့နေရာမှာ ကြီးတာ ငယ်တာ ပဓာန မထားဘဲနဲ့၊ ကြီးကြီးငယ်ငယ် လုံ့လ စိုက်တဲ့နေရာမှာ အဲဒီအတိုင်းဘဲ လုံ့လ စိုက်သွားတယ်။ အဲဒီလို ထုံးအတိုင်းဘဲ ကျွန်တော်တို့က ပန်းတိုင် ရောက်တဲ့အထိ အောင်မြင်လာတဲ့တိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့က ကြိုးစားမှု၊ အားထုတ်မှုကို လျော့လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ လုံ့လ ဝိရိယကို လျော့လို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဆထက် ထမ်းပိုးသာ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ဖို့ လိုတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဗမာတွေမှာ စောက်ကျင့်တခု ရှိတယ်။ ဘာစောက်ကျင့် တခုရှိသလဲဆိုယင်၊ ဒါကလဲဘဲ ကျွန်တော်တို့ ကျွန်ဖြစ်ခဲ့ကြရတဲ့အတွက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ ဘာလဲဆိုတော့ ကျွန်တော် ဂျပန်ခေတ်တုန်းက ပုသိမ်ဘက်ကို သွားတဲ့အခါ လှေပြိုင်ပွဲ တခု ရှိတယ်။ လှေပြိုင်ပွဲ လုပ်ခဲ့တယ်။ လှေပြိုင်ပွဲ လုပ်တဲ့အခါမှာ ဘာဖြစ်သလဲ ဆိုတော့ လှေတွေ ပြိုင်လိုက်တာ နှစ်စင်းပြိုင်တဲ့အခါမှာ နိုင်တဲ့ အစင်းက ပန်းတိုင်မရောက်သေးဘူး၊ ရှေ့ကို နဲနဲ ရောက်တယ်ဆိုယင်ဘဲ တက်ထောင်တယ်၊ ကြွားတယ်။ တခါ... ရှုံးတဲ့ နောက်က နေတဲ့လှေကလဲဘဲ ပန်းတိုင် မရောက်သေးဘူး၊ ကြိုးစားချင် ကြိုးစားနိုင်သေးတယ်။ မကြိုးစားချင်တော့ဘူး။ ရှုံးတော့မှာပါပဲကွာ ဆိုပြီး ခြေပစ်လက်ပစ်နဲ့ တယ်မခတ်ချင်တော့ဘူး။ ဒါဟာ ဘာလဲဆိုယင် တကယ့်တိုင်းပြည် ထူထောင်တဲ့နေရာမှာ လွတ်လပ်တဲ့ လူမျိုးနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့စိတ်ဓာတ်မျိုး မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ စိတ်ဓာတ်မျိုးဟာ ကျွန်ဖြစ်မဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး၊ ကျွန်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်မျိုး၊ ဒီစိတ်ဓာတ်မျိုး ရှိနေသမျှ ကာလပတ်လုံး ကျုပ်တို့ ဗမာတွေ ကျွန်ဖြစ်နေမှာဘဲ။ လွတ်လပ်ရေး ရယင်လဲ မြန်မြန် ပြန်ကျွန်ဖြစ်မှာပါဘဲ။ နောက်ဆုံးတနေ့ မရှုံးတဲ့တိုင်အောင် ကျွန်မဖြစ်တဲ့ တိုင်အောင် ခုနကလို ဖာသယ် လွတ်လပ်ရေး ဖြစ်နေမှာဘဲ။ ဘယ်လိုလဲ ဆိုယင် အကျင့်က အဲဒီလို နဲနဲလေး နိုင်လာတယ်။ ရှေ့က သာလာတယ်ဆိုယင် တက်ထောင်ချင်တဲ့ အကျင့် ရှိတယ်။ လှေတစင်းဟာ အဲဒီလို ရှေ့က သာလာလို့ တက်ထောင်မိတာနဲ့ ပွဲတပွဲမှာ ရှုံးကိုသွားတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်တယ်။

ပြီးတော့ ဘောလုံးပွဲကိုကြည့်။ ကျွန်တော်တို့ ဗမာတွေ ဘောလုံးပွဲမှာ ကန်ကြတဲ့အခါမှာဆိုယင် ကိုယ်က ပဌမ စဂိုးသွင်းရတယ် ဆိုယင် အတော် အားတက်လာတယ်။ အားတက်လာတာနဲ့ ကန်တာနဲ့၊ ပြုတာနဲ့ နောက်တခါ အဲဒီလို ဖြစ်တဲ့အခါမှာ တော်တော်လေး

ဂိုးလေးများလာတယ်ဆိုယင် လျှော့လျှော့ပေါ့ပေါ့ ကန်ချင်လာတယ်။ ငါ နိုင်မှာဘဲ ဆိုပြီး အဲဒါနဲ့ နေပြီး တဖက်ကနေပြီး နောက်ဆုံး အပြီးသတ်မှာ ကပ်ပြီး ပြန်ပြီးတော့ ဂိုးသွင်းသွားလို့ သရေဖြစ်ဖြစ်၊ ရှုံးတာဖြစ်ဖြစ်၊ ဖြစ်သွားတာမျိုးလဲ ကျွန်တော်တို့ ဘောလုံးပွဲ ရာဇဝင်မှာ ခင်ဗျားတို့ ပြန်စဉ်းစားယင်တော့ တွေ့မှာဘဲ။ ဒါတင် မကသေးဘူး။ ဒီ ရှုံးသွားတဲ့ လူကလဲ ဘောလုံးကန်လို့ရှိယင် ပဌမအပိုင်းမှာ နာရီဝက်မှာ ရှုံးသွားယင်တော့ တော်သေးရဲ့။ ကျန်သေးတဲ့ ဒုတိယ နာရီဝက်မှာ ကန်လို့ ၁၀ မိနစ်လောက် ကြာတော့ ကိုယ့်ဖက်က ဂိုးမသွင်းနိုင်ဘူးဆိုယင် အဲဒီအခါကျယင် လူကို ချတယ်။ ဒါ ကျွန်တော်တို့ ဗမာဘောလုံးကန်တဲ့ ဘောလုံးပွဲ အကျင့်ဘဲ။ အဲဒါ sporting spirit မရှိဘူး။ ဒါ ဘာလဲဆိုလို့ ရှိယင် ဗမာတွေ စိတ်ထဲမှာ ဗမာတွေဟာ စိတ်ဓာတ် ထက်တယ် ဘာညာနဲ့ တလွဲဆံပင် ကောင်းနေတယ် ဆိုတာနဲ့ အတူတူဘဲ။ ဒီစကားဟာ ဒီနေရာမှာ သုံးဖို့ဟာတွေပဲ။ ဗမာတွေ စိတ်ဓာတ်က မဟုတ်တဲ့နေရာမှာ သွားပြီး ကောင်းနေတယ်။ တကယ့်နေရာတွေကျတော့ အသုံးမကျဘူး။ ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ဆိုတာမျိုးမှာ အသုံးမချတတ်ဘူး။ ဗမာပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်တဲ့ နေရာမျိုးမှာ အသုံး မချတတ်ဘူး။ ဗမာ ဗမာချင်း ချဖို့မှာ လုပ်ချင်တယ်၊ အဲဒါမျိုးတွေ လုပ်ချင်တယ်။ ဒါမျိုးတွေ လုပ်ချင်လို့ ဘယ်တော့မှ အကျိုး မရှိဘူး။ ဒီ တိုင်းပြည် ဘယ်တော့မှ ပြန်လည် မထူထောင်နိုင်ဘူး။ ဒီတိုင်းပြည် ဘယ်တော့မှ မလွတ်လပ်နိုင်ဘူး။ လွတ်လပ်ယင်လဲ ဘယ်တော့မှ ကျကျနန လွတ်လပ်ရေး မဖြစ်နိုင်ဘူး။

အဲဒီတော့ကာ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီစိတ်ဓာတ်မျိုးကို လုံးဝ ဖျောက်ပစ်ဖို့ လိုတယ်။ ကျွန်တော်တို့ဟာ ဘာအလုပ်ဘဲ လုပ်လုပ်၊ နောက်ဆုံးတနေ့ပြီးတဲ့ အချိန်မှာ ရှုံးမယ်ထင်တယ် ဖြစ်စေ၊ နိုင်မယ် ထင်တယ် ဖြစ်စေ၊ မလျှော့တမ်း ဇွဲနဲ့ လုပ်သွားရတယ်။ စစ်တိုက်တဲ့ နေရာမှာလဲ အဲဒီအတိုင်း သွားရမယ်။

အင်္ဂလိပ်တွေကို ကြည့်။ အင်္ဂလိပ်တွေဟာ ကျွန်တော်တို့အပေါ်မှာ အုပ်ချုပ်နေလို့ ကျွန်တော်တို့က မုန်းပေမဲ့ အင်္ဂလိပ်တွေမှာ ချီးမွမ်းစရာတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ ခု ပြီးခဲ့တဲ့ စစ်ကြီးမှာ သူတို့ ဘယ်လောက် အကျဉ်းအကျပ် ရောက်သလဲ၊ အဲဒီ အကျဉ်းအကျပ်ထဲက နေပြီးတော့ကာ တခါတည်းကို လွတ်မြောက်လာအောင်၊ ဘယ်လောက် တခါတည်းကို အံ့ကြိတ်ပြီးတော့၊ ခါးတောင်းကျိုက်ပြီးတော့ ကြိုးစားလာသလဲ။ ဒီ မူတွေကို ကြည့်ပါ။ အခုလဲဘဲ သူတို့ တိုင်းပြည်မှာ နေတာတွေကိုကြည့်။ သူတို့တိုင်းပြည်လဲဘဲ အခုလို ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း နေရတာ လူတွေ မညည်းဘူးလားဆိုတော့ ပုထုဇဉ်ဘဝ ညည်းတော့ ညည်းကြမှာပါဘဲ၊ ညည်းကြတယ်၊ ညည်းပင် ညည်းငြားသော်လဲဘဲ စည်းနဲ့ကမ်းနဲ့ ညည်းကြတယ်။ စည်းနဲ့ကမ်းနဲ့ အလုပ် လုပ်ကြတယ်။ အဲဒီလို

လုပ်နေကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာတော့၊ စည်းကမ်းကို ယခုအခါမှာ မရှိဘဲ ဖြစ်နေတယ်။ စည်းကမ်း မရှိတော့ကာ ယခု နိုင်ငံရေး လုပ်တဲ့နေရာတွေမှာ ယခုအခါမှာ၊ နယ်ချဲ့သမား သဘောကျမဲ့ အလုပ်မျိုးကို လုပ်နေတယ်။ ယခု ကျွန်တော် တိတိလင်းလင်း ပြောထားစမ်းမယ်။ ဗမာပြည်မှာ လူထုညီညွတ်ရေး၊ တိုင်းရင်းသား ညီညွတ်ရေးတွေဟာ မပြုကွဲဘဲနဲ့ ဘယ်သူမှ ဖောက်ထွင်းလို့ မရလို့ ရှိယင်၊ နောက်ပြီးတော့ကာ လက်ဝဲသမားဆိုတဲ့ လူငယ်နိုင်ငံရေးသမားတွေ ညီညွတ်သည်ထက် ညီညွတ်ယင် အဲဒီ အင်အားဟာကြီး ကြီးသလောက် ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးဟာ ပိုကောင်းလာမယ်။ အဲဒီ အင်အားဟာငယ် ငယ်သလောက် ခင်ဗျားတို့ လွတ်လပ်ရေးဟာ ရတယ် ဆိုပေမဲ့ နည်းနေမယ်။ အခွင့်အရေး နည်းနေမယ်။ နောက်တခါ အဲဒီလို နေရာမှာ နိုင်ငံရေးသမားတချို့ ခြေထိုးတာကို ခင်ဗျားတို့ ယောင်မှားလို့ အင်မတန် ဖရိုဖရဲ ဖြစ်ကြယင်တော့ဖြင့်ယင် အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ လွတ်လပ်ရေး ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ အင်အားပေးချင်တာ မဟုတ်ဘဲနဲ့၊ အိန္ဒိယမှာဆိုယင် မယူမဖြစ်တဲ့ အခြေအနေမျိုးကို ရောက်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒါမျိုးတွေကိုလဲ သတိထားဖို့ ရှိပါတယ်။

အဲဒါတွေကို အားလုံးကုန် သတိထားပြီး၊ ယခုတိုင်းပြည် ပြန်လည်ထူထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် အနည်းငယ် ပြောပြချင်ပါသေးတယ်။ ဒီတိုင်းပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ကာ ယခု ကျွန်တော်တို့ ရှိနေကြတဲ့ အခြေအနေမှာ အင်မတန်ဘဲ ဆိုးနေတယ်။ ကျွန်တော် ဗမာပြည်ဟာ ဒီစစ်ကြီး ပြီးတဲ့နောက် ကမ္ဘာပေါ်မှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံတွေထဲမှာ မိအေး နှစ်ခါ နာ ဖြစ်တဲ့ ဗမာနိုင်ငံလို နိုင်ငံ မရှိသေးပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ဟာ ဂျပန်ဝင်လာတုန်းကလဲ စစ်မြေပြင်ဘဲ။ အင်အား ပြန်ဝင်လာတော့လဲ စစ်မြေပြင်ဘဲ။ အဲဒီလို မိအေးနှစ်ခါနာ ဖြစ်တဲ့ ဗမာပြည်ဟာ အင်မတန်ဘဲ စီးပွားရေးမှာ ပျက်စီးတယ်။ အင်အားပြန်မှာလဲဘဲ စီးပွားရေး ပျက်စီးတယ်။ အင်အားပြန်မှာ စီးပွားရေး ပျက်စီးတော့ အင်အား လူမျိုးတွေကတော့ စီမံကိန်းတွေ ဘာတွေနဲ့ သိပ်ပြီးတော့ ကျကျနနတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့လေ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်နဲ့ စာရင် အင်မတန်ကို စိန်စိန်ကောင်းတယ်။ အဲဒါတွေ လုပ်ပြီး၊ ချွေချွေတာတာနဲ့ နောင် ၄ - ၅ - ၁၉ နှစ် ကြတဲ့အခါကျလို့ ရှိယင် တကယ် ချောင်လည်လာအောင် ဆိုပြီး ကြိုးစားနေကြတယ်။ အဆင့်အတန်း မြင့်သထက် မြင့်အောင် ကြိုးစားနေကြတယ်။ ဆိုဗီယက် ယူနီယံမှာဆိုယင် စစ်ကြီး ပြီးယင် ပြီးချင်း ငါးနှစ် စီမံကိန်းဆိုတာ လုပ်ပြီးတော့ကာ တခါထဲ ယခု ခြိုးခြံမှုတွေ လုပ်နေတယ်။ ဆိုဗီယက် ယူနီယံမှာ ရှေးကလို စားရ၊ သောက်ရ၊ နေရ၊ ထိုင်ရတာ မရှိတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုယင် စစ်ကြောင့် အင်မတန်ဘဲ ပျက်စီးတဲ့အတွက်၊ ပြန်ပြီးတော့ ချွေတာရတဲ့အခြေအနေမျိုး ပြန်ရောက်လာတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်နေတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မှာတော့ ဒါ နိုင်ငံခြား ထွက်ကြည့်မှ ခင်ဗျားတို့ သိမယ်။ စစ်ဖြစ်နေတုန်းက ကျွန်တော် ဂျပန်ပြည် ရောက်ဘူးတယ်။ ဂျပန်ပြည် ရောက်ဘူးလို့ ဂျပန်ပြည်က လူတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်လို ဝဝလင်လင်၊ ပေါပေါများများ မစားရဘူး။ အဝတ်အထည်တွေမှာလဲ ပေါပေါများများ မဝတ်ရဘူး။ အစာ စားတဲ့နေရာမှာလဲ ၊ ဝဝလင်လင် မစားရဘူး။ နေရတဲ့ နေရာမှာတော့ သပ်သပ်ရပ်ရပ် နေရတယ်။ ဒါတော့ မှန်တယ်။ ဒါတော့ နှစ်ရှည်လများ လုပ်ထားတဲ့အတွက် သပ်သပ်ရပ်ရပ် နေရတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ပြည်ကတော့ အဲသည်လို မဟုတ်ဘူး။ ပုံပေါလအော စားသောက် နေထိုင်နေကြတာဘဲ။ ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း ဆိုတဲ့ အထဲကနေပြီးတော့ အဲဒီလို နေကြတာဘဲ။ ဟိုတုန်းက ဂျပန်ပြည်ဟာ စံနစ်မကောင်းလို့ ဒီလို ကျပ်တည်းနေရတယ် ထင်တယ်လို့ ကျွန်တော် စိတ်ထဲမှာ အောက်မေ့နေတယ်။ အခု ဒီစစ်ကြီး ပြီးတော့ ကျွန်တော် လိုက်ကြည့်တယ်။ စာထဲမှာလဲ ဖတ်ရတယ်။ ကိုယ်တိုင်လဲ မြင်ရတဲ့ နိုင်ငံတွေလဲ ရှိတယ်။ အိန္ဒိယပြည်ကို သွားကြည့်ပါ။ ဥပမာ ဟော်တယ်တွေ သွားယင် ကိုယ့်မိတ်ဆွေတွေ ခေါ် ပြီး ကျွေးချင်တိုင်း မကျွေးနိုင်ဘူး။ တခါကို ၂၄ ယောက်ထက် ပိုပြီး မကျွေးနိုင်ဘူး။ ပေါင်မို့ မရဘူး။ အာလူး တခုတည်း ရတယ်။ ထမင်း အလျှင်း မရဘူး။ နောက်ပြီးတော့ တခါတည်း ဟင်းလဲ တမယ်ထက် မပိုရ။ ကျွန်တော်တို့ ဆန်းကဖေးတို့ သွားစားတဲ့ လူတွေက ဟင်းတမယ် မကဘူး၊ နှစ်မယ် မကဘူး၊ သုံးမယ် မကဘူး။ လေးမယ် မကဘူး၊ စားချင်သလောက် စား၊ ဘာအကန့်အသတ်မှ မရှိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ ဖြစ်နေတယ်။ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ အဲတာ မရဘူး။ ဟင်းတမယ် ထမင်း မရဘူး။ ဆန် မရဘူး။ ပေါင်မုန့် ဆိုယင် အရင်ကထက် လျော့ရတယ်။ တခြားတိုင်းပြည်တွေမှာ အဲဒီလို ချွေချွေတာတာ ကြိုးပမ်းပြီးတော့ အခုနေအခါမယ် ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းတွေ လုပ်နေကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်က ကျပ်ကျပ်တည်းတည်း နေရတဲ့အထဲက ဒီလို ပုံပေါလအော သုံးကြတုန်း စွဲကြတုန်းဘဲ။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဗမာတွေက ဆီမရှိ မစားနိုင်ဘူးလို့ ပြောတယ်။ ဆီမရှိ မစားနိုင်တာကတော့ မှန်ပါတယ်။ သို့သော် ဒီ ဆီတွေဟာ ဘာအတွက် သုံးနေကြသလဲ။ ပုံပေါလအော သုံးသလား၊ မသုံးဘူးလား၊ ဈေးတွေ သွားကြည့်စမ်း၊ အိမ်တွေ သွားကြည့်ပါ။ ပုံပေါလအော သုံးသလား၊ မသုံးဘူးလား၊ တခြားတိုင်းပြည်တွေ သွားကြည့်ပါ။ ဆီကို ဒီလို ပုံပေါလအော သုံးနိုင်သလား၊ မသုံးနိုင်ဘူးလား။ ခင်ဗျားတို့ ဆီတွေကို ပုံပေါလအော သုံးနေတာ၊ ခင်ဗျားတို့ စိတ်ထဲမှာ ဘာမှ အရေးမကြီးဘူးလို့ ထင်တယ်။ အဲဒီလို ပုံပေါလအော သုံးတဲ့အတွက် ကုလားပြည်ကနေပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ကို နှစ်စဉ် နှစ်စဉ် ဆီတွေ အမြောက်အမြား သွင်းပြီး နေရတယ်။ အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ဈေးကြီးတယ်။ ကြီးတယ်ဆိုတာ အကြောင်းပြချက်မှာ ခင်ဗျားတို့

ပုံပေါလအော သုံးနေလို့ ဒီ ဆီတွေကို တခြားနိုင်ငံက သွင်းနေရတဲ့အတွက်၊ အပိုသွင်းနေရတဲ့အတွက် ဈေးကြီးတဲ့ နေရာမှာ အကြောင်းတရပ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဥပမာ တခု၊ အကြောင်းတရပ်ကိုတော့ ကျွန်တော် ပြောပြမယ်။ ငရုတ်၊ ကြက်သွန် ကြည့်၊ ဗမာပြည်မှာ ငရုတ်၊ ကြက်သွန်က ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် စိုက်ယင် မရနိုင်ဘူးလားလို့၊ ကိုယ့်ဖာသာကိုယ် စိုက်ယင် မရနိုင်ဘူးလား။ ကျွန်တော်တို့ ဆိုယင် ကျွန်တော့် အိမ်မှာ ကျွန်တော် စိုက်ထားတယ်။ အဲဒီ ကိုယ့်ဖာသာ ကိုယ် အိမ်ရာ ကွက်လပ် ရှိတဲ့လူတွေက ၊ စိုက်ကြပါလား။ မစိုက်ကြဘူး။ ဈေးမှာ ကိုယ်တော်မြတ်တွေက ဝယ်စားချင်ကြတယ်။ ဈေးမှာ ဝယ်စားတော့ အဲဒီ ငရုတ်၊ ကြက်သွန် ဘယ်က လာတယ် မှတ်သလဲ။ အိန္ဒိယပြည်က လာတယ်။ အိန္ဒိယပြည်က လာတော့ ခင်ဗျားတို့ အိန္ဒိယပြည်ကို ခင်ဗျားတို့ ပိုက်ဆံ ပေးနေရတယ်။ အဲဒီလို ပေးနေရတဲ့အတွက် ဒီတိုင်းပြည်မှာ ရနိုင်တဲ့ ပစ္စည်းကို တခြားနိုင်ငံက ဝယ်နေရတဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့မှာ အခု ဈေးကြီးတယ်၊ ကြီးတယ်ဆိုတာ ဒါတွေ ဖြစ်တာဘဲ။ အကြောင်း တရပ်က ဆန် စားတဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်တို့ ဆန်စားတဲ့ အနေနဲ့ ဒီ အာဟာရဓာတ်ကျမ်းတွေကို နားလည်တဲ့ လူတွေနဲ့ သေသေချာချာ ကြည့်မယ်ဆိုယင်၊ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်မှာ စားရတဲ့ အာဟာရဟာ အကုန် ပျမ်းမျှခြင်း တွက်ကြည့်မယ် ဆိုယင်၊ တခြားနိုင်ငံတွေထက် ပိုနေတယ်။ ပိုနေတော့ အခု ကျွန်တော်တို့ ပြည်မှာ ဆန်ကတော့ လုံလောက်တယ်။ လုံလောက်ရုံတွင် မကဘူး။ ပိုနေတယ်။ နိုင်ငံခြား တင်ရတယ်။ တင်ရောင်းရတယ်။ နိုင်ငံခြား တင်ရောင်းရပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ စစ်မဖြစ်ခင်ကလောက် မပိုဘူး။ ပိုပိုလျှံလျှံ မရှိဘူး။ အဲဒီမှာ ကျွန်တော်တို့ ကုန်တွေ စားတာကလဲ ရှေးကထက် လျော့လဲ မစားဘူး။ အရင်ကလိုဘဲ ပုံပေါလအော စားတုန်းဘဲ။ အပိုတွေ အများကြီး ရှိတုန်းဘဲ။

အဲဒီတော့ကာ ယခုဖြစ်နေတာက စစ်မဖြစ်ခင်ကလောက် ဆန် မထွက်ဘူး။ ဆန်မထွက်တဲ့အထဲမှာ ကျွန်တော်တို့ လျော့စားကြသလားဆိုတော့ လျော့မစားဘဲ ပုံပေါလအော စားနေကြတုန်းဘဲ။ အဲဒီအထဲမှာ ဆန် လုတဲ့အတွက် ငွေတကငွေကျော်ဖိုးလဲ ဆုံးသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်က ဝင်ကုန်နဲ့ ထွက်ကုန်မယ်၊ ထွက်ကုန်မှာ အရင် စစ်မဖြစ်ခင်တုန်းက များတယ်။ အဲဒီများတဲ့ နေရာမှာလဲ ဆန်ကုန်ကူးတဲ့အတွက် အမြတ်အများဆုံး ရတယ်။ ယခု ဆန်ကိုသာလျှင် ကျွန်တော်တို့ အများဆုံး အားကိုးရတယ်။ အဲဒီလို ဗမာတွေရဲ့ အသက်သခင် ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စမှာ စစ်ပြီးတော့ ပျက်စီးနေတဲ့အတွက် နွားတွေ လုသွား၊ နောက်ပြီးတော့ သူခိုး ဓားပြတွေ သောင်းကျန်းမှုတွေကြောင့် လယ်ယာတွေ ကောင်းကောင်း မလုပ်ရတဲ့အတွက်ကြောင့်၊ ရှေးကလောက်လဲ မထွက်ဘူး။ ရှေးကလောက်လဲ မလုပ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီအထဲမှာ ခင်ဗျားတို့က ပုံပေါလအော စားတုန်းဘဲ။ အဲဒီထဲမှာ ဆန်လုတဲ့ လူက လုကြတယ်။ ငွေတကငွေကျော်ဖိုး ဆုံးသွားတယ်။ အဲဒီလို ဖြစ်တော့ကာ ဒီလို

ဖြစ်နေတာတွေ ခင်ဗျားတို့ ကျပ်တယ်၊ ကျပ်တယ်ဆိုတာ၊ ဒါ ဘာအံ့ဩစရာ ရှိသလဲ၊ ကျပ်မှာဘဲလို့ ကျွန်တော်တို့က ပြောချင်တယ်။

အဲဒီတော့ ယခုတိုင်းပြည်မှာ မငြိမ်မသက် ဖြစ်နေတဲ့ကိစ္စ ဆူဆူပူပူ ဖြစ်နေတဲ့ ကိစ္စတွေဟာ တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးရှိသလား၊ အကျိုးမရှိဘူးလားဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ ထပ်စဉ်းစားကြည့်။ ခင်ဗျားတို့ အကျိုး ရှိတယ်၊ မရှိဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ စဉ်းစားဖို့ လိုတယ်။ ဖခင်၊မိခင် အဖွဲ့ချုပ်က တခါတလေ အပြောအဆို မှားတာ ရှိယင် ရှိမယ်။ တခါတလေလဲဘဲ အလုပ်နည်းနည်းပါးပါး မှားတာ ရှိမယ်။ သို့သော်လဲဘဲ စေတနာကတော့ သန့်ရှင်းလျက်ပါဘဲ။ ဒါ ကျွန်တော် သေသေချာချာ ဝန်ခံရဲ့ပါတယ်။ ဖခင်၊မိခင် အဖွဲ့က ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး တယောက်တည်းက ဖောက်ပြန်သွားတဲ့ လူ ရှိချင် ရှိမယ်။ သို့သော်လဲဘဲ အဖွဲ့အနေအားဖြင့် ဘယ်တော့မှ မဖောက်ပြန်ဘူးဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ သိစေချင်တယ်။ အဲဒီ အတိုင်းဘဲ မဖောက်ပြန်တဲ့ သန့်ရှင်းတဲ့ စေတနာနဲ့ ခြေလှမ်းမှန်မှန်နဲ့ နေပြီး ဗမာပြည် လွတ်လပ်ရေး ရအောင် ဆိုပြီး အကောင်အထည် ပေါ်အောင် တစတစ ရုပ်လုံးလဲ ကျွန်တော်တို့ ပေါ်ပေါ်လာခဲ့ပြီး။ နောက်ရက်များမှာ မကြာမီမှာ ဆိုယင် တဆင့်တက်ပြီး ခင်ဗျားတို့ အဲဒီ ရုပ်လုံး ပေါ်လာတာကို မြင်ရမှာဘဲ။

တိုင်းပြည် ပြန်လည် ထူထောင်ရေး လုပ်ငန်းမှာလဲဘဲ အဲဒီလိုဘဲ တဆင့်တက်ပြီး ရုပ်လုံးပေါ်လာတာ မြင်ရအုံးမှာဘဲ။ အဲဒီလို ပေါ်လာပြီးတော့ တဆင့်ထက် တဆင့် လုပ်တဲ့နေရာမှာ အကောင်းဆုံး၊ အလွယ်ဆုံး၊ အအေးဆုံး ဆိုတဲ့ နည်းကို ကျွန်တော်တို့က ပဌမ ရှေးဦးစွာ ကျွန်တော်တို့ ရှာပြီး လုပ်မှာဘဲ။ သို့သော်လဲဘဲ အဲဒီလို လုပ်လို့ မရဘူးဆိုယင် ကျွန်တော်တို့က ရှေးကလဲ ပြောလာခဲ့တာတွေ ရှိပါတယ်။ ခင်ဗျားတို့ ပြန်ပြီး စဉ်းစားကြည့်။ အေးအေးနဲ့ မရယင် ရနိုင်တဲ့ နည်းနဲ့ လုပ်ရမှာဘဲ။ ဒီတော့ တိုင်းပြုပြည်ပြု လွှတ်တော်ကို အချုပ်အချာ အာဏာနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ လွှတ်တော် မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ပြောတယ်ဆိုတာက အေးအေးချမ်းချမ်း အင်္ဂလိပ် အစိုးရနဲ့ ကျွန်တော်တို့ အဆီးအတား အာဏာလွှဲပြောင်း ယူနိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့ ပဌမ ရှေးဦးစွာ ဒီသဘောကို ထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ သို့သော်လဲဘဲ ကျွန်တော်တို့ ပိုင်းခြား သတ်မှတ်ထားတဲ့ အချိန်အခါရောက်လို့ အကြည်အသာဆိုတဲ့ ကိစ္စမျိုး မဖြစ်လို့ ရှိယင် ကျွန်တော်တို့က အတင်း လုပ်မှာဘဲ ဆိုတာတော့ ဒါ ပြောထားပြီးသား။ ဘာမှ ကျွန်တော်တို့ ထပ် ပြောနေစရာ မလိုပါဘူး။

ဒီတော့ အတင်း လုပ်တဲ့ အခါမှာလဲ ခင်ဗျားတို့ အဆင်သင့် ရှိနေရမယ်။ ဆယ်ရေး တရေး၊ ကိုးရေး တရာ ရှိနေရမယ်။ ယခု အခါမှာလဲဘဲ ကိစ္စ မပြီးသေးတော့ ကျွန်တော်တို့ သိပ် အားမလျှော့ရသေးဘူး။ ကျွန်တော် အရင်တခါ ပြောခဲ့သလိုဘဲ နိုင်ငံရေးဖက်က အေးနေပြီးတော့ကာ၊ မဟုတ်တဲ့နေရာမှာ ဆူတဲ့ပူတဲ့ဖက်က ပိုလာသလို ဖြစ်နေပါတယ်လို့

ကျွန်တော် ပြောခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့ကာ အဲဒီလို မဟုတ်တဲ့နေရာမှာ ဆူပူသောင်းကျန်းမှုတွေကို ဗမာပြည်ချစ်တဲ့ လူတွေ မှန်သမျှ ဝိုင်းဝန်း ကူညီ နှိမ်နင်းဖို့ လိုတယ်။ ဘယ်သူ့ကိုမှ အားပေးဖို့ မလိုဘူး။ သို့သော်လဲဘဲ ဗမာပြည်ရဲ့ လွတ်လပ်ရေးကို ထူထောင်ရေး၊ ဗမာပြည်တိုင်းသူပြည်သား ညီညွတ်ရေး၊ လူထုရဲ့ ညီညွတ်ရေး၊ တိုင်းရင်းသား ညီညွတ်ရေးအတွက် လုပ်တဲ့ နေရာတွေမှာ ယခုထက်ပိုပြီး ဆထက်ထမ်းပိုး တိုးပြီး လုပ်ကြဖို့ လိုတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂ အဖွဲ့ချုပ်ကလဲ ဒီနေရာမှာဆိုလျှင် လုပ်လာတဲ့နေရာမှာ လိုသေးတယ်။ ကျွန်တော်လဲ သိပ် မကျေနပ်သေးဘူး။ အဲဒီတော့ကာ ဒါတွေ အားလုံး၊ အလုပ် လုပ်ကြဖို့ လိုတယ်။ အဲဒီလို လုပ်နိုင်ကြမှသာလျှင် လွတ်လပ်ရေးဆိုတာလဲဘဲ ကျွန်တော်တို့ ရည်မှန်းထားတဲ့ အချိန်ပိုင်းအတွင်းမှာ ရလဲ ရမယ်။ ရပြီးတဲ့နောက် ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ဆက်လက်ပြီးတော့ကာ အားလုံး နင်းကန်ပြီးတော့ အလုပ်လုပ်နိုင်မှ အနှစ် ၂၀ လောက် ကြာယင် တန်ကာ ကျမယ်။

အနှစ် ၂၀ လောက် ကြာယင် တန်ကာ ကြမယ်ဆိုတာက ကျွန်တော် နဲ့နဲ့ ထပ်ရှင်းပြချင်သေးတယ်။ ဥပမာနဲ့ ပြောခဲ့ချင်တယ်။ ဥပမာ ပညာရေးကြည့်မယ်။ ပညာရေးမယ် ကျွန်တော်တို့ ဗမာပြည်မယ် အရင် စစ်မဖြစ်ခင်တုန်းကထက် အင်မတန် အောက်ကျ နောက်ကျ ဖြစ်နေတယ်။ အင်မတန် အောက်ကျ နောက်ကျ ဖြစ်နေတော့ကာ အခမဲ့ မူလတန်း ပညာ မသင်မနေရ ဥပဒေ လုပ်ပေးပါလို့ ပြောတယ်။ ဥပဒေသာ လုပ်ပေမဲ့၊ ဘယ်လောက် ကြိုးစား၊ ဘယ်လောက် အလုပ် လုပ်မှ၊ ဘယ်လောက် ကြာမှ အဲဒီ အခမဲ့ မူလတန်း မသင်မနေရ ပညာဆိုတာ ဗမာပြည်တပြည်လုံး၊ ရွာတိုင်း၊ မြို့တိုင်းမှာ ဖြစ်မလဲဆိုတာ အနှစ် ၂၀ ကြာလောက်မှ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ယခု ရှိတဲ့ ဆရာတွေက အင်မတန် နည်းနေတယ်။ ဒီဆရာတွေကို သင်ရမည့် ကောလိပ်ကျောင်းတွေ၊ နော်မံကျောင်းတွေ ဖွင့်ရဦးမယ်။ ကျောင်း၊ အဆောက်အဦတွေ ပျက်နေတယ်။ အဲဒီကျောင်းတွေမှာ သုံးမဲ့ ပစ္စည်းကိရိယာ တန်ဆာပလာ၊ စာအုပ် ခဲတံ၊ ကျောက်သင်ပုန်း၊ ဘီဒို အကုန်လုံး ရှိရမယ်။ ဒါတွေလဲ စုံစုံလင်လင် ရှိရမယ်။ အဲဒီဟာတွေအတွက် ကုန်မည့်ငွေတွေဟာ ဘယ်လောက်ကုန်မလဲ ဆိုလျှင်၊ ကုဋေပေါင်း အများကြီး ချီပြီးတော့ ကုန်မယ်။ အနှစ် ၂၀ လောက် ကျွန်တော်တို့ ကုန်းလုပ်ပါမှ အနှစ် ၂၀ လောက်ရှိမှ ခင်ဗျားတို့ ဗမာပြည်တပြည်လုံး အခမဲ့ မူလတန်း မသင်မနေရ ပညာဆိုတာ တတိုင်းတပြည်လုံး ရွာတိုင်း၊ မြို့တိုင်းမှာ ဖြစ်မယ်။

နောက်ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ကာကွယ်ရေးဖက် ကြည့်၊ စစ်တပ်တွေ၊ အခု ကျွန်တော်တို့ ရှိတဲ့ စစ်တပ် ဘာရှိသလဲ။ ကျွန်တော်တို့ ရှိတဲ့ စစ်တပ် ဗမာပြည်မှာ ဆူတာပူတာ နှိမ်ဖို့တော့ လုံလောက်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။ အဲဒီ ဆူတာပူတာ ရှိတဲ့အတွက် စစ်တပ်ရော၊ ပုလိပ်တပ်ရော ခါတိုင်းထက် နှစ်ဆ အခုပိုထားနေရတယ်။ အဲဒီလို နှစ်ဆ ပိုထားရတဲ့အတွက် နှစ်ဆ၊ ပို

စရိတ်ကုန်တယ်။ နှစ်ဆ ပို စရိတ်ကုန်တယ် ဆိုတာ ဘယ်သူ့ဆီကလဲ၊ ခင်ဗျားတို့ ပေးတဲ့ အခွန်တွေဆီက နှစ်ဆ ပိုစရိတ် ကုန်တယ်။ အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့မှာ အခု ပြန်ဈေးကြီးတယ်၊ ဈေးတွေ ကြီးတယ် ကြီးတယ် ဆိုတာ ဒီလို အကြောင်းတွေဘဲ။ တိုင်းပြည် ကာကွယ်ဖို့ ကိစ္စမှာ ကျွန်တော်တို့ စစ်တပ်တွေက မလုံလောက်သေးဘူး။ ကုန်းတပ် ဆိုတဲ့ ကုန်းတပ် စစ်တပ်ကလဲ ဘာမှ မဖြစ်လောက်သေးဘူး။ သံချပ်ကာ ကားတပ်ဆိုတာတွေ မရှိသေးဘူး။ ဒီတပ်မျိုးဟာ အခုလို ခေတ်မှာ ဖြစ်တဲ့ စစ်ကြီးမျိုးမှာ ဆိုယင် တော်တော်တန်တန် ကြီးမားတဲ့ ရန်သူနဲ့ အင်အားကောင်းကောင်းနဲ့၊ လက်နက် ကောင်းကောင်းနဲ့ တိုက်ခိုက်တယ်ဆိုယင် နာရီပိုင်းအတွင်း ပြုတ်မယ်။ ဒီ စစ်တပ်မျိုးဟာ ရင်ဆိုင်သာ တိုက်လို့ ရှိယင် နာရီပိုင်းအတွင်း ပြုတ်မယ်။ အခု ကျွန်တော်တို့မှာ ရှိတဲ့ ရေတပ်ဆိုတာက ဟန်ပြု ရေတပ်ဘဲ ရှိသေးတယ်။ တကယ့်တကယ် ဘာမှ တိုင်းပြည်ကို တကယ် မကာကွယ်နိုင်သေးဘူး။ လေတပ်ဆိုတာ အခုမှ စတုန်း ရှိသေးတယ်။ အဲဒီတော့ကာ လေတပ်ကိုဘဲ ကျွန်တော် စဉ်းစားပြမယ်။ တခြားဟာတွေ မစဉ်းစားနဲ့၊ လေတပ်ဆိုလို့ရှိယင် ဒီတိုင်းပြည်လို လေတပ်မျိုးဟာ အဖျင်းဆုံး လေယာဉ်ပျံ အစင်း ၅၀၀ လောက် ရှေ့တန်း၊ လေယာဉ်ပျံခေါ်ပါတယ်။ First Line Plane ။ First Line Plane အဖျင်းဆုံး စစ်ဖြစ်ဖြစ်ချင်း လေယာဉ်ပျံ ၅၀၀ လောက် ရှိမှ၊ ဒါတောင်မှ လုံလောက်တယ်လို့ မခေါ်နိုင်သေးဘူး။ သို့သော်လဲ တူတူတန်တန်ကလေး တိုက်နိုင်တယ်။ လေယာဉ်ပျံ တစင်းတစင်း ဘယ်လောက် ကျတယ်၊ ခင်ဗျားတို့ ထင်သလဲ။ လေယာဉ်ပျံ၊ တစင်းတစင်းကို တော်တော်ကိုဘဲ ကျတယ်။ ငါးသိန်း၊ တသန်း စသည်ဖြင့် ကျတယ်။ အဲဒီတော့ လေယာဉ်ပျံ အစင်း ၅၀၀ ဆိုယင် ခင်ဗျားတို့ တွက်ကြည့်ပါတော့။ တသန်းနဲ့ စစ်လေယာဉ်ပျံဆိုတော့ ပိုပြီး ပိုက်ဆံကုန်မယ်။ တသန်းနဲ့ ခင်ဗျားတို့ တွက်ကြည့်။ လေယာဉ်ပျံ အစင်း ၅၀၀ တသန်းနဲ့ တွက်ကြည့်။ ကုဋေ ၅၀ ကုန်မယ်။ ကုဋေ ၅၀ ကုန်ပြီး၊ အဲဒီ လေယာဉ်ပျံတွေ ၅၀၀ က ရှေ့မှာ တိုက်တဲ့အခါ နောက်မှာက လေယာဉ်ပျံ တစင်းကို သုံး၊ လေးစင်း အရံ ထားရတယ်။ အဲဒီနောက်မှာက အဖျင်းဆုံး လေယာဉ်ပျံ ၅၀၀ ထပ် ဖြည့်မှ ဖြစ်မယ်။

အဲဒီဟာ ကုဋေ ၅၀ ၊ ကုဋေ ၁၀၀ သွားရော၊ အဲဒီမှာ ပျက်တဲ့လေယာဉ်ပျံတွေကို ပြင်ဖို့ အလုပ်ရုံတွေ၊ ဘာတွေ ညာတွေ ရှိရမယ်။ စက် ကိရိယာ တန်ဆာပလာ နားလည်တဲ့ လူတွေ ရှိရမယ်။ အဲဒီလို လုပ်ပေးရမဲ့ လူတွေ ရှိရမယ်။ အဲဒါမျိုးတွေပေါ့ဗျာ။ ရှောက်ပြီး တွက်လိုက်မယ်ဆိုလို့ ရှိယင် အမြောက်အမြားကို ကုန်မယ်။ ကုဋေပေါင်း အများကြီး ချီကုန်မယ်။ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်က တနှစ် တနှစ်ကို ရမဲ့ ဝင်ငွေက တိုင်းပြည်ဆီက ရတဲ့ အခွန်ငွေက ဘယ်လောက် ရမလဲ။ စစ် မဖြစ်ခင်က အလွန်ဆုံး ကုဋေ ၂၀ ဘဲ ရတယ်။ အခု ဒီ စစ်ပြီးတာနဲ့ ကုဋေ ၂၂ ကုဋေ ရတယ်။ နောင်ကို

ကျွန်တော်တို့က ဖျစ်ဖျစ်ညှစ်ညှစ် ရအောင် အမျိုးမျိုး စီမံကိန်းတွေနဲ့ လုပ်မယ်ဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ နှစ်စဉ် နှစ်စဉ် ရဖို့ ကုဋေ ၃၀ ဆိုတာ လွန်ရော ကျွံ့ရောဘဲ။

ဒါဟာ အင်မတန် ပိုပို ကြိုကြို တွက်ထားတာဘဲ။ ကျွန်တော်တို့ စီမံကိန်းတွေ လုပ်တဲ့အခါမှာ အမြတ်အစွန်း ရမယ်ဆိုတာက ချက်ချင်း ရချင်မှ ရမယ်။ အဲဒီတော့က အဲဒီလို ဒီလောက် တိုင်းပြည်ရဲ့ ဝင်ငွေကျတော့ နဲနေပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ကုန်ရမယ့် ဟာတွေကတော့ လေယာဉ်ပျံ တပ်ဘဲ ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုယင် ကုဋေ အဖျင်းဆုံး ၁၅၀-၂၀၀ လောက် ကျမဲ့ဟာမျိုး ဖြစ်နေတယ်။ အကုန်လုံး ခြုံပြီး ကြည့်လိုက်မယ်ဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်ဟာ တကယ့် တကယ်တော့ စစ်တိုက်တဲ့ အချိန်မျိုးမှာ လူတသန်း စစ်တပ် အင်အား ရှိရမယ်၊ ရှိမှ ကောင်းမယ်။ လူတသန်း စစ်တပ်အား ရှိမှ ကောင်းမယ်ဆိုတော့၊ အဲဒီတော့ အခု ကျွန်တော်တို့ ရှိနေတဲ့ စစ်တပ်တွေဟာ အခု နှစ်သောင်းလောက်ဘဲ ရှိတယ်။ နှစ်သောင်းလောက် ရှိတဲ့ စစ်တပ်ကို နှစ်သောင်းလောက်ဆိုတာ ကျွန်တော် Army တွင် ပြောတာ၊ Navy တို့၊ Air Force တို့ မပါသေးဘူး၊ အဲဒီတော့ နှစ်သောင်းလောက် ရှိတဲ့၊ အဲဒီ နှစ်သောင်းလောက်ဆိုတဲ့ စစ်တပ်တောင်မှ ငွေ ဘယ်လောက် ကုန်သလဲ ဆိုယင် ရှစ်ကုဋေလောက် ကုန်တယ်။ အဲဒီ နှစ်သောင်းလောက် ရှိတဲ့ စစ်တပ်ကို ရှစ်ကုဋေ ကုန်ယင် ၊ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည် ကာကွယ်ရေးအတွက် အဖျင်းဆုံး တသန်းလောက် စစ်ဖြစ်လျှင် ဖြစ်ချင်း လိုတော့တာဘဲ။ ဒီတော့ သန်းပေါင်း ဘယ်လောက် ကုန်မလဲဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ဘဲ တွက်ကြည့်ပါတော့ဗျာ။ အဲဒီလို ကုန်တဲ့ငွေမျိုး၊ လူတွေ၊ ကျွန်တော်တို့က နောက်တခါ စစ်ကြီး မဖြစ်ခင် ကျွန်တော်တို့က အမြန်ဆုံး ရအောင် လုပ်ရမယ်။

ဒီအတောအတွင်းမှာလဲဘဲ၊ ဟိုနေရာက မထိတထိ စတာ၊ ဒီနေရာက မထိတထိ စတာကိုလဲ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ပြီးတော့ လုပ်ရဲရမယ်။ အဲဒီလို လုပ်နိုင်အောင်က ကျွန်တော်တို့ လုပ်ရမယ်ဆိုယင်၊ ခင်ဗျားတို့ ပြုအောင် အလုပ်လုပ်ရမယ်။ အလုပ် မလုပ်ဘဲနဲ့တော့ လွတ်လပ်ရေး ရပေမဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခင်ဗျားတို့ လွတ်လပ်ရေး အရသာကို ကျပ်ပြည့်တင်းပြည့် ခံစား စံစားရမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဘယ်လိုအစိုးရဘဲ တက်တက်၊ ကွန်မြူနစ် အစိုးရဘဲ တက်တက်၊ ဆိုရှယ်လစ် အစိုးရဘဲ တက်တက်၊ ဘာအစိုးရဘဲ တက်တက်၊ အဲဒီ အလုပ် မလုပ်ဘဲနဲ့တော့ ခင်ဗျားတို့ မဖြစ်ဘူးဆိုတာကို ကျွန်တော် တထစ်ချ ရဲရဲကြီး ပြောရဲတယ်။

အဲဒီတော့က ခင်ဗျားတို့ဟာ လွတ်လပ်ရေးကို လိုချင်ယင်၊ လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်လောက်တဲ့ စည်းကမ်းကို ရှိကြပါ။ လွတ်လပ်ရေးကို လိုချင်လို့ ရှိယင် လွတ်လပ်ရေးကို ရနိုင်တဲ့ ညီညွတ်မှုကို ထိန်းသိမ်းထားပါ။ လွတ်လပ်ရေးကို လိုချင်ယင် လွတ်လပ်ရေးကို ရနိုင်တဲ့ ထူထောင်မှုကို လုပ်ကြပါ။ အဲဒီလို လုပ်ပြီးတဲ့နောက် ရှေ့ကို လွတ်လပ်ရေး အရသာကို ခံစား စံစားချင်တယ်ဆိုယင်၊

အလုပ် လုပ်ကြဖို့၊ စည်းကမ်း ရှိကြဖို့၊ ယခုကတည်းက ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်ကို အကျင့်ဆိုးတွေ၊
အကျင့်ဟောင်းတွေ၊ စောက်ကျင့်တွေကို ပြင်ကြဖို့ လိုပြီဆိုတာ ကျွန်တော် ကနေ ပြောခဲ့ချင်တယ်။ ။